

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

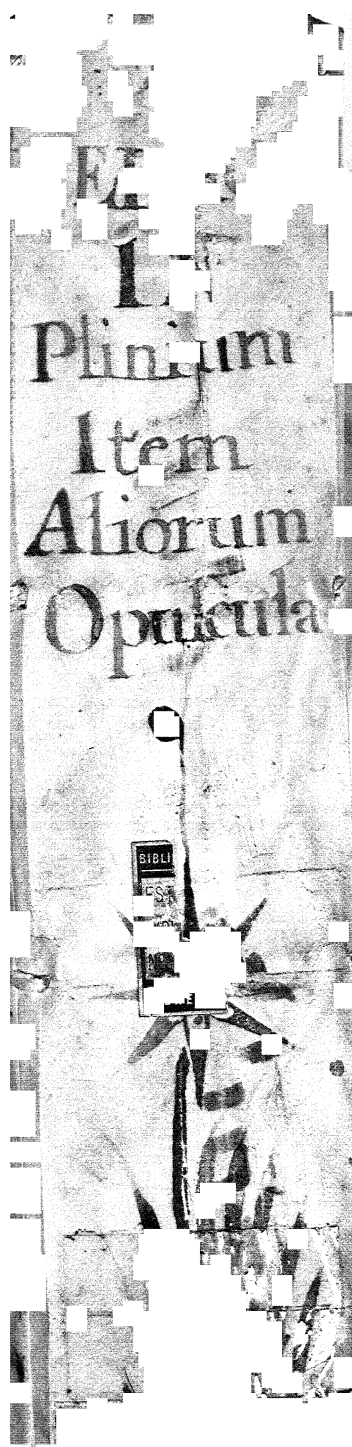
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

1. *Deus* 2. *Deus* 3. *Deus* 4. *Deus* 5. *Deus* 6. *Deus* 7. *Deus* 8. *Deus* 9. *Deus* 10. *Deus* 11. *Deus* 12. *Deus* 13. *Deus* 14. *Deus* 15. *Deus* 16. *Deus* 17. *Deus* 18. *Deus* 19. *Deus* 20. *Deus* 21. *Deus* 22. *Deus* 23. *Deus* 24. *Deus* 25. *Deus* 26. *Deus* 27. *Deus* 28. *Deus* 29. *Deus* 30. *Deus* 31. *Deus* 32. *Deus* 33. *Deus* 34. *Deus* 35. *Deus* 36. *Deus* 37. *Deus* 38. *Deus* 39. *Deus* 40. *Deus* 41. *Deus* 42. *Deus* 43. *Deus* 44. *Deus* 45. *Deus* 46. *Deus* 47. *Deus* 48. *Deus* 49. *Deus* 50. *Deus* 51. *Deus* 52. *Deus* 53. *Deus* 54. *Deus* 55. *Deus* 56. *Deus* 57. *Deus* 58. *Deus* 59. *Deus* 60. *Deus* 61. *Deus* 62. *Deus* 63. *Deus* 64. *Deus* 65. *Deus* 66. *Deus* 67. *Deus* 68. *Deus* 69. *Deus* 70. *Deus* 71. *Deus* 72. *Deus* 73. *Deus* 74. *Deus* 75. *Deus* 76. *Deus* 77. *Deus* 78. *Deus* 79. *Deus* 80. *Deus* 81. *Deus* 82. *Deus* 83. *Deus* 84. *Deus* 85. *Deus* 86. *Deus* 87. *Deus* 88. *Deus* 89. *Deus* 90. *Deus* 91. *Deus* 92. *Deus* 93. *Deus* 94. *Deus* 95. *Deus* 96. *Deus* 97. *Deus* 98. *Deus* 99. *Deus* 100. *Deus*

COMPLUTENSE.

E. 79 C. 4 N. 24

[illegible]

non pnt dicitur oīre legē dēctū cū a abſolūtē vet. 7 tūc
nō pōt dicitur inſe dēctū: vt. d. cōm. ē Subſolūt. n. d. y. 2. p.
Ricard. 2. dēat. et dēat. 2. 5. vult. hic d. i. l. extra. q. i. ſiſta
opi. ē ſūa vbi pſat. q. paret. b. habuerit dēctū. p. abſo
luto. ſed i. dūbio pſmet pree nō b. p. ſolūt. p. abſolutio
nō ſi nōdū b. uerit. et d. cūcōs ac. 2. n. tūc p. ſata dicit
reſt. inſolūtū apponit. l. b. d. e. p. alius 5. ſ. n. d. i. ſ. ſ. ſ. ſ. ſ.
2. p. d. c. alius. p. d. e. et. ſ. b. c. et. in. l. i. ſ. p. ſ. al. i. ſ. g. i. c. m. m.
n. b. c. alius. p. d. e. a. t. e. n. e. o. d. ſ. g. i. n. g. i. ſ. v. b. o. e. x. e. r. e.
p. ſ. m. e. t. i. o. n. e. d. i. c. t. q. ſ. ſ. i. t. e. r. d. i. c. t. q. ſ. ſ. i. t. e. r. d. i. c. t.
cū et. t. e. r. m. i. a. l. l. o. ſ. a. c. t. i. ſ. q. v. d. i. c. t. o. r. e. t. n. d. i. c. t. i. ſ. o. r. e. s. e. m.
p. ſ. m. e. t. i. o. n. e. s. 2. t. e. e. n. t. p. a. c. t. i. ſ. a. c. t. i. b. u. s. a. c. t. i. p. a. c. t. i. b. u. s.
i. n. ſ. u. ſ. i. t. e. r. o. a. d. e. x. e. p. t. i. o. n. e. ſ. i. p. ſ. u. e. n. i. a. t. i. a. d. p. e. n. i. 2. o. p. o.
p. o. n. a. t. v. e. d. i. c. t. o. r. q. nō p. ſ. u. a. n. t. ſ. i. b. p. a. c. t. i. ſ. ſ. o. g. i. t. i. ſ. t. e. l. l. i. g. i. t.
b. q. p. o. ſ. ſ. e. a. f. a. c. t. i. ſ. i. n. t. a. l. i. u. d. p. a. c. t. u. q. ſ. i. d. e. n. t. i. ſ. o. r. e. s. c. o. n. ſ. i.
nō d. e. b. e. a. t. p. v. e. d. i. c. t. o. r. n. b. p. d. e. f. v. e. d. i. c. t. o. r. a. d. e. x. e. p. t. i. o.
nē d. a. t. o. q. p. ſ. i. m. i. l. i. t. e. r. o. b. i. g. a. t. a. d. i. l. l. o. s. a. d. i. o. s. v. e. r. i. t. a. s.
n. v. i. q. t. e. r. p. a. c. t. u. et. t. e. r. m. i. a. l. l. o. ſ. a. c. t. i. b. u. s. d. e. a. d. i. d. e. n. t. i. ſ. o.
r. i. b. 2. e. p. o. r. i. p. d. e. l. e. t. e. a. d. e. x. e. p. t. i. o. n. e. ſ. i. c. o. n. ſ. u. a. t. i. 2. v. p. b. a. c. t. i.
i. t. e. r. i. ſ. i. t. i. l. l. i. g. e. n. t. i. ſ. q. ſ. o. g. i. t. u. r. b. i. c. d. p. a. c. t. o. q. u. o. a. d.
p. u. t. e. t. i. a. s. ſ. o. g. i. t. u. r. i. n. p. l. i. 2. e. t. i. a. e. t. i. a. m. t. e. n. e. t. b. i. c. d. e. a. l. y.

Quando petraus impu-
lario icipit a precedenti

questioe mada si coetto mada no iernatur
agitur ad penam a qua liberatur reus si questioe iunius
de par. als adinabif ad penam. Et bñ obicis pp
questioe no buat si debet i credere se fco i rñffens
is ordie iunius suato. b. d. ¶ Mo. q. si iplatio pñtis n

Castigationes Hermolai in Plinium castigatissimæ:
quum Vix post Romanas: cæteris tamen
adhuc impressis: uel ab opicis
quidem non postha
benda.

Breui de me maior 356.

Augustini Grandis

Epigramma de opere:

Sordebat multis erroribus ante: Sed illos
Erasit limæ cura laborq; grauis:
Præfuit huic opifex cum correctore disertus:
Romanumq; operi contulit alter opus:
Vnde fit: ut fuerit nil ante nitentius isto:
Possit & in nitida tersius esse cute:
Vult igitur si quis opus emendatius: apte
Vel mage romano quilibet istud emat:

isto 1614

Hermolai Barbari Patricii Veneti P. Aquileiensis in Castigationes Plinianas ad Alexandrum sextū Pontificem maximum præfatio.

Vi lucubrationes suas Regibus inscribunt Alexander Sexte Pontifex Maxime: ueterem consuetudinem sequuntur: Nec interest qua materia: modo non obsecna: Quando ea litterarum dignitas & quasi prærogatiua semper fuit: ut dicari eas sibi principes & honestum & gloriosum putarent: Adeoq; nullum genus fastidium est ut Iulius Pollux ad cōmodum Cæsarem de Grammatica: Vitruuius ad Augustum de Architectura: Oppianus ad Antoninum de Piscibus: Diophanes ad Deiotarum regem de Agricultura: scripserint. Ego uero Plinianas casti-

gationes: quas Legatus Romæ: nec dum sacris initiatus icohaueram: optimis & doctissimis uiris sua dentibus perfectas emissurus: grauissime reprehendendus fuisset: nisi eas (qualescūq; forent) nummi & maiestati tuæ consecrasset. Futurum enim erat ut cum alia tum illud quoq; diceretur: ideo me tibi eas dicare noluisse: quia nescirem aut quantum semper ingeniis fauisses: aut quo demum animo princeps factus in bonos & studiosos homines futurus esses. Nicolaus Quintus a te Septimus: cum ei renunciatum esset: quosdam esse Romæ: qui bonos uersus facerent: negauit bonos esse. Cur enim inquit ad me non ueniunt? qui Poetis etiam malis pateo? Molestus tulit homo sapiens: in urbe sua esse: qui litteras scirent & nescirent. Quanto mihi iustius tu succenses Pontifex Maxime? si & militiæ & sacerdotii iure tibi secundum deū: maxime deuinctus auctoratusq; testimonio tuo sæpissime ornatus: patrociniū adiutus: auctoritate seruatus: commiserō ut labores mei) quicūq; sit eorum Genitius) atrati hoc est sine auspicio tuo prodeant: iam ipse Plinius si quemadmodum restitutus fere creditur: ita redire posset ab inferis: Cui quæso alii salutem & dignitatem suam q̄ tibi cōmendaturus esset? Quem simul atq; suscepisses periculum non esset uti) quæ tua sc̄licitas & auctoritas est) denuo pessimorum latronum præda fieret. Quinq; milia in eo fere uulnera Librariorū sanauimus aut certe quemadmodum sanari possent ostendimus. dixi Librariorum: ne quis aut me parum pudentem esse aut Plinium errasse dubitaret. Fuit & hæc utilitas: q̄ in Pomponio quoq; Mela: quē nemo ignorat corruptissimum haberi: trecenta fere loca tondēq; in aliis auctoribus mendosa prope in transitu atq; aliud agentes correximus. Nec omnium tamen par conditio. Prodigiosa quædam & monstris insignia. Secundæ tribus aliqua minusq; foeda. lam quædam ex confesso falsa. quædam ad electionē libera. Erunt & quæ tutissimū fuerat omittere: si uilibus ambitiosa prætulisset: aut placere magis q̄ prodesse laborassem. Nuda aliqua & quæ uelut notare inter agnoscētes satis habui. Aliqua paulo pluribus uerbis explicata. Passim uero auctores posuimus) id quidem uerbosum fuit) sed occurrentum erat iuidiæ: Paucissimis exceptis: in quibus tamen nō aleam aut libidinem sed rationem aliquā secuti sumus. Nec mihi fiducia est ut: quod Fabius quoq; dixit: ea sola esse contendam. Scio quædam inuenturos adhuc qui sagacius indagare uouerit. Vtinamq; sit tempus unq; quo nostra hæc & leuia & parua necessaria fuisse uideantur. Ego uero tametsi quantum mediocritate ualui: summum in iis quærendis & exponendis studium adhibui: Qui tamen nec scire omnia profiteor: & cōnuere multo sæpius atq; falli proprium est hominis: paratus sum: si ullo unq; opere: in hoc precipue: quod ad bonorum iuuenum aliquam utilitatem componitur: non pudorem modo adire deprehenus: sed & cui præ satisfacere. Reliquum est Pontifex summe ut Plinium & in Plinio litteratos omnes fidei tuæ creditos ita tuare ut omnes intelligant te non modo religionis sed etiam studiorum & bonarum artium esse principem. Falleris: si alium fuisse pontificem existimas: de quo sibi omnis ordo: sexus: ætas: uel maiora uel plura spondent. Assentari nescio: & si sciam nolim. Ridiculi sunt: nec animi tui magnitudinem intelligunt: qui ea te prædicant fecisse: quæ nouus princeps nundum facere potueris: Imperium promouisse: auctoritatem sanxisse: innocentissimas manus habuisse: religionis & iusticiæ peritiam fuisse. Flagitantur & expectantur hæc a te: laudari sine adulatione priusq; fiant: nec possunt nec pateris. Atq; ut hæc ipsa priuatus cumulatissime præstiteris: nescio tamen quo pacto testari licet: cum tu maximo rerum usu: incomparabili prudentia: suprema gloria: incredibili sc̄licitate: admirabili facundia: promptissimo ingenio: castissima eruditione polleas: Facere nō possunt homines præsertim eruditi atq; studiosi quin summa omnia de te sibi etiam tacente polliceantur. Huius autem spei suæ fructum satis uberem consecutos se putabunt: si Plinium sine quo uix potest latina res consistere in clientelam tuam susceperis: atq; ita susceperis: ut opinionem de illo iam receptam: non solū agnoscere: sed etiam approbare uidearis. Conuelli quidem existimatio eius nullo modo potest. Habetur in manibus: celebratur: colitur: persuasissimum est indoctos esse quibus ille non sapit. Vix tamen dici potest quantum ornamenti atq; præsidii eminentissimo auctori patrociniū tuum afferre posse uideatur. Octauo Kalendas Septembris. MCCCCXCII.

EX LIBRO

Monendi sunt hæc legentes: nos breuitatis causa hūc ordinem seruasse: ut Plini uerba in quibus aliquod erratum esset parenthesi inclusa: imprimerentur reliqua de nostro subiicerentur. Noicendū & illud: distinctionem capitum per singula uolumina eam nos tantum securos quæ in Venetis codicibus secūdæ impressiōis habebatur. Nec illud præteribo quin testor ea me diligentibus hoc opere uti uoluisse: quæ si omnes operibus describendis uterentur bene cum litteris agereur. Nūc libri passim imprimuntur: sed impressi scatent erroribus. In hac autem editione nostra partim instando partim muneribus & gratia consecuti sumus ut opifices haberemus & diligentes & doctos: ita uti ne Syllaba quidem aut subsultet fere aut perperam collocata esse uideatur: idq; in Græcis quoq; uerbis: quæ non parum multa necesse fuit inferere. Alioquin si ulla commentatione cauendi sunt errores: in ea maxime: prouidendum id fuit in qua ex professo castigabatur: quæ cura nisi adhibeatur posterū: non modo frustra sed etiam graui damno laborabitur. Sunt & alia: quæ præfari nos oporteret: sed ea in calcem operis ex industria contulimus: ne in fronte posita modum excederent.

PRIMO

Castigationes Plinianæ Hermolai Barbari Aquileiensis Pontificis.

Ed anteq̃ ad instituti operis errata uenio excutienda sunt ellogia: quæ Plinianis Codicibus præponi solent: ut illud ex Suetonio. Perit gades cāpaniæ. Vetus lectio non Gades habet: sed clade Cāpaniæ. Vt Cæcilius de auunculo: Quāuis iquit pulcherrimæ clade terrarū: memorabili casu: quasi semp̃ uicturus occiderit. Transillus in Tiro: Quædā inq̃t sub eo fortuita & tristia acciderunt ut cōfla- gratio Veseui montis. Tacitus: Fecundissima inq̃t Cāpaniæ ora incendiis uasta- ta. Symmachus in eo q̃dem sinu gaudios locū nominat: Herculem inq̃t armenta

Geryonis agentem puenisse baulos: ut nunc dicimus: ante boaulia. At inde Gaudios in Phlegræo sinu abegisse gigantes & Regionē liberasse: memorant. Sed cū Plinius stabiano agro extinctus sit: ut do- cebimus: Nec de Gaudis constet an illa parte fuerint: præterea nec plane scia: uitiū in exēplari sit nec ne. Prior emendatio nitidior & castior mihi semp̃ uisa est. Itē illud ex epistola Plinii Cæcili. Nubes & incertum procul & intuentibus. Lego: Nubes incertū pcul intuentibus. Infra quoq̃. Vt etiā pō dere suo uicta in altitudine uanescebat. Scribo: Aut etiā pondere suo uicta in latitudine uanescebat. Et infra. Accepit codicillos retinere claffarii: & reliqua. Vetus lectio: Accepit codicillos retinæ. Fm- casti imminente piculo exterrita: Nā uilla eius subiacebat: nec ulla nisi nauibus fuga: ut se tāto discri- mini eriperet: orabat. Et infra. Nō retinet modū. Scribis: Non retinæ modo Retina uero siue refina: uiculus sub miseno est: hodieq̃ ita uulgo dictus: quod & Parthenopæus Aelius me prior monstrauit ut uel nomē loci sit: uel foemina: aut uiri pprū. Sunt q̃ legant ita: Accepit codicillos Retinæ. Cælii: ea imminente piculo exterrita: Nā uilla eius subiacebat: & reliqua. Vt retinā intelligat uxore Cælii eius fuisse ad quē p̃sus: admoit itā bruma foco te basse Sabino: Probus: Cæliū inq̃t Bassum poetā lyricū fama est in prædiis suis ardētē Veseuo monte & late uagantibus ignibus cū uilla sua cōflagrasse. Fabi- us: Inter lyricos inq̃t: Cæsius Bassus quē nuper uidimus. Sed eū longe præcedūt ingenia uiuentiū. Nā Saicius Bassus de quo Tacitus & itē Fabius inter epicos fuit. Nō ignoro multas eius mōtis cōflagra- tiones fuisse: id ex Vitruuio & Marcellino & Cassiodoro colligitur. Sūt q̃ sic: Accepit codicillos Re- tinæ: ea Claffri imminētē piculo exterrita: & reliqua ut prius: quasi Claffrū sit locus is: q̃ hodie a Resi- na tribus ferme passū millibus claffrū dicitur modice curuato littore quo herculanenses & refina- tes p nauali statione q̃tunt: ita ut Retina mulieris nomē fuerit: quæ id & loco dederit. Item. Sed multis erat enī frequēs amoenitas: orat. Lego: Amoenitas ore. Item. Stabit errat dirimit sine me- dio. Antiqua exēplaria: Stabūs erat: dirimit finū medio. Vel sic: Deuenit finū medio. In hodiernum quoq̃ diē locus is: castellū maritimū stabiag: uocatur. Columella: Fōbus & stabiæ celebres & uelua rura. Nā Pōponianū quē petri iusserat: Quidā falso legūt Pōpeianū nō. n. loci sed uiri nomē id pprū. Dicat aliq̃s: cū stabiæ a Veseuo. xv. M. P. & amplius remotæ sint: fieri nō potuisse ut illuc usq̃ pcesserit incendiū. Sed audiat Marcellinū q̃ in chronicis: Sub Leone inq̃t Impatore Vesiuius arsit: dies to- tus similis nocti fuit: facies Europæ agitantibus uentis minutissimo puluere ex incendio Vesiuii ar- repto resper. Ante. viii. Idū Nouēb. Quæ dies inq̃t factis Byzantiōrū annotata sacrificio transigīt Cassiodorus quoq̃: Per totā inq̃t pene Italiā cognoscit illa indignatio: transmarinas quoq̃ puincias pulueris guttis cōpulit. Vt mirari nemo debeat in filio poeticā hypbolē: cū de hoc ait li. ult. Videre eoi mōstrū admirabile seres. Itē. Turbatūq̃ littoribus maxima reinfundit. Legūt aliq̃ nō turbatis sed curuatis ut certe sunt. Nec maxima re: sed mare infundit: aut mari mare infundit: ut ppterea me diū finū fulcare decreuerit. Itē. zeta. Vetus fere lectio Diæta. Vtrūq̃ loci nomē est in domo ut ali- bi notabimus. Itē. Artuffugæ. Lego: Certus fugæ. Itē uersus calcē. Interfuerat & audierat. Lege Interfuerat & audierat. Sed leuia hæc & quæ nonnunq̃ præterire cogito: sicut hercule non parū multa quæ q̃q̃ blandiunt: nō tamē auctores fuere quorū testimonio pbari possent: ut illud. xxiii. uolumie. viii. c. Siftūq̃ Aluū itē sorba Sicca nā recentia stomacho & aluo citæ p̃sunt. Rectius enī uidetur: Nā & recentia q̃ si legat Nā recentia. Idē. viii. li. i. c. de elephātis. Per herbas lupini in celū iacētis. Fortasse cōmodius sit: Herbas lupini in celū iacētis quādo & oīs uetus lectio nō habet: p herbas: sed d herbas. Talia nos multa uel transibimus uel digito signabimus. Atq̃ hoc: ne sæpe repetedū sit: te- statū in fronte uolumus.

Retina & Refina

Claffrum

Castellum Stabiarum

zeta & Diæta

Omitiano suo salutem). Legendū est Vespasiano. Vt tamē aut Titū: aut Domitianum sub audias. Plinius. li. li. Imperatoribus inquit Vespasianis patre tertū: filio iterū Cōs. idem li- bro tertio. Idē libro septimo. Accedit q̃ manuscripti Codices Vespasiano suo habent: non Domitiano. Cæterū magna cōcertatio eruditorum est Titus an Domitianus fuerit cui dictum sit: hoc opus. Vt Titum intelligamus facit: q̃ præfctū prætorii censorem & Tribunicia potestatis par- ticipem cum patre Titū fuisse non Domitianum Suetonius tradit: ut de Domitiano sentiamus facit q̃ sexies consulē Titum septies fuisse uiro patre cōstat: quādoq̃ patris fratrisq̃ res gestas Domitia- num cāfasse Valerius Flaccus auctor est. Versam proles tua pandit Idumē. Nāq̃ pōt solymo nigran

EX LIERO

tē puluere fratrē: Spargentēq; faces & in oi turre furentē quā uerba cū iis cōfentiūt quā hic habent Quāto iquit tu ore patris laudes tonas quāto fratris amas: quātus ī poetica es: Virūq; porro eminē tiffimū poetā fuisse testes sunt Trāquillus de Tito: de Domitiāo Silius Papinius. F. Quintiliāus Cor- Tacitus. Cognomē Vespasiani Tiro quidē cōicātū Suetomus & Eutropius cōmemorat. sed & Domi- tiano quoq; id ē tributū monumēta priſci aeris indicāt: in quibus ita scriptū est: Imp. Caeſ. Domitiāus Vesp. Aug. Germ. Ioui Victori. Potuisse autē & praefectū praetoriū & cēſorē & tribūciā ptātis parti- cipē cū parte fieri Domitianū quoq; q̄q; historiae nō testant: illa tamē Suetonii uerba nō nihil huc p- tinēt: Vt fratri se inquit & operibus & dignatiōe adaequaret. & paulopost: Simulauit & ipse iqt inire modestiā iprimisq; poeticae studiū tā inſuetū antea sibi q̄ postea spretū & abiectū: quasi cū Plinianis illis cōgruāt: O diuina inquit ſaecūditas ingenii quēadmodū fratrē quoq; imitaretis excogitaſti: Sūt mur quāobrem in Eusebio Hieronim. Pliniū scribat inuisentē Vespasii diui Traiani principatu āno imperii eius. xii. decessisse: cū alioquin idē auctor sub Tito cōſagraſſe montē illū prodat. Macrobius quoq; tpibus inquit Traiani accipēſer magno praeſcio nō fuit teſte Plinio ī naturali historia. & paulo infra: Plinius hic ut ſcitis inquit ad uſq; Traiani uenit aetate. Coarguitur uero id plurimis argumētis chronicorū errore nō dubio quādoquidē a Vergilii morte ad cōmentantē ſe nonaginta tārum ānos agi ſcribat ipſe: qd̄ tēpuſi primā aut ſecundā principatus Vespasiani patris ſtationē icidit: ut ex Cor- nelio Tacito Colligitur fere. Itēq; in. dcccxxx. ab urbe cōdita: qd̄ & ipſe quodā loco de ſe refert hoc ē xxviii. libro cap. ii. Ad illud autē ſub Traiano tēpuſe fere centū & xxxviii. ſupputant āni a Maronis exi- tu. Porro Plinius anno aetatis ſexto & quinquageſimo extinctus eſt: Nā & Fabius Quintiliāus qui Do- mitiano uiuo ſcripſit inſtitutiōes oratorias Pliniū iā deſectū idicauit libro. p. Ex eadē praefatione. Dum maximo cōſenſcit in patre. Verus fere lectio Maximi uel maxime uocandi caſu: etiā ſi qdā haud ita multum uidētes nō probāt: ut ſit: ſenſus iocundiffimū recte dici eū quoniā maximi praefatio cōſenſcit in patre: ceu maieſtati eius & aetati debita. Hac nunc inqt Plinius caeleſti paſſu cum liberis ſuis uadit maximus omnis aui rector Vespasianus Auguſtus. Ex eadem praefatione.

Vt obſicere moliar catullum & reliqua. Sūt codices in quibus ſcriptū eſt: Vt obiter molliam & cæ- tera. quod maxime probari poſſet ſi uerba quā ſequunt. ille. n. ut ſcis pmutatis prioribus ſyllabis du- riuſculū ſe facit ad. Catullū referre oporteret. Plinius Cecilius epiſtolaē primo libro: Facit iqt uerſus quales Catullus meus aut Caluus: quantū illi leporis dulcedinis amaritudinis amoris inſerit ſane ſed data opa mollius leuiuſq; duruſculos quoſdā & hoc inquit quaſi Catullus aut caluus. de uerbis autē illis. Quā uolebat exiſtimari a uernaculis tuis. Legi poſſet q̄ uolebā non q̄ uolebat. Permutatas ue- ro priores ſyllabas intelligunt quia genus carminis diuerſum eſſet a priorū conſuetudine Lyricū ui- delicet aut ſābicū. F. Quintiliāus li. x. lambus inquit non ſane a Romanis celebratus eſt: ut p- prium opus: a quibuſdā interpoſitus. cuius inquit acerbitas in Catullo Bibaculo Horatio. Quidā referūt ad licentia ſyllabarū: quod eſt ridiculū. quidam ad Exametrū & Elegū: in quibus Poeta ille uidetur eſſe duruſculus. Sunt qui ad Vespasianū patrē pertinere hoc exiſtimāt. uerba enim illa duo locūdiſſimus & Maximus ſyllabis tātū prioribus inter ſe diſſerūt. Aufonius ad Gratianū imperat. ē. Celebre iqt dictū ſuit Titi caeſaris perdidiffe diū ſe quo nihil boni fecerat: ſed celebre fuit quia Vespasianū ſucces- ſor dixerat: cuius nimia parſimonia & auſteritas uix ferenda mirā inquit fecerat lenitate filii Cōtra Tacitus: Venerabilis inquit & patiētiffimus ſenex Vespasianus. Curſum hoc delibo: cū q; oraſio prae- propera eſt: tū q; hac nec deſendo nec reſello: ſicut hercule nec illud quod quidā nō. Cōterraneū). ſed Cōcerrone ſiue quod idem eſt Congerronem meū legunt: Et q; exemplaria quaedā ſunt in qbus non Cōterraneum: ſed Concerraneū ſcribatur: & q; Caſtrenſe id uerbum eſſe dicant ex historia. Fe- ſtus: Cerrones inquit leues & inepti a Cratibus dicti: q; Siculi aduerſus Athenienſes Cratibus p- ſtra- tis ſunt uſi: quas Graeci Gerra appellant. Idem auctor: Gerra inquit ſunt Crates uimiae. Atheniēſes cum Syracuſas obtinerent & crebro Gerras poſcerent irridētes inquit Siculi Gerras clāitabāt. Hinc Gerra pro nugis contēptuſq; appellata. Meminit & Nonius & alii frequētes. Plautus: Nec uno loco Hic inquit aderit Congerro meus. nam & Aufonius ad Symmachū: Cogitans inquit nō illud Catul- lianum dui dono Lepidum nouum libellū ſed Amargoteron & uerius cui dono Lepidum & rudem libellum nō diu queſiui: tu enim occuſiſti: quem ego ſi mihi poteſtas ſit ex omnibus unū ſemp elege- rim. miſi ita qd̄ te iquit friuola gerris Siculis uaniora. ſed ut praefatus ſum nec reicio nec utiq; reci- pio nō q; Veroneſem fuiſſe Plinium ſuſpicer qui abſq; dubio Nouo comēſis fuit: ſe. Trāquillo Hiero- nymoq; teſtibus: ſed q; ex eadem Italiae parte fuerit. Nam & Catullus ipſe de Trāſpadanis omnibus: ut meos quoq; inquit attingam: nihil uero impedit ut Congerronem ita Cōterraneū quoq; nō in Foro ſed in Caſtris uſurpari conſueſſe: Plebeum alioquin & Subagreſte.

Ex eadem praefatione

Lelium decimum uolo. Codices antiqui omnes aut lunium Congium: aut Lelium Congrum ha- bent. & quāuis apud Ciceronem ſecūdo de Oratore libro. Lelium decimū legamus ex. C. Lucili ſen

Mors Pl.

Cerrones
Gerra
Gerra

Lelius
Decipus

PRI MO

tentia: Perſum inquit non curo legere hæc: ſunt enim ut noramus omnium noſtrorum hominum doctiſſimus: Lelium Decimum uolo que cognouiſſimus uirum bonum nec illiteratum. Meminit & in præſatione finium. Nec ut noſter inquit Lucilius reculabo quo minus omnes mea legant utimam eſſet ille Perſus Scipio uero & Rutilius multo etiam magis quorum ille iudici uereformidat: Conſentinis ait ſe & Tarentinis & Siculis ſcribere. In oratione item pro L. Flacco: Decimum inquit Lelium optimi uiri filium. Fere tamen adducor ut lunium aut Lelium quidem omnino tueamur: & ſi placet Decimum quoque ſed ita ne Congruum aut Congium ex uetuſtiſſima lectione detrahamus. Quid eius uiri cognomen eſſe ponit: ut Spinter Lentuli. Nā & Murenæ & Oratæ qui dā uocati ſunt & Apri & Aſinæ: de quo Macrobius: & in quadam epiſtola Caſſiodorus.

Ex eadem præſatione.

Quā plurimum intereſt fortiaſ ne aliquis indicem an eligat. Scribo ludicem nō indicem. & Sortiaſ potius q̄ Sortiaſ ne honeſtior enim & ueteribus magnis uſitata lectione. Inſra quoque paulo: Vt quæ tibi dicantur cū digna ſint: Scribo Cōdigna. Itē inſra. Caſus mirabiles. Lego in antiquis exemplaribus Mirabiles: quos Græci & euentus uarios. περιπετειας καὶ τροπας appellant.

Ex eadem præſatione.

Nec fiducia operis hæc eſt ſed indicatura. Vetus lectione cōmodior: hæc fiducia operis eſt hæc indicatura: hoc eſt extimatio & præciū. In hūc ſignificatū & Plautus & Cicero & Appuleius & frequēter Plinius accipiūt uerbum Indicare: ut Nonii Marcelli mirer prudentiā dicentis indicare idē eſſe qd̄ promittere atq; addicere apud M. Tullium l. iiii. de officiis: Scuola inquit Publii filius cū poſtulaſſet ut ſibi fundus cuius emptor erat ſemel indicaretur.

Ex eadem præſatione.

Quæ græci taſidiopædias uocant. Legendum Taſ encyclopædias: ex Fabio Quintiliano Vitruuio græcis omnibus: hoc eſt doctrinarū orbe. Ariſtoteles in Ethicis cōmentationes Encycleas intelligit: quas Gellius extrarias hoc eſt exoteticas: Martiaſ cyclicas: cuiuſmodi & problematum ſunt libri: & quæ populares a Cicerone ac Themifto queſtiones appellantur.

Ex eadem præſatione.

A fine auſidii baſſi ubi ſit ea quæres. Quidā legūt. A fine Auſidii baſſi ea que res & reliqua. Sed poſt tamē defendi ut modo ſcriptū eſt: hoc ſenſu: Quæres inquit fortia�ſſe ubi ea ſit hiſtoria. Tū ſeq̄: Dudū inquit perfectā eſt ſed inter arcana cuſtoditur ſanciturq; Sanctū dicit ait Donauſ quod oī ob ſeruatiōe inuiolatū eſt. Sanctuaria quoque Plinius ſue Sactaria Mithridatis appellauit quæ alio loco archana: & Plutarchus, ἀποπρῖτα uocauit de Auſidio Baſſo Plinius Cæcilius Taciuſ Corneliuſ & F. Quintiliaſ.

Ex eadem præſatione.

Nō ut pleriq; ex iis quos attici fecerunt. Lego Attigi nō Attici. Paulo quoque inſra. Proinde uero occupantibus locū ſauēo ego & poſteris. Lego: Proinde occupantibus locū ſauēo: ego uero & poſteris: uetuiſti codices. Significat autē id uerbum ita poſitū quiniſmo. Seneca Socratē cum Platone iquit & zenonē & Cleanthem in animū meum ſine dignatione recipiam: ego uero illos ueneror & tantis nominibus ſemper aſſurgo.

Ex eadem præſatione.

Lamiam mons pandectæ enchiridiaſimon pinacidion. Lego non mos ſed muſæ. Itē loco uerbi enchiridiaſimon ſcribo enchiridia & limon. nam & uetus lectione habet limon pro limon: quæ uox præti ſignificat: & A. Gelliuſ notatum reliquit fuiſſe qui libros ſuos muſas & præti inſcriberet. Poſeſt & muſæ legi pro muſæ: q̄ eo titulo ut palam eſt Herodotus ſuas hiſtorias ediderit.

Ex eadem præſatione.

Noſtri craſſiores antiquitatū exemplorum artiumq; quam facetiſſimi lucubrationem dico qui ait bibaculus eram & uocabar pantomimus aſſerit uarro in ſatyris ſitis ſuſtulit & flexibula. Vetus lectione diuerſa: & enim loco uerbi dico habet puto. Item nō pantomimus ſed paulo minus aut paulo nimis: ut ſi ex duobus falſis atq; monſtrificis diuinare permittitur fortiaſſe ita ſit legēdum. Noſtri craſſiores: antiquitatū: exemplorum: artium: q̄ facetiſſimi lucubrationū: ut qui ait: Bibaculus erā & uocabar paulo nimis aſſerit Varro i ſatyris ſuis ſeculixem & flexibula. Hiſ enim duabus ſatyris ſeculi xē & flexibulis Noniuſ Marcelluſ Varronem multis locis aduocat. De Furio autem Bibaculo poeta per q̄ faceto ſi non potius dicaci & mordaculo: Fabiuſ Quintiliaſ: Suetoniſ Trāquilluſ: & in coenſis ſuis Macrobiuſ. Nam de P. Sextio Bibaculo Cæſar in cōmentariis. Cæterū quod hic dicitur: Noſtri craſſiores & reliqua: nō hūc habet ſenſum: noſtros antiquitates exempla & artes ignorauiffe ſed illum noſtros inſcriptionibus & titulis craſſiores fuiſſe: qui libros ſuos antiquitatum: exemplorum: artium inſcripſerint. nam & M. Varroniſ antiquitatum libri ſæpe nominantur. de quibus & ipſe tertio decimo libro Pliniuſ: & Verrii Flacci. l. priſcorum uerborum cū exemplis quos Feſtuſ in duos & uiginti contraxit. Suos quoque Valeriuſ Maximuſ exemplorū priſcorum ſcripſit q̄ facetiſſimi uero inquit lucubrationes uocabantur Furioſ ſue Fuſioſ Bibaculuſ: qui ne ſibi quidem pepercit dictorio: & eram inquit & uocabar Bibaculuſ: Anacreontiſ imitatione qui dixit. οἷο πρὸς τοῦ δε πρὸς τοῦ αἰ Ad inſtar lucubrationum eſt & noſtrum atticarū tituluſ. Verbum autem ſeculixē ab eodem ſichum

a iiii

Lentuli
Murenæ
Orati Apri
Aſinæ

Indicare
cō. Nonii

Encyclias
Extrarias

Sanctum
Sanctuariū
Sanctariū

Muſæ
Enchiridia
Limon

Ad inſtar
ſeculixē

EX LIBRO

Sesquiplum
Sesquihora
Sesquipies

est: unde sexquiplum: sexquihora: sexquipies. nam flexibula non a græco uerbo: id est ἀπὸ τοῦ βου-
λῆος descendit: sed eandem formam sequitur quam rutabula: exorabula: sessibula: postribula. q̄ si cui
uerbum Pantomimus ualde placeat: nihil pugno: dum cætera quæ dixi custodiat. Succurrit & tertius
quidam modus si quem fortasse lectio antiqua delecte hoc pacto: Nostri crassiores antiquitatū exē-
plorum artium q̄ facitissimè lucubrationum: hætenus ut prius. Deinde sequitur puto qui ait Bibacu-
lus eram & uocabar paulo nimis asserit: ut sit ceu per Ieroniam dictum: quale illud. Puto Hānibal erat
ad portas: & mille huiusmodi. Puto inquit paulonimis asserere polliceri uendicareq̄ sibi uideat: qui
duxit de se & uocabar & eram Bibaculus. tantum abest ut speciosa illa & magnifica inscriptionū ge-
nera quæserit. Quod autem subiungitur: Varro in satyris suis sustulit & flexibula: facilem intellectu
habuerit si uerbū sustulit pro eo quod est crexit & suscitauit accipias: in quem significatum sexcenta
ueterum exempla testimoniaq̄ subscribunt.

Ex eadē præfatione.

Apud græcos desit nugari diodorus & bibliothecis historiā suam inscripsit. Quidam legunt bi-
bliothecas accusandæ: sū: ipse bibliothecas paterno. Ita enim libri eius inscribuntur βιβλιοθηκῶν τοῦ
σκαλοῦτος βιβλιοθηκῶν πατρῶος.

Ex eadē præfatione.

Quidā igno-
bilem sc̄t

Appion quidam grammaticus). Legendum est quidem non quidam: ne ignobilis & obscurus cre-
datur fuisse: alioquin artis suæ celeber ut cōstet. Seneca: Appion inq̄t grāmaticus qui sub C. Cæsare
tota circūlatus est Græcia. Paulo quoq̄ infra. Ita enim uerius dixerim quoniam audio & stoicos).
Legendum est non quoniam sed q̄ audio uetusti codices.

Ex eadē præfatione.

C. tiberonis etiam aduersus theophrastū). Legō: Ceu uero nesciam aduersus Theophrastum: alias
nec intellectus steterit: nec ueritas fuisse Theophrastū ex Erefo Lesbii oppido & Tyrannū initio uo-
catum: uulgatius est q̄ ut moneri quenq̄ oporteat. Fuit & Phanius Ereusus qui de stirpibus ut ille scri-
psit. Romani codices formis impressi habent aliter: hoc modo: Cerninus etiā aduersus Theophra-
stum: & reliqua. Sed hæc obsoleta extorta & plane conficta lectio est. nostra uero & manu fere scri-
ptis exemplaribus & Plinianæ grauitati consuetudinēq̄ congruit. De hac muliere Ciceronis uerba
sunt: primo de natura deorum uolumine Cum meretrice etiam Leontium contra Theophrastum
scribere inquit aua sit. Paulo inferius. Multos fore qui inuiti legant. Vetus lectio duplex: una ha-
bet: Multos fore qui ita reprobent ut eligat. Alia probior: cuius me Fabricius Camers homo diligēs
& bene doctus monuit: Multos fore qui uilitigēt. hoc & sequentia cōfirmant: Ergo inq̄t securi etiā
contra uilitigatores & reliqua. In omnibus uetustis exemplaribus cōtinuo post præfationē uerba
hec legunt ab ipsefforibus omiffa. C. Plinii secūdi historiā mundi elenchos librorū omniū trigin-
ta septem liber unus qui primus). Est autē Elenchos græce idē fere quod συλλαβος. i. ut in epistolis
ad Atticū scribit Cicero: quasi cōprehensio: sed latine Index ἀπὸ τοῦ ἐλγῆν quod significat argue-
re ac patefacere id quod solent indices ab indicando nominati. Sunt & alia significata Elenchi: sed
ut omnia ex uno fonte corruata uideri possint.

Ex indice libri secūdi.

T. Cicerōe). Legēdū Tullio Tironē uetusti codices. hic p̄fectas inscripsit auctore Gelio. Itē. Iulio
aquilaq̄ itē). Legēdū. I. Aquila qui item.

Ex eodē indice libri secūdi.

Timarcho: petosini: neocepho). Legēdū Timarcho Sofigene Petosini Necepho: uetusti codices.

Ex indice tertii.

Turanio gracculo). Scribēdū est Graccula: Plinius in præfatione libri tertii. Paulo quoq̄ ifra.
Rigino). Legēdū est legio: uetusti codices & sequentium librorū de situ orbis indices. de hoc &
Suetonius in grammaticis.

Ex eodē indice tertii libri & quarti.

Hellano damasceno). Vetus lectio Demaste nō Damasceno. Item paulo mox. Callimacho sicu-
lo). Scribendum est Callimacho Artemidoro Appollodoro Agatocle Eumacho Siculo. Item.
Atheto philologo). Scribēdū ex Festo & Suetonio de grāmaticis: Ateio Philologo.

Ex indice quarti.

Malore). Vetus lectio & iiii. lib. Plinius Malote a patria ut Aristophanes Malotes: de quo. M. Var-
ro: Strabo κρατῆς ο. α. λωτῆς. non hic quidem de Cratete intelligitur ut arbitror: sed de Philistide
qui item Malotes sit dictus: nisi quis Crateres duos putet: alterū grammatici nomenclatura: alterum
Malotis: quanq̄ is qui a Strabone Malotes cognominatus est uidetur & grammaticus fuisse.

Ex eodem quarti indice.

Eratothene & infra: Aleneponte & infra: Agorastocrito). Vetus lectio: Aedothene Menephōte
Aristocrito. Sed agorastocritus quoq̄ inter auctores plerūq̄ nominatur. Infra: Menecchino). Legē-
dum Menachmo: quēadmodū & Menachmi Plauto. quod & Athenæus & alii frequētes asstruunt.
Inuenias & Menecinius sed populos in Oenotria: ab urbe Menecina ut Hecataeus iquit: unde Mene-
cinæ quoq̄ Meneciniq̄.

Ex indice quinti libri.

Indus fluuius). Corruptum locum uolumine intus quinto quāobrem suspicemur docebimus.

Ex eodem quinti indice.

Possidonio qui peri pluton id est de diuitiis peri egeleos id est de terra: ambui). Legēdum est: Pos-

Malotes

Menachmi
Menecini

PRIMO

- fidonio qui Periplus aut Perihegesim. Ita enim ueteres scribere solitos inuenio. Hecateus & Antigonus & alii Perihegesim. i. ambitum Martiani Periplus. i. iustratum navigatione circuitu. sicut Limenas aliqui hoc est portus ut Timosthenes auctorem habeo Strabonem sed & Athenazum atq; Stephanum qui scripsit Ethnica: quorum epitomam fecit Hermolaus Byzantius. Ex eodem quinti idice. Hannone humilane. & paulo inferius: Eubolo. Scribendum ex uetustis codicibus: Hannone Humilane Cleobulo: de quo. M. Varro. Ex indice sexti libri.
- Themistide regionis. Scribendum est Themiscyra: Strabo Ptolomaeus Dionysius poeta & libro sexto Plinius. Infra quoq; paulo: Ancheti. Legendum: Achæti iisdem auctoribus. Ex eodẽ sexti. Higidio. & infra: Vinaco siculo. Legendum Nigidio & Eumacho Siculo. & infra Betonio & diogenete. Scribendum Betone & Diogneto. Fuerunt enim duo ii itineru Alexandri regis maiores auctore Plinio: quos & sequi se testatur sexto uolumine. Ex indice septimi.
- Appollodoro. & infra: Cratete. Item Menestygitione. Vetus codices: Appollōide. Cratete. Menestygitione. Ex indice octauo.
- Isilio. Proclium. M. Varro & Seneca & viii. libro Plinius & pollio Trebellius in triginta tyrannorum uita doctissimu sui tēporis grāmaticu fuisse tradēs: ubi Proculu mēdose legi. Infra quoq; Antigono cineo. Legendu aut Cymæo ex sequētib; aut Cynæo a Cyno Locroru oppido. Sed i Varro Cynicus Antigonus mēdose legi pro Cynæus Cymæusue. Ex eodẽ indice octauo.
- Euagone thasio. Quidā Euagora. Sed Varro tamen libro primo de agricultura Euagone. Item: Diophane qui ex dionysio epitoma fecit. Scribo epitomē. Varro hūc ex Bithynnia fuisse tradi. Ex indice noni.
- Albo flauo. & infra: Aegesidemo cudino. Vetus codices: Albino Flauio Aegesidemo Cydnio. Ex eodem indice noni.
- Elio scillone. Scribendum Aelio Stilone. hic & Praconinus a Pracone patre cognominatus est: auctor Plinius. meminit & Varro & Suetonius de grāmaticis & alii. Ex indice decimi libri.
- Illa quæ de auguriis. Libro decimo. Illas qui de auguriis. Ceterum codices sunt in quibus non illas sed Hyla scribatur uel lolla. Item: Ascrione. & alibi Ascrionem. Legendum est Aescrione ut supra. Meminit & Varro. Nomine hoc & præceptor Galeni fuit & alii. Ex indice undecimi.
- Iulio aquilio & infra: Melisso dabiano mutiano. Vetus lectio: habet iulio: Aquila: Mellisso. Fauonio: Fabiano: Mutiano: Fabianu & sequētes libri nominat. D. C. Melisso Suetonius iter grāmaticos De Iulio Aquila Plinius supra. Ex eodem indice undecimi.
- Aristotele phemocrito: neoptolemo: qui mella scripsit. Legendu: Aristotele Democrito Neoptolemo: qui Melliturgia: Nam & uetusti codices Mellefurgi habent corrupta lectione. Varro Melliturgos interpretatur Mellarios: id est qui exercent mellaria. Ex indice libri duodecimi.
- Xeniade æolico. Vetus lectio: Xenia Athenæo Lyco. De Xenia sæpe Stephanus. De Lyco & Athenæo Plinius & alii. Ex indice tridecimi.
- Menetimodoro. & infra: Epippo & infra: Beone. Vetus codices Menæchmodoro: Epipodo: Botrye. Infra quoq; Apollodoro qui de odoribus. Nihil quidē muto. Sed Athenæus tamen Apollonium de odoribus scripsisse tradit ἀπολλωνίου ὁ ἡεροφίλιος ἐν τῷ περὶ μύσων. Herophilus propterea q̄ ex officina exisset herophili cuius hoc opere mentionem uel sæpicule inuenias. Ex indice quattidecimi.
- Bibio ruffo. & infra Aneo botryete. Legendum: Vibio Ruffino Athenæo Botrye. Ex inde quintidecimi.
- Dysymmacho. Vetus codices Lysimacho: itemq; M. Varro. Ex indice decimiseptimi.
- Decio mudo. Vetus lectio habet Dosino Mudo. alioquin & multis locis Dosinus aduocat supius etiā si Dorfine aut Dorfinio quadoq; scriptu ē. At. xiii. li. Fabius Dosēnius. Ex eodẽ decimiseptimi.
- Hierone rege attalo rege. Vetus lectio & M. Varro addunt Philometere rege. Itē Eugene thasio & epitoma. Scribendū ut monui Euagone. Thasio & Epitomen. Ex indice decimoctauo.
- Ateio capitone hesiodo. Vetus lectio: Ateio Capitone Manilio Surra Attico qui Praxidica ex externis Hesiodo & reliqua. Libro tamē. xviii. nō Attici sed Actii appellat ipse. Adiecit igit̄ Actius in Praxidico ut ferretur cum luna esset in ariete. Ex indice deciminoni.
- Menadro qui biocrea. Codices antiqui Biochresta: hoc est uitæ utilia. Fuerunt autē duo: Prieneus & heracleotes ut Varro ait. Et infra. Ophione. Scribendū Opione: ex sequentibus & xxi. libro Athenæoq; Ex indice uigefimi.
- Cratea & infra Tilino. & infra Claudio. Scribendum est Cratea Phyllino Glauia: ex Athenæo Dioscoride Plinio. Ex indice uigefimi primi.
- Vipio ruffino. & infra Timatho. & infra Euche. Itē Diodoro. itē Claudia. Scribendū: Vibio Ruffino Timaristo Dieuche Diodoro Glauia: partim ex præcedētib; & sequētib; parti ex Dioscoride ac Plinio in mentione Scolymi. Ex indice uigefimitercii.

Limenas

Cynæus

Praconius

Melliturgia
Melliturgi
Mellari

Herophyli
us

Biochresta

EX LIBRO

Milepolemo). Vetus codices Theopolemo. Ex indice uigefimiquarti.
Pliftonico medico diocle cleopatra). Item: Crateia petronico diodoro: Marconefide licro). Legē
dū ex uetustis codicibus: Pliftonico Medico Dieuche: Cleophato: Crateia: Petronio: Diodoto: Mnefi
cle I ycio: De Pliftonico Athenæus de Dieuche: Plinius. De Crateia Petronio Diodoto Dioscorides

Ex indice uigefimiquinti.

Theophanto). Vetus codices Cleophanto. Ex indice uigefimifexti.
Cimaro). Legendum est: aut Timarcho: aut Timaristo: ut supra q̄æpiſſime.

Ex indice uigefimifeptimi.

Appion Pliftonide). Scribendum Pliftonico ut ex Athenæi testimonio probauimus. Fuit & Appion qdam
cognominatus Pliftonicos nō magnopere Plinio superior ut ipſemet ultimo huius operis uolumine
teſtatur. Alioquin & Pliftonices quandoq; ſcribitur ſicut & olympionices.

Ex indice uigefimioctau:

Botryenſes E ſine medico). Antiqui codices Aefchine. Ex indice uigefiminon:
Botryenſe apollodoro orchidemo). Codices uetusti: Botrye apollodoro Archidemo: quanq; & Bo
tryenſes a botrye phœnices urbe nominantur. Ex indice trigefimi.

Licio macro). & infra: Herodoto. Item Botryo. Item Ori). Legendum uidetur: Licio Macro Eu
doxo: Botrye horo: Hic & Affiriorum fuit Rex: idq; Plinius hoc intus uolumine commemorat.

Ex indice trigefimiprimi libri.

Sorono & infra Nicecato). Legendum ex uetustis codicibus Sornatio non sorono. Item ex Dio
ſcoride Nicerato non nicecrato. Plinius ſecundo & trigefimo uolumine: Sornatius inquit tātam uī
habere tradidit ut niſi oleū ore contineant qui tingunt dentes quoq; eorum denigrari dicat: fuit quā
do Valerijum Soranum intelligi putauerim. Ex indice trigefimitercii.

Xenocrate zenone temneſto). Vetus lectio: Xenocrate zenonis Theomneſto.

Ex eodem indice trigefimi tertii.

Heliodoro qui de athenienſium anathematis ſcripſit nymphodoro). Addendū Timæo qui de me
dicina metallica ſcripſit: nam uetusti codices habēt: Timæo qui de medicina millia ſcripſit. Appion
certe ut Plinius teſtatur de metallica medicina commentatus eſt.

I n ambiguo ſunt. Maſtius plancus: C. iſtius trebius niger: q; aliquādo: M. Aſtius plancus. C. Hirci
us. Trebonius niger: legunt: nam. Tul. baſſus & bethus ſiue buthus. Item Furius ueſtalis). Scribēda
ſunt Iulius Baſſus. Bytus: Fabius Veſtalis ex Plinio.

Caſtigations Plinianæ Hermolai Barbari Aquileienſis. P. ex ſecundo libro.

Ex primo Capite Secundi libri.

Nſinitus & finito ſimilis). Legere malim Finitus & infinito ſimilis: quod & uetusti qdam
habēt codices: præſertim cū ſequat: Omnium rerū certus & ſimilis icerto: Facit hoc magni
tudo ipſa uarietas: q; mūdi quanq; finita circūſcripta certa: quod euidentiffime Peripatetici
demonſtrant: tamē ut incōperta nobis & captū hominis ſupergreſſa eſſe uideat: Paulo aut

Demiurgos infra ubi ſcripſit eſt: Si una omnes incubarent). Sunt qui legant uni magno errore: nō enim incu
bat naturæ ſed natura mūdus quippe quæ nō materiā hoc loco aut ſtratū ſed efficientē cōtinētē gu
bernāt ue cauſam & quæ a Platone Demiurgos: id eſt opifex aut. εἰς id eſt ſpēs ab Ariſtotele uo
cef ſignificet. De qua re Cicerōis in Timæū Platonis uerba ſunt: Qui omnes inquit animas cōplecti
tur: id nō poteſt eē cū altero. Rurſus enim alius animas: qui eū cōtineat ſit neceſſe eſt: incubamus enſi
terræ mari pelibus ſpongiæ cardini ſimilibus quæ ſubiectæ aut obiectæ rei pportione habēt: Papi
nius: Ex feſtinantia ſiſtens Fata ſalutifero mitis deus incubat angui. Eſt autē incubare quod Græci ἐν
κειρα dicūt Homerus ἐρεχέειν ἀνιωπιν τιμοι ἐρεχέειν quanq; & alius huic uerbo ſignificatus ē

Ap. Papiniū I incubare apud græcos ſicut & apud nos ut cū gallias incubare. Itē cō incubare quenq; loui dicimus pro eo quod
eſt apud louē. Virgilius Pellibus incubuit ſtratis. Simile huic uidetur fere uerbū incubere innitiq;
Plini. cœlū inquit cardini ſuo id eſt terre incubit. Aliubi terræ aut oīa inniti: ut magis ferendum ſit
naturā incubare mundo q; naturā mūdū. Eſt aut incubare uerbū hac parte p eo quod eſt ſtare aut
cōſiſtere. Quāobrem Græci quoq; ſtatū cœli poſitūq; ſyderū in thematibus ἐνοχέειν appellant p
pterea ut rancidū & abſurdū eſt incubare aut ſtare quēq; animæ ſuæ dicere ita mūdū naturæ: Sed hæc
quæ a phyſica ratione capiunt: a grāmaticis coargui non oportuit. Ex capite ſecundo.

Compagies cō. Seruium Nullarum egens cōpaginū). Scribere quidem Cōpagum malim q; cōpaginum: etiam ſi omnino id
Seruius grāmaticus cōtendat: quia tamen & Ouidius & Manlius poete cōpagine pro compage utū
uti ferendum eſt. Ex capite tertio.

Tantæ molis rotata uertigine aſſidua). Legendū eſt Rotatæ. Infra quoq; An dulcis quidem & in
credibili ſuauiſſime concentus nobis qui intus agimur). Lego dulci hoc eſt ſuauiſſime ut cōcentus ſit pa
riendi caſu. Item Agimus fortaliſſe non Agimur.

SECVNDO

Ex eodem tertio.

Nec ut in uolucrum notamus ouis lauitate continua lubricum corpus quod clarissimi auctores dixere tenerum argumentis indicatur. Vetus & aliquot ipressi quoque codices loco eius cæsi: quod clarissimi auctores dixere tenerum: habent Clarissimi quidem auctores dixere uerū & argumentis indicat. Ego recentiorē lectionē defendo: ut sit sensus: Argumentis probari cælum non esse ut quā arbitrati sunt) laue hoc est nullis picturatū aut cœlatū imaginibus ut oua sunt uolucrū: idque propterea ioffensum: lubricū: & tenerū uocabant. Timæus apud Platonem οὗτος δὲ πᾶσιν οὐρανὸς θεολογισμὸς λαὶον καὶ σπᾶλον, πᾶρτα χητὲ ἐκ μέσου ἰσὺν καὶ τελευτῇ ἐκτελεῶν σώματων σώμα ἐποίνου. Idem multis post uersibus. τομὴ γὰρ καταφύσιν ἐν κινήτοιο τῶν καὶ βραχυπᾶθος ἐμπίπτει σαυτο δὲ ἀδιωστὶ κυκλῶ μορῖα ἑτέρα ἑτέροις ταυτὸν ἀπεργάζομεθα μέχρι πέραν ἐξαγγεῖλην τοῦ τοῖνος ἀρτος τηρῶν αὐτῶν. Cicero in eundē librū: Deus inquit cælū ita ornauit ut uel nihil uel parū asperitatis haberet: nihil offensionis. Et statim post: Omni autem totam figuram mundi lauitate circūdedit. Martianus Foelix Capella: Linarem inquit circūlū ingressa uirgo conspicatur globo sum quoddam tenerumque corpus e superni toris lauitate compactum instar speculi prænitētis. Idē alibi: Subtilium inquit corporum teneritudine: de Aqua & Aere & Ignibus & Aethere intelligēs quæ ob id etiā cymata hoc est fluctus a physicis uocent. Porro sequēs est ut lauia globosaque: ad morū quoque tenera sint & lubrica. proinde. L. Appuleius in libello de Socratis dæmonio Lauiorē siue lauitatē cum dixisset adiecit lubricā. Porro qui ouum appellauere cœli: a Democrito & Pythagora uidētur accepisse.

Ex eodem tertio.

Alibi litteræ figura). Quidā litteræ: ut galaxian intelligas: quoniā sequat: candidiore sup uerticem circulo: sed & littera in eo cœlata conspicit: quam uocant Deltorū septentrionali parte signiferi sub emersum procedens Arietis.

Ex capite quinto.

Ignitum summo). Lego Ignitū non ignitum. nec enim ignitū pprie dici pōt: quod ignis est totū: alioquin & uerbū illud sordidūculū mihi est: nec scio q̄ honeste in penū Romani sermonis admitti potue rit: uox nō qdē noua & repertitia aut paulo ante infita latinis auribus ut qdā rati sunt: quādo & Lucretius utit: & Appuleius ignitā eē Martis stellā dixit: sed qua Plinius abstinea tubiq; nō igniri: sed igne scere usurpans.

Ex capite septimo.

Deus est iuuare mortalem). Quidā scripserunt Decus est & ē. Sed proculdubio legendū est Deus: sumptum id a Græcis uel pro uerbis dicentibus ἀφ' ὧν πῶς ἀφ' ὧν πῶς ἀπ' αὐτοῦ hoc est homini hō deus. Sophocles œdipode. ἀπ' αὐτοῦ λαίρ ἀφ' ὧν εἴχτε καὶ λυμᾶτο καλλίσος πομπή. Στραβὸν εὐμερὸν ἐπιπτεῖ καὶ τοῦτο τοῦσ' ἀφ' ὧν τότε μαλίστα μισεῖσθαι τοὺς θεοὺς οὐκ ἐνεργεῖ τῶσιν. Quale Virgilianum illud: Deus nobis hæc oia fecit Nāq; erit ille mihi semper deus. & reliq;. Cicero de natura deorum: ita inquit concludam beluas a barbaris propter beneficium consecratas. Idem prod. inq; chus ea quæ prodesse hominum uitæ: deorum in numero habita esse dixit.

Ex eodem septimo.

Præposere indutum). Laudo qui malunt iductū: ut est apud ipsum met Augustū in Epistolis auctore Suetonio. Plautus Epidico: ut impluium inducta erat. Paulo quoque infra. Impfectæ in hominē naturæ). Scribendum est in hominē. Nec multo post. Haud dubiæ naturæ potentia). Legendum: haud dubiæ: ut sit non casus nominis sed aduerbium.

Ex capite octauo.

Spheram ipsam ante multo altas). Libro septimo Spherā inquit Milesius Anaximander. Nihil de muto: locum indico. Alioqui uetus lectio alia est omnino: ad hunc modum: Signa in eo Cleostratus & primam Arietis & sagittari feram ipso mandante mundo Athlas. Sed displicet.

Ex eodem octauo.

Semper illa in dextram præcipiti). Legendū est illo id est mūdo. Quod autē sequitur. Ita fern). Potest quidē id defendi: sed commodius cadet si legas: ita fieri.

Ex eodem octauo.

Nunquam ab ea uigintiduabus partibus remotior). Videri posset legēdū Vigintribus: ex Theone mathematico: ut id specet quod non semp sed fere solet accidere: nam & uigintriseptem & uigintri octo partibus distat a Sole Mercurius: orientalis in Capricorno uigintriocto. occidentalis in Leōe uigintriseptem. Ptolomæus auctor tertiodecimo compositionis magnæ libro prope calcem. Cæteræ non cenio mutandam esse lectionem Plinii hac parte ut qui iudicium fortasse aliorū sit secutus hoc est Soligenis & Cretæ. Idem & Martianus Capella.

Ex eodem octauo capite.

Maioresq; aliis Habēt). Lego alios: qui autē sunt maiores anni planetarū omnes fere qui de sciētia siderū scribere disputant: cuiusmodi est Metonicus quē Meton Pausania filius Athenis tabula proposita instituit cōtinere ut Diodoro placet decē & nouē ānos aut. ccxxiii. mēses ut Plinio ī defectibus reddēdū. Martia quoque idipm cōfirmat: Nō pōt inq; Luna ad idē hoc ē ita ut ē posita eodē mēse eadē

Cymata

Ignitum

Deus
Prouerbiū

Ap. Verg.

EX LIBRO

Annus
Metonicus
Annus
Maximus
Annus
Mundanus
Endimion

partē sic ad solem reuerti eadē latitudinis portione nisi mense. ccxxii. id est āno inquit. xix. De Me-
tonis anno Columella quoq. De anno maximo post Ciceronem Macrobius qui & mundanū dici

Ex capite nono.

Proximū ignorati sydus.) Lēgo ignorari. Et infra: Nō sumus profecto ingrati.) Vetus lectio habet
grati: hoc est Endymioni qui Lunā cursum primus inuenisset: nō illam fuisse referendā benemerē-
ti gratiam ut captum amore syderis fabulā confingerent. Quā autē mox sequimur de seneca sumū
tur fere naturalium quaestionū libro tertio. Quanto satius inquit est sua mala extinguere q̄ aliena po-
steris tradere quanto potius deorum opera celebrare q̄ Philippi aut Alexandri latrocinia: qui exitio
gentium dati non minores fuere pestes mortalium q̄ inundatio q̄ conflagratio. Ex eodem nono.

Incoitu quidem nō cerni quoniam haustu omnem lucis aduersa illo regerat unde acceperit. Lēgo
auersa: nam aduersa plena est: iam quā non uisuntur quā latent auersa dicimus: quā uero patet & cō-
spici tota possunt aduersa. nec aliter fere Plinius appellat: quā grāci per diametru hoc est per dime-
tinentem lineam obiecta dicunt. habet hoc & aliā quoq. remotioris doctrinā rationem a Beronio tra-
ditam corpus Lunā pilam esse dimidia parte cādida altera ceruleam in coitu solis ardore corrip-
conuertiq. partem eius candentē proprietate quadam naturā luminis ad lumen trahendi atq. ita fie-
ri auersam nobis & ceruleam hoc est inferiorem eius partem quia cādens non sit ut ait Vitruuius. p-
pter aeris similitudinē obscurā uideri. De hoc ipso Apuleius in deo Socratis ex Chaldæorū sentētia
Lunam ait parte luminis compotem: partem cassā uideri. Ex eodem nouo capite.

Quia orbe dimidio nōnunq. maculosa cernantur.) Legendum cernat. Ipsa inquit Luna docuit si-
ue quod idē est magistra fuit: sydera quoq. alia humore terreno palci quoniā i ipso eius orbe medio
sordes & maculae uisitari quādoq. solent: nā hoc in ceteris etiam si nō cernit tamē argumēto est illa
quoq. ut Luna halitu terreno refici. Peripatetici diuersa sentiunt & Lunā maculas quarādā i ea parti
um densitati tribuunt.

Ex capite decimo.

Defectus autē suos & solis.) Legere quidē malim eius hoc est Lunā: q̄ suos. sed & suos tueri forte pos-
sumus. pendet enī sensus ab illo inde uerbo quod supius mo x attulimus. Omniū inquit quā i cōelo
prænotici potuerūt magistra fuisse Lunā: hoc est docuisse monstrasseq. propterea si dicas monstrasse
Lunā defectus suos & Solis indices existere magnitudinū & umbrā: ipso nihil absurde aut parū la-
tine dixeris. His adde Catonis uerba quā Plinius quoq. decimo septimo libro recitat: Vineq. igit si ma-
cruerit farmēta sua cōburito. Apuleius qui senticeta inqt colūt quoniā nullus in tesquis suis fructus ē
aliena furatū eunt. Paulo infra.) Extitere.) Scribendū est ut diximus. existere: hoc est ipsos Solis &
Lunā defectus indicasse magnitudines eorū atq. umbras ut uerbū umbrā casu paterno sit. deliquia
- n. ipsa inquit Cleomenes & paulo infra Plinius: & in Scipionis somnio Macrobius & magnitudinē
& genus umbrā māifestū fecerūt. uerbi gratia effigie metæ cū Luna obiectu Terre deficit. Est autē
meta idē quod turbo in uersus conos a grācis appellata: sicut turbo rectus Calathos: nam quā figura
colunæ iacitur cylindroides uocatur.

Eo eodem capite decimo.

Nec lunæ excedat latitudinē.) Quidā legūt altitudinē: quoniā paulo post: nullū iquit altit sydus eo-
dē modo obscurat. Itē supra Luna iquit pura omnia & diuturnā lucis plena. Sed cōseruari tamē po-
test antiqua lectio: nō enim uerū prorsus est umbram Terræ citra Lunā cōsistere: sed latitudinē eius
id est abacū & orbē corporis fere nō egredi: promdeq. subiungit nō eodem modo cætera obscurari
etiā si ad globū Mercurii ut quidā rati sunt umbrā perueniat. quid? q̄ si umbra nō posset Lunā altitu-
dinem excedere cū omnis mucrone ingruat futurū sit ut nunq. tota deficiat: sed ea tantū parte quam
fastigiū & apex umbræ quasi lamberet. Adeoq. id de altitudine uerū nō est: ut de ipsa etiammū latitu-
dine sit dubiū: quā umbra terræ non tegi modo sed excedi cōstat aliquando: prout in epigeo uel apo-
geo suo Luna magis minusue fuerit. Cur ergo supra Lunā iquit pura omnia: nempe quia nullū aliud
sydus intercedente terra potest deficere: nō Saturnus: nō Iupiter: non Mars. Quod ūbra terræ spatio
consumitur: nō Mercurius q̄ nunq. Soli ex aduerso sit: non Venus utraq. ratione. Ac potest qdē con-
tingere ut obscurentur illa quoq. ac delinquant: Sed nobis & utiq. alio modo q̄ Luna. ut enim Luna
terræ obiectu ita stellæ cæteræ interpositu Lunā possunt nobis adimi.

Ex capite undecimo.

Nō posset quippe totus sol adimi terris intercedēte luna si terra maior eēt quā luna.) Clarissimi q̄
dē hoc auctores fortasse dixerint. Verū argumētis indicat Luna maiorē esse Terrā ter & duabus q̄
tis fere partibus. Idq. Claudius Ptolemæus & secuta ætas oīs cōsensu magno sanxit. Martianus etiā
Sexis maiorem esse Terram uoluit q̄ Lunam. Cicero de natura deorū secundo libro Luna inquit ut
ostendunt Mathematici maior est q̄ dimidia pars terræ. Quod autem hic probatiōis loco affertur
cauillatio mera est: nemo enim fatetur in deliquio Solis uniuersum eū Terræ simul adimi. sed aliubi
totum: aliubi dimidium: & per alias deinde partiōes: prout ex locorum situ parallaxes id est obtutus
nostri discrimina fuere: atq. ut eundem terris quā humano uestigio p̄munt eripi concesserim. nō ta-
men id eo ualeat ut adimatur uniuersa terræ: cū uix quarta eius pars collatur: tres aliæ uel ab aq̄ uel

Meta
Turbo
Conos
Calathos
Cylindroi-
des

SECVNDO

a polis squalent. Quod autem protinus adiungitur. Tertia ex utraq; uafitas solis aperitur. Pleriq; mēdofum ac deprauatū arbitrant̃ intellectu uel nullo uel inepto. Quid ſi legatur. Certior utraq; uafitas ſolis aperit̃: ut ſit ſenſus de Terra quidē & Luna poſſe ambig; utra ſit maior: de Sole nullo modo. Sed & cuſtodiri pōt̃ lēctio: ut ſit ſenſus: ex accidētibus duarū rerū hoc eſt Lunæ atq; Terræ uafitatem; Solis tertiā euidenter oſtendi. quod quidem & Macrobius in ſomnio Scipionis cōmemorat.

Ex capite duodecimo.

Thales mileſius prædicto ſolis defeſtū qui ſub halyat teregefactus eſt. Nec Pliniū nec librarios ac uſo. Sed. M. Cicero de diuinatione primo libro defeſtione ſolis eū quæ Aſtyage regnante facta ſit prædiſſe tradit. De hoc Aſtyage cū alii tū Valerius Troguſq;.

Ex capite quintodecimo.

Terra centrum cœli eſt nō ſigniferi obliq; inter eos ſin). Legendū Nec non ſigniferi. Quanq; enim nō iidem ſignifero & mūdo uertices hoc eſt poli ſunt: nihil tamē impedit quo minus idem utriq; poſſit eſſe centrum. Martiaſus ipſe inquit zodiacus ſigna; cælo hærenia tãtūdem a terris undiq; ſecus interſitū detinent.

Ex capite ſextodecimo.

Idemq; motus alias minor). Legendū Idemq; motus alias maior alias minor. & ifra Minimo feruntur motu tanto minores). Scribendū nō minores ſed minore.

Ex eodem ſextodecimo.

Nunquā longius ſex & quadraginta partibus). Corruptū quidam locū rentur. Porphyrius ſeptē & quadraginta remoueri a ſole Venerē tradit nihil mirū. neutra ſupputatio ſcrupularis & exquiſita eſt Sed ad id quod parte plurima contingit refertur. Theon certe idē aſſerit quod Plinius. alii cū Prolo-mæo diſtingunt: matutino exortu per initia Scorpionis ſex & quadraginta partibus: ueſpertino ſeptē & quadraginta utiq; in Aquario. Martiaſus a ſole inqt Venus uno ſigno & parte unius dimidia ſepa-ratur. Aliubi: quinquaginta inquit momentis Venus a ſolis orbe diſcedit licet plus quadraginta ſex partibus aberrare nequeat.

Ex cap. xvii.

Mercurius uiginti a ſole abſcedat). Quidam legunt uiginti duabus ex Plinio ſuperius ut cōmonui Sed memierint quæ Martiaſus Capella homo doctior q̃ luculētior tradit. Mercurius inquit occaſus duos habet: unū cum ante Solem parere ſolitus claritate radij ſuperuenientis occultur. alterū cū re-trogradatione ſua uicinā Solis ad motus idem patitur in occaſu Ab ipſo quippe Solis lumie itra uiginti momēta abeſſe inquit non poterit: licet maioribus partibus aberrarit: qui ultra ſecundū ſignū inueniri non poterit. Idē auctor: ab Sole inqt Mercurius nunq. xxxii. partes aberrauerit nec duobus ſignis abſiterit. Cicero de natura deorum tunus & melius: nec a Sole inqt longius unq; unius ſigni intervallo diſcedit Mercurius: tum anteuerſens tum ſubſequens. Idē Venus inquit nunq a Sole duo rum ſignorum intervallo longius diſcedit tum antecedens tum ſubſequens.

Ex capite uigeſimo ſecundo.

Seſcuplum). I ego ſequiplum hoc eſt ſeſquialterum quod græci hemiolion appellant. Ad eundem modū corrupta lēctio eſt in. F. Quintiliano ubi de compoſitione orationis agit libro nono. Sed ſex-centas in eodem mendas mihi pridem ſepoſui cum primum uacauerit p̃dendas. Verbum autē ſeq; ut Auguſtinus interpretatur pro eo quod eſt ſe abſq; dictum uideri poteſt. Erat & uſure genus Seſq; plæ in noſtro iure pontificio damnatū. Vbi & corrupta lēctio eſt ſexcuplæ pro ſequiplæ. Proportio nes autem & interualla ſyderū de Platonis Timæo colligunt Latini Græciq; interpretes. De qua re Macrobius Martiaſus Chalcidius.

Ex capite uigeſimotertio.

In altitudinem ſubire prodiderunt). Addendum eſt nubes ex uetuiſtis codicibus. & infra. In luna ri articulo). Scribendum eſt circulo.

Ex capite uigeſimoquinto.

Tibiarum ſpecie arti muſicæ portendere obſcenis autem moribus in partibus uerendis. ſignorū ingenii & eruditōis triquetram figuram & cætera). Legendū arbitror: Ingeniis & eruditōi ſi tri-quetram & reliqua: ut ſit ſenſus Si crinita ſydera tibiæ præferant imaginem arti muſicæ portēdi ſi partes ſignorum uerendas occupent fore ut obſcenæ libidinis exēpla edantur: ſi formā uel trique-tram uel quadratam ad aliquam hærentium ſtellarum edant futurū ut ingēiis & eruditōi detrimē-tum afferant: proindeq; non edunt ſed edant ſcribere oportet ex uetuiſtis codicibus.

Ex capite uigeſimofeptimo.

Hæc ideo facta quia incuſſura erant illa raritate timorem occultam autem eorum eſſe rationem). Legendū ex uetuiſtis codicibus: Hæc ideo facta quia incaſura erant illa: raritate autem occultam eo-rum eſſe rationem. Seneca: Inter nos inquit & Tuloſ intereſt: nos putamus q; quia nubes collifæ ſūt ideo fulmina emittant. ipſi exiſtimant nubes collidi ut fulmina emittantur: nam cum omnia inqt ad deum referant in illa ſunt opinione tanq; non quia facta ſunt ſignificent: ſed quia ſignificatura ſint fiant. Eadem tamen ratione fiunt inquit ſine illis ſignificare propoſitum eſt ſiue conſequens. Idē au-ctor: oium inquit fulminum & omnis euentus ſtatuta dies eſt: quæ uerba cum Plinianis illis hoc ipſo capite conueniunt. Atqui hæc ego inquis ratiſ temporibus naturæ ut cætera arbitror exiſtere.

Seſquialterū
Hemolion
Seſquiplæ
Viſuræ

EXLI BRO

- Soles**
Polydeuchia
Ap. Propriū
Ap. Papiniū
- Nec supra ipsum nec infra se) Legendū: Nec supra ipsum nec infra: ex uetustis codicibus. Græci parallelia nostri uirgas Historici soles uocant: auctor Seneca. Ex capite. xxxvii.
Gemmæ autem salutaris). Lego geminæ: quas greci polydeuchia uocant. Seneca in magna iquit tempestate apparēt quasi stellæ uelo insidentes adiuuariq; se tunc periclitātes existimant Pollucis & Castoris numina. Proprius Cernere & optatos querere tyntaridas. Item Cādida foelici soluute uela choro. Ideo autem choro q; solitarium exitiale sydus est appellatū Helena. Papinius cum iam dānata fororis igni tēnari fugerunt carbasa fratres. Ea capite. xxxviii.
Immenso rerum caulas globo). Legendū: Immenso rerum quasi globo. perstat. n. in pugna bellig metaphora. Ex capite. xlii.
Conflexa subito aut contrafacta i humeros). Vetus codices nō subito sed cubito: nam ut in parietibus ita & in promontoriis Acones dicuntur: auctores Vitruuius Strabo cæteri. nam de humeris Papinius. Consecit uirideq; humeros & reliqua. Sunt & in montibus articuli: Plinius in calce operis. Ex capite. xlii.
- Ancones**
Papi.
- Illos status atq; perspirantes). Lego status.
Hebeti mox iudicatu). Vetus codices: Hebetius mox iudicatum est id ut significet. το πρῶτον pop καὶ το τῦτο εἰρηαι hoc est negligētius & pinguiore quadā formula. Proinde subiungitur. Secuta ætas octo addidit ratione nimis subtili & concisa. Ex eodem capite. xlix.
Rursūmq; lustra sequentia ordine seruantibus). Videtur legi rectius. Rursūmq; lustrum sequēti ordi nem. seruantibus. Quando inquit intercalatur uetus qui ad sextum idus aliudue tempus statū fuit die uno anticipare: ut uidelicet ad septimum idus flare incipiant mox sequēti lustrum iterum seruare ordi nem naturæ id est sexto idus spirare non septimo: alioquin superuentu alterius intercalationis ac de inde succedentium anticipatio hæc in infinitum regressura esset. Ex eodē capite. xlix.
- Orithia**
Ornithas
- Orithiam). Nouimus quidem raptam a borea Orithiam Erichthei filiam & inuentum cōuerfam: sed uetus lectio habet Ornithiam: quoniam ab aduētū auium flare hunc dicat. Aues autem græci uocat Ornithas etiam si præcipue Cortales. Vitruuius quoq; Ornithias cetero ait flare tpe. Infra quoq; Prodomos). Scribendum est prodomos id est præcursores. Ex capite. l.
Nunc de repentinis flatibus qui exhalat terra ut dictum est coorti rursūq; deiectionem interim). Et reliqua. Scribendum: Exhalante terra. Sunt & qui non interim sed in terram magis probat. Paulo quoq; infra Qui typhon uocatur id est uibratus. Ecnephias differt hic secum aliquid). Scribendum est deferret ex Aristotele Theophrasto Seneca. Typhōem ait uocari qui sit Ecnephias nō simpliciter sed uibratus hunc deferre secum aliquid abreptū e nube quo se librat uibratq;. Ex capite. lv.
Vuentura alio finito die præcinant). Legendum est alia non alio. Ex capite. lvi.
- Ecnephias**
- Vigilans ictus contuentibus oculis). Legendum conuiuentibus: nam dormiens inquit patentibus. Et infra. Fulminatorum). Lego fulminatorum ex Festo. Ex capite. lix.
Amamertinis & tudertibus). Plutarchus Amerinos & Tudertes nō Mamertinos fuisse tradit hos. Ex capite. lxi.
- Cuius numen ultimum iam nonnullis imprecamur irasci graue). Antiqui codices. Cuius numē ultimum iam nullis imprecamur rati graue: ut sit sensus: imprecari nos quādoq; numen terræ ultimū extinctis rati graue id eis fore qui iam nulli sunt quibusq; etiam si aliqua parte superessent: tamē offere non posset benigna mitis indulgens ususq; mortalium semper ancilla. De hac imprecādi cōsuetudine cum alii tum Suetonius in Tiberio pars inquit in Tiberim clamarent: pars terram matrem deosq; manes orarent ne mortuo sedem ullam nisi inter impios darent: item paulo infra. Eruditur aquis). Vetus exemplaria eluitur: quidam eruitur. Item supra mox. Ut freta amittamus). Scribendum admittamus. obiectis puta molibus. Item nō multo post. Ad noxa genuit). Legendū ad noxā. Ex capite. lxxvii.
- Ap Suetonium**
- Pendere ipsos). Sunt qui legunt ipsam & infra. Vniuersæ rotūdis). Scribendum rotunditatis. Et infra. Sed multo maxime. Hæc pugna est). Legendum: Sed uulgo maxima hæc pugna est. Et infra. Et si hæc natura eorum confessa). Legendum sit & non si. Et infra. Propius a centro). Legendum Propius centro. Ex capite. lxx.
- Intra famā**
Defunctus
Mortuale
Morticinū
- Vitraq; famam exegerit accolas). Legendum quibusdam uidetur non famam sed fines: utrumq; tamē defendendum sit ultra famam idem quod ultra opinionem omninoq; per q̄multum: nam & intra famam dicitur quod est huic contrarium. Fabius Hortensius inquit scripta tantū intra famā sunt. Verbum autem Defunctus eius: de quo mox infra obseruatione dignū pro caduere: ipsius ad imitationem græcorum qui περ ποῦ ipsi quoq; appellat: mortuale morticinūq; Hieronymus. Proinde Strabo signa fictilia quæ Corintho eueria Romā implere necrocorinthios id est Corinthiorū defunctos uocata scribit.

SECVNDO

Ex capite. lxxv.

Et post eos nonaginta dies in meridiem umbram iaci). Lego per non post cū ex sequenti capite tū ex libro sexto: Hæc est inquit regio uolumine secundo significata a nobis. in qua quadragintaquinque diebus ante solstitium totidemque postea hora sexta absumuntur umbræ & in meridiem reliquis horis cadunt cæteris diebus in septemtrionem.

Ex eodem capite. lxxv.

In india gente oreum). Vetus codices Oretū Sunt autē ut Strabo appellat Oretæ gēs Indica post Arbin amnē Arianorū Plinius quoque libro sexto Oretas ait propria nō Indorū lingua uti. eodem tamen sexto Monedes inquit & Suari quorum mons Maleus in quo umbræ ad septemtrionē hyeme cadunt æstate in austrū ut fieri possit cōtributos fuisse Oretus Monedas & Suaros: præsertim q̄ Oretæ a Palybotris qbus iuncti sunt Monedes & Suari procul absint. Ptolomæus in Arachosia cōstituit Eoritas uocādo eos inter Sarbin & Indum amnes. Effe aut Sarbis uidet̄ qui & Arbis & Arabis quādoque scribitur ab Arianis montibus per Drangas & Gedrosios in Oceāum delatus. Apud Mallos in India ualde periclitatum Alexandrū Regem scribit Plutarchus & eustathius.

Ex capite. lxxvi.

Bis quadraginta duobus diebus). Lego: Bis quadragintaquinque diebus: ex uetustis codicibus & superiore capite.

Ex capite. lxxx.

Isdem imperia quæ nunquā extimefcentibus fuerit). Lego isdem imperia quæ nunq̄ extimis gēti bus fuerint. Et paulo supra: Sensus liquidos. Scribo Liquidus. Itē supra: Fertilis ad omnes tractus). Scribo: Fertilis ad omnia tractus. Item paulo infra. Pro unitate naturæ). Legendum censeo: Pro immanitate naturæ. Plinius libro sexto de Scythiis: iuxta igit uastæ solitudines ferarūque multitudo haud dissimilem hominum imanitatem obsidet. Erit ergo sensus: quemadmodum inquit extremæ gentes iperare diu nequeunt defectu uirum aut prudētiæ ita nec parere: cū sint auulsa nobis atq̄ in aliū orbem quasi relegata. nec solum hoc sed si aditus quoque ad eas pateret aliquis tamē imanitas naturæ ac peregrinitas abunde subduceret sūmoueretque nobis eas.

Ex capite. lxxxvii.

Nec recessu maris sic ut idem circeus). Legendū Circeis. Verbū autē Sicut idē scribi pot̄ sicut eidē hoc est Homero credimus: ex tertio Plinii uolumine: Circei quondā inquit insula imēso quidē mari circumdata si crediur Homero Confirmat id & Iulius Solinus.

Ex eodem lxxxvii.

Tota teutrania). Lego: tota Teutrania. Herodotus: Vbi nunc inquit Aegyptus est uidetur maris finis fuisse: quæadmodū circa Ilium & Teutraniam & Ephesum & Mæandri campestria. Plinius quinto libro partem inquit Troadis in mediterraneo quæ uocatur Teutrania.

Ex capite. xc.

Alioq̄ motu terræ stagnum emeruisse). Legendū putauit Statinam Domitius ex Papinio in syluis: Aenariæque lacus medicos statināque renatas.

Ex eodem. xc.

Euboeæ athlātē). Legendū Atalātē: ea Strabone ac Stephāc. meminit & Thucydides & Seneca. Idq̄ circa Peloponnesiaci belli tempus accidisse referunt. Et infra capite. xcii. Leucada: anthirrhū). Scriberem Anthirrhium: eodē enim fere mari est quo I. eucas dictū: quia Rhio aduersum est: Plinius libro quarto. Nam de Leucade olim continenti annexa Strabo quoque.

Ex capite. xci.

Pernem mileto). Scribendū Priem ex Strabone: qui ait Priem urbem maritimā iuectū Meandri fluminis inter ipsam Miletumque labentis mediterraneā esse factam. Nam perne in Thracia erat Stephano contra Thasum insulam.

Ex capite. xciii.

Galanies). Venus lectio Gamales: Tranquillus in Tito: Thraciam inquit & Gamalē urbes ualidissimas ludææ in potestate redegit. alioquin nō Thracia sed Tarichia scribendū. De utraq̄ Plinius lib. v. iosephus: Syriæ inquit habitatio quædā fuit Gamele.

Ex capite. xciiii.

Ex insula æaea). Vetus lectio Cea. Plinius id quarto libro expressit: Insulæ inquit Cææ quattuor fere partibus quæ ad Bœotiā uergebant eodē mari deuoratis.

Ex capite. xcvi.

In lydia quæ uocantur calaminæ nō uentis solum sed etiam contis uel quolibet impulpæ). Vetus lectio: sed etia contis quo libeat impulsæ. Porro in Lycia Calminas aquas reperio a fonte quæ Calmin Stephanus: alii Calenon: alii Calemon: alii Calbin uocant. affinitas autem uel regionū uel nominis facit ut modo in Lydia modo in Lycia prodant. Seneca: Sunt inquit lapides multi pumicosi & leues ex qbus quæ cōstant insulæ in Lydia natant: auctore Theophrasto: ita enī lego non ut scriptū est In India: sequitur enī: Ad Cutyliam inquit natantem insulam uado. De quibus aquis Plinius hoc ipso capite: Fluctuant inquit in Statonienfi & Vadimonis lacu & ad Cutylas aquas opaca sylua. Castigāda sunt & Senecæ corrupta eodē loco id est tertio naturalium quæstionū libro uerba: Ad Cutyliā inquit natantē insulā uado in alia in Vadosis lacu uehitur lacus in statione Nili est: non enī in Vadosis lacu: sed in Vadimonis lacu: Itē non lacus in statione Nili sed alia in lacu Statonienfi lego. De Statonienfi uero præfectura siue agro Vitruuius: Strabo: & multis locis Plinius: Nā de Vadimonis lacu & Plinius Cæcilius Epistolarū libro nono ad Gallū: ut post dicemus.

Ex capite. xcvi.

Iuxta narpas oppidū asiae). Lego Harpasa ex uetustis codicibus & Plinio in terra Caria quinto libro: Harpasa inquit appositā fluuiū Harpasa. Idem & apud scriptores graecos uocabulum.

Ex eodem. xcvi.

Oretæ

Sarbis

Circei

Ap. pap.

Antirrhium

Gamale

Lacus
Vadimonis
Ap. Seneca

EX LIBRO

Circa ason troadis). Scribendum per duplex s. nā per unum in Creta est Afos ut iquit Stephanus ubi uetustissimū Iouis Afi delubrum. De hoc autem lapide Sarcophago & alibi nobis hoc opere dis-
ferendum est. Ex eodem. xcviii.

In agro Harpauo). Legendum Arpano: de quo in regione tertia Italæ Plinius. Ex capite. xcix.
Attollentes se cum ea & mundo intumefcentes). Legendum ex uetustis codicibus: Attolente secū
ea mundo intumefcentes: id est mundo Solem & Lunā secū attolēte circūactū suo: fit ut maria tume-
scant: Plinius supra: Attolluntur inquit a mundo sydera rapiunturq; in occasum. Et paulo infra. Pa-
ribus tamē interuallis reciprocis). Legendū reciproci: hoc est æstus ipsi. & infra: Sed ab æquinoctia
libus). Legendū Sed æquinoctialibus. Sunt enim horarum duo genera æquinoctiales: quæ a græcis
Iomerinæ uocant. & tēporales siue quod idem est uulgares quas illi Cæricas appellant auctore Pro-
lomeo: Theonē cæteris. Ex capite. ci.

I Iomerinæ
Cericæ

Circa messanā & milyas). Scribendum Mylas ex uetustis codicibus & Plinio in situ Siciliæ. Se-
neca quarto naturalū questionū uolumine: Circa Messanā inquit & Mylas fimo quidā simile mare
profert: feruetq; & æstuat nō sine colore fædo. unde illic Stabulari Solis boues fabula ē: quæ uerba
Plinius hac parte mutatus cernit: quanq; in Seneca deprauatum fæde locum eū restitui. Huius rei
meminit & in Phedone Plato. Ex capite. cxi.

Ap Senecā

Nec in armenia maioris aretisso). Plinius libro sexto: Tigris inquit influit in lacum Aretissā oīa
illata pondera sustinentē. Solinus Arethufam uocat eū Strabo Arsenem & Thopitū secutus Erato-
sthenem. Plinius diuersum ab Aretissa Thopitū existimat: nata cōfuso q; utrūq; stagnum Tigris am-
nis trāsuetus i cūculos speculq; mergit. Dionysius poeta nō Thopiti sed Thōitū. Ex eodē capite. cxi.

inus
Orinpinus

Erafinus in agnolica). Legendum in Argolica ex Plinio & cæteris scriptoribus: nā & Seneca hunc
uerfūm protulit. Hic modo cū bibitur tacito modo gurgite lapsus Reddit argolicis igens erafinus in
undis: Papinius: Ruit agmīe factō Inachus & gelidas surgēs erafinus ad arctos. Hic & Arfinus quoq;
dicebat & in Arcadia ubi ortum habet Stymphalus: sunt & Erafini quoq; in Peloponneso alii Stra-
bo auctor. & infra. In flumine silero). Scribendum silari ex Strabone: Plinio cæteris.

Lacus
Vadimonis
Pli. in
Epistolis

Ad uetulonīs in eturia nō procul amari pisces). Vetus codices ad Vetulonios. nā & Vetulonū
& Vetulonā uocari locum eū dicemus sequēti libro: Nūc illud testari uolumus eas aquas a nonnullis
modo credi esse quæ nūc ad Viterbium medicinæ usu celebrāt. cū q; & pisces ibi sunt & uiculus ho-
dieq; Vetulōius uocet. tum q; Ameria nō procul dicat locus: ut q; hic Amari legit scribēdū sit. Ame-
ria. Mōuent & Plinii Cæciliū quadā Epistola qui lacum Vadimōis i quo fluctuat insulæ prædiū Ame-
rinis subiectū scribit. Exegerat inqt focer meus ut amerina sua peædia inspicerē. hæc pambulātī mi-
hi ostendit subiaccens lacus noīe Vadimonis. in hodiernū quoq; diem riuius ibi seruat nomē ame-
ria. Vadimonis lacū intelligit qui eodē agro Viterbiēsi feruet scatetq; sulphureis aquis. Mihi de Ve-
tulonio dubiū est propterea q; ex mensura Ptolomæi distat urbe Roma Vetulonū partibus duabus
semis fere: qd efficit stadia plus minus. Mcl. per lōgitudinē nō cōputato meridianæ partis ppe uni-
us discriminē. Nisi quis alterū ab illo Vetulonū uideri cupiat: differētiā quoq; illā cōstituat ab illo Pro-
lomæi Vetulonio Vetulonies: ab hoc Vetulonios deduci. Ex eodē capite. cxi.

Leucophæa

Cephus ex eodē lacu profluens rursus nigras penitus). Aut distinguendū est ut cū sequenti colo-
nectas hoc modo: Rursus nigras penitus ruffasq; iuxta Ilium Xanthus Ex Vitruuio: In campis inquit
Troianis proxime flumē armēta ruffa & pecora leucophæa nascunt. Est autē Leucophæon fuscū ac
nigrū pene: ut fortasse hic nō Penitus scribendū sit sed pene. Aut sic: Rursusq; nigras peneus ex Sene-
ca terrio naturalū questionū uolumine: si lana inquit opus fuerit nigra puelis paratus gratuitus in-
fector est ad Penū gregem appellant. Custodiunt hoc & aliq; multi manu scripti codices. Ex eodem capite. cxi.

Partio Iouis
Ortus
Liberi

Mutianus ter consul credit diostedofia uocatur). In quibusdam exēplaribus inuenio Dios Tecofia
quasi dios tecnosis hoc est Iouis partio & Lucina: quonā Liberū patrē in cuius tēplo fons ille fuerat
femore Iouis æditum fabulæ demonstrat: nisi quis cū sequēti iungat urēd fontis nomē sit quē in Arca-
dia Stygos Hydor uocari tradit Vitruuius. Strabo quoq; περι φρεος δε εστι και το καλουμενον
στυγος υδωρ λιβαδιου ο λεγεται υδατος: de quo mox subiiciā. Ex eodē cap. cxi.

Nonacris
Stygo
Hydor

Iuxta nonacrinā arcadiæ styx). Lego iuxta Nonacrin. Seneca eodem quo supra libro: Circa Non-
acrin in arcadia inquit Styx appellata ab incolis aduenas fallit quia nō facie non colore suspecta ē. Pl-
nius uolumine primo ac trigésimo: Quadā inquit etiā bladiū aspectu ut ad Nonacrin Arcadiæ.
Vitruuius: est inqt in Arcadia Nonacris nomiata quæ habet in mōtibus stillatēs e saxo frigidissim-
humores. Hæc aut aqua Stygos Hydor appellat quia neq; argenteū neq; atneū neq; ferretū uas potest
subsistere sed dissilit ac dissipat. cōseruare aut eā & cōtinere nisi mulina ungula pōt. Quæ etiā memo-
rat inqt ab Antipatro in punciā ubi erat Alexāder p lollā filiū platam esse & ab eo ea aqua Regem
necatum. Præter morē nostrū latius euagati sumus hac parte non sine cōsilio: quia Stygē hanc mul-

SECVNDO

ti cum flumine Theſſalico quod ab Homero Stix appellatur confundunt: Plinius tres uidet Stygas nouiſſe Arcadicam ad nonacrin: Achaicam ad Phenem urbem Theſſalicam ad Peneum amnem: de qua & quodam loco Seneca: Pauſanias & Vitruuius Nonacria Regem Alexandrum Plinius Achaica extindum uidentur arbitrari Quintus Curtius Theſſalica: etiã ſi Macedonicã ipſe appellat. Fere ad dubito eandem eſſe quã nonacrin & quã ad Phenem Stygis aqua nomineſ. q̄ ſit autem Phenos Nonacridi propinqua docet Pauſanias: Epheneo inquit parte occidentis ab leua Clitoriũ a dextera Nonacris occurrente Stygis aqua. Item auctor paulo inferius euidenter idicat eandem eſſe hãc quã modo ad Phenem modo ad Nonacrin uocetur. hoc & hiſtoria pater confirmat: Herodotus de Theſſalica Lucius de Phenatica Papinius. Nec illud aperuiſſe fraudi ſit uenenum aquã huius in ungula mulina contineri dicere Vitruuium & Plinium uolumine trigefimo: in Caballina Trogum & Pauſaniã in lumetũ Curtium: Filiam Oceani Stygem fuiſſe: Pallantis coniugẽ: Heſiodus: Pirantis Linus e quo uiperam ſit enixa: fabulantur. aquam eam ad Nonacrin quõdam Ononacrin ab uxore I ycaonis ac cepto noie: tradut ſtilare ex altiffima crepidine i ſubiectã petrã inde rectã i Crathum amnẽ defluere

Ex eodem cap. cvi

Lacus ſannaus. In Ptolomæo locus eſt Phrygiæ magnæ contributus qui ab ipſo uocat Synnaus: i Strabone tamen quãdoq; Sannus: nam Synnada ut Plinius & Liuius appellat unde marmor Synnadum quod & Docimites uocatur: de quo Papinius: Phrygiæ quam Symodos antro ipſe cruentauit maculis lucentibus attys ciuitas & ipſa Phrygiæ maioris eſt: cæterum a Synnao ſiue Sannaio multis millibus remota.

Ex eodem. cvi.

Pluuia ſalinas aquas dulciores eſſe quam reliquas. Legendum uidetur: Pluuia ſalinas aqua dilutio res eſſe q̄ reliqua. Vel ſic: Pluuia ſalinas aquas uuliores eſſe q̄ reliquas Plinius libro. xxxi. Fit inq̄ ſal uulgaris plurimuſq; in ſalinis aſſuſo mari non ſine aquã dulcis riguis ſed himbre maxime iuuante.

Ex cap. cix.

Flagrat in phae lyciæ mons chimera. Legendum in Phaelide mons chimera ex codicibus uetutis. Scio quidem in Lycia Chimera qui Plinium legerim dicentẽ in Lycia a promontorio eius opidum Semena mons Chimera noctibus flagrans Hepheſtium ciuitas & ipſa ſæpe flagrantibus iugis Phaelidem uero in Pãphyliã eſſe. Sed cum idẽ auctor ita ſcribat: Vltima inquit eius ora Phaelis iudum ei mare Lyciũ eſt nõ uideo quẽadmodũ explodi poſſit antiqua lectio de Phaelide hac & Strabo & cæteri: quã & Phariã quãdoq; dictam reſert Euſtathius. unde Theodectes ille formoſiſſimus qui artes ſcripſerit & tragedias. Liuius in belli Macedonici libro ſeptimo: In confinio inquit Lyciæ & Pamphyliæ phaelis eſt prominens penitus in altũ conſpiciturq; prima terrarũ Rhodiũ a Cilicia petentibus.

Ex capite. cx.

In ſalentino oppido natiam). Vetusſti codices Inatium. Quid ſi Egnatia ſiue ut Græci quãdoq; Pro nunciãt Ignatia in ſalentinis pediculorũ ſiue peucetiorũ ut Græci appellat gẽte. Quid q̄ Ignatiæ nomen ab ignibus uideri poteſt inditum: argumento miraculi quod hic reſertur.

Ex cap. cxi.

Oſtrogintaquinq; milia ſexaginta oſto milia paſſuum). Quanq̄ ipſi per ſe numeri qui hoc opere habentur lucubratiunculam peculiarem deſiderant: quia tamen auſi quidã ſunt affirmare non paſſuũ ſed ſtadiorum milia hoc Capite ſcribendũ eſſe: paucis docebo qui ſic emẽdant aliquanto modeſtius facturos fuiſſe ſi tacuiſſent. Nõ eſt igitur erratum in uerbo Paſſuũ ſed alia ratio ut liquebit. Propterea ſcribendũ putamus: Oſtuagies quinq; centena ſeptuaginta oſto milia paſſuũ. Martianus Capella: Longitudo inquit ab extremis Indiæ ad Herculis columnas Gadibus ſacratas oſtuagies quinq; centena ſeptuaginta oſto milia: ſicut inquit Artemidorus aſſeruit. Sed & ratio in promptu: illa enim meſura computatiõe Græcorum efficit ſtadia fere ſexaginta nouem milia. Quo quidẽ ſpatio patere habitatum orbem ab oriente in occidentẽ hoc eſt per lãgitudinẽ teſtis eſt Strabo his uerbis: ταδεγε μικροσ περιεττα μυριαδας λεγεται τουτο δε εστιν απολυσεως επι τασ αματολασ το αποτωσ ακρου της ιβηριασ επιτα ακρατης ιρλικης: hoc eſt ſeptuaginta milia ſtadiorum eſſe ab India ad extremã Hiſpaniã: ora: Item alibi hoc ipſum nec ſemel: Non me preterit recentiores Plinio auctores eſſe qui longitudinem hanc ampliorem faciunt: ſed Artemidori ſe non Ptolomæi aut Macrobiũ recitare ait ſententiam.

Ex eodem. cxi.

Nonaginta oſto milia decem & oſto). Martianus ex ſlidoro nonagies oſties & decem & oſto milia uoſt uerbum oſties repetita intelligas cẽtena ut prædixi: nec ad ſtadiorum ſed ad paſſuum meſuram conſeras. Et infra. Oſtingenta milia nonaginta unum). Martianus: Huic inquit dimenſioni Artemidorus adiecit quicquid a Gadibus p̄ currit: nã pertſphenis id eſt cum ei fronte circuitu p̄mōtoriũ ad aliud finale promōtoriu quod Artabrum nominatur procedere terram dicit in nõgentã nonaginta unum milia: utra lectio uerior arbitrio nauigantiũ conſtet. Et infra. Quinquagintaquinq; milia paſſuum decem & nouem). Verus lectio itemq; Martianus: Quinquagies bis quindecim. Et infra. Sardinia triginta quatuor). Martianus: Tricies quater quinquaginta milia. Et infra ſtatim: Deinde gades duodecim milia quinquaginta). Martianus: quadragies bis quinquaginta milia. Mé

b

Phenos

Locanus
Papinius

Synnadicũ
Marmor
Papinius

Phaelis

Artabrum

TERTIO

Locus
Martiani
Locus
Ptolomæi

dosum in Martiano locum huc uideri faciunt Ptolomæus Strabo Plinius sequenti libro. Ptolomæus A freto inquit Herculeo ad Calarim Sardinie (ita n. scribendum est nō Calariū partes uiginti quq; intercedūt circuli signiferi hoc est fere quatuordecies centena & quinquaginta milia passuū atq; ita plane scribendū hoc loco arbitror nec supputatio Strabonis magnopere discordat De hoc & i Sardinia dicendū Quod aut sequitur. Quæ mensura uniuersa ab eo mari efficit nonaginta octo milia passuū sexaginta nouem). Martiani: Quæ mensura inquit uniuersa ab eo mari efficit octogies quin quies septuaginta octo milia Idem fere habent & pliniani manu scripti codices ut cū superiore Artemidori numero summa cōsentiat Sed dubiū facit quod ex particularibus quæ mox posite sunt mensuris non hæc sed multo maior sūma contrahit ut ad illā lfidori propius accedat quinonagies octies centena milia passuū & decē & octo longitudinē habitati orbis reddidit ut ante dictum est Et infra

Ad euphratem quinquaginta milia passuum. xxi. Legendum ex Martiani ratione: quinquagies centena milia passuum. xxi. quæ quidem mensura nō multū a subductione Ptolomæi distat tradentis ab Scribis ad Euphratem partes zodiaci centum quinq; addito unius quadrante comprehendi Et infra librium). Lego liberrim: ita n. prouincie Narbonensis oppidum appellat Plinio Pomponio Straboni cæteris. Item Artemidori ratio nonaginta efficit Sexaginta nouē). Martiani: Omnis hæc inquit mensura testate Artemidoro habet milia octuagies sexies centena octoginta quinq; Vetus quoq; lectio fere cū Martiano cōgruit sed fides sit penes circinū ac puluisculū. Ex eodem. xxi.

Latitudo quinquaginta quatuor milium sexaginta duo). Martiani: Latitudo inquit habitabilis terræ dimidio pene minor q̄ lōgitudō: etenim colligitur in quinquagies quater centena sexaginta duo milia Et infra. Alexandriam duodecim milia quinquaginta). Legendum est ad formam superiorum hoc est duodecies centena milia quinquaginta uel aliquid huiusmodi quod ex Strabonis tertio libro colligas Et infra. Compendiis breuior fieri potest. lxxxix. M). Martiani milia sexcenta septuaginta octo Et infra lfidorus adiecit. xii. M. L. Martiani. Sed adiecit inqt lfidorus duodecies centena quinquaginta milia.

Melius hic sunt). Codices uetusti Cydnius nō Melius: etiā si Melius ab insula Melo dicitur ut Diogenes ille in comedia male audiens ob impietatem de Cythno insula cyclade. Itemq; de Cydno amne Cilicie & altero Bithynnie Stephanus. lte de Cydna Lycie Ptolomæus: De Cydna uero macedonie quam & Ppynam uocari putant Theagenes.

Castigationes Plinianæ ex libro tertio Hermolaii Barbari aquileiensis. P.

Ex præfatione Libri tertii.

Vodecim milia passuum). Lego quindecim nō duodecim ex Solino Martiano & manu scriptis exemplaribus. Item Strabone qui ait. cxx. stadia in longitudinē patere has fauces

d

Ex cap. primo.

Mox a fine tirgitano citerior). Vetus codices Virgitano. Pomponius Mela Virgitano.

Oppidum inquit Virgi in finem quem Virgitanū uocant Ptolomæus Vrcitano: Prima inquit citerioris Hispanie ciuitas in litore Vrci appellatur. Martiani quoq; Ab Vrcitano inqt fine citerior meat. Meminit & Antoninus Pius in suo itinere Plinius: Post Bæticā inquit oppida oræ. pxi ma Vrci. Fuit & Murgis & Murgirana prope regio Plinius: Murgis inquit finis Bæticæ: lte longitudo inquit Bæticæ a Murgi maritima ora. de Murgi Ptolomæus quoq; sed inter mediterræa Turdorum gentis nō procul tamen litore. Paulo infra. Aminutano agro). Legendum ex uetustis codicibus & Plinio inferius Laminitio: nam & Laminū in ea terra uocatur oppidum auctore Ptolomæo & Antonino: qui ab eo loco ad caput Anæ fluminis. vii. M. P. distare tradit. Ex eodem primo.

Oretanis iugis carpētānīq;). Recta lectio Carpetanis Straboni μετὰ δὲ ὀρητῶν καὶ κρητῶν ποταμῶν.

Ex eodem primo.

Astigitanus). Lege Astigitanus ex Ptolomæo & Mela Pomponio: Clarissimæ inquit in Bætica astigitipalis corduba: Idem uetusti codices & Plinius quoq; haud ita multo post.

Ex eodem primo.

Oppida omnia numero. clxxii). Vetus lectio. clxxv. lteq; Martiani Capella: q̄q; Strabo. cc. Et infra Colonie septem municipia. xviii. Codices antiqui: Colonie nouē municipia octo: ita enim. clxxv fiunt omnia. Hoc non castigandi sed admonendi gratia posuimus: sicut illud. Latio sermone dicta facilia). Omnes fere scripti manu habent Latiani nō latio: atq; ut defendi utrūq; possit: antiqua tamē lectio ut sæpe testatur sum & testabor temere cōmutanda non est. nā & Latialis nō tamē sermo sed Iupiter dicitur & residens celsa latialis Iupiter alba De quo & in Miloniana Cicero: Sicut utiq; ferias non Latiales Latiare sue sed Latinas dixeris aut Latias: ut quandoq; Macrobius.

Ex eodem primo.

Offonoba asturiæ cognominatum). Ptolomæus Onoba Lusturia: ut necessariū sit in alterutro exē

Vrci
Murgis

Iupiter
Latialis

Onoba

TERTIO

plari deprauatam esse lectionem quia porro statim sequitur. Interfluentes luxia & urium. Extimēt uolentes ecquid Lusturia quasi a duobus amnibus Luxia & Vrio cognominata uideri possit: Strabo ni quoq; Onoba nō Offonoba uocat extra frenū. M.p. clxxv Appellat & Mela pomponius Onobā lidem auctores alteram haberi tradunt Onobam in Bætica non procul lunonis promontorio: nam Offonaba Lusitanorum est Pomponio Ptolomæo Plinio.

Ex eodem primo.

Interfluentes luxia & urium. harenæ montes. Lego Mariani mōtes ex Ptolomæo qui Marianos ibi montes nominat & Vriū in mediterraneo tamen oppidum non flumen. De Vria uero urbe Plinius hoc capite. Sunt qui Temarianum montem in Ptolomæo non Marianum legant. Antoninus i Bætica montem Mariorum statuit: siue id montis siue oppidi sit uocabulum ab Italica. xviii. M.p.

Ex eodem capite.

Litus curfense. Vetus codices curfense pomponius Castellum inquit Cora in littore: nam Curfion urbem Ptolomæus quidem nominat: sed in mediterraneo bætice constituit. Infra quoq; Portus uelippo. Mela & Ptolomæus Bætippo.

Ex eodem primo.

Carteia cartefos a græcis dicta. Scribendū. Tartefos non Cartefos: unde Tartefiacus: auctores Strabo Ptolomæus Dionysius pomponius.

Ex eodem primo.

Salduba oppidum uel malacha. Legendum Salduba oppidum uel Malaca. Ptolomæus auctor. Meminit & Pōpōius & iter Antonini siue oppidi. Strabo Malacuas etiam plurali numero pronūtiat.

Ex eodem primo.

Sexabdera. Legendum sexi & Abdera Ptolomæus auctor. itē strabo qui Hexitana salfamēta hoc est Sextitana cōmēdauit. In Pōponio deprauate legitur Extraderas pro Hexi & Abdera: & n. ut roq; modo recte dici uideo sexi & Hexi. Plinius tamen sexi & Sexitanos pisces secūdo & trigésimo uolū mine. Idemq; Athenæus de Abdera Hispaniæ Artemidorus quoq; nā & in Thracia est eodem nomine ut ait Stephanus patria Democriti.

Ex eodem primo.

Siliberi quod liberini. Ptolomæus liberi aut Elliberi non Siliberi. Et paulo ante. Vrgao. Iter Antōini Pii Vrgao. Est autem liberi ut fere credi uideo: quæ nūc Granata dicitur longe clarissima urbium occidentis: erepta mauritanis regibus hoc ipso quo hæc prodebam anno auspicijs Regi Hispaniæ.

Ex eodem primo.

Illirco ofca. Legendum Illurco & Ofca: nam Illurgis siue ut Polybius illurgia hæc uidetur esse quā illurgi Plinius hoc loco & Antoninus appellat. Castigandus in Strabone locus Ofca pro Olca i citiore quidem Hispania. Sed ut idēdē moneri quemq; uolumus eiusdem multa nominis oppida fuere.

Ex eodem primo.

Castra uaria. & paulo post. Escua. Vetus codices Vinaria nō Varia. Ptolomæus Escua nō Escua A Varo tamen aliquo uaria dici potuisse nihil prohibet: aut si recte hic Escua in Ptolomæo pperam Et infra. Succabon uditanum tuati uetus obuia bastetania. Antiqua lectio fortasse sincerior. Succabo Nuditano Tuati uetus omnia Bastetania. Alioquin & oppidi nomen est obuia frequens i Hispania ut fere non mutandum censeam. De Succubitano municipio. i. Capitolinus unde Antoninus cæsar philosophus.

Ex eodem primo.

Sacraritaliū onuba. Vetus codices. Facili Martialiū. Lego Sacili ex Ptolomæo: ita urbē i Bætice mediterraneo uocante. itē onobā nō onubā: ut supra dixi.

Ex eodem primo.

Oppida carbulo decūo. Vetus lectio. Denia nō Decūo: Ptolomæus Detūda.

Ex eodē primo.

Ilipa cognomine ita italica. Vetus lectio: Ilipa cognomine Ilpa Italica. Ptolomæus: Ilipa cognomine magna: deīde Italica cæsarī Hadrīani patria: ut duo sint oppida quod & Strabo existimat: & Antonius. i. M.p. ab Ilipa: Alioquin & de Ilipula minore Plinius haud multo post nam & Ilipula maior ē Ptolomæo quoq; idem auctor quam Plinius uocari tradit Asidā ipse scribit Asylā. Et infra. Quā Lusitaniam attingunt & hispalensis conuentus. Copula & demat necesse est ut intellectus cōstet: uerbum autem Turdulos ad sequentem sensum pertinet.

Ex eodem primo.

Sacris lingua oppidorum uocabulis sacris quæ cognominibus in bætica distinguuntur. Verbum Sacris secundo loco repetitum i uetustis exemplaribus nō cernitur: est aut sensus: accirco uideri celticos e celtiberia profectos in ipsa condisse Bætica: quod & Strabo meminit. quoniam oppidis eorum uocabula sunt eadem quæ celtiberorum. hæc aut cognomentis i Bætica distinctionis gratia receptis a Celtiberorum urbibus separantur.

Ex eodem primo.

Serica. & paulo infra. Contributa. Ptolomæus. Seria: & contributa. Alpefa seponel erippo. Scribendum Sisepones: non Sepone: nam Sisepones duas fuisse testis est Strabo: ut paulo post indicabitur.

Ex eodem primo.

Lacimurge. Et paulo inferius. Acimbro. Ptolomæus Laconimurgi & Acinippo. fuisse autem lacones in hac parte quosdam auctor est Strabo Plinius quoq; supra oppidum Bætice cognominari tradit Laconium. Ptolomæus quidem hanc in Lusitania reddidit. Sed alteram in Beturia cognominem haberi ut in alijs pleriq; manifestum est nihil mirū. Illud in transcurso libentissime notauerim: nō

Marianum Mons

Tartefiacus

Sexitana Salfamenta Locus Pomponii

I liberi nūc Granata

Locus Strab.

Sisepones

EX LIBRO

- Locus Strabonis** procul Laconimurgi Lusitanorum oppido Lacea urbem a Ptolomæo poni: Tago flumini adiuncta cuius in Strabone fiat mentio: sed tam corrupta lectione ut interpres græcū uerbū ita ut erat mēdo fissimū appinxeat ἀρχυσις ταγού μια επιπλειουση τετρακοσιου σταδίου σπο του λεχέε πτοσ πυργου καθηρυσρενομαται ει που λακεια. Itaq; scribendum est οπου λακεια: ut si feniusaq; rīsolitos indigenas ubi nunc est urbs Lacea queq; dicitur & Lanciā: ut quarto libro monstrabitur.
Ex eodem primo.
- Locus Strabonis** Mirobicam regiones ofintiadi si seponē. Legendum si seponem ex Ptolomæo Straboneq; Hic & si sepoēs duas facit nouam & ueterem. De Metallo siue miniario si seponenti Plinius hoc opere duobus locis.
Ex eodem primo.
- Locus Strabonis** Carrissa cognomine aurelia urigia. Ptolomæus hac parte Bæticæ Carissam & Vrium: nō Vrigiā appellat habent & nonnulli codices Vriam: de Vrio amne iter in itia dictum est: a quo & urbi nomē fortasse. Hanc autem esse putant quam Strabo uocat Ortam quæ nomen quoq; Oretanis dederit.
Ex eodem primo.
- Locus Strabonis** Barbes ulula cipro bassis pgallet. Vetus fere lectio Barbesula laccippo bæcippo callet: nā & bæcippo & laccippo. his ipsis quoq; locis a Ptolomæo nominatur: atq; ut bæcippo altera sic & barbesula po test altera fuisse: ac Callet ut Plinius supra hoc capite.
Ex eodem primo.
- Locus Strabonis** Oleatro. Ptolomæus & Pōponius & Antōinus & uetusti codices Oleastro: sed tamē Strabo Oleatro utiq; Hispania citeriore: sunt. n. bæticis cognomines in ea terra multis locis urbes.
Ex eodem primo.
- Locus Strabonis** Lisculafagontia. Ptolomæus saguntia. Plinius quoq; infra multis locis in Hispania saguntia nomen esse tradit in Strabone sarguntia corrigendum est. Ex capite primo & secundo.
CCCCCLXV. Codices antiqui: cccclxx. Martianus cccclxxv. Item sequenti capite CCXXXVI Martianus. cccxlii. Nos hæc & alia huiusmodi non tam mutandi q̄ conferrendi collidendiq; proposito commemoramus.
Ex capite secundo.
- Locus Strabonis** Præterea aliud aliunde exordium mensuræ est & alia meatus. Antiqua lectio: Mensura est & alia meatus: id est alium numerum passuū alia uia metientibus existere: si p̄ diuerticula maiorem: si per compedia & æque semper meante cursu quod græci: ἐναυομαται uocant: breuiorem.
Ex cap. tertio.
- Locus Strabonis** Accedunt insulæ quarū mentione sepositæ ciuitates prouincia ipsa præter contributas aliis. cccxlii continet oppida. Legendum insulæ quarum mentione sepositæ ciuitates cō tributas aliis prouincia ipsa. cccxlii. & reliqua. Martianus inquit: præter insulas atq; aliis cō tributas: cccxlii: tota complexione dinumerat.
Ex eodem tertio.
- Locus Strabonis** Conuentum lucrensium. Plinius Lucrensium hoc ipso capite ac sequenti libro. nam & Ptolomæus Lucensios sicut Braccarios qui a Plinio Bracari dicunt: quod & in antiquis exēplaribus aspicias. In Martiano tamen & Lucrensium & Bracarum conuentus legas. Antoninus quoq; ac uetusti Lapidēs.
Ex eodem tertio.
- Locus Strabonis** Vrci ascriptiq; bæticæ bareā regio mauritania. Lego Mauritania ex Ptolomæo & uetustis codicibus. De Vrci dictum est supra.
Ex eodem tertio.
- Locus Strabonis** Regio idetania. Ptolomæus Edetania: Silius Edetana cohors quam furo rigentibus undis. etiam si deprauate in eo Sedetana legitur. Strabo tamen quandoq; σιδητηνου de quo & post.
Ex eodem tertio.
- Locus Strabonis** Flumen turium. Codices Romani Flumē Durias. Pomponius quoq; proximū Valentia amnē Duriam appellat: Cicero in oratione pro Cornelio Balbo Carthaginem inquit profectū esse acerrimisq; illis præliis. Sucronensī Durenitq; interfuisse. Salustius tamē Turia: Castra inquit hostiū apud Sucronem capta & præliū apud flumē Turia & dux hostium. C. Herennius cū exercitu & urbē Valētia deleti. Idem quarto historiarum Inter leua moeniū dextrū flumē Turia quod Valētia paruo interuallo præter fluit. Claudianus Floribus & roseis formosus Turia ripis. Gramatici Formosū legerēt q̄ unū anniū Turia neutro genere p̄ferri putēt. Aurelius Augustinus auctor Priscianusq; uti ne hūc quoq; præteream. Ptolomæus Turulim hac parte uocat amnē. Est & in Lusitania quoq; Duris quē Strabo Duriam multi Doriam appellāt. Silius Durium: Hinc certat Pactole tibi. Durusq; Tagusq;.
Ex eodem tertio.
- Locus Strabonis** Saguntum ciuium romanorū oppidum inde nobile. Scribēdū est Fide nobile: sumptū a Pōponio Saguntum inquit illam fide & rumnis inclytam.
Ex eodem tertio.
- Locus Strabonis** Regio cæsetania. & infra. Lacetani. Ptolomæus cossetania. Sed & Tarracōe uetus marmor extat in quo incisæ sunt hæ litteræ: Tarracō urbs Cositanorum. Accetāi uero q̄i ab urbe Acci nominent & quos Laletāos Plinius: ipse Leitāos: Itēq; Strabo ut hi sint fortasse quos i Māliana Cicero mēdose uti reor Electanos uocauit. Strabo tamē & ipse aliquādo ελητανοσ fortasse pro Edetanos: de quibus paulo post. Martialis Laletanū uinū pro ignobili. Scio: & Lacetanos infra notāuit extimādū sūt

TERTIO

ecquid ibi quoq; i eo uerbo sit erratū. illud monuerim iacetanos eos a Strabone dici: nō Lacetanos Accetanosue: ab lacca urbe cuius hodie nomen durat: & Ptolomæus quoq; mentionē facit. Compio & Iacetanos populos i Hispania fuisse: quid puetus monumētū docet his uerbis. Qui Licimo Silua no Graniano Flā Aug. Prou. Hisp. Citer. præfecto oræ maritimæ Latetanæ pcuratori Angusti. C. Terentius Philetus.

Ex eodem tertio.

Betulo illuro flumē larnū blāde fluens alba) Vetus codices Blande flumē Albā: ut Blāda uocabatur lū sit oppidi. Pōponius: Oppida inqt: Blāde: illuro: Betulo: Barchino. Ptolomæus quoq; idē in quo tamen nō illuro sed Dilluro legitur. Quod autē Larnū fluminis sit nomē: innuit Plinius qui Larnenses inde: ut comiciunt appellat infra. Sūt qui Tarnū legāt non Larnū: ut qui nūc Tarderia uocetur auro fertilis. Vetus lectio Arnū: forte Earnū: de quo post dicēus Nā Betuloni dedisse nomē uidet amnis betulus aut cōtra: huius irrigatiōe brachionēsis ager latissimus.

Ex eodem tertio.

Salduba regionis reditanæ). Scribendū est Idetanæ siue ut Ptolomeus & Silius & Plinius & codices uetusti Edetanæ. infra quoq; Sederani) Scribendū Estetani: quoniā de populis ab e. littera nō ab s. incipientibus agatur. Supra quoq; Flumen ticher) Pomponius mela Flumen Tichis Et infra Calscantenenses). melius a Calscanto Calscantenses. De Calscanto Antoninus. Ptolomæus: antiqui lapides.

Ex eodem tertio.

Arocelitanos). Vetus lectio Arcocelitanos. Itemq; Ptolomæus oppido Arcoceli: Antoninus tamen Araceli: Et supra. Vefetaniæ). Ptolomæus bassetanæ.

Ex eodem tertio.

Carenfes cincienfes cortoenfes damnitano). Ptolomæus Carcenses Cinnēfes Cortenēfes Damnitano ab oppidis Carna Cinna Corta damania: habent & codices uetusti Damanitano.

Ex eodem tertio.

Iarnenses Lurenenses). Scribendū forte sit Earnenses Illurenenses: etiā si Pōponius Lurenenses. De fluuio Earno siue larno & Illurone oppido superius. monēdi tamē sumus noīa populorū hoc loco uel deprauata esse uel transposita: nā cū digēsti esse per elementa debeat euidētissime cōfundūtur. Proinde si quis ita collocet Iarnenses Illurenenses laspenēses Iacetanos Lubienēses diuinator quidem uideri poterit. Cæterum & lapsi a Ptolomæo nominatur & Iacca: Item Lubica: & ab Antonio Lubia. nō ca fitigo sed castigaturis occasiōe præbeo. Potest & Ispalucēses ab Ispaluca ex eodē Antonino qui pro pinqua tradit oppida Benearnū Illuronem & Ispalucā. Porro Benearnū ab Earno uidetur deductum hodieq; Beardum uulgo dicitur.

Ex eodem tertio.

Pompolonenēses). Ex Ptolomæo Strabone Antonino Pompalonēses: Astipulatur & monumētū uetus his uerbis: Sépronie. L. F. Placide Pōpalonenfi Flamenicæ cōsensu concili. P. H. C. Cornelius ualēs maritus. S. P. F. Et infra paulo. Libisofca). Ptolomæus Libisofca. I ter Antonini Libisofca. distat autem a lamiño in cuius agro flumen Anas oritur. xx. M. P.

Ex eodem tertio.

Celeberrimi albanēses). Vetus lectio labanēses. Ptolomæus quoq; labanā i iis locis cōstituit itēq; Alabā ut Alabēses fortasse pñiciādū sit: præsertim cū ab a littera incipit hic populi de labanēsisbus paulo post dicat i cōuētū Cluniēsi. Antoninus Alabanēses sed ab Alabone oppido nō pcul Cæsaraugu sta. Sūnt tres urbes i Tarraconēsi Alaba alabona Labana Ptolomæus auctor.

Ex eodē tertio.

Egelestani). Vetus lectio Gelestani: Ptolomæus Stelestani ab oppido Stelesta. Cæterū Egelestāos defendimus ex Strabone itēq; Plinio uolumine primo ac trigesimo. Et infra Lorctitanos). Ptolomæus Ilorctitanos siue Ilorcuritanos. Egelestanis ticiōis statuit. Et infra. Eodem peleodeones). Vetus lectio: lidem Peledones siue Palendones ex Ptolomæo.

Ex eodē tertio.

Palatini). Scribendū ex Strabone Mela Ptolomeo Antonino uetustis exēplaribus Pallantini ab oppido Pallantia quæ in hodiernū quoq; ita nominatur tum alibi tum haud procul Nubi amne. Est & flumē Pallantia in Valentino littore. & infra mox. Locobrigenēses caucenēses. Scribendū ex Ptolomæo Lacobrigenēses ab oppido Lacobrica: nam Caucēses a Cauca dicuntur quanq; & caurēses sūt sed a Caurio de utraq; Ptolomæus. De caurēsisbus libro q̄rto Plinius. De Caucenti urbe Antoninus Paulo infra. Virouēsa). Ptolomæus Virdouēsa ut in alterutro sit erratum Alioquī Antoninus cū Plinio Verouēsa.

Ex eodem tertio.

Horum sex oppida ragūtia & ibixama). Scribendū arbitror Sagūtia & Vixama seu Vixama ex Ptolomæo qui & geminas haberi eas tradit p hæc ferme loca. Est & in Bæturia ut prædiximus Sagūtia In Antonini itinere Vaxama sicut in monumētis marmoreis apud Setabin segontinēses a segontia Et infra. Lacienses). Vetus lectio Lancienēses: de quibus libro quarto plura. Et infra. Leuanios). Lego aut lebanos ex Ptolomæo aut leunos ex Plinii quarto uolumine. In luceni eos conuentu statui entis.

Ex eodem tertio.

Præter iafos Bracaros iuballi celerni). Ptolomæus Vibalos Celerinos Vibali siua bibali ab oppido dicuntur cui nomen foro Bibalo habet & antiqua lectio Vibali nō la balli.

Ex eodē. iii.

Ad finē castulonisa pyreneo. d. c. vii. M. p.) Martiāus. Sexcenta septuaginta milia. Vetus codices Sexcenta septem milia.

Ex capite quarto.

Ex LIBRO

Montibus gebbena & urbibus) Legendū Gebbena & Iuribus: siue ut Solinus & Martiāus Gebbena & Iura. Plinius libro quarto: Inter mōtes inquit Gebennā & Iuram. Cæsar quoq; Iurā Strabo 10p4p Ptolomæus Iurafium Errauere qui Eurafium pro Iurafio conuerterit in Strabone: nam & sic uocat eum quandoq;.

Ex eodem quarto.

Flumina technumuer nodubriū). Ex auctoribus & codicibus atiquis facile cognoscit hoc loco Te lin siue Tichim & Obrinānes referri. Pōponius. Inde ite est ora Sardonū flūina Telis & Tichis ubi accreuerē p q̄ (cæua. Idē secundū ite bliteras Obris fluit. Ptolomæus Orobiū sed Strabo tamē Obrī uicinus iis & Ruscino decurrit a quo nomē oppido.

Ex eodem quarto.

Oppida illifebre). Legō Illiberis ex Ptolomæo & Mela pōponio a flūine cognomine ut Straboni placet. & infra. Rubrense lacū). Pōponius Rubrefum & itra. Truentiam). Strabo Ptolomæus & uetusta exēplaria Druentia. Et infra. Auaricorū). Vetus codices & Pōponius Auaticorū. Et infra Promōtorū zoa citharista. Ex Ptolomæo & Pōponio Promōtorū nomē citharista iteq; Antoni no qui ab eo Masilia usq; nauigio. xxx. M. p. facit.

Ex eodem quarto.

Amnis siue argenteus). Legendū ex uetustis codicibus: Amnis in ea argenteus. In Ptolomæo quoq; nomen fluuii est in huius ora litoris Argentius.

Ex eodem quarto.

Cemenos
Gebennam

Varus ex alpiū monte cemenos). Videtur quibūdam ex uetustis codicibus legendum Cema: quo niam Cemenos graeci eos montes uocant: quos nostri Gebennā longe ab Alpibus sūmotos Cæsa- ris & Plinii ac Melæ testionio. Accedere q; his ipsi Alpibus sitū est oppidum Liguriæ cui Cemellio nomen est auctore Plinio. Sed cū & Cemenoleon id a Ptolomæo Antoninoq; nominari cōstet q̄ si a Cemenos monte uideri potest appellatū nō tamen qui sit Gebena sed alius ei cognominis unde Va- rus defluat. Abesse Cemenoleon a Varo amne tradit Antoninus. vii. M. p.

Ex eodem quarto.

Locus
Ptolomæi

Betterra septimanorum. Strabo quidem & pomponius Blitere duobus locis Septimanorum in quit bliteræ. Item Secundū inqt Bliteras Obris fluit. In Ptolomæo deprauate legitur Chæterra: An- toninus tamen ac Stephanus Baeteræ & infra. Salubiorū. Forte Salyorum ex Strabone q; eos mo- do Salyes modo Salyos appellat. Ptolomæus & Stephanus quoq; Salyes qui cum Romāis bellū gef- serint.

Ex eodem quarto.

Carpento
raße

Vulgarum). Scribo Volcarum: ex Ptolomæo Strabōe Plinio Mela Pomponio Lucano. Idem & i- Liiū tertia Decadis primo libro error Volgarū pro Volcarum. Quod aut paulo post. Carbātora the). Scribitur extat hodieq; Sed Carpent oraße nominatur & Barbari galliarum semōe uernacu- lo Carpentras.

Ex eodem quarto.

Abatilia area). Et paulo post: Bellio Scribendum anatilica unde anatilici Ptolomæo & Plinio. Item Aerea non area ex Strabone a situ loci dicta. Item cabellio non Bellio ex artemidoro Strabone Pto- lomæo Antonino.

Ex eodem quarto.

Glarum & infra: Vafgo). Ptolomæus & codices uetusti glanum & Vasio. Itemq; antōinus Glana- tenes & Vafsonenses.

Ex eodem quarto.

Tafcodunitarii cononenses). Vetus lectio Tafcodunitani ab oppido Tafcoduno: alioqui a littera- tuerbum hoc incipiat oportet: nam & sequenti error idem Tafacodunum siue qd idem est Tara- fconem Ptolomæus quoq; nominat.

Ex eodem quarto.

Aremicorum nemaufum). Ptolomæus Pomponius & uetusti codices Aremicorū. Strabo quoq; ἀρικοιτικῶν νηματολίον πεμαυσοσ

Ex eodem quarto.

Aguntici

Aganticos). Ptolomæus & Antoninus Auanticos ab oppido auatico Heluetiorū: siue ut Marcelli nus grais penninifue iugis. Sunt & aguntici ab agunto urbe sed longe ab iis remota quippe q̄ pāno- nix uicinam & Plinius & Ptolomæus & Antōinus quoq; faciunt & infra. Oppidū dina). Ptolomæ- us & codices antiqui dinia. Itemq; Diniēles Antoninus & itra. Boduītios). Cur Ebroduntios seu Ebrodunenses scriptū putari possit: dicemus. capite. xix.

Ex eodem quarto.

Longitudinem. ccclxx. M. p. Martianus. ccclxx. M. p. Item Latitudinē. cclxviii. Martians & uetu- sti codices. cclxviii. Cæterū si quis rationē ex Ptolomæi præceptis ineat: ppior uero fuerit lōgitudō ccclxx. q̄. cclxx q̄ppe cū in decem fere zodiaci partes ea puincia Ptolomæo per longitudinem at- tineat singulis uero partibus quingenta plus minus stadia respondeant eodē Martiano auctore q; & Ptolomæum sequi proficitur.

Ex capite quinto.

Amphycir-
tos

A medio excursu cyntos uocatur. Legendū quibūsdā uidetur Cyrtos hoc est curuata lunæ modo: sequitur. n. per sinus lunatos duo cornua emittens: nam & lunadicit amphicyrtos cū in solis triq̄tro semiambitur orbe: Sed Cocinthus lego auctore Plinio qui ait Cocinthus quod esse lōgissimū Ita- liae promontorium aliqui existimāt. Item Polybius uolumine secundo promontorium Italiae Cocin- thū uocari tradit ab indigenis quod meridianā plagā spectans Ioniū & Siculū mare discriminat. Et i- fra. Quæ cursu meante). Scribēdū est aq; ut sit qd graeci dicūt εὐρωπία hoc ē nō p diuertula iti- nerū quæ obiectu mōniū & iteruū cōualliū aut fluminū flexu plerūq; necessaria sunt sed in directū

TERTIO

acta mēsurat Prædiximus: & infra: Mediā atq; ferme circa urbē Lego Mediæ ut Italiz longitu-
dinem subandias

Ex eodem quinto

A castro nouo adriatici maris alpiū). Lego Alsiū ex Ptolomæo Plinio ac Silio. Necnō argoli-
co dilectum litus aleo Alsiū. Strabo iter hostia Tyberina & Pyrgos sitū est igit Alsiū cū hac pde
rem quæsitū est a me quid illa sibi uerba Plinii hac parte uelit Italiā icedere iter sextā horā primāq;
brūalē Respondi sig nificare inter meridiem & hibernum solis ortū hoc est uētiū uultū. Strabo
καίτοι φαστι ακραι επιαι τριγωνου ευκει μερηι προς ποτον και χει μεριαν αματολασ. Sexta
uero diei hora idcirco ad meridiem pertinet q; apud ueteres solaria in horas tam noctis q; diei tem-
porales nō æquiduales diuisa pponēbant ita singuli dies noctesq; horis cōtinebant duodecim: &
qd sequēs est meridiē hora diei sexta designabat ob id & uulgares horæ noiabant quas græci Cæti
casid est téporales ut supra diximus uocabant

Ex eodem quinto

Populig i alpinis). Legēdū Inalpinis quod uerbū apud auctores præcipue uero Pliniū uel frequēs
est. & infra: Vēdiantiorū). Ptolomæus Vēdiantiorum. & infra: Gemellio). Antoninus & Pto-
mæus Cemeneliō a Cemenō Alpiū mōtea quo Varus ānis i Narbonēsem uerūs delabitur ut i ea
regione diximus. Eiusdē Antonini codex prouinciæ inq; maritimā alpiū uocāt: fuit & Vētiū &
Cemeneliū. Idem & Ptolomæus tradit fere.

Ex eodem quinto

Salmi de ceates morubii). Scribēdum Salyi de ceates oxybii: auctor Polybius & secutus eum Strabo
πολυβιος δε προστιθησι τοις αυοφυλοις των λιγυων τοτε των οξυβιων και το του ασκιντω
Nec multo postκαλονσι δε τους σα λυας οι μερ παλαιοι των ελληνων λιγυας. Ex eodē qnto

Citrauene). Legēdū Citra cum ex uetustis codicibus cū q; de Liguriis qui trans Alpes sunt disse-
ruit ut nūc de iis qui citra sunt loquā: nā duo esse Ligurū genera cis Alpes & ultra testes sunt Linius
Strabo Plinius.

Ex eodem quinto

Citrauene mēsurā fotibagiēni). Lectio uetus fere Citra ueneni & caturgios orti Vagēi. Plinius
hoc libro: Inter alpias gētes finitimi igit ceutrōes & cortianæ ciuitates & caturigibus orti Vagēi Li-
gures: ita. n. locū eū qui & mēdosus erat & legimus. Porro caturiges a Strabōe ceutrōibus uicini sta-
tuunt: caturgi a Ptolomæo noiati: sed hæc in capitulū. xix. seruemus. De Vagenis Silius: Tū pernix li-
gur & sparsi per faxa Vageni.

Ex eodem quinto

Stati elibi uelli). Vetus lectio Statyelli uibelli magellinā & aquæ Statyellorum dicunt paulo infe-
rius a Plinio qui & itatiellas aquas in Liguria trigésimo primo libro memorat. Sed & Strabo quoq;
etiā i corruptū ea parte locum interpres latinus ignoscēdo errore transgressus est. τιμοσ ερη πο
ταμος συμβαλω των παλαιων και παλαιων και ακουα σταουελλα μικρον επι παραπολεω. Et paulo
inferius idem Strabo: Via inquit ea quæ ab oppido Genua dicit Placentiā aquæ Statuellæ habentur
hinc se noster Merula Statyellensem nūcupat tibi natus ubi nūc Alexandria est sita palcarū cognōie

Ex eodem quinto

industria). Lege Industria: Plinius hoc ipso libro testis & Clau: Ptolomæus: & infra: A sacrificiōri-
tu). Legēdū A sacrificio ritu hoc est α προ του θνειν. Habent & codices uetusti Sacrificio non Sacri-
ficio.

Ex eodem quinto

Auferē & arnū). Strabo Aesare: nō Auferē ut in alterutro sit mendū. Ex eodem quinto.
Populorum æthruscorū). Lego Populoniū ex Strabone Ptolomæoq;. Populoniam Pomponius.

Plumbinum sermo uernaculus

Ex eodem quinto

Cossia uolgentium). uetusti codices Volcientiū a Vokis oppido iuxta Cossiam auctore Ptolomæo
qui & cossas plurali numero uocauit quē admodū & quādōq; Strabo: nam & in Oenotria Italiz pte
ut Ait Stephanus: altera fuit Cossia.

Ex eodem quinto

Agilla a pelagis conditoribus dictū alsiū). Distinguerē oportet ut Agylla nō ad Alsiū sed ad ipm
Cære qd Græci Cæreā uocār: referas: Strabo α γυλλα ομο μεζετο προτερον η νυν κεραια και λε
γεται πελασγων κτισμα. Meminit & Dionysius & Paulianus: De Alsiō dictū est supra ubi mēdo
se legebatur Alpiū.

Ex eodem quinto

Alsiū phregne. Sribendū phregene. Strabo επι μετω των πυργων και ο σιασ το αλσιον και η φρε
γνη. Silius Alsiū & obfessæ campo squalētē phregenæ. Antoninus: Ab urbe inquit fregenas mari.
xxviii. M. p. inde Alsiū. x. Sunt & phreginates in Latio de quibus ifranā & hoc aiaduertere opor-
tet multas in Aethruria ciuitates iis quæ i latio referunt haberi cognōines ut Ferentinū: etiā si pto-
lomæus Ferētū Strabo tamē Ferētū utiq; in Thracia Ferētini potius in latio Ferētines dicā-
tur de qbus infra Plinius: ut in Stephano Ferētani & Ferētū nō tamē a Ferētio ferētino: sed a ferē-
to Sabino: ut in Samnitū: de quo Halicarnassæus Dionysius. xvii. historiū uolumē: ut hoc
fortasse illud sit de quo Valerius: habitabat inquit secūdo libro i uilla sua prope uicinū Sabinæ regio-
nis Ferentinū: etiā si corrupte ferētū legi. nō sū neicius Ereētū id a quibūsdā senbi ex Strabonæ: Liniūq;
nec improbo: Tibur inquit Strabo & Ereētū uici potius q; oppida. Idē paulo post: Via inquit Salaria i
quā & Nōmēma cōcidit: ibi Sabino: quū uicū supra Tiberinū: quorum nōmē. Antoninus quoq; ab ur

b iiii

Solaria
Cericæ
horæ

Varus

Duo genera
Ly. ligurum

Vageni

Locus Str.

Statuellensis
Merula

Populonia
Plumbinum

phregene

Ferentum

Locus
Valerii

EX LIBRO

Eretum Mons Rotundus	be igt Eretū distat. xviii. M. p. Dionysius Eretū inqt Sabinorū fuit oppidū. Virgilius Ereti māus omnis oliuiferazq. munificaz. De Munificis i regione qra disceptādū. porro Eretū modo is uidet locus esse qui mōs Eretū & corrupta uulgo dictiōe mōs rotūdis appellatur. Ex eodem quinto. Colonia rufellana fanienfis. Ptolomæus & Cornelius Tacitus Senēfis a Sena urbe ut qdā coniciunt unde Pius pontifex. In festo quidē Sanates legimus uocatos qui supra & infra Romam habitauerunt quia cum defecissent a Romanis breui post redierunt in amicitiam quasi fanata mente. Cōmēnit & Senæ urbis Polybius Straboq. Sed pro Senogallia φανουερία δε και σημε προς τωσα τρι ποτοπο και ρουβικωρι ηδη συνηπτοιισι τω απιμπος. Silius Et Glanis & Rubico & Senonum de nomine Sena. Item Lucanus uolumine secundo. Fuit & Suana unde Suanēses in Aethruria de quibus paulo post Plinius Itemq. Ptolomæus qui & Rufellā urbem quam Rufellanā Plinius Meminit & Dionysius in cuius loco nunc fit Rufellio ut credunt aliqui. Illud obiter quoniam succurrit monēdi fūmus in Strabone legi quodā loco in Aethruria aeaculym Phaliscum mendosissime pro æquū phaliscū i uia Flaminia. Silius hos iuxta nepefina. cohors æquūq. phalisci. Virgilius. Qui fescenninas arces æquosq. phaliscos. etiā si qdā legūt equosq. phaliscosq. ut fit Hypmetrō. Ex eodē qnto.
Sena	Critona. & paulo post arentini & cartonienses. Dubium nō uidetur quin Aretini nō Aretini ab Aretio scribere oporteat ex Plinio Dionysio Strabōe cæteris Cortōēses a Cortōa Straboni Protonæo. Dionysius tamē Cortoniā uocando eam uidet Cortonienses deducere. hæc & Corton inquit ante dicebat. De Cirtona parū constat. uetusti certe codices Vtricina hic habent non cirtona. Sūt i quibus Sutrina siue ab Vtrico siue a Sutrio.
Rufellio Locus Str. Aequi phalisci Locus Verg.	Ex eodem quinto. Aquilenses. Vetus lectio Aquēses Ptolomæus per diminutionē Aquulenses ab Aquilea Aethru forū urbe. Ex eodem quinto. Herbanum nepe. Strabo Ptolomæus & antiqui fere codices Nepeta. Dionysius Halicarnassæus Nepetos. tertio decimo uolumine. ab hac Nepefina ut inqt Stephanus nō Neptini. Ob id Silius. Hos iuxta Nepefina cohors æquūq. phalisci. Hodie tamen uulgo Nepe appellatur. L. iuius. Nepete inqt ex ercitus ductus libro. vi. Ex eodem quinto. Subertani. Ptolomæus Sudertani. & infra. Scatonēs. Lego Statones unde Statonenfis ager in Vitruuio ac Plinio duobus locis secundo & trigésimo quinto libro. Itē Seneca in naturalibus quæsti onibus de aquis. Item Strabone και φαλισκοι και πεπετα και στατωρια.
Nepeta	Ex eodem quinto. Verulanenses. Lego Verulanenses ab oppido ut Ptolomæus ait Verulonio. Dionysius Veruloniā. Silius Veruloniā uocauit. Maoniarq. decus quondā uetulōia gentis. De hoc & supiore libro dictum. Ex eodem quinto. Verentani essetini. Vltimum hoc ab u. littera incipiat oportet quādo quidē hoc loco populos p elementorū ordinem enumerat. quod quidē facturū se testatus est paulo ante. Illud considerent lege tes i Plinio Ptolomæoq. Veretum & Valentū quidē legi sed in Salentinis ut fieri potuerit aut hos il lorum aut illos horum colonos fuisse. Ex eodem quinto.
Vetulonia	Sicuti tinna & glanis. Strabo Tiniam uocat. Item Silius. In Tyberim properās Tiniazq. inglorius humor Et Glanis & Rubico. Ex eodem quinto. Locus solis indigetes. Legendū Lucus louis idigetes ex Lauiō Solino Halicarnassæo Dionysio nā & Cicero de natura deorum lib. tertio. Ex herculibus sex tertii cognomento louis idigetes uocātū scribit Indigetes qui & cur dicantur Seruius & alii. Et infra. Lacus fadanus. Vetus codices Funda nus a Funda urbe ut Dionysio Halicarnassæo placet. siue a Fūdis ut Ptolomæo. nunc quoq. Fūdi ap pellantur. hodieq. solum palustre ibi est ita tamen ut ædificiorum uestigia ruinarq. cernantur. Ex eodem quinto.
Indigetes	In abiecto latio. Scribendū In adiecto latio Ereni prior limes ad Teracinā fuit ut prædictū mox est. Latium antiquū iquit a Tyberi Circeos seruatum sequens ad Sinuessam Strabo quoq. auctor. nā Seruius s. Latii inquit duplex a Tyberi ad Fundos. & aliud inde ad Vulturū. Ex eodem qnto. Et in deliciis halicæ epulantur mentis. Vetus codices Politur messis. nam & libro. xvii. Halicā quæ in Campania Laboriaz campo laudatissima nasci dicitur e zea fieri constat. tūta nudataq. iuis tu nicis. qd quidem fere aliud non est q. poliri. Sed & politiones agrorum legimus p cultus uocari ut etiam ita scribi posset. Et in deliciis halicæ poliuntur mentis & infra. Concilio pice nobili. Scribē dum Conchylio & pice nobili ex uetustis codicibus. Politatione fertilem esse Campaniam Diony sius Halicarnassæus primo libro scribit. Ex eodem quinto.
Fundi	Theanum sidicinum cognomine nola. Distinguedū est ut duo hic oppida significantur Nola & Teanum. qd ut ab Appulo Teano separaretur Sidicinum inquit cognominatum est Strabo auctor. Ex eodem quinto.
Halica	Capua ab. xl. Capō. Vetus lectio nō Quadragésimo habet sed undecimo ut fit forte qd scribit Str
Capua	

TERTIO

bo: quia caput inqt duodeci eēt urbiū hoc est ipsā duodecima reliquis undecim præfset Eustathius Campus etiam ab urbe cui nomen Campus esset: uel a Camporū planicie abundantia: ut Diodorus qui: M. Genutio & Agrippa Curtio Chilone Cos. ex ædificatam eam tradit.

Ex eodem quinto.

Vesulani arpinates). Dubiū non est qui uerbum primum per a. non p. u. principio scribendum: sit quoniam de popularibus a. litteræ hic differit. Error & in uerbo. Hernetū: q. ibi de littera c. agat item in uerbo. Gabienfes: propterea uel Gabienfes uel certe Fabienfes legedū cū sequentibus. Fie runt & Fabienfes alii ab urbe dicti Fabia ut inquit Appollodorus in Celtogallia conditoris habente nomen Imperatoris Romani. paulo quoq; infra in uerbo. Succasani). Erratum est: quoniam de po pulis ab i. non ab s. littera incipientibus loquatur.

Ex eodem quinto.

Lauini). Scribendum putant aut Lauinii hoc est Laurentes: nā & Latinos pro latinis siue Latinic fibus septimo libro usurpat Virgilius. aut Lauiniū potius quoniam de laurento dictū supra est in ora ipsa littoris iter hostia & Numicū amnem quanq; octo milibus a mari ut Seruius existimat qui & la uisum & Lauinium & Laurentum & laurolauinium id appellat. Strabo Lauinium a laurēto dirimit quandoq; idem facit tribus supra mare milibus id statuens. Sunt qui Lauinium a laurolauinio disti guant. Dionysius Halicarnassæus tris facit populos in Latio Lauinienses Laurentes lauiniatas. Proi de in uetustis Virgilianis codicibus non lauinaq; sed lauina uenit littora scriptum iuentas etiā si nō probat id Seruius. Itemq; apud M. Varronem & Siliū. De lauiniis in antiquo monumento Senatus populūq; lauiniū hos græci a Lauuio lauuiinos fere appellāt. Itēq; nos plerūq; ut Cicero liuiū. q. Antoninus quoq; in suo itinere lauiniū siue quod idē quibusdam est laurentum a lauuiio distare scribit his fere uerbis: Ab urbe ad Hostia. xvi. M. inde laurentum totidem. inde lauuiū totidē. Vbi lunonis fospitæ phanū erat cui omnes Consules sacrificabant: auctores liuii Cicero Valerius. Et in fra. Nomentani). Dionysius Strabo Ptolomæus Virgilius a Nomēto urbe Nomentanos. & infra.

Viubrenses). Quidā ex Ptolomæo Vilumbrenses. Ipse nihil demuto: nā Græcus homo nostra pro nuntiare solet plerūq; perperā.

Ex eodem quinto.

Portæ. xx. xiiii). Vetus lectio. xxxvii. Sed & P. Victor eum numerū portarum Urbis tradit hoc est triginta septem. uerbū autem superius. Compita singularum: cclxyii. p). Vetus lectio Compita ca rum. cc. lxx. nam uici ut eidem P. Victori placet Urbis fuere. cccxliii.

Ex eodem quinto.

Esolani). Error q. hic sermo est de populis ab a. capientibus initium. Item in uerbo. Nubetani). Scribendum enim Nubetani ex Dionysio Halicarnassæo: Nam uerbum. Carnem). Paulo ante posi tum. Sunt qui libidine castigandi Carmen legisse dicant: cū tamen & in Romanis & in Venetis codi cibus ipsæ litteræ non aliter q. Carnē legamus: nota siue aut hystoria ut de qua liuii. xliii. uolumine. Item. M. Varro: Sed & Strabo quoq; non nihil de feriis latinis attigit. Item. M. Cicero. Et Vergilius primo libro: Et uiscera nudant. Viscerationē hanc aut similem Athenienses Creonomia uocabant. Latine igitur feriae dies conceptiū us erat dictus a latinis populis quibus ex Albano monte ex sacris carnem petere fuit ius cū Romanis.

Ex eodem quinto.

Cecina). Scribendū puto Cenina ex Dionysio & liuii qui ait nouæ urbis maxime proximi quosq; Ceninenses Crustumini Antennates. Itēq; non multo post. Et Ceninum nomē & Ceninēsiū Regē qui Acron uocaretur: unde spolia opima Romulo. Quod autem sequitur. Ficina crustumini me ridia: medullū. Scribo Ficinea Crustumeriū Ameriola Medullia siue medullium. nam & uetus le ctio habet Crustumeriū & Dionysius: & liuii primo libro. Omne inquit nomen latinum Tarquini us prius domuit Corniculū. Ficinea uetus camera. Crustumeriū. Ameriola. Medullia. Nomen tum. Itemq; infra. Munienfes & polietaurini). I. liuii Mutucumēses & Pollustini ab oppido Pollu stia. Medulliam & Dionysius iisdem locis cōmemorat.

Ex eodem quinto.

Bolaniti fuetani). Vetus lectio correctior Bolani Cufuetani quando littera c. non s. hoc loco exi gitur. Paulo quoq; infra. Coreti). Antiqua exemplaria Foreti quoniam de littera f. non de c. agatur fuerūt & regione sexta Casuentini quod nomē in marmoribus quoq; uetustissimis aspiciunt. & infra.

Longani). Scribo Longulani ex Dionysio. Item liuii secundo a longula oppido non procul Coriolis Bolani quoq; a Bola insigni quondā urbe: ut Dionysius ait dicuntur.

Ex eodē quinto.

Ad gn. pompeii & l. catonem cos). Legendum Carbonē qui rerū potius est nō Catonem aucto re liuii plutarcho Apuleio cæteris.

Ex eodem quinto.

lunonis arigie). Domitius legebat Acræ q. Corinthi Strabo eā coli diceret. Addo & Pausaniam qui nō lunonem modo sed & fortunam quoq; acraam ibi cognominatam scribit. Quidam aricinae lectitant. Cæterum Diana quidem aricina celebratur ab eodem Pausania ut Virgilium præteream acris eius ab Hippolyto patrem Thecūm peroso e Græcia illatis certamine gladiatorum quotam

Campus

Laurentum
Lauinium

Locus Verg.

Creonomia
Latine
Feriae

Acron

Iuno Argiva

Diana
Aricina

EX LIBRO

nis instituto fugitiuis tantum pugnātibz aricina Iuno qualis fuerit non comperi : quāobrem scri-
bēdū est uel Argoniaz uel Argiuz : cum ex Iulio Solino in Polyhistore qui argiuz Iunonis phanū ab-
Iafone tradit exadeficatū fuisse tūuero maxime Strabonis astipulatur : post fauces igit flumī Silaris
Lucania & Iunonis tēplū argoniaz quod Iafon cōdidit : Fuit & in Veneta prouincia delubū argiuz
Iunonis eodē auctore.

Ex eodem quinto.

Pelafgi & notri itali morgetes). Legendū Oenotrii codices antiqui & Strabo οἰκιστὰς σικελους
καὶ μοργητας διαραὶ υστερον εἰς τὴν σικελίαν ἐκβληθεῖσιν τοῦ οἰωτῶν.

Ex eodem quinto.

Oppidū Buxentū gracie prius magnæ nunc lucaniaz laus amnis. Vetus lectio: Oppidū Buxētū
græce Pyx laus amnis. Proinde scribo pyxus: nō pyx neq; prius. Verba autē illa Gracie prius magnæ
nūc Lucaniaz adulterina sūt atq; supposititia cuiusmodi solet iperitia cōfingere quoties quod igno-
rat aut scire se credit aut uideri scire desiderat. Strabo. μεταδὲ παλινουρου πυξους ακρα καὶ λι-
μνη καὶ ποταμος. Et statim infra: μεταδὲ πυξουρα λαός κολπος καὶ λαός ποταμος καὶ
πολις. Stephanus Pyxin uocat eam id est a Buxo Buxentum: de qua Silius Ptolomæus cæteri.

Ex eodem quinto.

Tarentum oppidū portus oreftis & meddua). Dubitare nemo potest mendosam in Tarēto lectio-
nē esse quādoquidē Tarentum ultra nō citra leucopetrā situm est ut post liquebit. Vetus lectio ipe-
risq; Taurētū ipse Tauranum siue Taurianum. Pōponius Rhegium Scylla Taurianum Metaurum:
Strabo. ὑπερδὲ τωραουρου καὶ ταυριαρὴ χώρα ἱδρυται. Ab hoc & Ptolomæo scopulus hac par-
te Taurianus appellatur. Stephanus: Tauriana Italiaz inquit urbs est cuius municipes Tauranini de-
nomīanf. De Meddua Strabo quoq; meminit sed Medmam uocat a fonte dictā cognomīe. Ex hac
urbe Medmæū Philippū qui de uentis scripsit celebrant.

Ex eodem quinto.

Colonia regia). Ex Strabōe uidet colūna nō Colonia scribendū. Itē superius ubi legit Traiectus
ad Colonia regīa. Græci enim locū cū Stylida id est Columellā uocāt : ea turricule modo erecta ex
aduerso turrem in Peloro sitam respicit: hodieq; a multis appellatur Stylarion. Sunt & uetusta quæ-
dā exēplaria in qbus nō Colonia sed Columna Rhegina legit. Strabo. ἀπὸ κερυος μέχρι τούτου
ρηγιῶν στύλας ποταμοῦ δικεῖ στερῶπος οὐροῦ ἐξασταλῖος. Et infra paulū. ἀπὸ δὲ στύ-
λας ποταμοῦ εἰς ρηγίον ἢ τὴν τωραουρου. Ex iis uerbis colūna Rhegina ab ip-
so Rhegio apertissime distinguit. Pomponius In Bruto inquit sunt colūna Rhegia Rhegiū: Scylla
quāq; nō Colūna in eo quoq; sed Colonia mendose legebatur. Plinius quoq; Siculū fretum ad Co-
lumnā Rhegiam non ad ipsum Rhegiū uult intelligi hoc loco. In relatione item Siciliaz fretum inqt
in longitudinem. M. d. passibus ad Colūnam Rhegiam. Nequa uero dubitatio superfit: Antonini ita
cit iter: cuius hæc sunt uerba: A Mediolano inquit p Picenū & Cāpaniā ad colūnā id est traiectū Si-
ciliaz. dccccli. M. p. Itē nō multo post: Ab urbe inquit ad Colūnā rectio itinere. ccccli. M. p. Itē alio
loco uoce græca usus est: A loco Naus ad Stylida prouincia Calabriaz stadia. dc. a. Stylide ad zephy-
rium promōtorīū stadia. cccx. nauigātibz. sed Stylis hæc alia q Regina est: nā in Calabria Colūnā
esse cōstat ex iis uerbis: & in Iucania freto Siculo. Ab hoc dehinc cōdī argumēto Rhegiū græci nomē
dedere oppido in margine Italiaz sito: Strabo tamē etiā a Rege dici potuisse Rhegiū existasse quod
dam refert. Trogus quoniā inquit græce abrupta hoc nomine pronunciantur.

Ex eodem quinto.

Canis ex italia). Scribēdū Canis per. y. ex Strabōe. Infra quoq; mox. Inde rhegiū. xliiii. P. Scribo
Inde Rhegiū. xii. M. d. p. Idē auctor: A Colūna inquit Rhegia cētū stadiis ad urbē Rhegium angustiaz
freti pertinent.

Ex eodem quinto.

Locri: epizo phytii). Locri cognominati iia promōtorio zephyrio). Scribendū sine uerbo li. dicunt enim Epizephy-
rii a promōtorio zephyrio in zephyrū uentū spectāte. quem ob id Dionysius Poeta insitit orbis Lo-
crū uentū cognominat: auctores Strabo Paulanias & cæteri. & infra. In eo quē maria nuncupant).
Legēdū in eoq; maria nuncupant.

Ex eodē quinto.

Ab dianio. lxx. stad). Legendum Septingētis ex Solino Strabone Ptolomæo. & infra. Palinam &
pollentiam). Legendum Palmam ex Ptolomæo Palamam Strabone qui tamē nō Pollentiam ut Pro-
lomæus Pomponius & Plinius sed potentiam uocari tradit alteram: alioquin uerbū Pollentia signifi-
cat potentiam auctore Nonio. Plautus Rudente ne ineptorum potior sit pollentia.

Ex eodem quinto.

Latinorum ciuium & tucini). Vetus lectio Latina ut sit sensus Romani iuris duo fuisse oppida: Pal-
mam & pollentiam: Latini quoq; duo Cinium & Cuncti quoniam ita nunc uocentur.

Ex eodem quinto.

E regione palinæ urbis meraria & tiquadra patria Hannibalis). Legendum ut dixi palinæ non
palinæ. Porro uetus lectio non patria sed parua Hannibalis. Alioqui uidetur quibusdam & patria

TERTIO

legi posse: q. Hānibal in Hispania nō Africa fit editus ex Liuiano illo: Poenus inq. hostis nec Africae indigena ab ultimis terrarū oris freto Oceani Herculisq. columnis. Idem nō Triquadra sed Triquadram: legūt q. ea fit eius forma & a nautis cunicularia ut aliae multae ab animalis eius copia dicatur alias deserta.

Ex eodem quinto.

Labonem & magonē). Ptolomaeus Magonem & lamnonē per. i. nō per. l. Pōponius quoq. lamno & Mago. Sunt qui tres urbes ita nominent: Labonem Senfenam quae & lamno fit & tertiam Magonem: sed auctorem desiderio.

Ex eodem quinto.

Cuniculos ebusis gignit populates balearium messes: quod & perplacet. Plinius octauo libro ubi & mendum erat: in Ebuso inquit cuniculi non sunt scatent iuxta Hispaniam balearibusq. Pōponius Mela Ebusus animalium quae nocent adeo expers ut ne ea quidē quae de agreilibus mitia sunt generet aut inuecta subfineat.

Ex eodem quinto.

Mox quae blaconus uocatur). Straboni Blacon dicitur haec insula itemq. Ptolomaeo: nā Martianus Blaforum.

Ex eodem quinto.

Stoechades a uicinis masyliensibus dictae propter ordinem). Vetus lectio: Tres Stoechades & c. Itē q. Martianus atq. Stephanus etiam si quinque dicuntur a Ptolomaeo. Et infra statim. Quo sitae sunt erunt nomina singulis). Antiqua exemplaria Quas itē nominat singulis uocabulis. Quod autem sequitur. Prote mese quae & pōponiana uocatur tertianpe). Martianus tres iquit Stoechades quarum haec sunt nomina singularum: prima Themista: secunda Pōponiana: tertia Hypaea. Ceterū fieri potest ut ex Tetrachordi quadam similitudine Proten & Melen & Hypaea uocauerint: ut Hypaea pro summa hoc est postrema quae item Nete dicitur: accipiant.

Ex eodem quinto.

Philarero & lerina). Quid si legatur: Phila Lero & Lerina. Strabo Post Stoechades inquit planasia & Lero in qua phanum Leronis: De hac & Ptolomaeus: De Lerina Hirtius qui Salustium Crispum a Caesare missum in Lerinam insulam scribit ad colligendas naues quae deerrassent: etiam si Celerina scriptum est ut arbitror mēdose. Antoninus ab Antipoli Lero & Lerinus insulae absunt iquit. x. M. p.

Ex capite sexto.

Gorgona). Scio quidem Gorgonis insula hoc loco statui a Ptolomaeo: sed omnis tamē uetus lectio habet. Virgo non Gorgona. Martianus quoq. Virgo inquit & Capraria. Pōponius: Virgo inquit illa & Capraria. Proinde in Ptolomaeo quoq. legendum erit Orgonelos id est Orgos insula siue Virgo. Stephanus Orgon inquit insula est Aethrusci maris: unde Orgonii dicuntur ut Antronii gentiliter. Itē. Etcōtra litus uaponaē). Vetus lectio Ambae cōtra Coslanū litus & Barpona: ut haec sit nomē insulae quae Pōponius Carbania appellat: Iginū inquit & Dianū & Carbania. Quid q. nullum Vaponaē litus appellari constat.

Ex eodem sexto.

In antiano stura). Scribendum Astura. Plinius supra: Antium inquit Colonia flumen Astura & infula. Idem secūdo & trigésimo uolumine: Tenuit inquit & nostra memoria nauim Caii principis ab Astura Antium nauigatis. Suetonius in Tiberio: Rediens inquit propere in Capaniam Asturae in la gorem incidit. Sed & apud Virgilium sunt qui legant libro septimo: Qua Asturie iacet atra palus gelidusq. perimas querit iter ualles atq. in mare conditur uens. Ipse Pontinam plaudē interpretor ex Plinio qui ait: Post Circeos pontinam plaudem fuisse loco xxxiii. quondam urbiū Capaci. deinde flumen Viens. Proinde nec Asturiam in eo uersu legerim: sed Saturam ut nūc est: nā & Satyra locus alter proxime Tarentum fuit: Sed & in Strabone Sturas amnis pro Astura corrupte scriptum est.

Ex eodem sexto.

Non ab eca aeneae). Vetus lectio Non ab Aeneae nutrice. Quidam recentiorū Nō ab Caieta Aeneae nutrice: quo nihil est absurdius: cum nutricem hanc unde nomen insulae prochyta non Caieta uocatam scribat Dionysius primo libro.

Ex eodem sexto.

Homero inarime). Quidā legūt Inalime falso quasi maritimā. Homerus εἰς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ πρὸς τὴν γῆν ἐκείνην ἐκείνην. In quo sciendum quodā nō una dictione iunctim sed duabus εἰς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ le gere. papinius aut uictam supra ad conuexa leuari Inarimen: Silius Non prochyte nō ardentem for tita Typhoea Inarime. Et alibi: Apparet procul Inarime. Meminit & Lucanus & Valerius Flaccus & Claudianus & alii post Virgiliū. dicta uero Inarime ab arimis siue populis siue beluis ita Aethruscorum lingua dicente Simias quas graeci Pithecos uocant: unde nomen insulis Pithecusae ut Strabo ni placet & fere Ouidio: Steriliq. locatas colle Pithecas habitantum nomine dictas. Plinius a Figli nis doliariorum: proinde per. i. non per. y. scribendum: dolia enim Graeci Pithos Simias Pithecos uocant: potest & Ouidianum illud cum Plinii sententia congruere: ut habitantum hoc est Doliariorū subaudias.

Ex eodem sexto.

Triquadra
Cunicula
ria

Stechadum
nomina

Locus Pto
lo
mae

Barpona

Astura

Locus uerg.
Satura
Locus Str-

Inarime
Pithecusae

Locus pro
uidio

EX LI BRO

Itemq; pinton) Vetus lectio Pintonis: lego Phitonis ex Ptolomæo & Capella Marti ano: q; tamen Pitonis.
Ex capite septimo.

Agadibus. xiii. l.) Scribendum puto ex antiquis exemplaribus quattuordecies centena. l. m. hoc est M. cccc. l. ut priore libro diximus. cū. n. abesse cōstet Gades ipsas ab occidentis limite partibus sex Sardinia fere triginta distributis in singulas partes quibus longitudinis a Gadibus in Sardiniam mensura superat stadiis quingentis hoc est. lxxi. d. m. p. efficitur ut inter duas insulas miliaria. M. d. scrupulari supputatione colligantur. Et infra. Garditano) Scribendū Gorditano ex uetustis codicibus Strabone Ptolomæo Martiano
Ex eodem septimo.

Solci A fulcheri.) Legendum a Sulchenfi Pomponius item Strabo. Insignes inquit urbes Calaris & Sulchi. Artemidorus qui scribit epitomen Solci: Pausanias Sylici Carthagenensium conditorum. Ptolomæus tamen & Stephanus Sulchos a Solcis in Sardinia uidentur mihi diuersos existimasse.
Ex eodem septimo.

Balari Salari.) Legendum forte Balari ex Pausania qui scribit lingua eorum ita significari fugitiuos. Strabo: Quatuor inquit in ea populi monticolæ: iter quos Balari. Plinius & Martianus: Quidam inquit haud procul ab ea etiam Belerides ponunt in insulas quasi Balarides a Balaris appellatas.
Ex eodem septimo.

Balarides Et quam uocant hieracam.) Codices uetusti Haralitra. Martianus Heras Lutra quasi iunonis balneas. Non longe inquit Balaridas dicunt & Callode: & Heras Lutra. Nō me laet & Hieracon id est Accipitrum eo mari quandam insulam uocari Ptolomæo: sed antiqua lectio nec inuerti nec iterpolari debuit.
Ex eodem septimo.

Heras Lutra Ilienſes.) Quidam Iolenſes siue Iolaenſes ex Strabone Diodoroq; ac Solino ab Iolao Iphicli filio: siue Aristei ut idem Solinus alio loco quasi oblitus fuit tradit. Cæterum Pausanias & Iolaenſes ab Iolao in Sardinia fuisse memorat & Iliēſes quoq; profectos Ilio. Pomponius Ilienſes inquit antiquissimi populorum in Sardinia. Meminit & Liuius Paulo infra. Libiſonis. Ptolomæus Bifonis ut arbitror peram.
Ex capite octauo.

Locus Ptolomæi Ante omnes claritates.) Legendum Claritate. Itemq; infra ubi dicitur fretum Siculum in latitudine patere. Cxd.) Scribendum ex uetustis codicibus aut. M. d. hoc est passibus mille quingentis: quæ mensura colligit stadia duodeci. Plinius supra Siculū inq; fretū duodeci stadiorū intervallo: aut ibi septē stadiorū intervallo hic ait. dcccxl. passibus. Astipulantur Strabo & cæteri fere: ut q; heptaſtadiū uocari fretū illud tradat aliquādo hexaſtadiū. Quod aut subide cōsequitur. Ad coloniā rhegiā. Aliibi monimus Columnā scribendū uideri nō coloniā.
Ex eodē octauo.

heptaſtadiū Catina.) Scribūt omnes quidē greci Hecataeus Strabo Polybius Diodorus Ptolomæus nō Catina sed Catanā: uulguſ quoq; ita fere nominat: unde Catanæū Charundā scimus eū qui leges Atheniensibus dedit. Accedit q; uel ατρο του κατακαι αρω dicitur: quia cū ignes ex æra erūpunt: superiora ima fiunt: uel ατρο του καταβαι περ τηρ περ qua Chalcidenſis Theocles ad Amelianum amnem uelut descendit nauem porro Dorienſes uocant Nan. auctores parte Thucydides pte. Stephanus: priorem interpretationē Plinius fere hoc loco innuit: Fauilla inquit Tauroniniū & Catinaū uſq; puenit seruens. Pōponius tamen & Cicero & latini fere Catina. Silius: Tum catina nimiū ardenti uicina typhceo. Adde q; M. Varro ait fuculosus in quo ponebant esculentā Catinon appellare: sed in Catino media producitur quæ in Catina corripitur.
Ex eodem octauo.

Catina ap. Silium Pantagies.) Ptolomæus pantachos: est & nomen amnis pātaces ab usu: medicinae pecorū dicti: sed iſamnio prope chalcantis & podaliriū facella Strabo auctor. filius tamē in ſicilia pātagiā uocat amnē Hippatin ac facile superari gurgite parco pantagiā. sunt qui pātagiā a sonitu deriuēt ut seruius: sunt qui ατρο του παντα α γ ειρ Claudianus Et saxa rotantē pantagiā. Ad eundē modū & Thucydides libro sexto appellat oppidū Megaras oppositū ei tradēs.
Ex eodē octauo.

Pantagia Magea & ciane milicie fontes.) Vetus lectio Margæa celebratur & in Helide urbs hoc nomie ut inquit Stephanus. Scribendū & Cyane. Item nō Milicie sed aut Milichie aut Miline. De Cyane Diodorus & Hælianus coli eum prodens a Syracusanis non uirili forma ut Anapus amnis sed muliebri. de hoc fonte Claudianus Silius & multis locis Ouidius. Miline colorem luteum significat ut Cyane Ceruleum. Cæterum & fons Milichie a dulcedine uideri pōt appellatus: quemadmodū e diuerso ipsum mare αμαλικοι poete greci cognominant. Etia si & Meliten & Melacten in Sicilia fuisse loca docet italicus. Telaq; superba Lanigera melite & littus pisciola melaete: quanq; & insularū circa eā nomina quis intelligat cum Diodorus scribat in Melita isula præciosam tenuitate ac mollicie telam fieri. Cicero quoq; in actione contra Verrem quarta uestem & tetrinum melitenſe nominauit ex hac insula.
Ex eodem octauo.

Milichie Elorum Flumen florus.) Codices uetusti Flumē Elorum. Appollodorus in chronicis Elorum Siciliae urbē ab eloro amne dictā p. zime Pachynū tradit: in quo pisces cibū manu capiāt: qdē qdē & Plinius secūdo & trigésimo uolumine cōmemorat. Silius Sidonios drepæ atq; unda clamofus elorus: i Ouidi fastis.

TERTIO

Hinc *amarinā* adit *thapsonq* & *eloria* tēpe q̄q̄ mēdose legif *Oloria* quas ab oloribus: quoniam cygnia tempe nomen rar in Boeotia Lycophron. ελωρον παρων προσεμ εκτερι σμερη. In Cicerone itē Florini pro Elorinis plerunq̄ deprauatum est.

Locus oīū
& C:

Fluuius celas). Lego Gelas unde nomen oppido Straboni Thucydidiq̄. Ouidius Et te uorticibus non adeunde Gela. Silius Venit ab amne trahens nomē gela uenit & hēla. Claudianus: Nomēq̄ gelan qui praeuit urbi.

Gela

Amnes agathema therypsa celinus). Lego Atys & hypsa & Selinus. Silius Necnō qui potant hypsa: q̄q̄ abynq̄ sonoros Selinus Ptolomaeo: unde oppidi quoq̄ nomē est Polybio Straboni Plinio: a quo Selinuntios atq̄ Selinufios graeci appellant. De Atys Claudianus Lucus erat ppe flumē Atym. etiā si fere adducor ut Acin legam ex Theocrito a celeritate ita nominatum quasi sagittam ut inquit Eustathius.

Acis
Locus
Claudiani

Mox eryx). Vetus lectio Mons eryx. Fuit tamen & eryx in eo monte ciuitas auctores Polybius & Strabo. Pomponius Montiu inquit Eryx maxime memoratur ob delubru Veneris Silius: Necnon alius Eryx.

Selinus

Oppida panormum solinium). Scribo Selinus ex uetustis codicibus Strabone Silio: Audax hybla fauis palmis quoq̄ onusta Selinus. Meminit & in tertio Virgilius palmosam uocans.

Cephalēdi seleuntinum agathirum). Lego Cephalcedis Aleuntium Agathyrsum. Cephalcedis Straboni qui cum Diodoro etiam Cephalcedium appellari tradit. Item Cicero cōtra Verrem quarta a quo Cephalceditani. Silius Quaeq̄ procelloso Cephalcedias ora profundo. De Aleuntio Thucydides & M. Tullius in Verrem quinta ubi Aleuntinos cōmemorat. De Agathyrso Diodorus Strabo Polybius q̄ Agathyrsam tamē uocauit. Silius Defuerunt agathyrsa manus geminoq̄ lacone Tyndaris: etiā si Agathyrna in eo uersu nō Agathyrsa legebat.

Agathyrna
Locus Sili

Segeſtani). Vetus fere lectio Aegeſtani. Omnes quoq̄ graeci codices Aegeſtā nō Segeſtā ab Aegeſto Troe qui cū Philoctete uenerat Thucydides Strabo Diodorus Lycophron Dionysius: in uno, tamen Polybio itēq̄ Ptolomaeo quādoq̄ Segeſtani quod & in Cicerone ac Solino cernitur.

Agyrinēſes
Locus Cice.

Aggerini). Diodorus & Dionysius & Ptolomaeus & Cicero quarta in Verrē Agyrini siue Agyrinēſes ab urbe Agyrio: quīs deprauata q̄ndoq̄ lectio est Agimēſes pro Agyrinēſes. Abest uero Agyrium siue quod idem est Aguriū a Centurpis. xii. M. p. ex Antonino Stephanus Agyrinam. Fuerūt & argyrini ab argyro siue argira ciuitate ut Philistus inquit: unde se Diodorus Siculus historiārū cōditor oriundum facit.

Cacirini
locus eiusdē

Citatarini). Ptolomaeus Citarii & Cacirini. Vetus quoq̄ lectio Citarii & Cirini pro Cacirini ab oppidis Citaria & Caciro: ut in actione Cicerōis quinta cōtra Verrē Citatarinos pro citarinos aut Cacirinos corruptū putem. Fuit & urbs Oenotriæ Cyterion a qua Cyterini: Hecataeus auctor. nemo aut ignorat quāta sit inter Siculos & Oenotrios uicinitas.

Argetini). Scribendum Ergetini Philistus auctor ab oppido Ergetio. Vetus quoq̄ lectio Ergetini Quid q̄ hac parte Plinius loca in litteras digesta numerat: Silius Hadranum Eregetumq̄ simul.

Aceſtienes). Scribendum per. e. nō per. a. eadem ratione Ptolomaeus quidē Elcetienſes ab oppido Elcetio: sed Stephanus Echetenſes ab Echelia: & sane hoc modo uetusta fere legunt exemplaria.

Entellini netini). Verbum Netini uetus lectio non habet: omninoq̄ de populis ab. e. hō ab. n. icipi entibus hic agit: etiam si Netini ut Silius siue ut Ptolomaeus. Neetini sunt in Sicilia quos Cicero Netinenſes uocauit.

Noetini
Enguini
Locus oīū

Eguini). Scribendum Enguini ex eodē Cicerone: quanq̄ corrupte interdum Inguini p Enguinis: itēq̄ Ptolomaeo. Ouidius Fastorū quinto Enguināq̄ tempe: ut qui per. eu. non per. en. scripserunt eo uerū errauerūt. Stephanus Hexguios & Enguinios: Hexgyrios inqt Siciliae oppidū ē ita dictū quoniam sexhygnias idest genicula & articulos habeat: unde Silius Lapidolig engyō artus.

Herbytenſes herbenſes). Diodorus Ptolomaeus Cicero Polybius Herbitenſes ab Herbita & Herbenſenſes ab Herbello quā Romāorū aliquādo ut Polybius inquit fuit horreum. Meminit & Linius & Pausanias & Silius: & infra. Halicenſes). Melius Halicyenſes cum ex Cicerone: tum ex Theopō po.

Mutienſes). Thucydides & Pausanias Motyenſes ab Motye in Pachynō sita: quā Libyophoenices inquit habitauere. Vetus quoq̄ lectio Mutyenſes. Silius: Nec maior megara mutye cōcordibus ausis Ptolomaeus tamen quādoq̄ Motyenſes: itēq̄ Cicero interdum: sed mendose Muticienſes.

Mutye

Macarenſes hypanēſes ietenſes). Legēdū arbitror I macarēſes Ichanēſes Iatenſes: differē enī hic

EX LIBRO

Locus Ci.	de littera i. nō de littera m. aut h. In Cicerone quoq; leguntur Imacarenfes: & mendose aliquādo Macarenfes: Mentio & apud Theopompum & Ptolomæū est. De Ichanenſibus apud Stephanum a ſup- plicatione dictis: quoniam Syracuſani ut eos ſubiceret multa uocerint: nam uerbum $\iota\chi\alpha\pi\alpha$. opta- re ſignificat. Polybius & urbē Ipanā commemorat: ſed circa Carthaginē ut fieri etiamnū poterit co- lonos in Sicilia deductos. Iatenſes uero ab oppido Iateria: ut Philoſtus iquit. Meminit & Italicus ubi dixit: & Celſus Iatas. Ex eodem.viii.
Mutuſtrati- ni	Mutuſtrati. Polybius & Philoſtus a Mytiſtrato Mutiſtratini ſiue quod idem eſt Mutuſtratini. Ha- beſt & in Aphrica Mytiſtrato on circa Carthaginē auctore Polybio: ut nihil mirum ſit Ipanēſes quoq; de quibus paulo ante dictū eſt in Sicilia fuiſſe. Nō ſunt autem Mutiſtratini quos actione in Verrem quinta Cicero Ameſtratinos uocat. Silius: Comitata nemæis uenit Amaſtra uiris. Ex eodem.viii.
Noæ	Noxinonii petini. Lego Naxii Noænii Petrini. De naxiis Siciliae populis Herodotus Diodorus Thucydes: itēq; nō nihil Strabo. ſed & iter Antonini Euthathiuſq; Plinius Taurominiū ipſam quā- doq; Naxon uocatam ſcribit. De Noænſis ab urbe Nois: ut ſit Noæ noari: Apollodorus i chroniciſ Nii quiſ Naconii a Nacona oppido ut inq; Philoſtus Sicilia: malit q̄ Noæni legere. Petrinus a petra Ptolomæus & Antiochus: nā Silius Romæos petrea duces Romana petiuit Foedera gallipolis. Peter- nos Cicero uocauit: ſicut Menaninos a Plinio dictos: ipſe Menenos aut Menæos appellauit: ut ſilia nū illud: Comitata nemæis uenit amaſtra uiris. Menæis potius ab urbe Mena q̄ Nemæis ſcribendū ſit: aut Noænſis. Ceterum quod Cicero in una Verrinarum ait qua Alſoro iur Neunā: fortalle Me- nam ſcribendum ſit. Ex eodem.viii.
Mena Locus Ci.	Paropimi teraphitiēſes. Lego Phintienſes ſiue Pinthienſes: cū q; de alumnis litteræ. p. uocabulis hic agit: tum q; in Ptolomæo quoq; Phintia & pinthia. Sed & Pinthianæ aquæ ab Antonino Cæſa- re nominantur in Sicilia. Ex eodem.viii.
Solus Soluntis	Selcherini ſelinuntii ſimetii. Scribo Scherini Selinuntii Symæthii: ab oppidis Scheria ſelinunte ac ſymætho: q̄q; & ſolūtii referunt a Diodoro: ut ſit ſolus ſoluntis quædmodū: Opus: Phlius: Myus: Si- puſ: a ſolūtē hoſpitibus ſæuo quē confecit hercules: Nec ſoluntū modo iſ: ſed ſolūtini quoq; dici po- ſunt: ut inquit Stephanus: nam de ſelinūtē ac Symætho Plinius Strabo cæteri. Caſtigadus & i Cice- rone locus in quo Aſcherini pro ſcherinis deprauatum eſt: omniaq; ex Ptolomæo. ſolūtē a Panor- mo. xii. M. p. diſtare ſcribit Antoninus. Ex eodem.viii.
Locus Ci.	Hilarēſes tiſſinenſes. Dubiū nō eſt uerbum Hilarēſes corrupte legi: propterea q; uel ab littera s. uel ab littera t. incipiat neceſſe eſt. Nam & uetus lectio Tarenſes habet. Ipſe Talarēſes ſcribēdū ar- bitror ex Theopōpo: qui Talariam ſyracuſanorū oppidum fuiſſe memorat: etiā ſi nō ſum neſcius multis locis Tarram urbem & tarrenſes populos Cretenſium Colonias fuiſſe: in Lydia in Creta ip- ſa: unde Lucius celeber grāmaticus qui de prouerbiis tria ſcripſit uolumina & ad montē quoq; Cau- caſum alteram. Tiſſinenſes a Tiſſa quidem oppido uocantur: de quo Ptolomæus & Philoſtus: qui ta- men numero plurali Tiſſas pronuntiat: ut Silius. Et paruo nomine Tiſſæ. Cæterum Tiſſenſes a Ci- cerone cōtra Verrem actione quinta nominantur. Alioquin ut ab Athenis Athenienſes: ſic a Tiſſis Tiſſienſes uocandos Analogiæ ratio depolceret. Ex eodem.viii.
Tarrenſes Lucius Grāmaticus	zandei meſſeniorum. Lego zanclei Meſſeniorū ex Herodoto: Strabone: Pauſania. Hinc zāclæa Charybdis uel a fonte dictam urbem putant: uel ab occultata ubi a Saturno falce: quam lingua Sicula zancleon uocant: ut Thucydes & Silius exiſtimant: Alii ab gigante zancio. Meſſeniorum uero pro- pterea q; Meſſenii acceſſis rebus & Peloponneſo a Lacedæmoniis eiecti zanclem occupauerunt iſidē auctoribus. Ex eodem.viii.
Tiſſæ	Eroneſos cereina. Legendum Hieroneſos ex Polybio: itēq; Stephano Ptolomæoq; Et Cænē: nō Cereina ex uetiſtis codicibus Marcianoq; nam & Stephanus mētionē facit aut huius aut cognomi- nis: quanq̄ Cænyn uocauit nō Cænē his uerbis Inſula inquit Cænys appellatur iuxta Pelorū Sici- liæ promontoriū ad occidentem ſolē conuerſa. Siue id nomen habeat a promontorio: quod iſta- lia Peloro aduerſum Plinio ac Strabone Cænys appellatur: ſiue a Sicilia oppido, Cænā: quæ ut in- quit Antoni nūſ ab Agrigento. xviii. M. p. diſtat. Fuit quādo Cereina corrupte pro cercinna legi. Pu- tauerim de qua Plinius in mentione inſularum Aphrica: cui tam eſt annexa: ut ambigi aut cōtribui Siciliae nō poſſit: poſſint Caulos: Galata: & Coſſyra: item Lepaduſa ſiue quod idē eſt Lopaduſa a pa- tellis dicta ut Athenæus inquit Oſtreorum genere: quaſi patellaria: nam pelagi uicinitas facit: ut hæ- modo Siciliae modo Aphricæ credantur inſulæ: ut qui legunt hic Lampaduſam nihil dicant: quanq̄ Coſyra diſſerre Stephano uidetur a Coſyro propter ea q; Coſyros Sicula inq; eſt inſula: unde Coſy- rii dicunt: Coſyra uero unde Coſyrazi. Aphricana: cæteri unam tantum fecere Plinius Pomponius Strabo Ptolomæus: etiam ſi utroque loco nominauerunt. Plinius hac parte a Lilybeo inquit. cxiii.
Cænys	
Lopaduſſa	
Coſyros Coſyra	

EX LIBRO

Cosyra. Item sequenti libro. Ex aduerso inquit Clupea Cosyra cū oppido. Strabo: A Taphitico iquit Aphrica promontorio ubi tumultus est Clupea uocatus: quadringentis stadiis abest insula Cosyros appellata Idē auctor medio inq̃t spatio Carthaginēsis sinus Cosyra insula est ex aduerso Sicilia. Itē alibi Medio spatio Libyae Siciliae promōtorii & Clupea Cartaginēsis oppidi Cosyram haberi tradit.

Ex eodem.viii.

Aethusam quā alii aegusam. Ptolomaeus duas facit hoc mari Aethusam & Aegusam. Et infra proxime. Bucion etnae). Vetus lectio Bucinona. Inferim Bucinna: cuius meminit Dionysius: & post eū Stephanus inter oppida Siciliae. In sacris quoq̃ litteris Bucinna celebrat insula Pōtiani exilio & morte clara uiri fide & errumnis incliti sub Alexandro Caesare.

Ex eodem.viii.

Et a seleunte). Vetus lectio Solute: de quo haud multo ante dictum est hoc ipso capite. Item: osteades). Scribendum Osteodes ex Ptolomaeo & Mela Pomponio.

Ex eodem.viii.

Vitica). Legendum Vitica ex uetustis codicibus: Itemq̃ Ptolomaeo: & nunc quoq̃ Vitiga dicitur.

Ex capite.ix.

Lipara a liparo qui successit aeolo). Julius solinus: A Liparo cui successit Aeolus. Fuit. n. Liparus Aulonius: regis filius nō Aeoli: ut auctor est Eustathius: ipsa porro liparia Cnidiorū fuit Colonia. Et infra. Longinis). Scribendum arbitror Longonis: nam & in sicilia: cui apposita ē Longone fuit oppidū: ut Philistus ait. Item. Meligonis). Scribendum: Meligunis ex codicibus uetustis. Id ipsum strabo Eustathius & utroq̃ prior in Dianae hymno Callimachus.

Ex eodē.ix.

In triduo praedixere). Romani codices non in triduo sed Interdum. scribo in triduum praedicere: Polybius strabo Capella Marcianus.

Ex eodem.ix.

Eriphusa). Scribendum Ericusa ex Pomponio Eustathio ac Stephano. Item strabone Ptolomaeoq̃ duas illas Ericode ac phoenicode appellantibus ab Ericae palmaeque frutetis. Nam & in sicilia ut Antonini docet iter: loca sunt Tamaricium & palmarum: quasi Ericode & phoenicode appellata: illud in trāsitu monuerim omnes ueteres insulas Aeolias septem esse dicere: unū seruū nullo auctore: nouem.

Ex capite.x.

Loconus). In tholomaeo Locanus legitur. Et infra. Carcinum quod esse longissimum italicae promontorium). Vetus lectio cocinthus. Itemq̃ polybius ut alibi sum testatus nec ignoro Carcinum quoq̃ oppidum petiliae uicinum a pōponio tradit: de quo proxime differemus. Antonini quoq̃ iter demonstrat Cocinthus usq̃ a scyllaceo. xxii. M. p. esse.

Ex eodem.x.

Nusquam angustiore italia. xl. M. p.). scribo. xx. M. p. ex uetustis exemplaribus fere. Item strabō. Ab sunt inquit duo sinus Hipponiata & scylleticus centum & sexaginta stadiorum intervallo. Hipponiata tam sinum uocat ipse quem plinius Terinazum ab urbe Terina: Crotoniatarū Colonia: ubi ueteres magnam graeciam uocabant auctore Stephano. Lycophron insulam scribit Terinam fuisse in qua si renum una coleretur Ligea nomine. Erratum hoc & in Capella Marciano restituendum est. hoc ipsum ex ptolomaeo quoq̃ mensū ostenditur.

Ex eodem.x.

Dein scyllaceus est & scologium scyllaceū & scylletum atheniensibus dictū). Vetus lectio Dein sinus & scyllatium scylletum Atheniensibus dictum. Strabo: post haec inquit scylletum Atheniēsum Colonia: nunc scyllatium a qua sinus scylleticus.

Ex eodē.x.

Amnes ibi nauigabiles carinas). A Pausania & Aeliano Caeinos uocatur. amnis qui Rheginum agrum a Locrensi diuidit: sed Alex a Dionysio poeta: item Strabone. Philistus oppidum italicae haud procul Sicilia Caeinum tradit appellari ut fere suspicer. Carcinum in Pōponio ut mox dixi de praetexti legi pro Caeino. Thucydides libro quarto Caeinum & Halecem nominat Locroque amnes duos.

Ex eodem.x.

Tiriferanus a meloessa). Scribendum Tres sirenussae Meloessa. De sirenuis tribus hoc mari Stephanus. sirenum uero nomina parthenoe. Leucosia: Ligea: Lycophronis interpretis uocari eas tradit: pistiocoen: Aglaopen: Thelaeipia: Eustathius: sirenussas inquit Homerus duas: supprae: so tamē nomine alii tri fecere: pōponius: silaris inq̃t amnis picentia petrae quas sirenes habitauere. strabo: A sirenuis inq̃t insulas ad silarim ducenta & sexaginta stadia. Idem auctor tris insulas sirenibus dicatas possidoniare sinu collocat. Varietate scriptorum in hoc notata: q̃ quidā eas ad pelorū siciliae multis a possidoniare sinu milibus distantem cōstituant. Ptolomaeus sirenū insulas appellat. Meloessam uero non tam a pomorum q̃ a pecoris abundantia nuncupari cōseco: quēadmodum Melusam: quae ab Hecataeo ut tradit Stephanus: ascribitur Hispaniae.

Ex capite.xi.

Inter siti & acrin heraclea). Lego acrin nō Acri ex Strabō: itē supra: Neathus & cratis). Scribēdū Neathus & Crathis ex eodē Strabō: q̃ Neathū a nauū cōflagratione dictū tradit q̃s Troiaē mulieres nauigatois petrae icēdū. Crathis uero ab amne peloponēsi ciuidē nois. qd & pausāas cōfirmat

Clupea

Bucinna

Vitiga
Lipara
Longone

Aeolie septē
cō. Seruium
Carcinum

Hipponiata

Scyllatium
Caeinos
Locus Pōponii

Sirenussae
Sirenū nois

Meloessa

Neathus
Crathis

EX LIBRO

De hoc primo & trigesimo volumine dicturi sumus. Et infra. Flumina thalassiorum. Strabo Acalandrum. Arbitrio locus esto. Ex eodem. xi.

Pandofia Mardoniam lucanorum). Strabo Pandofiam uocari tradit in qua Epirotes Alexander occubuerit. huic est altera cognominis in Epiro. Trogius libro duodecimo. iuxta urbem inquit Pandofia Alexander non prius fatalis loci cognito nomine q̄ occideret. interficitur. Idem supra. Cū in Epiro esset Pandofia & flumen Acherusium ignarus eadem & in Italia esse ad declinanda fatorum pericula peregrinā militiā cupidus elegerat. Orta fortasse uocabunt cōfusio q̄ regio Mardoniam in Epiro quoq̄ fuit cuius Eupolis comicus Stephano auctore meminit. Sed & Lilius octauo libro Pandofia. Data inquit dictio erat Alexandro cauere. Acherusia aquā Pandofiaq̄ urbē & reliqua. Ex eodem. xi.

Aulon Ex aduerso appollonia. Et deinde. L. Non amplius passuum). Vetus lectio habet nō. L. sed mille. Neutrū uerum. sed illud potius. centum milia non amplius passuum. q̄ autem mēsurā hāc recipiēda si Ptolomaei supputatio demonstrat. Itemq̄ q̄ Hydrunte Aulonem mille stadia reddūtur ab Antonino. Aulon autem Hydrunte minus abest quā Appollonia. eodem auctore Ptolomaeo. Nā & Strabo in Saronem insulam a Brundisio quinquaginta milia passuum. inde in Epirū totidem esse tradit. Ex eodem. xi.

Aḡ. Mar. Lusia). Strabo & Pomponius & codices uetusti Lupia. Itemq̄ Antonius. qui ab Hydrunte Lupiā xxv. M. p. abesse tradit. Fateor & Luspiam in Ptolomaeo quandoq̄ lectitari. Et infra paulo. Stegnetia). Scribendum Egnatia iisdem auctoribus. Item. Ditermia). Scribendum Cliternia ex Ptolomaeo & aliis frequentibus. Ex eodem. xi.

Hyria Apinam metacram). Lego Apinam & Tricam. de quo poetae Martialis epigramma nobile sed tritius q̄ ut referendum sit. Ex eodem. xi.

Hyria Arpani uocant). Scribendum Borcani ex Strabone. Itē quia ordo exigit ut initū a. b. littera non ab. u. sumatur. Et infra. Irini). Scribendum Hyrini ab Hyria urbe. Ptolomaeus Eustathiusq̄ auctores post Herodotum. qui Cretesium Coloniam in lapigia fuisse eam tradit. Dionysius apher Hyriū nō Hyriam uocauit. De Arpano agro diximus priore libro. Ex eodem. xi.

Vibinates). Ptolomaeus Vibarnates ab oppido Vibarna nō procul Hyria & Gargano. Et infra. Stulnini). Vetus quandoq̄ lectio. Itemq̄ Ptolomaeus Sturnini. Excitatio sit hāc non castigatio ut i aliis pleriq̄. Ex eodem. xi.

Valentini uertini). Antiqua lectio Valentini. Cicero in Verrem septima Velentini. Pōponius Valentinus ab urbe Valerio De Vereto autem unde Veretini Ptolomaeus. itēq̄ Strabo. qui nōnullos tradit existimare eandem esse quam Herodotus in lapygia Huriam. Thyreas alii uocent. Ex eodem. xi.

Apaneste Calabrorum mediterranei egerini butuntinenses). Vetus lectio ante butuntinenses alios duos populos habuit Apanestinos & Argentinos. Ptolomaeus Apanestinos ab oppido Apaneste quod pxi me Hardoniam siue ut Plinius Herdoniam constituit. in Parte Calabriae Aetolorum. Argentinos autem non legit. sed Arinthinos ut Hecataeus. siue Arianthinos ut Herodianus in mediterraneo Oceanotriæ auctor Stephanus. Ex eodem. xi.

Bistoniam Pinna Oppida bistonium). Ptolomaeus & Pomponius & antiqui codices Histonium. nā Bistoniam Thraciae urbs est. Histonium & in Corcyra montem tertio uolumine Thucydides. Et infra. Penmieses). Ptolomaeus Pinnenses a pinna urbe. Silius. Qui fuscille tuas artes pinnamq̄ uirentē. Seruatur in hoc diernum quoq̄ diem hoc nomine. Ex eodem. xi.

Mutusta cō. Seruium Bouianum). Ptolomaeus & Strabo. item Cicero pro Cluentio Boianum in Samnio. Lilius tamen nono & decimo libro Bouianum. Item Silius. Qui batalum mucra q̄ metunt bouiana quicq̄ Lustra fatigant aut Caudinis faucibus haerent. Ex eodem. xi.

Mutusta cō. Seruium Trebulani qui cognominantur mutuesti). Forte Mutustae a Mutusta. ex Virgilio. quem locū Seruius indiligentissime uidetur exposuisse. Mutusta inquit Trebia postea dicta est quā modo trebulam dicunt. apud quā Hannibal deleuit pop. Rom. At Trebia prope quem clades illa fuit Placētinus amnis est lōgissime ab iis terris positus. In Virgiliano uersu li. vii. Eretī manus omnis oliuiferāq̄ mutustā. Sunt qui ex Dionysio Mutiscam legant dicente. Mutisca Sabinorum urbs Trebula & Sustenna quoq̄ dicta. Quod autem sequitur fere mox. Parianates). a littera. t. uel. u. necesse est incipiat. Ex eodem. xi.

Anio Sublaqueo). Frōtinus Sublacēsem uia & sublacēses populos i q̄bus Anio sit a triplici lacu dictos uo cavit. ut uideri possit Sublaco potius q̄ Sublaqueo legendū. In historia tamē sua Tacitus Sublaqueū appellat ad Simpriuinā stagna. quae Silius itelligit cū dixit. Gelidoq̄ riganē Sipriui. Est aut quādo nō Simpriuium sed Imbriuiū scribat. Lilius octauo. Profectus inquit ad Imbriuiū id loco nomē ē. acie cū Saninibus cōfixit. Tacitus. Fōtes inquit sub Imbriuinis collibus deductos urbi iunxit. Ergo Sublaqueū a lacu sicut & Laquearia & uerbū ablaqueare deductū est. Ex capite. xii.

Simpriuiū Pro Silio Ausinates). Vocant Ausimates. hodieq̄ ab Auximo Pisani urbe auctor Strabo.

TERTIO

Ex capite. xiii.

Aefinates scribendū per Ae nō per E. dicta est saepe ratio. Plinius. xi libro: Caseum inquit Aefinatē ex umbria Ptolomæus quoq; urbem Aefin hac ipsa regione appellat: atq; ita plane modo nominatur ab Aefi fluuio & infra: Ortani. Vetus lectio Ostrani Ptolomæus quoq; Ostrā urbem hoc sinu col locat.

Ostra Vrbs

Ex eodem. xiii.

Etali mergentini. Vetus lectio integrior Et alii Mergētini: ut sit sensus: Pitulanorum alios pisuer tes alios Mergētinos appellari: Pitulū & in Latio fuisse testes sunt Liuius Strabo plinius. & infra pau lo. Adinates. Vetus lectio Sadinates: quoniam ab s. littera incipiunt qui nunc redduntur populi:

Ex eodem. xiii.

Et allimetaurense. Scribo & alii Metaurēses: agitur enim hoc loco de littera t. ut sit sensus: Tiber narum gentes haberi geminas: cognominibus tantum distinctas: Tiburinos & metaurēses idē error & in uerbo. Allihortenses. Legendum enim Alii Hortenses. & infra. Metionēses. Vetus lectio Vettionenses: ratione saepius adducta.

Ex capite. xiii.

Forum clodii liuii populi. Scribo Pompili. extat in hodiernum & nomē & locus parum distans a Foro liuii: Et supra mox. Claterna. Strabo Cliterna. Ptolomæus tamen Claternam: Et idigenā uulgo ut sit corrupte omnia. Quaternam hodieq;.

Forū Clodii
Forū Liuii

Ex eodem. xiii.

Saltes qui galliani cognominantur aquinates tāitani. Vetus lectio fere: Saltusq; Galliani qui cogno minantur Aquinates Tanitani. De tanero Ptolomæus Antōinufq; hoc situ. alioquin uerbum Aquina tes nullo modo per se recipiendū est sed cognomēti loco tātum: cū de a. littera nō agatur. Gallianos uero saltus non desunt qui eos intelligant: ubi nūc Galleata nominatur haud procul Foro Liuii: Illud merito notauerim quosdam falso credere quia superiore capite de sexta regione tractatū esse: in scri ptionem huius partis nō octauae sed septimae concipiendā fuisse: nec ania duertūt de septima hoc est Aethruria disputatū prius esse: quoniam ut ipse testatus est: nonae regioni id est Liguriæ annecebat se ptima. Nec illud præteriero uerba ea de quibus superiore annotatione diximus: Forū Clodii Liuii Pompili Truentinorum quibusdam codicibus ita lectitari: Forum Clodii. iiii. populi Truentinorū. nō hoc quidē recipio: sed post me laboraturis quasi manū præbeo: & ad ipsa non modo uestigia sed iustia etiam ferarum uenaturos deduco.

Aquinates
Tanitani
Galliā Salinis

Ex capite. xv.

Ligurum gabiennorum. Ligures Gabiennos Vesuli montis accolae unde origo Padi Plinius in li guriae relatiōe haud cōmemorat: Vagenos Vatiensq; cōmemorat. Itē Cebannum caseum liguriæ libro undecimo. Vt cūq; sciendum est insigniter errasse Ptolomæum de ortu Padi: quod quidē uide re facilius est q̄ ut a nobis qui alioquin ad reliqua toto opere monstra festinamus: docendum sit.

Origo Padi

Ex eodem. xv.

Volane quod ante alane. Vetuslii codices non alane: sed Olane. Polybius quoq; Olana: is & alterū Padi osium non padulam sed padoa uocari tradit.

Padoa

Ex eodem. xv.

Spireticum ab urbe spira. Lege Spineticū ab urbe spina. Erat ibi & spinus amnis auctor Stephāus nam quod hic de thesauris Del phicis dicitur: apertissime cōfirmat Strabo: quos ait fuisse ἀραχνα τα γυγού και κροίσου και συβαριτω και σαρπητω. Dionysius primo antiquitatum libro: Spi retas ait diu mari uictores ad Delphicum Appollinem decimas solitos mittere.

Ex eodem. xv.

Adria a quo adriaticum. Lego Atriae a quo Atriacū ex sequentibus: item uetustis codicibus & Stephano: Atria inquit Aethriscorum a Diomede condita est Aethria primo nominata. hinc & Ae thriscos dictos crediderim: siue ἀπὸ τοῦ τῆς αἰθρας αἰσκει. propter auguriorum peritiam: quasi de caelo seruantes & exercētes aethera. Eustatius Adriaticum & ab oppido & ab anne appellatū scri bit. Et infra paulo. Ostia plena. Scribendum Ostia plena.

Aethria

Adriaticum

Ex eodem. xv.

Vogifono ex patanorum. Codices antiqui Vigifono: in hodiernum quoq; lacus est eodem agro Vigifolus cognomine.

Ex eodem. xv.

Edronē mediaciua. Legēdū Edronē Medoaci duo ex uetustis codicibus: ac ipso qui nunc quoq; durat loci situ. Strabo Medoaci uocari & portū scribit & fluuiū. Idē supra Venetos Carnorū & Me doacorum fuisse gentem tradit. De anne aut Medoaco Patavinog: Liuii initio decimi uoluminis.

Vigifolus
Lacus
Medoacus

Ex capite. xvi.

Vercelle libicorum ex faluis. Scribendū ex Salyis: aut utiq; Saluis trissyllabos. Est ubi Saluuios & salubios nescio q̄ recte scriptū sit: ut supra diximus grāci modo Salyis mō Salyos appellāt. Libicios autem Ptolomæus quidem meminit: sed Libycos uocauit. Mentio & pcnes Liuiū. Ex eodē. xvi.

Nouaria ex uertacomacoris uocantiorum hodieq; pagus. Legendum ex uetustis codicibus Pago

EX LIBRO

Vocontii Nouaria	non pagus Item Vocontiorum non Vocantiorum. De Vocontii in Gallia Narbonensi Linius Strabo Protomæus Plinius. Erit ergo sensus Nouariam non ut Cato existimat: Ligurum esse Colonia: sed Vo contiorum ex pago Vertacomitoris hodieque inquit monstrato. Ex eodem. xvi. Et eatur gens) Vetus lectio Caturiges: Item Strabo Plinius Cæsarque. nã & Protomæus caturgos eos nominat in graiis alpiibus. & infra paulo. Spira. Legendum Spina: ut docuimus. Ex capite. xvii.
Venetia Siliis	Cuius uenetia fluiuius filius ex montibus taurifanis) Scribendum ita ut uerbum Venetia præferat uerbo Cuius: non enim flumen ita ullum dicitur: sed ipsa regio Venetia mari adriatico apposita. Siliis uero amnis eius est primus in stagnum cadens ubi nunc habentur suburbanæ Venetiarum insulæ: Mu rianum Torcellique. Sunt tamen qui Silium non ex montibus sed ex fontibus Taurifanis legendum pu tent: quoniam plano solo fonticuli falentesque Taurifano agro erumpat unde Siliis orit hanc indagi nem oppidanis eius loci atque indigenis relinquimus. Ex eodem. xvii.
Corcora	Tergeste. xxx. M. iii. M. ab aquileia). Scribendum: xxiii. M. p. Strabo Tergeste inquit ab Aquileia sta diis centum octuaginta distat. Antoninus. Ab aquileia inquit ad Timauum fontes. xii. M. p. inde Tergeste totidem. Ex eodem. xvii.
Ateste	Nauporto). Strabo Pamportus: Amnis inquit Pamportus ex Illyrio nauigabilis defertur in Saum. Alibi Naupontum uocauit iuxta Naupontum inquit amnis est Corcora excipiens comertiorum onera. hic in Saumalle in Drauum delabatur. Et infra. Plinius: Hemonain). Legendum Aemonam ex Prolo maeo & Antonini Cæsaris itinere. Ex capite. xviii.
Atelinus Romanus Asulum Feltia Vallis Sugana	Panatici sinus. Lego aut Phanatici aut Flanatici: ut post monstrabimus. Ex eodem. xviii. Venetorum autem natri aceste). Protomæus & Antoninus & uetus lectio & antiqui lapides hoc ip so ano effossi Ateste non Aceste. Verbum quoque Natri scripta manu exemplaria non habet. Protomæus Atria Venetiæ oppidum facit. Vtrum uero ateste sit quod nunc Este dicitur Patauino territorio: haud di xerim quando antoninus Patauio ateste uiginti quinque milia passuum reddit: nunc quidecim fere sunt nisi quis notam denarii numeri adiunctam in codice antonini suspicetur. Quod autem sequitur Ace lum). Protomæus accedum scribit: utrum uerius in medio reliquitur. Hodie æcelu esse credunt aliq ui. Taurifano agro unde acelinus Romæ saucia famosus inter recentiores historias auditur: quonia hodie Asulum dicitur: nunc Regine Cypri Cornelie prætorium. Quod autem hic legitur. Fertini) Sunt qui malint Feltini ab urbe Feltia: sic enim & nunc uocatur: & ab Antonino Pio: Inter quæ igit & Tridentum Aufugani sint ab Aufugo dicti oppido: nunc uallis Sugana ut opinor appellat. In ello gis quoque monumentorum lapidearum hoc ipsum de Feltia litteræ testat. Cæterum quia fieri potest ut Ferri ni quoque fuerint a Feltinis diuersi: nihil muto. Item. Vicentia). Sūt qui probent Vicetia: ex uetusto illo de quo paulo ante dixi lapide: cuius uerba hæc sunt: (ex. Attilius. M. F. Seranus Procons. ex Sena ti consulto inter Atestinos & Veicetinos finis terminosque statuit. Alioquin & Quintium Cicinatum non Cincinatum scribebant. Ex eodem. xviii.
Q. ciciatus	Nexantium). Protomæus Nefactii: & Plinius haud ita multo post: Oppida inquit a Nefactio. Ex eodem. xviii.
Cogienfes	Flamonienfes uanienfes tulli cognomine culici). Vetus lectio fere habet non Tulli: sed Et alii cogno mine Culci: propterea quod hoc loco ab littera. f. initia populorum sumunt. Ex eodem. xviii.
Norici	Taurifani cogienfes). Vetus lectio Togienfes. nam de littera. t. sermo est: alioquin Taurifanis uici ni modo sunt qui se Cogienfes non alio argumento quod huius loci uocent futili ratione: quia uulgo dicitur tur Cöregienfes. Ex capite. xix.
Venones	Iuxtaque carnos quondam taurifani nunc norici). Quid si legas Taurifani. Strabo. Noricorum inquit aliq uocantur & Carni itaque Taurifani: Alioquin hodieque Germanos omnes fere Taurifanos appellari uulgo nouimus. Non me fugit & Taurifanos in his locis populos censeri Polybio Straboni cæteris: quos Era tosthenes Taurifanos nominat. Sed si castigatio non est: ut certe non est admonitionis loco fuerit. Ex eodem. xix.
Tarantasia Ceutronum	Stheonos rhetorum uennonenfes). Protomæus Vénones: Itē Strabo: qui & Stonos uocat non Stheonos Thulen partoi kai ouennones th 2e dei trontioi kai triantini kai zoni. Et supra nos Graiarum Al pium insulas). Scribendum Incolas. Ex eodem. xix.
Caturiges	Centrones). Protomæus quidē & Cæsar Centrones: sed frequentissime Strabo: nec aliter. Ceutro nes. Plinius quoque libro undecimo Ceutroiam unde caesi præfates. Antoninus Ceutronium inquit op pidum Tarantasia: quanquā Antonini uerba non puto: sed codex admodum uetustus est. Per hos tras Al pes in Galliam ex Italia ibatur commodiore quidem itinere: ac curruum etiam capaci sed compen dio per Poenina iuga transitu Hannibalis insignia quanquā Cælius Auctore Luitio per Ceutronis iugum scribit transisse. Ex eodem. xix.

Q VARTO

Alpibus Strabo: Post salassios inquit sunt Ceutrones & Caturiges & Varagri & Nautuatae. De quibus omnibus hoc capite mentionem habet & Plinius Meminit & Caesar Caturigum. Ex eodem .xix. Canuni bis). Codices antiqui utroque loco habent Camuni. Strabo Camuliquos & Leporios Rhætico nomini contributos scribit.

Ex eodem .xix.

Brodiontios). Cui Plinius in Narbonensi dixerit Galbam imperatorem ex Inalpinis adiecisse Aganticos & Bodiontios: dubium non est quin aut hic Bodiontios aut ibi Brodiontios scribere oporteat. Ni si quis Ebroduntios uocare malit ab Ebroduno: unde codex Antonini Ebrodunenses appellauit. p. uinciae contributos alpium maritimarum: sicut & Dnienses eadem parte nominatos a Plinio. Ebrodunū & Prothomæus in grauis alpibus constituit Ebudunū uocat ipse: sicut Auanticum Ammianus: Alpes inquit graui penninae habet & Auanticū desertam ciuitatem sed non ignobilem quondam: ut aedificia semiruta nunc quoque inquit monstrant.

Ex capite .xx.

Arfia). Vetus lectio Arfia: ut sit nomen fluminis non gentis datiuo casu. etenim i ora ipsa nouissimum locum fecerat hunc amnem ab ea parte: postquam de Alpibus populis discessit.

Ex eodem .xx.

Oibonenses). Prothomæus Albonenses ab urbe Albona: quae nunc quoque ita dicitur. & infra. Ex insulis fertiles curritae). Prothomæus Fulminates Curritae. Duo enim insulae Curritae tradit oppida Fulfinum & Curici. Mentionem huius insulae facit & Strabo: Curictam appellando. Hanc Vegia uocari hodie multi arbitrantur: sumpto ab oppido continens nomen: quod Vegia prothomæo dicitur: Vegiū Plinio: etiam si Regium mendose hoc ipso capite scriptum est pro Vegio inter Argyruntū & Ortopulam: quae si uera sunt: Portunata insula de qua paulo post dicemus. Vegia esse credi nullo modo potest.

Ex capite .xx.

Fanates). Vetus lectio Fanates a Flanone urbe ac portu contra insulam fere abforum. Aluta uero quos hic Plinius appellat ab Alo ut opinor oppido dicitur. Artemidorus. μετὰ δὲ ἀλωὶ ἐστὶ λίμνη φλαμῶν καὶ πολλοὶ φλαμῶν καὶ πᾶς ὁ κολποὶς οὗτος φλαμῶνικος καλεῖται: hoc est post Alo um inquit portus est & oppidum Phlano: unde sinus omnis hic Phlanonicus uocatur. Phlanates ergo non Fanates populi sunt a quibus nomen Sinui quē modo nautae Quernariū appellant alii Carnariū propter naufragia procelloso ferme semper transitu. In recessu eius Senia urbs est cuius a tergo specus fuit unde uehemētes nulla fere non hora uenti perflant: eaque res infamē sinū eū reddit. Per haec forte loca id genus tepēstatis est de qua uolūne secundo Plinius capite .xlvii. In Dalmatiae inquit ora specus uasto in preceps hiat in quē deiecto leui pondere quis tranquillo die turbini similis emicat procella. nomen inquit loco est Sentia. Quid aut si non sentia quin sed Senia legatur: & uerbū Quin initium sit sequentiū hoc modo: Quin & in Cyrenaica provincia rupes quaedam austro tradit sacra quā prophanū sit attritū huius manu cōfessum austro inuoluente harenas. De hac ipsa rupe Mela Pōponius in Cyrenaica inquit: Rupes est austro sacra: haec cum hominum manu attingitur: ille imodicus exurgit harenarū quasi maria agens sic fauit ut aequor fluctibus.

Ex eodem .xx.

Flamona Item Sema. Item Ortoplyma. Item Regium). Prothomæus & uetus lectio Flauona Senia Ortopula Vegium: & infra flumen. Telaulum quo finitur lapidia. Prothomæus Tedanium non Telaulum habebat & uetus quandoque lectio Telaunum: nam Flauona & Senia hodie quoque nominantur.

Ex eodem .xx.

Insulae in eo sinu absyrtium arba tragurii ista pharos paros ante) Vetus lectio: absyrtium arba crexa Giffa portunata. Probat hanc Merula: illam quasi adulterinā & supposititiam refellit. De Crexa si ue Crepsa Prothomæus: etiam si nomen oppidi uult esse in insula quae dicatur abforus. nunc uulgo quoque duas insulas uocamus Crepsam & abforum: in easque praetor unus qui ius dicat isulanis mittit a Venetis. Giffa uero nunc uidetur esse: ut ait Merula: quae pagus appelletur: quoniam uestigia in pago urbis durant Giffae in hodiernum uocatur. Verba autem illa pharos anteparos: ex Strabone uidetur substituta: loco portunata. portunata interpretatur Merula: quae nunc Viglia seu Vegia dicitur: quāquā fuit qui Vegiam intelligant quam Strabo Prothomæus & Plinius Curictam: Tragurium porro geminū & insulam & incontinenti oppidum fuisse non negamus: testantur Strabo Prothomæus: sed uetus lectio id non habet. Caterum pharos siue parus Straboni dicta a Plinio Prothomæo: pharia nuncupatur: illi sermone Liffa. est eodem mari & Liffa Plinius & Antoninus auctores: & uulgo quoque ita dicitur: Est & Liffa liffa: quondam uino clara: Strabo: Stephanus: Athenaeus. Itē Chiffa Plinius: tēq; Giffa idem auctor: eadem an diuersa penes indigenas sit fides: sicut Liffa Liffa. Antoninus certe duas facit iis uerbis: Brattia: Liffa Liffa: Corcyra Melite.

Ex capite .xxi.

Tragurium ciuium romanorum marmorenotum fuculi). Lego sicum: non Siculi: ut sit sensus. Tragurium ciuium Romanorum fuisse marmoris metallo cognitum. Deinde Sicum oppidum in quē loci diuus Claudius Veteranus miserit. De Sico autem oppido non procul admodum Tragurio inter

Ebudunū

Vrbs Albōa

Vegium

Aluta
Phlanates
Sinus
Quernarius
Carnarius

Rupes
Austro
Sagra

Crepsa
Giffa
Viglia

EX LIBRO

	Salonam & Scardonam Ptolomæus. Hoc fibnicum Liburnica uoce dicitur nūc. Et infra. Mazari). item. Stati. Vetus lectio Mazari & Stazi. De Mazariis Strabo Ptolomæusq; & infra. Diuerfi). Ptolomæus Dauri. Strabo Daurizi. Ex eodem. xxi.
	Venditasse). Lego Ventitasse. iura uidelicet petentes unde conuentus appellantur. Et infra. Cerauri). Ptolomæus & uetus lectio Cerauni. & infra. Deremistæ). Sunt qui Deremistæ. quoniam Dri- uaste modo ibi nominentur a semetipfis Barbari. Ex eodem. xxi.
Driuaftæ	Nares). Vetus lectio Naresii. itemq; Ptolomæus. ab amne qui Nar uocatur pomponio. Naronem Strabo appellat ptolomæus & Plinius & infra. Oeuei). Ptolomæus Oenei siue Onei ab Oneo urbe inter piguntum & Naronem amnem. Ex eodem. xxi.
Butua	Ascriuium butuanium olchinium). Vetus lectio Butua quæ nunc uulgo Budua. Ptolomæus quoq; tria illa continenter annumerat. Ascriuium. Butuam. Vlchinii. & infra amnis. Dirino). Ptolomæus Dirilo. siue Drilo ut Straboni placet. Item Nicandro. ut alibi docebimus. uulgo tamen hodie appella- tur Drino. Ex capite. xxii.
Drino Vulgo	Apollonia corinthiorum colonia quatuor milibus passuum). Strabo. vii. M. d. hoc est stadiis sexa- ginta. Condidere inquit Appolloniam Corinthii Corcyraiq; ab Aeante fluuio stadiis decem. a mari sexaginta. Quod autem apud eundem Strabonem sequit. Oraum. scribe Oricū e x Plinio Pomponio polybio cæteris scriptoribus. Ex capite. xxiii.
Locus Srta.	Taurmia). Vetus lectio & Ptolomæus Teurnia. & paulo post. Viuana). Ptolomæus & uetus lectio Viana. quoniam modo ut plures existimant Vienna dicitur in Norico. & infra. Carambaria iulia). Vetus lectio Sacarbana iulia. Itēq; Ptolomæus & Antōinus. qui locū eū a Sabaria distare. xxiii. M. p. scribit. mediū fere inter hanc & Carnuntū. & infra. Mona). Vetus lectio Aemōa. Itēq; Ptolomæus & Antoninus. de qua & superius quoq; dictum hoc libro est. Ex capite. xxv.
	Afali). Ptolomæus & uetus lectio Azali. & infra. Colapis). Strabo Calapis. & alibi Ogdolapis. Ni hil muto. Illud moneo. caput hoc Dalmatiam inscribi perperam. quia cū superiore committendum sit quoniam de Pannonia sermo est. Ex eodem. xxv.
	Antea ostia timau). Lego Ante ostia. non Antea. Strabo auctor. & infra. Absyrtides a grais dictæ a fratre medæ. ibi interfecto nunc absyrtium). Vetus codices loco uerbi huius Nunc absyrtium habent. Nomine Absyrtio. Pompōius. In Adria inquit sunt Abforus Celadusa Absyrtis lissa. ut Abfo- ron. ab Absyrtide separari uoluerit Stephāus subdubitat. ecquid distet Absyrtides ab Abforo. Hero- dianus abforum in Illyrio ciuitatem esse tradidit. De absyrtio & Plinius supra. & infra. Contra ia- der est lissa). Vetus ois lectio nō lissa sed Lissa. de quo & dictū prius est. & mox dice. Ex eodē. xxv.
	Adeo ut lissa quas earum designent haud unquam constiterit. Legēdū est uetustis codicibus. adeo ut iis quas earum designent haud unq; constiterit. & infra. Trucones liburnicæ celadusæ). Verbum Trucones in uetustis codicibus non legitur. Pomponius Ticanam & Celadusam quas sunt qui mō i- ter præterunt. eas quæ Trucula & Lagusta dicantur. priorem inter Corcyram nigram & Phariam lo- cantes. alteram inter Corcyram nigram & Garginum montē. non pari. tamen. interuallo. sed a Cor- cyra octo. M. fere. a Gargano. xx. Verum hæc quæ de uno aliquo uocabuli aut alterius similitudinis inditio trahuntur haud ita protinus agnoscenda sunt raro unq; non faliente coniectura. Ex eodem. xxv.
Brattia	Contra surium battria). Vetus lectio fere Brattia. uulgo quoq; ita dicitur. Venetorūq; ditionis est ut omnes maris eius insulæ. Polybius quoq; Brettiam. unde Brettiani atq; Brettii dicant. auctore Ste- phano. qui & Elaphusam & Brettanida quoq; dici eam scribit. Sed & Antoninus Pius in itinere suo Brattiam. Potest & ita legi. Brattia lissa. ut duo sint nomina. ex antonino qui sic ait. iter Dalmatias & Histriam sunt insulæ abforus brattia lissa lissa Corcyra Melite. Verbum autem Cōtra Surium quē lo- cum designet nō comperi. Nunc aut brattiam cōtra Salona esse. constat. siue ut nauæ dicunt. cōtra Spalatum. ita enim uocat. urbs. Diocletiani quondā palatiū Eusebius in chronicis. Diocletianus iquit haud procul Salonis in uilæ suæ palatio moritur & solus omnium inter deos priuatus refertur. Est au- tem brattia hæc inter palatium id & insulam Pharum quasi media. Respicit hanc insulam e cōtinēti & castellum Halmissa modo nominatum arce nobilis quo & præfectū mittimus. octo fere. M. p. a. Diocletiani uilla. iter quam & Halmyssam tractu maritimo ad mōtes usq; pertinet. gens quæ q; Dio- cletiani se profapia ortos prædicant politiam quati temp. appellat locum eum. iuribusq; suis uiuūt in hodiernum diem Senatu permittente. Ex eodem. xxv.
Spalatum	Melita & melitos). Scribendū. Meli. t. eos a Melita. ex aristotele. Strabone cæteris. illud mirari cō- uenit. q; insulam hanc unde Melitæ canes sint. inter Illyricum & Corcyram nigram haberi dicat. cū ea Sicilia siue aphricæ sit reddita. tum ab ipso Ptolomæo. q; tum a Strabone. qui ait. ante Pachynū fi- ta est Melita unde catuli sunt inquit quos uocant Melitæos. Siptōinus Pliniū affinitate uocabuli de- ceptum fuisse credit. quoniam prope. Corcyram nigram non Melita sed Melitina uocetur insula. cu- ius mentio apud Ptolomæum sic. Ego plinium auctores secutum non falsum hallucinatū ue credide-
Melitæ Canes Melita	
Con. Sipon unum p. Pii.	

Q VARTO

rim: Et q. Callimachum ait ita prodidisse & q. Stephanus quoq. in hunc modum scribit: Melita insula est inter italiam Epirumq. posita: unde Melitæ canes putantur: Est igitur & alia urbs hoc nomie Carthaginensium colonia. Sed & hodie ita est: Corcyra nigra distat insula quæ ab omnibus Melyte nominatur. xix. M. p. fere: etiā si: xxii. scriptū hoc loco est: ut in Ptolomæo potius emendanda sit lectio Melitinæ q. in Plinio Melite. Nō præteribo & uetus institutū ciuitatis nostræ quo cauetur: uti ne præfecti triremiū redeuntē Adriatico mari leuorū extrorsum ue nauigent: sed dextrorsū introrsūq. per Melitensem canalem. ita enim uocant freta insularū stagnātia. Quid q. Antōinus quoq. ut prætexui: Dalmatie facit insulam Meliten hoc ordine: Absforus Brattia ista hīsa Corcyra Melite.

Locus
Ptolomæi

Ex eodem .xxv.

Ab arico safonis). Legendum Ab Orico. Plinius supra: In ora inquit oppidum Oricum a Colchis conditum indeq. initium Epiri. Cicero in Philippicis. Instat Epiro urget Oricum. Hecataeus i. ionio sinu portus inquit Epiri Oricus. idem Pompōius: idem cæteri. Hoc & supra attigimus: nā de Safōis insula Polybius: & Antoninus: a Safonis insula hydrūtem provincie inquit Calabriae stadia. cccc. hodie quoq. nomen reseruet. Lucanus. Non humilem Safona uadis. italicus: Adriaci fugite ifausas Safonisharenas. Et alibi: Expauit sonitus tremefacto litore Safon.

Safon

Castigationes Plinianæ Hermolai Barbari aquileien. p. ex Libro quarto.

Ex prologo Libri quarti.

i Terumq. ab alia mari eadem phocis). Legendum est ab alio mari: hoc est Aægeo. Nec dubitare possunt qui situm eius orbis etiā negligēter sciunt: sed & Strabo & paufanias & Ptolomæus confirmant.

Sellæ

Ex eodem prologo. Sellæ). Homerus quidem Sellas uocat: & ut quidam rētur Hellos αμφι δε σελλοι σοι παριουσι προπηται. Hinc Statii Papinii poetæ pater Neapolim migravit. Lucanus tamen tertio libro Sellas: Quercusq. silentes Chaonio ueteres liquerunt uertice Sellæ. Ex eodē plogo.

Pelopes). Scribendum est Helopes ex Strabone: ut Stephano: qui ait circa Dodonem Helopia uocari in qua Selli sunt & Helli. & infra. Talaris mons). Solinus legit Tomarus mons: Circa Radices inquit Centeno fonte nobilis Theopōpo. Ipse Strabo hunc montem & Tomoron & Tmarā quoq. appellat: & infra. Plinius: Montes inquit clari in Dodone Tomarus. Vtque Strabo Talares inquit populi sunt Molossici.

Tomarus

Ex capite primo. Medi). Scribendum est per æ. diphthongum: ut ab afix Medis differant: ex Ptolomæo: Strabone: Stephano: aristotele: ab iis & Mædica Thraciæ præfectura dicitur: uicina pæoniæ: & infra. Daffarethas). Scribendum est Daffaretas. ex Strabone ptolomæoq. Daffaretios etiā uocantibus. in polybio Daffaritæ nominantur: a Stephano quādoq. Daffareni. & infra. Denfelatæ). Veteres scripiere Dē thelatas: ut in Thracia docebimus. Denfeletos Cicero in pisonem.

Cestria

Ex eodem i. Meandria cestria. Flumen thesprotia. uthymius). Legēdum est Mæādria Cestria. Flumen Thespria. Thyamis ex Strabone ptolomæo uetustis codicibus: Fuit autē Cestria: a qua Cestrini populi de quibus Strabo: paufanias: σεπριος φησι ο του ελερου συμ τοισ ερελουσι των ηπειρωτων την υπερ θναμην ποταμον χωρις εσχε. Athenæus quoq. Thyamin uocat amnem hunc etiā si mendose in eo Thyamis legatur Thucydides primo libro: Amnis igitur Thyamis Thesprotidem Cestrināq. discrimiat: idem auctor & montem in ea regione Thyamon appellat libro tertio. Et infra. Mollos forū flumina alphas arathus). Versus Lectio Aphas & Arachthus. De Arachtho Ptolomæus atq. Strabo. De apha nō competi: sed Stephanus Aphedantes in Molossis populos uocari tradit: ab Rege dicitur: cui aphedas nomen fuerit.

Thyamis

Ex eodem i.

Lacus pandofia). Lege locus Pandofia: Est enim ciuitas pādofia: Straboni cæteri: q. in Epiro: cui aliter fuit in italia cognominis: ut dictum est superiore libro fufius. & infra. Quōdam meritis). Legēdum est Neritis: cum ex uetusto codice: tum q. & oppidū i ea Leucas: ut inquit Plinius & Strabo: Neritum uocabatur. alii nō Neritū: sed Nericum: ut idē quoq. Strabo Lupercū secutus coarguit. Hāc leucada Homerus autē significat: cum dixit ατηρ ηπειρο. Silius: Saxa cephalenum & scopulosis neriton aruis. Virgilius: Et neritos ardua faxis: de insula his locis uicina unde nomē peninsulæ. Neritō in sulam & Pomponius citat.

Pandofia
Neritum

Ex eodem i.

Chinus). Lego Echinus ex Stephano & uetustis codicibus: echinus echini & echinūti. Rhianus ut bem Echion. Fuit & echinus alter in Phthiotide Ptolomæo: ab Plinio in faucibus Sperchii amnis. & infra. Halyzia. Ptolomæus Hazyliā: sed Thucydides & Strabo halyzea ab Halyzeo icari filio fratreg. Penelopes: sicut ab eius fratre altero leucadia.

Echinus

Ex eodem i.

Astacus). Vetus omnes & manu scripti codices habent Stratos: non astacus. atq. ita sane lego Polyibum Strabonem Pomponium secutus: urbē acarnaniæ si uocantes. Quid q. Thucydides secūdo

EX LIBRO

Achelous	libro: Achelous inquit amnis ex Pindo per dolopas agræos & Amphilocho Acarnauēsq; Strato urbem Aeniadaſq; interfuit Scio & Aftacum ibi ciuitatem quandam fuiſſe Thucydidi Straboni Ptolomæo Sed Antiqua lectio temere cōmutanda non fuit: Quid ſi utrūq; ſimul tam Stratos q̄ Aftacos legatur. Et ſupra. Diorectos. Legēdum eſt Dioryctos: cum ex Strabone: tum q̄ uerbum hoc ſignificat abſciſſam continenti. Dioryges uero ſoſſæ manu factæ ſunt: qua uoce apud nos utitur Meia pōponius.
Dioryges	Ex eodem. i. Artemitam). Lege artemitam ex Stephano & antiquis exemplaribus: Sunt & aliis locis artemita: unde artemitenus. Ex capite. ii. Epirimenes). Vetus codices habet diſtincta uerba Epiri Emenſes: Propterea legi pōt Ephryi Aenienſes: ex Thucydide primo libro: itē Strabone. Ferūt. n. in Theſſalia & Epiro Ephyræ: in Theſprotis: in Aetolis: in Perebiſ: a quibus Ephryi populi uocant. nā ab Ephyra ingit pro Corintho Ephyræi non Ephryi dicunt. & quos Homerus appellat ephyros: in Theſprotia Pauſanias intelligit. Proinde i Lucani ſexto Ephyræa nō epiroa ſcribēdū fuit illo uerſu: Inſedit caſtris ephyræaq; mœnia ſeruat. Nā Virgilius ephyrcia ara pro Corinthis Georgicorū ſecūdo dixit: etiā ſi ephyræum æs pro Dodonæo in prouerbum quoq; ſanxit antiquitas contra garrulos λωδωµατορ χαλκειορ. Aenienſes uero ab Aenia peræborum oppido uidentur appellati: quos in epiro græci modo αἰριονς modo αἰριαλας ut Polybius Thucydides. Strabo αἰριαλας quoq; nominauit: etiam ſi alios hoc nomie in ponto haberi meminit. Citantur Aenienſes & a liuo Ex eodem. ii. Marages atraces). Legi poteſt Magares & atraces Theopompus Macare inquit circa Phariſalum ſunt alioquin nihil mirum in epiro eos a Plinio collocatos eſſe. Quādoquidem & atraces in Theſſalia poſitos a Ptolomæo ac Stephano. Idem Plinius in Aetolia conſtituit. in quo ſcire oportet etiam p. g. atrages dici poſſe: ut ſcit eupolis. Propterea & Magares pro Macaræ citra uitii uſurpari potuit. Ex eodem. ii.
Ephryi Locus Lucani Ephyræū æs	Matina). Legendum eſt Macynia: Strabo auſtor: ut mox conſtabit: & infra. Mons eſt praſus) Vetus codices habet Phiaſus. Proinde in illam coniecturam pronus uenio ut Taphiaſus: non phiaſus aut praſus legatur: ex Strabone: Montes inquit ſupra Molycriam ſunt taphiaſus & Calcis: i quibus urbes duæ Chalcis & Macynia: Conſer hec Strabonis uerba cum Plinio: & nihil ambiges: Macynia i quit & Molycræ quibus a tergo Chalcis & mons taphiaſus. Ex eodem. ii. Eupalimna). Vetus lectio Palimna: iſte pylonem: ut poſt docebimus. Non diſſimulabo tamen uideri hanc a Strabone dictam eupalion: qui ſcribat. εὔπαλιον αἰτῶλια μῆραι τῆς τοῖς λοκροῖς συμπεπτοῦς ὡς ἐπὶ πλεονακτοῦ τε καὶ εὐπαλίου. Quæ uerba cum Plinianis hoc loco fere conſentiunt. Sed cum eupalium idem ſit cum eupaliaſi Stephano credendum eſt: ut ſequenti capite dicemus: non uideo qui poſſit hic legi eupalium. Et ibi eupalia: niſi forte duo ſint nominis eius oppida. De Pylene conſtat ex Strabone in Aetolia ſic oppidum uocāre: Item Papinio: Senſit Scopulof a pylene Fleta: cognatis aurbis melagria pleuron. Item alibi: Nunc tumidæ calyδoῖς opes: nūc torua pylenes Agmina: nunc mœſte fundes pleuronis alumnos. Homerus οἱ πλεῦρων ἐμεορτο καὶ ὠλεορ οἱ δὲ πύληρ.
Atreges	Ex eodem. ii. Halifornia). Scribendum eſt Halycarna Strabo Stephanus & uetus fere codices: Et infra. In ambracia acranos). Legēdum puto Cranos: ſiue Crania. Theopompus κρανα χωριον ἐς ἀμβρακίω τωρ. Erat & Cranon ciuitas Athamanū: de qua Strabo. Callimachus: Herodotus: poſt Homerū. Ce lebris uero illa coruorū fama nunq̄ ibi plurium duobus habetur in Magnesia Theſſalia: ut poſt conſtabit: ſub ipſa tempe collocata: ut Hecataeus docet. Ex eodem. ii.
Molycræ Taphiaſus	In aetolia achaton). Legendum Acanthon. ita enim uocari urbem Athamanum Stephanus eſt auſtor: qui & cicadas in ea mutas eſſe prodidit: non haſ intelligens quas Plinius libro undecimo: Ariſto telem ſi memini ſecutus: cis flumen Silire: ultra in locris italia: uidelicet ait canere. Sed alias: unde, p. uerbiū Acanthios Tettix de iis qui non loquuntur. Et iſſa. Madimum). Lege Mediō: ex Polybio qui oppidum Aetolia: μελιωµα uocari ſcribit ſecundo libro. Confirmant & Thucydides & Stephanus: Nami Medeon in Boeotia & in Phocida habetur ut docebimus. Ex capite. iii.
Pylene	Eanthe). Scribēdum ē Oeanthe pe cē diphthongum: auſtores Hecataeus Thucydides Martianus Capella: Hellenicus Pauſanias: qui duo tamen Oeantheam uocarūt: ut apud nos Pomponius. in Ptolomæo corrupte legitur Euanthe. Ex eodem. iii.
Cicadas Mutas Prouerbium De Non Loquētibz	Eupolia). Scribendum eupalia: ex Stephano: Eupalia inquit urbs eſt in Locride: quam Artemidorus Eupalion appellat: in quo & Strabonis uerba ſuperiore capite prætulimus. Thucydides tamen quarto libro: eupoliō inquit Locridis prædam miſit.
locus Pomponii Eupalia	

Q VARTO

Ex eodem.iii.

Portus appollinis pſeftis). & infra-Peftum). Lego Apollinis phæſtii: & phæſtū ex Stephano Pauſania & antiquis fere codicibus. & infra. Chryſeus ſinus). Legēdum Crifæus ex Herodoto ac ſtrabone: Crifa oppido: quod ut pauſanias docet: filius phoci Crifus condidit: Nam Chryſæ urbes multæ: ſed aliis locis ſunt.

Ex eodem.iii.

Portus caleon). ſcribendum Chalæo: ex Thucidide: Hecataeo: ſtrabone: Ptolomæo: cæteris. nam Chalia Boeotorū eſt ex Theopompo: & infra. Amphifa). Pauſanias quidem & Amphicæam & amphicleam nominat in phocide: ſed aliud eſt Amphiffa: aliud amphicea. Idem auctor poſt Herodotū: amphiffa in locis eſt. qui Ozole inquit appellantur ab Amphiffa Macaris & Apollinis filia nomen habēs: Amphicea uero Doridis. Ideo nihil muto: niſi q. per duplex. ſſ. ſcribēda eſt. quod fere in oibus quæ a præpoſitione græca deriuantur ſeruare oportet: ut ατρο τῆς αἰτῆς Antiffa ατρο τῆς ἐπῆς epiſſa.

Ex eodem.iii.

Oppidum chryſa). ſcribēdum eſt Crifa: ut prædiximus. Illud ſciendū: Homero. crifam dici non hāc: ſed quæ modo Cirra ſit in locris: auctore pauſania. Item infra. Cum ulēibus antycira). Lego cū Bu lenſibus antycirra: ex Ptolomæo & uetiſtis exemplaribus: etiam Strabōe. Vel āticyra per ſimplex. r. ex pauſania: & cæteris. ab antycyra quodā Hercules ætate Cypariſſus ab Homero nominata. Bulis quoq. a Bulone dicta cōditore a qua Bulii & bulenſes. maiore parte purpurarii: ut idem pauſanias. ē auctor. Buliam non bulida Ptolomæus Cicero in piſonem: parthenii & Bullienſes illuſi. Quoq. in eadem actione legitur perthebia: caſtigandū eſt: ut ſit perthebia: ex Strabone Plinio cæteris ſcriptori bus: q. & bullienſes in Macedonia parthyaeniq.

Ex eodem.iii.

Pyrrha). Stephanus quidem pyrrhonæam uocat: ſed cum pyrrhæ multis locis ſint: ut cōſtat in neu tram partem decerno.

Ex eodem tertio.

Trycone tricornibus). Vetiſti codices habent trycone tricorn ambribus. proinde legi poteſt trichone tritea ambryſus: ex Herodoto pauſania & Stephano: etiam ſi tithronium tithronenue q. trichonē appellare quidam malunt: Strabo ambryſum alteram in phocide: alteram in Boeotia locauit. Step ha nus amphryſum quoq. dici recte affirmat: pauſanias quādoq. abroſon uocauit ab Heroe ſumpto no mine. De tithronio in locris omnes: nam trichonion in Aetolis fuiſſe nō in locris lego: ſed inſerte ſūt & cōnexæ regiones: nec idē ſemp. limites fuere. triteam Stephanus iter phocidē & locros q. Ozoli cognominantur liberum ſit & hoc.

Ex eodem tertio.

Myrena). Legendum forte ſit Drymæa. pauſanias: a tithrone inquit Drymean uiginti fere ſtadi. Herodotus Drymon uocauit: nam & Daulis de quo ſtatim dicemus idē fere ſignificat apud Græcos quod Drymæa.

Ex eodem tertio.

Taulis). Lego Daulis: ex Homero Strabōe Ptolomæo: pauſanias a nympha Daulide Cephiſſi filia Strabo a dēitate memorū & Dauliam uocari cœptā. in ea prognēs & philomenæ fabulā cæteri: Me garis ut inquit Strabo: thucydides. pauſanias tumulum eius. Megaris oſtendi tradit: Sed regnū tamē tenuiſſe in ipſa Daulide quæ ſupra Cheronæā ſita eſt in phocide: quod & thucydides ſecūdo uolumi ne affirmat in ſuis uerbis: Dauliani inquit tereus incoluit: quā iterra ſcelus quod de ity fertur mulieres il læ patrauerunt: unde inquit auis Daulias poetarum carmine celebrata eſt: Plinius autē cum dixit i mē tione thraciæ Biziam arcem Regum eius a terei ne faſto crimine inuſam hirundinibus nō tā hoc i telligit: quod quidā rentur: in thracia id facinus ſeminari fuiſſe: q. etiam ſi cōmiſſum id flagitiū eſt in phocide: aues tamen illæ hunc ſenſum habēant in thracia quoq. tam iōginqua Regum eius arcē oderunt: Huius rei Pauſaniam auctorem habeo: qui cum dixiſſet hirundinea in Daulia nō parere: ſub iungit: Nec in ipſa quoq. Terei thracis patria: his uerbis φακας δὲ λεγούσιν ὅτι τῆς αἰολικῆς καὶ οὐκ αἰολικῆς τῆς αἰολικῆς ἐστὶ δαυλίας καὶ τῆς παρτρίας αἰολικῆς τῆς τῆρας.

Ex capite.iiii. Pelloponenſus.

Legeat hinc: cenchreæ illinc). Pauſanias: Ptolomæus & infra Plinius Lechææ. Strabo αρχὴ δὲ τῆς παραλιαῆς ἐκείτης τῆς αἰολικῆς τῆς δὲ κεχρηαῖ Ratio nominis q. Corinthii portus ip ſos uocant: Αρχὴ. Liuius in bello Macedonico: Lechæū alterius maris portum appellari tradit. Non ſit hoc lex ſed cōmōitio originis. Alioquin Papinius a nobis eſt illo uerū: Curus palæmōio ſecludit unda lechæo: ut qui lycæo legunt imperitiæ arguendi ſint. Idem Poeta in una ſylularū: Ab inoo fert femina tecta lechæo. Nam de uia Domitiana: uerū illū in quo legebat. His paruus niſi deuix uetis ſent inouis freta miſcuſſet: iſtūmos. Caſtigauit Domitius ut lechiæ non deuix legēdū eſſet: nec ſcio q. ferendus: ſyllabarum duarum neglecto menſu. Proinde ſi diuinandum erat: uerbu Cenchreæ potius q. lechiæ ſupponendum fuit: in cōmōdum & hoc: ſed minus.

Ex eodem.iiii.

Peloponnetum cōtineat hellas). Niſi legamus Cōtingat: ſenſus fiet obſcurus: & Pliniani ſaporis de gener. Eſt autem in uerbo contingere: quedam quaſi Emphaſis: ceu parū deſit: quominus abrupta & abiſſa ſit Græciæ contingit ergo tantum tam Græcia: non continet. Nam ut continens ſit Pelopō neſus Græciæ aut contra: non tamen continere inuicem ſe dicuntur. Martianus Capella Ab ipſi

¶ iiii

Crifa

Amphyſſa
Amphyceæ

Bulis

Ambryſus

Ozoli

Tacnus
Terei
Daulias auis

Lechææ
Locus paſſi.

cō. Domitiū

Contingere

EX LIBRO

us inquit isthmus angustius Hellas incipit a nostris Græcia dicta in ea prius Attice antiquius Acte uo-
cata contingit isthmum Megarica sui parte Pomponius Isthmos inquit angusto tramite helladi Pe-
loponnesum annexat & infra: Patras colonia). Legendum est Patræ declinatur enim Patræ pa-
trarū nec aliter. Paulanias hæc Aroen dici prius solitam affirmat: mox a Patræo moenibus ampliatis
nomen accepisse quod nunc habet. Ex capite v. Achaia.

Ex capite.v. Achaia.

(Olyros).-Xenophon Olyros in Achaia est: non procul iquit Pellene. Alioquin Olyros in Boeotia est: ut Plinius Strabog testantur. Nam Olyrius fuit Olyra uocatur inquit Strabo: quæ Dorio ab Homero dicitur in Messenia in quo illud notari dignum quæ græci per-y, pronuntiant licere nobis per-y litteram proferre: ut Calumna Larumna Sulla Cordula: pro Caiymna Larymna Sylla Cordyla: e diuerso quæ illi per-y scribitur: rationem deponere ut nos quoque idem feremus: & infra: Pellene: ruinæ castellum. (Non uidetur legendum ita ut Olyros pelleneorum sit castellum: sed ita ut duo loca sint: Etenim pellene oppidum est Achaiae polybium Strabo proptolomæus cæteri: ex Homero πειλην πηρ δειχον οτι αιγιον αιφιρεται ομορ. Nam pellana seu pallana plurali numero Lacôiae tribuit. i Ar cadiam euntibus ut possit libeabit.

Ex eodem.v.

Ex eodem.v.

Egira egium). Scribi debet utrumque cum diphthongo Aegira & Aegion: Polybius Pausanias Ptole-
mæus Strabo Papius. Aegira areneioz & quas Theſſia troezen addit opes. Et infra: Palinomus
portus. Pausanias & uterſi fere codices Panormos ἀκρα φινος προεξανειν ριον και λιμνη ταυ
ορμος. quindecim ſtatidia Rhodia diſtans. Et infra. Hiſſe. Scribendum eſt Hyſſia: quo loca multa
ſunt nomine in Bœotia & Arcadia & alibi: ex Thucydeſi Pherecide Artemidoro in argolide autem
ſunt hæc quas hic legimus: ex Pausania & Strabone: qui ait: ἡσι δὲ υἱαὶ το ποτὸς τῆς ἀργολικῆς γῆς
τῆς μὲν καὶ κεύχρεαι. & infra: A quo promontorium abſunt patræ: Legendum eſt a quo promō-
torio abſunt Patræ: auditores omnes & uterſi codices.

Ex eodem.v.

Locus phææ in achaiam nouem montium scio efficit. Vetus codices Nouem montium Scieffia-æ terum & Solini uerbis quod corruptus uerba læta uel exculpitur. Propter oppidum inquit Patras Oedella locus nouem collium opacitate umbrofus & radiis solis ferme inueni- nec aliam uel causam memora- bilis. Ipse oedella uerbum ex collatione uix dixi uterum librorum medofe scriptum fupiscor pro Scieff- fa quod illa significatur opacitas. Strabo Celosiam montem in Phlafia uocari inquam tradit de hoc intelligat nec ne. haud fatis possum colligere. Fuit & inter pellenem & Aegira Achæia oppidulū Do- nusia quod Homerus Doneosiam uocauit illo uersu οὐρανὸν ἔσπερον καὶ κίττιον ὑπερπείθεσσαν. Nec fici an mentio hæc pertinere quicquid possit ad præsentem locum. Hyperpeia certe Homero ut inquit paulanias & Strabo Aegiram significat. Quod autem hic dicitur Iocus phææ in Achaiam legendū est. Locus phææ in achaiæ-ideoq; adiicitur hoc ut distinctus sit a phæris quæ in Thessalia & Messenia uel alibi sunt.

Ex eodem. v.

Vltra patre oppidum oleum colonia dyme). Videri potest legendum non Colonia sed Colone: ut fit loci nomen: qui & aleium uocatur-Strabo auctor-ec-Homero: πειρίον τωάρινον καὶ ἀλίστον εἶρα κολώνη κελάντι. potest tamen & colonia defendi-ec-Strabone: qui ait Dymen Romanorum Colonia fuisse deducta a pompeio qui & ciliubus piratico bello superfuissent. In sexto Metamorphoseos: Μελένιοι γὰρ ἔρακ πατέρωθεν ἡμιλέγχεον. S. cribendi est patre: non pater: & ifra Hormia). Vetusci codices & Strabo & Pausanias Hymrine. Homerus οὐσσὸν ἐφύρμην καὶ μυρτιὸν ἐσχάτως· ἔα ἀπὸ Ἥμυρνια ἐρεὶ φίλια· quant & Horminia siue Hymrinam quos dici corpobant non urbe modo ut prius: sed promoniorum Cylenea proximum.

Ex eodem .v.

Promontorium auraxus). Strabo promōtorium arroxum: & aliubi araxum. Plinius quoq; pmon-
torii hoc ubi de insulis fermo est araxum inquit peloponneſi promontoriū. atq; ita sane lectio recta
fuerit: nam & ptolomæi & paulaniæ confirmat auctoritas addimus & ponponii.

Ex eodem.v.

Scyllæ Stinus? Legendum Cyllene finus non Scyllæ. Strabo μετὰ κυλλήνην ἀκρωτήριον ἐστὶ χερσὶ λαμβανόν· id est post Cyllenem promontorium est Chelonatas plinius quoque statim inde Cyllenem inquit et reliqua Sed et utriusque codices Cylleneſinus habetur quidem & Scyllis Scyltonas oppidum Achææ. Delubri & paulianæ quo Xenophon orator exilii a Lacedæmoniis donatus est Sed in Triphyliâ prope delubrum iouis olympi. Est & Scyllæum in peloponneso promontorium ut Plinius Strabo Prodromæus sed finu argolico iuxta Hermionem: ut ait Eutathius quo Scylla Nisi filia fluctibus eiecta credatur.

Ex eodem.v.

Philiū) Lego philius ex Strabōe & infra plinio quanq̃ est ubi & philius philiuntis apud ueteres scri-
bas. errore potius q̃ industria crediderim. Nam & apud Ciceronem in Tusculanis quinta quaestione

Q VARTO

phylunta pro phliunta & phylasios pro phliasios inuenias. Fuit aut quādo phliuntios non phliasios idem Cicero uocauerit. In Epistolis ad Atticum hoc est Aristarchum suum. Me inquit analogia deceptat φλιους οποιους σι πλους οποιουτιους σι πλουτιους. Sed hoc continuo inqt correximus. In Apuleii defensione idem error. Vinum inquit Thasium: olus phliasium: scribe phliasium.

Ex eode. n. v.

Locus Apulei

Arethusa dicta. Codices uetusti Arathere habent nō Arethuse. Proinde legēdum est Arathyrea. Homerus ἀρεθούραμ ερατεινῆμ. Strabo: Regionem inquit phliuntis Arathyreā poeta nominauit.

Ex eodem. v.

Epie). Lego. Epea Strabo & Homerus ab Epeo Endymionis filio Pacone fratre cursu uictor: oue nerat enim ut qui superatus esset imperium uictori cederet: ille in Macedoniam discessit: a quo Paconia dicta. Regio auctor Pausanias. Et infra. Et apilo). Distinguendū est Et a pylo: ut sciamus præter hanc quæ Nestoris fuit duas alias Pylos monstrari: unde carmen Ludricum ἐστὶν ὡς πρὸς πυλοῖο πρὸς πυλοῖο γαίης: καὶ ἀλλοῦ. Nestoris pylus cognominari solet multipliciter Lepreaticus Heliacus Triphylus: & ab Homero Emathois: altera huic uicina Scolios & Alphaicus: tertia Messeniacus ppe Coryphasium.

Ex eodem. v.

Pylus Nestoris

Fastus). Omnes uetusti codices habent Fastos: quod & potest defendi: quoniam ut Romani p Cōsules aut cæsares: ita Græci p Olympiadas & Olympionicas tempora chronicorū supputant atq; ut Consules ita & Olympiæ uictores iterum & tertium dicimus: ex Plauto menecmis: qui iterū inquit pythia & tertium Olympia: q locus ante nos corruptus ferebatur. huic simile est quod. L. Apuleius Tātos inquit progressus exercitatio Platoni contulit ut pythia & Isthmia de lucta certauerit. Nō sum nescius tamen rideri a Cicerone uanitatem fastuq; Græcorum in iis ludis: cuius in oratiōe pro. L. Flaccio uerba sunt Olympionices hoc est apud Græcos inquit quoniam de eorum grauitate dicimus ppe maius & gloriosius q Romæ triūphasse. Nec illud me præterit Fastus etiā pro Fastis dixisse ueteres Lucanum: Collumpellam: Verronē id quod Seruius nō tam improbauit q nesciuit.

Ex eodem. v.

Locus Plauti Fastus

Cū. Seruium

Brepium). Strabo Ptolomæus Pausanias Leprium ab Heroe Leprio quem occidit Hercules: siue a lepra qua curabantur ibi se quodam flumine mergentes. Est & alterū in arcadia quod Lepriū ut inqt Pausanias: & in epistola quadam ad Atticum Cicero: & coniectura quoq; nostra Plinius. Propterea lepreate de quibus hic agitur Triphylia uocant: q in Helide sunt ut ab Arcadicis distincti: etiā si Triphylia Lepreatæ Arcades censeri q Triphylia malebant. Thucydides: Lepreon inquit qd in Laconico & Helæo agro situm est.

Ex eodem. v.

Triphylia

Promontoriū platanodes). Ptolomæus & Strabo Platanistis: ut sit platanistis sicut phlius phliūtis & myus myuntis & similia his pleraq;. Platanistis aut a promontorio quod Onugnatos appellatur: quoniam q milibus passuum duntaxat abest: nam Platanistis amnis est qui Coronem alluit in Peloponēso positam Venetorum Coloniam.

Ex eodem. v.

Platanistis

Pylos methone lucus helis). Scribendū arbitror Pylos methone: locus Helos ex Homero καὶ πτελεον καὶ ελος καὶ δωριον. nam de Pteleo & Dorio statim fere plinius dictum uero helos: quoniam palustre solum sit auctores Strabo Pausanias. Fuit & helos alterum laconia: de quo idem poeta οἱ τὰρ ἀμικλασχορ ἐλοστέφαλον πτολιέρον. De pylo diximus. de Methone item constat: & ipsa Venetorum colonia: quam pedafon uocari Homero quidam rentur.

Ex eodem. v.

Helos

Ptoleion triron). Lego ptoleion Tryon: ex uetustis codicibus Strabōe cæteris: præsertimq; Homero καὶ πτελεον καὶ ελος καὶ δωριον. Item καὶ θρυον ἀλφειοῖο ποταμῶ. hanc uero Thryon alibi poeta idem Thryōssam uocata fructus eius copia. quidam epitalium: alii propinquum Thryo epitalium fecere. Nam Thryus thryuntis altera est urbs in Helide uicina patris a Thryiute Atheniensi conditore nominata. De Thryo nostra papinius. Quos thryon & summis ingestū montibus aperi. Quos Helos & ptoleion.

Ex eodem quinto.

Thryus

Dorion zancle uariis clara temporibus. Cum in peloponneso zancle nūq; legatur fuisse: nō Strabo: nō Ptolomæus: nō Stephanus: nō Mela pōponius: nō Iulius Solinus: nō Pausanias: nō cæteri quos acium nominent: sed in Sicilia fere ut Hecateus Herodotus & Nicander & utraq; lingua certati poetarū est quin corruptum esse locum uerear: cum si clara prisca temporibus fuisset ut hic dicit: omittit a græcis scriptoribus nullo modo potuisset. quippe qui hoc ipso male audiant q sua plus æquo prædicent: quod apud ipsos ut poeta ille cecinit. Nullum est sine nomine faxum. Ita fit ut ipse aliter legi posse nō tā affirmē q in mediū consulētis & disceptātis more proferat: hoc pacto: Dorion Thamyra uariis clara temporibus. Ex Homero δωριον ἐρεάτε μου σὺ αἰτομένηται θάμυρῃ τοῦ ὀρνικῆ παύσαται. ἀνδρὸς οἱ χαλινῶν ποταμῶ παρευρυτοῦ οἱ χαλινῶσ. Papinius Græco: Quos flebile uari Dorion.

EX LIBRO

Locus Lucāi hic fretus doctas anteire canēdo. Aonidas multos thamyris damnatus ī annos. Lucanus sexto: & Dorion ira flebile pieridū: de quo tamē poetæ uersū post dicemus. Accedit & Dositheus q harmoniæ genus Doricæ a Thamyra iuēti hoc loco tradit: unde urbi nomē Dorion. Sed & uetus lectio nō oīs habet zancle sed Cāde. Scio tamē Messenios Pelopōnēso exactos ī Sicilia uenisse: ibiq; capta zācle Mefanā appellasse: denuo in patriā reuerfos urbē nouam cōdidisse: nec zāclen sed Messenen uocasse: ut Pausanias est auctor. Quod si noua hæc Messena cognomentū retinuit zancle: id quod hystoria nō demonstrant: nihil mutauerim. Quod autem hic dicitur: Variis clara temporibus: optime potest accommodari Messeniis: quibus ob æterna cū Lacedæmoniis bella: uarios casus mari & terra experiri contigit. Ipse Plinius (ne quid sciens præteream in Sicilia situ zancleos Messeniorum nuncupat.

Ex eodem quinto.

Pharæ Leuctras Amiclæ pheræ leutra & intus sparta) Homerus legit Phare singulari numero φερήτε σπάρτην τε πολυτρήματα μεσσην. Item Pausanias & Strabo: qui tamē pharim eam uocat ὑποπεπτωκε δὲ τῷ ταυτέων σπάρτα καὶ αὐκλαί ου τοτου ἀπολλωμοσ τερον καὶ η φερισ. Papinius: quos phare uolucruq; parens cythereia melle. Alioquin pheræ aut pharæ cum multitudinis numero dictū tur in Messenia nō in laconia sunt inquit Strabo. habentur & in Achaia & alibi. Verbū autē. Leutra. Scribendū est leutra per. c. plurali numero: Singulari leuctrum & genere foeminino leuctra sed rarius. Sunt & in Boeotis leuctra: Strabo: Ptolomæus: cæteri. Solinus etiam leuctras uidet usurpasse.

Ex capite. v.

Pitane Cardami lepitamæ. Scribēdum est Cardamylæ pitane: Strabo: paufanias. Homerus utiq; de Cardamyla. Solinus: pitane inquit Archefilai Stoici patria fuisse traditur. ab hac pitana: nominant. Est & in Aeolide pitane: a qua pitana: & pitana: potius: & ubi natus Archefilas achademicus nō Stoicus auctore Pōponio Strabone cæteris. Mirū unde Solinus tā apte ne dicam turpiter. cōnuat.

Ex eodem. v.

Anthea Antiane. Lego anthane: auctor Stephanus: & Charax qui anthenam mauult appellare: Vrbs hæc inquit Laconica proxime delubri Neptuni anthes cognominati. Fuit & anthea: sed prope argos: de qua Homerus atq; Strabo. Solinus quoq; Antia hoc loco forte pro anthea posuit: antia inquit & Cardamyle ubi quondā fuere Thyre: Sed de anthea mox.

Ex eodem. v.

Thyre Lacustirea. Legendū est locus thyre. Solinus: Vbi quondam inquit fuere thyre nūc locus dicitur. Papinius: & lacedæmoniū thyre lectura cruorem a quo & thyreaticæ Spartanorum Corollæ quædā appellatæ. De hac lacedæmoniorū uictoria Herodotus Athenæusq;. In quo sciendū thyre plurati uo numero genere neutro p Syneresim efferni ὀυπεὰ καὶ οὐρα auctor Stephanus: etiā si numero singulari quosq; Thyre dici pōt. Fuit hæc Messeniorū: sed diuus Augustus lacedæmoniis ascripsit. q; Messeniū cū Antonio sensisse uiderent auctor Pausanias. Strabo Thuriam appellat θηραὶ φασὶν οὐλορὸς θουρία καὶ γερήλοισ. Meminit & Diodorus & thucydides. De Gerennis statim mox & Plinius. Videtur aut hæc Ptolomæo nō thyrea sed thurion uocata. Est & Thyreū in arcadia Pausania: sūt & thyrides Straboni & paufania: circa finem Messeniacū uersus laconia: porro ipsa thyre de quibus modo loquimur ab Homero Aepas uocari Strabo: antheam paufanias existimat.

Ex eodem. v.

Gytheon Locus Cr. Egerania. Lego Gerenia ex Strabone & paufania qui ab Homero Enopen uocatam putauit: & in fra. Sinus cytheates. legendum est Gytheates ex Strabone Ptolomæo paufania: ab oppido qd Gytheon appellabatur: Id Hercules & appollo depositus eo loci simulatibus cōmuni opere condiderūt Cicero in officiis tertio uolumine: Classē inquit lacedæmoniorū quæ subducta esset ad Gytheū: etiam si ad Aegyptē corrupte ab oibus legatur. q; autem Gytheum huic numeri dicatum esset: Strabo fere demonstrat γυθειον ἐστὶ τὸ τὸ σπάρτην ἐπιχειροῦν ἐν διακοσίοις καὶ τεσσαρά κοῖται στὰ δύοισ. ἱερὸν μὲν οὐκ ἔχει δὲ φασὶ τὸν μενσῶα μὲν οὐκ ἔχει. Id & Polybius confirmat ad uerbum fere. Lilius: in Macedonico bello Gytheum inquit oium maritimarū rerū lacedæmoniis receptaculū.

Ex eodem quinto.

Limera Oppida boea epidauros limera cognomine zarax. Distinguendum est: ita ut sciamus limeram cognomentum Epidauri esse: non zaracis: auctor Strabo & paufanias dictam ita quoniam portuosa sit. i. habetur & altera: Epidaurus in Peloponneso ut Ptolomæus inquit: Epidauria Straboni dicta. Plinio Epidaurum oppidū Aesculapii delubro celebre. De Boea Strabo Ptolomæus cæteri. paufanias multitudinis forma Boeas uocat ab Heraclida Boeo conditore.

Ex eodem quinto.

Atalanta Ciphanis portus. Legendū uidetur Cyphanta portus aut Cyphantis ab urbe ut Ptolomæus iquit Cyphanta. paufanias Cyphatæ inqt portum habent ubi fons Atalata nominatus: q; ibi uenatrix fœmina situ & æstu languida confederit & petra uenabulo eius percussa latrem præbuerit. Meminit & Polybius.

Q VARTO

Ex eodem.v.

Apefanthus).Lego Apefas ex paufania Pindaro Callimacho ab Heroe cui aphefas nomen erat.Pu to etiam legi poffe apelas:Anthes ut fint montes duo apelas & anthes:ab anthe qui & anthanē ibi cō didit.Mons apelas Nemeæ fuperiacet ubi Theſeus Ioui primū operatus creditur: de quo apellantus quoq; dictus eſt Iupiter.Papinius:Mons erat audaci ſeductus in æthera dorſo.Nomine Lernæi dicūt apellantia coloni.gentibus Argolicis olim facer.

Ex eodem.v.

Oppida harmione).Scribēdū eſt Hermione:Polybius:Strabo:Ptolomæus:Paufanias.ex Homero ερμιονηρασιμηρης.hac ad inferos deſcendi cōpendio ferunt:eoq; deſunctis ibi nō ingeri portoriū Et infra: Portus chenites).Legēdū Cænites.funt enim Cænæ urbs circa finū Laconicū: unde por tus nomē Ptolomæus auctor paufanias quoq; Cænā inquit ad Tænarum montē fuit:Tænarum ante uocata.Meminit & Strabo.A Cænā Cænæus Iupiter.Ouidius:Victor ab oechalia cænæo ſacra pa rabat Vota Ioui.

Ex eodem.v.

Portus antedus).Lego anthedon ex uetuftis codicibus Strabone Ptolomæo:ſed & Homero απαν θαλασσα.Εριφρα. Portus bucephalio).Scribēdū aut Bucephala ex paufania:aut buce phalas ex Stephano:aut Bucephalon ex Ptolomæo.

Ex capite.vi.

Prophis).Lego Plophis:ex Theophrasto polybio Ptolomæo paufania:q; Pſophide Ericys Sicani filia.Ouidius quinto Metamorphoſeos:Viſq; ſub orchomenō pſophidaq; cyllenemq; Perhibent & alia pſophides.Nam & inſula Venetorū zacyntho arx ipſa uocabatur pſophis: & alia multis locis. Verum Arcadiæ pſophidis nomē uetus reddunt phegea & conditore impoſita phegeo Alpheſibai filio:niſi quis a faginea glande potius exiſtimet:quando & arcadia quoq; ipſa pelagiſ quandoq; dicta eſt pelago rege magno & ſapiente uiro:ſcilicet quia uita cultioris auctor eis fuiſſet & uictū ex ſtirpi bus herbarū arborūq; frondibus tranſuſiſſet ad glandē maximeq; fagineam.De pſophide Papinius.

Ex eodem.vi.

Antigonea).Cū de Mantinea dictū ſit paulo ante:nec alia ſit Mantinea q̄ antigonía ut Ptolomæus inquit & paufanias mutato ueteri urbis uocabulo in adulationē antigonin eius qui philippo perſæ pa tri curator regi fuit.Mirari æquū eſt quamobrē duas urbes Plinius exiſtimet:Adrianus quoq; prin ceps ex antigonía:rurſus ut Mantinea diceretur imperauit:atq; ita poſt obtinuit:nō inuenio q̄ Pliniū tueri poſſim niſi altero e duobus ſuffugio:ſiue uti Mantineas fuiſſe duas ueterem & nouam dicamus etiam ſi ueſtigia tantum & rudera ueteris manebant ubi campus eſt prolis appellatus: eodē au tēre Paufania:ſiue ut in Plinio Mantyreā:nō Mantinea legamus:fuit eni Manthytrea locus Arcadiæ:ut auctor eſt Stephanus.& infra. Phinium & iſtra Phineos amnis).Scribēdū eſt pheneum & pheneos: ex Homero Polybio Strabone cæteris:alioquin phineos & phinopolis in ponto ſunt: nec ambigū.

Ex eodem.vi.

Cartina bucalion cranon).Paufanias i arcadia cōmemorat Gortyn Buphagiū Carnion. Gortyn a Gortyne ſymphali:Buphagiū ab amne buphago: item a conditore: Carion & in Meſſenia lucus: & in Laconia templum appollinis:& in arcadia flumen uocari ab eodem auctore diſci: qui & Cromnē oppidū quod & Cromum appellauit in arcadia conſtituit:ptolomæus montem quoq; in peloponne ſo Carnion haberi tradit.

Ex eodem.vi.

Parrasie thelphufā).Scribēdū eſt aut Thelpuſa ut polybius & paufanias:quæ urbs prope Orcho menum eſt arcadiæ aut Erymanthū amnem:a Thelpuſa Ladonis filia id nomen habens:aut Teiphuf ſa per.t.& duplex.ſi. quæ itē i arcadia ē Lycophroni:nā Thelphuſiū ſiue Tilphoſiū i Boeotia ē Stra boni Athenæoq; ubi Pindaro laudatus fons Thelphuſia:cuius aquæ frigus Tireſias uates cū ſenex po taſſet & ferre nō potuiſſet: extictus ē ut inq; ariſtophanes.De parrasii a parraso Lycaonis ut aliq; pe laſgo cōditus Strabo & cæteri:ex Homero Συμφαλον και πορρασιν ερεμιοτο.Nicanor Parmasā prius appellatā tradit & ποτιστον λυκαονος παραρροιας.nā Praxia Ptolomæo Laconicū ē oppi dū argiuoq; Polybio & Thucididi:a Paufania Braſia uocatur.

Ex eodē.vi.

Manala heraea).Omnes uetufti codices habent Melanea heræa.Paufanias:Melanæa inquit i Ar cadia ſunt oppidū a Melanæo I ycaonis filio inter Heræam & Megalopolin.nā de Menalo iſerius a Plinio fiet mentio.Siquidē & urbs ipſa Mænalus uocatur & mons:a Mænalo ut inquit Stephanus filio Lycaonis.

Ex eodē.vi.

Here phile).Scribēdū eſt aut Heræa & Pyle ut Strabo & Paufanias: aut Heræa & Phialia ut Poly bius Diodorus Ptolomæus.Paufanias philā prius phigialiam appellatam refert a conditoribus:ſicut Heræam quoq; ab Heræo Lycaonis filio:quæ Sologorgos ante diceretur.

Ex eodem.vi.

Pallene picina ethe Lepre).Collatis ſyllabari litteratiq; uerbis oībus & lectiōe ueteri q̄ poſt pallene hēt agra:ſcribēdū cēleo:pellana Agræ Epiū Cynæthæ Lepō d agra ſiue agris Steph:duo loca dici tra des ita quoq; unus i amica ſit ubi myſteria miora celebraret.de aliſo nihil certū affert abuſto codice.d Cynæthē ſibus i arcadia polybius & paufanias:q; a cynætho lycaōis filio cynæthas appellatos pdidit.

Apelas

Cænæ

pſophis
Arcadia pe
laſgis

Mantinea

Manthytrea

Gortyn
Buphagium:
Cromum

Thelphuſſa
Thelphuſſa

Menalus

Phialia
Sologorgos

Agra

EX LIBRO

- Aepea** De Epio Polibius ditionis aliquando triphyliae. prima in ea produciuntur: nam Aepea Laconicorū fuit sicut Aepe Messeniorum. Vtriusq; mentio apud eminentissimū Poetam. Dionysius antiquitatē primo Tractū Cynethū ab Aeneae socio ibi uita functo sepultoq; nominatum putat in Arcadia. De Pellana paufanias: Locus inquit in Laconico est pellana perentibus arcadiā & Megalopolin occurrēs pluratio numero Straboni dicitur lepreatae. ne gemini redduntur a Pausania Triphylia & arcadiā: ut in acaia testati sumus. Malui diuinatō uiri q̄ Aetoliae cicada Cui displicet meminere Aristarchum nō alia magis ratione uatē existimatum q̄ q̄ librariorū aut uetustatis in Homero uitia etiā cū piculo famae scrutari uoluisset. Sciebā & Prosymnā & Aetiam augeas ab Homero dictam. Legi & Etion quā & Eriada uocent ab Aeneae filia. sed illam in Argolide Micenensi agro ponunt. Papinius Danaia tides Arua gradu uiridisq; legit deuexa Prosymnā. Et alibi Hinc armat Larissa uirens hinc cella prosymnā. Aetiam & Etion in Laconico. Ex eodem. vi.
- Lepreata** Arcalia). Vetus codices habent Arcadia. Itē Stephanus urbē ita dictam cōmeminit uicinam mari: magis tamen probamus ut ad distinctionē Leprei Triphyliaei praecedentibus addatur. De lepreo enim Arcadiae cū paufanias tū Cicero ad atticum: Lepreon inquit in arcadia censebat esse quoddam maritimum. Ex eodem. vi.
- Alea** Elea). Scribo Alea: uetusti codices & Theopompus a conditore Aleo Papinius in syluis. Aut alea
- Locus papii.** lucis uidit tegeae sacerdos. melius n. ita q̄ Elea: ibi Minerua colebatur: quod & Herodotus cōfirmat. Inde simulachrū Mineruae opus Scopae diuus augustus post aticam uictoriā ex Tegeis trātulit & in foro posuit: auctore Pausania. & infra. Enisphē). Scribendū Enispe. Papinius: Ripeq; & Stratie uetolaeq; donat enispe. ab Homero sumptum πινυτε & πατινυτε καὶ ημεῖς οὐσαμ εἰς τὴν. Ex eodem. vi.
- Bembinites** Lampadia). Stephanus Lampea: nam & mons in arcadia hoc nomie cōspiciē. Strabo Pausaniaq; Papinius lampia ut post liquebit. & infra. Regio nemeathembina uocata). Legendū est Bembina. fuit enim uicus Nemeae Bembina: unde Nemeus leo a poetis Bembinites dictus. Panyasis λεωνάτης θηριού βε μβινάτο λεοντός. Sed & in Plautino mulite ubi dicitur Bombamatides clutū instar: cogitent legentes an emendandū sit Bembinatidis beluae instar: hoc est Nemeae leonis istar. Ex eodem. vi.
- Leo** Phole). Vetus codices Pomponius Prolomæus & strabo Diodorus & gregatim omnes Pholoe a pholo dictus Centauro. urbs tamen ipsa Pholon: unde pholoeses auctore stephano. Ex eodem. vi.
- Locus plauti** Lampheus). Scribendū est aut Lampeus aut lampea: ut ex strabone ac paufania probauimus: a spē dore Papinius: Cādēq; iugis lampia niuosis. & infra. Phineus). Scribe pheneos: ut sit Tribachys: quod & supra posui. Papinius: Et pheneos nigro styga mittere credita diti. Homerus οἱ φηέου τεπε μούρο. Et infra. Alitri). Scribendū uidet allantei ab allante oppido: qd̄ & allanteum quoq; Theopompo dicit. Poteit & aliphirae ab urbe ut iquit polybius aliphira: cuius & Pausanias meminit. Nomen oppido aliphiris dedisse Lycaonis filius creditur. Cicero ad articū: Tene iquit & alphira & Tritia quasi πεστῖς α esse uidebantur. Ex eodem. vi.
- Abea** Ab ea tepurgeses). Lego abeatē pyrgenses: ex Ptolomæo paufania polybio & antiquis fere codicibus. Sunt autem abea & pyrgi oppida Messeniorū. abea uero etiam ira dicebatur: una e septē urbi bus quas Homerus ab agamemone promissas achilli finxit. Scio illud scribi Stephano Macareas i arcadia fuisse quā Romani beatam inquit uocarent. Ex eodē. vi.
- Paronatae** Pereate). Scribendū est aut perethes aut paroratae ab urbibus arcadiae parethēsi & paroraea: ut Nicolaus & Pausanias testant. fuerunt ibi & eparitae ut Ephoro & Xenophōti placet. Nominant & pereatae: sed in agro Corinthiensis: nā paronatae ut Strabo refert Helidis montana tenuere: nisi quis paroratae in Strabone quoq; nō paronatas legat: a montibus quos incolunt uocatos. Ex eodem. vi.
- Teuthranii** Tortuni). Quid si legas ex paufania Ptolomæoq; Teuthranii ab oppido laconiae qd̄ Teuthras athe niēsis homo cōdidit. Quid si Teutania a regione Sicyonis Teutano uocata quam Homerus Titanon appellat τῖτανοι οἱ λευκα κάρηνα. Ex eodem sexto.
- Typanae** Tiphania). Vetus lectio habet phane. Porro quattuor phanae sunt: quarum in peleponneso nulla: propterea sit ut typania legēdum putem ex Ptolomæo: qui circa Helin uocari urbem ita scripsit: aut typanae plurali numero ut polybius a monte ut arbitror Typeo: cuius facit mentionē paufanias: ex eo tradens praecipitari solitas mulieres ab Helaeis quae certaminibus olympicis interfuisent: alphas umq; traieciunt interdū illis tempore. Ex eodem. vi.
- Triusi). Legendum Thriassii: aut quod idem est thriuntii a thriunte oppido triphyliae: ut i Messenia ca thryo diximus: a qua Thryoentii non Thryuntii dicuntur. Ex eodem sexto.
- Trirēes). Vetus codices habet attricēes: fortasse acroniēes ab urbe ut inq̄t Stephanus triphyliae

Q VARTO

quam Acropolis uocabant. Ptolomæus certe in Iaconico sinu Acriam quandā ponit unde Acritenses. Quid si Tritenses ex Polybio qui eos in Achaia cōstituit. nam & quidā manu scripti codices ita plane habent: Tritæa urbe: cuius & Strabo meminit inter achaicas. Cicero ad Atticum: Arcadiæ inqt censebat esse Lepreon quoddā maritimū. Tene autem & Aliphira & Tritia πεοκτις α esse uidebant idq; τω τω μεωρ καταλωγω confirmabat: hoc est Homeri: ubi mentio non fit istorum.

Ea eodem.vi.

Ad oppidum thegeū corinthiaci finis). Legēdum arbitror Lechæum aut Legæum. plinius supra Corinthiacus hinc illuc Saronicus inquit appellatus finis Legææ hinc Cenchreæ illinc angustiarū termini. Strabo quoq; idē ad uerbū dicit: præterq; q; nō ad oppidū Legæū sed ad Aegæū mare latitudinē metitur το απο του ποτου προς του ακτου α ποτωρ μαλωρ διαρκα διασισαι γαιον: nō q; Lechæum alluatur mari Aegæo: sed q; in illis angustis fere nihil est lonium quis an Aegæū faciat huius mensuræ limitem.

Ex capite.vii.

Attica antiquis attæ). Scribendū est Acte ab Actæone siue actæo rege: ut Faurino placet & Lycophroni: q; actæos uocat Atheniēses: uel q; littoralis fere tota fit exili & angusto quodam uelut margine: ut Appollodoro & Straboni. habent & codices uetusti Acte: non Attæ. Dicebat qdē & Arthi: sed ab Arthide Cranai regis filia: ut inqt Eustathius Martianusq; apud nos itēq; Trogus secūdo libro: q; q; græcus pro Cranao mēdofe in eo scriptū est.

Ex eodē.vii.

Portus (schenos). Scribendū est Schoenus Schoenuntis ex Strabone Ptolomæoq;. Strabo & flumē Athenis proximū ita nominat: dictum a iuncis: proindeq; Iuncarios in Hispania campos Schoenuntas uocat: sed & in Arcadia Schoenūtis fit mentio: ab amne quem Schoenica appellat. Schoenū uero in Boeotia terra collocant.

Ex eodē.vii.

Cremion & Cironia (axa). Thucydides & Pausanias Cromyon: item Strabo: a Cromyonia Calydonii Apri matre. Stephanus Cremyon a cōditore Cremo neptuni filio Ouidius: Quodq; suā securus aret Cromyona colonus Munus opusq; tuū est. Diodorus quoq; per. o. Cromyon nō p. e. & ifra.

Fuere & enoa). Scribendū est Oenoa ex Strabone Ptolomæo Pausania post Herodotum & Thucydidem.

Ex eodē.vii.

Callirhoe nemææ crunos). Legēdū est Callirhoe Enneacrunos: ita. n. uocari fontem Athenis celebrem conditum a Pisistrato Pausanias Vitruuius Pliniusq; testantur: etiā si Solinus corrupte uidetur legisse Crunefon: Callirhoen inquit stupent fontē: nec ideo Crunefon fontem alterum nullius rei nūmerant: Papinius Enneacrunon uidetur eūde putasse cū Callirhoe libro. xii. Thebaidos Et. quos Callirhoe nouies errantibus undis implicat: id. n. significat Enneacrunos idē salientes nouē Marcianus Capella: Fontes inquit multi Atticæ inter quos Callirhoe prædicat. de Enneacruno mentionē facit nullā. Recentiores qui hunc locū ex Plinio in Cōmentationes suas transfulerunt: in eundē prolapsi sunt errorē cæterum Thucydides secundo libro Papinii comprobant suā iis uerbis: Fonte inquit utebatur qui postq; reparatus a tyrānis fuerat Enneacrunos dictus est: Callirhoe quondam appellatus.

Ex eodē.vii.

Sunium doriscum promontoriū). Vetus lectio Sinium promontoriū Doriscum promontoriū: nec displicet: cū ex Ptolomæo: tū ex Homero αλλοτε σουπιου ακρου. Vt tamē obiter sciāmus plebem quādā e tribu siue curia Leontide Athenis Sunion uocatā fuisse: Cicero ad Atticū modo nomen loci modo nomē oppidi Suniū & Pyrræū itelligi posse ait. Si loci: præpositiōes adiūci: e Sunio e Pyrræo: ad Suniū ad Pyrræū. Stoppidi: nō adiūci.

Ex eodē.vii.

Polypostere brauron lon). Strabo Potamos Sterea Brauron lon noia populoz & oppidorum in attica: quorum Potamos in litore Brauron a Braurone heroe: ubi Diana colebatur Brauronia ut inquit post Herodotum Pausanias. lon quoq; in eodem loco a quo lonidæ. alioquin & attica ipsa quondam lonia est uocata ut Homero placet: ab lonio appollinis & Creusæ Erichnei filio: auctor Stephanus. uel ab lone Xuthi filio: auctor Strabo. Papinius libro. xii. Qui gelidū braurona uiri. quo sane loco populi regionis atticæ redduntur ii Munichia: ubi Diana celebratur. Pirræos siue pirræus: & idē ac cūlatio casu pirræa: ut illo eius uerū Munychia & trepidis stabilem pirræa nautis. Potest & pirræa ut Dactylus fit quinto pede legi: etiā si soluta oratione pirræū nō pirræa casu illo. pñtiandū latine cēsebat atticus reprehensio Cicerone. Dicitur & multitudinis uocabulo pyrrhæa: Ouidius: Sunion expositum pyrrhæaq; tuta recessū Linquit. Nominant ab eodē poeta kari celeiq; domus uiridēq; melænæ: ite ægaleos. Parnes. Lycættus. & Hymettus montes: & Hylleus uicus & Acarne: Suniū Salamis & Eleusis & Iliis amnis & fons Callirhoe. quæ ideo recensui q; mēdofe legebantur.

Ex eodē.vii.

Marathon campus triassius oppidū miletū. Videtur legēdū Thriassius ita ut uerbum campus non tam ad Marathonem q; ad Thriassium ptineat: Thucydides & Strabo quoq; θριασιον πελιον a loco quem græci Thriam & Thrio uocant: Miletū uero codices antiqui Melitam scribunt: qd & Stephanus confirmat eiusq; loci populares: ut Thriassios tradit ceneidis contributos fuisse.

Acria
Tritæa

Actæ

Iocus Trogi

Schoenus

Cromyon

Enneacrunos p Papii.

Sunium

lon

Pyrræa in syllaba

Thriassius

EX LIBRO

Ex eodem.vii.

Lebadea Lebedea).Scribit Lebada Straboni Ptolomæo cæteris:quanq̃ & lebedea Herodoto:ubi oraculū
Triphonii.hanc Homerus Mideā uocasse credidit illo uersu oite πολυς ἀφ' ὅλων ἀρνήσων οἷτε μι
Locus papī. Asian.Arnen uero Chæroneam Pausanias.In Papinii Thebaide li.vii.corrigendus uersus est: & ualles
Thebadea tuas & iam polon acri Summiflam scopulo:ut ita legas:Et ualles lebadea tuas & hyampolin
acri summiflam scopulo.De Hyampoli non multo infra Plinius & Herodotus.

Ex eodem.vii.

Leuthre).Vetus lectio Eleuthere.Strabo auctor i Bœotia.Theopŏpus Eleutherida quoq; in eadē
terra posuit Oropo urbi p̃ximā:& quātū contio diuersam ab Eleutheris.Nō ignoro Leutra Bœo-
riorū fuisse Lacedemonioꝝ clade iŃgnē:leuthræ uero nunq̃.& ifra. Et hisbe).Scribo Thisbe:Strabo
Ptolomæus cæteri post Homerū πολυτρηωνατε εἰς βην.Papinius:DionæiŃq; aubus circūfo-
na thisbe.itē supra. Hile).Scribendum hyle p.y.Homerus οἱ τε λῶναι χον οἱ θυλῆν καὶ πετεωνα.
Hyles in syl. Fuerūt & aliæ urbes hoc nomie:Strabo reprehēditq; nō hylem sed hyden p̃nūtiāt.Papinius:Qui bre
laba ue litus hyles.in quo mirū p̃duci primā ab Homero: corripit Papinio. Ex eodē.vii.

Gliffia cope).Scribo Gliffas Cope:ut sit gliffas gliffantis auctoribus Papinio Herodoto Strabōe.
De Copis & septimo libro Plinius.de utraq; Homerus οἱ τε πλαται ἀρχοι ἡ δὲ οἱ γλίσσαρτε με-
μορτο κωπασεν τρησιν τε. Ex eodem.vii.

Lamia & anichia).Scribendū forte sit larymna & Anchoa.etenī Larymna duplex: Locrog; altera
de qua post dicitur:altera Bœotiz ut inquit Strabo:prope locum eum cui nomē est Anchoa.dicit &
Anchoa ibi palus.locrorum aut larymna superior Bœotorum inferior & maritima uocabat: cui po-
stea Romani superiorem iunxere.Quod aut iuxta Cephusum amnē larymna & Anchoa forēt testat
idem Strabo εντευθεν ἡλὶο κίησσοσ.Sunt codices tamē in quibus Amyeta & Anichia scribatur.
Hyettum Inuenio Hyettum & Niceā in Bœotia urbes uocatas:Hyetto nomē ab himbriū frequentia fuisse: aut
a cōditore Hyetto:qui primus adulteriū reus fuerit ut Pausanias existimat.in neutram partem decer-
nitur. Ex eodem septimo.

Medion).Legendū est Medeon medeonis:ex Strabone qui duo facit noīs huius oppida:alterum
in phocide:alterū in Bœotia Onchesto proximum cognomie Phœnicis a monte Phœnicio.Home-
rus ὠκα λην μεδῶνα τευκτιμερον πολιερον: nam Midea Bœotiz quidem ē Homero ciuitas
sed lebada ut diximus.Homeri uersum quē dixi Papinius imitatur:Ocalee medeonq; & confertissi-
ma syluis Nissa. Ex eodem septimo.

Grep̃his).Legēdū est aut Creusis ex Herodiano quī oppidū id Megaridi aduersum collocat i Bœo-
tia:itēq; Ptolomæo ac etiā Strabōe:q; Creusam & Creusam quoq; appellat. pōt & Acræphia hoc
loco scribi:ex Paulania Theopompo Strabone Ptolomæo.habetur & Cirphis sed in phocide.

Ex eodem septimo.

Coronea acharon).Vetus lectio Coronea chæronea:nā Corone in Pelopōnēso messeniorū ē: Co-
ronea in Bœotia.De chæronea quoq; Plutarchi & nepotis eius Sextii patria clade totius græciæ cla-
rissima:Cicero Thucydides Ptolomæus Strabo Pomponius cæteri.De Coronea Papinius:Messe
Coroneam baccho gliffanta colantes.Homerus οἷτε κορωνεῖ ἀρ καὶ ποιημενταλιατροι.

Ex eodem septimo.

Ocale etheon).Legit in Homero Ocalea & Eleon οἱ τε λῶναι εἰχον οἱ θυλῆν καὶ πετεωνα ὠκα-
λην μεδῶνα τε. uideturq; a palustri solo id nomē datū Straboni.pōt & Eteonon defendi:quem po-
stea Scaphias dictū Strabo affirmat.Meminit quidē & Homerus πολυκτιμωρ τετεωρον. Sed sunt
quibus in Eubœa uersum poetæ placeat intelligi. Ex eodē.vii.

Etheon iolos s̃choenos).Lectio uetus modo Scalos modo Iolos nō iolos: & sane Iolos in Ma-
gnesia est ut post liquebit:propterea etiā adducor ut etiā si Ocolon in Theopŏpo: & Oechaliā i Stra-
bone legimus.Scolon tamē scribēdū putē ex Papinio:Qui scolon densamq; iugis eteonō in iqs:Sed
ante omnia Homero σχωιρον τε σκωλορτε πολυκτιμωρ τετεωρον.unde Papinius:Sed & Step̃ha-
nus σκωλος βοιωτιας πολισ:& ifra. Hyreleon).Homerus Ἰλλειον καὶ εἰλεσιον καὶ ἐρυρασ α
palustri situ:Strabo. Ex eodem septimo.

Bœotus hyantias).Legendū Hyantias siue Aonias:utrunq; Strabo.Papinius:Exul hyantæos inuenit
regna per agros.Ouidius:Cōpellat hyantius ore.& alibi:Hyantæa aganippe.Appollonius libro ter-
tio Onchestum urbem Neptuno in Bœotia dicatam ut apud Homerū legitur & Plinium Hyantiam
uocauit:nam & Bœotifues ab iliberalitate morum dicuntur:unde nomen hyantibus.Bœotiam uero
pronuntiarī uisus quidem recentiorū qui nullius mihi auctoritatis est:obtinuit. Cæterum Bœotiam
scribendū & proferendum esse cum Politiano ut sentiam facit uetus itineris Antoniani codex:in
quo ita scriptum esse testes mihi sunt in urbe plurimi:Bœotiz inqt aulis in qua Græci aduersus Tro-
ianes conspirauerunt.Exigit uero id & græca ratio:apud quos βοιωτια nec aliter. Ad eundem mo-
dum & Martianus Capella scriptitauit.

Hyantia
Bœotifues
Bœotia non
Boetia cum
Politiano.

TERTIO

Ex eodem.vii.

Locri deinde pygmenidi. Legendū est Epicnemidii. Sunt enim locorum Epizephyrii: Opuntii: Ozolae: item qui Epicnemidii cognominant: siue ut Strabo Epicnemii & epicnemidae dicti a monte qui Cnemis appellatur.

Epicnemii

Opuntinus finis ginnuse phocidis). Vetus lectio non Ginnuse habet sed Cynus Comprobāt He- catæus Strabo Ptolomæus Pausanias post Homerum οἱ κυνορτερεμπορο προεργατε καλλιαρορτε Lycophron καὶ βοαργριε καὶ κυρεκαὶ σκαρφεία καὶ φαλωρίας. I iuius tertiae Decados octauo li- bro: Cynum inquit Locridis emporium. Pomponius In locride inquit cynos & calliaros. Verbū aut Phocidis cū sequenti celo iungitur hoc modo: Phocidis inquit unum oppidum in littore Daphnus: au- ctore Stephano φαωρικὴ πόλις ἐστὶν ἀαφροῦς ut Daphnuntis faciat paterno casu. Meminit & Stra- bo: Daphnuntiam uocauit Euphorion.

Cynum

Clatea). Pausanias Ptolomæus & Stephanus Elatea. Fuit & in Thessalia hoc nomine fuit & in The- sprotide: sed frequētius Elatea. Quod autem sequitur Et in ripa Cephesi: quidā uerbū & superflūū existimant: quia constat amnem Cephisum per Elateam fluere. Sed homerū secutus est Plinius οἱ τε λιλαίερες χορπηγνοῦς ἐπὶ κηφισσοῖο. Papinius: Coryciumq; nemus propellentēq; lilatam Cephissi glaciale caput. In quo norandi sunt grāmaticuli qui non Corycium sed Ogygium nemus legūt: cum de nemore Corrycio ad Parnasum Strabo Pausanias & ceteri loquantur: unde corycea ciuitas Par- thenio.

Corycium

Ap. papi. in Gramaticis

los

Verlenemis & hyampolis). Scribendum puto Bessacnemus & hyampolis: De Bessa & Hyampoli Homerus. De Cnemide Pomponius Ptolomæus Strabo: Locus inquit munitus est Cnemis post Da- phnūtā uiginti fere stadiis. Significat ea uox Ocream: quos enī Homerus & Dionysius apher pedes montiū: Pindarus σφραῖ hoc est maleolos & calcania: Lycophron pernas uocant: communis lingua Cnemidas id est Ocreas appellat. In fabinis quoq; interocrea locus dicit Straboni Reatino agro ubi Cutiliae lacus est: ab eodē argumento dictus. Sabini ut ait Plinius Apēninis iugis utrinq; uallatur. Et infra. Tronium). Scribe Throniū: ex Strabone Diodoro Ptolomæo post Homerū τὰ ρηφῆτε ὄρο- ριορτε βοαργριου αμφι ρεσθρα. Lycophron βοαργριε καὶ κυρε καὶ σκαρφεία καὶ φαλωρίας καὶ μα- ρυκειον αἶσυ καὶ ὄρωνι τι δέσ λокρῶν αγγυιοι.

Cneis

Interocrea

Ex eodem.vii.

Naricum alope. scarpia). Lege Narycion Alope Scarpia. Narycium uero etiam Naryx dicitur: & Naryce inter locros unde fuit Ajax. De Scarpia Thermopylis uicina dubitat nemo. Alopen quoq; in Boeotia uel locride cōmorient: etiam si multae sunt hoc nomine: Nam Lycophronis testimoni- um mox attulimus.

Naryce

Ex eodem.vii.

Halcyone. Strabo Halalcomene. Pausanias quoq; urbes tris in Boeotia continenter nominat: Ha- lalcomenas: Itoniam: Phalarā. de quibus & hic Plinius eodē ordine ut mox liquebit. nihil mouet me aut Halcyone paulus uocata Pausania: aut finis Halcyoniū Straboni. q; his locis nō sunt: Dicitur & Halalcomeniū neutro genere: & halalcomenae foeminino tā singulari q; plurali numero. Proinde Pa- pinii uerbum libro septimo thebaidos: Ducit hiraneos etiā alcimena mineruæ Agmina. in quo ne syl- labarum quidem & scanfionis ratio seruata est: correximus in hūc modum Ducit itonæos & halalco- menæa mineruæ agmina. Etenim Mineruam eo loco maxime coli solitā Aristarchus & ceteri testa- tur Halalcomeneida cognomiātā. Itē Glaucopin a Glaucopo Halalcomenei & Athenaidis filio. Sed & uersus ille Papinianus eodem loco statim subditus: Agmina quos mileos & quos humida suggerit arne castigandus est hoc pacto: Agmina quos malieus quos uuida suggerit arne aut sic: Agmina quos halos & quos uuida suggerit Arne De halo & Arne: quā Homerus πολυσάφυλον cognominat: Pli- nius Strabo ceteri. De Malieo Stephanus: a Malo Amphictyōis filio: siue Amyro Boeoto dicta Ma- lico sita.

Halalcome

nium

Locus papi.

Locus euul-

dem

Econia). Pausanias Itonia ab Itonio Amphictyonis filio. Stephanus Itonem uocat: a qua & Pallas Itonia Catullonā Ithome in Pelopōneso: itēq; Thessalia est: unde Ithomæus Iupiter. & infra. Pha- larnē. Scribendū est ut prædixi Phalara Pausanias: etiam si Strabo in Thessalia constituit: quæ diuer- sitas illo tractu maxime frequens est nomen urbi Phalarus amnis dedit Itoniæ Mineruæ p̄ximus Ly- cophron eam Phaloriada uocauit.

Ithomæ

Phalarus

Ex eodem.vii.

In qua sparchos. & infra: Bolon & pindus). Lego sperchios Boion & Pindus ex Ptolomæo Step- hanus Boeon non Boion. Strabo tamen Boion ἐπὶ νεὼν βοιον πινδων κυτινων. Idē Thucydides. Amnē porro Sperchium postea Salambriam uocatum a recentioribus inuenio. & infra. Ibi hellenes a quo hellenis). Scribendū ibi hellen a quo hellenis: auctor Thucydides Strabo ceteri. Versus autē home- ri quē Plinius hac parte significat talis est ὑπὸ μὲν δῶν ἐς ἀέκτα λένοντο καὶ ἐλλήνες καὶ ἀχαιοὶ Helle- nen porro Deucalionis & Pyrræ filium fuisse quis ignorat.

Sperchius

Hellenes

Trachin

Ex eodem.vii.

In heraclea trechin dicta est). Legendum: inde Heraclea Trachin dicta est: hoc est aspera: conditam

EX LIBRO

ab Hercule Stephanus: a Lacedæmoniiis Strabo. Nouit & hâc Homerus οἱ ταλότηη οἱ τε πεαχη
ερεμοτρο. Sophocles & Prolomæus heracleam Phthiotidis appellant. Strabo quandoq; Trachinîa:
duas eiusdem nominis prodendo nouam & ueterem. Meminit & Diodorus & Herodotus.

Ex capite.viii.

Elymea

Elmon). Ab aliis Salmon. Scribendum forte sit Almon. Hellenicus Almon inquit. urbem Salmō
quoq; dici tradit: etiam si repræhēdī a Stephano. Posset legi Elyma ut Prolomæus: Elymea ut Stra
bo. Elymeon ut Alexander: Macedonicū id oppidum reddentes ab Elymo heroe: uel ab Elyma Tyr
reno rege.

Ex eodem.viii.

Minyæ
Orcho
menon

Amnis orchomenos minilus ante). Legendū Minyus siue Minyeus: ex Diodoro: itēq; prius Ho
mero οἱ ἀσπληδομεμεοῖ οἱ δορχομεμοῖ μινυεῖοι. hinc Minyæ quorum aliqui migrare lol
cum: unde Argonautis nomen: Strabo. Est autem Orchomenon & oppidi nomē & fluminis. Thucy
dides: Alii inquit ex Orchomeno quod olim Minyeū nunc Bœotium uocatur.

Ex eodem.viii.

Pheræ

Palamna). Stephanus Pelinna: Pelinnæon Strabo: nam Phalanna Magnesiæ est ut post liquebit &
infra. Fons hiperia: oppida there). Scribendū est Hyperia & Pheræ. Strabo ηλυπερια κρηνη εμε
σησι τι τω φεραιω πολει: Meminit & Ptolomæus: & de Hyperia fōte Homerus οἱ δειχοῦ ορμι
ριου οἱ δεικρηνη υπτερεια. Itēq; de Pheris οἱ δειφρασ εμεμοτρο παραι βοιβη δαλιμνη. Valeri
us Flaccus: Te quoq; dant cāpi tanto pastore pheræi Fœlices.

Ex eodē.viii.

Thebæ thessaliæ nemus pteleon). Fortasse distinguendū est: ita ut tria itelligant loca: Primus The
bæ Thessaliæ: nā de Bœoticis Thebis itēq; Corificis dictū est supra. Secundus Cereris nemus: qđ &
Strabo αλσος θημιτροσ appellat. Tertius Ptelon eodem auctore Ptolomæoq; ac cæteris post Ho
merum: cuius est uerius ille θημιτροσ τεμεροσ τωατε μητερα μηλω αγγιδαλου ταυτρωα ιδε
πτελεου λεχεττοινη. & infra. Tricea). Lego Tricca: Ptolomæus & Strabo: a Tricca Penei filia. Ho
merus οἱ δειχοῦ τρικκη κατιρωωνη κλωμακος σσα: ut mirer in Papiniana quadam sylua Domiti
um & si quālibet eandem fecit hanc cum Trachine de qua diximus: Homero præsertim scribente ut
diuerfias.

Ex eodem.viii.

Tricea
Ap. Papi.s.
Domitium

Montes phiotidis). Legendū Phthiotidis: una e quattuor partibus Thessaliæ Phthiotis appellaba
tur: Strabo Ptolomæus cæteri: & infra. Mons bromius). Strabo Ptolomæus & fere codices uetusti
Bermius.

Ex eodem.viii.

Daphus achimraon). Vetus lectio Daphissa Chimæion. De Chimæio in Thessalia monte Paufa
nias. & infra. Laminifius). Legendū arbitror Pamifius nō laminifius: ex Herodoto: Flumina inquit
Thessaliæ Apidanus Enipeus Onochonus Pamifius & peneus & Phoenix: unde sumit Plinius.

Ex eodem.viii.

Messeis
Locus
Catulli
Bæbeis

Fons messeis lacus bæbeis). Quidā legunt Neffois & Bœbeis. in Thessalia enim urbes Nesson &
Bœbos: unde lacus duo. Sed cum Strabo Nessonin lacum etiā Bœbeide maiorem tradat: Plinius nō
lacū sed fontem faciat: scribendum est fons Messeis: nō Nessonis. Duo inquit Strabo in Thessalia fō
tes. μεσιος και υπτερια Placuit autem in mentionem hanc diuertere. ppter Catulli uerfūm: Minemo
synē i inques doris celebrāda choreis. Cū nos Messein aut Nessonin potius qđ Minemosynē legamus
Cæterū Bœbeis lacus ab Hesiodo Bœbias uocat. de quo Lucanus septimo: ire possat rapidus bœ
beida item Valerius Flaccus Bœbeida: perderet & pingui miferos in Bœbide crines. Alibi: præreptū
quanto proles bæbeia questu Audiāt.

Ex eodē.viii.

Accipit amnem orcon nec recipit). Vetus lectio Erochon: Strabo Euroton: ab Homero Titarefū
uocatū οἱ δαμφιμετρον τι ταρησιου οικι εθερτο οσ ρεσπημειου προει καλλιρροου υλω ουλεγε
πρημειω συμμιωλεται αργυρολιμη αλλατε μη καθυπερεμ επιρρει νυτε λαιοι. ορκου γαρλει
μου συγος υατος ος εν απορωε. Quos ita interpretat apud nos Lucanus sexto: Solus in alterius
nomē cū uenerit undæ Custodit Titarefius aquas lapsusq; superne Gurgite penei proficiscitur ar
uis Hunc fama est stygiis manare paludibus amnē & capitis memorē: fluuii cōtagia uilis Nolle pati
superumq; sibi seruare timorē. Occasione hinc nata ut Orcum pro Euroto Pliniani correctores po
suerint: quoniā dū alioquin p Stygē aquā iurare crederentur.

Ex eodē.viii.

Titarefius

Oppida ormeniu pyrra). Vetusf codices Oppida oclus Hormeniū Pyrra. Proinde scribendū pu
to lolcus. Strabo lolcus inquit ab Hormenio uiginti tantū abest stadiis. Ptolomæus quoq; in Magne
sia lolcum locauit. Sed & Diodorus Hermeniū haud procul lolco urbe tradidit.

Ex eodem.ix.

Hormeniū

Methone

Meton). Legēdū Methone: uetusti codices Strabo Ptolomæus cæteri: ut primacorripiaf. etfī Ho
merus notatē Stephano pduxit οἱ περὶ μηθωρη και θαυμακινη ερεμοτρο. In hac Metone uulnera
tū Philippū regē nō in Messeniaca: uolūt præterea ab ebrietate dictam: quia uino abūdet. Nō ignoro
quodā Methonē Homicā in Thracia statuere.

Ex eodē.ix.

Oppida castiana). Legendum Castana siue Castanea. Herodotus Eudoxus & Strabo Castanea

Q VARTO

per th. Veneré in ea mire colli Castneſtin cognomine Callimachus. Sūt & qui nuceſ Caſtaneas hinc diſſas putent Paulo quoq; infra uerbū. Spalatra). Scribédū eſt p.th. Hellenicus Spalethra uocauit. Itē. Eantiū). Scribo Aeantiū ab Aeante. Ptolomæus: & ifra. Rhybus). Legendū Rhyzus: ut faciat rhizuntis: Strabo auctor. Itē. Erimne & omoliū). Scribo Erymne & Homoliū: qđ & Homole diciſ Ptolomæo: itē Straboni a monte ut ex Pauſania colligitur eiufdē nominis. Virgilius: Deſcendunt cē tauri homolen othrynq; niualem.

Ex eodem. ix.

Orthei. theſie. pelin. nathocum). Quid ſi legas Orthe. Theſpie. Phalanna. Thome. De Ortha Stra- bo: & Homerus ορθην ηλωφην τε πολην τολοσσονα λευκην. de Theſpiis in Theſſalia Stephanus nā & in Bœotia ſunt Theſpiez. De Phalanna uterq; poſt Hecatazum: qui & Hippiam uocari eam tr a- dit. Phalannon Ephorus. Scio & pelen in Theſſalia fuiſſe Stephano. Sed Strabo Ad peneū iquit pha- lanna eſt urbs Perceebis quondam ſubdita cuius arcem inquit aliqui Orthen dictam putant. De Tho- ma quoq; Ithomen inquit detracta priore littera Thomen appellant. Stephanus quoq; hāc Thomæō & Thumæon dici tradit: Homerus Ithomen: quo nomine in Peloponēſio quoq; altera Meſſeniis cō- tributa eſt.

Ex eodem. ix.

Thocum. achiz. cricon. crannon). Lego thaumacie Cyrtōn Cranon. De thaumacia Homerus οι περι μηρωφην και θαυμακινη ερεμοποτο. De Crāone & Cyrtone: ſiue quod idem eſt Gyrtone ut ui- cinis plane locis thucydides & Strabo in Magnēſia: qui tamē non Thaumaciā ſed Thaumacunta no- minauit. Fuit & Maliaco ſinu altera hoc nomine ut tradit Stephanus: quā tamen Liuius in bello Ma- cedonico Thaumalon uocauit. de Gyrtone Homerus quoq; οι θαυρισταμ εχον και γυρτωφην ερεμοποτο. Nō dicūt hinc Tempe teumēſia Papinio: & ante Papinium Antimacho: qui & ipſe cōdi- dit thebaida: ſed a teumēſio mōte Bœotiz: cuius meminit & Homerus i hymno Appollinis. Mihi q- dem uident Poetis duo maxime celebrabri tempe: theſſala & Bœotia: quæ teumēſia dicuntur: & ab Ouidio Cygneia: Sunt in Sicilia nomine amnis Helonia.

Ex eodē. ix.

Dorion mellite phia ceponie). Legēdum uidetur ex Strabone Dotion Melitea phylace. De Dotio Heſiodus νοηται αυτουσ ιερουσ ραιουσα κολωφουσ αωτιωερ πεδια πολυβοτρυος ανταμυ- ριωνηι ψο το βοδιαδος λιμνησ ποτα παρθενος αλμης. Fuerunt autem in theſſalia Didymi uocati montes. ergo Dotion Cnidiorum fuit colonia. ob id regio ea nūcupatur Cnidia nomen urbi a Doria Elati filia: ſiue a Doto quē nōnulli Dotin uocant. Magna Lucani ſexto hallucinatiōe qui dori- on nō Dotion uocauit hanc illo uerſu. Quæ tetigit phylacepteleoſq; & Dorio ira Flebile pieridum. cū Dorio ubi Tamyræ uati ſuſcēuere pierides: in achaia ſit nō theſſalia ut mōſtrauimus Homero te ſte ac Papinio & aliis. de Melitea Philo theopōpus Strabo Ptoiomæus: q alii p duo. tr. & p diphthōgū æ. Melitæam ſcripſere. De Phylace. pteſilai patria Strabo in phthiotidē. Homerus quoq; οι δαι χον φυλακην και τυρωαμον ανδρ μοεντα. Propertius: illic phylacides iocunda cōiugis heros Theſſalis antiquā uenerat umbra domū. Papinius: Si theſſalicis admetus i oris Sylua una terrā phylaceida ret- tulit umbrā. Quod autē hic relinquitur ponie: cuius ſit urbis nomē haud reperi. Potniæ quidē in Bœo- tia redduntur Stephano: & ſons quoq; Potnia Straboni prope Thebas Bœotias: ſed procul Magne- ſia ſunt & phylacei Macedoniæ ut mox cōſta bit. Nō ignoro philam quoq; oppidum in Macedonia fuiſſe Stephano.

Ex capite. x.

Septétrion alē penia). Legendū pœonia ut inferius patebit. ſed & Strabo quoq; idē ſentit & antiq- codices. & infra. Oppida ægle). In qua mos ſepelire reges &. Beroa). Herodotus & Ptolomæus Aegæ. Itē Solinus & Stephanus: quas & Meloboteram uocari tradit. Beroam uero frequentius eſt ut Bero ea ſcribatur nomen a pherone quē gētis eius ſermo Beronem uocat: ut Bilippum qui ſit Philip- pus: alii a Beroea beroetis Macedonis filia. & infra. Aegidium). Strabo æginium: non longe ab Eu- ropo Macedonia.

Ex eodem. x.

Phina oloros). Quid ſi phila Eloros. De phila Stephanus quā Demetrius Antigoni a phila matre dictam. in peneo Macedonia mōte cōdidit. De Eloro item Stephanus: quod & in Sicilia nomē ē: un- de Thucididi Elorina uia. nā Aloros ptoiomæo Pomponioq; diuerſa eſt: item Plinio: unde paulo poſt aloriz. Quid autē ſi non phina ſed Cinna. Stephanus: Cinna inquit Heracleæ propiua eſt a Cinno Coei fratre nomen habens ſeu ab una Amazonum. Infra paulo. Cyrrhei thiriſſe). Scribendum ex Ptolomæo Cyrrēi Tyriſſiæ: a Cyrrō & Tyriſſa oppidis: Theagenes Tiriſcos ab urbe quam Tiriſas uo- cat: in Macedonia Mygdonia: cui nomen tiſſe dederit una ex nurubus Mygdonis.

Ex eodem. x.

Mox antigone europus axium amnem eodemque nomine amnis per quod rhedias fluit). Legi po- teſt: Eodemq; nomine alius per quod Rhedias fluit: ut ſit ſenſus. Europos geminos haberi unum ad amnem Axium alterum uero ad amnem Rhediam. Ptolomæus quoq; duos facit: atq; in Aemathia flumini Axio appoſitum: alterum in Horeſtide: quemadmodū & Antigoniz altera cognomēto Pſa- phara: altera ſimpliciter Antigoniz: ab Antigono uocatz qui cognominatus eſt Gonata.

Ex eodem. x.

Homole

Theſpiez
Phalanna

Thaumacia
Tempe theu
meſia ap. pa
pi.

Dotion
Locus Lucii

Phylace

Bero. B. pro
Ph.

Cinna
Tiriſcos

Europi duo

Q VARTO

Phorbæ	Oppidum stobici ciuium romanorū). Legendum Stobi nō Stobici. Strabo cæteri. & infra. Scydra phordea emiora gorgidone). Ptolomæus Scydra phorbæ mieza gordone. De Mieza Pli. quoq; xxxi. uolumine ut docebimus. Phorbæ tamen a Stephano in Thessalia ponuntur: quæ uarietas cū sit Macedonia pars Thessalia plerunq; contingit. Ex eodem. x.
Themis Ichnæa	Mox i ora ichnæ). Scribit Achnas Eratosthenes. sed Herodotus & Strabo tamē Ichnas a uestigiis: quoniam Themis fugientē Iupiter in his locis affecutus dicatur. unde Ichnæa Themis. Proinde Philetas aliam esse urbem Ichnas ab Achnis uoluit. Achnæum fuisse Cleodamantem perhibent. qui de domitura equorum & equestri disciplina scripsit. Ex eodem. x.
Almopia	Parrocei). Scribendū forte Paroræi ex Strabone qui ait: Tymphæi orestræ paroræi ab oppido Paroria ut inquit Stephanus. aut certe Paroeci ab urbe Paroecopoli: Ptolomæus auctor. & infra. Hal mopi). Scribendū est uel Almopes uel Almopii ex Thucydide Ptolomæo & Lycophrone q; regionē Almopīa uocat εκ λ α μ π ι α σ π α λ ι α π λ α μ η τ η ρ α γ ε τ α ι ubi de Aenea loquitur ab Almope dictam gigante Neptuni & Athamantidos Helles filio. & infra. Orobellus). Herodotus & Ptolomæus & Pomponius Orbelum uocant montem. Olbelum Stephanus oppido cognominem a quo & re gio dicitur Orbelia. Ex eodem. x.
Orbelia	Arecusi). Vetus lectio Arethufii ab urbe Arethusa cuius meminit Ptolomæus & Stephanus & infra Plinius. Item. Doberienfes. trienies allatenfes). Scribendum arbitror Doberes Estrienfes Allaten ses Primum & secundū ex Ptolomæo qui urbem Doberon a qua Doberes ut ait Stephanus deriuant. & Estrienfes nominat. Tertiū ex eodem Ptolomæo iteq; theopompo Allantion oppidum uocante. Stephanus Allantem. Adrianus poeta urbes ibi celebrat Astream & numero multitudinis Dobera ο ι δ ε χ ο ρ α σ π ρ α τ ρ ε α ο β η ρ α τ ε. Meminit & Herodotus & thucydides. Ex eodem. x.
Boberon	Acclaristētes morilli). Ptolomæus Audaristētes Moryllī ab oppidis Audar isto & Moryllo. Asti pulatur & uetus fere lectio. Et infra. Garreti oenorien). Vetus lectio Gareci othryonei. Ptolomæus Garecios ab oppido in orbelia Macedonia Garecio. Et infra. Liberti Mantini & oreste). Legendum Amantini. Ptolomæus. in orestide inquit Amantia est. Ex eodem. x.
Amatia Edessa Dienes	Ediensēs xylopolite). Ptolomæus Edessēses ab Edessa. quo nomine aquarū significatur ipetus auctore Stephano. Vetus tamen codices nō habent Ediesēs. sed & Dienes fortasse a Dio colonia: cuius meminit Ptolomæus. a qua græci Δ ι ε ι ο s appellant. nos Dienes. paulanias gentis consuetudinē secutus Diasas apud hos olympicum certamē agebatur in Macedonia. Thucydides & ad ipsum mō tem Athon alteram Dion monstrari scribit. Ex eodem. x.
Polydamas	Cotisei liberi). Scribendū ex uetustis codicibus Strabone Ptolomæo Scotussæi. Sunt aut in Macedonia Scotussæ geminæ. Meminit & Liuius. apud quarum alterā Macedonū rex philippus a Romanis præliouictus est. Celebrat & Scotussæus polydamas ætate regis Darii magnitudie corporis insigni ac robore. ut ait paulanias. De Scotussæo quoq; lacu plinius. xxxi. li. Et infra. Eraclea scynica). Scribendū est Sintica ex Ptolomæo ab urbe Sintia. ut est apud Eudoxum & Aristotelē. Additur uero Sintica. ut ab altera Heraclea distinguatur. Ex eodem. x.
Dicaea Pydna Derræ	Phileros lethe). Scribendū ē Lete Codices uetusti Ptolomæus & Nearchus a proximo Latonæ phano. quæ si aut phileros nō cōperi. Cæterum in Creta quoq; habetur hoc noīe. Itaq; Dion & Holopyxos ut coniectari liceat cōmeasse ultro citroq; colonias. Fortasseq; non phileros sed pileros scribendū sit. Herodotus. Classis iquit perfarum fossam enauigauit quæ perducit ad sinū in quo assa & pilorus & Singus & Sarge sunt oppida. meminit & Stephanus. & infra. In thermico sinu oppida dicaea. pa dina. dera). Scribendū in thermico sinu oppida Dicaea pydna derra. Thermē thucydides appollo dorisq; sinus ide thermicus & thermæus. Dicaea uero urbs a dicaeo Neptuni filio Staphæus. de pydna thucydides & trogus li. xv. Itaq; Ptolomæus hic & Derim nō Derrā uocat: a qua Derræ populi quos Herodotus Derfæos. & secundo libro thucydides. Ex eodem. x.
Canastræū Pallene Chalastra	Promōtorium canastræum. oppidum phalene. phlegra). Eudoxus Strabo pomponius Dionysius Afer & cæteri nō Phalene sed Pallene. etiā si Phlegrā urbē postea pallenē dictam tradūt. Sophocles. Post Canastræum inquit promontorium pallene a pallena Sithonis filia & uxore Cleti. gigantū hic fuisse bella memorantur. Ptolomæus quoq; promontorium Canastræū Pallenæ proximū facit. etiā si corrupte in latino Patalene scribitur. Superius autem uerbum. Calastia). Scribendum est Chalastra. unde Chalastrici Sales atq; Nitriū. Hecateus Strabo Ptolomæus. Sed omnia hæc prior Herodotus. Nec mirentur grāmatici q; hanc pallenē alii Macedonia: alii Thraciæ ascribant: ob regionū uici nam. & infra. Nissus). Quid si Nysæ. Stephanus in Thracia Nysæ nysarū. Multis locis hoc nomine uiuntur urbes eodem auctore. quid si Nispa ex Herodiano: qui & ipse urbem in Thracia sic appellat. Sunt & uetusti codices in quibus Nixos scriptum est quasi Nipfos. Fuit uero & Nessos oppidū in
Nispa	

Q VARTO

eadem terra sed id a Cōstantino principe cōdium existimant ut dicemus.

Ex eodem .x.

Phryxeleon) uetus lectio nūc Philenō nūc phrygelio. Quid si phrygion: siue qd idē ē & usitatius in ea terra Brygion: nā bryges in iis locis: Herodotus & Strabo: quorū urbē brygiō stephāus appellat. a qua populos brygates Herodiāus. hinc & phryges Asiae. Itē. Mēde & hippalēses). uetus lectio iphalēses. Ptolomaeus apfalēses ab urbe Almoporru. Aplalo: Nisi qs Hyppatēses malit ab Hyppara: cuius in thessalia metione Ptolomaeus faciat: stephāus in Aetolia. Aenianū quondā oppidi: qd & Appuleius fere innuit. Mendae uero apud Thucydide & Herodotum: etiam Mendis Appollodoro dicit.

Ex eodem .x.

Athemus & infra Olypuxus & ifra. sinus). scribo Anthemus ut faciat anthemuris. & Holophyxos ex Herodoto. Itē singus: ex Ptolomaeo quoq; ac Thucydide li. v. Mecybernæos iqt. saneos singeosq; pōt tamē & sinus Mecybernæus defendi: ut mox dicetur. & ifra. Metiberna. scribe Mecyberna. i. *Μετὶ βερνα* ex Herodoto Hecateo Philoide Pōpōio: Flexus iquit Mecybernæus unde ipsi nomē ē mecycerna incingit. & infra. Iscella ampelos torone). uetus lectio physella. Ptolomaeus quoq; physella unde p diminutionē physella. thucydides physica. Stephanus physicon. De ampelo & torone iidē auctores. Pōpōius miscellā ut arbitror mēdo se pro physella. Itē. Frētūq; mons athon quem xerxes perlarū rex abscidit). uetus codices aptius: Fretū quo montē Athon Xerxes pīarū rex abscidit. nā & mons ipse casu recto nō Athon dicit. sed Athos: ut meneleos Hermoleos similia. Ex eodem .x.

Acracon). scribendū Acracon: siue plurali numero! Acrothoi: quo uerbo ipsius Atho mōtis summa pars ostendit. Herodotus Acrothoon. Pomponius Acroaton. & infra. Thyrsus oleon). uetus lectio Thyrsus Cleone: idq; probandū est ex thucydide: nā Herodotus urbes ait quas pīarū rex cōtinēti mōlitus est abscindere: uocabant Dion Holophyxus Acrothoon thyrsus Cleone. Pōponius inter Athō inquit & Pallēne Cleona & Olynthus. & infra. Faucesq; alatere isthmi). uetus lectio ut puto melius Faucesq; altera isthmi.

Ex eodem .x.

Graftonia). scribendum Graftonia ex Thucydide li. ii. a cōditore Gresto ut ait Stephanus. pōt uero & Grestonia & Graftonia & itē Crestonia uocari. ut Lycophron qui Thracia ab hoc oppido Crestonem appellauit. Item. Amphibolis). Scribendū est Amphipolis: ex Thucydide Ptolomaeo ceteris. de qua li. x. in mentione Accipitrum.

Ex capite .xi.

Dethelethe). Plinius supra in Epiro Dētelas: itēq; iulius solinus uocauit. Ptolomaeus Detheletas. & infra paulo. Digerr). Stephanus pīmples. r. hoc est *Διγερ*. & infra. Bessori). Herodotus & itē phanum bisforum: sed hoc arbitriū existimo.

Ex eodem .xi.

Ad nestū amnem pangei mōtis ima ambientem) uetus lectio Ad Nestū amnē pangei Orpeia mōtis ima ambientem Legendū arbitror Orbelia: nō Orpeia. Ptolomaeus id fere demonstrat. Regionē Orbeliam ab Orbelo mōte dictam superius ostendi. Nestus autē finius a Ptolomaeo Ammiaoq; nestus appellat. Thucydides tamē & Strabo & Mela Pomponius & Plinius ubiq; Nestū. Appollodorus quoq; Neston urbē & Nestida regionem ab hoc amne cognominatam scribit: confirmat & Herodotus. Est quidē & Nestos oppidum in Thracia: sed a Cōstantino principe cōditū ibi nato ait Stephanus.

Ex eodem .xi.

Brisas. Itē Sapeos itē Adomantes). Scribendū Brysas siue Brysos a Bruso Aemathii filio. Stephanus: unde partē Macedoniarū brysidā nominēt: siue ut Dionysius poeta brisas. Stephāus & brycas. Eustathius brygas eosdē cum thracibus fuisse tradit. Hecataeus & Drysas i Thracia cōmemorat: & urbē eorū Dryn. Itē Sapeos nō Saphaos dicimus Herodoto auctori: unde sapaica praefectura Ptolomaeo. Eosdē Strabo finios & finios & faios & fipios uocari uult. Adomates quoq; minus recte sed Odomas appellat Herodoto Thucydidi Ptolomaeo ceteris.

Ex eodem .xi.

Cenistis). Vetus lectio Canicis. Ptolomaeus quoq; Canicos & Canica praefecturam solinus Canicēses Appollodorus Canos. Itē Bifaltis). uetus codices Hypfaltis. sunt enim hypaltae in tracia: quos Stephanus hypfaltis uocauit: nam de Bifaltis in Macedonia dictū est a Plinio. Libera inquit gens bifaltae a fluuio bifaltae: siue a bifalto folis & terrae filio: ubi lepores duplici iocinare ut Theopompus ait. habetur & bifantha urbs de qua post.

Ex eodem .xi.

Syalette). Ptolomaeus sellette: a quibus selletica praefectura. Item. Priante). Herodotus briate: a quibus regio briantica olim dicta inquit Gallaica. Item. Dobange). uetus lectio Dolange. scribendum arbitror Doloncae uel dolonci ex Dionysio Stephano solinoq; a Dolonco bithyni fratre Thraciūq; rege.

Ex eodem .xi.

Thynice lalete). Quid si legas thyni Celete. primum ex solino: secundū ex Ptolomaeo unde Celetica praefectura: Fuerunt & thynate uicini Maedis populi & locus thynias in thracia Straboni: quē & thynon & thynida uocari posse Stephanus demonstrat.

Brygantes

Mendae

Mecybernæus

Physella

Locus

Pomponii

Acrothoi

Graftonia

Nestus

Nestos

Sapaica

Praefectura

Hypfaltae

Byfaltae

Doloncae

Thynias

Ex eodem.xi.

Ex eodem xi.

Ex eodem .xi.

Ex eodem. xi.

Prouerbium

Ex eodem.xi.

Serrium

Ex eodem. xi.

Ex eodem xi.

Ex eodem .xi.

Hifter Poeta

Q VARTO

utuntur. Fuit & in Ponto Calathusa: ut ait Stephanus: nec locum reddit. fuit & ad Herculis columnas Calathe dicta Hecataeo: quam Ephorus Calathusas uocauit. nam Calytis in Syria est Herodoto.

Ex eodem. xi.

Dionysiopolin crunon antedicta. Strabo crulios: sed corrupta. Scribendum. n. Crunos multitudo: uocabulo a salientibus aqua dicta: qui graece Cruni appellantur: auctore Stephanus. mela portus Crunos. Ita hic opé nō tam Plinio q̄ Straboni tulimus. Ouidius primo de Tristibus: Inde mēfembria eos portus & Opefōn & arces Prætereas dictas nomine bacche tuo. Vt castigandū tamē sit. Opefōn quoniam Odeffos ibi nō Opefōs fuit auctore Plinio Ptolomæo Herodoto cæteris. Paulo quoq̄ supra uersus alter: Inde leui uento serintha littora nacla Threiciā tetigit fessa carina famon. Scribendum est Perintha a perintha urbe: cuius nemo non meminit.

Ex eodem. xi.

Brocobe eumeneda. Vetus lectio Rocobe & Eumenia. Stephanus Rhocolen i Thracia uocari loco in quo Pygmaei quondā fuisse memorant. Eumeniā uero ab Eumene rege dictam autumo quē admodum eodē tractu a Lyfimacho Lyfimachia. Fuerūt aut Eumenes & Lyfimachus Alexandri magni successores. Lyfimachia porro Cardia uocabat ante ut inq̄ Stephanus: sed Ptolomæo & Plinio Cardia siue cardiopolis diuersa est a Lyfimachia. & infra Pigmeorum quos catizos uocat. Solinus & Stephanus Cattuzos & urbem Cattuzam.

Ex eodem. xi.

Oppidum tertanarum locus. Scribe Oppidum Terta Naulochus. De Terta Ptolomæus: de Naulochus uetus fere codices atq̄ Strabo: Naulochus inquit Mefembrianorum fuit oppidulum. illud me minerint hæc noscentes ab eodem Strabone inter Calatin & Apoloniā Cetirizin arcem quondā Lyfimachi in promontorio cognomine uocari: quæ Tiristris a Ptolomæo non Cetirizis dicatur: ut in alterutro sit erratū & infra. Anchileum. Scribe Anchilum: ex Ammiāo Ptolomæo & Mela Pōponio: item Strabone qui Anchialē pronunciat. Ouidius de Tristibus Vecta sub Anchiali mœnia fundat iter fuit & in Cilicia hoc nomine item. Flumina panis zira. Forte legas Panisus & ziras ex Plinio superius: unde ziria ut puto ciuitas dicatur. Item paulo infra. Tinnias. Scribe Thynni: as ex Strabone Ptolomæoq̄ ut prædiximus. hic & Panyfium flumen nominat.

Ex eodem. xi.

Amnis stearus. Scribendum est Tearus ex quarto Herodoti: Ad eum amnem columnam Darii Perfarum rex fluuiio delectatus erexit & infra. Halmydesios. Stephanus & ante ipsum Strabo Salmydesios. & infra paulo. Deuelcon. Ptolomæus Deuelton: Deuelus inquit colonia. Et Plinius statim post: Quod nunc inquit Deulum uocant. & infra. Veteranorum. Legō Veteranorum. & infra. Phynopolis. Strabo Phthinopolis: sed Ptolomæus & Mela phinopolis. adiicit rationē uocabuli Stephanus: quia phineus inquit eam condiderit. De hac & quinti libri fine dicturi sumus.

Ex eodem. xi.

Ab eo ceron est. cxxvi. milia Scribendum ab eo Cherronefus. cxxvi. milia. Regreditur. n. hic ab hostio Danubii sacro Plinius metiendo ea quæ superius exposuerat: qd & Strabo facit. & infra: Sinus castenes portus senum & alter qui mulierum. Stephanus Leosthenes nō Castenes mulierum inquit portus est. περι τη λεγο μενη φελαλια το μεταξυ του αρππλου και του λεοσθερειου. dictum uero ita portum eum tradit: quoniam phedalia Byzantis uxor Stroebeum uiri sui fratrem absentibus oppidanis insidiantem urbi collecta foeminarum manu ad eum usq̄ locum psecuta fuderit. & infra. Amnes bithynias pidaras siue tidas. Vetus lectio Atidas non Tidas: Proinde lego bithynias & Atyras Ptolomæus bathynnias inquit amnis hostia atiræ amnis hostia oppidum felymbria & Perinthus. quem ordinē hoc loco feruat & Plinius.

Ex eodem. xi.

Selimbria & paulo post Bizia & pactie. Scribendum felymbria & Bizya & pactie: Strabo Ptolomæus cæteri. Quod aut hic de hirundinum intellectu dicitur confirmat & Solinus: nequis ut uisum est nonnullis: Pinum existimet: aut temere id scripsisse aut hallucinatum fuisse: quam nos calumniā alibi quoq̄ astipulati Paulianæ retulimus.

Ex eodem. xi.

Regio celica. Codices uetus Cænica: Ptolomæus Appollodorus Solinus id quod & huius capituli initio demonstratum est. & infra. Oppidum ganos. Stephanus in thracia Gonenfes fuisse tradit: quos aliqui ea quondam loca tenuisse putant: ubi nunc in mediterraneo Adrianopolis est condita: Nam Gonni siue Gunni quorum urbs Gonnos: Peræborum gens fuit: item Gonula.

Ex eodem. xi.

Alius nāq̄ ibi isthmus angustias similes eodem noie & pari latitudine illustant duæ urbes utrinq̄ littora haud dissimili modo tenere pactie a pponitide cardia a melane sinu. Cōfusa lectio: Propterea scribendum puto: Alius nāq̄ ibi isthmus angustia simili est. eodem noie & pari latitudine illustant duæ urbes utrinq̄ littora quæ haud dissimili modo tenere & reliqua. Solinus: alter Isthmos i Thracia est similibus angustis & pari latitudine arcti maris cuius littora urbes utrinq̄ secus ostentant Propō

d iii

Calytis

Cruni

Odeffos
Loca oul.

Eumenia

Lyfimachia

Naulochus

De Ceterize
Erratum
Dubium

Deuelus
Phinopolis

Leosthenes
Byzantis

Error
Aliquorum

Gonni

Isthmos

EX LIBRO

- tidis oram insignit pactye melana sinum cardia. Quod aut sequitur: Hæc ex facie loci nomie acceptæ utraq; comprehendæ hunc sensum habet: Cardiam a cordis similitudine uocatæ: sed & Pactyas & Cardiam nedum uicinas etiam cõprehenfas atq; iunctas esse auctor Herodotus. Miltiades inquit lsthmi hunc a Cardia urbe ad Pactyâ muro sēpsit. Solinus: Cardia inquit q; in Cordis facie sita fit dicitur. Stephanus alteram celebrat originē: q; Hermo chare diuina faciente cor uictimæ raptū a coruo in Thraciæ partem illam delatum fuerit. Quod porro dicitur aliū ibi esse lsthmum & similes angustias & idē loco nomen: referendū est ad lsthmum alterum quo Græciæ Peloponnesus exili ceruice nectit. In hē diernū quoq; diem uterq; lsthmus Hexamil ion Castrensi uoce appellat: etiā si Quinq; miliū uocar esset rectius: q; ea latitudo stadis fere. xl. pateat Diulcos a Strabone dicta: quoniā plaustris naues trā uehi solerent tam compendii faciendi q̄ periculi uitandi gratia. Ex eodem. xi.
- Post hæc elysimachia quinq; milia passuum a longis muris. Videtur ex antiquis exēplaribus legi dum Postea Lysimachia quinq; milia passuum a longis muris: non q; altera sit a Lysimachia prius dicta sed ut repetitione fiat illustrius: quemadmodum urbes illæ ad lsthmum positæ Lysimachiam: & reliquam littoralem oram respiciant. Ex eodem. xi.
- Critothote scissam flumini ego appositam. Vetus lectio Chrithoten Sycam flumini ægo appositā Critothote inquit Strabo in Thraciæ Cherroneſo posita. Stephanus. Chrithote inquit in Helleſponto decem milibus passuum a Cardia Cherroneſi distat Ptolomæus Chriteam eo situ nominat. Fuit & Acarnaniæ promontorium Critote. De Syca strabo quidem: sed in Propontide haberi tradit: quā alii fycas plurali numero pronuntiant Byzantio parum distantem in directo eius fere: quā & iuliananas appellari modo putant. Fuit & alibi & in sicilia urbs fycā Thucydidi. Flumen uero Aegon Pōponius & alii naufragio classis Atticæ nobilitatum scribunt: quanq̄ rectius forte sit Aegon casu genituo legere. Plinius secundo libro. c. lx. Idq; inquit factum interdiu in Thraciæ parte ad Aegon flumen cuius loci accolæ ut ait Stephanus Aegopotamitæ nominantur. Noto locum ut facile sit studiosis inuenire: Syca sit uocanda nec ne: quam huic anni appositam esse Plinius uult. Diodorus id aut Thucydides ut autumo docuerit. Sunt codices in quibus Cissia non Syca. Ex eodem. xi.
- Nunc habet a colonia a propontide. Lego A Colonia Apro non a Propontide: in quo & exemplaria sequimur antiqua. De Apro Colonia superius: quam plurali numero Ptolomæus & Antoninus uocat Apro. Quod aut sequitur. Seston & ex aduerso coloniz pharianæ. Nulla uetus lectio est in qua scriptum sit Seston: sed Resifon habet omnis. Erit ergo uerborum textus ab initio talis. Nunc habet a Colonia Apro. xxxii. M. P. Resifon ex aduerso Coloniz Pharianæ: hoc est ipsius Parion quod in Asia est. nam Seston Abydum respicit non Parium: ut paulopost dicit ipse. De pario Colonia Ptolomæus Mela Strabo Plinius multis locis a Pario nomen iasonis filio Antoninus quoq; iter Apro & Heracleam ponit tradit Resifon urbem ab Apris inquit Resifō. xxxii. M. P. A. Resifō Heracleam. xv. quod intelligit de Sesto urbe nullo modo potest: quippe quam nec inter Apro & Heracleam sit locata: nec extra Cherronenſum in propontide ut tria illa: sed in ipso plane ut cõstat Helleſponto. Ex eodem. xi.
- Mastusia aduersum figeaco. Scribendum Sigæo: cum ex cæteris: tum strabone ac Plinio. Fuit hoc & oppido & promontorio in Troade uocabulum. Item. Statio anchororum. Scribe Achæorum nec hoc quoq; dubitari potest ex eodem Strabone. Item. Fronte quæ uocatur eleum oppidum eleus. Scribendum arbitror. Fronte quæ uocatur Aeolium & oppidum Eleus Eleuntis. De primo uerbi codices & Theopompus in Cherroneſo urbem quoq; ita nominans Athenienſium & Chalcidenſium coloniam. De secundo Herodotus Ptolomæus & Strabo: qui tamen Eleuſſam uocauit. Ex eodem. xi.
- Montes thraciæ edonus. Item mellampillus. Antiqua lectio Edonus: a quo Edoni quoq; populi & Edonis ibi regio. Crediderim & Melamphyllon scribendum: quandoquidem & insula Samothrace Melamphyllis & Samos ipsa Melamphyllis appellabantur: Strabo auctor & Plinius. Ex eodem. xi.
- Scopulus inter tenum & chium: uerius q̄ insula ex eo nomine a specie capræ qui ita græcis appellatur. Legendum non ex eo nomine: sed æx nomine. i. capra. notius hoc q̄ ut patronum desideret. Strabo Aegeum mare ab Aegis in Achaia: siue quod magis probat ab Aegis in Euboea dictum putauit. Solinus iter Tenedum & Chium inquit est Claros insula qua Aegeus sinus panditur. ab dextra Antandrum saxum est: hoc. n. uerius q̄ insula cognominari meruit: id quoniam uicentibus procula præ simile creditur: quam græci Aega nuncupant: Aegeus inquit ab eo sinus est appellatus. M. Valerius. Aegeum inquit dictum ab insulis: q; in eo mari scopuli in pelago uocantur a similitudine caprarum Aegæ. Pacuius. Aegæ ferme aderant aquore in alto ratibus repentibus. Idem & Marcianus Capella. Item. Aegæi pars myroo datus. Lego aegæi pars Myrtoō datur. Ex capite. xii.
- Maltacæ ptychia fibora. Scribendum est. Malthacæ Ptychia Sybota: ex Ptolomæo Strabone cæt

Q VARTO

ris Ptychia: porro nomen promontorium Corcyrae aduersum dedisse crediderim: quemadmodum & phalacro. & infra. Thaphie). Scribendum est Taphia: siue taphii. Strabo αὐτὴ τῶν τεφρωμένων προτέρου δὲ τῆς λεβέου ὡς ἡμὴ καὶ ἡ τὰ φος μὲν δὲ τὰ φιασ λέγουμεν. de Ptychia & sybota portu & insula Thucydides.

Ptychia

Saphia:). Lego Taphias ex Strabone: cuius uerba statim ante posui. Stephanus τὰ φος πολὺς κεφαλῆς αὐτῶν δὲ τὰ φίουσσαν ἐστὶ καὶ ἡ ἡσοσ ἀπο. λ. σ. αὐτῶν τὰ φιασ καλούμενη καὶ ἑτέρᾳ τὰ φιοι. De taphiis uero Plinius & lapide in ea: sexto & trigesimo uolumine. Ex eodem .xii.

Arnoxie). Scribendum arbitror Oxia: quas Homerus Thoas uocauit Echinadibus propinquas adeo ut inter eas a Strabone collocentur. Sunt aut per Metalepsin a Poeta dicta: ut locum in Fabii Quintiliani Tropis obiter explicemus: Plutarcho auctore. Antoninus quoque Naupacto inquit ad Oxias prouinciae Epiri ueteris stadia cccc. ab Oxeis Nicopolin eiusdem puincia. dcc. Idem auctor in insulae inquit sunt Propaxos & paxos & Oxia. Inferius. Crocilea). Thucydides per. y. & Homerus οἱ δὲ κροκυλαίαν ἐνεμόντο καὶ αἰγυλίαν τρηχίδα.

Locus Quintiliani

Ex eodem .xii. Ante pylum (spageta). Legendum sphagia. Strabo πλησίον τοῦ πυλῶν σφαγία. Hanc & sphacteriam uocabant: de qua thucydides li. iiii. quanq̃ & Pylus ipsa neutro genere sphacteria dicebantur. q̃ ibi Herachidae iugulati crederentur. in ea trecenti Lacones ab atheniensibus capti sunt Cleone duce: quem uetus comœdia praesertimq̃ Aristophanes inesseuit. & infra. Totidem ante messenem). Vetus lectio: Totidem in latere septentrionali dextra in Messenem.

Pylus Sphacteria

Ex eodem .xii. Oenussa in asinæo sinu). Legendum uidetur Oenussa Nam & altera hoc nomine propinqua traditur Chio. plurali quoque numero Oenussa ab Hecateo dicta. Meminit & Pomponius. & Plinius in Asia. Item. Threshirides). scribendum fortasse tres Thyrides: a locis quos in continenti Strabo iuxta Tænarum appellauit Thyridas. lunctum inquit est Methone promontorium acritas initium Messeniæ finis: qui & asinæus dicitur: ad huius finis orientale inquit latus sunt quæ Thyrides appellantur: uiciniæ regioni quæ nunc Laconica uocatur ad Cinædum & Tænarum. Idem & Paulania uidetur Thyrea quoque Peloponnesi nominat insula Herodoto libro tertio. & infra. Teganisa). scribendum est Theganusa: Pomponius atq̃ Ptolomæus. & inferius. Pythiua. & infra. Hermonium agrum & Troezenium). Scribe Pityusa & hermonium agrum & Troezenium ex Mela Strabone Ptolomæo Paulania. Illud notauero: theganussam quæ ab aliis in Asinæo sinu contra promontorium Acritam potius locata sita Plinio constitutam in Laconico. Ex eodem .xii.

Thyrides

Epirota. Paulania. Apirota. Item. Contra troezenum. caulauria). Legendum est: Contra troezenum Calauria. Pomponius: Littori proxima Troezenio Calauria. Idem ex Strabone Ptolomæo Paulania Plutarcho. In ea Demosthenes ueneno se redemit ab Archia: manibus: nam regio Italiae Calabria per. b. non per. u. scribitur. Idq̃ distinctionis gratia ut notat Eustathius. Hanc insulam Neptunus possedit pro Delo: commutatione facta cum Latona: sicut Tænarum pro Pythone: ut in prouerbio res abierit: uel permutationis uel actionis eius quæ praescriptis uerbis fit: ut des ἰσορροπία λαρτε καλαυρία ἢ τε μεσσοῖσι πύττω ἀνυαθην καὶ ταίναρον ἡμεροεσσάν. Vt uerius in Metamorphosi de Medea: inde calareæ latoidos astat in arua: de hac insula possit intelligi: nec Calareæ sed Calauireæ scribendum sit: etiam si Calaros id est καλῆρος uocata quondam est Alopeconnesus: a Rege ut inquit Stephanus Calero. Ex eodem .xii.

Calabria

Prouerbium

Locus oui

Bellina). Scribendum est Belbina ex Herodoto Artemidoro Strabone cæteris. Insula hæc Aeginæ proxima fuit & in continenti Laconiae agro Belbina Paulaniae ac Straboni. Ex eodem .xii.

Cethyphalos). scribendum arbitror cecryphalos. thucydides ad cecryphaleam uictos ab atheniensibus Lacedæmonios tradit. Stephanus: cecryphalea inquit promontorium est: uel ut alii scribunt i Peloponneso insula ubi athenienses ab Aeginetis praelio supati sunt. Ex eodem .xii.

Cecryphalea

Ante ænone uocitata). Legendum est Oenone per. æ. Herodotus Paulanias & Parthenius: ut in uersu Ouidii sexto Metamorphoseos: Oenopima ueteres appellauerunt sed ipse Aeacus æginam genitricis noie dixit. Non tam Oenopia q̃ Oenonē legēdū putē. & infra. Spireo). Ptolomæus spiræū in iaronico sinu promontorium appellat per. æ. diphthongum. Item. Selacofa). Forte selachusa ἀπο τῶν σελαχῶν. ita enim catilagineos pisces uocauit Aristoteles primus auctore Plinio. Ex eodem .xii.

ænone

Locus oui

Safpis). scribendum reor aspis. ita noia insula ppe cycladas sunt & alia: plusculæ ut inq̃ Stephanus hoc noie i lycia & caria inter Lebedū & teon arconefos aliquādo dicta. Itē. Egila q̃ndec. M. p. a. cythra). scribendum ē Aegyla & cythera Prolo. & Eusta. ex poeta Diony. αἰγυλά ἢ τε κυθῆρα καλαυρία τε τρηχίδα. dicit at̃ Aegalia Stephāo: & si recte meminimus Hero. si mō hæc nō alia ē alterā aut̃ etiā d. iiii

Aegyla

EX LIBRO

Cythera	Cythera plurali numero. & Cytheræam Solinus a Cythero Phœnicis filio: Porphyriusam Aristoteles a præstantia purpurarum: sed Porphyrida Plinius.
Crates	Ex eodem .xii. Moleres crates). Strabo Malotes Crates κρατης δε ομολωτης. de quo in indice. Nam & grammaticus siue hic siue alter Crates uocatur. de quo & Plinius & Varro mentionē habent. & infra. Palasferne). Plinius supra Ptolomæus & Strabo Phalaræne: item Stephanus a mulieris nomine.
Elæa	Ex eodem .xii. Clea cyfamum. pergamon. cidon). Vetus codices Elæa Cifamum Pergamum Cydon. De Cifamum & cydone Strabo Ptolomæus cæteri. Elæam & pergamū ea ratio confirmat: q̄ pgamo in Aeolia uicinam inuenias Elæam fuisse Cydonidē prius uocatam ut ait Stephanus: unde in Cretā aut contra uerisimile est migrasse Colonias. Item. Amphimalla). Strabo amphipalia: sed corrupte. Scribe dum ergo amphimalla Ptolomæus: ut Stephanus amphimalion.
Amphipalia Locus Str.	Ex eodem .xii. Rithimna. & infra. Hierapicna & libena). Scribendum Rhithymna & Hierapytna & Leben: ut faciat Libenis. Potest & Lebena: Ptolomæus Strabo cæteri. Hierapytnā uero Stephanus aliquando Cyrbam deinde Pytnam & Camiron uocatam. putat. hoc uerbum & paulo infra castigandum est. Item. Polirenum epheston rhytion). Scribo Polyrrhenium Phæstum Rhytion: ex Strabone Ptolomæo cæteris. Polyrrhenum etiā Polyrrhen quādoq; dicitur: idq; a pecorum abundantia qd̄ græci ρημεα appellant Rhytion etiā Rhyton: ut Homerus illo uersu φαϊς ουτε ρυτιουτε παλεισ ευμαϊεταωσας & uasis nomen Rhytion: lunari specie. Athenæus auctor de quo Martialis: In rhytio poteras phœbe lauare pedes.
Polyrrhenum Rhytion uas	Ex eodem .xii. Asiū). Stephano uocatur Asus louis Asi delubro clara. item. Sphere). scribo Pharex. In Creta inquit Philo sunt Pharex a Messeniis cōditæ. itē. Olypiōs). scribēdū Holopyxos ex Mela Pomponio: siue Holophyxos ex Horodoto: ut in Macedonia testati sumus: uideo. n. multa iisdem noibus & hic & illic: ut Dium & Piloros. ita. n. scribendum ex Herodoto: non Pheloros.
Phare	Ex eodem .xii. Lappa. & inferius Manathusa & githinos). Legēdū forte Lappa Marathusa Cytnos. De Lappa Ptolomæus. De Marathusa uetus codices: nam & Clazomenia quādā insula sic dicitur a copia feni culti: Plinio & Thucydidi. De Cytno in Creta strabo: Cytnos inquit a Dorienfibus deducta qui Par nasim incolūt. itē. Ophiūs fabuto). Vetus codices Ophiusa Buto ut sit. ου τω sicut λητω. Nā & in Aegypto uiculus hoc nomine: qui & Butos appellabat Herodiano. Et paulo supra. Gaudos). Ptolomæus corrupte Claudos. etenim Pomponius cum Plinio Callimachus quoq; Gaudon uocatā scribit insulā Calypsus Homericæ. & infra. Tres acuiagores. & infra. Naulochos). Pōponius Tres Musagoros & Naumachos iis uerbis Naumachos chryse Gaudos Zephyre & quis Musagoros nūero tres uno tamen uocabulo appellant. & paulo inferius. Contra eleusina clara salanus). scribe salamis: uetus lectio Pomponius Strabo Ptolomæus paulānias.
Clazomenia Butos Locus Ptolomæi	Ex eodem .xii. Dictynæus crocus). scribendū puto Corycus nō Crocus ex Ptolomæo atq; Stephano. itē Dictæus magis q̄ Dictynæus quibūdam placet: ex Strabone Ptolomæo cæteris. Est quidē in Creta Dictynæū promontorium & delubrum: sed in monte Tityro Cydoniæ Straboni. solinus quoq; nō Dictæū sed Dictynæum celebrat. itemq; Marcianus. & infra. Ipsa abest a promontorio suo). scribendum ipsa abest Promontorio suo: quoniam sequitur a Cyrenarum promontorio phycunte. item uerbū. meleo). scribendum est a Melea.
Dictynæum	Ex eodem .xii. Deinde coeos ab ea totidem). Legēdum uidetur nō Coeos per. æ. sed coos hoc est κιοσ. nā Coos siue Cesalia est insula Rhodo proxima: unde coi nominantur: a: cea uero cei: hoc est κη οι και καιοι και κηιοι. Ptolomæus quoq; etiam & uulgus nauticum. Eam insulam pmarini modo possident gens patricia.
Ceos Cos	Ex eodem .xii. Duæ coficæ). Vetus lectio corycæa a promontorio fortasse coryco in creta ut prædiximus.
Cæneftis cū quosdam:	Ex eodem .xii. Intercidere cereffa). Legēdū coreffa ex uetustis codicibus strabone Ptolomæo stephano dicitur & coreffa. item. Phocessa). Scribendū est pœcessa ex uetustis codicibus & strabō: id est τριονησα insulæ cææ quartū oppidum habuit enim præter duo hæc & carthæam: de qua Ouidius: Trāsit & antiquæ carthæa mœnia cææ: & iulida. simonidis Melici & Bacchylidæ poetarum natali celebrē paulo aut infra uerbū. Delectation). Scribēdū est delectationi. Qualis autē fuerit cea uestis: Aristoteles Varro: Plinius: solinus: ut parum doctē faciāt qui coa ueste nō cea legunt in proprio: cōfundētes cū insula quæ cos uocatur caræ appositā nobilis rippocrate alūno. Nā Heraclitrus & cea ceus nō cōus fuit: quo quidē loco & stephanus fere hallucinatur.
	Ex eodem .xii. Portamo nesso). Quid si legas portamo & Nefio. drimū strabo his uerbis: i Eubcea inqt Dion & Athenæ sūt Diades cognomiē αθηραιων κτισμα υπερεκειμερον τωεπι καινον πορεμω. secundū

Q VARTO

Protonæus hoc est μνησιον quo qdē noīe in italia quoq; insulā Cāpano littore cognouimus: retinetq; adhuc nomē inter Pausilypum & puteolos: a Papinio poeta Nefis appellata: Syluaq; quæ fixam pelago nefida coronat. Et alibi: inde malignum Aera respirat pelago circumflua nefis: item Lucanus Tali spiramine Nefis. De qua & Plinium sensisse iudico cum de asparagis differens ita loquit: Nam quod in Nefide campaniæ insula sponte nascitur longe optimum existimatur. etiam si non Nefide sed Hefide habent exemplaria. De Dio statim & Plinius: habent & codices uetusti porthmō. Ceterū & nefos dicitur Straboni. Magnetū inquit sunt insulæ Ἰσθαλαὶ μνησιον τε καὶ σκυριον. De Campania quoq; Nefide ut coniecto idem Strabo φασὶ δὲ ἐν τῇ τῶν αἰολιδος τὰς πλινθους ἐπὶ πολλὰ ζεῖ μνησιον ὑδασι καθαίρει καὶ ἐν τῇ τυρρημῇ αἰμῶνι πεπορευε. quæ locum interpretes Strabonis ignorauerunt. Item. Cerintho oreo dio. Homerus Cerinthum. nō cerinthum uocat κηρὶ θορ τεφαλου δίου ταῖν πτολιθόρου. Ex eodem. xii.

Nefis

Edepsō echalia. Scribendum Aedepso & Oechalia. Primū ex Ptolomæo Strabone Athenæo alterū ex Strabone Mela Pöponio iteq; stephano. Infra quoq; uerbū. Elopie. Scribendū est Hellowpæ: a populis Epiri: siue ab Hellowpe Iouis filio: de quo & insula quandoq; tota Hellowpia dicebatur. iis ags ufus dicif. L. Sulla Cornelius: auctor Strabo. Meminit & Athenæus salubres in iis locis aquas fuisse. quæ tamen aliquādo cū Antigoni regis præfecti parcius præberi dispenfariq; iussissent: aruerint. Sciendū in uetustis exemplaribus legi Aedepso Oca oechalia. Strabo quoq; montē in Eubœea Ocham tradita quo insula quoq; ipsa quādoq; dicta sit Oche. Verbū autē. Menechinus. Scribendū est Menechmus. Item. Mycone. Vetus omnis lectio Myconos: iteq; Strabo Ptolomæus cæteri. In Oui dio quandoq; Mycone. Ex eodem. xii.

Locus Str.

Hellowpæ

Oche

Syphnus ante eropia. Scribendū est Meropia ex uetustis codicibus & Stephano. Item. Præpe sinthus citanos. Absq; diphthongo scribit Straboni Præsinthos: apud quæ Cythnos insula: nō citāos Præsintho uicina legit. Itaq; Ptolomæum: Dryopis & Ophiussa quandoq; dicta ut ait Stephanus. Ex eodem. xii.

Cythnos

Cynthiam. asteriam. lagia. cerchā. mydiā. cinethum. Stephanus loco uerbi Cerbā Mydiā: scribit Clamydiā. quod & pbandū est. Itē loco uerbi Lagia: ipse pelagiā. Solinus tamē Lagiam a uenatiōe quasi leporariam sicut ab Appollinis cultu Asteriā: siue ut Antoninus ab sorore Latonæ Asteriā. itē. Pyrpilen. Forte legendū sit Pyrpolen siue Pyrpōl κατὰ τὸν ἐλληνισμὸν. etiam si Pyrpilen Solinus quoq; pronuntiant. Ex eodem. xii.

Lagiam

Asteriam

Proxima ei therene. scribendū est Rhene Ptolomæus. Rheneā Herodotus atq; strabo quattuor a Delo stadiis. deserta hæc in quā defunctos inferebant suos: Delii: q; ut quarto libro ait Thucydides ipsa Delo nec parere nec sepelire fas esset: sicut nec canem alere. Ex eodem. xii.

Rhene

Quam primo plateam postea minoida. Stephanus. Quam primo Pactiam postea Minoida uocarunt siue Minoam. Dicta est inquit q; zacynthus & Hyria & Hyleiffa & Cabarnis & Demetrias. duo hæc postrema: quoniam Cabarnus Cereri primis indicauisset raptum Proserpinæ. Paulo supra. Syrus quam circuitu patere uiginti milibus passuum prodidere ueteres. Mutianus centum sexaginta. Miror unde tam immodica diuersitas: fereq; hallucinatos in codice Mutiani librariorum addubi tocum uiginti milia passuum non aliam mensuram agant q̄ centum sexaginta stadiorum. Ex eodem. xii.

Error in codice Mutiani

Oleus. Scribitur græce Oliarius. ut prima sit producta ex strabone Ptolomæo Heraclide pontio qui scripsit insulas. fidoniorum colonia hæc stadiis decem & octo distans a paro. Ouidius. At non oliarius didymeq; & senos & andros. in quo uersu non senos sed Tenos legendum arbitror: quam inter cyciadas Plinius secundam post Andrum nominat. De hac Aristoteles athenæus strabo cæteri. Alii quoq; Ouidius. & iam transferam Myconem iam Tenon & Andron. Ex eodem. xii.

Oliarius

Locus ouis.

Ab ea septies quinquaginta naxus. Lectio falsissima. quomodo enim potest a paro Naxus hoc in teruallo abesse: cum paros a Delo triginta septem milibus distet. Ipsa uero Naxus decem & octo milibus auctore plinio. proinde uetus lectio minus corrupta: hoc modo: Ab ea inquit septem milibus quingentis Naxus. Dionysiam uocari hanc a uinearum fertilitate scribit Plinius: sed asclepiades: quia solæ mulieres Naxiæ octauo mense pariat: quoto & liber pater natus credit: siue quia fons in ea uinofluit quod quidē andro uicinæ ab altis tribuitur: ut secundo iteq; trigesimo primo libro dictū est. Verbum aut paulo infra. Sparodes. scribe sporades. Ex eodem. xii.

Naxus Dionysia

Polegrados. scribo pholegandros a pholegādro Minois filio auctores strabo Ptolomæus cæteri aratus sideriā a ferro ppter asperitatē. item. Ante uocata doliche & maris & ichifusa. Lego ante uocata Doliche & Macris Ichthyocessa. q. Macris Eustathius a longitudine: nam & certamē longioris curritu. Dolichos appellabatur. q. autem Ichthyocessa quasi pisculenta. athenæus εκκαλει το δὲ ἡκεῖ ποσὶ χυθουσσα δὲ αὐτὸ τῶν ἰχθύων πλῆθος. Macris Dolichos Ichthyocessa

Macris Dolichos Ichthyocessa

EX LIBRO

Ex eodem.xii.

Sepulcrum
Homeri
Locus
Solini &
Martiani

los

Scyros in syl
laba

Dia

Vnguenti
Telina
Telos

De Corassia
corruptio p
sciolos

Cofas

Error in
Melanida

Melos

Amorgion
Locus Str.
Simonides
Armoginus

Scyros a naxo quatuordecim milia passuum homeri sepulchro ueneranda). Scribendū est nō Scyros: sed ios ex Plutarcho & reliquis scriptoribus. In solino itē cicatricosa lectio ē Chios pro lo: Chios inq̃t Homeri tumulo ceteras antecellit. In Martiano quoq; par fere uitium: Naxo inquit Homeri sepulchro memoranda. In io autē sepultus est Homerus oraculo iubente: quoniā mater eius ex io quidē foret: ipse uero certa matre incerta esset patria ολβιε και αυσλαιμορφουσ γαρ επαμφοτεροισι πατρι. Δα διζηται μητρος δε τουρον πατρις εστι η εστι ιος ημοσ μητρος ματρις η σε θαμματα δε ξεται. Αλλα μεωρ παιδωρ αιριγμα φυλαξαι. uocabat inquit Stephanus & Phœnice. hoc ipsum & Plinius hic affirmat. Vt præterea dubitare nemo possit nisi qui Homero sepulturam quoq; inuideat. Strabo ios inquit insula est in qua Homerū quidam putant conditū fuisse. Alioquin de Scyro dictum erat superius post Eubœam. aut si menda in eo uerbo sit: certe inferius notabitur in Pegaseo colloca da sinu & in Magnesia straboni Ptolomæoq; sunt enim tres nominibus confines insulæ: Scyros: syrus: syrus: e qua Pherecydes: ut errent qui aut scyrium aut syrum. quasi e terra syria scripsere auctor strabo: est autē producta prima syrus insula Homero συριη κυκλησεται ορυγινος καυπερε. Pro ducit & in scyro Virgilius: Armiger Automedon una omnis scyria pubes: Ouidius: Ignara tetigi scyria membra manu. fidonius appollinaris quē nō dicā: ut de Cecilio. M. Tullius ad atticum: latinitatis malum auctorem fuisse: sed græcas litteras nescisse: corripuit: Vel scyrias uacuisse colus uel serica fila per cannas torfisse leues. uerum de hoc poeta li. vi.

Ex eodem.xii.

Odua). Codices uerusti Odia: quasi a cantu ωδεια. Quid si Dia? strabo: Dia inquit prope Thera m est insulam. de Thera quoq; Plinius hoc loco: Protinus ab io iquit abest Thera uiginti quinq; milibus passuum. Pomponius Mela: ios Thera Gyaros. tres autē antiquitias celebrant Naxū & ad Miletū alte ram & in Cretico mari tertiā uersus Gnossum. strabo διαν τηρμον τη προς ηρακλειω τω γωσ σεω. Idem auctor & in arabico sinu Diam collocat. Item. Letandro). Quid si Telandro? ab urbe Caria: q; fere continentium terrarū colonia fuerunt insulæ: ut Calydna quoq; ab eiusdem nominis urbe in Caria. sed uaticinium sit hoc: non decretum quando & inter insulas asiae Telandros.

Ex eodem.xii.

Ateios uingento nobilis agathusa a callimacho). Scribendum est nō atelos sed telos: cum ex Stra bone: uero maxime q; uingenta medicis telina commendantur Dioscoridi Plinio Galeno ceteris etiā si teli confert herba quæ foenum græcum significat: ceu uel frutici nomen insula: uel insula frutex dedit. adde q; Stephanus telos inquit insula est quam iason & Androtrion Agathusam appellauere. Littera uero a principio adiecta præcedētis insulæ uidetur finis esse quasi nō. Cynetus). sed Cynethusa legatur.

Ex eodem.xii.

Carusia. lebinthos. Gyros). Strabo Corassia Lebinthus Leros propinq; simas inter se tradēs. Nec quenq; moueat q; infra Plinius de Corassia mentionem fecerit: quādoquidē locus is audacissime cor ruptus est a sciolis quibudā & infeliciter doctis: ut monstrabimus. Leros autem etiam Leria uocat: Strabo: λεβηθος και λερια. deinde paulo post. In learo inquit sunt κορασσαι πατισος και λερος. Leros uetus comœdia ut callidos & uersipelles notabat. repetit hanc in asia quoq; Plinius ut uicinā Rhodo.

Ex eodem.xii.

Sycinus quæ antea ænos). Scribendum est Sycynus quæ antea Oence Stephanus. De Sycyno autē Strabo Mela Ptolomæus. itē. Heratia). non comperi: sed Heraciam mari Carpathio Stephanus

Ex eodem.xii.

Casos quæ astragale). Vetus lectio astrabe: item Stephanus εκάλει το δε η κασος και αμφο και ας αβηδινά uero inquit Casos a Caso Cleomachi patre. ab hac & Casius mōs in Syria colonis eo deductus. Mentio sit huius & q̃nto libro.

Ex eodem.xii.

Aristides mimblida). Lego Byblida ex Stephano a Phœnicum gente Bybliis. hanc græci Ephyrā quandoq; inquit appellauerunt. Quod autem hic dicitur a Callimacho Mimalida nūcupari: Solinus a Poeta illo Melanida uocatam tradit: ut in alterutro sit error.

Ex eodem.xii.

Acitiam). Scribendum puto Acyton. Stephanus ακυτος περι κυλωρια της κρητης ημοσ εστι Strabo: Melos inq̃t insula inter Creta Peloponnesumq; intervallo æquali sita a Peloponnefo p̃mō rium Scyllazū a Creta Dyctinæum habēs est autem Dictinæum p̃mōntorium in Tytiro Cydoniata rum monte ut supra ostendimus.

Ex eodem.xii.

Patage. ut alii platage. nunc amorgos). Stephanus non Patagen nec Patagen: sed Pancalen. Item Pŷchian a Minois filia. Item Carceian & Amorgion & Morgen. Strabo Eumorgon: sed corrupte: nam Simonidem iambicum poetam Amorginum ex hac insula cognominant: sicut alterum Simonem cognomento Melicum e Cea insula ut diximus oppido eius Iulidæ. Cæterum in Amorgo tris fuisse urbes scribunt: Arcefinem. Minoam ægiam. itē. Poliegas). Scribendum Polyægos ex Pto lo mæo & Mela Pomponio.

Q VARTO

Ex eodem.xii.

Philetera).Scribendum est distincte ut sit seorsum Thera. quoniam sequatur cum primum emerfit
Calliste dicta. Strabo. Hoc ipsum & Herodotus. Cyrene Therenfium conditorum fuit colonia ex insu
la Laconia quam ueteres inquit Callisten uocabant. hoc ipsum & Herodotus.

Cyrene

Ex eodem.xii.

Postea therasia atq; inter duas enata. Mox automate eadē hiera enata). Vetus lectio: Postea The-
rasia atq; inter duas enata mox Automate eadem Hierā. & in nostro aëuo Thia iuxta eandem Hierā
nata. Confirmat hoc secundo libro Plinius: inter Cycladas inquit Olympiadis.cxxxv. anno quarto.
Thera & Therasia iter eandem post annos.cxxx. Hierā eadēq; Automate: & ab ea duobus stadiis post
annos.cx.in nostro aëuo Marco iunio Syllano & Lucio Balbo consensu ad octauum idus Thia.

Thia

Ex eodem.xii.

Canaphe).Legendū est Anaphe. Strabo & Stephanus: iuxta Theram inquit Therasia & Anaphe.
Bembliaros hæc uocata quondam a Cadmi comite quæretis Europā: Anaphem uero ab Argonau-
tis: quia tēpēstate laborantibus & in temestri luna ex insperato cōparuisset. Plinius secundo libro: in-
ter insulas spōte in mari enatas Anaphen quoq; nominat iis uerbis: Enata postea minores ultra Me-
lon anaphe. Ammianus: Emerferunt inquit Delos & Hierā & Anaphe & Rhodus.

Anaphe
Bembliaros

Ex eodem.xii.

Ippurus hippurthusa). Pomponius Hippuris. Stephanus Hippuriscō: ut uerbū Hippurthusa corri-
gendum putē Hippurthusa: uel Hippuriscula ab Hippuri uel pisce uel frutice ut conicio: quem nos
Equiselim uocamus: quēadmodum mari Siculo Phoenicussa & Ericussa: de quibus dictum supra est.
item. Attagia). Scribendum est Tragia siue tragea. Stephanus: Vna Cycladum est inquit tragæa ex
qua theogiton peripateticus aristoteli familiaris. Est autē mos ueteribus quæ sint Sporades etiā uo-
care Cycladas: contraq; thucydides: ad tragæā ait insulam ab atheniensibus uictis prælio nauali Sa-
mios Pericle duce.

Hippurthusa
ia
Tragæa

Ex eodem.xii.

Calymna in qua oppidū co-corressia olymnos). Vetus lectio Colūnia in qua oppidū Ocos Colū-
na: sed uterq; codex mendosus: nos ter magis quandoquidē etiam ipudēter adiectum sit Coreffia: cu-
ius nulla sit in exemplaribus antiquis uel obfcura mētio: propterea q; superius sit reddita: ut præfati
sumus. idcirco fere suspicor: scribendū esse Calydnam in qua oppida. iiii. duæ Calymnæ Plinius sequē-
ti libro: Calydna inquit cū tribus oppidis: item Calos inquit & duæ Calymnæ. Homerus οἱ δ' ἀπὸ μι-
νυροῦ τειχέων ῥησόνος τε καὶ λυδρῶσ καὶ κωρυπυγῶν οἱ πολὺ κρᾶτ' αὐτοῦ τε καὶ σφ' οἷον citat Ca-
lydnas Lycophron & Pōponius. Straboni qdem Calydnæ a Calymna quodam pacto differunt: sunt
quibus inquit uidetur Calydnas ab Homero non insulas per se quasdam sed ipsas sporadas itelligi qua-
rum una sit Calymna. Deinde paulo post: Aliis inquit placet Calydnas esse geminas Leron & Calym-
nam. Sceptius inquit plurali numero Calymnas pronunciant. Miretur autē nemo si Plinius has ipsas
in Asia quoq; repetit: Faciunt hæc & alii: atq; imprimis Strabo: qui & Calydnas duas prope tenedū
constituit: alias omnino ab iis quæ hic circa Rhodum redduntur: nec Eustathium tamen libenter ar-
guerim: q; non distinguit: idem auctor Calydnas a Stephano eadē cenferi cum Calymnis tradit: hinc
orta dissensio: q; alii Calydnam unā cū tribus oppidis & Calymnas duas faciūt ut Plinius: Alii Caly-
dnas cum Calymnis eadē putant: ut Stephanus. Alii Calymnā unā Calydnas duas reddunt: ut Stra-
bo. sed ita ut una Calydnarum sit Calymna: Leros altera.

Calydnæ

Ex eodem.xii.

A carpato ad cassum). Scribe. A Carpatho ad cassum: correpta enim est i Caso prima Homero te-
ste. Sunt autē multæ Casiorum insulæ per ambitū caparthis: ut Straboni placet. a quibus & uesti no-
mē Casiaca: quod & nunc quoq; durat uulgo græcis militibus. casianam Eustathius appellat a monte
Casio.

Casiaca
Vestis

Ex eodem.xii.

Pegaficus sinus ante se habet eutychem cinetum & (syrum supradictam). Scribendū est Cicynethū
& Scythū. Strabo ἀρτεμιδαῶρος ἐν τῷ πηγαίῳ τικῶ κολπῷ φησὶν εἶναι τὴν κύκνοντος ῥησόνος & pau-
lo infra τὴν ἐξ ὁσὶν παρὰ λία προκέρχεται τῶν μαγνητῶν ῥησόνος συχραὶ μερὰ δὲ ὁμοῦ αὖ πικρῶς
καὶ πετρελῆος καὶ ἰσοκαλῶν ῥησόνος καὶ σκυροῦ.

Ex eodem.xii.

Solymniā. Eudemiā. nean). Stephanus Elymniā & Elymniion Euboeæ tradit insulam fuisse. idē
Eudepnā quæ Libyophaenicibus paruerit. Neam uero multitudinis uocabulo Neas appellauit Lem-
no proxima: ita dictā: q; Hercules eo adnasset: ut Philocteten quoq; ibi pculsum ab Hydra multi existi-
met. De hac Nea Plinius secundo libro: de insulis Enatis: iter Lemnū inquit & Hellepontū Nea. Item.
Athos antē separethū). Scribo Peparethū ex Strabone ut mox ostendimus. Et infra. Scythū).
Scribe Scythum. Ouidius. Et gyaros nitidæq; ferax peparethus oliuæ. Ditionis & hæc & illa Vene-
ta: Scythos & Scopelos uocat: uulgo.

Neas

Ex eodem.xii.

Anne iliso). Scribo Iliso: quod & in attica nomen amnis est Appollodoro: Straboni Ptolomæo
Pausanias musis dicant: quas ilisidas uocant. Papinius Diris & Iurius consecrauit: amfractu riparum

Sciathos
Scopelos
Ilisides
Musæ

EX LIBRO

Ilissus i syllaba Ap. Papi. incuruus ilissus Saeus honos fluuij stygias lustrare seueris Eumenides phibetur aquis. Idē poeta priam pduxit alibi Raprae qui conficius Orythiae Caelauit geticos ripis ilissus amores. Item. Thafos olim eria uel etria. Legendū credo Aeria uel Aethria. p. Aeria: nihil certius ex oraculo Telefici dato qui pater fuit Archilochi poetae Parii ἀγκειλον παρ' οἷοις τελεστικ' ἄεσ' ὡς σ' ἐκελευσ' ἠρώε' ἠερην κτίζειν ἐν Διέλου αὖν. De Aethria nondum inueni. hanc & Chrysen uocatam scribunt Arrianus Eustathiusq; ob metallum auri quo praepollebat insula: ut meminit Herodotus.

Ex eodem. xii.

Athos Abdera Inde abdera a continēti. xx. M. passuum ad athos. lxii. M). Vetus codices nō a cōtinenti: sed continentis: nec ad Athos: sed Athos. Sunt enim athos & abdera continentis: illud mons: hoc oppidū in Thracia Democrito & Protagora Sophista nobile. Dicitur autē plurali numero Abdera fere. singula ri tamen Abderon ab Ephoro. itē. Attollitur monte faoce). Legendū forte sit Saio: siue Sao: quoniam Saios Straboni populos fuisse nouimus: unde nomen insulae. Stephanus σαοσ' ἢ τῶν σαίωνων σοσ'. Apud Nicandrum quoq; Saos montis nomen est eius insulae: sed & Sami quoq; Diodorus in ea & regem fuisse tradit: qui Sao diceretur: e ioue aut Mercurio & Rhena filium.

Ex eodem. xii.

Sepulcra Milciadis & Thucydidis Haud procul a coelo). Iungendum hoc cum sequentibus Cheronefi portu: de quo supra: fortasse q a Ptolomaeo Coela dicitur: itēq; Marcellino auctore graeco: ubi Milciadis & i-historici Thucydidis ait monstrari tumulos. itē. Desertis quoq; redduntur in hoc sinu quarū. M. inueniri potuerunt nomina). Melius uetusti codices in qbus nō. M. sed modo: nec redduntur sed reddant. ita sensus nō solū cōstat. sed perspicuus quoq; est.

Ex eodem. xii.

Dracōtonnefos Arconefos Drachanon). Scribendum forte Draconon siue Dreconō: ex uetustis codicibus. Et quia mons in icaro est insula hoc nomine: itēq; in Co apud Strabonem. nā & psychiā Ptolomaeus Corcyrae pmon torium facit Plinius insulā ut diximus. Corcylea quoq; Thucydidi & Plinio & Straboni post Homerum est insula: Heracleoni uero urbs una e quattuor quae sunt in Ithaca. Habet & Dracontonnesos hoc est draconis insula: sed Libya. itē. Arconefos. Scribendum uidetur Arconefos: id est urforum insula: quo nomine Apollonius Cariae praeciuentem demonstrat: nam arctonnesos alia est ii. v.

Ex eodem. xii.

Sinus Europae Quartus e magnis europae sinus). Initium capitis hoc statui debuerat: non cū praecedētibz misce ri. Quatuor autē magni. Europae sinus sunt. Primus a Gaditano freto ad Laciniū usq; pmonitorium taliae in Locris: Secundus a Lacinio ad ipsa Epiri Acroceraunia. Tertius idē ad Helleipontū. Quartus ab Helleiponto ad Maeotis hostia.

Ex eodem. xii.

Locus Martiani Cimmericus Bosphorus idos uocatur). Scribendū est distincte: id os. ex Polybio. Confusa sunt ea uerba in unum etiam apud Martianiū Capellam. Quod autem apud ipsum itemq; hoc loco sequitur. Il. M. d. passuum latitudine). Scribendum uideretur. iiii. M. d. passuum latitudine: quoniam Polybius triginta fere stadiorum perhibeat.

Ex eodem. xii.

Auctor est polybius. d. pass. interfunt). Scribendū ē. d. M. p. aut omnino plus: quādoquidē Herodotus quarto libro longitudinē ponti circiter undecim milia & cētū stadiorū esse tradidit. Martianus quoq; inter Cimmericū inq; & Thraciū interpretēt milia quingenta. itē. Vicies semel milia). Martianus Vicies semel quinquaginta milibus: ut Varro quoq; inquit nō reticet totius pōti circuitus est.

Ex eodem. xii.

Naracustōa Locus Ptolomaei Cherronesum heraclidarum). uetus lectio Heracleatarū. ita enim uocatur Cheronesus heraclea: ut post liquebit. & infra. Montis arnobae). Ptolomaeus Abnobae. itē. Secundum hostiū naracustoma). & paulo inferius. Boryostoma. Ptolomaeus inariacon stoma: itē boreostoma: hoc est Aquilonum eius annis hostium. Sed naracustoma tamen Solinus & Ammianus ut in Ptolomaei codice sit erratum. Quod autem hic. Spireostoma). idem auctor Ammianus stenoostoma: quoniam angustū sit & minus ceteris.

Ex eodem. xii.

Sindi Hamoxobii aut corfi). Scribendum Hamoxobii aut Aorfi Ptolomaeus strabo ceteri. Dicunt Hamoxobii quoniam in carucis degant. eos Strabo & hamaxices & hamaxeo: os uocat. idē auctor Aor: fos ad Tanain constituit & gentem uagam tradit: Ptolomaeus ad Agathyrfos. Quod autem sequitur mox. Alias scythae degeneres & a feris orti). Ammianus Peninsula inquit est quam Sindi colunt ignobiles post Heriles in Asia casus coniugis potitū dominorum & rebus. Valerius quoq; Flaccus Degeneresq; ruunt Sindi glomerantq; paterno Crimine: nunc etiam metuētes uerba tuimas. Proinde hic non Scythae sed Sindi scribendum esse uideatur. Stephanus & Iatortachos scythas a feris genitos eadem occasione refert.

Ex eodem. xii.

Rhoxiani Toxalani). Vetus lectio Troxalani. Ptolomaeus & Capitolinus & Flauius Vopiscus Rhoxolani: sed & Strabo: q tamen & Rhoxanos quandoq; appellat eos: nisi quis alios existimet. Septemtrionales inquit maxime sunt Rhoxani: quod ipsum & de Rhoxolanis quoq; dicit: ut fortasse hinc dicantur.

Q VARTO

unde regio Rhoxia nominatur hodie: legatōibus ultro citroq; missis percognita: Pomponio etiam nū lato in eas terras profecto: quanq̃ Polloni modo populi Sarmatarum uocantur qui Rhoxiam suā dicant esse.

Ex eodem. xii.

Carnunti germanorumq; ibi confiniū). Melius Gernuntii hoc est tenēt a Carnūto oppido quod Germaniæ finis est. Plinius ultimo uolumine: Abeſt inqt. C. M. p. aſa Carnūto littus Pannoniæ: quo a Germania Succinū importatur. De hoc & ſupra diximus.

Ex eodem. xii.

Iazyges & abſterne). Scribendū iazyges & Baſternæ. Strabo Ptolomæus cæteri dicunt & Baſtarnæ Dionyſio. Verſus in Ouidiū Triſtibus emédandus eſt: Iazyges & cholci metereaq; turba getæq;. Non enī Iazyges p. i. ſed iazyges p. i. ſcribendū: ut ſit conſonantis loco. Nā Valerius Flaccus: increpat & ſtriſto ſic urget iazygas enſe. Itē alibi: Neurus & Exptes canentis iazyges æui. pōt hic Coralli ſcriptum fuiſſe: nō Haliut idē Flaccus: Denſiq; leuant uexilla corali. poſt quos Baſternas continuo ſubiuſgit batarnas appellādo. illinc iuratos in ſe trahit abatarnas. itē. Ad flumen uiſchiam). Scribo Viſtulam ex Ptolomæo Strabone Plinio.

Ex eodem. xii.

Oppida crenneſcepolium). Vetus lectio Cremenſe Oepoliū. Stephanus. in pōto inquit oppidū eſt Creme. nec præterea quicq̃ addiicit. Quid igitur ſi legas Oppida Cremēſe & Oboliū. Sūt. n. Obolenſes Ptolomæo ſupra Crobzyos in Myſia inferiore: de qua nunc eſt ſermo. Quid porro ſi Hippoleum ex Herodoto: qui ab Boryſthenis Hypaniſq; tractū inquit εμβολον της χωρης ειμαι οι πιπτο- λω αερη και λεραται: ut in Valerio quoq; Flacco nō Ambenus mons ſed Embolus ſcribendū eſſe uideat: Linquitur abrupto pelago tyra lingitur & mons Ambenus & gelidis pollens ophiuſa uenenis.

Ex eodem. xii.

Mox aſtace cognomines fluuij). Ptolomæus & Pōponius & uetuſti codices Axiacæ ab Axiace amne. itē. Vltra quos erobizi). Scribendum Crobzyi: ex Herodoto Strabone Ptolomæo cæteris.

Ex eodem. xii.

Sinus ſaggaricus). Scribendū foret ex Ptolomæo Aſaggaricus: ab oppido circa Boryſthenē Azaggarico. Fuit i Sarmatia & urbs & amnis Agarus: unde agaricus quoq; portus legi poſſe uidereſ: a quo & nomen Agarico radici datū credit: ſed longe diſtat hic locus a priore. Nec dubitari poteſt Aſaggarici non Agaricum hæc parte intelligi: quanq̃ nō ſum ignarus Sagarim fluuium ab Ouidio uocari eū qui a Ptolomæo dicatur Agarus non longe a Lyco amne: Huc Lycus huc Sagaris peneuſq; hypaniſq; crateſq; Alioquin nō Peneus ſed Panyſus auctore Plinio legendum ſunt qui cenſeant. quod & Ptolomæus confirmat.

Ex eodem. xii.

Olbiopolis miletopolis). Scribendū quidam putant Olbiopolis Metropolis: de Olbiopoli Strabo Ptolomæuſq; Olbiam uocantes: quod & Plinius quoq; facit inferius. Sed illi Boryſthenē oppidū eū Olbia idē eſſe tradit. De Metropoli Ptolomæus Circa Boryſthenē inqt amnē Metropolis & Olbia quæ & Boryſthenes appellata eſt. Scio tamē Olbiā Mileſioq; fuiſſe ut Strabo inqt. proinde fieri pōt ut Plinius hoc loco intelligat oppidū Boryſthenē antiq; noībus & Olbiopolin & Miletopolin fuiſſe dictū. q̃ Olbia ſiue quod idē eſt Olbiopolis. pbatū eſt ſupra. q̃ Miletopolis: ſimile uero eſt: ex quo Mileſioq; ſunt colonia. Martiane de oppido Boryſthene. Nec ꝑcul inqt fluuius: lacus: oppidum: ſub uno cuncta nomine: boryſthenes. Pomponius: tamē boryſthenes inqt amnis tāto ſpatio nauigabilis ſecūdū boryſthenida & Olbida græca oppida egrediſ.

Ex eodem. xii.

Totum enī tractum). Lego Totum eum tractum: & quod ſequitur. Sardi ſcythe & ſcyraci tenent). Vetuſti codices omnino legunt aliter: & quantū conticio cōmodius: hoc modo. Totum eum tractum Taurici Scythæ & Sarmatæ tenent: nā & Cherroneſus ipſa Tauriſcytharum fuit & Taurorum: ut Plinii uerbis utar: peninſula. ob id & Scythica & Taurica dici ſolet a Tauricis Scythiæ montibus uocata: quoruſq; Herodotus & Dionyſius poeta mentidē habent. Strabo τηρεται Σηρ της χερρονησου μεχρι του ισθμου και του κολπου του καρπιριτου ταυροι σκυθικοι εθρος και εκελευτο η χωρα πιασα αυτη σχεδον δε και η εξωτου ισθμου μεχρι βορυσσεωνος μικρα σκυθια. Ptolomæus πλησιον δε του αχιλλειου ποταμου ταυροσκυθαι. Scio quidē & Sciracos fuiſſe populos in Scythia: quos Strabo Scyraces appellat ad archædeum amnē. Ptolomæus uero Scyracenos ultra montē Hippiciū: ſed in Aſia: ut cūq; modeſtiſſimū eſt & plenū uerecūdiæ leſionē ueterē: q̃diu auſor nō eſt q̃ cōtradict ſeruare. alioqn Sindi potius q̃ Sardi ſcribendū eēt ex Valerii Flacci & Ammiani teſtimonio: quod ſupra expoſitū eſt hoc ipſo.

Ex eodem xii

Sylueſtris regio hyleū mare Quo alluitur cognominat). Vetus lectio nō cognominat ſed cognominauit: hoc ē Hylea regio mari quo alluit cognominat). Vetus lectio nō cognominat ſed cognominauit: hoc ē Hylea regio mari quo alluit nomē dedit ut Hyleū mare dicereſ. alexander. υλεα χωρα πορτικη αβικη λεγομενη τουτες η υλεα: hoc ē ſylueſtris. Hylæi quoq; populi mox a Plinio red- dentur. Pōponius: Siluæ inqt deinde ſunt quas maximas hæ terræ ferunt. Herodotus: Traiecto inqt boryſthene a mari imprimis eſt Hylea regio. Idem paulo infra. Caret inquit arboribus omnis plaga hæc præter Hyleam. Valerius Flaccus: Mouit & hylæa ſupplex cū gente ſyrenem Denſior haud ul- q̃ nec celſior extulit ullas Sylua trabes.

Regio Rhoxia

Iazyges Locus oui.

Obolenſes

Ambenus Locus Valerii Flacci

Agarus

Locus oui.

Boryſthenes

Taurica

Scyraces

Hylea

EX LIBRO

Ex eodem.xii.

Carcinites
Carcinitus Quidam panticapen confluere intra olbiam cū boristhene tradunt). Vetus codices non itra Olbiam: sed ifra: quod ex Ptolomæo quoq; si nō exprimitur: certe colligitur. Item. Sinus garcinites). Scribēdū Carcinites ex Plinio inferius & Mela Pomponio: a Carcina oppido ut inquit Ptolomæus ubi & Carcinitus quoq; amnis Hecataeus urbē ipsam Carciniti uocauit. Strabo Carpinitē nō Carcinitem sinū aut corrupto uerbo aut a Carpianis populis quos Ptolomæus inter Peucinos Baſternasq; collocat.

Ex eodem.xii.

Nauari Flumen pacyris). Codices uetusti pacyris. Ptolomæus pagyritas populos ab amne pagyri & urbe ut cōiūci nō solū pōt sed etiā cōuenit. Herodotus quoq; flumē scytia iter pāticapen atq; Gerrū pacyrin: siue ut in aliquibus scriptū est Hypacirin cōstituit. Iteus inquit est pacyris e lacu profluēs q; p No madas iuxta Carcinitin oppidū in mare euoluitur.

Ex eodem.xii.

Oppida nauarum & gorcine). Ptolomæus Naubarum & Carcine. Dicit & Carcinea: unde Carcinites sinus ut prædixi. sunt & Nauari Ptolomæo ſarmatarum populi ubi Naubarum: ut proinde Nauarum quoq; dici possit oppidū. Itē. Lacus buges). Ptolomæus buces siue bycis: & codices antiq; sed & buges defendi potest: quando Græci quoq; populos ab hoc lacu Exobygitas quosdam uocant auctore Ptolomæo. Valerius Flaccus: Quiq; lacum cinxere Bycen.

Ex eodem.xii.

Carœtus Ipse lacus byges a coreto mæotis lacu sinu petroso discluditur dorſo). Legēdum nō Mæotis lacus sed Mæotis lacus paterno casu. Est enim sinus in eo lacu nomine Coretus: fortasseq; nō Coretus: sed Carœtus uocari debet: a Carœa ibi uico in Mæotis lacus ora: ut Ptolomæo proditur. Dorſum autē illud petroſum Ptolomæus agaricū promōtorium appellat: cui uicina urbs Cneme ob id ipsum dicit.

Ex eodem.xii.

Arſilache
Diana
Traçtari Sex oppida. orgocyni. carafeni. asyrani. tractari. arcisali. ticali. caliodi). Promittunt sex: & redduntur septē: ideo mendosum locum putamus Nam & uetusti codices fidem custodiunt: non plura q̄ sex promissa repræsentantes. Orgocynos. Carafenos. Asyranos. Traçtaros. Arcisfalitas. Caliodos. Porro. Arcisfalitæ populi fortasse Arſilachitæ melius scribant: ab Diana dicti: quā Ammianus Arſilachē siue Orſilachē a Barbaris qui circa Tauricam sunt uocari tradit: cui deæ imolabāt inquit appulſos & capita parietibus fani præfigebāt. Valerius Flaccus: Taurorumq; locos delubraq; ſæua Dianæ Pōponius: Immanē inquit famam habent: ſolere pro uictimis aduenas cedere: Nam tractari creduntur eſſe qui nunc Tartari fere.

Ex eodem.xii.

Satarchæ Clauduntur ab occidēter cherrōneſo ab ortu ſcitiffa tauricis). uetusti codices: Clauduntur ab occidēter Cherrōneſo Nea: ab ortu ſcytis ſataucis. Nec in totū displicet: nisi q; nō ſataucis: sed ſatarchis legēdū putamus. Pōponius: Quæ ſatarchæ inquit & taurici tenent: ubi de Cherronneſo loquit. Item Vegetia inquit in paludē Satarchæ tenent. uidentur autē ſatarchæ quos Callimachus & aliquādo Plinius ſatarchæos uocat: Stephanus: circa Mæotin inquit lacum Taphræ sunt & regio dicta ſatarchæos: a ſeruis orta dominis abſentibus. Meminit & Ptolomæus & ſolinus. De taphris oppido ſtatī liquebit. Valerius Flaccus: iaxamata toriniqu; & ſilui crine ſatarchæ. De Cherronneſo autē Nea Strabo: quanq; nō plane id contendo. ſed cū apud ipſum tamen Cherrōneſus Palæa. i. uetus quædam fuerit neceſſarium eſt & Neam. i. nouam fuiſſe μεταξὶ δὲ τῆς ἡράκλειας χερρονήσου πόλεως καὶ τῆς ἀκρῆς λιμερὸς τρεῖς εἰς ἡ πάλαια χερρονήσου κατεσκαμμένη. De Cherronneſo Heraclea urbe: qui ipſe nouam interpretor: ſtatim infra Plinius. Hac ipſam ut puto Herodotus alperam cognominat μεταξὶ δὲ τῆς χερρονήσου τῆς τρηχέας καλεομένης μεταξὶ τοταυρίων ἐσθρῶς. quæ uerba ſerū cū Plinianis cōgruunt. Ptolomæus quidē Cherrōneſum zenonis: ſed alteram ab hac noſtra in eadem peninſula uocauit.

Ex eodem.xii.

Taphrœ Tagre in ipſis anguſtiis peninſulæ). Scribēdū nō tagere: ſed Taphrœ: Ptolomæus & ifra Plinius per Mæotin inquit ab extremo liſthmo qui locus taphrœ uocat. poteſt & taphræ ut Stephanus. Strabo καλοῦνται δὲ ταφροὶ ἐν τῷ ἁεὶ ἐν οἰσμοῖς. docet & libro quarto cauſam nominis Herodotus. Item. Parthenium promontoriū taurorū. ciuitas placia ſymbolū portus). Scribendum forte nō placia: ſed palacia. nec ſymbolum ſed ſymbolon plurali numero generandi caſu ex Strabone qui palacion uocat & συμβολῶν λιμερῶν. eodem modo Ptolomæus quoq;.

Ex eodem.xii.

Neuris
Alopece Neuroæ). ſcribendum Neuroe ex Herodoto Pomponio Solino Ammiano Dionyſio: a quibus & Neuris ipſa regio ubi homines in lupos æſtate uerterentur. natus error q; ueteres ſcribebāt. p. æ. nominatiuum pluralem declinationis tertię in græcis noībus: ut Solœ taphrœ Gynæ cocratumenæ dicuntur & Neuritæ Stephano. Martianus quoq; Neuros. Itē. Mermetium & inſulam alopecen). Scribo Myrmeciū ex Pomponio Strabone Ptolomæo cæteris: qui & inſulam hanc non Alopecen ſed Alopeciam & tanain quoq; uocant Venetorum olim coloniam nūc turcæ potiunſ: ut alio quoq; omni ponto: Nam Alopeconneſos alia eſt: ut ſupra conſtat.

EX LI BRO

Ex eodem .xii.

Tugafete budini).Scribédū est Thufagetæ: id est $\tau\upsilon\sigma\sigma\alpha\gamma\epsilon\tau\alpha\iota$ Herodotus Strabo Ptolomæus & Plinius. De budinis itē Herodotus Pōponius & parmeno byzātius: ab eo q. bouibus trahant: hoc ē in curribus uiuāt. Ptolomæus Bodinos. Thufagetæ uero etiam Thyrfagetæ dicunt: Valerius Flaccus: Non ego sanguineis gestātem tympana bellis Thyrfagetæ. a. Thyrio dictū quoniam Baccus eos inquit ex oriente uictor credatur gelida liquisse sub arcto.

Ex capite .xiii.

In carcinis sinu cephalones).Scribendum puto Cephalōnes ex Ptolomæo: Ammianus: In mar ginibus inquit Borysthenis Borysthenes ciuitas est & Cephalōnes & aræ Alexandro augustoque sa crate:

Ex eodem .xiii.

Amalchium eum necateus).Legendum Hecateus ex Solino. Item. Vitra deinde crenium).Scri be Croniū ex Solino & Dionysio poeta & Plinio iferius: ab argumēto frigoris cui sydus saturni præ est in Oceanū illū & amnis Chronus ifluit post Vistulam auctore Ptolomæo Ammianoq. Apollo nius quidem poeta est ubi Chronium mare appellet per .ch. sed ut Ionicū sinum intimū intelligat ab i sula cui nomen est Chronia.

Ex eodem .xiii.

Fanefiorum).Vetus codices Fanefiorum: itemq. Solinus at Pōponius uocat eos aliter: nisi corru pta sunt exemplaria: Equinis iquit pedibus Hippopodas & Sarmalos quibus magnæ aures & ad am biendum corpus omne patulæ nudis: alioquin pro ueste sunt. Eos græci quoniam auribus pro strato quoq. cum dormiunt utantur contegan turq. toti $\sigma\pi\alpha\tau\omicron\kappa\omicron\iota\tau\omicron\upsilon\sigma$ uocant. Strabo auctor: quanq. in in dia quoq. reddunt eos aliqui inter quos & .vii. li. Plinius.

Ex eodem .xiii.

Ad uisulam usq. fluiuium a farmatis benedis).Lego Ad Vistulam ex Ptolomæo & plinio. Item Ve nedis potius q. Benedis ex eodē Ptolomæo: unde sinus Venedicus In Cornelio quoq. tacito Veneti pro Venedi hoc loco mendose nominantur. Et infra uerbum. Haustus codice nullo manu scripto legitur. sed loco eius aut Carceis aut Cartris. unde obsecro tanta uarietas: illud meminerint legētes hodie flumen Vistula ab indigenis uocari Vislam: uti mirum ne sit si & Vifula quādoq. scribit ab au thonibus. Itē. Burchana fabaria a nostris).Strabo Burchanin a Germanico druso obsidione captam.

Ex eodem .xiii.

Gleffaria a fuccino militiæ appellata a barbaris austerania).Plinius ultimo uolumine Austrania. uñ inquit insularum a nostris ob id Gleffariam appellatam Germanico Cæsare ibi claffibus res gerente Austraniam a Balbaris. De Gesso id est Succino unde nomen insulæ: meminit & Tacitus Nunc ui trum ipsū Barbari eius terræ Gleffum Glasfume appellant.

Ex capite .xiiii.

Sane circa excessum eius subactis).Scribendum subacte: hoc est Rhætiæ. Itē. Haud multum ora de erit græcorum opinioni & longitudini ab agrippa traditæ).Scribédum est Oræ & lōgitudinis ge nitiuo casu: non datiuo.

Ex eodem .xiiii.

Ingeuones).Non muto: sed Ptolomæus & Solinus Ingriones. Paulo quoq. infra. Carini & uarin ne).Ptolomæus Caritni & Auarinnæ: liberum sit iudicium. & infra. Hermiones).Ptolomæus El meones. pomponius hermones. & infra. Hermonduri).Strabo Eumōduri: sed Tacitus & Capitoli nus cum plinio & infra. Cherusi).Ptolomæus Cherusici. Tacitus Cheruci. Strabo addidit dipthō gum primæ hoc modo Cherusici: sed Lucanus primam corripit: itemq. Claudianus: Et ingentes albi liquere cherusci. Et alio loco: Quæq. domant chartos imansuetosq. cherulcas.

Ex eodem .xiii.

Iustilia alius).Legendum Vistula & Albis ex pomponio Tacito Solino Ammiano: qui tamen Vi sulan appellat ut uulgo nunc Dicitur & Albis Straboni aliquando nō Albis: & infra. Amiffius). Straboni Amasias. Ptolomæo Amasius: sed Amiffius Pomponio. & infra. Nulla inferius nobilitate) Albis

Ex capite .xvi.

Quinquaginta milia milium).Lego Minimum: nō Milium ex Dionysio qui ait $\tau\omicron\beta\alpha\chi\mu\alpha\tau\omicron\upsilon$. Item. Reliquarum mella: .ccxv. M. circuitu amplior proditur).Vetus lectio: Reliquarum milia: non Mella. utroq. modo sensus nullus. Proinde scribédum puto: Reliquarum nulla. .ccxv. M. p. amplior circuitu proditur. Strabo quoq. ubi de Hibernia & Albione differuit reliquas circa Britaniā: exiguas esse dixit.

Ex eodem .xv.

Eandem hiberniæ).Pompōius Iuuenalis & fere uetus oīs familia Iuuernam tetrasyllabos: nō Hi berniam. Græci quoq. $\iota\omicron\upsilon\epsilon\pi\pi\alpha\upsilon$ Strabo $\iota\epsilon\pi\pi\alpha\upsilon$. Claudianus. Scotorum cumulos fleuit glacialis ier næ: quanq. & Ierne legitur.

Ex eodem .xvi.

Sunt autem hinc .xl. M. p. orcares modicis inter se discretæ spaciis).Vetus lectio. Sunt autē: .xl. Or cades & reliqua. Quidam codices non .xl. sed .xxx. Orcares. Martianus Capella. insulæ inquit cōplu res inter quas orcares .xl. pene iuncte Pomponius .xxx. sunt iqt. orcares augustis iter se ductæ ipa cis. Solinus tres: sed mendosum in eo locum puto.

Thyrfagetæ

Chronia

Hippopodas
Sarmalos

Locus
Cornelii
Vistula

Cherusci.
in syllaba

Albis

Iuerna

Orcares

Locus Soline

EX LIBRO

Ex eodem .xvi.

Hæbudes Septem acmode &c. xxx. hæbudes. Pomponius septem Hæmodes. nec ullam mentionem facit. Hæbudes. nisi si uitiatus codex est. Solinus. A Calydonia iquit Promontorio Thylem petentibus bidui navigatione est. Inde excipiunt Hæbudes. quinq. numero. Et paulo post. Secundam inquit a continenti. tionem Orcades præbent. quæ ab Hæbudibus porro sunt septem dierum noctiumq. totidem cursum. Marcianus quoq. græcus auctor itemq. Ptolomæus Hebudas quinq. tantum haberi tradunt. ut fere deatur legisse Plinium Solinus ad hunc modum. Inde septem dierum ac noctium cursu quinq. Hæbudes. In Pomponio autem uerba illa septem. Hæmones forte pro quinq. Hæbudes audierit. nihil ipsi cernimus. sed plerumq. dubitata nobis in mediū afferimus. adeoq. non reformidamus in hoc præsertim genere coargui. ut gratias quoq. habituri simus iis q. nos uetiora certioraq. docuerit. Careā uis rerum & imperitus æui sim. ne dicam ambitiosus & improbus. si in tanta & tam multiplici rerum coniectura & indagine collimatorum me semper. nec ulla parte offensurum prolapsurumue polliceam. ut hercule parum æquus. pudens gratulq. fuerit qui tot milibus monstrorum a me cōfectis. uno aliquo pluribusue aut præteritis aut ignorans compensatione mecum agi nolit. sed ut ineptū & male nuntium de rebus commercio litterarum interdicat.

Ex eodem .xvi.

Monapia Mona monapia rienea. Ptolomæus Ricina. Idem nō Monapiam. sed Monœdam & Epidiū. quod tamē in Hibernia oppidum est. Monapia. ut Ptolomæus quoq. affirmat. fieri potest ut inde sit impositum nomen insulæ. De Mona sæpe tacitus & secundo libro Plinius. Mona iquit distat a Camald. Britannia oppido circiter ducentis milibus Gamulodunum id uocat Ptolomæus. nō Camaldunum & infra. Vectis filimnus andros. Ptolomæus uectis Limnus Edros. & infra. Siambis. Vetus cōtra Samnis. Ptolomæus Sounnos. Et infra. mox. Axantos. Antoninus in itinere Axantis. Et infra. Thyle. Scribendum Thyle. nam Claudianus quandoq. ut græci Thulem. & infra. Mitterim. Legendum forte Cattiterim. quoniam sequitur. in qua candidum inquit plumbum prouiciat quod græce Cattiteros dicitur. Plinius libro quarto & trigésimo. præciosissimum iquit candidum fabulose narratum in insula Atlantici maris peti utilibus nauigiis circumfusus. corio. Nā & in indico. Oceano uocatur insula Dionysio ac Stephano unde plumbum candidum effoditur. infra quoq. Plinius hoc uolumine. Ex aduerso iquit Celiberia complures sunt insulæ Cassiterides dictæ a græcis a fidelitate plumbi. Has & Strabo & Ptolomæus cōtra Celticum promontorium. siue quod idem est Nerum Artabrorum gentis constituunt. Eustathius contra sacrū Hesperidæq. a Dionysio poeta dicitur. magno errore. αὐτὰρ ἐπεὶ κρήνην ἔρετρον σὶ καρήνῃ μιν ἐμὲν εὐρωπῆν σὶ μῆσονος ὅσπερ ἄλλοι καὶ σὶ τερροιο γέμεθλην.

Ex capite .xvii.

Brugis Certiā. Scribo Geriōriacus. ex Mela Ptolomæo Plinio. Hic locus mō in urbē cōuerfus illā uidem multis quā Brugis uocāus. nouē. M. p. a mari portu eius nobili quē Clusias appellant. i. eo naues ferat. uidimus eodē tpe. itē supra. Texādri. Amminanus toxiādri. Frācos inquit petit quos confuentio Salatis appellauit. a uo olim i Romano solo apud Toxandriam locum habitacula sibi figere. infra. Nerui. Ptolomæus Nerui. placet & Nerui & Cæsare Strabone cæteris.

Ex eodem .xvii.

Tusiabones Veromandui. Ptolomæus Romandui. sed Cæsar tamē & Antoninus ueromandui. Vetus lectio. re Neromandui. omninoq. hinc quidā sentiūt profectos olim Normandos esse. itē infra. Sueffones. Ptolomæus & Strabo uestiones. sed Cæsar Sueffioes. itēq. aliquibus locis Strabo Antoninufq. dubitandū ne sit. item. Vimanetes. Ptolomæus ubaneetes. Nā est ubi & ulmanetes in Plinianis dicibus scripti inuenias. Antoninus ulbaneetes. item. Frisi auones. Ptolomæus iunctim Frisibones. item Plinius superius. etiam si Frisios esse populos non me latet.

Ex eodem .xvii.

Rhemi Rhemi foederati. Lego Rhemi ex uetustis codicibus & Ptolomæo. itē Strabone. hodie quoq. sunt unde preciosissimū telæ genus Rhemense. cōicata aliis quoq. Galiarū populis textrini gloria. Nam quomodo Rhemenses uulgo nominant. Rhedones a Plinio uocati Rhiedones a Ptolomæo in Lugdunensi habent. suis ad hoc æui legibus a cæteris Gallis diuisi. sed ad foeminam transeunte imperio. i. ditionis Regis Galiarū tenerunt hoc ipso anno. & infra. Rauraci & rauriaca. Ptolomæus quidem Rauraci & Raurica. item supra Plinius hoc libro. Ex aduerso iquit Raurici Galiarū oppidi. Cæsar tamē Rauracū uocauit. & municipis eius Rauracos. itēq. Amminanus Antoninufq.

Ex eodem .xvii.

Cobius Incubi. Legendū hinc ubi. ex Cæsare Ptolomæo Tacito. In hodiernū quoq. diem uiculus contra Coloniā Agrippinensē ultra Rhenū ubius cognominant. uidimus ipsi locū & uocabulū agnouimus. Strabo Vibios appellat. Trās Rhenū inquit habitauere Vibii. sed eos Agrippa uoluntarios in citeriorem ripam transtulit. hoc ipsum Tacitus. Et infra. Butani. Vetus lectio Ptolomæus & supra Plinius & poeta græci iuxta latinūq. Batavos.

Ex capite .xviii.

Q VARTO

Offisinos). Lego hic & in Cæsare uel Ofisimios ex Pomponio Ptolomæo itē Strabone in quo tamē Sifimios deprauate. uel quēadmodū Antonini codex Ofisimios & infra. Inducasses bodicasses). Ptolomæus Viducasses & Vadicasses nam & quos hoc loco. Diablinidos). Legimus in Ptolomæo Diablitæ nominantur. Diablitū urbem Antoninus & infra. Venellianio uelites). Cæsar Vnel los & curiositas Ptolomæus tamen Venellos. Ex eodem .xviii.

Secufii & lugdunū). Non reprehendo sed moneo. Secufanos uocari & Lugdunum in monumē tis quæ nunc in locis iis extāt ut illo. Corneliæ Saloninæ Aug. coniugi imp. Cæs. P. Licini Gallieni. p. F. inuicti Aug. ordo splendidissimus Secufanorum. Item illo. Tib. Claudii Amandi. f. iul. uiri. Aug. ecc. Lugud. patronio sanctissimo Claudius peregrinus & primigenius liberi heredes. P. C. in Cæsare Secufianos legimus. Ex capite .xix.

Bituriges liberi sexignani cognomīe ubisci). codices antiq. nō habēt Sexignani. Ptolomæus quoq. item Strabo. Bituriges inquit cognomīe Vbisci. Siue ut in aliquibus scriptum est Vbisci & interim Ebulci. & infra. Cocoflates). & Cæsar Cocoflates. Ptolomæus tamē Coflates & Cofsum. & uetus lectio Occoflates. & infra. Aufci elufates). Cæsar aufci Fluflates. ut in alterutro sit uitiū. quanq. Aufci aquitanie celeberrimi etiam pomponio Ptolomæo. q. dicunt. itemq. urbs aufcia in antonini codi ce p. q. uetusto aquitanie parte quæ Nouepopulonia dicat. idem auctor & Elufaticum oppidū aquita niæ cōmemorat. Ammianus Nouepopulos inqt aufci cōmédāt & Elufatæ. & infra. Aegēfinnates). Ptolomæus agennates. antoninus agennenses ab agenno urbe. Ex eodem .xix.

Ofquidates montani. Et paulo post. Ofsidates campeftres). Legēdū utroq. loco uel Ofsidates uel Ofquidates quippe qui solis cognominibus montanorum & campestrium distingui uideantur. Ex capite .xx.

Vastunum saltus). Legūt Vafconū. cum ex Cl. Ptolomæo. tum q. ita nominant hodie. Itē. Ao larfo). Plinius olario superiore libro. Citerioris inquit Hispanie latitudo a Taracone ad littus olario nis. Ptolomæus ocafonem. sed uitiū in codice. & infra. Vaidulorum). Ptolomæus & plinius & pomponius Vardulorum. Ex eodem .xx.

Menofia). Ptolomæus & uetus lectio Menofca. & infra. Origeni). Ptolomæus Origeui. nā & pō ponius aurigeui. Antoninus Originos. a Braca inquit augusta ad originas aquas. p. M. xxix. itē. Ve ca & pifici). Ptolomæus Velica & pifici. quanq. de uelica nō approbo. q. apud eundem Ptolomæū in Hispania quatuor habent oppida his noibus. ueca. Velica. Veluca. Velia. ut prima sit Gallecorū. secū da Cantabrorū. tertia areuacorū. quæ & Vocula dicitur ab antonino. quarta Caristiorū inter pirenæ os montes & Hiberum. & infra. Arrotebe). I. ego arrorebe. auctor plinius nō multo post. itē Stra bo. q. p. p. β. α. infra quoq. flumine nauia albiones). Ptolomæus A flumine Nauilubione. ut una sit dictio. antoninus quidē Nauiæ pontē nominat itinere quo a Braccara augusta petiū asturica. Sed Ptolomæus & Nauiam & Nauilubionem quasi duos amnes facit. Ex eodem .xx.

Tamarci). pomponius Tamarici. Super inquit Tamarici Neriiq. Ptolomæus Camaricam eiūsdē gentis oppidum. nisi corruptum nomen pro Tamarica est. quādoquidem plinius trigésimo primo li bro ait in Cantabria fontes Tamaricæ in augurio habentur. Ex eodem .xx.

Trefarae). I. ego p. Diafoleni. sequit enim augusto dicat. idē mōit rat pōponius. & infra. Præ stamartii). pōponius & lectio ariqua præstamarci. & ifra. Toporio). Ptolomæus & uetusti codices cæpori. & ifra. Groni). Ptolomæus Gruui. scribo tamē & hic & in Ptolomæo Groni. ex pōponio & Silio correpta prima. Itē. Leumi). Ptolomæus Læbuni. De his & tertio libro dixi ubi scriptū erat Leuanios pro Lebunos. Ex capite .xxi.

Vagia). Ptolomæus Vaca. & codices antiqui uaga. Strabo οὐακονα. unde Vaccæi populi Plinio Straboni cæteris. Itē Eumenium). Ptolomæus Aeminiū. itemq. infra plinius. Ex eodem .xxi.

Colippo euburo britiū). Ptolomæus Olisippo & britoleum. uetus lectio non Euburo sed Eburo de Olisippone dixi. nō quia mutandū plane sentiat. sed ut moneam diuerſa hoc loco it. idere. Ptolomæ um & Pliniū de Vlixipponēſi promontorio si modo illud est qd Barbariū a Ptolomæo d. cū iter Oli ſippone & Salaciam. nā Plinius sequētū capite Vlixipponē. siue qd idē est Olisippone & Salaciā intra promontoriū Vlixipponēſe collocauit. Ptolomæus ut prædixi. mediū inter Salaciā & Olisippone cō ſtituit. Nisi quis Olisippones duas more gētis oppida geminandi atq. adeo multiplicandi fuisse dicat ut qd hic Colippo dicat. Olisippo scribendū sit. Altera uidelicet qd olisippo siue Vlixippo illa equaq. conceptu celebris sequētū cap. dicēda Torſit hoc mēſiū. sed illud magis quod sequitur. Ex eodem .xxi.

Excurrit inquit Iustitania in aliud uasto cornu promontoriū quod alii artabrū appellauere. alii ma gni. multi ulyſſipponēſe ab oppido. terras maria celiū diſterminās illo finitur hispaniæ. latus & a cir curtu eius incipit frons septentrionis). Hac Plinius. Miror uero quāobrem p. montoriū hoc diſte. mia re maria celiū dixerit & Hispaniæ latus finire. unitūq. fronus esse in ſeptentrionē cōuenſe. Cū oia

Locus Str.

Diablitæ

Bituriges
Aufci

Nouepopu
lonia

Locus
Ptolomæi
Veca
Veluca
Velia

Gronii
Locus
Ptolomæi
Vaccæi

Olisippones

EX LIBRO

Artabrum	hæc uideantur mihi Strabonem & Ptolomæum spectanti conuenire promontorio quod Celticū uocatur a Plinio & Pomponio: Ierna & Neriū a Strabone ptolemæoq; ubi Artabrurum gentem constituit: ob idq; Artabrū quoq; uocant: lōgissime ab hoc Vlyxipponensi positū septentrionē uersus. De hoc promontorio apud Strabonem frequens metio: sed illa maxime ad id quod agimus apposita est ubi tertio libro dicit: Post Minium amne ultimi collunt inquit artabri circa pmonitiū quod appellatur. Neriū: ubi latens Hispaniæ occidentalis & septentrionalis terminus atq; limes est: Celtici circa populi sunt & reliqua. Ipsū uero Vlyxipponensē promōtorium eodē mō quo ptolemæus Barbariū appellat: Post sacrum inquit pmonitiū aliud: occurrit Barbariū cognominatum: ab eo tagi fauces &c. Magnæ auctoritatis Plinius: magnæ Strabo Ptolomæusq; Sed ut nō repræhēdo: ita nāc accedo. His quæ dicta sunt adde pomponiū: hæcenus inquit ad occidentē uersa littora: deinde ad septentriones toto latere terra conuertitur a Celtico promontorio ad Scyticum usq; perpetua eius ora. In ea inqt pri mum Artabri sunt &c.
Nerium Barbarium	Ex capite .xxii. Abest æminius quem alibi quidam intelligunt & lineā uocant. Lego Limæam: non Lineā ex Strabone Plinius quoq; Linxā infra ut Limiā supra: itēq; Antoninus Sed & pōponius: Limiā & Balion. Strabo non Balion sed Belionem καὶ μετὰ τούτους ο τῆς λῆανος οὔ τιρες λιλαίαι οἷδε βελίωμα καλοῦσι. nam Minius ut Trogo placet a Rubrica cuius ferax est ea pars Hispaniæ uocabulum inuenitaliusq; ab Aemilio est ut hic ostenditur.
Minius	Ex eodem .xxii.
Sphen	Ceneus. Lege cuneus ex Pōponio: item Strabone: a quo Sphen uocat. est autem σφή. apud Græcos idem quod Cuneus. Cæterum Aelianus parum distincte: Sacrum inquit pmonitorium a Græcis Sphen: a Romanis Cuneus appellat. & infra. Olfonobia. Lego Olfonobia: Pomponius & reliqui.
Cuneus	Ex eodem .xxii.
Erythia	Ab ephoro & phyllide eritheia. Scribo Philistide: idq; index ipse comprobatur aut Pherecyde. Strabo ἐρυθίαν δὲ τὰ γὰρ εἰρη λειψίαν εἰσεν ο φερικυδαν. Sed & per. y. Erythiam scribendum Callimachus κλειπασ ἐρυθίας τάρτησος ποταμοῦ παρὰ πύλας. Et pomponius Mela Erythiam nominat: alterā tamen & procul a gadibus: quam a Geryone habitatam credat in Lusitania. Dionysius quoq; idem sentit in carmine. Idem & Ptolomæus.
Ammia	Ex eodem .xxii. Emienles aranditani taxabritenes & infra Colarnici bilitani. Quoniam & hic more suo per elementa populos digerit: dubium non est uerbum Emienles ab. a. non ab. e. littera icipere: ut scribatur Ammienles ab Ammia ciuitate. cuius mentionem ptolemæus hoc situ facit proxime Colarnū. Ad eū dem modum in uerbo Taxabritenes erratum uideri potest. item in uerbo Colarnici Bilitani: pro Colarni Cibilitani. itē nō Aranditani: sed Aranitani potius ex ueteri lectiōe & Antonini Cæsaris itinere qui arannos in eo situ appellat. In monumento quoq; marmoreo ita scriptum est Municipia puincia Lusitaniæ quæ sipe conlata opus pontis fecerūt: lceditani Lancienles Oppidai Colarni lancienles Trāscudani arani Madrubricenles artabricenles Bauienles pæfures. ita illud quoq; uerbū in Plinio. Me dubrigenles. hoc ipso capite scribendum est Madrubricenles. Error idem in uerbo. Boccori. itē in uerbo. Lancienles. nisi quis legat qui & Boccori: item qui Lancienles: ut distinguantur: ab Oceanisibus qui Duri cognominantur ab Antonino. Verbum quoq; superius Latienles per. t. uetus lectio. p. c. ab urbe lacia Tago Apposita: cuius mentionē cū in Bætica: tū inciterioris relatione fecimus: ex Strabone Ptolomæoq; laciā Oppidanam uocante: quā Ellogium quod mox prætexui significat illis uerbis: lancienles oppidani: ex quo liquet non tam laciā ueteribus appellatam fuisse q̄ laciā. Cū ergo i Lusitania lancienles populi tribus cognominibus legantur: ut prædixi: mirum nō est si hac parte utroq; loco lancienles scribēdum existimamus. Pæfures uero sunt qui priore capite pæfuri a Plinio dicuntur.
Duri Lacia	Ex eodem .xxii.
Pæfures	Porinufam a puteis. Scribo Cotinufam apud eos: nam & uetusti codices habent nō A puteis: sed Apud eos. & Cotinufam Dionysius poeta & eius iterpres Eustathius ab Oleastri copia καὶ τῆς μερ πρετινός ἐκ τῆς προτερῆς ἀρθρωτῶν κληῖσην κοτινους ἀρηνί: ξαπτο γὰρ εἰρη. quāq; me nō præterit celebrari & Puteū in Herculis phano Gadibus polybio Strabōi. Plinio. Cōtrouerfūm huic in Plauto quoq; mendum est: dicere in penulo: Ego iam detrudam ad molas: inde porro apud eū atq; robustum codicem: Ego faxo hospitū hoc leuiter laudabitis. Scribendum. n. non apud eum sed ad puteum.
Cotinufa	Ex eodem .xxii.
Locus	Poenica dirruta. Lego Poeni Gadiruta: ex Pomponio & Solino: qui tamen Gadir non Gadiruta scripsit: ut totus locus sic habeat. Nostri Tarteron appellant Gadirutam Poeni: Gadiruta Punica liguā septem significante. Nec enim. Septem. sed Sepem id est Septum habent omnes uetusti codices Eustathius hoc nomen Gadira significare angustias ceruicemq; tradit: quasi γῆς λειπρά. Castigationes Plinianæ Hermolai Barbari agleien. p. ex. libro qnto.
Gadira	Ex cap. primo.
Lissa	Ppida fuere lissa cote. Strabo Linx & Cotes per simplex. t. plurali numero pducta prima. Sequitur & Ptolomæus. Eratosthenes Lixum: Alexander ut Stephāus tradit Lixā. Artemidorus Linxo ut Calipso Dido & similia. Cæterum confundunt: nā Lissa oppidū qui

Q VINTO

dem fuit Exoliffa ut conlicio uocatum a Ptolomæo extra Herculis colūnas quidē sed in fret o adh uc ipſo lixa uero: ſiue quod idem eſt lixus atq; lixum itemq; lixo atq; linx(omnia enim hæc habet noſa propter amnem lixum) colonia a Claudio Cæſare deducta: ut inquit paulopoſt Plinius: & Pōponius in calce operis itemq; Marciāus: ultra fretū eſt in ora Oceanitico loco & amnis lix id eſt lixus a Pto- lomæo cōſtitutus eſt. Antoninus quoq; lix inqt colonia diſtata Zili. xxx. M. p. Que meſura fere cū Pliniana cōgruit: nam uerbū zubil medoſe legitur pro zili: ut mox liquebit. Miror uero eſſe qui æta- te noſtra ſcripſerunt lixum: eandem quibuſdam uideri cum Tingi: quod nemo ueterum nō dico tradi- dit: ſed ne cogitaui quidem.

Exoliffa

lix
Error
quorundam
zubi

zubil). Vetus lectio zubil. Ptolomæus zelic. Strabo zelis. Antoninus zilis. Ideo autem corruptus ab impertis locus uidetur: quoniā euripus & anguſtiæ illæ ad Herculis colūnas uoce nautica dicant fretum zubil terræ. Item. Aliquanto excelfiores). Legēdum Excelfiore: hoc eſt ipſo tractu. Solinus illud inquit magis mirum q; ſolum inferiore licet libra depreſſius nunq; tamen acceſſus freti ſuplabi- tur: hoc & Strabo affirmata quibuſdam credi.

Ex eodem primo.

Amnis ſububus). Ex Ptolomæo Subur. Paulo quoq; infra Plinius ſububam. Item. Autololū). Veteres fere Autolalum ex ptolomæo maxime: quanq; & Autololes ſcribunt. nam in Solino corru- pre ut pieraq; Rutulorum pro Autolalū: ſicut in Lucāi quarto Autololes numidæ: quag; pro Autola- les. Item. Fiumina ſububam & ſali). Lego Subur & ſalam ex Plinio ſuperius Solino Ptolomæo ueru- ſtis codicibus. & infra ſtatim. Portum rutubis). Ptolomæus Ruſibis. Nihil muto: ſed collido. & in- fra. Ruſardir). uetus lectio Ruſadir: quod quidē ex Antonino & Ptolomæo fere colligitur a monte Ruſadiro mari Atlantico.

Autololes
locus Solini
Item
lucani
Ruſadir

Ex eodem primo.

Gætulos autoteles flumen coſenū). Lego Gætulos Autolales: unde purpura Gerulica lib. vi. & ix. Sunt & Automolæ in Aphrica Aethiopes artemidoro Pomponio Herodoro: ed ab his diuerſi. Ver- bū autem Coſenum: uetus lectio Veſunū aut. Veſunum. alias & ſequenti capite pars autolalū Veſuni- Ptolomæus tamen Cuſam amnem prope Ruſibin portū collocat & utiq; poſt Salam fluuiū & alio pla- ne loco q; Plinius.

Automolæ

Ex eodem. cap. primo.

Peroros & poruſios). Ptolomæus Perorſos. Strabo Dionyſius artemidorus pharuſios: Interim & pharuſios: unde natum ut quandoq; lectitemus Phoruſios: & quod ſequens eſt poruſios. Multo de- z- rias qui charuſios. Item. Oeonochema). Legēdū Theon Ochema ex Ptolomæo Pomponio Mela Plinio uolumine ſecundo prope caicem: ut ea uox deorum montem ſeu uehiculum ſignificet.

Theon
Ochema

Ex eodem primo.

Cedro). Legēdū Citro ex uetuiſtis codicibus & Plinio Lucano Martiale cæteris: ut nemo ignoret Citreas mēſas ebore muniti & ornari cōſueuiſſe: illud i trāſitu libauerim: apud Dionē: & aliquot ſcri- ptiores graecos Cedrū & poma Cedria pro Citrio & Citriis appellata ſueniri. Nec illud omiſſerim Ci- tros atlanticas ex qbus mēſæ fierēt: alterius oīno generis eſſe q; Citros noiſt: ates: unde mēſa Medica naſcunt. hæc ſolito ſpectant. Arbuti fere aut Lauri: ut ait Plinius: & teſtant oculi. Atlācæ: ut idē auctor eſt Cupreſſo ſcem: ne ſylueſtri ſunt ſimiles: folio: odore: caudice.

Citreas
Mēſas
apud Dionē

Ex eodem primo.

In ora abſala). Legēdū abſala: ut duo ſunt uerba: ex Ptolomæo Plinio Solino: ita flumē uocāibus & infra: Aſanā. Ptolomæus aſamā. & infra. Fuur). Ptolomæus Phthur. Iosephus ex hiſtoria iudæo- rum: phut: unde phutzi Mauritaniz inquit populi a phut Chamæ filio: cuius pater Noeus: ita enim a graecis uocari tradit: quem Hebræi appellant Noe. & infra. Dirin). Strabo & cæteri per. y. Dyrin.

Phutzi
Noeus

Ex eodem primo.

Præter grauitatē odoris). Legēdū præterq; grauitatē odoris: hoc eſt non ſolum fronde: ſed odo- ris etiā grauitatē ſimiles cupreſſis uideri Citros atlanticas. Plinius tertio decimo uolumine: Sunt inqt Cupreſſo taminæ etiamnū ſylueſtri ſimiles folio odore caudice. Marciāus tamē Capella qui Plinii metaphraſis eſt in ſitu orbis: locū hunc perperam interpretat. atlas inquit gigni: arbores Cupreſſo ſimiles odore tamē graues: ut appareat erratum hoc Plinianis codicibus: iam inde a Marciani quoq; tempore inoleuiſſe: ipſum uero Marcianum cum iis quæ tertio decimo libro legebant nō cōſuliſſe. & infra. Dictato). ſcribendum eſt Dicato ex pliniana loquendi conſuetudine.

Error
Marciani
De Cupreſſo

Ex capite Secundo.

Ad paucas reddit familias). ſcribendum Reduit aut Recidit: ex uetuiſtis codicibus Straboneq; & i- fra. Bannuræ). Vetus lectio Bannuri. Ptolomæus Bannuri. & infra. Multoſq; uai diſſini autolo- les). legēdum multoſq; & infra. Neſuni). antiqua exemplaria Veſuni de quo & ſupra quoq; hoc li- bro dictum.

Ex eodem ſecundo.

Tamūda). Pōponius Tamuada. Ptolomæ. Taluda. uetus lectio Tamuda. qd & placet. & ifra. Flu- uius maluanā). Ptolomæus & atoninus malua. itē. Siga ex aduerbio maluæ i hiſpania ſitū). Lego ſiga

EX LIBRO

- Siga** ex aduerso Malacæ in Hispania sita: ex uetustis codicibus & Mela pōponio. De Malacha Hispaniæ ignorat nēo-Capella quoq; Martianus: Siga inqt oppidū e regione Malacā urbē Hispaniæ cōtēplaz. Ex eodem .ii.
- Portus mag-** Portus Magnus harpacio appe' latus). Vetus lectio non Harpacio: sed a Spacio. Pomponius Rufi gada inquit & Siga parue urbes: & portus cui Magno est cognomen ob spaciū. Ptolomæus quoq; de hoc ipso: Portus inquit magn' s appellatur: nam deorum portus in Strabone stadiorum sexcento rum amplitudine uidet alius a Magno: Antōinus diuinos portus distare a portu Magno uult. xx. xvi. M. p. Itemq; Ptolomæus fere: & infra. Amnis mulucha (Strabo Molochath. Ptolomæus Molochth sed Salustius cum Plinio Mulucha. Ex eodem .ii.
- Xenitana** Quiza cenitana). Vetus lectio zenitana: fortasse Xenitana. Erat enim ut iquit hoc loco Plinius pe regnorum oppidum. de Quiza Ptolomæus & Antoninus: & infra. Gunugii). Ptolomæus Canug gis. Antoninus tamē cum Plinio. & infra. Oppidum nouum & latio datum tipafa). Distinguedū est: ita ut non unius sed duarum sint urbium uocabula. Oppidum nouum & Tipafa: utiq; si Antonio & Ptolomæo credimus: qui post Tipafam occidētem uersus Oppidoneum (ita enim uocat ipse) col locauit. & infra. Rufguniæ). Vetus lectio & Ptolomæus & Antoninus & Martianus Rufconia. Ex eodem .ii.
- Rufaris** Ruzafus colonia). Ex Ptolomæo Rufarus. Antoninus quoq; Rufaris municipium a Saldis colōia distat inquit. xxxv. M. p. Et infra. Salde Stephanus Salgam & oppidum & amnem. Sed recte plini- us ex Ptolomæo qui Saldam: & Antonino & Martiano qui Saldas plurali numero. Ex eodē .ii.
- Quæ item sucha barithentubi subtu). Frequēs mendis locus: sed ita restituendus ex Ptolomæo & antonino & uetustis fere codicibus. Quæ item Succabar: item Tubusuptus. scio in eadem terra & Suptum quoq; tradi urbem a Ptolomæo. Ex eodem .ii.
- Sardabale** Ciuitates tirmici tiguae). Ptolomæus Timici pigauē sed & uetus lectio Timici. nō Tirmici. Anto- ninus tamē Tigauē nō Pigauē. Et supra. Gigili). Ptolomæus & Antoninus & Martianus & uetus lectio Igilgili. & infra. Sardana lauernabar). Lego Sardabala Nabar. partim ex uetustis codicibus: partim ex Mela Pomponio: Sardabale inquit fluius & Nabar paulo post. Ex capite .iii.
- Culli** Cullurus ichade). Legendum Cullu Ruficade: Ptolomæus: Colops iquit est quam & Cullu uocat. Solinus Culli purpurario fūco celebrem. Antōinus Cu' i municipiū a Ruficada iquit distat. L. M. p. Scribitq; non per. c. sed per. ch. quod & Ptolomæus facit. Colops tamen per. c. De Ruficada etiā Pō- ponius Chulu duplex magnum & paruum iisdem auctoribus. Ex eodem .iii.
- Locus Ptolomæi** Bulla regia). In Ptolomæo quidem latino fere legitur Bullaria: sed corrupte pro Bulla regia: nā & in græcis codicibus ita scriptum est. Antoninus. Bulla inquit regia distat a Simittu colōia septē. M. p. Martianus quoq; Cirta inquit & interius Sicca & Bulla regia. Item. Tachabracha). Legendum Ta- bracha ex Strabone Ptolomæo Iuuenale Claudiano Solino Italico. Martianus: In ora inqt Hippo re- giusac Tabracha: Nam Tabathra Polybius & Stephanus: sed diuersum in eadem terra. Itē Sabathra inter Syrtēs Ptolomæus & filius: Sabathra tum Tyrium uuigus Sarranaq; leptis. Ex capite .iii.
- Sabathra Diarrhyton** Hipponem dirutum). Quid si legas Dilutum. hoc est irriguum: nam & græci Diarrhyton appellāt hoc est aquis circumdatum & madentē palustri solo: ut Ptolomæus demōstrat atq; Plinius libro. viii.
- Hippo** item Pomponius. Duos autem Hipponas fuisse hanc & Basilicum: id est Regiū: ex Plinio Pomponio Antonino Ptolomæoq; colligit. De Regio filius: & uaga & antiquis dilectus regibus Hippo: ab equi- to nomen urbi darū uidetur: nā & stabuli deā Appuleius Hipponē uocari tradit libro metamorpho- seos tertio. etiā si Hippona mēdofe scriptū est. Iuuenalis iurat solā Hippo & facies Olida ad præsepia pictas. ita enim lego nō ut hactenus factū est Hippō: ne delumbet uersus: nā ut Dido & Māro: p. Di- donē & Mantōnē. ita pro Hipponē Hippo accusandi casus dicimus: in hoc quod incidebat: diuertisse inuidia ne fit. Ex eodem .iiii.
- Clupea Aspis** Misua). Ptolomæus Nisua. Stephanus in Aphrica urbem Nysas: ut Athenas Thebas & cætera eiūs modi. sed ut misuam tamē defēdas & Martianus facit & Antoninus qui ait A Misua inquit Carpos. ecc. stadia. & infra. Clupea (I. ucanus quarto Clipeā. Itē Strabo antoninufq; hæc a græcis uocatur aspis. Silius. In clipei speciei curuatis turribus aspis Plinius tamē & hic & ubiq; Clupeā: sed & Mela & I- rebus a Cæfare gestis Hircius siue quoniā ut notū oībus: magna inter. l. & V. affinitas est siue & Cli- peus a græco uerbo ductū cælaturā significante: ut Plinio fere placet: per. y. scribendū uidetur. Pto- lomæus Clypeā & aspidē quasi duas urbes facit: nisi quod uereor: in exemplari uitiū ē cū. Strabonē lege- re poterit dicētē: Cosura insula est ante aspidē sita Cartaginēsem urbē: quā Clypeam inquit uocant. Ex eodem .iiii.
- Locus Ptolomæi** Curubisne appollinis). Legendum ex antiquis exēplanbus Herodoto Strabone Ptolomæo anto-

Q VINTO

nino Martiano Curubis Neapolis: quanq̃ Herodotus infulā circa hæc Adhricæ loca: quæ Byfacci te-
nent. Cyrabin uocauit: a qua urbi fortasse nomen inditum Curubis. & infra. Bizantium). Strabo
Byzacium: unde Byzacenus ager apud Solinū Ptolomæus quoq̃ regionē Byzacitū Stephanus Byf-
facitas & Byffacænos: unde Byffacena quoq̃ uulgo uestis & regio Byffacia. Sūt tamen inquit qui By-
zantium & Byzantas populos eos dicant. Herodotus p. g. Gyzantas. corruptā in eo lectionem inquit
putarem: nisi Herodianus quoq̃ ita nomiaffet. Polybius. Byffatida circa Syrtē duum. M. itad. hoc
est ut Plinius ait. ccl. M. p. circuitu. Idem auctor libro decimo octauo ut pote inquit cum e modio si sit
aptum solū: quale in Byzantio aphyricæ campō centeni quinquageni modi reddantur. Item decimo se-
ptimo: in aphyricæ inquit byzantio illum centena & quinquagena fruge fertilem campum. etiā si cen-
tesima hic tantum dicatur. Martianus: Qui byzantiū inquit incolunt in aphyrica messes ceterisimo icre-
mento foenerantur. Eustathius & antoninus quoq̃ byzatiū. Libiphoenices uero quos Plinius hoc
loco citat sunt auctore Lioio mixtum Punicum aphyris genus.

Ex eodem .iiii.

Thena auefinacon madesta chape). Legendum Thenæ Macomades Tacape. Antōinus: a Maco-
madibus iquit Thenas. xvii. M. p. Sunt & ad Syrtin alteram Macomades eodem auctore: itemq̃ Pto-
lomæo. qui circa parua Syrtin oppida illa tria nominat hoc ordine: Thenæ: Macomeda: Tacapa: Plinius
Martianus & Antoninus omnia ea plurali numero. De tacapis & eius agri feracitate sexodecio
item octauodecimo uolumine. Verbum autem illud aues: quod inter thenas & Macomades positum
est nisi aues legatur ex quarto Herodoti populū in aphyrica sic uocantis: haud scio quidam loco eius
substituendum sit.

Ex eodem .iiii.

Oenfis): Pomponius Ozenfis: uetusti codices Antoninus Oeam coloniā. Ptolomæus: eoa
urbē. Ipse arbitror Oea & Oenfes scribēdū & hic & inferius: itēq̃ apud Solinū filius. Oeaq̃ trinacri
os aphyris permixta colonos. Martianus: In deflexu inquit ciuitas Oenfis: per. æ. diphthongum: nam
per. æ. urbs est Colchica: unde Circen Aezam cognominant. apuleius at tu inquit, scis me tris eadem
die seruos Oea manumississe: de qua urbe intelligat: & quemadmodū in eo scribēdū sit Aea an Oea
facile didiceris in defensione ad Claudium maximum Procōsōle: apud Oenfes aefculapiū colū solitū
idem Appuleius auctor. est eum enim deum ubiq̃ celebrabāt: ut in deo Socratis ediffent.

Ex eodem .iiii.

Cyniphs fluiuius). Legō Cynips ex codicibus uetusti Ptolomæoq̃. Pōponius. Vltra igit est Oea
oppidum & Cynips fluiuius: Herodotus Cynips iquit amnis e colle qui Gratiarum dicitur in mare p
Macas influuit. Vnde Silius. Cyniphiumq̃ Macē. Et alio loco Cyniphii didicere e Macæ iqualētia bar-
ba Ora uiris humerosq̃ legunt uelamie capri. Sengero. Vergilius. Cyniphii tondēt hirci. Sed & Clau-
dianus & poetæ cæteri.

Ex eodem .iiii.

Neapolis taphra abrotonum leptis altera quæ cognominatur magna). Strabo abrotonū quæ
Leptis iquit cognominat: ut uideri possit I eptin hoc loco nō aliā esse q̃ abrotonū. ephorus abrotonū
cum Neapoli eandē esse prodidit. Ptolomæus & Eustathius. Neapolin a Lepti magna nihil distingūt
solinus Oppida inquit Tripolis Taphra abrotonum Leptis altera quæ cognominatur Magna. achæri
Tripolin inquit lingua sua signant de trium urbiū numero Taphræ: abrotoni: Leptis magnæ: uti mi-
rum ne sit alios aliter ciuitates eas uocasse: quæ in unum quasi corpus nomenq̃ coierint. Ob id Tripo-
lis aphyrica dicitur in hodiernum quoq̃ additur aphyrica: ut a Tripolis Syriaca in Phœnice disse-
rat: quam Tyrit Sidonii aradiūq̃: ut post dicemus: obtinent. ipsam porro Taphrā Ptolomæus Taphru-
ram. Pomponius tamen abrotonum: Taphræ: Neapolis: ad Syrtin inquit adiacent. & paulo infra Tū
leptis inquit altera & Syrtis nomine atq̃ ingenio par priori.

Ex eodem .iiii.

Burion appellatur). Legēdum Borion: hoc est aquilonium: Strabo Pōponius Ptolomæus Antoni-
nus Solinus. itē. Abfiritanū). Ptolomæus & Antonius asfiritanū. Abutacē). Ptolomæus abit-
tacenfe. Chimanenfe). Ptolomæus Chilmanenfe. Rhimituē). Antoninus Simituēfe ab Simit-
tu colōia sep. em. M. p. a Bulla regia. Ptolomæus quoq̃ Simitu pro Simitu eodem situ. habēt & ue-
tusti codices fere Simituēfe.

Ex eodem .iiii.

Thunusdienfe). Ptolomæus a Thunafda Thunusdienfe. Item. Tuburbiēfe). Vetus lectio & Pto-
lomæus Tuburnicēfe: colonia Tuburnica: nam de Tuburbi dictū est superius tuburbi uero duplex
erat: ut Antonino placet: Maius & Minus. Meminit & Ptolomæus. Fuit & tuburica: & infra. Tybi-
drumenfe tibigenfe). Ptolomæus a tynidrumo & Tieba tynidrumenfe tiebicenfe: & infra. Achari-
tanum auinenfe). Ptolomæus aparitanum & auittenfe. habēt inquit & auidenfe.

Ex eodem .iiii.

Abziritanū melzenitanum marenenfe). Ptolomæus aziritanum Melditanū Madurēfe: Herodo-
tus quoq̃ oppidum in aphyrica uocauit azirin & aziritum: unde aziritani siue aziritani a Cyrenæis
cōditū e regione ifulæ cui nomē platea. Madurēfe uero id sit unde Appuleius in ipso Gætulæ ac Nu-

c iii

Curubis

Byffacæna
Vestis

Libiphoeni-
ces

Aufes

Oea

Cynips

Tripolis'

Tuburbi

Madurense

EX LIBRO

midiae confinio Romana colonia nam & uetus lectio Materense habebat pro Madurense: quod po-
stea Madaurēse dictum uidetur. Item. Diricēse. Scribendum per. t. non per. d. ratione scilicet plus di-
ctū etiam si Ptolomaeus Turgense & infra. Thiphicēse. Ptolomaeus Tifiscēse. & infra. Tunisen-
se. Ptolomaeus Tinūsenē: itēq; uerusti fere codices. Schoedenēse. Vetus lectio Theudēse. Pto-
māus quoq; theudali urbem his locis nominat. Alioquin & ab. t. nō ab. s. littera incipiat oportet. & i-
fra. Tagalēse. Antoninus ab oppido Tagasta tagastense. & qui Aurelii Augustini uitam scripse-
re: tagastensem eum fuisse memorant. Ex eodem. iiii.

Augustinus
Tagastensis

Sigenēse uisuburitanum. Et hic error in uerbo Sigenēse: quoniam de littera s. non deservitur hoc lo-
co: sed aut de. t. aut de. u. quod ex praecedentibus a ut sequentibus liquere potest. nam Visuburitanū
Ptolomaeus Viiziburanum & alia his similia: quae nō tam corrigēdi proposito attulimus: q̄ monēdi:
Barbara locorum uocabula: non modo inepta & aspera: sed etiam inelocubilia non semp eodem so-
no utraq; lingua efferrī consueuisse. Ex eodem. iiii.

zame

Vagienēse aliud sigenēse zianienēse. Vetus lectio Vagenēse aliud & Zamenēse Verbum autē Sigēse
uel ab. u. uel ab. z. incipiat necesse est: ut constat. De zamenēsi Plinius trigesimo primo libro: zame in-
quit i Aphrica fons e: ex quo canoras uoces fieri Varro tradit. Meminit & Vitruuius: ubi pueros ait
ad hoc munus quārī a Regibus: & Calastros appellari. & infra. Nattabudes. Ptolomaeus Natabu-
tē. Musulani. Ptolomaeus & antiqua lectio Musulami. Sabarbares. Ille Saburbures. Mas-
sylini ciues. Ille Masylī Nisifues. & infra. Mussini marchubi. Ptolomaeus Miiuni Marchubii.

Calastros
Pueros

Ex capite. v.

Tauchera
Arfinoen

Arfinoe theutya. Scribendū Tauchera: ex Ptolomaeo Stephano Strabone: Post Bærenicē inq̄t
oppidū est tauchera: quod & Arfinoen appellāt. Antoninus quoq; teuchira. Marcellinus: Arfinoe i
quit eadem teuchira. Ex eodem. v.

Locus
Ptolomaei
& Salustii
Catabath-
mus

Catabathmum. Quidam salustium citantes Catabathynū legunt: quia decliuem latitudinem au-
ctoris dixisset: adiciētes in testimoniū & Ptolomaei corruptos in latino codices quasi Catabahmus
απο του καταβασις id ipsum nō significet. Plinius: Finis inquit Cyrenaeae Catabathmus oppidū
& uallis repente conuexa. Pomponius: Catabathmos inquit uallis deuexa in Aegyptū finit Aphrica.
Nempe aliud est decliua & deuexa esse loca (id quod Catabathmus ipso noīe praesentat) aliud cau-
& pfunda: id quod Catabathynos si usq; legeres: exprimeret. sed quid in re aperta moror: nullus grae-
cae aut latine liber est in quo nō Catabathmus scribatur. Plinius: Strabo: Ptolomaeus: Pomponius: dio-
dorus: Eustathius: Stephanus: Dionysius: Martianus Antoninus: Iulianus a me sunt: & tamen si diis pla-
ceret qui hunc locum uolebat corrūpere: misereri se quorundā inficitiae testant: qui ne insignia quidem
erata uidere possent. Catabathmos est Ptolomaeo maior & minor. Ex eodem. v.

Paretonis

Aparedoni regione. Legēdum Aparatonii regione: nam & pars aphricae Parætonios uocatur &
ciuitas quam ueteres Hāmoniam dicebāt. Aleādnā ut inq̄t Stephanus uicina. Strabo Etymū uocabu-
li huius fere inueniat: quod quidē ipsius uerbis ponam. μαρμαριται προσχωρουσιν επι πλεοντη
κυρημια και παρατειρουσι μεχρι αμμουρος. Ex his quamobrem Parætonium & Hammonia uo-
caretur liquet. Meminit & Ptolomaeus & infra Plinius Antoninusq; atq; Martianus. Ex eodem. v.

Hammonia
Hafbytae

Hafbytae. Veteres fere pronūciāt Abyfta ab oppido Abyfta ut Herodotus & Dionysius poe-
ta: item Callimachus ομητε τριτωμος αβυδασις αβυδαο. In Ptolomaeo tamē Eustathio ac Silio
scriptum est Hafbytae. & paulo supra. Acrauce Ieseriani. Legendū est ex Ptolomaeo Stephano ue-
rustis codicibus Araraucēles & iā in ora Syrtis Nafamones. & infra. Laferi modo. Scribendū ita
ut cum sequenti iungas hoc sensū: Fertilem esse tractū etū lafere quo post Nafamonas Hafbytae ac ma-
cae uiuant. Solinus: Hafbytae inquit uiuunt lafere hoc aluntur: hoc illis dulce est. Ex eodem. v.

Garamma
Fons Solis

Verphazania. Vetus codices Verfa phazania: ut sit sensus ad solitudines. Aphricae sup minorē
Syrtin dictas uersam esse Phazaniā. sequit enim protinus: Vbi gentē Phasianiorū subegimus. & infra
Garamamū. Solinus & uetus lectio Garamana. Ptolomaeus Garama. Et infra. Detris affluo fon-
te. Solinus Debris. lectio antiqua Dedris. Ptolomaeus Bedron siue Bedirō. Garama iquit Metro-
lis & Bedron. Ex hac collatione fit ut nomenclaturā Solini fere approbē. De hoc fonte solis post He-
rodotū non nemo locutus est: quanq̄ nō eodem situ omnes. Ptolomaeus etiā multis inde milibus sta-
diōrū orientem septentrionēq; uersus. Nisi quis duos in Libya fontes huiusmodi phibeat: quod feri-
Plinius secūdo uolumine significat. Iouis inq̄t Hāmonis fons interdiu frigidus noctibus feruet. In Tre-
glodyris uero Fons inquit solis appellatur dulcis. & circa meridiē maxime frigidus mox paulatim te-
pescens ad noctis media feruore & amaritudine infestat. Pōponius cōfundit fere: In Cyreniaca inq̄
sunt Hāmonis oraculū & fons solis: hic media iqt nocte feruet mox & paulatim tepescēs luce frigidus
tūc ut sol surgit: ita frigidior subide p meridiē maxie riget: sumit deinde tepores iterū & reliqua & i-
fra.

Q VINTO

Vnius omnium curru externo). Legendū uidetur Vni omnium externo deinde sequit' curru & qui ritū iure donato. Plinius libro septimo: Fuit inqt & Balbus Cornelius maior cōsul: sed accusatus atq; de iure uirgarum in iudicium cōsiliū missus primus externorum atq; etiā in Oceano genitor: usus illo honore quē maiores Latio quoq; negauerunt. Meminit & Solinus ut Ciceronē Strabonēq; prae teream. Nam ius Quiritū aliud nō erat q̄ donari ciuitate. Iulius Capitolinus a Balbo iquit Cornelio Theophane originē balbinus ducens qui per Gn. Pompeium ciuitatem meruerat eū esset patriae suae nobilissimus.

Ex eodem .v.

Niteris nationis digemella oppidum). Vetus lectio Niteris natio Nigligemella oppidum. Id ex cōsuetudine loquendi Pliniana sumi potest: sequitur enim Bubeiū natio: Velo oppidū. Enipi natio: Thuben oppidum. In quo notandū illud: q̄ uerbum. Vel). nō dīfīctio est: sed nomē oppidi bisyllabū: ut Suel in Hispania.

Ex capite .vi.

Inrus apīs). Strabo nō intus: sed uicus apīs. In Ptolomaeo quoq; Apis in ora est: nō intus: etiā si pleriq; Aspin corrupte scribūt uidetur autē uocatus Apis: quia nobilis religione Aegypti locus esset: et enim bos Aegyptus qui numinis uice colit' & Epaphos ut Herodoto placet: & apīs est appellatus. Ptoleus & legi quemadmodum Martianus: Inde apīs iquit & reliqua. & infra Ab eo paratonium. Lxii. M. p. lego. xii. M. p. ex Strabone qui cētū fere stadiis abesse scribit apin a paratonio apud Martiā error idē: Inde iquit apīs a quo paratonium in sexaginta duobus milibus. Ex Ptolomaeo tamē cū unius tantum partis triente distent stadia centum sexaginta sex intererunt.

Ex capite .vii.

Menix). Legedū Meninx ex Strabōe Solino Ptolomaeo ceteris. In hac insula post Minturnēs paludes. C. Marius delituit. & infra. Thoiar). Ptolomaeus: meningem inquit ab aphricae latere ab altero Gira. paulopost. Contra leuercina). Strabo contra a Leuo Cercina: hoc est a sinistro Syrtis minoris promontorio: potest & cōtra Leuum & sensus idem manebit.

Ex eodem .vii.

Lipadusa). Scribēdū lopadusa: ut tertio libro diximus: siue quod idē est Lepadusa: ex Artemidoro athenaeo Ptolomaeo reliquis. Strabo deinde inquit Thapsus ciuitas: & post hanc insula Lopadusa. Itē. Gaule egalata). Legendū Gaulos & Galata ex Solino Stephano & Plinio supius in Sicilia sita. De Galata: cuius terra scorpiones enecat: etiā trigessimiquinti calce differt. Hanc uirtutē & Gaulo quoq; tribuit Solinus. Sit autē Galata: quā Ptolomaeus Calatham uocat: Aegimuro uicinā: exquirendū est: nā Stephanus Calatham columnis Herculeis propinquum locum existimari tradit ab Hecataeo.

Ex eodem septimo.

Cōtra carthaginis sinū duae e gremio areae arae). Legi potest Aegimuros: nō egrēio: alterius uero nomen insulae quod sit nō cōperi. Antoninu s Aegimurum a Carthagine. cc. xxx. stad. quae mēsurā parum diffonat a Liuiana: Decados tertiae libro. x. aegimuros inquit. xxx. ferme. M. p. a. Carthagine Meminit & Ptolomaeus: etiam si scriptū est pperam aegimius item Strabo: a Sicilia inquit sunt insulae tū aliae: tum Aegimuros uocata. Stephanus aegimuros. Sipontinus ob nois similitudinē Caprarā esse tradidit: quae sit infidiosa naufragis: falso: quoniam illo ut ait Plinius. xii. M. p. a. balearica maiori distet: aegimuros uero a Carthagine. xxx. M. ut docui. sed is paulo ante uita functus: multa dixit praepropere: nec dū opus suū extrēa lima strixerat. Potest & ita legi: Cōtra Carthaginis sinū duae Aegatae & Tarichiae. Pōponius: cōtra Carthaginis inquit sinū tarichiae. Et Egate Romana clade memorabiles. Egatē & Sipontinus hoc situ collocant. tarichiae multis locis oppida uocant. Quod si uerū est ut uidet: quā ob rē de insula Aegimuro nūq̄ loquit' celebri & a nullo auctore praetermissa. An libro. iii. in relatiōe Siciliae ubi Eronēfius aē legebat: & a nobis Hierōnēfius ex Polybio Ptolomaeoq; substitutus est: Scribēdum fuit Aegimuros: quoniam in uetustis exemplaribus nō Eronēfius ut nunc: sed Romiufos habet inuerfis forte litteris quasi Aegimuros. Placeret hoc oīo nisi Martianus Capella extaret qui Plinium fere ad uerbum transcripsit eadem qua Solinus ingratitudine mentionis supresse a quo iceneraret. Eius uerba haec Cossura: Eronēfios: Lopadusa: Aethusa. hoc ipsum Plinius eodem ordine ac numero. Cōtra Strabo: Aegimuros inquit nō procul est a Cossura. Quaeat & illud aliquis: nunquid Hiera idē si qd Hierōnēfios eo mari sed diuerfas esse cōstat. Hiera est una e .vii. Aeoliis Vulcā dicta Ptolomaeo Therasia quandoq; Plinio in Italiam & Siciliam. Hierōnēfios uero proxima Lilybaeo: Hiera quoq; id est sacra Ptolomaeo appellata: unde Hierōnēfios Stephanus. sed & lunonis templū habet qdē iudē locis scopolus eodē auctore Ptolomaeo: qui posset Hierōnēfios uideri nominatus: hoc est lunonis insula.

Ex capite .viii.

Perorri). Tribus locis hoc libro habet' genus huius mētio: bis priō capite: semel hic. Vetus lectio nunq̄ Peroror: sed perofos: unde fit ut quod & supra monui. Ptolomaeū sequi possim scribentē Perorofos. Item paulo ante. Ibi aegyptii. deinde. Leuca aethiopes). Legedū iunctum ex eodē Ptolomaeo Marciaeoq; Libia aegyptii: deinde Leuca aethiopes. Itē. Tareleos aethiops). Vetus lectio diuerfa: modo enim Chaldeos: modo taleros: Ptolomaeus thalaeos a thala monte ubi fons est eius amnis.

Ex capite .ix.

Phanturiten). in eo uitū: q̄ hoc ipso uerbu bis ponit: at in exemplaribus uetustis semel. Quid q̄ Pha

Ius Quiritū
Qui sit

Vel nomen
oppidi
bisyllabum

Apis

Apud Mar-
cianū error

Minturnen-
ses Paludes

Aegimuros

Sipontinus
carpi

Tarichiae
Egate

Romiufos
Marcianus
Plinium fere
ad uerbum
transcripsit

Hiera sacra

Heronnefos
Vnde

Thalaei

EX LI BRO

- chmitē fortasse nō Phanturiten legēdū ex Strabone: patmititē ex Ammiano Ptolomæo Pōponioq;
Sed nec. Tiniten). Verū Thinitin ex alexādrio in Aegyptiaca-historia. qui uicinā Aegyptiæ Abydo
Hermontis urbē tradit: quæ This dicat: unde ut Stephanus ait Thinitis-Erat & Thonis urbs ad hostiū Nilia qua
Thonitis. Sed & uerbū. Hermititen). Legēdū Hermothiten: est. n. in ægypto Hermonthis oppi-
dum Ptolomæo Stephano Strabonia quo & Nomus & Iupiter & appollo sicut & a Copto iisdem au-
storibus non. Copititen). Sed Coptiten). Ex eodem .ix.
Aphrodito
politus Aphrodipoliten). Legēdū aphroditopolitē ab urbe Veneri sacra: ex Ptolomæo Straboneq; & i
fra. Barbetiten). Scribendū Pharbæthiteo a pharbetho iisdem auctoribus & Herodoto atq; infra
Plinio. Ex eodem .ix.
Thyretolton). Vetus lectio sincera Sethroiten-Strabo Ptolomæus Stephanus: ab urbe Sethroi p
ducta media: & infra. Ofirintiten). Legēdū Oxyrynchiten ex uetustis codicibus Strabone Pto-
mæo cæteris a pisce quē colūt Oxyryncho nomie. & infra. Atribiten). Hecateus atharambiten. He-
Oxyrynchus rodianus atharribiten p duplex. r. nomē oppido atharribis: q; & athribis & athlibis quandoq; legi-
tur apud græcos Herodotum Strabonem Ptolomæum. Ex eodem .ix.
Pifcis
Panos Vicus Synopoliten). Legēdū uidet panopoliten a pano ægypti urbe: Plinius Strabo Ptolomæus. Erat &
panos siue panō circa rubrum mare uicus: unde panocomitas dicebat: auctor Stephanus: nā de Cyno
polite post agef. & infra. Sabastiten). Strabo & codices uetusti Cabastiten a Cabasta urbe: quā Pro-
lomæus Cabassam & Cabassiten nomon. Ex eodem .ix.
Letapoliten). Scribendū Latopoliten a Lato pisce urbi dato noie: de quo & athenæus & ante ip-
sum Strabo. siue Letopoliten ab oppido quod uocabāt Leto ut inq; Ptolomæus: hoc est Latona de lu-
Latus Pifcis bro ibi eius stāte: ut alexāder inq; & infra. Profobiten). Legēdū pſopiten ex Strabone Ptolomæo
Natho. tur & profopis in ægypto insula quam Herodotus profopitin uocat & Natho. Item Brulophiten).
Legēdū Busriten siue Busrifriten: utroq; n. modo p. nunciat: Strabo Ptolomæus Stephanus. & infra.
Omphiten). Legēdū Onuphiten ex Ptolomæo & Stephano & infra. Ptenethum pthemphū).
Ptolomæus phthenutiten & Phthemphū. Ex eodem .ix.
Veratiten). Ptolomæus Strabo Stephanus Nitritē siue Nitritē ab Aegypti loco quē Nitrias uo-
cant. Et infra. Meteliten). Ptolomæus Metelitē ab urbe Meteli quæ nūc ut inq; Stephanus Bechis
appellat. Alexandria p. pinquā. Et infra. Gymnopoliten). Strabo Gynæcopoliten. est & alia Gy-
Gynæcopo- næopolis auctor Stephanus. Et infra. Oasitæ). Ptolomæus Oasitæ: utrū rectius arbitrii uis esto.
lis Stephanus tamē cum ptolomæo urbem Oasin uocari tradit: & a quibusdā Hyasin: unde Sothericus
Sotericus pocta fuerit. Ex eodem .ix.
Moeridis). Legi pōt Myridis ex Herodoto & Plinio inferius hoc ipso libro: nā & Strabo Muridē
uocat. Ptolomæus tamē & exemplaria latina fere Moeridiē. & infra. Quem uocant hildē). Scribē
dum Nilidē ex uetustis codicibus & Solino Martianoq; iuba Nilum inquit a monte inferioris mau-
Vnde Nilus ritania: de lacu Nilide oriri significat. Pomponius. In hoc inquit finibus fons est quē Nili esse aliqua
oritur credibile est Niluch ab incolis dicitur & uideri potest non alio nomine appellatus sed a Barbaro ore
corruptus & reliqua. Ex eodem .ix.
Inde ob argumentum hoc cæsareæ ortus creditur in hisq; nili alueo spectantur hocq; lacu educan-
tur in heleo dicatus ab eo spectatur hodie). Vetus codices & breuius & castigatius: inde ob argumē-
tum hoc Cæsareæ in Theleo dicatus ab eo spectatur hodie. Fuit autē Cæsareia iuba ipsius regia: ut cō-
stat ex Plinio. eum Regem studiosissimum fuisse græci Latiniq; iuxta prædicant: Ab eo iquit dicatū
Nili ortum: hoc est aliqua testatione litterarum aut picturæ celebratum in phano Thelei uel lfidis po-
tius: siquis forte lscū malit q; Theleū legere. Ita enim Romæ quoq; templum eius numinis uocabat in
Circo Flaminio regione urbis noua: ut. P. uictor tradit: ubi & Serapeū fuisse refert. Flauio autē pingē
do effingere consuetudinis antiquoq; fuit: ut suis locis constabit. iam si ex monte inferioris Mauria-
Nigris fons niæ originē nō pcul Oceano habet Nilus: ut iuba existimant: qui fieri potest ut Cæsareæ ortus cre-
dā tāto inde spatio iterualloq; distantis & littoralis oppidi? Et infra. Fonte illo quē nigrū uocauē-
re). Plinius octauo libro Nigrin scribit: nō Nigrū: Apud Hesperios iqt Aethiopas fons est Nigris ut
pleriq; existimauerē Nili caput. Ex eodem .ix.
Gyrifantes nomianus). Legēdū Siris ut ante nominatus in Solino quoq; tygris pro siris. nā Vitru-
uius Dirin Ex monte inquit Athlante Diris ortus puenit inter Elephantida & syenen Thebaicofq; i
Aegyptū campos & ibi Nilus iquit appellatur. Idē auctor amnē hunc primo Dirin: postea cū ex lacu
Heptagonus Heptagono pfluuit Agger uocari scribit: ut nisi codex mēdofus est Dyris uocatus sit: q; ab Athlante
lacus ipso q; & Dyris ut demonstratū est appellabat. Quod autē siris hoc loco scribēdū sit: Dionysius apher
ostendit σιρσις υπαίθριος ωση κικλῃσεται. Confirmant id & stephanus & Eustathius: qui & ad Græ

Q VINTO

cam originem (quæ græmaticorum ambitio est) referre id nomē studet: quasi a Sirio: quoniā sub or-
tum Canis per introitum Solis in Leonem augeatur: & alia huiusmodi: que uolēs prætereo. Sūt enī
quædā in hoc genere apud ipsos glossæmata: quæ nedum taceri: etiam nesciri nullū eruditionis famæ
ue dispensum sit.

Ex eodem.ix.

Syene ita uocatur insula). Vetus lectio Peninsula. Strabo tamen insulā mediterraneæ cognominē
in quam plicatilibus nauigiis ipse traiecerit. & infra. Quattuor pilæ). Scribēdū Phileautores He-
rodotus Strabo Ptolomæus & naturalium quæstionū quarto libro Seneca: unde oīa hæc fere de Nilo
haufit Plinius. Itē. Viginti urbium ibi amasē regnante). Legendū Viginti milia inquit urbium: ex
Herodoto Straboneq. Pōponius Viginti milia inquit urbium Amasē regnante habitarunt. & infra.
Leucothoe). Stephanus Leuconoe.

Glossæmata
Nonnulla
ignorare nō
est famæ dis-
pendium

Ex eodem.ix.

Et iterum iouis æstentiris). Legēdū & iterū iouis ac Tentyris: ut duas urbes intelligamus: Diofpo-
lin ioui sacrā & Tentyrin ex Strabone Ptolomæo Stephano. nam Diofpolis idēst iouis oppidum in
Aegypto geminū: ut inquit & Strabo: maius & minus. de uno eorum superius mox: nūc de altero. Tē-
tyris uero ut inquit Stephanus etiā Tentyra uocatur Ptolomæo Alexandroq. huius incolæ ut post dice-
tur: tanto sunt Crocodilis terrori: quanto Psylli Marisq. serpentibus. & infra. Afinoiten nemeō).
Scribēdū Arfinoiten Nomon: ex Strabone Plinio cæteris. & infra. Miridis). Scribēdū aut My-
ridis ut Herodotus: aut Muridis ut fere Strabo: aut Moeridis ut Ptolomæus & apud nos Pōponius.
Hoc ipsum discriminē & in uerbo Moesia est: Plinius Tacitus Valerius Flaccus Virgilius Marciāus &
fere latini codices p diphthogū. œ. Vtiq. in Europa. Tiburi quoq. lapis ē antiq. litteris Ti. Plautii res
gestas cōtinēs Vespasiano principe: in quo nō aliter q. p. œ. Moesia scriptū est. Græci utrūq. Mysum
& Europetū & Asiaticū per. y. Marcianus Asiaticum apud nos etiā p. œ. quibuldā locis nisi depraua-
tus codex est: Supra Troadē inq. in mediterraneo Teutrania est: quæ regio Moesorū fuit. Plinius ta-
men Troadis inq. in mediterraneo est: quæ Teutrania uocaf. quam antiquus Mysi tenuere. Seruius
quoq. Moesiā Virgilianā in Phrygia.

Tentyris
Diofpolis

Teutrania

Ex capite.x.

Dinocrates). Strabo Aelianusq. nō Dinocrates: sed semp Chirocrates χειροκρατης του αὐτου
δε και της αλεξαρδρεας κτιστη. Id latinis tamē codicibus Dinocrates: Vitruuiō Solino Ammiano
Plinio multis locis hoc ope. & infra. Phannitico). Dictū est legi oportere Phatnitico siue Patmi-
tico: ex Strabone Ptolomæo Stephano Pomponio.

Ex capite.xi.

Hecabatanū). Vetus lectio Hæc Catabanum: ut duo uerba sint: ex Strabōe Ptolomæo q. Cotaba-
nos tamen nō ut Strabo Catābanes eos uocāte. illud subdit mirari quod Strabo foelicis Arabiæ pri-
culā uult esse Catabanā ut in qua thus proueniat Plinius in foecūdā & sterilem. De iis & sexto itemq.
duodecimo uolumine dicturi iunus: ubi Gebanitas quandoq. nominari eos quasi Catabanitas mon-
strabimus.

Catania

Ex eodem. xi.

Quidē dein ambonabatæis). Vetus lectio. Qui deide ambo Nabatæis: sed & sensus uerbis ad hūc
modū conceptis illustrior efficitur. De Canchleis & Cedreis apud græcos nō legi: sed Chaulothæos
& Agræos: utiq. apud Strabonē: quos cū Nabatæis adiacere scribit reliquæ Arabiæ. Dionysius Chau-
lasios & Agreas αγρας και πολιοισιν επωρυμνηρ μαβαταιοι. αγγι δε χαλαστοι και αγρες. Plinius
libro. vi. Regia inquit eorum agra & in sinu læana. Ammianus quoq. Marcellinus: Palæstinæ inquit
Arabia est conferta & ex altero latere Nabatæis contigua: utrunq. non Canchleis cedreis ue datiuo
casu sed recto scribendum est.

Ex eodem. xi.

Heroopoliticus). Scribēdū Heroopoliticus ab oppido sinus Arabici quod ηρωω πολις hoc ē
Herouū urbem uocant Ptolomæus Strabo Plinius. Hæc ipsa ut inquit Stephanus & Herodicebat: id
est ηρω. Itemq. prius Hæmos: q. ibi Typho ictus fulmine sanguinem fuderit. Ante hanc ipsa ut inquit
Strabo sunt Aelana: unde sinus Aelanites appellatus est: q. & Lelaniticus Plinio hic uocaf. de quo & se-
quenti libro capite. xxviii. Sinus inq. intimus in quo Leanitæ qui nomē ei dedere alii tamē inquit Ae-
laniticū & Alaniticū & Alanaticum: iuba Leniniticū habetur & leaniticus alter in Arabia: sed Persico
mari sinus ut Ptolomæo placet. Verbum. Aliter). hoc loco scribendum uidetur alter. Plinius li. vi.
c. xxx. a sinu Lelanitico alter inquit sinus quem arabes Eant uocant: in quo herouū oppidū est.

Heropolis

Elanites
sinus

Ex capite. xii.

Prophœne). Legendū Sophene prima secundaq. productis ex Ptolomæo Strabone Plinio Mar-
ciano. Mesopotania inq. Syriæ pars est inter Euphraten & Tigrin: qua uero transit Taurū mōtē So-
phene dicitur. Claudianus tamen primā uidetur corripere. nā artianus Sophaninem tetrasyllabos p
nuntiat. & infra. Epieria). Legendū pieria: ut sit cognomentum Seleuciæ: ex Ptolomæo Strabo
neq. a monte Piera. Plinius hoc uolumine. In promontorio inq. Seleucia libera pieria appellata. & in
fra. Zeuma). Legendum zeuma neutro genere ex Plinio paulopost & oībus scriptoribus. & infra.
Caprie castra). Legendū Gabriæ castra: ex uetustis codicibus & Strabone.

Pieria

zeuma

EX LIBRO

Ex eodem.xii.

Cassius mōs Thracine).legendū Ostracine.Ptolomæus quoq; hāc arabia nostri maris quā ipse casiotidē regio nē in ægypti parte nominat inter Casium montē & Rhino colurā: de qua mox dicemus:constituit. Solinus:Ostracine inqt locus magni Pompei sepulchro inclutus.Quæ uerba mutuatus est ex Plinio hac parte:ut solet:etiā si nomē auctoris eius nō prætexuit.Aliq nō Ostracina:fed in mōte casio magni Pompei tumulus Ammiano.casium inquit mōtē ubi Pompeii sepulchrum est:& Ostracine. Marcianus:Ostracina inquit finis arabia a Pelusio sexaginta sex.M.p.Antoninus:Ostracina iquit a casio monte abest.xxvi.M.p.A Rhinocolura.xxiii.M.

Ex capite.xiii.

Rhino colura).Legendū iunctim Rhinocolura:ex Polybio Strabone Ptolomæo Antonino Diodoro:quia mutilati nares habitarent:quanq; & Rhinocurara & Rhinocura quandoq; scriptum apud Græcos est:itēq; Ammianū.

Ex eodem.xiii.

Iamnos Raphace).Vetus lectio Rhapsa:quod & probamus ex Polybio Strabone Ptolomæo. Antōinus Rhapsia inqt a Rhinocolura.xxii.M.p.diffat.& infra Samnes).legendū iamnes:siue ut Ptolomæus Strabo Stephanus Antoninus Iamnia ab Iamno cōditore:aut quoniam loca irrigua & florētia iā nos græci uocant.& infra statū. Altera intus).Scribendum altera uicus. ex Strabone ac Stephano: quorū prior κωμῆν idest uicū.alter πολυχῆρον idest oppidulum esse tradit Iamniam.

Ex eodem.xiii.

Idumæa Supra idumæam & samariā).Verba hæc sequētis capitis initū fecerim auctore Ptolomæo: fed & Capella Marciano:Supra idumæam inquit & Samariam iudæa longe lateq; funditur.

Ex capite.xiii.

Trāstigrītā Pareā).Quidā legunt Petreā:quoniam sequatur asperis dispersa montibus:cū arabia Petreā confundētes:Ego nec Pareā nec Petreā:fed Petreā:ut sit sensus: iudæam in duas diuisam esse partes: citeriorem & ulteriorem.Hanc Petreā uocari:qā ut inquit Plinius Marcianusq; a cæteris iudæis iordanē sit amne discreta:Nā & Regio quæ trans Euphraten est Petreā nominat Straboni:sicut & Ammiano trāstigrītani qui trans amnem tigrin sunt:ut transpadani qui trans Padum: Itemq; transdanuuiani:quorum mentio fit in marmore antiquo De rebus a Ti.Plautio gestis Vespasiano impante: ad Anienis ripā iuxta tibur.Plinius quoq; libro.vi.palam id declarat:citeriorem iudæam uocando:quasi & petreā:hoc est ulterior sit aliqua.Hoc ipsum & in sacris litteris haud parum sæpe legas:ut illud:Se cutæ sunt eū turbæ de Gallilæa Decapoli Hierosolymis iudæa & trāstjordane.Sed & Ptolomæus quo se potissimum fulciunt:Arabiam petreā ab ea regione quæ trans iordanem sita ē procul summouet: ita ut amnis eius & hinc & hinc præcipia iudææ contributa faciat.Sed ita est:plenisq; fiducia p uerita te sufficit:ut quicq; succurrerit:utiq; siqua nō eruditio sed eruditionis imago blandiat:arripiunt.In oī re argumentum boni stomachi securitas:In litteraria tāgo magis quo male cogitata pluribus sunt aut noxæ credita:aut risui non credita.

Ex capite.xvi.

Macheritæ Acharon).Vetus lectio Macherō:siue ut Iosephus & Strabo Macherus genitiuo casū Macherūtis In quo notatu dignum: oppidanos eius loci Macheritas a Iosepho nominari:cū Macherūtios analogia ratio desideret:ut Opuntios & Myuntios.Philius quoq; Peloponnesi ciuitas:ut diximus:nō Philūtios sed Philiatios facit.

Ex capite.xviii.

Canatha Etiam dictū hippodion).Ptolomæo quidē hippos & Dion pro duobus locis reddunt:fed ut ita legam:Et iam dictū Hippo Dion.auctoritas Dionis facit:Dion inqt olim Hippo nominabatur. Item Galafam canatā).Ptolomæus & Stephanus & Ammianus Gerafa & Canatham. Posterius hoc & uetus lectio conferuat.

Ex eodem.xviii.

Gabba Gabē).Ptolomæus Gabale post Arcam.Cæterum duplex Gabala i phœnice: ut Hecateus & polybius:Altera ppe Laodiceam in Syria:ut Ptolomæus Strabo Plinius:quanq; & Arabiæ pars est Gabala:quā Stephanus Gebala uocari mauult:Dioscorides Catabala.nam Gaba Iosepho Galilææ oppidum uidetur quinto libro antiquitatis iudæicæ.Ide sexto Gabapulim eadē regione collocat: nā Gabba per duplex.b.Syriæ urbs est pausanias:de qua sequenti capite differendum erit.

Ex capite.xix.

Doros Crocodilo).Vetus lectio Crocodilon:ut sit genitiuus,casus plurali numero: idest Crocodilorum: nam & Strabo κροκοδει λωρ πολὺ hac parte uocat. fuit & in Aegypto cognominis huic altera. Quod autem sequit. Est flumen nemptoria).Vetusti codices Memoria:& cū sequenti iungūt hoc sensu:Fuisse quondā oppidum Crocodilon nunc extare flumen:deinde Dorum & Sycaminum olim urbes:nunc solā urbium memoriā.proinde in antiquis exemplaribus ad hunc modum legitur:fuit oppidum Crocodilon:est flumen:deinde sequitur:Memoria urbiū deorum Sycaminū & reliqua: Ipse nō deorum:fed Dorum scribo:tum quia Ptolomæus Doram urbem Carmelo proximam constituit:ū q in phœnice Doros oppidum pausanias Iosephoq; celebrat. Verbum autem illud Urbium memoria:ex Strabone confirmat dicente sola earum extare nomina πολυχῆρον φησὶν οροματα καὶ πλεονονδεμ συκαμινον πολισ.βουκαλωρ καὶ κροκοδειλωρ πολισ.

Q V I N T O

Ex eodem.xix.

Egabatana). Vetus lectio Egbatana. Herodorus Agbatana. Stephanus utroq; mō scribi recte pro
dit. Itemq; non solum per.g. sed etiam per.c. Ecbatana:quam urbem Charax inquit Epiphaniā quan
doq; nominatā fuisse. Apud Medos quoq; regionis magnæ nomen est Ecbatana:ut post constabit.

Ex eodem.xix.

Getta Gebba). Vetus lectio ieba:nō Gebba. Sed & Iosephus a quo iabis hæc & iabifus quoq; dici
auctore Stephano. De Getta Polybius in Palæstina: sed Gittam non Gettā appellauit.

Ex eodem.xix.

Cendeuia). Plinius libro sexto & trigesimo de Vitri origine Candeboeam uocauit hanc paludem
Pars est inquit Syriæ quæ Phoenice dicitur: finitima iudææ: intra montis Carmeli radices: paludē ha
bens quæ Candeboea nominatur. ex ea creditur inquit nasci Belus amnis.

Ex eodem.xix.

Acce). Scribendū per simplex.c. Ace dīctā:q; in his locis Hercules Lernææ hydræ cōceptū uirum
inueto Colocasiæ iuxta Belum amnem remedio depulerit. Cuius fabulæ auctorem iul. Claudii qui
de phoenicibus scripsit: ex Stephano cognoscimus.

Ex eodem.xix.

Inde ide ac farapta). Strabo in phoenice: non idam sed Enhydram collocat: nec usq; legi urbē idam
in hoc tractu. De Sarapta Stephanus: quanq; uetus lectio Sarepta in quem modum & sacre litteræ ap
pellant: ubi diuinus uates Helias esurientem uiduā miraculo pauisse creditur. Cōmendabat & ide ui
nū Sidonius Apollinaris Vina mihi nō sūt Gazetia Chia Phalerna: Quæq; Serapteno palmitē mis
sa bibas.

Ex capite.xx.

zymiram). bis hoc capite. Ptolomæus & Pōponius legunt Simyram Ephorus & Strabo genere
neuro: & multitudinis uocabulo Ximyra & Simyra: ut uehementer incessendi sint qui uerterūt in la
tinum Taximyra: græcū uidelicet articulum τὰ cum oppidi nomine iungentes. Nec tamē prorsus in
problem: ut Simyra quis per.z. quoq; scribat: q; multa huiusmodi utroq; sono recte pronuntiantur: ut
zymyra & Smyrna: Sagunthus & zagunthus: q; diu tamen auctor non est qui per.z. scribat zimyra:
græcos imitari tutissimum est.

Ex eodem.xx.

Fluuius nagoras). Vetus lectio Magoras. Strabo: Macras inqt in Syria est campestris locus: qui ab
ora ipsa littorū primus Chalcidi & Laodiceæ: quæ ad Libanum sita est: propinquat. Nomina uero il
la. Beritus paleiblos biblos boris). de quibus omnes loquuntur: scribenda sunt Berytus palæby
blos Byblos botrys. In bærytus prima secūdaq; producitur: Dionysius: καὶ τυροῦ ωγὶ γινῆ θηρυτοῦ
ταῖς ἐρασίης. Minuta hæc fastiditaq; doctis auribus: sed pleriq; necessaria.

Ex eodem.xx.

Sycarda). Vetus lectio Cicarda. Scribendum Gigarta. Strabo αρω μερ σιρραμ καὶ βορφα. κα
τω δὲ βοτρύμ καὶ γιγατρον. Alioquin ut botrys racemum: ita Gigarton acinum significat. Memi
nit & Trieridis hoc loco: nā de Calamo Polybius. & infra. Tripolis quondā). Legendū non quon
dam: sed quoniam: ut sit ratio quāobrem dicta sit Tripolis: hoc est oppidum trigeminū: quoniam inquit
Tyrii & Sidonii & arabii obtinent. Ita enim scribendū est: non. Araradiū). Strabo. τριπολις διὰ
το ἐκ τριῶν πολεωμῶν χειρὶ ἀποικίας τυροῦ σιλωποσ καὶ ἀραδον. Pomponius: Locus inquit ex nu
mero Tripolis dicitur.

Ex eodem.xx.

Orthelutheros flumen). Legēdum Orthofia Eleutheros flumen: ex uetustis codicibus Strabone
Ptolomæo cæteris: a Dionysio poeta Orthofis appellatur: nam & Torthofia uulgo dicitur. unius tan
tum adiectione litteræ. Fuit & in terra Caria locus Orthofia: ut hoc & postremo uolumine ostendit.
De hoc amne Plinius libro.ix. Testudines inquit phoenicio mari ultro ueniunt statuto tēpore anni in
amnem Eleutherum effusa multitudine.

Ex eodem.xx.

Contraq; ararados). Scribitur Antarados ex Ptolomæo: q; post Marathum subiungit protinus an
taradum: & iter infusus eius partis. Aradiū: ut fortasse locus hic ex integro restituendus sit adhuc mo
dum: Marathus contraq; Aradum Antarados. Antoninus a balanea inquit Antaradū. xxiii. M.p.

Ex eodem.xx.

Carnebala neapaltos gabala). Vetus lectio Carne Balanæa Paltos Gabale. hoc ipsum & græci au
ctores confirmant etiam si Carnos ab Artemidoro: nō carne dicitur: a Strabone Caranos. Ab eodē:
sed & Ptolomæo quoq; Paltos & Balanea iis locis ponūtur. Artemidori: uerba sunt εἰς ἐφῆκαρπος
εἰτα σνμχωσ παλτορετ γαβαλα.

Ex eodem.xx.

Dipolis heradea caradrus). Antiqua lectio Diospolis Heraclea Charadrus: Diospolin in Syria Pa
læstina Stepha. & Anto. iis locis quæ nūc reddunt: sed hoc frequēter accidit: ut eadē a diuersis modo i
Phœnice: modo in Cœle: modo in Palæstina referant. de Heraclea Pto. Straboq;. De Charadro nō
cōperi quidē hoc tractus: sed usitatū nomē est in terrarū situ.

Ex capite.xxi.

Ecbatana

Candeboea

Ace

Serapia
In Str-inter
pretes

zimyra

Macras

Tripolis

Eleutheros
Orthofia

Balanæa

Diospolis

EX LIBRO

Daphne	Epidaphnæis). Vetus lectio Epidaphne. Strabo in Seleucidæ inq̃t Syriæ quattuor ifignia fūt op- pida ob id & Tetrapolis dicta regio Antiochia Epidaphne cognominata: Itē Seleucia Pieria. Itē Apa- mea Laodiceaq; duo aut uerba sunt Epi Daphne quali ad Daphnen. est enim Daphne ut inq̃t Strabo Antiochēfibus uicinū & amœnitate inclytum nernus octuaginta stadiorum ambitu: quo loco Antio- chenfium conuentus agitabatur. Ponitur & a Ptolomæo Daphne hoc fitu. Arrianus a; Daphne Lado- nis filia nomen loci tradit inditum. Iulius Capitolinus alibi: Verus inq̃t posteaq̃ in Syriam uenit: de- litus apud Antiochiā & Daphnē uixit. Alibi: Verus inquit hyemem Laodiceæ: ætate apud Daphnē egit: reliquā partem Antiochiæ. Meminit & Volcatius: & in Alexandro Cæfare Lampridius. Sed & Theopolis Ammianus: Tunc inq̃t apud Daphnē amœnū illud & ambitiosum Antiochiæ suburbanum. Diony- sius sacra Tempe lucū eum uocauit. Antiochia uero hæc metropolis Syriæ est: ideoq; Theopolis sub Iustiniano Iustini Thracis filio dicta: ut inquit Eustathius: olim Ione id est ἰων. Argiuis habitantibus. De hac multa Iulianus Cæsar in oratione illa cantatissima cōfiliū ductus: & figuræ plena: quæ Misopo- gon appellatur.
Theopolis	Ex capite. xxiii.
Atergatis dea	Magog ibi prodigiofa). Facit interpūctio hæc cū uerbo quod sequitur. Atergatis & decreto). uti nec sensus cōfiter: nec historia remotior intelligatur. Proinde ad hunc modum necesse est legatur. Ibi pdigiofa Atergatis: quod quidem erat nomen deæ illis quondam populis sanctissimum. Strabo: Trans Euphraten inquit est Bambyce: quam ex Edessam & Hierapolin uocat: in qua atergatin Syriā deam colunt. Macrobius secundo uolumine maximum assyriis deum Adad nomine Solē uideri tra- dit: Atargatin uero Terram. Quod autem protinus hic adiungitur. Græcis inquit. Hoc decreto di- cta colitur). Legendū Græcis hæc decreto dicta colitur. Strabo atergatin inquit Barbari quæ sit atha- ra uocant: quā Cresias Decreto. i. Δερετω Cornutus: atargatin a græcis Rheam existimari putat: coli eam abstinentia: piscitū unde nomen ut athenæus auctor est: quasi ἀτεργᾶτις: hoc est Syriorū lin- gua sine piscibus: adiciit Cornutus & colūbas uetari mēsis q̃si duobus elemētis naturæ maximis par- ci iubente numine aeri & aquæ Diodorus libro tertio: iuxta ascalonē inq̃t lacus est ubi templum in fi- gnis deæ quam Syri uocant Decretum: hoc est Δερετω muliebri facie reliquum uero corpus figu- ra piscis: cuius filia Semiramis a columbis educata fit: ob id sacras gēti aues eas esse. quod & Tibullus nouit: Alba palæstino sancta colūba Syro. Ex his Ouidianū illud Metamorphoseos quarto uindican- dum est. Cogitat & dubia est de te babylonia narret Derce. Scribendū est Derceti uocatio casu: seq̃- tur enim protinus. Quam uersa iquamis uelantibus artus Stagna Palæstini credunt coluisse figura. Sed & quæ subiungit: de filia eius Semiramide proculdubio intelligēda sunt. Trogus arathen quādā Syriorum deā meminit: quæ uxor Damasci regis fuisse dicere: nisi si litteræ uitio permutatæ sunt. p athara: quæ sit ut Straboni placet atargatis. nā astarte Syriorū ut Aelianus inq̃t numen erat: sed non aliud q̃ Veneris fortasse: quā sacra litteræ astarten Sidoniog; deā uocant: cui Solomon rex uni Pala- carum suarū obsequi uolens altaria condiderit.
Decreto Locus Qui. Locus Trogi	Ex eodem. xxiii.
Astarte	Adirabellum). Vetus lectio ad Belum: nā & aliæ quoq; urbes in Syria cognomine hoc utuntur: ut Seleucia ad Belum auctore Plinio Ptolomæo Stephano Pausania: quam & cōposito uocabulo Seleu- cobelou quandoq; nominabant.
Gindaros	Ex eodem. xxiii.
Emisa	Cyrtastica). Ptolomæus Cirretica: sed Polybius tamen Straboq; ut Plinius ab oppido eius Cyro cuius arx appellabatur Gindaros: unde Gindareni de qbus mox. & infra. Hermifenos). Scribendum Emifenos ex Strabone Ptolomæoq; ab Emisa urbe nō procul Apamea. Dionysius τῆς Δε προσὰς το λισ εμίσου πτολμ. Stephanus: ab Emisa inquit Emifeni: quā nōnulli uocant Emefan. Sūt & qui neutro genere plurali numero Emisa. de hoc & Plinius haud multo post. Antoninus: ab Apamea in- quit Larissam. xvi. M. inde Epiphaniā totidem: inde arethusam totidem: inde Hemefam totidem: ab hac Laodiceam. xviii.
Hylata Apollo	Ex eodem. xxiii.
Heliopolitæ	Hylatas). Scio Hylam urbē in Cypro eē Lycophroni: a qua Hylata nominēf: & Apollo etiā Hy- lata: q̃ & Tembrius dicat: in eiusdem insulæ cultus oppido quod Tembron. uocant: ut fieri potuerit in Syria quoq; his ipfis fere locis ex aduerso Cyprū spectante alteram eiusdem nominis fuisse. quia ta- men nō Strabo nō Ptolomæus nō alius ex iis quos unq̃ legi mētionē oppidi huius habet: existimādū est equid Heliata potius q̃ Hylate scribendum sit ex Ptolomæo: Itē Strabone. Post Emifenos iquit Heliopolis & Chalcis & Ituræorū mōtana. quæ uerba cū Plinianis collata fere nihil discrepāt. Cate- rū ab Heliopoli distant Emefā: si Antonino credimus: octuaginta fere. M. p. a qua Heliopolitæ non Heliata quod usq̃ inuenerim dicunt. Meminisse oportet alarios quoq; post Emefenos fuisse: quorū urbs Elatium siue alatum Plinio Ptolomæoq; Fuerunt & abilitæ ab urbe iis locis abila: ex Stephano Antoninoq; inter Heliopolin & Damascum. Hoc ut alia multa quoniā & parui refert & controuer- sum est: in iudicium relinquimus. Et infra. Betemi). Vetus lectio Betaceni. Stephanus Bætarre- ni a uico magno tertiz Palæstinæ Bætarunte: quanq̃ inquit & Bætarussii dici possunt. Antoninus

Q VINTO

Betarum uocat locū eum inter Cæsareā a qua distat .xviii. M. & Diospolin a qua .xxii. & infra. Mariaminitanos). Legēdū Mariaminitanos ab oppido Mariamma Syriae Phoenices ut Paulaniasī Ca-

Maria

fionde praefectura ut Ptolomæus. Ex eodem .xxiii.

Paradysum pagnas penelēmitas). Vetus lectio paradysum Pagras Pinaritas: astipulantur & Strabo Ptolomæus: pieria inquit praefectura sunt Pinara & Pagra: etiā si patra: in eo deprauate scriptū est Nā & Antoninus Pagras siue pacras appellauit. De paradiso quoq; sit hic & a Strabone metio: apud quem imperite ut multa uiridarium uerterit: Nō q; paradysus uiridarium ortūq; nō significet: sed q; nomina oppidorū propria sicut hominum quacūq; lingua retineri solent. q; igitur a pirocalon & ab surdum esset Gregorium Theodorum Phrontiscum uocare: Vigilantium Deodarum prudentiū: tā- tūndē & hoc etiā si Laurentius Valla homo alioquin optime de Romano sermone meritis promō- torum in Peloponneio Hichthyn Plinio Ptolomæoq; appellatum: ipse apud Thucydidem secūdo li- bro piscem trāstulit. Eadē ratio eorum est: qui herbis & animalibus: quae ueteres græcis nōibus usur- pant: ipsi latina imponunt uocabula: quod mihi nunq; probatum est: ubi nulla cogat necessitas.

Pagra
Locus Pto-
mai

Error Valiz

Seleuciam præter iam dictas duas quæ ad euphratem & ad amellū uocat). Nō inuenio ubi Seleu- cias duas in Syria monstauerit: sed unā tantū quæ Pieria inqt appellat. Itaq; legēdū est Seleucias præ- ter iā dictam duas quæ ad Euphratē & ad Belum uocant. Ptolomæus tris & ipse facit Seleucias Pieriā ad Euphratē: ad Belū. Strabo quoq; ad Euphratē unam: ad Pierā montē alteram. habet & uetus lectio ad Belum: non ad Amellum fere.

Seleucia

Tardicenses). Vetus lectio Cardicenses. Hecateus Cardytēses: Insigne inqt oppidū in Syria Car- dytus & infra. Arberhusios). Strabo & Stephanus & Antoninus Arethufios ab Arethufa loco Sy- ria munito iuxta Emefam. xvi. M. p. & infra. Beroēses). Pōr & Beroēenses. ipsum enim oppidū Be- roea dicitur Straboni Ptolomæo & infra Plinio.

Cardytus
Beroea

In monte aga). Ptolomæus Aba. Strabo quoq; Abo sita o αβοσ αφορ και ο ευφρατης. Nam & Araxes ex eodē monte nascitur: unde fabulis occasio fratres eos fuisse. Abos & Eustathio uocat & in- fra. Derzenem). Strabo Derxenē. Stephanus & Xerxenem Armeniæ minori proximā regione quādam a Xerxe nominatam refert: sicut a Cambyse Cambyse(nem. & paulo post. Anetiā). Cre- diderim Anetiā siue Anatiā: unde nomē Anaitidis Dianæ in Armenia ut inqt Strabo. celeberrimū cuius phantum in Suis quoq; augustissimū: de quo uolumine tertio & trigesimo prolixius. & infra.

Abos

Anaitidis
Dianæ

Lxxxv. M. p.) Antoninus a zimara Dascufam. lx. Vetus lectio. lxxv. item. A dascufa melitenen). Plinius. lxxiii. M. p. Antoninus uero. L. tantū. & infra. Omniam). Vetus itē codices Omītram.

Ex capite. xxiii.

Saxofum & uiolentū arabiam). Distinguentū est: ut uerbum Arabia sequentibus accomodes hoc modo: Arabia inde leua. & quæ sequuntur. Solinus: Euphrates inqt dextera Comagenem. Arabiā le- ua relinqt. hoc ipsum ex Strabone colligas. Quod autem sequitur. Tricena mensura). Fortasse re- ctius sit legere Atricena mensura dictā regionem ut partem illam fertilē Arabiæ ad Babylonē signi- ficet: quæ Triacofachia ferre dicitur Herodoto & Straboni: hoc est fœnus tercenties: de qua octauo decimo uolumine.

Triacofachia

Arabia præter supradicta). Vetus oīs lectio arabia supradicta: hoc est illa pars quā ab Euphrate flu- uio determinari ab leua diximus: Ex Strabone: qui Carras Anthemusia & Nicephoriū iisdē locis sta- tuit qbus regionē hanc Plinius. nā uerbū. Anthemusia). Scribendū est ut dixi mox anthemusia siue anthemus ex Strabone Ptolomæo Stephano: itē Plinio uolumine sequenti in relatione Mesopota- mias. & infra. Syngara). Scribendū Syngara ex Vranio: uicina Edeffa inqt est Syngara: Ptolomæus quoq; idē a mōte Syngara. & infra. Taplacum & schoenite). Scribo Thapfacū ex artemidoro Stra- bone Ptolomæo: & Scenitæ a tabernaculis in qbus degunt appellati quæ Cilicis metantur.

Singara

Scenitæ

Ex capite. xxvi.

Dicta: iā hierapolis: ac beroea: & chalcis Vetus lectio Dictæ non dicta. tertio enī & uigesimo hu- ius libri capite tria hæc oppida leguntur. Bamyrcem inquit quæ alio nomine Hierapolis uocatur. & paulo post: Chalcidē inquit cognominatam ad Belum. nec multo infra Beroēenses.

Hierapolis

Ex eodem. xxvi.

Hemefatem: elatium). Vetus lectio Emefa: item Elatiū: quod quidē & Prolomæus: alatiū tamen non Elatiū uocans. De emefa ex Strabone Plinioq; superius. Et infra. Arura). Vetus lectio Asura. Pto- lomæus azura siue auzura ad Euphratem parte arabias defertæ.

Azura

Ex capite. xxvi.

Parte amani). Legēdū portæ: quas Strabo Ptolomæus Ammianus cæteri amanicas pyas uocāt. Et infra. Flumen andracus). Strabo: andricus inqt Ciliciæ mons est: unde fluuii nomē ut solet: da- tum esse potuit. & infra. Iffos idem alexandria). Scribēdum Iffos inde alexandria ex Strabone Ste-

Andricus

EX LIBRO

- Magarfa** phanog. potest & ite non inde legi ex uetustis codicibus. & infra. Magirfos). Strabo Magarfos siue Magarfa plurali numero ubi & Megarfa Minerua phanum: & Amphilochoi Mopliq. sepulchra. Ex eodem. xxvii.
- Aleius** Campialer). scriberem libentius Aleii. Strabo: Prope Mallu iquit & Magarfa campus est Aleius: idest αληιοῦ πεδίου. Idē Eustathius: idē ante omnes Homerus & poeta Dionysius: ita dictum uolentes: q. per ea primū loca praecipitatus equo Bellerophonates errauerit. Sunt qui ab oppido id deducāt quod Alas appellabant: eos porro campos inter pinarum & Cydnum amnes collocant. & infra. Tharfos). Scribendū Tarfos auctoribus Strabone Dionysio Ptolomaeo ceteris: qui & rationē originis cur ita nominaretur exponūt: nec uno plane modo cuncti alii a siccitate: alii a prepedis quae tarfos dicatur ut in manu alii aliter. In sacris litteris cū Tarsus dicit: magnā Carthaginē itelligi auctor est Eustathius. Ciliciā uero Tarsum: aliquādo Terfon & tarsiam appellatam scribit Stephanus. Item Partheniam a parthenio Cydni filio: ut athenodorus. Ex eodem. xxvii.
- Anchiale** Cassipionis). scribendū arbitror cassipolis ex Ptolomaeo: q. cassas oppidū asperae Ciliciā commemorat. Item. zephyriū fancile). scribo zephyrium Anchiale. Hanc Dionysius poeta Anchiale uo cauit. Strabo: post zephyrium inqt Anchiale supra mare Sardanapali opus. Ex hac urbe fuit Athenodorus: q. nō a Sardanapali sed ab Anchiale laperi filia conditam uult. Cydni matre: a quo nomen uici nō flumini. conditores porro suos quicq. consecrabat. Romani Romulū: Athenienses Theseum. Siuopēdes Auctoliciū: ut Martialis epigramma sic interpreter in poetā Aemulum: Nō credo iura uerpe p Anchialen: hoc est: Noli per numina iurare nostra quasi Romanus graecusue: qui sis peregrinus & q. dem cilix & solymis natus. pindeq. imperitus atq. Barbarus: unde κίλικεῖρ & σολοικίεῖρ orta sunt. Est enī salis plena taxatio: haec contra eū qui poetā se profitebatur. Melius ita q. per Anchialū: hoc est per Sardanapali numen: ut haecenus expositores dixere auctore nullo. De Cilicifmo in hunc sensum Plautus & Hieronymus & alii. & infra. Adara cybira pynare). Scribo Adana cybira pinara De adana Ptolomaeus: etiā si multitudinis uocabulo adana graeci fere appellant. conditores habuit adanū & Sarū. ille urbi nomē dedit. Sarus amni: qui coeranus ante nominaret. Cybira & pinara Straboni Ptolomaeo ceteris. Ex eodem. xxvii.
- Locus Martialis** Hales). Stephāus Halix sine Halicos: a quo regio Halice ad augustopolin: hoc ē ut dicūt aliq. apud Ptolomaeū Sebasten. Sunt & alae in Cilicia ut dixi quibus nō aspirat. & infra. Pedalic. tabe. dorin). Strabo Thebas in Cilicia: nō Tabas demonstrat. Stephanus in Lycia podaliā Tabas: in caria uero Dorion siue Doron potius: ut geminatas intelligere possimus urbes. quod quidē & Strabo facitari solitum affirmat & infra. Corifos). scribendum Corycos: ex Strabone Ptolomaeo Mela ceteris: alias nota magis nulli domus est sua q. mons & specus corycius Croco: & poetarū mentione habitari a diis & dignus & creditus: nam promōtorium Co. ycium alibi est pro uerbio curiositatis nobile Strabōi Ciceroniq. ut post dicemus. Ex eodem. xxvii.
- Corycius** Horrida horne milli). Vetus codices Oppida Elme Myle. Nos quoq. Oppida: nō Horrida. Idē olme aut olmos non: Elme. Infra quoq. ubi scriptū est seleucia Tracheotis cognomine a mari relata ubi uocabatur. Hormia). Legendum Olmia siue Olmos ex Strabone qui ait ολμοσ οππον προτερον ωκουρ οινυρ σελευκεισ κτισθεισος δε επι τωκαλικαζμο σελευκειασ εκει μετωκισθησιν. Mylas uero in Cilicia qdē nō legi: sed i Sicilia Thessaliaq. In cilicia porro Milyae habent: ut post docemus: sed in mediterraneo. & infra. Myanda. Strabo Myinda neutro genere plurali numero: p. pe Anchialam: quanq. & Cynda quandoq. apud eum legit. & infra. Eleusa). pronuntiandū ita est ut sit quadrisyllabum nō trisyllabum Eleusa. nō enī ελαισα sed ελαδιουσα graece scribitur Straboni Ptolomaeo ceteris. ita dicit & ifula inter Ciliciā atq. Cyprū cognomine Augusta: siue quod idē est Sebaſte ad Cyricū auctore Stephano. Ex eodem. xxvii.
- Lipparis** Lipparis). Scribendū per simplex. π. α. π. του λιππουσ. quoniam ut ait Vitruuius: natates i eo aut lauantes quasi oleo ungant. & infra. Paradifus). uetusti codices Paradius. Strabo locū i Cilicia uersus Paphyliam uocari tradit charadrum: ut fortasse amnis inde charadrius uocetur. Ex eodem. xxvii.
- Isaura Omana** A nemurie regione). Scribo iunctim Anemuri e regione: ex Pōponio Strabone Ptolomaeo & nō multo ante Plinio. & infra. Isauria). Strabo Ptolomaeus & uetusti codices Isaura plurali numero. Ammianus: Claudiopolis inqt quā deduxit coloniā Claudius caesar Isaura ante. Charax tamē Isauriā cuius tatē hanc genere foeminino protulit. & infra. Homanadū). Strabo nō Homanades: sed Homanades siue Hormonadeas appellat: Nā oppidum Omana in foelici Arabia est auctore Glauco. Ex eodem. xxii.
- Oppidū oronda). Quidam Laranda: quoniam Strabo Lyciaoniae urbem ita uocat. Marcellinus. Apud oppidum inqt laranda uictu recreati. Ptolomaeus quoq. Municipium laranda in lyciaoniae partē: Antiochiana dicta: collocat: ut Plinius fere hoc ipso loco. Caetege: ut mutare nō audeat: facit Plinius hoc libro: qui ait Prifidiae tractū quēdam Orondicū uocari: qd & Ciceronis & Ptolomaei testimonia

Q VINTO

confirmant. Erunt igitur Pisidiae Oronda: Lycaoniae Laranda: Sunt & in Capadociae Cataonia ppe Ciliciam Larandas: fed Antonino. Ptolomæus enim Leandin uocat: non Laranda eo situ prope tandra rin siue Tanadarini: iuxta quæ Cucuffos fuit oppidum exilio Chrysoftomi q̄ alia re insignius.

Ex eodem. xxvii.

Agalefos). Scribendum Sagalefos ex Strabone qui Lyconum Pisidarumue urbem ita nominat: Salgestum quoq; dici solitâ & infra. Philomelienses). Vetus lectio Philomelienses: Nâ & græci qui Λομμελις appellant a Philomelio Phrygiæ maioris oppido. Sunt & in Phrygia qui sequuntur Pelteni Thymbriani: sed quoniam in eandem iurisdictionem conueniunt in quam Lycaones: propterea hic redduntur: etiâ si melius forte sit ut Tymbrianos q̄ Thymbrianos quis legat. Nec ignoro Thymbriani uicini fuisse proximâ Latmo ac Myunti potius: ut ait Strabo unde Thymbriani: sed in Ionia. Porro in Phrygia Tymbriani sunt auctore Stephano. Tymbriani prius dicti ab urbe Tébrio. nâ Thymbra in Troade est sumota us locis perq̄ longissime. Pelteni uero qui & capite hinc tertio redduntur: idē an diuersi sint: quoniam ut ibi dicitur in aliam iurisdictionem conueniunt: extimamus proponimus: & in fra. Tyrienses). Stephanus Hyrienses ab Hyrtia urbe isauriorū p̄p̄inqua Seleuciæ Calicadno amne præfluente.

Ex eodem. xxvii.

Thebasa in tauro idea in cōfinio galatiæ atq; cappadociæ). Strabo Artemidorusq; Terbasa & Sindamidem locis fere statuunt Pisidarum urbes ita nominâtes: quos & Lycaonas Phrygasq; ueteres uocabant regionibus: haud ita dum in partes diuerfis. Claudianus: Finibus obliquis lydi pisidæq; feroces Cōtinuat australe laus gens una fuere Tot quondam populi priscum cognomen & unū Appellata phryges. In huius quoq; libri calce Thebiseni Galatis cōtributi mēdose forsitā pro Terbalenis scribantur: siue ut Stephanus Tabalenis. Sed & in Ptolomæo ubi leguntur in Paphlagoniæ Carbalia quæ Galatiæ: ut ait Plinius cōtermia est ciuitates Pisinda & Corbasa: fere uereret: ne Sindā & Terbasa scribēdū fuisset: nisi q̄ longitudo latitudoq; ab ipso traditæ longius aliquanto eas sumnouent ab iis locis ubi Terbasa Sindasq; figuntur.

Ex eodem. xxvii.

Thracum (oboles mylie). Scribēdū Milyæ uetusti codices Strabo timagenes Herodotus. Regio ipsa Milyas uocat: incoiæ Milyes & Milyæ. Interi Milyes & Milyitæ. Cicero actione in uerrē tercia Milyadas: Quomodo iste inquit cōmune Milyadum uexauit: hoc est Milyensium Remp. Nomē a Milya uxore & Iore Solymi postea Cragi coniuge.

Ex eodem. xxvii.

Syde & infra Sardemius). Scribēdū sīde a sīda Mētauri filia uxore Cimolix ex Hecateo Strabone Ptolomæo Stephano a quo & Sardessus ppe Lyrnessum: non Sardemius. In Pomponio tamē Sardemius & infra. Caractes). Scribēdū cataraçtes ex Ptolomæo item Strabone: Post O. biam inquit paphlagoniæ cataraçtes est fluuius magno strepitu ex alta rupe deiectus: unde & nomen: Pōponio ceterisq;.

Ex eodem. xxvii.

Oroandes). Scribēdū ex Ptolomæo Ammianoq; Oroates: ita enim uocari tradunt tauri montis partē in terra media. Nypetes). Scribendum Niphates ex Strabone Pōponio Ptolomæo Solino Claudiano ceteris: a Nitiibus ατρον πεπευ. corrigitur in eo tamen prima: quanq̄ per diphthongū origo scribitur: ut in Chimera quandoq; item in Etrusco: licet enim ατρο τις ατρας uel ab oppido Aethria duci uideatur ut tertio libro diximus. nō tamen per. α. nec per. æ. sed ad hunc modū scribi solent: Etruscus. Martialis: Quinam solitico fortuna parētis etrusco. Itē Strabo τρυφαιουσ παυαζι ετροσκουστ και εονσκουστ ορουαζουσι.

Ex eodem. xxvii.

Gargus). Legendū Cragus: ex Strabone: Ptolomæo: poeta Dionysio: Pōponio: & statim infra Plinio. Est & zargus mons quo media a Babilonia dirimitur Straboni Ptolomæo ceteris. & paulo post. Oppidum semena). Stephanus Simena. Fuit & sebeda portus Lyciæ: ut inquit Alexander. fuit & Sidenas: ut Xanthus: unde Sidenis regio apud Marcellinum. Cōmoneo lectorem ne frequens agnominatio decipiat.

Ex eodem. xxvii.

Gage). Nonnulli corruptum locum censentes ipsi maxime corrumpere: non Gagas sed Cragum legētes. Ego qdē fateor monē in Lycia Cragū uocari: ut supra mox ostendimus: cui ex aduerso mons alter sit Anticragos a Crago Tremleti & praxidicæ nymphæ filio: ubi & deorū syluestri u. n. specus Poetæ celebrant: Sed cū Gagas in Lycia quoq; haberi constat ex Ptolomæo Alexandroq; Palæontichos idēst ueteres muros ante nominatas: nunc Gagas ab amne Gaga: ubi & Gagares lapis: inuenitur auctore Plinio: Dioscoride: mille aliis. Profecto uetus & sana lectio fastidiri non debet: præsertim cū statim fere post de Crago: siue quod idem est Grago subiungat. Promontoriū inquit Gragus.

Ex eodem. xxvii.

Limira. itē aricandus. itē masticus. itē andria. item mira. item aperie. (Scribēda sunt lymira Arycādos Masticites Andriaca Myra Apyre: Ptolomæus Strabo ceteri: lymira nomē dedit amnis Lymirus: Myra Myrus: & Myras & myron quoq; dicit Stephā. Apyrā Pro. ppe flumen lymirū cōstituit

Catonia
Cucuffos
exilium
Chrysoftoi

Thymbria
Thymbra

Pisidarum
urbes

Milyæ

Sidæ

Cataraçtes

Niphates

Etruscus in
syllaba

zargus
Sebeda
Sidenis

Cragus
Gagas

Lymirus

EX LIBRO

- Aptera** Stephanus tamen in Lycia urbē esse dicit aptera neutro genere: cuius nominis & in Creta insula sit op-
pidum a Syrenibus uocatum: quicquid ibi cantu a Musis: præ mœstria exuta pennis in mare defluu-
issent Arycandos item Lyciæ annis est: a quo urbs ibi Arycanda nomine.
- Arycandos** Ex eodem. xxvii.
- Cabessus** Habessus atque in recessu pelius. Et supra mox: antipellos). Scribendū Phellus & Antiphellus ex Pro-
lomæo Strabone cæteris. Fortasse uero nō Habessus: sed uel Edebeffus scribendū fuit: ita Lyciæ urbē
uocare Capitōe. sed & uetus lectio Hebeffum nō Habessum præfert. Aut certe Cabessus ex Hellani-
co in Lycia Homerici uersum interpretante καβησσος ἐν πλάγῳ εὐπρᾶ. Sed alii Capadociæ urbē Ca-
beffum uolunt Othryonæi patriam.
- Sydyria** Sydyria). Scribendū Sidyma numero plurali ex Ptolomæo Alexandro: item Plinio in mentiōe
insularū Asiæ a Sidymo conditore.
- Pinara** Ultra par sinus prioribus ibi pyrama). Legendum Ultra per sinus prior ibi Pinara. Vel sic: Ultra
par sinus prior ibi Pinara: ex Strabone Ptolomæo & uetustis exemplaribus. Subiacet iquit Strabo pi-
nara Crago monti omnium Lyciæ urbium amplissima. Ptolomæus montē Cragum: ipse Cragalon
appellat. In Ouidii nono metamorphoseos Crachon pro Cragon mēdose legitur. Iam crachon & ly-
miræ xanthiq; reliquerat undas. Pinarā uero Xanthiorum in Lycia coloniā eē phibent occupato col-
le ad Cragum montem: rotundo: unde nomen. omnia enī rotunda Licii Pinarā uocabant: auctor Ste-
phanus.
- Locus Oui.** Ex eodem. xxvii.
- Telmessus** Et in quælyciniam finit telmessus). Scribendū & in quā Lycia finit Telmessus. Vel sic: ut Mela Pō-
ponius. Et quæ Lycia finit Telmessus: ex Strabone Ptolomæo cæteris: quanquā græce Telmissus fere-
nō Telmessus dicitur: itēque Telmessus Aristophani in fabula quæ τελευσσεισιν. inscribit: a p̄monto-
rio: ut est apud Strabonē Telmesside. Quia uero post Lyciam Caria est: nec cōfinia semp eadē: pro-
pterea factū est ut modo Lyciæ modo Cariæ ut ait Stephanus cōtributa sit. Magicas ibi quodā artes
floruisse testis est post Ciceronē Plinius. Differt autē a Telmessō Telmessus: quia in Pisidia Termessus ē
gemia: Maior & Minor. Telmessus uero i Lycia Ptolomæo Eustathioque. Nā Herodianus utpote grā-
maticus nō distinguit: sed in Pisidia Telmessum haberi tradit: quæ Termessos ante diceret: a Tem-
messō cōditore Appollinis filio. Stephanus Telmessum Cariæ ab hoc exārdificatā scribit: & matrem
eius Themisto fuisse zabii regis Hypboreorū filiam. Galeoten uero Telmessi fratrem Sicilia p̄fectum
- Termessus** Ex eodem. xxvii.
- Candyba** Galeotas populos in ea terra condidisse.
- Candima** Candima). scribo Candyba neutro genere: Ptolomæus & Stephanus a Cadybo Deucaliōis filio.
& infra. Pedalia coma). uetus lectio podalia: itēque Ptolomæus: itē nō Coma sed Choma his uerbis
& hoc ordine: podalia Nyfa Choma condyba.
- Tlos** Ex eodem. xxvii.
- Telandros** Troa). Scribendū Tlos ex Artemidoro Strabone Ptolomæo a Tloe Trimiletis & praxidicæ nym-
phæ filio: & infra. Telandus). Scribendū arbitror Telandrus ex Alexandro in caria: qui hac & Te-
landriam & telandron neutro genere pronūtiat: ab hac urbe nomen datū uel acceptum insulis credi-
derim quas in Europa & Asiæ Lycia telandros appellandas monstrauimus.
- Cabalis** Ex eodem. xxvii.
- Carœa** Oemanda balbura bubona) Lego Oenoanda: nō oemanda: itē Bubon: nō Bubona. etenim litte-
ra. a. initium est sequentiū: A telmessō inquit Asiaticū mare. De oenoanda Strabo Ptolomæus Alexā-
der: itēque de Balburis & Bubone a Balburo & Bubone qui latrones fuerūt exārdificatis: nam cabalia:
cuius ille inquit tres urbes sunt: etiam cabalis uocatur Hecateo. nec p̄ duplex. la quoque scribitur.
- Locus Ptolomæi** Ex eodem. xxvii.
- Dædala** Temedum). Vetus fere lectio Telmessum: de qua superius dictum est in Telmessum finire Lyciā.
Ptolomæus quoque ac Stephanus post Dædala inquit Telmessus est. Fuit & Themessus in Caria: sed
post reddenda. Illud meminimus: finem his locis Straboni Glaucum uocari: sed Amnē Plinio. Cæ-
terum Dædala neutro genere dicuntur a monte Lyciæ: ut Strabo inquit. Quod autē sequit. Cyria
Fugitiuorū). Ptolomæus Carœa & Alexāder. Caropolis utrum probetur plurali numero: ut Dæda-
la: effereandum putamus: quod fere illa gentis eius consuetudo est auctore Stephano: Apud Pōponiū
certe cū dicat in Caria p̄montorium esse geminū: Pedalion & Citria: uidetur Cyria scribendū fuisse
cum Plinio: aut Carœa cum Ptolomæo: aut certe Crya cum Stephano: ut iter insulas dicemus. Et pau-
lo post. Calinda). Ptolomæus quidem calynda: sed Herodotus calyda. Strabo Calynda.
- Locus Ptolomæi** Ex eodem. xxvii.
- Dædala** Amnis indus). Legendum uidetur Ninus nō Indus ex Alexādro qui ait Dædala urbē Lyciæ a Dæ-
dalo ibi sepulto noīatam: quem coluber aquaticus ex amne inquit Nino in paludem qua Dædalus con-
meabat egressus: momordisset. & infra. Portus ereffa). Vetus codices Cressia. Ptolomæus Cressio.
Ex eodem. xxviii.
- Lacus Iorima** Lacus Iorima). Strabo locus Loryma: id est χωριον λωριμα. Hecateus quoque urbē Cariæ sic ap-

Q V I N T O

pellat. meminit & Ptolomæus. Et infra. Paridion). Pomponius Pandion Larumna inquit & Pád iō collis in mare emissus. Collido non elido: Et infra. Oppidū hydās. Inuenitur in Caria quidem Hydissos a Bellerophōtis & Asteriz filio cui nomē erat Hydīs ex Appollōio. Ptolomæus quoq; Hydissos (ā noīat. sed quoniā de Hydissā iſterius habebit fieri pōt. ut hic scribēdū sit nō Hydesed aut Lydesita n. uocari oppidū Calyndis ppinquū Ptolomæus i Lycia demōstrat itē stephanus Aut Hyla ex Pōpōnio sinus inqt. (chœnus ambit Hyla: Bubassus Cyneton. Ex eodem. xxviii.

Acanatus alio nomie Dulopolis). stephanus in Caria prope Gnidum fuisse meminit. Acāthon. Pomponius Cyneton uocat hāc. schœnus inquit sinns ambit Hylam Bubassus Cyneton. Appolloni us Canerium siue Canebium in Caria uocari tradit urbem quā post dicta sit Cyon a qua Cyitæ. Nā Dulopolis & in Libya & in Creta quoq; fuit Carrino. Et infra. Pegula). Scribendum Pegala q̄ inquit Stephanus. Pedala quādoq; scriptū est sed corrupte. Cæterū Pedasos & ipsa Cariz urbs erat a Pegalis diuersa ut post constabit. Et infra. Sed prius Tefga. Legendū Sed prius terga cū ex uetustis codicibus tum q; sensus aliter non subsistit. Ex capite. xxix.

Timifiones). Legendū themifiones aut Themifonū a Themifonio Phrygiæ maioris loco ppe Lyciam ex Artemidoro Strabone Ptolomæo. non enim de Caria pluiq; de conuentibus hic agitur: ut in Lycæonia dictum est & supra mox. Prius inquit terga & mediterraneas iurisdictiones indicaſſe conueniat. Quod autem non multo post subsequitur. Sinnada. Scribendum Synnada ex Stephano p. y. quoniam prius inquit Synnada diceretur a congregatis eo loci Græcis Macedonibusq; Acamantē post captū llium secutis conditorem urbis. In quo meminisse oportet in hac parte Phrygiæ tria loca esse uicinis quidē uocabulis sed remota: Est Synnaus siue Synnados Ptolomæo prope Dorylaum. de inde Synnada unde marmor Synnadici Ptolomæo Straboni Plinio: post Sannaus iuxta Themifoniam Strabonē a Ptolomæo Sannis appellatus de quo forte Plinius secūdo libro. Lacus igit Sannaus in Asia circumnascēte Absynthio inſicit: quanq; & per simplex. n. scriptū apud græcos est Sanis & Sannaus. quia tamen in uetustis Plinianis codicibus nō lacus Sannaus sed Annaus legitur: nō defunt qui Anæus scribendū in Plinio putent ut libro sextodecimo notabimus in mentione harundinum quas ad Anæticum lacum in Asia gigni tradit. Ex eodem capite. xxix.

Corpeni dorilei mudei). Scribēdū forte Cercopēi. Dorylæi Midæi a Cercopia Dorylæo Midis quæ sunt Phrygiæ maioris oppida Ptolomæus auctor. Sciendū tamē oppidū Midas aliquādo midæiōy & midæiōy uocari Plinio Straboni Ptolomæo. nā & Doryleum & Dorieum & Dorylium quoq; dici potest hoc modo δορυλλειοy δοριςιοy δορυλλειοy iisdem auctoribus Eustathio ac Stephanō. Dorylaum & Dorylenes Cicero i oratiōe pro. L. Flacco possit aliquis Eucarpeni scribere si quis malit ita q̄ Cercopeni ab Eucarpia Phrygiæ itē urbe ut Metrophanes & Strabo Ptolomæus testant. in qua racemi feracitate ac magnitudine iſpectabiles: unde & nomen. Ex eodem. xxix.

Orba). scribe Orga ex strabone ita fluuiō uocatē in Mazandrum cadētē cū Marlyra. Et infra. Acmones). Legēdū cōiunctim Acmonenes siue Acmonies ex Ptolomæo ab urbe Phrygiæ Acmonia. quā Acmon Manei filius ut Alexandro placet cōdiderit. & infra. Siluanos). Ptolomæus quidē a sylbio Phrygiæ oppido silbianos. sed Eustathius & stephanus syllæum & syllion id uidēſ appellasē. unde syllyenes ut Dorylenes siue syllyani: quanq; fieri pōt aut duo esse syllæum & silbion aut rationem pronuntiandi consuetudine mutatam. Fuit & in ionia prope smyrnam sillium ut inquit stephanus: quo syllyenes & silliani. Ex eodem. xxix.

Placium). Vetus leſio Piatum stephanus πιατον πολισ καριασ a Piatō Phryge: ut pitaium latine dici possit a quo Pitaenes: quoniam græce πιαεις dicantur. & infra. Eutane). scribēdum Euthanae. stephanus Cariz inquit oppidum ευθηται. Ex eodem. xxix.

Thagele afideni eamassa). scribo Tgeagela sibi de Medmassa ex stephano. Hecateus quoq; medmasson. Inuenit & Dedmassa urbs in eadē terra. Est autē hoc cōe multis locis præsertim i Caria ut alii masculino alii fœminino genere pñcient quæ p geminū. s. circa finē scribunt. ut Hydissos & Hydissa: Pedasos & Pedassa: Edebesos & Edebeſſa. Quod autē hic dicitur: A magno Alexandro cōtributa oppida sex Halicarnasso: aliter strabo quiſic ait ex octo ciuitatibus sex in unam contulit Mausolus. Deinde sequitur: σουαγελα & και μυνδου διεφυλαξε. hoc est duas urbes suagela & Myndū seruatas magno errore interpretis: qui nō suagela sed cū Gela uerterit: quasi non σουαγελα sed συαγελα scriptū putaret. significat autē suagela Regis tumulū apud Caras: ut igit stephanus. Ex eodē. xxix.

Telmessum). Diximus qdē supra ex Ciceronis & Plinii sentētia Telmessum Cariz urbem cēseri quia tamen de Telmessō in Licia cōfinio dictū est: addubitari iure potest: nequid rectius sit hoc loco: Themissum: quā stephanus a Themisso Dadæ cōditoris filio quē lupi lacerauerē in Caria uocatā scribit: q̄ Telmessum legi. Alias: si hic Telmessus recipiatur: aut duras Telmessos: alterā Licia: alterā Cariz fecerimus: & in ea quæ Cariz sit magis uanitates exerceri solitas intelligēdū fuerit: aut unā quidē candēq; cū prior: ut stephano uideri diximus sed cōtributa Halicarnasso: propterea q; repetitam. Ex eodem. xxix.

Hydissos

Dulopolis
Pegala

Synnada

Vnde Mar-
mor Synna-
dicum
Sannaus

Dorylenes

Syllium

Suagela
Myndum

Telmessos

EXI LBRO

Duos sinus ceraunicū & iasiū).Scribo Ceramicū nō Ceraunicum:ex Plinio sequētibz:In Cera-
mico iquit sinu Priapōnefos.Ptolomæus quoq; urbem in Gnidia Chersoneſo a qua nomen sinus ha-
bet.Ceramum uocat.& infra Plinius haud multo post quanq̃ & gemina poteſt Ceramus fuiſſe:ī Me-
diterraneo:de qua Plinius:in Ora:de qua Ptolomæus.

Ex eodem .xxix.

Caryanda
Palus & in-
sula
Locus Inſi-
gnis Delphi-
ni foedere
cum puero
Polyanthia

Arianda).Hecataeus & Strabo Caryanda his uerbis.Bargylia inqt ciuitas & in medio Caryanda
palus & inſula cognominis.Plinius quoq; inter inſulas Aſiæ caryanda inquit cum oppido.cæterū iſa-
ſius & oppidum iſaſos de quibus hic agitur per geminū.s.a græcis parte plurima:nō temp tamē ſcri-
bitur.Inſignis locus Delphini foedere cum puero:ut uolumie dicturi ſumus nono.Nam & Myndus
& Palæmyndus & Bargylia per.y.ex Strabone Ptolomæo cæteris.

Ex eodem .xxix.

Othruſa).Vetus lectio Ptolomæus Strabo Plinius ultimo uolumie Orthofia.Eſt & i ſyria ciuitas
hoc nomie ut pdiximus.& infra. Niſa euanthia).Scribēdū Nyſa & Euanthia ex Stephano a ſiori-
bus polyanthia quoq; dicta:ſicut a munitione loci Erymne atq; charax.

Ex eodem .xxix.

Milon alabanda).Scribēdū Amyzon Alabanda ex ueteri lectione Ptolomæo ac Strabone:qui
poſt Alabanda ſtatim ſubiungit Amyzon Heraclea Euromos.& infra. Stratonice alibra).Scribē-
dum Alinda nō alibra ex Strabone Ptolomæoq; poſt ſtratonicen ptinus Alinda nominante:Stepha-
nus alidra.& infra. Throcene).Vetus lectio Troezenenam & Halicarnalum in Caria Troezenii
qdā inhabitaffe perhibentur duce anthe:ut Challimachus & Apollonius teſtant. Et Plinius libro de
cimo.Fama iqt Crateri Monoceroris cognomine in Troezena Aſiæ regiōe coruoz opera uenatis.

Ex eodem .xxix.

Xyſtis
Omphala
Iordani filia

Xyſtrani).Vetus lectio Xyſtiani:ſed & Stephanus ab urbe cariz quæ Xyſtis appellat.Et iſra Hy-
dientes).Ptolomæus Hydientes ab Hydifſa oppido quod & Hydifſos ut ſupiore capite notauimus
appellatur:nifi quis Hydientes ab urbe Lydorum Hyde Scribēdum putet:in qua Omphale iordani fi-
lia regnauerit:Hyle ut arbitrant aliqui ab Homero dicta illo uerſu qui de ſurore Tychio é σκωτο το
μοιο οχαρις οσ υληνι οικιαριω ex Stephano ſed pleriq; ut paulo poſt dicemus Hyden pro Sar-
dibus accipiunt.

Ex eodem .xxix.

Cofinus).Scribendum Cofcinus ex uetuliſ codicibus & Strabone:Loca.iquit relatu digna Mæā
dro circumiacent Orthofia & Cofcinia.

Ex odem . xxix

Sardes Lydie
Caput

Lyde myde uocitata).Lego Hyde uocitata:ut uerbum e duobus alterum temere inculcatum ſit &
utrunq; deprauatū.Confirm ut & uetus lectio:itemq; Strabo.Euſtathius:Sardes inquit Lydiæ terræ
caput & Regia-Hydam ab Homero dictam exiſtimat:Aſtipulaſ & Leander nicator:qui de Nomēcia
tunis oppidorum ſcripſit.

Ex eodem .xxix.

Hircalieticos cāpos).Vetus lectio Bargylieticos.Pōponius Ptolomæus Strabo Plinius & ipſi Bar-
gylia in Caria conſtituunt:a Beſlorophontis comite Bargylo quem pegafus occiderit.Andanum a
Caribus uocatam auctore Stephano.& infra. Mons latinus).Scribēdū Latmius ex Strabone Pro-
lomæo pauſania Pōponio:quē Homerus φειρω ποσ uocauerit:ut Hecataeo placet:ubi Endymio-
nis rota fabuloſitas poetis utriuſq; linguæ:apud nos quidem etiam Catullo-nam Ouidius.Et ſubeat
animo latmia ſaxa:tuo quāq; i eo uerſu l amia corrupte legebat. Fuit ibi & Latmus oppidum:nam &
Latmus inſula Thucydidi libro tertio.Quod autē ſequitur Heraclea montis eius cognominis Cariz
hunc ſenſum habet:Heracleam fuiſſe ibi cognomento Latmiā:quia ut inquit Strabo ſita eſſet ſub eo
monte Homerus quoq; id ipſum confirmat Heracleam ad Latmum appellando & Cariz cōtributā
dicendo.& infra ſtatim. Minus).Laudo qui Myus legunt ex Pauſania ptolomæo cæteris.Strabo.
Cydelius inquit Athenienſis Codri filius oppidum Mynuda condidit.

Ex eodem .xxix.

Myus

Trogela).Strabo Trogilia ubi & Trogilos quoq; uocaretur inſula:quam Plinius Trogilias appe-
lat producit in eo uerbo prima.Nomen ut Ptolomæus auctor eſt a promontorio Trogilio.in.Sic-
lia quoq; regio Trogilos fuit Thucydidi iuxta:Megas ad amnem Pantagiam.Fuit & in Macedonia
locus hoc nomine Stephano:quāq; Tragila ibi potius q̃ Trogila:unde Aſclepiades:qui Tragodume
na uoluminibus ſex conſcripſit ad Chersoneſum Thraciæ locata.

Ex eodem . xxix

Tragodu-
mena
ſcripſit Aſcle-
piades

Phygela).Strabo & Stephanus Pygella:nec a fugitiuis:ſed a morbi genere cognominatā uideri uo-
lunt:Agamemnone ibi ſocios pygalias uocatos:qui ſequi non poterant relinquere Pōponius tamē
& Dioicorides Phygela:unde Phygelites quoq; unum dicatur.

Ex eodem .xxix.

Deraſida s inſulas ſecum abſtulit mare).Scribēdū Marianon Mare:ut ſit ſenſus:eas quōdā inſulas
fuiſſe:quas Magnēſia urbs littori appoſita ſecum abſtulit mari:opere Mæandri ſiuit terrā adage-
rāt:Plinius ſecūdo libro Natura inquit abſtulit inſulas mari.lunxitq; terris Syriten Epheſius i medi-
terranea habet.Deraſidas & Sophoniā uicinā ei Magnēſia.Scribēdū.n.Vicina.nō uicinā. Abest eni
ab Epheo Magnēſia:ur hic ait Plinius.xv. M.p.Quod autem ſequitur. Trallibus abeſſe Magnēſiam

Magnēſia

Q VINTO

eo amplius ccc. M. Impudentissimū est erratū: ppter ea q admodū ppingua Trallibus Magnesia sita-
tū Straboni Ptolomæo ceteris. Proinde sunt codices in qbus ita legūt. Trallibus eo āplius trecētos:
hoc ē passūs. Desyrite paulopost & hoc loco Plinius: sed. Syrien). non syriten uocat Mediūq; iā cā
pis syrien inqt iūla adiecit: ut uel hoc uel secūdo libro mēda sit. Ex eodem. xxix.

In ora autem matium). Et paulopost. Mathium aliud). Scribēdū arbitror Manteum: ita. n. ora-
culis dicata loca græci nomināt ut cōstat. Vtitur & Cicero uoce illa in libro de finibus secūdo: ut qua
si de Manteo inquit promāt medicamenta illa epicurea: dolor si grauis: breuis: si longus leuis Step-
hanus σούρα φησι μαρταίου λυκίας. hoc attuli: ut hanc consuetudinē sermonis apud alios quoq; no-
tarem fuisse. Ex eodem. xxix.

Thracia & hemonion & ptele Stephanus Thrichia famoniō Ptelea. Eustathius nō Trichiam: sed
tracheam famonion uero ab una Amazonū famorna: preleā Dionysius. quoniā ex ulmo Amazōes
Dianæ altaria fecissent. & infra. Castro amne). Legendū Caystro ex Strabone: post egressum inquit
Caystri amnis lacus est selenusius cognomiē: in alterum statim lacū influens. Hoc illud est qd Plinius
hoc loco. Ediuersis inquit Regionibus duo selenunt. Caystrū uero dictū putāt ατρο του καισθααι
hoc est Amburi: quoniam propinquus sit Catacecaumena: quæ pars est Ephesiæ pretorrida & Deu-
stæ similis: nulla præter uitam arbore sed uino pstatissimo: quod Vitruuius & Plinius Catacecaume-
niten ex hac origine denominant. Alius est a caystro in eadē regione Cenchrius Ortygiū nemus irri-
gans: in quo Latonam lauerit a partu nutrix Ortygia: sed quid in re cōfessa tundimus? & infra. Do-
rion). Scribe Dorion. Tria porro hæc pteleon: Helos: Dorion: ab iis quæ in pelopōneso sunt uidēt
ortam in quo & Homeri uersum preteui καὶ πτελεον καὶ ελοσ καὶ δωριον parua oino res: sed quæ
delectet: & collatione parium: quæ nihil aliud est q obseruatio & eruditio: cōmonere possit lectorem
uel ofcitantem. Ex eodem. xxix.

Promontorium cyreneon). Legendū forte Corycæon. Strabo quoq; mōtē Corycō Mimanti p-
ximum facit: & corycæos inde populos Adagio ueteri ut diximus famolos. post Teon iqt Strabo co-
rycus mons & portus corycæorum casyites: inde Mimas. Pōponius tamē hinc iquit teos: illinc clazo-
mene in ipsa uero pēnsula est coryna: sed dici potest de corynæo infra paulo mētionē futurā in quo
tamen sciendum carynā a Stephāo uocari eam: non corynam: unde carynæorū tribus una de quinq;
apud Ephesium. Ex eodem. xxix.

Epiophthoria). Vetus lectio Hippichytophoria. Strabo Erythræ urbs ioniæ portum habet &
quatuor adiacētes iūlas Hippos appellatas. At unde chytophoria? ex argumēto illo: quod Ephorus
& Strabo clazomenios tradunt in ea cōmēnti locum habitasse qui chytron appellaret in Strabone
tamen chytron siue chytrion pro chyto scriptum uidetur: sed Stephanus cum Ephoro. Ex eodē. xxix.

Ante tanealis). Lege tantalis: solinus: caput inqt Meoniæ sipylus tantalis antea dictus: & in illā uo-
cabuli memoriā orbitariis datus niobes. Id ipsum & Marcianus & ceteris. & infra. Inde abest. xii.
M. p. & reliqua. iungātur cū uerbo præcedēte hoc modo: Regrediētibus inde abest. xii. M. p. ab Ama-
zone cōdita: & quæ sequunt. supra quoq; paulo. Inde illicolpe & hinc libade). Vetus lectio: inde il-
li colpe & hinc Lebade: ut uerbū substituta repetat. Nec illud utilitati: nō famæ consulens præteriero
uerba illa quæ supius habent. Stagnum salochithæ & tharceopolis substituta (syphilo). partim ex
ueteris codicibus: partim ex cōiectura cōmodius ita legi. stagnū fale. ob id & Archæopolis siue archo-
polis substituta sipylo: ita enim & cum præcedentibus & cum sequētibus egregie quadrauerit. cū enī
Meoniæ caput esset sipylus: nec extare amplius uel terræ motu euerla ut inqt: Strabo: uel hiatu deuo-
rata: ut secūdo libro Plinius. Ob hoc inqt substituta ei Archæopolis siue Archopolis quasi: caput alte-
rū aut capitis uicaria Plinii aut uerba hæc sunt uolumine secundo: ipsa inquit se condens terra deuora
uit Sipylum in Magnesia & prius eodem loco clarissimā urbem quæ Tantalus uocabatur. Ex eodem. xxix.

Iuxta adoriāū). Scribe iuxta Dorylaū: ut prædiximus ex Strabone Ptolomæo Cicerone Solinus
Hermos inquit ortus a Dorylao Phrygiæ Phrygiā scindit a Caria Marcianus. Hermos inquit ortus
Dorylao Phrygiā Cariāq; disperit. & infra. Cesseopoli). Legendum puto cheseopolis producta
prima ex Appollodoro chesū inquit ionia oppidū est: Horus uero chesius iqt in ionia terra locus ē. Ex eodem. xxix.

Asipyllo uero ephesium). Vetus lectio uerbum Asipyllo præcedētibus adiūgit hoc modo. Magne-
tes a Sipyllo deinde sequitur: Ephesium uero alterum lumen Asiæ remotiores conueniunt. etenī Ma-
gnesia duplex est: ad meandrum una: ad sipylum altera: Strabone Ptolomæo ceteris. de priore supra
hoc ipso capite: nūc de illa quæ ad Sipylum: siue quod idē est a Sipyllo uocatur: quemadmodū Apol-
loniā in Troade paulopost reddendam: alii ad Rhyndacum amnem cognominant: Plinius a Rhyn-
daco. & infra. Myfi macedones). Rectius est ut iunctim myfomacedones legantur: quemadmodū
Myfomolitæ: de quibus in Lydia. Ex eodem. xxix.

Trallis
Magnesia

Cayster
Vnde
Cayster

Cenchrius
Vbi Latonā
lauit a par-
tu nutrix

Coricus
Mons
Teos
Caryna

Erythræ
Chytus

Sipylus

Tantalus
Vrbem

Chesium
Oppidum

Myfomace-
dones

EX LIBRO.

Rheam Lydi Appellant Man Bacchus Maffaris a Lydis	Metauréſes). Strabo Maſtauréſes: itemq; Stepháus: quā Chryſorhoas amnis mediā ſecet: a Rheā dictam: quā Lydi Man appellant immloantes ei taurum: ſiue a Pedifſequa Rheā Ma: & Marte quē græci uocant Area: propterea q; liberū patrem quem Iupiter alendum ei dederat coelariq; uoluerat: i terrogata reſponſiſſet: Martis eſſe filium: Eadem ratione a Lydis Bacchum Maſſarin indigitari per hibent. In Comanis quoq; oppido Cappadoci dea colitur Attronite Ma cognomine: ſed quam Enyo non Rheam interpretentur. Ex eodem. xxix.
Dafcylium	Brullitæ dioſerite). Scribēdū Brullitæ Dioſhieritæ ab oppido Brullio ſiue quod idē eſt Bryllio & Dioſhierio: quod iouis delubrum ſignificat. De Brullio Ephorus: qui & Bryllianos populos & regionē Bryllida inde appellat: in qua Dafcylium ſpectetur oppidulum: nā & in Caria & in Ionia & in Aeoli- de atq; Phrygia: ſed & in Bithynia quoq; Dafcylium eſt: auctore Stephão. De Dioſhierio Ptolomæus Hanc phlegon inter Lebedum & Colophona mediam putauit. Ex eodem. xxix.
Hypæpa Ouidius	Hibepeni). Scribēdū Hypæpeni ex Strabone. Hypæpa iquit urbs oc currit deſcēdētib; a Tmo lo monte: ad Cayſtri campeſtria. Nomen ei ut inquit Stephanus Hypæpa: quoniā ſub Aeſpos montē ſita eſt Veneri dicata: ideo q; pulcherrimā ibi ſœmine uſant. Ouidius de Arachne: Orta domo par ua paruis habitabat hypæpis. Idem libro undecimo: Tmolus in aſcenſu cliuq; extenſus utroq; Sardi bus hinc illinc paruis finitur hypæpis. In Ptolomæo corrupte aliquando legitur Hippopa. Ex capite. xxx.
Phocæa	Phocæa). Scribēdū Phocæa: ex Polybio Strabone Ptolomæo cæteris: atē omnes Herodoto di cta q; uituli marini magno numero comparuiſſent urbē condentibus. Habet & Caria ſuam Phocæā monti Mycale appoſitam utruq; locum depopulata claffis ueneta eſt intra hoſce annos bello Tur- chico: Ab hac Phocæniſe ut a græcorum Phocide Phocēſes ab utraq; Phocæicus. Et infra. Cyme mirina). Diftinguendum Cyme Myrine. Liuius belli Macedonici libro ſeptimo Phocæā inqt & Cy mam & Elæam: Strabo Ptolomæus cæteri. nam & in propinqua Leſbo urbes duæ ſunt hoc nomine. Cymam ex Amazonum una dictam uolunt & Amazonium quandoq; uocitatem. Ex eodem. xxix.
Bellum Turchicum	Aegæa Italica). Scribēdū Aegæa Attalia. Aegæa: Polybius atq; Strabo in Aeolide cōmemorāt. At taliam Strabo Ptolomæus Euſtathius in Troade Stephanus in Lydia: Agroiram ſiue Alloiram prius appellatam: Inuenio & Attalydam in Lydia nomine a duobus impoſito: ab Attie patre: ac Lydo eius filio. Noui & in Cilicia quoq; Demetrio aut Pamphylia Straboni Attaliam monſtrari ab Attalo Phi ladelpho conditam: traſſatis poſtea colonis in uicinam ei Corycum: Barbaris modo Sattaliam uoci tibus: quā cum Coryco & Iconio & Seleucia Venetus ætate noſtra initio cū parthis ſœdere deripuit. Ex eodem. xxx.
Poffidea Neō Tichos	Poffidea). Videtur quidem a Neptuno id nomen deductū. & ita dici multa loca inuenias ſane. Cæ terū fere ſentio: ut nō Poffidea legendū ſit. ſed poſt Adæ. nam Poſſidiū Poſſideanne hoc ſitu nō cōpe ri. Artemidorus & Strabo κινιό τερονος εἴρη αἰα hoc eſt Cyme poſt Adæ. Signamus locū: nō linimus. Et infra. Neanticos). Scribe Neon Tichos: ex Strabone: id uocabulum noua moenia ſignifi cat. Ex eodem. xxx.
Elæa	Grinia nunc tantum portus ſolis). Scribendum Grynia nunc tātum portus ſoli: hoc eſt ſine urbi- bus & meri dūtaxat portus. Et paulo poſt. Elæa: item pytaue). Scribēdum Elæa unde ſinus Elaites & Pitane Pomponio Strabone Ptolomæo. pitane & in Laconico haberi conſtat alteram: ut indica- tum eſt: alteram æolidis celebratam: & q; ibi late res i aqua fluitant: & ciue archefila: ut melæ uerbis utaritæ: academiæ nihil affirmantis clarifſimo antiſtite. Ex eodem. xxx.
Pitane	Pitane canaius am). Scribendum arbitrarer Cetus amnis. ex Strabone: haud procul pitane a quo Ceti Homero populi uerſu illo κινιό τερονος εἴρη αἰα hoc eſt Cyme poſt Adæ. Sed quoniā torrens eſſe tradi- tur. & in Caicum non in mare fluere: commodius uidetur ut Canaius ſiue Caneus amnis dicat ab Cana urbe: quam interdiſſe dicit hoc littore. alluit pitane ut ait Strabo & Euenus amnis ſed poſt reddendus: quemadmodum & Cetus: Ex eodem. xxx.
Aex promō- torium	Canelyſi macea atarneā). Legendū puto cane Lyſimacea atarneā. De cana ſiue canis Strabo. ubi nunc Aegates ut ait Stephanus ab artemidoro dictus Aex-promōtorium æolidis Straboni. Pompo nius. Tum in promontorio inquit eſt canna oppidū quod præteruectos ſinus excipit nō paruus: uſq; ad ima montis idē: De atarneā Herodotus: quæ atarneus quoq; dicitur Straboni. De Lyſimachia nō plane cōſtat quidem: ſed ita congruunt littæ ut nulla earum deſit. Strabo certe in hiſce locis ſermē conditum a Lyſimacho tradit aſclepium. Ouidius: Aeoliam pitane a leua parte reliquit. Factaq; de faxo longi ſimulachra draconis. Ex eodem. xxx.
Aſclepium	Ciſtene cylla paleceps). Scribēdum ciſthene cilla palæſceps. ex Strabone Homero cæteris. Fue- rit autem duæ Scēpsies: uetus de qua hoc loco: & noua: unde Metrodorus: de qua paulo poſt. Verbu
Paleſceps	

Q V I N T O

autem. Cocylle). Vetus lectio habet Cocylum Strabo Cotylum in ida monte locum uocari tradit unde Scamandri & Granici & Aesepi fluminum origo. xv. M. p. a. Scepsi: & inde nomen Cotylo qua si conceptaculum & accetabulum significet. Quia tamen in mediterraneo fere id ponit: haud plane statuo quid sentiam: alioquin sapiculae notaueris oppidorum mutari loca nō uocabula: ut quæ in mediterraneo fuere admoueantur oræ aut cōtra. Sed & in huius finis ora montis idæ sunt ima: ut ex Pōponio docuimus.

Ex eodem .xxx.

Gergeia. Scribendum gergis siue Gergithos: ex Strabone cæterisq. Laetantius sibyllam inquit Hellepōtiacam in agro Troiano natam uico Marinesso circa oppidum Gergithium. Stephanus gergithiam sibyllam ex eo nominari tradit hanc. Verbum autem Marinesso corruptum est pro Marpesi: ut Paulanias in Troade ita uocans sibyllæ domicilium. Vel pro Mermasso ut Stephanus: μερμασσος φησι πολισ τρωϊκῆς ἀφ᾽ ἧς ἐρυτράια σὶ βυλλὰ. ἡ γὰρ καὶ ἡ πολὺς αὐτῆς ἐρυθρὰ τῶ χρωματι. nam Marpesius in Pāro insula montis nomē fuit eodē auctore. Ex eodem .xxx.

Noendros). Legendum Neandros ex Strabone. Charax. Neandriam: Theopompus Neandrium Sunt qui perperam Cleandron & Leandron: ut notauit Stephanus. & infra. Coriphas). scribe Coryphas. Strabo Coryphantis. & infra. Adramiteos). Antepenultima per. y. scribat. sed aliqui p. duplex. t. aliqui per simplex. si per duplex Adramittiū pronuntiare oportet. si per simplex. Adramyteū ut in penultima sit diphthondus. si auctor Stephanus. qui & initium quoq. modo per. t. modo per. d. recte scribi posse tradit. Ex eodem .xxx.

Exida). separandum est: ut intelligatur ex monte ida quippe quem Homerus Polypidacon ab amnium frequentia cognominet. Ouidius: Celiberrima fontibus ida. Ex eodem .xxx.

Cymerissos). scribendum Cimeris & Afios: ut duo sint oppida: ex uetustis codicibus & Aristotele qui ait Antandron prius dictam a Thracibus colonis Edonida: post a Cimeriis cētum annos occupatam & appellatā Cimerida. De Afio Troadis Plinius hoc opere non semel: itemq. Ptolomæus atq. Strabo. Pomponius: post Antandrum sequens inquit tractus tangit Gargara Afion Aetolorum colonias: Strabo: Gargara inquit condidere Afii. Ex eodem .xxx.

Intus colonia interdidit). Scribi potest colone. Strabo. Erant inquit Achæo cōtigæ Larissa & Colone. supra Lamfacū quoq. in mediterraneo fuisse tradit aliam Colonen extra Hellepōntum ab illo xvii. M. p. quæ & Batice diceretur: unde Cygnus fuerit. Quod autem sequitur. Deportās). Scribo Deportatam ex uetustis codicibus. hoc sensu: Colonas interdidisse nundinis & mercatu celebres: sed deportata ad Adramyteū negotia fuisse: quo & Adramyteus finis dicatur: qui cū idæo ut Strabōi placet idem est. Pote est & Colonia defendi: ut ad Larissam uerbum interdidit accommodes. Ex eodem .xxx.

Apolloniæ arhindaco amne erefi milepolitæ). Vetus lectio apolloniæ a Rhyndaco amne Erefi sū Miletopolitæ. De apollonia urbe ad Rhyndacum Strabo & cæteri. Plinius libro sexto: apollonia iquit supra Rhyndacum & alibi. Ereftios uero Pōponius hoc loco nominat ab Erefia oppido. etiam si Cressa in eo ut arbitror mendose legitur. Fuit & in Lesbo Erefia. xii. M. p. a. figeo Troadis: ut fieri potuerit hinc illuc contraue migratū fuisse: tam propinquo tractu. De miletopoli & Strabo. infra quoq.

Polychnei & myfani abreteni Strabo polychnæi a polychna urbe non procul Palæscepsi. item nō Myfani: Abreteni: sed in Myfia Abretenti: ex antiquis exemplaribus: ac Strabone qui ait Myfiam uocari aliam Morenen aliam Abretenen per duplex. t. quoniam a nympha Brettia dicantur. Ex eodem .xxx.

Amaxicus). Scribendum Amaxitus. Thucydides: Prætereū inquit lectum & Larissam & amaxitū inde in rhetæum ueniūt Meminit & Strabo: unde Amaxitenes: Apollodorus Amaxitenos Fuit & inter ionia & Cariam hoc nomine Plinio superius. Et infra. Crebenia). Herodianus ac Didymus Cebrenia uel a Cebreno amne uel a Cebrenio Priami filio. Fuit & Cebrena ibi oppidū. Strabo Thracas fuisse Cebrenios existimat: papinius: in syluis uiduæ Cebrenidos arda luctu flumina. Meminit ac Ouidius: q̄q̄ & Crebenis pro Cebrenis uitiose apud ipsos quoq. luctum est. Ex eodem .xxx.

Heptaphorus). Legendum Heptaporus ex Homero φησὶς ἑπταπόρος τε κάρησσοτε μοχλοσσε. hoc est. Rheffus & Heptaporos Rhodius simul atq. Careffus. Videtur autē Heptaporos uocatus: quia septem locis uadit potest eadem uia: propter quod & polyporos ut Strabo inquit appellatus est. & infra. Alium immune) Scribo ilium: quia sequitur: unde omnis rerum claritas. Et infra.

Epionie andera). Scribe Pionia: Theopompus & Strabo. μετὰ δὲ σκηνῶν πιονίαι καὶ ἀρδαιρæ ut Andera neutro efferantur genere. Paulanias: pionia inquit in Myfia sunt oppidulū super Caici amnem a Pione uocatz uno ex Herculis nepotibus. Ex eodem .xxx.

Balceiare). Distinguendum arbitror Balcea Tiare: ab illa Balceatz: ab hac Tiareni. De prima Stephanus περὶ προπορτῶς πολὺς βαλκεία. De Tiareni paulo post hoc capite. Et infra. Alyferne). Theopompus per. i. scribit Halisarnam.

Scamandea

Vbinata Sibylla Hellepontiaca

Polypidacos Ida

Larissa

Abretene

Cebreni priami filius

Heptaporus

EX LIBRO

Ex eodem .xxx

Crambre Cambre). Domitius iuuenalis uerſu expoſiturus Occidit miſeros cābre repetita magiſtros:hunc Plinii locum citauit quaſi & declamationis & oppidi nomen eſſet Cambre:quod quidem fieri quādoq; ſolet. Ceterū Poeta diſtiſſimus nō cambren ſed crambren dixit pro Braſſica prouerbio græco uſus quo iteratum olus id:mortem aſſerre diciſ. inuentionē hanc Politiano acceptam referimus.hoc autem loco nō cambre ſed Tymbre legerim libēnius:quā & zymbram uocabant:itēq; Dymbram ut Hellāicus:unde cognomē Apollini.Fuit & Thymbrara:unde thymbrarēſes & thymb̄ rarai apud Xenophōtē ſed pactolo appoſiti.Erat uero thymbra uſq; adeo celebris in Troade:ut mētio eius nec diſſimulari poſſet nec excidere:Conditam quidē ſerūt a Dardano:ſed nomē accepiſſe a thymbræo Dardani comite.Fuit eo loco & amnis thymbrius auctore Stephano

Ex eodem xxx.

Elea Ticius pſuſus pindaſo mōte). Vetus ois lectio nō Ticius ſed cetius:de quo ſupra ex Homero Straboneq; deſerui.& infra. Thyatireni) Scribo Thyatireni ex Strabone Ptolomæo cæteris. Thyatira enim dicunt quā prius Semiramida & Myſſorū Eſcaten uocabant itēq; Pelopiam in Lydia terra ſita & infra. Hieroconite). polybius. Hierocomitæ: ab hiera come q̄q; ipſe i caria cōſtituit. Et infra. Hieropolienſes & hermatopolitæ). Scribēdū uidet̄ Hydropolienſes & Harmatopolitæ ab hydra & har matunte promontoriis quæ ut Strabo inquit ſinum faciūt Elaiticū ab Elæa urbe dictum. de qua paulo ante Plinius: Haud procul inquit Elæa quā in littore diximus pergamena uocat̄ eius iuriſdictio & reliqua thucydides octauo: Harmatuntē inquit uenerūt quæ eſt regione urbis Methymnæ. Scio & Hieropolin inter Phrygiam atq; Lydia cōſtitui ueteribus Plinio Straboni Ptolomæo Stephano: alia ab ea quā Ptolomæus idē Hieroceſareā appellat nō longe Pergamo. Proinde locū demonſtro ut liberū ſit quod cuiq; libeat: admittere aut reſellere. iuenio & in theſſalia iron urbem fuiſſe Lycophroni: hoc eſt ἰρον προλιν itēq; in Leſbo alteram: & Malienſi agro tertiam. E theſſalia irote nominant. Malienſium iutenſes: E Leſbo unde in Continentem hanc miſſaſſe credi poſſet iropolienſes fortaſſe.

Ex eodem .xxx.

In honoris In honore ciuitates). Scribendum in honore ciuitates hoc eſt ignobiles: ſumptum a græcis qui eas ατιμωνος uocant. & infra. Iſidorus arineos). Legendū puto Arimeos ſiue arimos ex Strabone qui eos negat in cōſeſſo eſſe ubi fuerint: ipſe tamē Syros oēs ita nominatos ab Homero ſuſpicatur. Sunt qui eos in Lydia ubi fabula de Typhoeo & Vippera. ut Heſiodus. Sunt qui in Cilicia cōſtituātur pin dorus: ubi & anus Pempelos obruta ſit lapidibus. Sunt qui in Pitheculā inſula quam poeta dixerit in arimen: ut tertio libro Plinius iofepho de arimis idem uidetur quod Straboni.

Ex capite .xxxi.

Pithecula Tuba coriſ facta). Vetus lectio melior. tubo coriſ facta Quid tubuſ ſit & tubuluſ ex Plinio ſequētib; libris & uitruuio cognōſcitur. utitur & Martialis uerbo eo. Iſtē amathuſ). Scribo amathuſiā ab Amathunte. Strabo Ptolomæus cæteri. & infra. Macaran). Scribo macariam ab oppido Macaria Ptolomæus. & infra. Aſtynomus criptam). Scribo Crypton ex ipſomet Aſtynomo cuius uerba hæc inuenimus κρυπτορ κεληνοθαι δια το κρυπτεσθαι πολλακις υπο της θαλασσης id eſt Crypton appellatam: quia ſepe fluctibus oculiſ. illud obiter ſciendum & Spheceam & Meionida uocat̄ quādoq; Cyprū: ut inquit Stephanus. itē Citieam: ut Cirillus ab urbe Citio: unde zeno. Itē Ce raſtin ſiue ceraſtiada: quoniam promontoriis multis quaſi cornibus infeſtis aſſurgat.

Ex eodem .xxxi.

Lapathos Lamphetos). Scribo Lapetos producta media. Alexander Ephēſius Βηλου Λαυ κητορ τε και ιμα ροεσσε λαπηροσ. Strabo Lapathos: itemq; Ptolomæus ab amne Lapatho: q̄q; & Lapethos quoque ſcribitur apud ipſum.

Ex eodem .xxxi.

Temefe Soloe amafuſ). Scribe aut Amamaſſus ex Dionyſio i Baſſaricis. τεμβρομ ενυσθεια τε και ειμα λινρ αμαμασσορ: quibus locis apollinis Hylatæ uigebat religio. Aut tamaliſ ex Strabone Ptolomæo Polybio qui temefiam. Quod autem Homerus dixit σ ταμείων μετ' χαλκον. De italica temefe ſiue tēpia rectius intelligit̄: etiam ſi ætaria: utroq; loco celebrantur. Papinius: Aera domate meſe. Ouidiuſ: Hippotadæq; domus regis temefeſq; metalla. Sole uero a Strabone Soluſ diciſ. a Ptolomæo tamen & cæteris Soli. Sunt & in Cilicia Solia quibus Solenſes. in Cypro autē nō ſolēſes ſed ſoli dicuntur Euſtathio. Vt cunq; antiqua ratio ſcribendi cuſtodienda eſt ſoloe pro ſoli: ut Dioſcuroe pro Dioſcuro apud Ciceronem libro de natura deorū tertio: & Canephore pro Canephori actione in Verrem ſeptima: ut ſit ſceminino genere ſingulari numero Canephoros: non ut quidā rentur Canephora. Plinius quoq; li. iiii. inſullæ inquit Paxoe. Omnia hæc a græcorū in ſcribendo more accepta ſολοι. διοσκουροι. και νηφοροι. παξοι.

Ex eodem .xxxi.

Canephoros Epidarum citri arſinoe). Ptolomæus & Strabo Pedaliuſ prope Arſinoen ſalaminaq; cōſtituunt Xenagoras chytiri nō citri nūero plurali. Ptolomæus ſingulari chytirus a chytro acamātide aledri ſilio.

Ex eodem .xxxi.

Q V I N T O

Cynidia). scribo Cinyria ex Dionysio: ἡ πόλις κυνυρίου ἡ δὲ περὶ καρπασίαν. De Cinyreis in Cypro sacerdotibus & religionis eius origine Tacitus cornelius. & infra. Carphasiu co lee). Scribo Carpasium Golgoe: ἡ πόλις ex Stephão: qui & Golgion uocari urbem eam tradit. Sicyonorum coloniam duce Golgo: unde Venus quoq; poetis Gulgica. Sed & uetus lectio non Co- lee sed Golgoe. De Carpasio Hellenicus Strabo Ptolomæus cæteri: Pygmalionis opus id reddentes.

Venus
Golgica

Ex eodem xxxi.

Malæum). Vetus lectio Marium. Stephanus quoq; Marium inquit in Cypro fuit oppidū Arfinoe postea uocatum a Mario conditore: Nam duas Arfinoes in ea insula fuisse cōstat ex Strabone Et in fra. Ab eumurio caliciæ). Scribendum ab Anemurio Ciliciæ. Strabo. Anemurium inquit p̄monto rium asperæ Ciliciæ aduersum est p̄montorio Cypriog. Crommyo. Plinius quoq; supra hoc libro Anemuriū inquit & Coraceſium finisq; antiquus Ciliciæ. Meminit & Ptolomæus contra Cypri col iocans inter Nephelin & Orimagdum amnem. & infra. Eleuſa). Scribendum Elæuſa: ut syllabbas quaternas habeat: quod & in Cilicia monſtrauimus. & infra. Clydes. Scribendum chides: Ita enim uocantur insulæ iuxta cyprum ex aduerso ſyriæ Straboni. Sunt & p̄montoria ibi hoc nomine Ptol o mæo.

Clydes
Insulæ

Ex eodem xxxi.

Contra neamp̄haum hierie & cepha). Scribe cōtra Neampaphum Hierocepia: ex uetustis codici bus. Strabo quoq; Paulo inquit a mari (sunt Hierocepis & Paphos alio loco: Hierocepis inquit ad lu tus occidētale posita est in quo & Paphus. alibi nōnullos ait tradere quos & improbat ab Hierocepia ad clidas longitudinem cypri esse: quasi a septētrionē in meridiem. ut tamē ſciamus Hierocepida Pli nio insulam uideri: cōtinentis oppidum Straboni. in ea uoce ſignificatur facer hortus. Quod autē ſeq uir. Contra ſalaminam). Græci & noſtri quoq; ueteres Salamina caſu illo p̄nunciabāt a nomiat/ uo. Salamis. Vt autem propterea nihil muto: ita illud reſtor Salamina in Cypro eſſe ut ait Stephanus quæ nūc cōſtātia dicat ubi & nomē amnis cōſtātia: peſtifer & ætuoſus.

Hierocepia

Ex eodem xxxi.

In ſigæo autem mari illyris). Vetusſti codices non in Sygæo mari ſed in Lycio: nā & cyprus & ad ciliū & ad p̄mphiliū & ad Lyciū mare pertinet. & infra. Telédos). Inter inſulas Europæ ſpora das Telandron poſuimus: ubi legebat. Letandros: nō tā q̄ ita ſentiremus q̄ ut excitarentur ad caſtiga tionem legentes. Et fieri pōt ut & hic Telandros ſcribendū ſit utcumq; nomen datū uidet ab oppido Lyciæ Telandria. Quod n. paulo poſt diceſ: in qua oppidum interiit. Telandria). Venus omnis le/ ſtio Cellandria ut ſere ſuſpicer non Telandria ſed cyllandia ſcribendum fuiſſe ab oppido Cylandi quod Hecataeus in Caria locauit. & infra. Atta leboſa). Scribendū coniūctim Attelebuſſa. ex Pto lomæo inter inſulas Paphyliæ. & infra. Contra tauri p̄montoriū peſtifere nauigātibus chelidoniz totidem). Verbum Totidem: ſequētibz iungēdū. Quando ſi ad Chelidonias referres: tris eas ſtatue re non duas oportere: quod negat Stephanus ex Fauorino: Chelidoniz inquit duæ ſunt: quæz una diciſt Corydela. Menalipea uero altera. Item. Pactia). Scribendū pactyæ plurali numero: ad hunc ſenſum. Totidem hoc eſt duas cū oppido Leucola Pactyas haberiatq; ita uetus lectio eſt. Nā Leuco/ la per ſimplex. I. ſtrabo nominat: ut ſit Dactylus in Cypro nomen portus cōſtituēs. Plinius in Paphy/ lia quoq; p̄montoriū hoc nomine ex aduerso cypri collocat: de quo & in Gagare lapide mentionem facit ſexto & trigefimo uolumine.

Telandros

Pactyæ

Gates Lapis

Ex eodem xxxi.

Contra chimeram dolichifte). ſcribendum chimeram: qui Lyciæ mons eſt Plinio ſtraboni Ptol o mæo reliquis. Cæterum dolichiftam callimachus Dolichen uocauit auctore ſtephano. & infra. Crā bis aroge). ſcribendum crambuſſa Rhoge. Primū ex ſtrabone Ptolomæo cæteris circa ſeleuciā iſau/ riæ: Alterum ex ſtephano ρωγινησι λυκίας ρησοσ.

Ex eodem xxxi.

Dædaleon duo cypron tres). ſcribendum forte ſit Dædaleon duæ: cyrleō tres græcorum more. δαίδαλεων δυοκυριων τρεις. ideſt Dædalenſiū duæ: cyrienſium tres. ſunt autem Dædala & cyria ut ait Plinius in Lyciæ & cariz conſinio: oppidū inquit Dædala & cyria fugitiuog: quanq̄ ibi monui mus: in Ptolomæo caria nō cyria legi. ſed cū in ſtephano crya urbē Lyciæ inueniā: qua cryeon ideſt cryenſium inquit inſulæ dicant. caris & Alina: ſere credi pōt in Plinio quoq; non cyria ſed crya ſcri bi oportere in Lycia: itemq; hic cryeon non cyreon aut cypron: & infra. Clauēūq; uerſus amnē). Scribo Glaucum non Clauem. Plinius in Lycia p̄montoriū inquit Pedaliū amnis Glaucus: a quo ſinus quoq; Glaucus: ut arbitror ſtraboni. & ſupra. Strogile ac ſidima). ſcribo ſtrongyle & ſidyma neutro genere ac multitudinis uocabulo: ut diximus in Lycia. & infra. Lacuſa helbos cope. item cu norhodofa). Quid ſi legatur Laguſa Helbo ſcope cynorhoduſſa. Auctore ad hec omnia non habeo præter Herodotum: a quo inſula hæc non Helbos ſed Helbo dicitur: ut Manto calypſo Dido: nā La guſa uagum nomen eſt a uenatu dicta leporum. ſcope a ſpecula quo nomine in Mæoti lacu ſtrabo ſco pas clazoneniorum uocari tradit aliquot.

Strongyle

Ex eodem xxxi.

zaliſo). ſcribendum ialyſo ex Homeri uerſu λιβδου ἡ λυσορτε καὶ ἀργυρορτε καμυρο/

EX LIBRO

Itē Lyndus nō. Lyndus a Lindo Cercaphi Elei & Cydippes Orchini filia. & ifra. Afteria edria). Vetus lectio Afteria Aethrea: itemq; Stephanus. Erant & alia Rhodo nomia ut Straboni placet Tel chinia: & Stadia: & infra. Combira petoese atabiria). Vetus lectio Corymbia Poreffe Atabyria: a monte fcilicet Atabyri ex Strabone. Poreffa quoq; nomen fuit urbis in Ceo infula: ut diximus libro quarto.

Ex eodem .xxxi.

Scyros. Vetus lectio Syros nam Syros Thraciae affcripta est longe ab Gnido atq; Rhodo ex Strabone Ptolomaeo Plinio. Syros uero ut inquit Stephanus ionica est infula & Asiae appofita. Accedit q; Didymae uocate de quibus paulo ante mentio facta est. ppinquae Syro non Scyro describunt. Stephanus 212νμαι μνηται ἐς τὴν πρὸς τὴν Συρῶν. Et infra. Sime). Scribendum Syme per-y. quae prius Aegele uocaret atq; Metapontus a Syma ialyfi filia. Strabo. συμμηται γρη200. Mementit & Thucydides.

Ex eodem .xxxi.

Cordylarū
piscatis

Cordylus adiabethe). Scribe Cordylusa Diabete. Stephanus: Diabete inquit infulae circa syme sunt Est & diabete ut ait nostri maris infula occidentalior q; fardinia & Corfica Caeterū cordylusa in uetustis legis codicibus: uel a cordulaz; piscatiōe dicta uel a Cordylo Paphyliae cuius meminit Hecataeus oppido. & infra. Hymochalce). Ab urbibus Cariae duabus uideri possunt uocate Amos & Chalce aut Chalcea. de quibus ex Alexandro Stephanus. De chalce infula. viii. libro Thucydides.

Ex eodem .xxxi.

Calydnæ

Galigne cum tribus oppidis). Vetus lectio Calydnæ de qua inter infulas Europæ dictū est. Calydnæ inquit in qua oppida. iiii. etiam si nō oppida. iiii. legebat sed oppidam: ac deinde oppidū: quia quid esset oppidam nescient librarii. Alioquin Calydnā continentis urbs haud procul Cauno gētis Rhodiorum subiectae nominatur Herodoto Straboni Plinio: ut supra monui. unde nomen fortasse item supra. Caros ac neclimnia). Scribendum Cafos ac duae Calymnae. De cafo præter Strabonē uetus quoq; lectio. De calymnis item duabus uolumine quarto diximus: quo & remittimus legentes.

Ex eodem .xxxi.

Marconefo oppidum ceranyus). Scribendū. putamus in Arcōnefo oppidū Ceramus: cū ex uetustis codicibus: tum q; in continenti quoq; oppidum fuit Ceramus a quo & finus Ceramicus ex Plinio mox. Arcōnefus uero infula ut inquit Strabo præiacet Halicarnasso. & ifra. Hieros). Lectio antiqua Lerōs: quā Strabo quoq; Sporadibus annumerat sitam prope eo. De Arcōnefo alia uel hac ipsa itēq; de Lero etiam libro quarto diximus.

Ex eodem .xxxi.

Caria

Merope uocata chea ut staphylus meropis ut Dionysius). Antiqua lectio & diuersa & æque mēdo fa est. Stephanus infulam hanc quandoq; Cariam & carida scribit appellatam. Meropin uero a Merope terrigena Triope filio. deinde con a co Meropis filia: ut possit quidē & coa dici: quod & Strabo in terim uiurpat: chea uero nūq; legitur. Audaculus fortasse fuero daturusq; mox pœnas si male ceciderit. sed lectio potuit esse uel talis. Meropis uocata dein cos a filia Meropis ut Dionysius. Vel talis: Merope uocata. Coea ut staphylus Meropis ut Dionysius ex Ouidiano uerfus. Eurypyliq; urbē qua coeæ cornua matres Gefferunt. Etiam si coeæ malim q; coeæ. Homerus καὶ κοῦν ἐν τῇ νύκτι τοιοῦτο λῆμα. illud notauero Thucydidem octauo libro & Strabonem quoq; non tam con q; iunctim con meropidē uocare solitos hanc infulam.

Ex eodem .xxxi.

Locus apud
Ouidium

Nysiro). Scribe Nisyron: ut nomen infulae intelligas abruptae moti qui Prion dicit in Co-Media in Nisyro producit: Homerus οἱ λαοὶ μισυροῦ τειχοῦ natam e iaculo Neptuni fabulatur frustra misso in Polyboten unum e gigantibus natantem. & infra. Piere). Lego Pysira neutro genere plurali numero ex Strabone. Homerus ψυριεν μισου επι ψυριος. ignobilis uero ifula cessit in prouerbum: ut quæ parum magnifice ac præparce fierent pysira hoc est pysirice facta dicerentur. Cratinus ψυρα τοῦ διουρισσοῦ ἀγορεῖς καὶ ψυρά τῆς σπαρτῆς ἀγοῖς.

Ex eodem .xxxi.

Quo puer-
bio pysirice
facta dicant

Lampia emindus). Scribendū forte Laplemandus. ab oppido cariae Laplemanda: cuius mentionē facit cæterus in sophismatis ex Stephano. & infra. Sephiusa melanū). Vetus lectio sepiussa Melanō. i. σπητιουσσα μελαρα: quod & uero propius est: ut alteram a Sepiis: alteram ab atrore dictam intelligamus. itē. Dificumelitas mileros lucinas). Vetus lectio duas camelidas Mileto uicias. Strabo: præiacet inquit Mileto infula quæ Lade nominatur & alia iuxta circū Trageas appellatas pyratarū statunculae. De Lada thucydides & Plinius hoc capite.

Ex eodem .xxxi.

Sepiæ

Partheniam. & infra. Adrian). Lege partheniam & Dryusan. Stephanus: Vocabatur inq; prius Parthenia: & Dryusa & anthemusa & Melamphyllus. Strabo partheniada. & infra. Mons gergecius). Scribendū arbitror cercecius siue cerctetius: hoc est κεκτετιος quē Strabo ampelon uocari tradat: cōfusione orta. q; infula icaro mons aduersus famo contra montem eius ampelon cerctetius dicitur. Est inquit Strabo promontorium in famo ampelus ex aduerso Drepani montis icarii. sed & iuga omnia quæ totam samum faciunt montosam eodem nomine uocatur ampelos. & alibi: cerctetius inquit mons icarii celebrior est ampelo: cui famiorū oppidū subiacet. & infra. Rhipara). Scribendū Rhypara.

Ex eodem .xxxi.

Ampelos

Q. VINTO

Achillea par claritate). Distinguedū est ut uerba illa par claritate: nō ad Achilleam sed ad Chium sequentem pertineant. Quod autem uocari eam legis. Pythiusam). Scribe Pityulam ex Strabōe: a Pinetis uidelicet. & infra. Pillineum). Nō tam ut pellenæū scribatur ex Strabone moneo q̄ ut mineris Pellenæum montē in altera Chio nō insula sed Cariæ cōtinentis oppido fuisse: ut Dionysius ante Stephanū affirmat. Itaq̄ uel auctores: qd̄ fieri solet: hallucinati sunt: uel qd̄ modestius est: crederetur: nūq̄ nomē insulæ cōmunicatū est.

Ex eodem. xxxi.

Hallene). Scribendū puto Halone. Plinius secundo libro. Enata inquit proditur inter Lebedum & Teon Halone De Teo statim fere dicitur. Scio & in Ponto alteram hoc nomine ut liquebit.

Ex eodem. xxxi.

Thellusa & Daphusa). Vetus lectio Daphnusa quasi a lauro: ut Thallusa quoq̄ scribi fortasse oportet: quæ uox uirentē florentemq̄ significat. & infra. Quæ pisistrati uocat atine). Codices antiqui Quæ pisistrati uocantur Anthina. & infra. Enaresidus apele). An scribi potest oenare: Sidusa Pelæ ut littera. sit præcedentis uerbi finis: unde Pelenes. i. πηλεος Stephano. Thucydides Sidusam nō p̄ cui Chio statuit & Oenussis. Item pelam ut probabitur sequentibus. Plinius trigésimo secundo: Ad Pelien inquit insulam & Clazomenas amarissimos esse pisces: nam & ibi Apele scriptū ex fide ueterū ex emporiorum dispunximus. Et supra. Oenus). Scribo Oenussæ: cū ex Pōponio: tū ex Hecataeo & Thucydide ita p̄ximā Chio appellantibus ut li. iiii. monui. Ab hac Oenussæ: nam Oeniadæ in Acarnania urbs est Erythrae olim dicta p̄pe Acheloum: Sunt & ad Oetam Oeniadæ Stephano: ab iis diuersos reddente qui dicantur Aenienses: ut in Aetolia demonstratum est.

Ex eodem. xxxi.

Dremusa). Scribo Drymusa. Thucydides octauo libro: Naues inqt cæteræ tenuerunt isulas Clazomenis obiectas Marathusiam Pelā Drimusiam. & infra. Phyle peritheusa). Vetus lectio cōmodior Psile Peritheusa & infra. Theos & cōmyones). Legendū Teosande Anacreon & Cōmyones ex Strabone: quasi fertilis Ceparū insula. & infra. Argeminis & leucophrus). Scribendū Argemissæ & Leucophrys ex Strabone. Argennon uero Troadis p̄montorium est cui præiacent Argemissæ auctor Stephanus.

Ex capite. xxxii.

Pyttusa). Scribendū Pityusa ex Strabone. sunt qui ab Homero dictam rentur Pityeam οἱ πῖτυς i. πῖτυς καὶ τῦρηνος οὖρος ἀπὸ τῦρηνος. Laomedontiam ab Epaphrodito. Demosthenes a Priapo Veneris & Bacchi filio conditam existimat. Alii Pityam siue Pityeam nō pro Lampaco accipiunt: sed inter Parium & Priapū collocant: ut ait Stephanus. Hos secutus est Valerius Flaccus: iam iuga p̄cotes pariumq̄ infame fragosis Exuperant pityamq̄ uadis. Etiam si nō pitya i eo uersū legebatur sed Phya: quæ ibi nulla est. In Achaia certe phia traditur Eleo tractu auctor Thucydides post Homerū p̄ducta prima quæ item Phea dicitur correpta. & infra. Paruū colonia). Scribe Parium Colonia ex Plinio multis locis hoc opere. Itē Strabone Ptolomæo cæteris a pario iationis.

Ex eodem. xxxii.

Amnis Absepus). Legendū uel Aepus uel Aepus. de priore Homerus: qui & urbē fluuii cognominem intelligit οἱ ἀπαρσεῖς τεῖχος καὶ ἀνὰ τὸν ἀπαισίου. Dicebatur & Pæfos οὐραὶ παῖσος παῖσος τοῦ τῦρηνος ὡς ἀπὸ τῦρηνος Strabo quoq̄ inter Lāpsacū inqt & parū Apæsus amnis & oppidū Sed & Aepus flumē ab eodē Homero celebrat ad urbē zeliā. Itē Strabone Ptolomæoq̄ cuius uerba hæc: Cyzicus: Aepus amnis hostia: Parium Colonia: Granii amnis hostia.

Ex eodem. xxxii.

Artage portus). Aatiqua lectio Artace: itēq̄ Ptolomæus & Stephanus ex Sophocle Demetrio de mosthene: ubi Venus aiunt colitur Hephestia. Alii mōtē in Cyzico & insulā per se Milesiorū in Phrygia colonia uocari dicūt Artacen: ut Timosthenes atq̄ Strabo & Plinius calce libri huius: Nisi quis Artage scribendū putet: non Artage. Strabo: Supra flumen inqt Graniciū ciuitas est Sidene: in confinio aut Cyzicenorū & Priapensium Harpagia: q̄ ibi Ganymeden raptū fuerant: plurali numero. Thucydides octauo libro: Athenienses inqt conspiciat ad Harpagium & Priapum naues octo e Byzantio profectas aggrediuntur. & infra. Vltra insulam). Scribendū Vltra insula recto casu. Et paulopost. Cyzieum). Lege Cyzicum ex Strabone Ptolomæo cæteris. Erat aut cōtinētī iuncta Cyzicus nō aggeris terræ sed pontibus ut inquit Strabo.

Ex eodem. xxxii.

Arcthonnesos & dolionis & didymis). Scribendū Arctonnesos & Dolionis & Dindymis ex Strabone: ut ab arconnefo distet insulæ: etiā si arcos & Arctos idē animal hoc est ursum græcis significet: nomen ei a monte cui subiacet ἀρκτὸν id est urforū uocato: sicut a Dindymo quoq̄ altero eius monte Dindymis. Stephanus: Arcton inquit insula diuisum hoc est urforum & iunctum Arctonnesos appellatur Cyzicus. Dolionis uero dicta quoniam Doliones quos Hecateus ἀολιῆες uocat cyzicum incolabant.

Ex eodem. xxxii.

Cyzice). Scribendū Scylace. Hecateus: Scylace inquit urbs circa Cyzicum. Herodotus. Placiam inquit & Scylacen cum pelagis ad Hellepontum habitarent. Pomponius: Placia & Scylace paruæ

Oenare

Aenienses

Cromyones
Ceparū
fertilis

Locus Vale-
rii Flacci

Cyzicus

Hephestia
Venus

Vbi raptus ē
Gannymedes

Arctos

Scylace

EX LIBRO.

Valerius Flaccus Pelasgorum colonia. Valerius Flaccus: Et te iā medio spumantē Rhyndace ponto: Spumofumq; legunt fracta scylaceon ab unda: & infra. In stagno artinia). Scribendum Artynia: quod & Aphnitis auctore Stephano uocatur: etiā si Strabo Aphnitiū lacum tradit: non hunc qui ad Miletopolin sit: sed alterum in uicino qui ad Dascyliū dicat: ab Aphnio ciuitate iuxta Miletopolin & Cizicum cōditoris habente nomē: uel a nymp̄ha ut quidā malunt aphnaide. Homerus οἱ δαῖτα λειὰ ἐμὰ τοῦ ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ μετατοπίσας ἀφρηίοι τιμωρὲς ὑδάτων λαμπεῖσσι ποταμοῖς.
Ex eodem. xxxii.

Vicus Gordii Mageston. Vetus lectio Maceston. Strabo item Maceston: Rhyndacus inqt amnis cum alios feci trahens riu Maceston e Mysia in propontidem erumpit. & infra. Gordiocone). Vetus lectio Gordii Come: hoc est Gordii uicū q; Midæ regis pater fuerit. hæc & Gordion & Gordieon uocari solet Strabo: Vbi Phryges inqt Reges habitauerant antiquitus Midas & Gordius: ne uestigia quidem opidorū seruantur: sed uici paulo ceteris maiores uisuntur ut Gordiū. Et alibi: Cleon inquit ex gordiū Come fuerat: quā postea cum auxisset cognominauit Iulio polin. De gordio tamen Plinius haud multo post: ut uel hoc ipsum quod in Bithynia est: uel alterū quod in Galatia Phrygiae sit: ostēdat: Galatia inqt agros Phrygiae maiori ex parte tenet: caputq; quondam eius Gordium.
Ex eodem. xxxii.

Daftylos). Scribo Dascylos: quod & Dascy lion quoq; dicit multis locis ex Stephano Strabōe me la Ptolomæo: & infra. Brialion). Scribendū supra monui Bryllion haud paul Dascylio ut Ephorus q; & Cion dicit eā credidit: quæ alia est ut mox patebit.

Prouerbiū de his q; obaudiunt Hylas & chios). Scribendū Cios nō Chios ex Strabone Mela cæteris: a Cio Herculis comite: a q; Ciani: Prusias deinde a Prusio Zelata rege Bithynnoq; diuersum ab hoc Prusia oppidum ut post dicemus. Raptum Hylæ Dionysius p hæc loca cecinit: unde prouerbiū de iis qui obaudiunt Hylan uocat Alii Cium non prusiada sed supra ipsam fuisse referunt ex Eustathio.
Ex eodem. xxxii.

Vnde Apamea Apamea quæ nunc myria). Scribendum Myrlea ex Strabone cæterisq; Stephanus: Myrlea inqt Bithynia oppidum est quod Apamea dicitur a Myrlo Colophonioq; duce. Nicomedes aut Epiphanes cognomine Prusi regis filius de matris Apames nomine Apamea uocari uoluit. Quidā ab Amazone Myrlea. Proinde uerbū hac parte Colophoniorum sequentibus abiungendum erit.
Ex eodem. xxxii.

Ancyra Sinodus Ancyritana Mangyra). Vetus lectio Ancyra itē Apollonius Strabo Ptolomæus cæteri ab anchoris nauū capta: a Mitridate: quas Ptolomæus Aegypti rex Suppetias Gallogracis miserat. duæ uero sūt Ancyra: Plinio Straboni Ptolomæo: altera Phrygia: altera galatia. hinc Synodus Ancyritana tā multis locis in iure pontificio citata. & infra. Corton & mydium). Scribo Cotieon & Mideon siue Cotiaion & Midaion: unde Cotiaenses & Midaenses ex Ptolomæo Strabōeq;. De Midaeis populis: nā & sic dicuntur: supra quoq; disputatū est: Cotieon pōt & Cotiaion scribi: quidā & Cofiaion ut ait Stephanus. Ex hoc oppido grāmaticus Alexander fuit Asclepiadæ filius: qui de uaria historia siue materia uiginti quattuor scripsit uolumina: peritissimus ætatis suæ uir.
Ex eodem. xxxii.

Sex uerba errata Tolostobagi). Eratothenes & Strabo Tolistobogi pducta penultima. Stephanus Tolistobii. Et infra. Trogine. Strabo Trogni. Sed cū paulo post legamus. Troginos). Scribendū crediderim Trogmotas: ita certe Ptolomæus & Stephanus appellat: qui & Trogmeni quoq; nominant. Quod autē protinus subiungit: Præterendit inquit Cappadocia a septentrione & solis ortu: principium est ite quentis claufulæ.
Ex eodem. xxxii.

Vnde pessimuntia Tectogagum anquire troginorū tauinū tolostobagorū p̄simus). Sex uerba sex errata. Scribe: Tectogagum: Ancyra: Trogmorū: Tauium: Tolistobogoz: Pessinus: ex Strabone Ptolomæo cæteris. De Ancyra siue anquyra galatiz paulo ante diximus. De Tauio cū alii tum uetusti codices & Stephanus: Mitridates inqt & Anobzaranes superato Ptolomæo tria condidere oppida: Ancyra: Taiaam & Pessinuntem. Antoninus Tania & Tabiam quoq; appellat. Pessinus uel a cōditore dicta: unde mater deū Romā translata: uel aut Ammianus inquit αὐτοῦ τοῦ πρῶτου σημῆτο δεῶς κοῆλος λαβῶ. In Strabone Vion corrupte p Tauion scriptū est. De uerbo Tectogagum. Memnisc oportet singulari numero duobus modis ferri nomē id a græcis: Tectofax & tectofages: ut Cappadox & cappadoces: auctor Stephanus.
Ex eodem. xxxii.

Adaden Cremnēs Attalenses alafenses comenes). Scribendū arbitror nō Alafenses sed arafenses. Strabo Pisidia cōtributas ait quondā fuisse Adaden arafum Cremnam. Ptolomæus quoq; arafum in Pamphylia carbalia cōstituit: quā ut Plinius testatur attingunt galatæ. Dicit aliq; quā obrem nō tota lectio in hunc modū mutetur Adadenes Arafenses Cremnēs: Nepe quoniam Attalenses quoq; Cicero iis locis in actiōe cōtra Rullū Tr. pl. secūda nominat. Comenes aut siue quod idē est Comanos Strabo Ptolomæus in Pisidia Comanēs quodā uocauit: ut in galatia Dictienses ab Dicti urbe: quos Plinius fortasse.

Q VINTO

Didymus) sed hoc non iudico sed indico: ut sit non anfa maleuolis: sed offa studiosis.

Ex eodem. xxxii.

Lysitrene) scribo Lysitrene a Lysira quam Ptolomæus in montanis Iauriæ sita Galatiæ ascripsit. & infra Thebiseni). Dictum est supius quâobrem Tarbaseni scribendū esse uideretur ex Strabone. Stephanus tamen locum eum in Pisidia tabas uocat: unde tabaseni.

Ex eodem. xxxii.

Attingit galatiam & pamphiliam gabaliam & mylias qui circa barin sunt). Lego attingit Galatia & Pamphylie Carbaliam & Milyas qui circa Barin sunt: parti ex uetustis codicibus: partim ex Ptolomæo atq; Plinio supius in Pamphylia ubi & regio Carbalia & Milyæ monstrantur Herodoto Straboni cæteris. De Bari quoq; Ptolomæus in Pisidia Pamphylia præfectura. Significat uero id nomē græcis domiciliorum & habitationū frequentiam: usurpantq; id sacra interdum litteræ pro ædibus eburneis: nā & elephantēs Poetæ Barros uocant.

Ex eodem. xxxii.

Orontici). Ptolomæus Orondicum. Cicero quoq; contra Rullum secunda Orondicum appellat agrum: etiam si pperā quandoq; legitur Orindicum. Plinius item supra oppidū Pisidiæ Oronda. Est uero tanta inter. d. & t. germanitas ut in plerisq; mutuo se impellant elidantq;: Nā & Atraphaxin uocamus herbā quæ Adraphaxis ab Hyppocrate dicebatur: & Entelechiam Aristoteles p Endelechiam usurpat ita enim melius est q̄ putare aut Ciceronem perperam dixisse continuam & perenē quādam uim: aut corruptos cōmentarios aristotelis fuisse: propterea Grammatici qui de quinq; Dialectis græcorū scribere aut morem atticorū fuisse litteram. d. in. t. mutādi: exemplūq; in atraphaxi & Entelechia eius rei dant. est & Luciani testimonium in eo libro qui Δικη φωνηεντων inscribitur: ibi. d. littera cōquerit de. t. q̄ Endelechiam quondam dicta nunc inqt Entelechia uocetur. Erit ergo & apud Cicero nē & apud aristotelem Endelechiam scribendū: sed ut cōtinuationē & perpetem quendā actum: nō ut pfectionē proprie significet. Quod enim motum Cicero dixit: nō aliā rem intelligi uoluit q̄ actū atq; uim: nunq; desidem aut cessantē. Nemo autē iniquo ferat animo: si parte hac sentimus cōtra q̄ ipsi p. diderunt: Nam & nos quoq; aliter quandoq; opinabamur. Ita nō tam illis q̄ nobis ipsi cōtradiciamus.

Ex eodem. xxxii.

Nunc reliqua in ora a rio). Quidam legunt a Tio: tota ut dicis errantes uia: quoniam Tium siue tios nō in Propontide: sed in ipso ponto sita est: nec ad initū Bithynniæ de quo Plinius hac parte: sed ad finē & iuxta Paphlagonas. Plinius sequētis libri primo capite: ab Heraclea inqt tium oppidū in flumini. Bilæus ultra quem gens est paphlagonum. Pōponius: tios inqt oppidū Milesiorū qdem colonia: sed iam soli gentisq; paphlagonū. Fefellit eos quod in Plinio mendose legebatur titium pro tium: ut euidētissime constat loco suo. propterea nō a tio sed a Cio scribendū hac parte fuerit. Cion enim urbem superius hoc ipso capite postremam in ora littorum fecerat: amnis inqt Cios cum oppido eiusdem nominis. Cum igitur de Cio dictū esset: deinde relicta ora mediterraneos phrygiæ & Galatiæ populos decripsisset: iterum ad orā ex sua consuetudine regreditur. Nūc inqt reliqua in ora a Cio cui Olympū montē p̄ximū demonstrat: quod qdem & Ptolomæus & Pomponius & Strabo faciunt.

Ex eodem. xxxii.

Intus & bithinia prusa). Vetus lectio intus in Bithynnia prusa. Strabo quoq; Ptolomæusq; prusam urbem sub Olympo monte collocant. Est & altera inquit Plinius prusias: quæ cognomēto mōtis Hippī distinguitur. A Ptolomæo prusa non prusias uocatur. Illud græci notat a prusa prusienses: a prusia de quæ Cios quōdam fuerit: ut diximus hoc capite prusienses appellari. & infra. Inde nicæa). Scribendum inde Nicæa. Necessaria castigatio: quoniam sequatur deinde Nicæa: nequis duas Nicæas hoc tractu crederet. Quod autē hic Nicæa Plinius Olbia fuisse dicta refert: alii de Nicomedia non de Nicæa memorant.

Ex eodem. xxxii.

Quæ prius olbia & prusias). Scribendum Quæ prius Olbia & prusa ex Ptolomæo: Sed ita ut uerbū prusa alterū sit oppidū & cum sequēti cæso iungas hoc modo: prusa item altera sub Hippio monte seu fluuiū ut Ptolomæus inqt: hoc enim discrimine a prusa quæ sub olympo est dirimitur. & infra.

Gariaphanta). & paulopost. Chryforboas). Scribendū arbitror coryphanta & Chryforhoas: cū ex uetustis codicibus: tū ex loquendi consuetudine usuq; græcorū: alioquin & Coryphantena celebratur ostrea Plinio Mutianusq; tam & si & altera coryphantis est in Aeolide tractu Heracleotico Straboni & Plinio: sed & in Laconia coryphasium locus erat iuxta pylum auctor Thucydides libro tertio. & infra. Cruspedites). Scribendū craspedites quoniam inquit oppidum id uelut in Lacinia erat: quā Græci craspedon uocant: inter quos Theocritus.

Ex eodem. xxxii.

Galeadon) scribendū chalcedō ex Pōponio Herodoto Diodoro Strabōe Ptolomæo cæteris. Idē error & duobus locis ista ubi scriptū ē. Calchadona & calchadone. Itē græcorū oppidū. lege cæcorū: nō græcorū: quia locū iqt eligere nesciisset: nō seg: bizatio tāto foeliciore oibus mōis sede: quā megarelibus

Anfa nō ē dā
da maleuolis

Barri

Adraphaxis
herba

Endelechia

Prusa
Nicæa

Ostrea Co.
ryphatena

EX LIBRO

Byzantium olim Anthusa	Apollinem cōsulentibus ubi locum oppido capefferent dictio data fuerat in Bosphoro Thracio: qua parte cum piscibus cerui compascere. Eustathius: ut ne hoc quoque fileam: Byzantiū: quæ nunc Constantinopolis dicitur tradit ab ipso Constantino Anthusam uocatum: & prius ab Antonino Bassiano Seueri cæsaris filio Antoninā: sed quid pater uixerit id nomen obtinuisse. Ex eodem. xxxii.
Claudiopolis	Bithynniotæ. Stephanus ab urbe Bithynnio Bithynniatas & Bithynniēses deduci: nō Bithynnio tas scribit. Hæc Ptolomæus Claudiopolin quoque appellat. Certe uetus lectio hac parte nō bithynnio tæ habet. sed bithynnion: de qua & Strabo. Ex eodē. xxxii.
Azanitis	Portus amyci. Antiqua exēplaria Portus azini: ut fere scribendū suspicer azani siue azari. Strabo: In ore inq̃ Ponti Chalcedon & Chrysopolis & templū Chalcedoniū & paulo supra mare fons Azanitia quæ crocodilos paruos alit. Quia tamen Stephanus Zaretā uocari fontem eum tradit: Azanum uero in bithynnia urbem fuisse. Propius uero est ut idē portus azani dictus sit: siue azaniū. Erat & azanitis i Asia palus Phrygiæ maioris Straboni & oppidū azani Ptolomæo iuxta Cercopenos: de quibus forte Plinius capite huius libri nono & uigesimo: ubi ait: iura Synnadē petere Lycaonas. Apianos corpenos. quali mēdosa lectio pro Azanos & Cercopenos. Herodianus Aezanos ab Aezano Tali filio. Quidā azanios & urbē ipsam azanion. Sciendum uero urbem Phrygiæ azanium siue quod idem est azanos plurali numero: Ab Hermogene ut inq̃ Stephanus Hexagzanō initio uocatā ex argumento quasi Hexin & agzanō: id est Erinaceū atq̃ uulpē: quibus in fame ac penuria sacrificatis consecuta esset fertilitas. quod ipsū inq̃ & in bithynniæ azanio factum est ut pro Hexagano diceretur azanion. In Venetis quoque annalibus reges Hexagonaz ex hac ut arbitror origine celebrati sunt. Fuerunt & in Troade aziani ab azea oppido ut inq̃ Hellenicus: quos græci modo azeotas modo azeos uocabant. Dicebat & quædā Athenis Plebecula curiæ Hippothōtidis azania. Erant & pars Arcadiæ azanes siue azani. Eudoxus & fontē quēdā azaniū uocari memorat: cuius aquā gustantibus uini tediū ueniat intantū ut ne odor quēdē eius feratur: q̃ in eā aquam Melāpus abiēcisse creditur piāmēta illa quibus Proeti filias furētes lustrauerat. In Clitorio agro Vitruuius & Plinius haberi talem fontem siue lacum asserunt. In Narbonēsi quoque prouincia Massiliensi agro azania locus fuisse tradit Philoni. Ex eodem. xxxii.
Bosphorus Thracius	Bosphorus thracius quingentorū passuū. Pōponius. Quingē stadiis Europā inquit ab asia differt: minar Thracius ut dictū est Bosphorus. qd si uerū est: nō quingetos passus: sed sexcentos. xxv. fretum id pateret. nā li. ix. ubi legitur ad angustias eas mille tantum passus esse mediū interfluentis Euripi. scit bēdū erit nō. M. sed. d. aut. dc. Strabo quoque interuallū id πρῆτες αἰῶν hoc est stadiorū quingē facit. Ex eodem. xxxii.
Phinopolis	Vbi spirapolis. Scribēdū puto aut Vbi bosphoropolis a bosporo. nā & i bosporo Cimmerico bosporos erat ciuitas: ut omnes fere testātur. aut Sphyropolis αἰπὸ τῆς σφυρᾶς q̃ maleoli cuiusdā & calcaris modo pcurant in Europā angustia: Aut Stenopolis: cū q̃ oppidū hoc in ipsis faucibus locatum erat ut ait Plinius quas Græci Σεπὰ appellant: tum q̃ hostium quoque unū annis lītri: qd Spirosto mon scriptū erat: Stenostomon ex Marciani testimonio correximus. Aut certe Phinopolis ut in aduersā ei Thracia nō in bithynnia fuisse capiamus. Etenim libro quarto in Thracia sic ait: Phinopolis iuxta quā Bosphoros. Ex eodem. xxxii.
Chrysocollæ	Cania plebe zeopelos. & infra. Dalpace polidora utarceon. Vetus lectio cādidior: Acāthos Phœbe Scopelos Delphacia Polydora Atarceon siue Artaceon potius: hoc est Artaceorū aut etiā Artace: ita enī uocari tradunt insulam Demetrius & Timosthenes: de quo & supra diximus hoc capite. Polydora quoque unde Polydorēses Cyzico uicina redditur a Stephano. De scopelo Ptolomæus qui Erythinō cognominari eum tradit. Sed & Homerus κρωμῆρ ταιγιαλορτῆ καὶ υψιλοῦς ἐρυθινοῦς qui nunc Erythini a colore nomenē prope insulā Thynniada De phœbe Stephanus ex Diogene ut protinus reddetur. Ex eodem. xxxii.
Locus apud Propertium	Demonneos. Sunt q̃ a dæmone dictam rati per diphthongum. a. scribant falso Stephanus. αἰμὸν ποσειδῶν inquit circa Chalcedonem insula est a Demonefo quodam uocata: ibi metalla Cerulei & Chrysocollæ iteq̃ aurī feruntur inueniri. Ex eodem. xxxii.
	Ethynnias. Scribe Thynnias de qua mox dixi auctore Ptolomæo: itē Strabone: a quo tamē non Thynnias sed Thynnia uocat: sicut & Thyneis & Thyne Stephano. Pōponius Thynnias inq̃ insula Maryandinorū finibus proxima urbem habet quā quia Bithynni incolunt bithynnida appellant. De hac itelligere Propertii uoluit Domitius illo uerū: grata domus nymphis humida thynniacis: quasi Thynnias ab insula Thynniade: nō cōtra potius Thynniadi ab thynnīs impositum nomē esset. Sūt & qui legāt: humida Thymialis: hoc est exhalatio. bēbicos uero de qua paulo postea insula est quam bithynnias aulīam uolumine secido retulit: ubi castigāda lectio ē capite. xc. Belbici. pro Bēbico preferens: ex Diogene Cyziceno q̃ pro cōnefum & Phœben & Alonē & Phylā & Ophiūsam & belbici & Gonimos & Liparas iis locis insulas enumerat. Ex eodē. xxxii.
	Elea & duæ Rhodiæ asloe Crebinthos Magale. Antiqua lectio concinnior: Elea & duæ

SEXTO

Rhodiuffæ Erebinthus Megale. De Elæa Stephanus qui ait Bithynniæ portum quendâ ita dici: & in
fulas quoq; aliquot eodē ferri nomine. Rhodiuffam in pelopōneſo quidem legi. Arguam urbem in
Ponto nōdū legi: ſed eſſe potuit. & utiq; moneta id uerbum græca percuſſum eſt: quæ admodum Ere-
binthos: quæ uox Cicerē ſignificat. Et Megale: quod nomē & alia loca retinēt & i Lycio mari ut Ste-
phanus ait inſula: q̄q; Ptolomæus & Plinius in eo ſitu nomināt. Megeste. Et iſſra. Chalcitis pythio
des). Scribēdū Chalcitis pityodes. Artemidorus. ad p̄mōtoriū inq̄t Heræar uocatū ſita ē Pityodes
inſula: & altera noīe Chalcitis ære fertilis: & tertia prote dicta Chalcitis uero contra Chalcedonē eſt.

Caſtigations Plinianæ Hermolai Barbari Aquileien. P. ex Libro Sexto.

Ex capite primo.

- o Cringentorum. xxv. M. P. Probamus qui uetustos ſecuti codices ſcribendū exiſtimāt.
Octingentorum ſeptuagintaquinq; paſſuum: hoc eſt ſtadiorū ſeptē: ex Herodoto Stra-
bone Plinio. Singula enim ſtadia centum uiginti quinq; paſſus agunt.

Ex eodem. i.

Flumen ſiris). Lego Pſilis: ex Ptolomæo ac prius Strabone plures inq̄t amnes fluunt Pſillis & cal-
pas & Sangarius. Etenī Calpas & fluminis & portus nomen apud ipſum eſt. Ammianus tamen Sullis
pro Pſillis mēdoſa lectione: Per hæc inq̄t littora in ſinus oblongos curuata Sangarius & Sullis & Bi-
cus & Rheba fluuii funduntur in mare. Euſtathius quoq; Pſilon uocari ſcribit amnē eum. Stephanus
cum Strabone Pſillin & quandoq; Pſilion unde Pſiliani ac Pſillitæ. Erat & Pſylla fluuius eodem fere
tractu: a quo Pſyllatæ: Nā & Phyllis inquit amnis eſt Bithynniæ: a quo Phyllii Phyllienſeq; dicant.
De Rheba: cuius mentionē ex Ammiani uerbis fecimus: & paulo ante Plinius. Sciendū eſt & Rhebā
rem quoq; nominari eum: ut ſit nō modo Rheba Rhebæ ſed Rhebas Rhebantis: ex Arriano Euſta-
thioq;.

Ex eodem. i.

Lycio Fumini. Thucydides Celecen nō Lycum uocari ſcribit amnem qui per Haracleen ſem agrū
meat libro quarto: ut ſit Celex celecis producta media: Niſi quis utrunq; fluuium haberi parte illa ſen-
tiat. Et iſſra. Callichorum). Valerius Flaccus Callichoon triſtes acheruſidos oras Præterit & feſta
uulgatū nocte lyei Callichoon nec uana fides: hic bacchus & undis Abluit Eoo rorātis ſanguine thy-
ſos. Sed cū feſta noctem actam eo loco dicat: etiam Callichorum defendere: quaſi a choreis. Acce-
dit q; in Phocide locus eſt Panopeus appellatus: quem Callichorum ut inq̄t Paulanias uocauerit Ho-
merus: p̄pterea q; Thyiades Athenis profectus: ut Liberi patris Orgia cū Delphicis mulieribus in Par-
naſo monte celebrarent quotiānis medio itinere multis locis præcipue uero panopēſi agro Thyafos
choreas ducerent.

Ex eodem. i.

Titium ab heraclea. xxxviii. M. P. fluuius billis). Scribo Tium nō Titium. Itē Bilæus nō Billis Me-
nippus: ab Heraclea inq̄t ad oppidū Tium & flumen Bilæum ſtadia. ccc. lxx. Numerus quidē non con-
gruit: fortaffe q; nō. xxxviii. ſed. xliiii. in Plinio ſcribendū ſicut meſura reſpondeat. Alioquin. & Pōpo-
nius ut prædixi ſed & Ptolomæus quoq; poſt Heracleā Tium medio pſyllio conſtituit. Idem Menip-
pus Tium ab Amaſtri ſtadiis tantū uiginti ſumouet. Strabo Amaſtrin ex quattuor oppidis initio coa-
uiſſe meminit. Seſamo: Cytoro: Cromna: Tio. Ammianus: Amplæ inq̄t Ciuitates ſūt & Tios & Ama-
ſtris: tantum abeſt ut in ora ponentidis locari Tium poſſit: ut quidā ſuperiore nobis uolumine taxa-
ri crediderunt. Bileum certe amnem Valerius Flaccus uidetur quibuſdam Cobyliū uocaſſe initū Pa-
phlagoniæ conſtituens: illo uerſu: Tum fugit omne Cobyli latus & fatis tibi tiphy negatū partheniū:
ante alios triuina q; creditur amnis Fidis: & inopi materna gratior unda. Etiamſi nō inopi legebatur:
ſed inopia. Cæterū inopus amnis producta prima & media in Delo erat: ut inquit Paulanias & ſecun-
do libro Plinius. Ipſe tamen in uerſu illo: Cobili latus & fatis tibi tiphy negatū: non de Bilæo amne i-
telligo: ſed Crobiali ſcribendum cenſeo ex Apolloni uerſu libro tertio κρωβιῶνος κρωβιῶντος καὶ
υἱὸς κρωβιῶνος. Tium uero ut philoni placet a Tio dictū Mileſio ſacerdote: ut Demoſtheni a Pata-
ro q; Tios ex argumento nominaretur: quia louem præcipua religione coleret. Strabo urbem hāc ut
Euſtathius notauit poſt Stephanū: Tieū mauult appellare: ut p̄pterea fortaffe Plinius hoc loco Tieū
ſcribere uoluerit. deīde p̄ iperitiā ea uox in Titii facile deluxata fuerit.

Ex capite. ii.

Philemenia). Scribo Pylæmenia: a pylæmene paphlagoni dūce. Homerus πύλαμονος ἀνιή-
το πυλάμενος λαίου κηρ. & infra. Scitorus). Lege Cytorus: ex Strabone Ptolomæo Plinio
Pomponio. Buxifer Catulo cognominatus a Cytoro phryi filio urbe poſita. Seruius Macedonie mō-
tem cur fecerit nō uideo. Quod aut ſequit. A cio). Scribendū A Tio. Nec dubitari poteſt: quoniā
a Cio longe pluribus p. milibus diſtat: ut facillime ſupputari poteſt.

Ex eodem. ii.

Chimolis ſtebane) Scribēdū Cimolis Stephane Ptolomæus au. ſor. Stephais ab Hecateo diciē Ma-
ryādōq; quodā oppidū. De Cimoli & Anticimoli poſt Carabi mōre Strabo. Nā & hoc aduerſi debet

Elæa

Erebinthos

Megeste
Chalcitis
ab ære

Singula ſta-
dia cētū. xxv.
paſſus agunt

Pſilli
Pſylla

Rhebas æris.

Flaccus Val.

Callichorū

Cobylium

Pylæmenia
Vnde Cyto-
rus cōtra Ser-
uium

EX LIBRO

loca hæc alios cis carabin alios ultra collocasse: uel quod reuerētius est credere: librario
rum negligentia.

Ex eodem.ii.

Pteria Sinopecitros aqutoro. Vetus qdem lectio Sinope a Cytoro: nō tamen omnis. Propterea si quis
ita legat ab initio: Armine nunc est colonia Sinope pteria a Cytoro & reliqua. frequentem lectionē
custodiet & auctorē præferet Herodotū: Pteria dicentem plurali numero munitissimā & ad mare si
tam urbē fuisse. pxiimā Sinopæ a croeso captam direptā. De armine Ptolomæus & Pōponius. Ar
minen Xenophon producta media: Memippus & Strabo correpta. & infra. Per catoniā. Scriben
dum pcatoniā ex uetustis codicibus Strabone Ptolomæo cæteris: ita partē Cappadociæ uocantibus
ad extrema Tauri montis.

Ex eodem.ii.

Gāgra Gange). scribo Gāgre fœminino genere singulari numero ut Alexāder: uel Gāgra neutro & plu
rali ut Strabo Athenæus Eratosthenes: A capra dictū primo amissa post inuenta eo loco ubi nūc est
oppidū: ab hoc Gangreni & Gangrenses in libris pontificū cōuentus. sunt in paphlagonia & Dandre
ni ab urbe Dandara siue dandra: quæ tribus scœnis a Gāgre distat: ibiq; iunonis Dandrenælanum ex
Stephano.

Ex eodem.ii.

Halys Caturia iacelum). Strabo cappadociæ uocari urbes quasdā meminit Gaziura & gazelū: a quibus
& gaziuritis & gazelutis siue gazelotis regiones dicant: gaziura inqt uetus regia nunc deserta quam
flumen iris prelabitur: ubi se ab occasu flectere in aquilonē incipit. Gazelon uero siue gadelon: nam
utroq; modo scriptū est: ppe Halyn amnem statuit ab ipso. Ptolomæus quoq; gazelona id appellat.
Nec lectio antiqua discrepat magnopere. aliqñ hac patre oppidorū ordinem haud ita multū exacte
seruant auctores: ut in cimoli & Stephane monstrauimus hoc capite. Quid q; alii quædā ex iis oppi
da in mediterraneo constituant: alii opposita litoribus existimant.

Ex eodem.ii.

Carufa de amissum). scribo cariffa idē amyfum ex Ptolomæo q ad amnē Halyn cariffam urbē lo
cat: etiā si nō plane in ora sed iter mediterranea galatiæ quēadmodū & gāgra: ipsum quoq; Halyn ga
latiæ paphlagoniæq; nō cappadociæ adiciēs.

Ex capite.iii.

Cannana Archelaide quā præfuit hylas). Solinus Halys nō Hylas. de amne Hyla dictū in Bithynia est. &
infra. Oppido camana). scribendū Oppida Comana. Ptolomæus: in cappadocia inqt oppidū Co
mana pontica in mediterraneo maris Galatici: & alteq; comana cappadocii cognomine de quo nūc
sermo est in armenia minore: uelut Straboni placet in cappadocia maiore. Vetus quoq; lectio habet
Comana nō Camana. Nec ignoro Chamanen siue chamanēsem in Cappadocia præfecturā uoca
ri Plinio Straboni Ptolomæo. sed p.ch. non p.c. ut Comana a Coimis dicta quas Orestes & ighigenia
luctu ibi posito totonderant. Differt cappadociū a pōtico: q; illud amnis Sarus. pōticū amnis iris præ
terit Straboni Ptolomæoq;. Nō enī. Salius). in Plinio: sed Sarus legēdū αἰετοῦ τοῦ ποταμοῦ
ταύτης ο σαροῦ πε. de Comanis & Antoninus.

Ex eodem.iii.

In regione hac cazacena). scribēdū in regione Gazacena: & præcedētibus iungendū. Deinde seq
tur: In colopena uero Sebastiam. De gazacena Strabo ab urbe cui nomen gazaca. De colopena item
Strabo: q; culupenā tamē uocat.

Ex eodem.iii.

Tyana Tiaram castaliam). Lego Tyana ex uetustis codicibus: itē Castabala: utrunq; Ptolomæus: utrunq;
Strabo: post Tyana inqt nō procul Castabala sunt & Cybistra. Fuerūt & in Phœnice Castabala. Ste
phanus: perasiam inqt prius uocabāt quæ nunc castabala. & in Cilicia dicuntur esse Castabala. Pto
mæo ac Stephano. Tyana uero & Thoana quondam appellata sunt ut Arrianus inquit. Ab hac urbe
Tyāneses: unde Magus Apollonius. Tyanitæ uero ut ait Stephanus i ægypto ab oppido cognomine
Idē auctor tamē castaliā quoq; urbem in Cilicia reddi scribit: Theagene cuius oppidani Castalioz
nominentur.

Ex eodem.iii.

Error spissus & multiplex Magnopolin zelā). Strabo Megalopolin nō Magnopolin: Eā uero quā Plinius Pōpeiopolin supe
riore statū cap. uocauit: ipse mō Magnopolin: mō Pōpeiopolin appellat. Fuit in cappadocia & Meg
alopolitis regio quā ueteres phamizonitin dicebāt. in hæc nō castigandi Pliniū aut Strabonē: sed mo
nendi & uelicandi lectoris gratia diuertimus.

Ex eodem.iii.

Sub mōte atarga onyzaca quæ themiscyza nūc cæsarea). Error spissus & multiplex. Lego sub mō
te Argæo Mazaca que nunc Cæsarea: Nā uerbum Themiscyza uetus lectio non habet: nisi quis i eo
uerbo matrē urbium significari uelit: sicut in Temerinda pro Mæori lacu matrem maris. Solinus ma
zaca sub Argæo sitam Cappadoces matrē urbium uocat. Claudianus: Cappadocum uolucrūq; pa
rens Argæus equorū. Ammianus: apud cæsaream inqt cappadociæ mazaca ante nominatam sub at
gæi montis pedibus sitam. Vitruuius: in cappadocia inquit itinere quod est inter mazaca & Tyana.
Marcianus. Mazaca inquit quam dicunt urbium matrem cui Argæus mons iminet. Eusebius in chro
nicis Mazaca Tiberius Archelao pulso & Cappadocia in prouinciæ formam redacta nomina
uit Cæsaream. Ptolomæus: Ad montem inquit Argæum Mazaca quæ nunc Cæsarea. Strabo. ma
zaca inquit populorum Metropolis Eusebia quondam uocata: sed ad Argæum montem ut a Ty

SEXTO

nis distinguetur: quam item Eusebiam ad Taurum montē appellabāt. A Mazacis Mazaceni: & ut Stephanus testatur etiam Mazaces. Suetonius in Nerone: Turba inquit Mazacum.

Ex eodem.iii.

Gauphauritis). Vetus lectio Gassaritis. scribēdū puto Garfauritis ex Strabone ab oppido Cappadociæ Garfaura quod in mōibus inqt Lycaonia sitū quondā metropolis caputq; regiōis fuit & itra. Flumen scadisīa). Lego Flumen Chadisīa ex Menippo q & uicū ita uocat: A Lycasto inqt ad uicū & amnē Chadisū stadia centū qnquaginta: inde ad Irin. amnē centū. Hecateus: Themiscyra inqt plānities est a Chadisīa usq; Thermodontē. Ex eodem.iii.

Iela). Scribendum Ziela ex uetustis codicibus & Stephano ut differat a zela superiore: quā in Armenia qdā minore statuunt cognominatam facea neutro genere Straboni. Erat & in ponto zela: nā ziela trisyllabum est: quam Nicomedis filius ziela nomine condiderit.

Ex eodem.iii.

Phanoriam). Vetus lectio Pharnaciā: de qua sequenti capite alioquin Pharnaroēa quoq; haud pcul pharnacia est. Strabo: pharnaciā inquit iuncta est fidene ac Themiscyra. iis autem superiacet pharnaroēa dicta: unde non Thermodon sed Iris inqt amnis oritur. Fluius inquit Thermodon per Themiscyrā: campestris delabitur: itēq; alter uocatus Iris e pharnaroēa ueniēs. In Ptolomæo phanagoria mendose legitur hac parte pro pharnaroēa. Et enim phanagoria post reddenda est.

Ex eodem.iii.

Amazonicus themysciā). Legēdū reor phamizoniū Themiscyra. Est autem phamizonium siue phamizon in regione Amasiā: Neapolis post uocatum: ut inquit Strabo: & inde phamizonitis regio. Stephanus quoq; idem confirmat: tamen apud Strabonem quandoq; litteris cōmutatis phazimonē pro phamizonem legamus. Ex eodem.iii.

Amasia comara. Nec Ptholomæus nec Strabo mentionē habent: nā de Amasia superius. Ameriā certe ac Comana cognomento pōica inuenio Cappadociæ urbes fuisse: haud remotas Straboni. Comana enim ut prædixi fuere gemina Cappadociū & ponticū. de Cappadocico iā dictum: nunc uero de pontico. Nec damno Amasiā: etiam si mediterraneæ modo urbes sunt quæ quōdam ut alia pleraq; in ipso littore collocatæ fuerint. Ex capite.iiii.

Nunc matū gentes cenarum). Lego Nunc Manteū Genetarum: ut sit sensus a capite superiore pēdens: fuisse quondam in ora Themiscyræ regionis Amasiā & Comana: nunc earum loco Manteū esse populorū qui Genetæ nominantur. De Manteo præcedente libro dictum. Genetæ uero iis locis cū a Valerio Flacco tū ab Appollonio poeta celebrantur: Genetæū promontorium dicente. Erat ibi & Genetes portus & fluius auctore Sophocle. Dicebantur & Genetes ut sit genes generis singulari numero auctor Stephanus Meminit & Eustathius & poeta Dionysius & Strabo: in ora inqt Genetes & Cotyros: deinde Ilichopolis & Cerasus. Ex eodem.iiii.

Oppidum cotylorū). Scribo Cotyrorum siue Cotyara siue Cotyros ex Stephano Eustachioq;: ut huc more suo Valerius Flaccus alluserit illo uersu: Quos aduena phryxi pgeniuit: pariterq; leui cotyroris in hasta ubi tamē Eutiforus corrupte scribebat. Xenophon Cotyrioras siue cotyrioras cū Cera suntis Trapezuntisq; tributū solitos pēdere Sinopēsisibus refert: ut in Ptolomæo ac Strabōe Cytao rum aut Cytorū hoc tractū perperam legi putem: pro Cotyoro. & infra. Tybareni). Scribe Tibareni. i. qui & Tibarani recte dici possunt ex Ephoro Strabōe Pomponio: summū bonū in iocis atq; risu collocare crediti. Ex eodem.iiii.

Masini). Legēdū Mossyni aut certe Mossynoeci ex Xenophōte Halicarnassæo Dionysio Strabōe ad Scydissam mōrē: ita dicti: quoniā in turriculis uiuāt: quas Græci Mossynos & Mossynas appellāt ex poeta Dionysio ac Strabone. Stephanus Tibareni inqt pxiimi sunt Mossynoeci & Calybes. Ammia nus: Post Calybas inqt fūt Byzares & Sapyres & Tibareni & Mossynoeci & Macrones & Philyres. Valerius: Mossynoeci & uos stabulis Macrōes ab altis Byzaref; uagi Philyræq; a noie dicta Littora quæ cornu pepulit Saturnus equino. Pōponius: Ultra Carambi Mossyni turres ligneas subeūt notis corpus oē plignāt. Hecateus: Tibareni iungunt ad orientē solē Mossynoeci quorū urbs Chœrades plurali dicta numero: unde Chœradēses. Fuerūt & lapygū iulæ Chœrades Thucydidi lib. vii. & ad Alexandriā portū intrābus cōtra Pharū aliæ Straboni. Ex eodē.iiii.

Cerasus. Quidā ut aliqd uidisse iudicent: aut i suis libris Cæsarū scriptū esse pperā: atq; ita castigates inuentione sua gloriant: cū tamē Cerasus & Veneta & Romana præferat ipressio. Adeon: parū scatebat monitis ferisq; filia: ut qd uenatoris inepti solent: coemptā & peregrinā capturā iportare opus eēt: At saltē laboris & operæ suæ precii fecissent monuissentq; Cerasus nō Cerasi paterno casu sed Cerasuntis pferri ex Strabone Stephano Xenophonte. Pōponius: Raræ inquit urbes Cerasunta & Trapezus maxime illustres. Ita nisi uitū in exēplaribus est: quod uereor: nō modo Cerasus cerasuntis sed cerasunta quoq; dicere: aut cerasuntia sane hoc est urbs. Ex eodē.iiii.

Bechyres buxeri). Legēdū Bechires pducta media & Buxeri: siue Byzeri: quos Græci Byzeres &

Mazaces
Locus i Suetonius

Iris amnis

Thermodō
Phanaroēa

Phamizoniū
postea Neapolis

Themiscyra
regio
Gentæum p
mōtorium
Ilichopolis
Cotyros

In iocis atq;
risu summū bonū
Tibarani
ponūt
Mossynoeci

Cerasus
Cerasuntis

EX LIBRO.

Byzares Byzares uocant. Dionysius *Βυζαρσος* πρώτα και αγγισι *φωλὰ βε χειρω*. Valerius Flaccus: By-
zaresq; uagi. Meminit & Strabo. Pōponius quoq; Euzeros ut Plinius appellat. Mores populis incon-
diti ab auctoribus reddunt ut inde Byzaros dici uulgo putē imaginōs & qui a cōsuetudine cātero
rum uiuendi recesserunt. Ab his & portus quidam appellabatur in ponto Byzanicus.

Ex eodem.iiii.

Sidene Sydoni). Scribendū uidetur Sideni: cū ex amnis nomine quē Sidenū statim uocat ipse: cū ex Stra-
Scytheni bone: Post Themiscyra inqt *σιδωνη* hoc est Sidene cāpus fertilis ac beatus ubi Cabaca oppidū & Si-
dera qua nomen inqt regioni datū. Potest & Scytheni ex Xenophonte in Ascensu qui p̄ximos ait Scy-
thenos eē Macronibus. Idē & Stephanus. In Ptolomæo tamen Sidone legiunt. & infra. Balemoni-
um). Scribe Polemoniū ex Ptolomæo Stephano Eufathio. Idē & urbis & stagni uocabulū est unde fi-
nus quoq; Polemoniacus dicitur.

Ex eodem.iiii.

Flumine Flumen Iafoniū). Scribo Flumen Iafonium ex Strabone Ptolomæo cāteris: qui tamen promōto-
Iafonium riū nomen fecere non fluminis. & infra. Philocaliā). In Ptolomæo non longe Pharnacia & Trape-
zunte Cocalia non Philocalia ponuntur. Aurem uello: non uulnero: ampho non decerno. Cāterum
monere liceat hac parte lectorē multa in hoc situ Plinium aliter reddidisse q̄ cāteros. Ptolomæo post
Polemoniū Cerafus fuit. Plinio post Cerasunta Polemoniū. In Coryoro quoq; & Iafonio eadē uarie
tas. Coryoron Plinius ante collocat. Ptolomæus & Strabo contra. Flumen quoq; Melas in pontum
emittit Plinio: quem & Valerius Flaccus significat. Cytorus Phontis & Argus Aeolide fraterq; Me-
las. Illi mediterraneū ex Argæo monte Mazaca idēst Cæsareā alluentem centū fere. M. pab ora Pō-
ti faciunt: nisi quis alterū ei cognominē existimet. In quo uitandus est illorum error qui uerterunt in
Ptolomæo Magnum: quasi Megas diceretur non Melas amnis ille.

Ex eodem.iiii.

Magnum q̄si Gens annorum enicorum). Vetus lectio Gens Annorum Heniochorum. Ipse Gens Sannorū He-
Megas dice- niochorum. Multa enim sunt Heniochorū discrimina cognominis separantibus: ut capitis huius fi-
ref non Me- ne dicitur. De Sannis Strabo & Appollonius: quos cū Macronibus eodē putant ambo. Eufathius:
las Sanni sunt qui nunc Tzani olim Macrones. Idē Stephanus. idē cāteri. Cōfert & quæ octauo capite
libri huius leguntur: Macrones inquit ad flumen Abfarum. quæ uerba cum his quæ hic habent mire
consentiunt. Gens inquit Sannorum Heniochorum flumen Abfarum cum castello cognomine.

Ex eodem.iiii.

Scylaceum Tyrida ceum cygnum. Scribo Tyritacen Cygnum. De Tyritace Stephanus. De Cygno & origine
uocabuli Pomponius. Potest & Tyritacēū ut oppidū subaudiā: siue ut Valerius Flaccus Tyritacēon
pro tyritace: illo uersu Spumofumq; legunt fracta scylacēon ab unda: pro scylace: ut alibi notauimus.

Ex eodem.iiii.

Surius Col- Syrium. (Ptolomæus & codices uetusti Suriū. Plinius secūdo libro: Deiectū inqt lignū lapideo cor-
chidis flu. tice obducitur in Surio Colchidis flumine. & infra. A farro). Quidā A Surio. Ptolomæus tamen
Saraca p̄pinquā urbē Surio ad Phasidis ripas cōstituit. Strabo Sarapanos munito quodā loco in Col-
chide uocauit: Phasis inqt nauigat ad Sarapanos usq; ubi per q̄ angustus est ac cētū & uiginti pōtibz
meabilis. Plinius paulo ante: Nauigatur inqt Phasis q̄libet magnis nauigiis. xxxviii. M. d. p. inde mino-
ribz lōgo spatio pontibus centū uiginti peruius: ut Suriū qdē sit locus uicq; ad quē magnarū nauiū ut
inqt capax est Phasis sarapani uero siue farum ubi angustus & tortuosus numerofo ponte iungitur.
Ipse tamē locū hunc fortasse rectius ita lego. Abest Abfaro. lxxv. M. ut sit nomen amnis Abfarius: de
quo supra dictum est hoc ipso capite. quē Ptolomæus quoq; Abforū uocat. & certe codices antiq; sunt
in qbus scriptū est nō farro sed Abfaro.

Ex eodem.iiii.

Suani Phthirophagi dicti. & alifanni). Vetus lectio & alias fanni. Forteq; nō fanni de quibus dictū supra:
Phthirophagi sed suani cū q; statim sequitur Flumen Cobum e Caucafo per suanos fluens: tū q; strabo Phthiroph-
a sordibus & gis inquit a sordibus & squalore dictis uicini sunt suanes nihilo beatiore illis. Meminit & Stephanus:
 etiam si apud strabonem Thoanes & poanes quandoq; pro foanes mendose scriptū est. Quod autem
supra legiunt. Flumen garten gens saltā in antiquis). & reliqua. Vetus codices Flumen Charien
gens salae antiquis Phthirophagi dicti. Ptolomæus uide locis Flumen inquit Chariustos gens zalae.

Ex eodem.iiii.

chrysothoe Regio agritite amnis figianē). Ptolomæus: Regio Ecredice in qua urbem figaneū ex amnis puto
unde datus ē nomine. strabo tamen Agras populos: sed ad Mazotin lacum non in Ponto. Et infra. Chrysothoeas
Locus fabul- gens abfyle). Scribo Chrysothoeas q; in iis locis ut inquit strabo auriferi torrentes sunt: unde fabulis
lae de uellere occasio de uellere apud Colchos aureo. Item Gens Abfilar per. i. nō per. y. Rhianus in Periplo: Apfilar
aureo apud inquit zalis proximi. De zalis paulo ante quid sentirem dixi. & infra. Sanigarum. Item Penius. (Le-
Colchos inquit zalis proximi. De zalis paulo ante quid sentirem dixi. & infra. Sanigarum. Item Penius. (Le-
go sannigarum ex stephano: item pityus nō penius ex strabone Pityuntas duos prodente maiore mi-
norēq; ut maior abfit a Diocuriade tēcentis & sexaginta stadiis. Alio loco idē strabo: Littoralis in-
quit ora terminatur ad Pityuntē & Diocurida. Ptolomæus pityunta urbem in ora Ponti post Tra-

SEXTO

pezzunta collocat diuersum a nostro: qui ultra Phasim est Plinio.

Ex capite .v.

Melaceni). Scribendum Melaceni ex Hecataeo Ptolomæo stephano Pomponio: Melaceni Achæi
inquit atra uestis & ex ea nomen ατρο τῆς μελάρης χαίρης. & infra. Anchei. scribendum Achæi
ex strabone Dionysio poeta Ptolomæo cæteris. & infra. Phytis oppidum). Forte aut Pityus scri-
bendum est: duo. n. Pityentes in Cholchide ut straboni placet: Aut Phontys ex flacco cytorus phon-
tis & argus Aeolidæ fraterq; melas. & infra. Postq; faromatae). Scribendum ex uetustis codicibus:
Post quem fauomate: aut post quæ hoc est post iuga Caucafi.

Ex eodem .v.

luxta cercetas Flumen icarusa cum oppido hiero & flumine). Vetus lectio: non icarusa cū oppido
sed Troicarum acelum oppidum: aut Troicarum Achæi cū oppido Hiero & flumie. Ptolomæus i sinu
Cercetico flumē inquit Pitycheus Achæa oppidum: in quo ut testatus sum uariat traditio aliis præpo-
stere: aliis cancellatim eodē situ loca statuentibus. & infra. Tentoretæ). scribendū tenent Toretæ
Appolonius Toretæ natio inquit sunt Pontica Ptolomæus: in sinu hoc Toreticum pmonitorium a p-
pellat. Pomponius: Oram inquit a Bosphoro ad Tanaim incolūt Toretæ Arrichi & alia gentes. Stra-
bo Toretas. Dionysius cum Plinio & Pomponio κερκετιοι τορεται τε και αλκηρεας αχαιοι: ut mi-
rer Eustathium τορετας hoc est ορετας legisse ait enim: Oretæ inquit sine littera s. scribuntur nam
cum ipsa Oretæ Molossica gens est.

Ex capite .vi.

Moetin. & itra paulo Hermonafa. Dein cepte). Lego Mæotin hermōassa Cepce. ut si plurali nūe-
ro genere uirili sicut Solce. Seruat hoc uetus adhuc lectio & Mela Pōponius. Strabo Cepos. singulari
numero ητε φαμε γορεαι και εριμαρασσα και κητρος και το ατραουρου. & infra. Cimmerium
quod ante cerberion). Strabo: Cimmerium quod ante Cimbricum. Verbum autē supius. Eonē).
Scribendum arbitror Eionem ut sit græce η εων quod proprie gracilitatē & littoris quasi tæniā signi-
ficat quale Venetorū est ut ait Lilius: Nam Thucydides & Herodotus ita locum nomiant supra stry-
monem fluium in Thracia unde η εωνειος hoc est Eionenes. Fuit & in Macedonia pieria hoc noie
a qua Eionitæ ut ait Stephanus.

Ex capite .vii.

Hali ferni ferrei scizæ gypfi). Ptolomæus in asiæ farmatia Vali serbi arrechi zingi Psefi. Nec le-
ctio antiqua placet diffonatin qua ferri nō ferni & reliqua ferre ut correximus legunt De Valis sed per
duplex. l. & infra Plinius. In Ptolomæo est quando auali scriptum sit hoc loco. quibus propinqui sunt
Vla. scio & Halos quarto libro nomiatos: Bastarnisq; iunctos: qui Valerio Flacco Straboniq; dicti ui-
deant Corali. Fuerūt & ppiqui Agathyrsi sili Pto. quos sidonius apollinaris ut arbitror i significat
silo uerū fauomates clipeo ialius pedefalce gelonus. De arechis Strabo: Toreate iquit & agræ & are-
chii. Pomponius quosq; arrichos ad Mæotin a Bosphoro Cimerio flectentibus post toretas siue qd
idem est toretas locauit. ammi anus: iter hos inquit immani diritate terribiles arrechi & zingi & na-
pei Dionysius poeta Sindos accubare farmatis tradit: quos & zingos credi a quibusdā Eustathius re-
fert. Sed de Sindis quarto libro fufius. De psefiis & Stephanus & apollodorus post toretas: pseffos ta-
men non pseffos appellans.

Ex eodem .vii.

Sarmate medorum soboles). Legendum iaxamatae Ptolomæus auctor. item Mela Hostio iqt flu-
minis proximi iaxamatae. Stephanus. populus inquit circa Mæotin iaxamate quos Ephorus appellat
Sauromatas. Proinde subiungit statim Plinius in multa inquit genera diuisi primo Sauromatae & reli-
qua. i uita cæsarum Vopiscus Examatias pro iaxamatas uocauit: librariorum ea culpa: sicut utiq; i Va-
lerio Flacco: Mellis honos torinos dicit sua mulstra fatarchas: Examates uenatus alit. scribendum ia-
xamatas: Est & in eo uitium quibusdā codicibus q. Iaxamatas pro iaxamatas scribere: nam littera
i. & uocalis esse potest & consonans ut in uerbo iazyges: de quibus libro quarto amianus: circa hæc i-
quit itagna gentes fermonis institutorūq; uarietate dispares iaxamatae Meotæ & cū Gelonis agathyrsi
si. Porro farmatae græcis idem qui & fauom itæ: Nam & iyrmatæ uocantur Eudoxo.

Ex eodem .vii.

Gynei gratumenæ amazonū connubia). Pomponius Gyneoctatumenæ regna amazonū. Etenī
uicini quidam amazonibus fuere populi bello ab ipsis ui si unde nomen Gyneocratumenis: quon iā
uicticibus obsequantur ad procreandam sobolē ut inquit Strabo: qui tamen eos modo Gelas modo
gelofcyas uocat. Herodotus quoq; Dionysius apher. & Eustathius fauomatas cōnubio amazonum
insignes quæ ob id fauomatides dicātur & quæadmodum a Termodonte fluuiio profectæ in scythiā
fuerint celebrant. Stephanus tamen eas a quibusdā uocari fauomatidas siue fauopatidas scribit: q;
laccris uescantur Amazones.

Ex eodem .vii.

Chottobocci). Marcellinus Halani inqt & Costobocce sed i Europa. Capitolinus Halanos & co-
stoboccos in parte Dacie: Ptolomæus quoq; nō aliter q Costoboccos nomiat supra iazygas atq; Da-

Achæi
Pityus

Toretæ

Solce plurali
numero

Sindi

Iaxamate

Sauromatae
Menda apud
Valerium
Flaccum

EX LIBRO.

Choatra

ras. Pausanias eos ætate sua hoc est Hadriani Antoniniuæ tēporibus in Græciā penetrasse cōmemoravit. Nihil mirum si a Plinio redduntur in Asia: quæ gentes & nulla unq̃ certa sede stabiles. Nam & iazyges alii ad Mæonum sunt: alii Dacis iuncti metanastæ quasi migratores appellantur. & infra. Choate). Valerius Choatra: cētoras: & diros magico terrore Choatras. Ex eodem.vii.
Cyze tindari). Strabo: zyge Dandari siue Dandri: ut Hecateus inter caucasas Mæoticasq̃ gentes: quos Ammianus Dandaras zygeæ uero circa Bosporū cimmerium a Strabone collocant atque Stephano: quorum fuisse uideat colonia zygepolis iuxta trapezuntē. Habet & lectio uetus zyge. Ex eodem.vii.

Turcæ

Tusfagetae thurace). Antiqua lectio tusfagetae turcæ. Pōponius: Tusfagetae iquit turcæq̃ vastas solitudines occupant alii turcæ uenado: Hinc orti iudicant qui ætate nostra latissime imperitat Turci uulgo dicti: ignauia quidē nostra magni: sed post macedonas & Romanos sine dubio potētissimi. Eustathius aliam originem eorū cōmemorat: Post Scytas inquit eos qui mari Cromio uicini caspium accollunt Vnni sunt: quos Simocatus historiæ cōditor a persis uocari Turcos existimat: ad orientē uernum spectantes. Thunnos Plinius eos uocat capite huius libri septimodecimo ut dicemus. Afferre possumus & alia de turcis: sed cōsulto missa facimus. Tusfagetas siue quod idem est Thyrsagetas mōstrauimus libro quarto. Ex eodem.vii.

Arymphæi qui ad harriseos pertinent montes). Vetus lectio: Ad rhiphæos nō ad Harriseos. Pomponius. Vitra Arymphæos igit Rhyphæus mons surgit. Ammianus: Vbi montes inquit Rhyphæi de ficiunt Arymphæi habitant: iusti homines & morum placiditate cogniti. Ex eodem.vii.

Appollo
Napæus

Cares Deinde clazomeni & macōes). Vetus lectio Cares deinde clazomeni & Mæones. Strabo: in Mæonis inquit stagni tractu speculæ quædā clazomeniorū dicuntur. Porro clazomenios in Mæonia sitos esse nouimus. Mæotæ quoq̃ a mæonibus uidet appellari potuisse. itē. Napras). Foris scribendū Napæas uel Napitas. Ammianus: arrichi zingi Napæi. Stephanus: in Scythiā inquit Napitæ sunt quorū caput uicus Napis qui & Napatæ nominantur. Plinius capite. xvii. interisse iquit dicunt Napæi & appellati. Sunt & napatæ sed in Aethiopia ut dicemus. Erant & i Lesbo iniula Napæi & Apollo Napæus ab urbe Napæ: ex Hellenico. Ex eodem.vii.

Neutegas). Vetus lectio Antacas: a quibus Antacites amnis Asiæ latere ad Tyramben oppidū & ab eo pisces Antacæi: salamentū Athenæo cæterisq̃ nobile: nam & in hodiernum quoq̃ diē a Mæoti lacu præstantissimi quotannis inuehuntur. Amnem hunc in Ptolomæo corrupte Atticini pro Antacite legimus. Importantur Antacæi & ex Borysthene ut inquit Herodotus. Sunt & pisces dicti Mæotides a Mæoti unde capiuntur ut ait Stephanus. Ex eodem.vii.

Phycers). Pomponius Phyceros Mæoticam gentem facit. Plinius libro huius operis extremo Phycers: inter caucasos accolas memorat. & infra Imaduchos). Pomponius Modacas. Collatio hæc sit non castigata: ut infra. Mandareos Hecateus Gandaræos quorū urbs Caspapyros. & supra fluxum. Ophagæ: unde Ophandes: paulo post scriptum est Ocharum: ita sit ut in alterutro sit uisū habentur hic & Areææ). Sed uetus lectio Auchetæ: quod & uero propius: ex Plinio i Europa libro quarto & aliis frequentibus. Ex capite.viii.

Cyrestis
idem est quæ
& Minerua

Cyresticā regionem). Scribendum Cyresticam: ut superiore libro diximus ubi de Syria Coele sermo est: ex Strabone Polibio Ptolomæo. Nomē dedit Cyrrus oppidū ubi Cyrestis dea colebat: quā interpretantur Mineruam. Ex capite.ix.

Araxis eodem monte euphrates quo). Scribendū Araxis eodem monte quo Euphrates ex Strabōe Ptolomæo: ut dictum est: qui montem eum Abon siue abam uocant: Plinius agam: & infra. Cafarea zanicopolis). Ptolomæus Cafara Aza Nicopolis. est enim aza urbs ad Scordicum montē: cuius mentionem Antoninus quoq̃ facit hoc ipso tractu De Cafara uetusti quoq̃ codices. & infra. In armenia maiore ariamote). Ptolomæus ariamofata. & infra. Proximum tigris argathiocerta). Strabo Carathiocerta inquit Sophenæ regia Ptolomæus artagigarta prope Tigrim amnē diuersam an eandem: extremum. Ex eodem.ix.

Caspium

A dactula). Ptolomæus Dascuta. Sed Antoninus & Plinius supiore libro in Eufratis mēione Dactula. Redditur & Dagusa Ptolomæo: sed alia: & in propinquo & regionis Melitenæ locus & infra. Quod interest spaciū epreheni tenent). Legendū puto. Quod interest spaciū Sopheni tenet. Strabo: antitaurus inquit mons Sophenem complectitur in conualibus inter ipsum & Taurum montē: a cœnibus. Porro Taurus cui hac parte obuersus est antitaurus: cognominatur ab eodē Strabone Mafius: Sophene inquit inter antitaurum Mafiumq̃ montes posita est. Quos autem hic Ceraunios mōtes Plinius appellat: quibus armenia ab oriente clauditur: Ptolomæus Caspiū & Niphatem interpretatur. Ex eodem.ix.

SEXTO

Adiabenen tigris & montium sinus munii cingunt). Vetus lectio in totū diuerfa est: Adiabenen tigris & montes in .vii. M. passus cingunt. Vt cūq; uerbum Munii quid significet nō cōstat. quāobrem aut ita lege: Adiabenen Tigris & montū sinus multi cingunt: aut da melius. Scio Masiū mōtē de quo statim ante diximus Straboni aliquādo Niphate uocatū. Niphates uero atq; Tigris Ptolomæo Adiabenen cingunt. & infra. Caucaſi his montibus cinguntur. Vetusſti codices apertius: Caucaſiis montibus cinguntur.

Ex capite .x.

Amne ocazane). Vetus lectio Acazane. Legi poteſt alazone aut aragone: ita enim Strabo nomiāt in iis locis amnes: Cyrus inquit fluuius in dictā planiciem emiſſus rapit ſecum Aragonem ex mōte Caucaſo fluentē. & alibi: Cyrus inquit plures amnes recipit inter quos Alazoniū. & alibi: Ex Hiberis inquit ad alabanos itur per Cambyſenem aſperam regionē & aquis carentem ad alizoniū uſq; flumē & infra. Cabalaſca Ptolomæus Chabala.

Ex eodem .x.

Pharmafus). Lego Harmaſtis ex Plinio ſequenti capite. Ptolomæus Harmaſtice. Strabo harmoſice & infra. Phucaſani). Vetus lectio Sucaſani: Sed ipſe Sacaffani. Strabo ſacaffani albanis inquit iunguntur hi & in pontū uſq; penetrauerunt: aliquando ſacæ dicti: & armenia: partē maxime opimā: cui & nomen dederunt: potiſſimum ſunt eodem auctore.

Ex eodem .x.

Macherones ad abſarum). Lego Macrones ad abſarum. Plinius ſupra hoc libro Sānorum Henio chorum flumen abſarum: ſiue ut Ptolomæus abſorum. Sunt autē ſanni ut Strabo inquit iudem qui Macrones: ſed de hoc plura ſuperius. & infra. Lupeniog). Forte Lubienorum ab oppido Hiberia: qđ Ptolomæus Lubion appellat.

Ex capite .xi.

Per montes gurdyuos ualli). Legēdum gordyæos ut Strabo: ſiue Gordios ut Ptolomæus: aut Gordyos. y. græca in .u. uerſa: qđ latinis ut ait Cicero per q; familiare eſt: qui & Phryges p phryges dictos ueteribus teſtat. Quintilianus etiā Bruges: quoniā & græci Βρυγας ut alibi monuimus. Nomē Gordys Triptolemi filius dedit: ex agro ad quærendū io illuc pfectus. De Vallis quoq; ſupra inter Mazoticas gentes. nec mirum: etenim parum conſtant ſententiæ in ſitu. Vagæ gentiū aliis ad Maotim aliis circa quidē eum locum ſed. pcul ab ora collocantibus. Proinde Plinius ea pte. Sunt qui circa Maxtim inqt ad Ceraunios montes atiores has tradant gētes: quos & Ptolomæus ſequitur Vallos & Serbos ibi ſtatuent. Sed ultra Ceraunios a Plinio Gordyæos hic uocatos. Etenim Ceraunii aliter ab aliis capi ſolent. Plinius in Armenia maiore pro illis accipit qui caſpius & Niphates a Ptolomæo nomiant quibus uidelicet ab ortu ſolis finitur armenia. Huius rei cauſa eſt q; Taurus mons ſimul atq; frāgi coepit & innumeras obire gētes. Ceraunius in uniuerſum uccatur: etiamſi nominibus populorū p quos meant Lacinia: diſtinguitur.

Ex capite .xii.

Planitæ). Scribendū Planete: hoc eſt errantes: ita n. quāobrem credatur Plinius libro quarto docuit ubi de ipſis quaſi europæ contributis loquitur. & infra. Apollonia tynnimas). Vetus lectio nūc aut certe Thynias: qā Bithynia: præſenta ſit: de qua uel huic cognomiē ſuperioris libri fine differuius. uel quia Thynias Apolloniata: fuit in Cōtinenti Thracia: locus cōtra Cyaneas Straboni Ptolomæo Plinio Eſt. & Apollonia inter inſulas Thracia: cis ſitum amnē ad Salmideſſum Plinio & cæteris loca ta propter quod ſubiuncta ſunt illa uerba: ut diſtingueretur inquit ab ea quæ eſt in Europa. & infra.

y. in .u. uerſi
latinis p quā
familiares eſt

Ceraunii

Apollonia

Contra pharnaceam chalcertis: quā græci ariam). Legunt quidā Chalcitis: Sed ſupra Plinius & artemidorus ac Menippus Chalcitum nō cōtra Pharnaciam ſed ad Chalcedōem: propterea q; diuerſam fecere. De aria Pomponius: Non iōge inquit ab Achillea accollitur Aria quæ Marti ſacrata ut fabulis traditur tulit aues cū ſumma clade aduenientiū pēnas quaſi tela iaculatas. Symnus in pōto inquit uerſus Cholcos Martis eſt inſula. i. αρεας ποτος: quæ hic Area ſiue Aria uocatur producta media.

Ex capite .xiii.

Scythæ extra eos ſunt). Legēdū ſcythæ ſunt: ut uerbū extra eos: initiū ſit ſequentiū hoc modo. Ex tra eos ultraq; aquilonis initiū Hyperboreos aliqui poſuere. & infra poſt multos uerſus. Amazōes & ſauromatides). Lego ſine particula & Pompōius melius: intus ſunt inqt ad caſpium ſinum Caſpii & amazones ſed quas Sauromatidas appellant. De hoc & capite huius libri ſeptimo dictum eſt.

Ex eodem .xiii.

Flumina caſſos & albaneos). Ptolomæus Caſſios & albanos. & infra. Cyrus in coraxitis). Legēdum Cyrus in coraxitis ex Plinio ſuperius: a mōte cui nomē corax Ptolomæo cæteriſq; & infra. Cephēnia ut diximus). Legendum Sophene: quod & ſupra teſtati ſumus nono capite.

Corax mons

Ex eodem .xiii.

Etene regione). Legēdū uidet Opene regione: ut ſit ſenſus. Atropatēne regionem Medog: ab Armenia ſeparari Araxæ amne: nō quidem toto: ſed qua Opene Armeniog: ſita regio ē: de qua Strabo Ptolomæuſq; Apud hīc mutilata quandoq; lectio eſt in uerbo Atropatene. modo enim Propatene. modo apatene ſcriptum eſt. Originem uocabuli Strabo demōſtrauit: a duce uidelicet Atropato.

EX LIBRO

Pacorus rex Rectius tamen putamus Otene nō Oopen dicere. id est οτηνη. Stephāus ex Asinio: circa Otene quit armeniae & artaxata pacorus rex erat. item. Obareni & Otene iuxta Cyrum amnem magnā armeniae partem inquit obtinent.

Ex capite. xliii.

Echathna). Scribendū Ecbatana: unde regioni quoq; nomen Strabo Ptolomaeus ceteri. Dicit & Agbatana Demetrio & Ctesia. Fuit hoc & urbi Syriae uocabulū ut superiore libro dictū. & infra. Phylaganzaga). Ptolomaeus duas medorum urbes uocant Phaulsa & aganzua.

Ex eodem. xliii.

Corduēni. & paulo mox iis pratitae). Scribendū forte Gordyānos & Hyſpratitae. qd̄ & uetus habet lectio: illos a Gordyis siue qd̄ idem est Gordyāis mōibus qui Sophenos & armenios alios Strabō a Mesopotamia disſcunt: hos ab Hyſpyratide ut idem ait Strabo regione. τὸν ἀπὸ τῆς ὑπὲρ τῆς εὐστροφίας καὶ αὐτῆς καὶ ἀλὰ θνητῶν ἐπὶ κατὰ μερικὸν ὄρω. Et alibi: Metalla iqt auri sunt in Hyſpyratide ad locum dictū Cambala. inferius quoq; ubi Plinius Parthitas Medorum populos uocant Hyſpratas fortasse malit quis scribere. sed hoc in medio ut reliquam sunt causae.

Ex capite. xv.

Choara). Quidam Choana ex Ptolomaeo. Ctesias regionem Medoz Caunē citat. Placet Choara ex Strabone qui Choarenē Parthiazoz esse tradit indiae propinqua. & infra. Cauliope). Polybius in parthia Calliopen & post Plinius: Vrbes inquit parthorū quas diximus iſſatis & calliope. & infra. itinera facere). Scribendum Fecere.

Ex eodem. xv.

zariaſta). Scribendū zariaſpa. Strabo: Baſtra inquit quā & zariaſpē uocant dicitur & neutro genere plurali numero: ut Charax. meminit & Ptolomaeus: a qua zariaſpae inquit populi. & infra. Artaxatē amnem). Scribendū iaxartē in Hyrcanū mare cadit hic. Q. Curtius Strabo Pomponius & iſſa Plinius & omnino ceteri: Alioquin & iaxarte populi ab eo nomē in Sogdianis ſumpiere Ptolomaeo.

Ex capite. xvi.

Arſaces rex Perſarum Apauortene) Trogus zapaortene: a monte dictam in quo Daſan urbē condiderit rex perſarū Arſaces. Quod at hic dicit. Claterū). Vetus lectio Darieum. ſolius Direū: a Caſpiis iquit orientē uerſus Direū locus appellatur cuius ubertati non eſt quod uſpiam comparari queat: & infra. Papiri nariaci. I. egendum Tapyri & anariaci ex Strabone. De Tapyris Ptolomaeus i Margiana ppe Hyrcāos & in Scyria quoq;. Sed & athenaeus & poeta Dionyſius: in quo ſunt qui apyros nō Tapyros legēdum putauerint: ut ait Euſtathius: ut cūq; infames uini appetētia ſunt tapyri ut amyneus inqt. aſinius quid dratus nō tapyros ſed tapyrrāos ab oppido tapyrra: anaryaci uero: ſiue ut Strabo appellat anariace ab oppido nomē habet anariaca uocato haud procul mari Caſpio. Nominantur & ariaci Ptolomaeo: ſed in margiana. item amariace Hyrcanis uicini latere mediā.

Ex eodem. xvi.

Amnes maziris ſtraor). Ptolomaeus mazerā & ſtratos in ora maris Hyrcani: & infra. Interfluit amargo). Vetus lectio & Ptolomaeus margo: unde margiana. & infra. Oceani cōmor i). Ptolomaeus Ochāi Chomari: quos margianis uicinōs facit: illos ab amne Ocho p Baſtrianā labente. Chomarios ab oppido Baſtrianae Chomara Strabo Chaeanos ad radices montis Caucaſi & ad aqlonē maxie conuerſos tradit: & iſſa. Harmatropi). Pomponius pharmacotrophī: ea uox uenenis ali ſolitos ſignificat: Gandari inquit paricani Baſtri ſuſiani pharmacotrophī.

Ex eodem. xvi.

Pharmacotrophī Cemari cōmani. mirrhali aremandri ianei). Quid ſi legat Bomarei coammani marucāi mardriū primū & ſecūdū ex Pōponio: reliqua ex Ptolomaeo. marucāos maruca denomiāuit oppidū: mardriū nos flumen: de duo ſtatim infra. Mandrū). ſiue mardrū: Niſi quis loco ianei ſcribendū cenſeat ianiur Ptolomaeus: iuni ut Strabo ſeu iuiti tetraſyllabos.

Ex eodem. xvi.

Corafini gaudari aſarini). Lego Chorafmii gaudari aſarini ſiue aſarini. De chorafmīs ſiue qd̄ id eſt chorafmīs ab urbe chorafmīa parthiſa appolita Herodorus hecataeus Strabo. De gaudaris ſiue Gaudaris Pomponius & Dionyſius: qui tamē gaudros eos uocat: Hecataeus gādāros quoq; urbes duae nominant Caſpapyros & Rhon. Sūr & Gādāridae ſed in india: quorū ciuitas Gādara ex Stephano. De Aſarīs Strabo: eſt miſagetis inquit ſunt aſarini & Chorafmī.

Ex eodem. xvi.

Parciāi arange). Herodorus Paricani Sarangae libro ſeptimo: paricanis inquit praerat Sirimites Sarangis Pherendates. Pomponius pariani: Multae inquit uarietates gētes Gādari pariani & Baſtri interiora habitant. Strabo parios & in Baſtriana Paſſianos iter. Vagos Scytarum populos enumerat. & infra. Arſilegi). quos graeci Caduſios. Scribendū Aorſi Gelae quos graeci Caduſios. De aorſis Strabo alios inter Pontum & mare Caſpium: alios ad aquilonem magis ſiros conſtituens. idē auctor ſere ſemper gelas & Caduſios iunctim cōmemorat: Caput eorum Gelys ut coniciō. cuius loci mētiōē facit Stephāus ex aſinī. Quadri uoluminibus quae de Parthiſis rebus cōſcripſit. Ptolomaeus quoq; aorſios haud procul iaxarte fluuiō qua in Hyrcanum mare inſluit: collocat: itemq; alios in Europa cōgnomines ut Plinius.

Ex eodem. xvi.

Aſinius Quadratus ſcripſit de parthiſis rebus Parrhaſini maratiani). & infra poſt Cara duſios. Maticoni). Vetus lectio non hēt Maratiani: ſed poſt Caduſios Martiani. Strabo medorum martianozq; gētem ad ima parachoarāe mōtis collocat.

SEXTO

parrhasiorum quoque mentionem facit.

Ex eodem .xvi.

Dnibices). Pöponius & Ptolomæus & Strabo Derbices. interim derbica. Ctesias Derbios appellat. ppinquū Hyrcanis genus. ab Apollonio p duplex. c. Derbicæ. & infra. Oaxus amnis ortus i lacu Oaxo). I ege oxus amnis ortus in lacu Oxia. ut Ptolomæus. siue Oxo ut Solinus. auctores & Strabo & Plinius aliubi & Quintus Curtius & Capella Marcius. nā Oaxis ille Virgilianus in Creta est in fula. nō ut qdam putauere in mesopotamia. Stephanus. i Creta inquit oppidum Oaxus nō. pcul Eleuterne. ab oaxo acacallidis nymphæ minoidis filio. uel a situ loci. q. Crepidines græci axos uocent. Herodorus quoque oaxum urbem cretæ facit in qua Etearchus Bari Cyrenæ conditoris maternus auus regnauerit.

Ex eodem .xvi.

Oxii tagenioci bateni). Solinus. Oxystagæ Heniochi Bateni. alio tamē ordine hoc modo. Cuius i quit oras Heniochi Bateni oxystagæ accolūt. Nisi quis non Oxystagæ. sed Oxii Tage scribédū & hic & in folio putet. Nā oxydracæ in india sunt. apud quos liberato rege Alexādri Ptolomæus ferua to tem constituit. & infra. zariafies). Lego zariafpe. ut prædixi. qd & Bastra dicebatur Strabo auctor. Ptolomæo zariafpe diuersa est a Bastris. Quod autem sequitur Gens hæc obtinet aduerfa montis.

Paropanisi). Dionysius parnafi. ut cap. xvii. notabimus. ut cūq. nō Paropanisi. sed per. m. Paropa nisi scribendum.

Ex eodem .xvi.

Flumine iaxare). Scribédū iaxartæ. Ptolomæus Ammianus Solinus Strabo Pöponius cæteri. ut ca pite huius lib. xv. probauimus. Verbū autē. Sylis). e contrario scribunt græci hoc modo Sylis. Eusta thius auctor ταρσις ελληνισι καλομενος σιλυσ παρα τοις παροικουσι βαρβαροις ωρομα/ σαι. hoc est Tanais græce dictus Sylis appellat ab indigenis. de quo Plinius. supra Tanaim inquit Sci thæ Sylis uocant. Ea causa fuit ut Alexāder militesq. eius iaxartæ fluuiū putaret esse Tanaim. Marcia nus. iaxartes inquit illam terrarū partē fecat qui Tanais putabatur. quē Dæmodamas dux trāscendit & alium esse perdocuit.

Ex capite .xvii.

Sagas). Herodotus facas. li. vii. Persæ inquit facas uocant. oēs Scytas. & infra. Aftace rumhici). Strabo Ptolomæusq. Ariacæ Rhymnici. illos ad iaxarten. Rhymnicos inter Rha & Rhymnū amnes ubi montes quoque Rhymnici dicant. Est autem Rha fluuius a quo nomen ut Ammianus inquit medi camento nobili. qd Rheon siue Rha barbæ atq. ponticū uocat. Sunt codices in quibus nō Aftacæ sed Aftocæ legit. quasi afitocæ. quos Ptolomæus inter Rhymnicos & Ariacas medios locauit. & infra.

Perstithomoti). Pöpius. i maris iqt Caspii sinu scythico pefici & Amordi. Habet & uetus lectio pe fici. Ptolæus. peficæ ad mōtes oxios. Nā & apesiæ. Masfagatæ. populi qdā sunt Strabō. De amar diis oēs feremardi uero piæ sunt. amardi aut Hyrcanis uicini. Stephāus.

Ex eodē .xvii.

Piacæ). Ptolomæus pialæ nō pcul Esiædonibus. & infra. Aftai). Ptolomæus Aftai. Strabo Afti. Nomades inquit scythæ celebrantur Afti. & infra. Tuzaga). infua Vetus lectio Tazata. Pöponius Talgam uocat Ptolomæus Talcam.

Ex eodem .xvii.

Attacoris). Ptolomæus in serica regione montes & populos Ottorocoras appellat. in folio sunt Attogi. sed mēdose pro attacoris siue Ottocoris. & infra. Thynni). Vetus lectio thunni Eustathius Magis inquit pbandi sunt qui scribunt Vnni siue th. auctore Dionysio poeta. qui ait post scythas eos qui mari Cronio uicini. Caspiū incolūt. Vnnos haberi. quos hystoriae timocati a persis Turcos uocari tradunt ad orientem uernum spēctantes. Diximus de hoc capite huius libri septimo. Nunc illud leuissi me attingere turcorū familiā cognomentū siue apud Romanos fuisse. Docet id Ellogium Romæ. cu ius præfatio hæc est. Ex auctoritate Turci Aproniani præfecti urbis. Quare autē Turciū nō Turcum uocatum hunc existimē. facit aliud epigrāma uersibus scriptū hoc titulo. Turcius Rufius Apronianus. Aferius.

Ex eodem .xvii.

Phocari). Dionysius afer Thocari και τοχαροι φρυγοιτε και ερμεα βαρβαροι σηρες. hoc est ad uerbum & Tochari Phryniq. & natio barbara feres. Ptolomæus toguros cōmemorat a monte togu. ro. inter feras & Ottorocoras. de quibus statim supra dictū nobis est. Sūt & thacori sed ad iaxartem am nem. Parū morabor si & illud currens licet signauerō. singulari numero Ser. dici. a quo plurali Seres. Sidonius Appollinaris. Asiryus geminas Ser. uellera tura fabæus. Nā & uermiculus ipse ser. dici Pau sania.

Ex eodem .xvii.

Scripserūt. xv. M. oppidog. fuisse nullū cominus genitū nouem). uetus lectio nō. xv. M. sed quinq. M. oppidog. Item scribendū est nō Cominus. sed Co minus. uti duo uerba sint. qd quidem rectissime castigatū est ante nos ab aliis. Est autem cos nō oppidū Calydnæ insulæ. ut iidem rati sunt & supra do cui. sed oppidū eius insulæ quæ uelit Hippocrate. Strabo πολεις δεσχημ περτακισχι λιας ωρ μη δεσι αρι μαι κωτισ μεροπιλοσ ελατω. & alibi. λεγε ται ερμεα χειρ ερη πολεις δε εισ περτα κισ χιλιας ουκελατω της μεροπιλοσ. id est bouem gentes & quinq. milia oppidorum esse quo rum nullum sit minus Co Meropide. Hanc insulam & Thucydides & Plinius Meropiden siue Me ropē uocari superiori libro commemorat.

Heniochi

Silys

Tanais

Sace populi

Rha flu.

Afti

Vnni populi

Turcius

Ser pro po / pulo singula ri numero di citur in plu rali feres ser uermiculus unde Hippo crates origi nem traxit

EXLIBRO

Ex eodem . xvii.

Hymaus-Hemodus-paropamysus).Scribendū imaus ex Strabōe Ptolomæo amiano cæteris: quāq̃ Dionysio & Eustathio imæus. itē paropamisus omniū cōsensu:parnassus siue parnessus ab eodē poe-
ta Dionysio uocatus illo uersu βακτροί μετ' επιπαιροίο χωρήν ευρυτερήν κρημνοῖς ὑπὸ πάρησος.
σοιο. quāq̃ ut inquit Eustathius sunt qui παρπαμίσσιο non παρρημισσοιο putent scribendum:ne-
tum Parnasso phocidis monte concidat.Plinius quoq̃ supra: Gens inquit Bactrorū obtinet aduersa
montis paropamisus.Ptolomæus tamen parnetum montē Caucaſo & paropamisio iunctū pindeq̃ di-
uersum demonstrat.Notæ autē quæ hic legunt.P.A.R.A. in quibsdā codicibus tres tantū sunt.P.A.R.
deinde cōsequētia quibus tota decurrit & reliqua.in quibusdā locus cæcus uacūq̃ est:ut fere credi
possit aut Caucaſi pars aut caucasus Parnetus scriptū fuisse:de quo supra dictum: auctore Ptolomæo
Quod si uerū est cōcipiēda erunt uerba hæc in hunc modū: imaus Hemodus paropamisus Caucaſus
parnetusa quibus tota decurrit in planitiē imēsam & Aegypto similē. quod & Strabo dixit utiq̃ par-
neti montis noīe præterito: aut sic: imaus Hemodus paropamisus Caucaſi partes a quibus & reliqua
Etenim milites Alexandri montes eos Caucaſum appellāt.Strabo οἱ επιχωριοι κατὰ μέρος παρ-
παμίσση καὶ ημωδωρ καὶ μαρορ καὶ ἄλλα ορομαζονσι μακεδονες δὲ κανκασορ hoc est: indi-
genæ inquit per partes uocant paropamisum & Hemodum & imaum & alios: sed Caucaſum Mace-
dones.

Ex eodem . xvii.

Diognetus
pictor

Diognetus & betonis).Scribendū Beton nō betonis ex Plinio supius & infra quoq̃ denuo: sed &
ex indice ut notauimus: nam Diognetus familiare græcis uocabulū est. fuitq̃ ut alios præterea æta-
te Cæsaris Antonini philosophi pictor egregius hoc noīe. i. Capitulinus auctor: itē alius Clitoma chi-
pater illius Poeni qui successit Carneadi uocatus ante Hædrubal.

Ex eodem . xvii.

Prophthasia drangaz).Scribe Prophthasiam Drangaz ex Plinio inferius & Strabone εἰς ἄστρο-
φασίαν τῆς περὶ δρᾶγγας. ammiānus Drangiani prophthasia & area exultant. Numerus quoq̃ hic
D.LXXXV uidet̃ scribendus. d. lxxv. cum ex antiquis exemplaribus: tum q̃ Strabo mensuram eam ita
reddidit τετρακισχιλίουσ περὶ ακοσίους τριακορτὰς ἑξαχίους: hoc est quatuor milia quingenta tri-
ginta stadia.

Ex eodem . xvii.

Inde ad cricasiog: oppidum. d. d. lxxv. M.) Lego: inde ad arachosioz oppidum. d. xv. M. Strabo ad
uerbum εἰς τὰς ἀραχάτους τῆς πολλῆς τετρακισχιλίουσ εκατομῆκοσι ἑξαχίους: hoc est. inde
ad arachotos urbem quatuor milia centum uiginti stadia. & infra. Inde orthopspanum. c. Lxxv. M.
(Strabo. cc. l. hoc est duo milia stadia.

Ex eodem . xvii.

Hypanis

Indog: peucodatin).Scribendū indog: Peucolaitin ex Strabone arriano & Plinio inferius. itē Ad
hyipasin). Lego ad hypasin: Strabo & infra Plinius: unde Hypasii & hypasii quandoq̃ populū: nō de-
sunt q̃ amnē hic uocent Hypanin nec unius literæ discrimen uideant: ut eustathius: cū tamē Hypa-
nis in Scythia & quidem Europæ sit: tāto inquit Plinius errore eorū qui in asia parte hoc est in asia scy-
thia prodidere. & infra. Iomanem amnē). Ptolomæus nescio q̃ recte Diamunē. & infra. Polybo-
dra).Scribendū Palibotra. ex Strabōe Pōponio Plinio Solino cæteris. palimboira Ptolomæus: cōdi-
tā ab Hercule putari Diodorus. & infra. Cannas qd̃ in gangē fluit).Scribendū uidet̃. nō Cānas: sed
Cainas ex indica historia quæ apud græcos in Bibliotheca Vaticana incerto auctore legitur Romæ.

Ex capite . xviii.

Soan

Amnes crenacā uaman rhumobā casphagum).Ex eadē idica historia & uetustis fere codicibus le-
gendū uidetur: Amnes Canucham Erranoban Csoagum. & infra. Sonū). Quidā ex Ptolomæo
Soan e Vindio mōte in Gāgē emissum: ipse sonū defendo: id est σωνορ producta prima ex eadē histo-
ria quæ de rebus indicis scribit. & infra. Nusq̃ minorē. xx. M. P.) Vetus lectio habet. xx. nō. xx. M.
Strabo quoq̃ Megasthenem secutus altitudo inquit amnis minima. xx. passus: βαθὺς φησὶ τοῦ α-
χίσορ εἰ κοσμηορ γυσιου.

Ex capite . xix.

Calignaz).Scribo Calingarum ex Strabone ac Plinio superius. & infra. Saffulæ). & paulo post.
Orculæ). Ptolomæus passalæ ab oppido cognomine iuxta Gangem cui proximū appositūq̃ Gāgi
Orza: unde uideri possint dicti Orzulæ: nō Orculæ. Habent & codices antiqui Phassulæ: nō Saffulæ
itē. Dardæ). Quidā Strabonē secuti Dardæ. sed & Dardæ scribi potest auctore Stephāo. Fuit hæc
gens sub Denadē isenfa libero patri res i idia gerēte. Plinius libro. x. Formicæ inq̃ aurū ex cauernis
eruūt in regione indog: septétrionali qui Darde appellantur.

Ex eodem . xix.

Dardæ ubi
formice au-
rum eruunt
In India est
mons nomi-
ne Maleus

Suari quoq̃ mons malleus). Volumine scēdo Plinius nō suari sed oretes siue Orei: in india inq̃
gente Orei mons est Maleus noīe iuxta quē umbræ æstate in austrum hyeme ad septétrionē iaciū-
tur: nec displicet tamen suari ab oppido forte suara cuius apud Ptolomæū fit mentio: iter Apocopos
& Bittigos & Vindios montes india: alioquin sub Vindis urbs ab eodē nomīe Maleca: tradit. & al-
tera non. pcul Malibaquæ Malæo monti nomen fortasse uel dederit uel acceperit: Fuerunt his pro-
pinqui & Nomades quidā fore: ut fieri possit non Monedes sed Nomades hic in Plinio scribendum
fuisse Mcueor q̃ per Nomadas & foras Cabyrus amnis Ptolomæo in Oceanum deferretur. de quo &

SEXTO

Plinius. xxiii. capite his uerbis: Flumen inquit Cabyr us suarotū hostio portuosus illud mirū contrō-
uersum q̄ Plinius in Gedrosia Cabyrū statuit. Ptolomæus in india: nō parū multis inde milibus pas-
sum. Plinius de malo monte supra quoq; Mandei inquit Mali quorum mons malus eiusq; tractus fi-
nis Ganges. Conici potest regionē indiae quæ a mōtibus quos dixi ad Argaricum usq; sinum p̄inet:
Malorum & suarorum fuisse: Oretasq; ipsi aut contra Oretis ipsos aliquando cōtributos. Nec illud i-
re dubia siluerim: in palibotris urbem Ptolomæo tradi oreophantā nomine: quasi gens oreum aliqua
tractū eum tenuerit. Huic uero & malecæ intra uiginti quinq; partes sublimis est septētrio: quā obrē
efficitur ut ipsi umbra in aquilonē hyeme: in austq; æstate iaciatur: quod & aliis locis i ea terra pos-
se cōtingere testis est. Plinius de maleo mōte Marcianus Capella ultra palibotram. De malis gente
Pomponius Strabo Dionysius: quos sub Deriade cū Dardis libero patri aduersatos ce cinit: meminit
& Eustathius: semperq; per simplex. l.

Orete

Maleus mōs

Ex capite .xx.

Pacale. Scribendū patale: Strabo Ptolomæus Pomponius & infra Plinius: omninoq; tā clara mo-
numentis omniū: ut qui dubitat in situ orbis sit hospes: & infra. Calingoh. Vetus lectio Calingō:
Nam & Calinga uocatur urbs Calingarum: de quibus supra diximus. Etenim a Gange flumio p̄ orā
Oceanī Gangaridæ primi sunt: post Calingæ: ut ex Plinio Ptolomæoq; colligit. sed quod hic paulo
post subiungitur. Ad perimulæ p̄montorium. Hesitationē illam habet: Ptolomæo pimula est in
sinu cognomine ultra Gangem. Plinio cis Gangē loco margaritis fertili: ut necesse sit uel gemias i in
dia Perimulas fateri: uel diuersas auctorum sententias agnoscere: & infra. Alangæ tigni feras faten-
tes. Scribendū Tigni feras fatentes. Ptolomæus ultra Gangem pimuleis uicinos. Bessingas appellauit
Tigribus eos infestari plurimis scribens ad sinum fere Sarabici. Stephanus: Bessyga unde Bessygitæ
inquit dicantur: emporiū in India facit ubi & amnis Bessygas: humana carne uesci eos tradens.

Gangaridæ

Bessyge hu-
mana carne
uescuntur

Ex eodem .xx.

Abisuri. (sileni. orsiandi). Distinguenta prior dictio ut seorsum sit Ab his: id est post hos. itē. Xeni
taxile. separadū puto. ita ut Taxilæ populi nomē sit ab urbe Taxila: cuius & strabo & Ptolomæus &
Plinius supra merionē habent: ut forte legi possit Orsi Antixeni Taxilæ. De Orsiis octauo libro Pli-
nii: Orseos inquit indog; gentem uenari simias candentes. Antixeni quales sunt nō comperi: & infra.
Peucolitæ. item Paropanyfidæ iafdas. strabo peucolaitæ ab oppido ut dictū est. item paropami-
fidæ: ut uerbum iafdas omnino superuacū sit: quandoquidē sarrapiæ tantum quatuor hic ponunt
Gedrosii: Arachosii: Arii: Paropamiſadæ. & infra. Archaotas. scribendū Arachotas ab amne ut
Fauorinus inquit Dicuntur & Arachoti & arachosii: nam oppidum plurali numero arachotos uocat
strabo Ptolomæusq;.

Populi uenā-
tes Simias
cādentes

Ex capite .xxi.

Cophetæ. Item femine. scribendū Cophete & femine hoc est femore: quod græce meros dicit
ob id nomine monti dato Diodorus strabo Pōponius ceteri: Nam Cophes amnis a Pomponio Co-
phe dicitur: itē Strabone. indica quidē historia Copen Copenis p̄ducta omnibus prima. Iosephus
ad copenē ait amnem indiae nōnullos ex Noei pōsteris habitatū profectos. & infra. Sed ante sunt
aliæ petalæ. scribendū. Sed ante sunt aliæ patalæ: hoc sensu: Festinare quidem animū ad Taprobanē
sed ante illam dicendas esse alias & primo indicanda patale cuius leuissime inquit meminimus.

Cophes
Nocens
Taprobane

Ex capite .xxii

Inauditis. Scribendū in auditis: hoc est inter cætera quæ audiuerat iustitiam populi Romani po-
tissimū suspexit & admiratus est: q̄ in pecunia eius quæ captiuū habebat nummi pōdere pares essent.
& infra. Lunam ab octaua ad octauā. Vetus codices & capella Marcianus ab octaua ad sextandē
cimam: & infra. Sazras. Scribo Seras. mōtes enim Serici uocati Ptolomæo statim post Hemodos
se continent.

Iustitia roma-
norum
in pari pōde
re nūmoz
laudatur

Ex eodem .xxii.

Patriæ mabaciæ. Vetus lectio patrē non patriæ: ut sit sensus: in insula Taprobane Seras quādoq;
aspiciat: alioqui & notos esse cōmerito: iamq; patrē ipsius Rachia: imbaciem siue mabaci cōmeasse ad
eos. Seras uero aspici non tā hoc accipio q̄ eo uentitent q̄ qd̄ Iohnus ait: Cernunt inquit latus serici
de montium suorum iugis: & infra. Serum memini. Scribendum Nemini.

Ex capite .xxiii.

Aracofia: & paulo post cotim. Scribo aracofia ut prædiximus p. ch. Copen. Stephāus ἀραχω
στα σεμipραχωσ κτισησ ηκοσι κωφρη εκολειτο. & infra. Rachosiorum. Lego Arachoti: orum
Solinus quid sibi uelit in hunc modum scribens nescio: aracofia iquit Erimanto flumini appositā Se-
miramis condidit. Non enim. Erimanto seu Hermando sed arachotæ præfluenti adiacet.

Ex eodem .xxiii

Meridia ad patrem arachotaz faciunt dexendrusos a septētrione a paropanyfidæ. Lego: a meri-
die ad patrem arachotarū faciunt Gedrosos & a septentrione paropamiſadæ. Plinius: supra quan-
or inquit sarrapias Gedrosos arachotas arios paropamiſadæ: hoc & Dionysius & Strabo & Pto-
mæus & Pomponius ceteri.

Ex eodem .xxiii.

Oppidum artace anarius amnis. Lege oppidū artacacna arius amnis qui præterfluit Alerādiā.

EX LIBRO

Varro
atracinus

de Artacacna Strabo inter Arianas urbes. De Ario Ptolomæus: qui Alexandriam ariorū cognominā tam hoc amne scribit allui.

Ex eodem .xxiii.

Sicut actinicius tradit). Scribēdū forte atracinus siue attratinus. fuit enim Varro atracinus: de quo in huius indice uoluminis. sed & Fabius quoq; Quintiliāus meminit libro. x. Atracinus in q̄ Varro ī iis per quā nomen est affectus interpretis operis alieni nō spernendus quidē uerū ad augendā facultatem dicendi parū locuplex. in Dionysio nō Attracini sed attratini uidentur appellati: ut aulus semper nius attratinus qui consul fuit: sed & is cōtra quē Cicero in oratione p̄ celio disputat nō atracinus sed Attratinus scribitur. Sidonius tamē Apollinaris in quadā epistola: Cui Varrones inq̄t uel Attratinus uel Terentius: Plinii uel auunculus uel secundus compositi impræsentiaq; rusticabunt. Pōponius certe Porphyrio Atacinos ab atace uocari amne tradit: Verus quidem lectio: ne quid omnino dissimulē prorsus alia est ad hunc modum: Sicut antiquius artacabane iterum ab Antiocho munitum: ut scribē dum sit uel Artacacne de qua statim ante diximus: uel alterius oppidi uocabulum putandū. Erit uero sensus: hoc quod iterum ab antiocho munitū est multo pulchrius & antiquius fuisse q̄ artacacne. & infra. Prothasia. item peucolis). Scribēdū prophthasia & peucolais ut dictum est ex Strabone Ptolomæo cæteris.

Ex eodem .xxiii.

Flumē cabyrus suarog). Ptolomæus Caberon nō Cabyrōn: & gentem Soras nō suaros uocauit sed de hoc supra decimonono capite. & infra. Insulæ tres quarū orada). Ptolomæus & indica historia hoc sūu ponunt organa uocatam nō Orada quæ & Ogyris inquit dicat ostēgentorū stadiorū circuitu. Plinius quoq; infra: Macarū inquit promontoriū cōtra Carmaniā est cuius insula in alto obiacet Ogyris. Idem Pomponio idem Straboni placet Tyrrinen eam non Ogyrin uocanti.

Ex eodem .xxiii.

In sinu ante perida). Lego Persida nō peria. Nec enim alius sinus hoc tractu potest intelligi q̄ pficus & infra. Salsargadas). Lego Salsargadas: ita enim uocatur oppidū & populus in persia Strabo auctor a Cyro conditū: ut ait Diotimus: ubi prælio uicit Aftyagen. in ea uoce Persiarum castra significari tradit Anaximenes.

Ex eodem .xxiii.

Flumen zarotis). Scribēdū Oroatis ex Strabone Ptolomæo & infra Plinio: secare eum Persida & insinū eius cadere. p̄dētibus: ultra Eulæum amnem: ora quæ præiacet minor: syrtium modo inacta Coeno inquit Plinius aliubi: At hic uadofa iquit nauigatio palustri similes. Ptolomæus ex ea re Teonagos appellat & locum ei iunctum Pelodes hoc est Coenosum. Quia tamen Ammianus mōte ī quo flumen illud nascit̄ & Oroatin & zaran appellari scribit: nihil mirū si quis zarotin quoq; uocet qui & Oroatis dicatur.

Ex eodem .xxiii.

Eulæus & tigris iuxta cariacen). Scribēdū nō Cariacen sed Cariacem: unde Characena regio inter Eulæum atque Tigrin amnes Plinius quoq; infra Characem oppidum demonstrat inter cōfluētes dextra Tigrin leua Eulæum. Hoc illud est quod uolumine duodecimo commerciorum causa peti solitū ostendit. in Ptolomæo Vallū Pasini barbare ut pleraq; alia uerterūt pro eo quod erat Charax passionis. Plinius & Alexandriam & antiochiam appellatum tradit iterumq; infestatū inquit passiones Sogdonaci filius Rex finitimog; Arabum nomē suum dedit. Stephanus tamē nō passiois: sed pasi fini Characem uocat: unde Spasinocaraceni composito iquit uocabulo dicant. indica historia & Diodorin quādōq; dictum refert in Euphratis ore uicium quo thus & odores alios cōferre solerent arabes. Plinius: His inquit cōmerciis arabes Characem oppidum aperuere quod est illis nundinarium.

Ex eodem .xxiii.

Tertio nauigationis die). Vetus lectio nō habet Die: ut tertiu mensem uidelicet intelligas ex quo nauigare cœperint: septimū ex quo ab ipsis digressus Alexāder fuerit. & infra. Inde tigris iuxta). Lego ex antiquis exemplaribus inde tigris iuxta. hoc est per Tigrin amnē Susa uentū est. Plinius paulo inferius Qua inquit ad eam subiit classis Alexandri pasitigri. de quo & Diodorus in historia quoq; indicat legi: Eo inquit loco nuntiatū est Nearchō Alexandrum Susis esse: unde ipsi quoq; profecti fuerāt ita pasitigri nauigans ad Alexandrum appulit.

Ex eodem .xxiii.

Seftertii nota talis. HS.

Nullo anno minus hic quingentesimis imperi nostri). & reliqua. Quid si legatur: Nullo anno minus seftertius quingentes milibus & cætera: itē Veniant: nō Veniāt. Moueor quērbū. Hic ita conturbat intellectum ut errorem esse constet: deinde q̄ apud ueteres Seftertii nota talis erat. HS. quā imperites lector in pronomen Hic: facillimæ cōmutauit.

Ex eodem .xxiii.

Heliopolis

Iulipolis). Legendū puto Heliopolis hoc est solis oppidū ita enim uocari constat ad inter Alexandria atq; Coptum itinere per Nilū ripas actō: etiam si numerus mensuræ uitiatius est insigniter: p̄pterea q̄ ab Alexandria Heliopolin multo minus est q̄ mille milia. p. ut ex Strabone Ptolomæo Antiochus quoq; potest colligi quando ne Syene q̄dem ipsa hoc spatio ab alexātria subducit: sed sexcētis & paulo amplius milibus passuum ut ait scđdo libro Plinius & Cleomenes Eratosthenem & Strabonem secuti quinq; milia stadiorum dicentes. & infra. Hydreum & hydrema). Scribēdū Hydreuma ex av

SEXTO

torino: qui Cænon Hydreuma iis locis nominat: quod Plinius uocauit nouum. Est autē Hydreuma græce idem quod apud nos aquatio: a qbus id quod nouum dicitur a Beronice - xviii. M. p. inquit ab est. Et infra. Odorūq arabicorumq mercatores. Vetus lectio. Odorūq arabicorum mercatores. & infra. Saphar & fabe). Ptolomæus Saphar & Saua gentis caput haud procul Muza. & infra.

Becharem conuehitur uocatur concionara). Solinus Cottonara. Ptolomæus Cocconata: sed nomen id insulæ in Rubro mari non indotat dedit. idem auctor Baracen non Bacaré appellat insulam in sinu Cathicopolin quem amnis indus euoluitur. & infra. Flumen iananē). Ptolomæus Andabin ppe Sabina: quanq Sabis ipsi nomen urbis est flumini Sagano appositæ. Plinius & Saganū & Sabina duos amnes facit: ut capite ab hoc tertio liquebit. & infra. Regio arnixia). Ptolomæus Armuxia ab oppido Carmaniae Armuxa. Plinius quoq Armozæos nominat paulo post a pmonitorio carmaniae: de quo & Ptolomæus post urbem Armuzan.

A flumine arabi). Plinius & strabo arbita quo & arbi & arbitæ populi. Scio tamē & sarbin quandq legi: & in Ptolomæo arabis pro arabis scriptum est in Gedrosia Carmaniae propinqua: cū tamē & arbin oppidum & arbitas appellari iuxta prodiderit.

Ex capite. xxv.

Casandrus deserta). Vetus lectio Carcandrus. Lego ex indica historia Socacandros: Est inqt locus in perfide ila nomine: ubi portus insulam spectat exiguum & desertam: quæ σκακι κρηπος uocat: iuxta quam habitas iqui altera: Nearcho teste: foecunda margaritis. Hæc intelligo de qua Plinius hoc loco ait: Fretum iterfluente Stoidis quæstiosa margaritis. quanq antiqua lectio nō Stoidis habet sed Scordis. & libro nono Torois: Fertillissima inqt margaritis est Taprobane & Torois: ut diximus i circuitu mudi. Vetus ita ibi exēplaria nō scribunt Torois sed Toidis: num Althoidis hoc est αλθοειδης quoniam hoc ipso tractu Asthæa Ptolomæo dicitur.

Ex eodem. xxv.

Amnes siccanas dein dratinus). in Ptolomæo Saganos & Daras Carmaniae flumina legūtur. & infra. Perfidis initium ad flumen oratin). scribunt Oroatin: ut supra monui: Ptolomæus strabo Marcellinus. & infra de insulis. Aracha). Ptolomæus Aracia nō Aracha: cui & Alexandria cognomen: Nam Baraca non contra perfidem sed contra Gedrosiam est sita Ptolomæo ac stephano.

Ex eodem. xxv.

Ex iis duodecim). scribendum Vndecim ex uetustis codicibus & solino: & quoniam paulo post dicitur: Reliqua septem inferiora appellantur: nam undecim & septem duodeuiginti efficiunt quo numero Parthorum ut ait regna cōtinebantur. & infra. Abortu arios a meridie carmaniam & arianos). Solinus: ab ortu arios arianosq Carmaniā a die medio Ptolomæus: ab ortu arios a meridie carmaniā. potest tamen & Pliniana custodiri lectio: ut ab ortu sint arii: a meridie carmani & arianæ pars quod & uerū est. Eodem modo putant arios arianosq: sed olim ariū gedrosiū arachosi & paropamisades in ariana continebantur: strabo & Plinius auctores.

Ex eodem. xxv.

Ab occasu parthitas). Vetus lectio parthitas. forte Hysprantitas: quod & supra Strabonis astipulatu docui capite quintodecimo. ubi Pliniū ita legebamus. Hysprantitæ Paredoni appellati qui tenent Caspias portas. & quanq idem hoc loco populi sint oportet: qui ab occasu parthos includunt: cū iis qui Caspias portas accolunt: nundum tamen id aut recipio aut refello.

Ex eodem. xxv.

Pyropum). Vetus lectio peropum: Ptolomæus Europum. Strabo urbem Rhaga siue quod idē est auctore Stephano Rhagæa opus ieleuci Nicatoris ab ipso Europum: a Parthis arfaciā uocari scribit. Ptolomæus tria facit oppida. Rhageam: Europum. arfaciam. & infra. Necatonpylos). scribēdum Hecatompylos: a numero centū portarū ex Plinio supius ac strabone.

Ex eodem. xxv.

Arsace regio nisea parthiene). scribo arfacia regio nisea parthyæne. de oppido arfacia dictū ē supra mox. De niseis campis unde præfates equi Aristoteles strabo stephanus producta prima φασα τοῦ πελοποννησίου καὶ φασα τοῦ ἰμωτοῦ. De parthyæna quæ & parthyæa dicit Ptolomæus strabo cæteri. icythici hoc quondā genus eo migravit: in Macedonia quoq parthyæni sunt ut alibi notauimus.

Ex capite. xxvi.

Sithacenen). Scribo sitacenen ex strabone Ptolomæoq: ab oppido sittace: cuius mentionem duo decimo uolumine habituri sumus. Item nō multo post Plinius hoc libro. oppidū inqt sittace græcorum: unde Sitacene regio. & ifra. Cyrobois). Scribe Cyropolis ex Ptolomæo. item Stephano q ait ad extrema perfidis Cyropolin fuisse a persis Cyrechata uocatam.

Ex eodem. xxvi.

Quia uero ipsa subit ad medos elymas megalā appellat). scribendū aut Elymais non Elymas: aut Climax: argumento sequentium: Locus inqt arduo mōtis ascensu per gradus. Cæterum Elymais feruari potest ex Strabone Ptolomæo cæteris q omnes partē pñdis ita uocari tradūt. Adiungit Megala ut ab Elymais q sunt in media separet. Plinius supra: inde inqt perfidis initium ad flumē Oroatin

Becare
Insula in sinu
Cathicopolis

ila
Locus
quæstuosus
margaritis

Qui tenent
Caspas portas

Hecatompylos

Cyropolis

EX LIBRO

quo diuiditur ab Elymaide. aliubi. Præterdunt inquit supra Elymaida quam Perfidi in ora iunximus. aliubi. fufianam inqt ab Elymaide feiungit amnis Eulæus. aliubi: Intra Eulæū inquit elymais est in ora iuncta Perfidi.

Ex eodem. xxvi.

Magi obtinent frafargada). ſcribendū Paſſargada ex ſtrabone Ptolomæo cæteris. Condidit & cōditus eſt in ea Cyrus. & infra. Parathacene). ſcribendū paraetacene ab oppido Medorū paraetaca ex ſtrabone Ptolomæo ſtephano. Quod aut paulo ſupra legiſ. Egbatana). dic Agbatana ſiue quod idem eſt Ecbatana. de quo & alias diſſerui. & infra. Arthemita). ſcribe artemita Ptolomæus ſtrabo cæteri.

Ex eodem. xxvi.

Nicatoria unde

Nicanoria uel arabes). Legendū puto Nicatoria uel arbelis ex ſtrabone: q tamen non a præfecto Nicator: ſed ab Alexandri uictoria q ibi Dareū prælio uiciſſet nomen loco datū exiſtimat. De Ar. belis & Ptolomæus & Arrianus & ſtephanus qui Nicatorin non Nicatoriam appellat.

Ex eodem. xxvi.

Salmani & Maſſei arabes). ſtephanus ſalamii a ſalama. quo uerbo ſignificatur inqt pax: quia cum Nabatais ppetuo fœdere iungantur. ſed & ſalmanos poſſis defendere a ſalma urbe arabiaꝝ Meſopo tamia latere. Nam Maſei a Maſio monte ut arbitror ad quē Niſibus eſt oppidum medio fere iter eu phratē atqꝫ Tigrin ſpatio: ut obiter monendi ſint qui legunt in Ptolomæo Caſium ibi montem pro Maſio.

Ex eodem. xxvi.

Caffius pro Maſſio legūt i Ptolomæo

Gordiacis κῆτι). Vetus lectio Gordyæis: quod & ſtraboni placet ut ſupra oſtēdi. Hos & Gordyos & Gordos & Gordochos uocari ſtephanus tradit. & infra. Gauecamela). Codices uetulti ſeparāt ut duo ſint oppida gaue & camela. in Ptolomæo. quoqꝫ iuxta Meſopotamiā in arabia deſerta gaue lo cus poſit. ipſe tamē iunctim lego gaugamela ex eodē Ptolomæo: itē ſtrabone ἐν ἀρούριᾳ ἐστὶ γὰρ γαυκὰ καὶ κῆτι. In qua inquit Dareus rex imperiū uictus amiſit. Et paulo poſt: cum uiderent inqt ma cedones gaugamelā eſſe uiculum ignobilem & obſcurum: non eo loco ſed in arbelis proſtigatum ab Alexandro regem perſarū diuulgauere. Ammianus: arbelā inquit & gaugamela ubi dareū Alexāder pſtrauit. Plinius arbelitis ubi darium Alexander debellauit.

Ex eodem. xxvi.

Seleucia

Anthemus). Eſt qdē Anthemus i Syria & alibi: ſed hoc ſitu anthemuſa dicebat: ſtrabo & priore libro in Euphratis relatione Plinius anthemuſi ſexto Ruſſo. & ſupra. Polytebaſtratonicea). Co dices uetulti uero ppius: polytelia & ſtratonicea. de hac & ſtephanus. & infra. Cætero a circuitu ſolitudine reddit). ſcribendū Cætero circuitu in ſolitudine rediit. Martianus: Babylon inquit nūc in ſolitudine reddit exhausta a Seleucia. ſtrabo. Seleucia inqt Babylone maior nunc eſt: hæc autē ex maiore parte deſerta. Quod aut hic dicitur a Nicanore condita Seleucia: ſtrabo a Nicator Seleucia inqt ad Tigrin amnem iuxta Babylonē tercentis fere ſtadiis ſeleucus nicator exædificauit. ſed cū Plinius intra nonageſimum lapidem. ſtrabo intra quadageſimum & eo minus quoqꝫ dicat: uitium & in numero ſit oportet.

Ex eodem. xxvi.

Sidonius Apollinaris homo mediocriter doctus exiſtima tus qꝫ grecas liſas ignora uit Paraclitus ef ferri debet penultima pducta Vitiā q ſæcu liuident eſſe nō hois igno ſcenda ſunt: nō ferenda

Theſiphontē). ſcribendū & hic & capite ſequēti Cteſiphontē producta prima: iſt κτησιφοντα ex ſtrabone Ptolomæo Martiano ſexto Ruſſo: itē Chalonitide nō callonitide iſtē fere auctoribus. Pri mā in Cteſiphontē ſidonius apollinaris corripuit homo ætate ſua mediocriter doctus acutusqꝫ ſi li teras grecas paulo plus nouiſſet. etiamſi rhythmos Comicos & menādri fabulas i manibus habuiſſe prædicet: Hæc teſſera caſtris in Cteſiphonta daſ: totum hunc tibi ceſſimus axē. Nec in hoc uno tāti labitur: ſed in illo. Quicquid Pythagoras Democritus heraclituſqꝫ. item illo. Quæ uel Ariſtoteles pu tus membra loquendi Argumentoſis dat retia ſyllogiſmis: itē illo: in Claudiani morte pſalmorū mo dulator & phoſaſcus: itē illo. Sic placidam paphiē ſeruare diaſtema quintū. in Heraclito produciunt penultima ut in paracito ηρεκλειτος παρακλιτος. in ſyllogiſmo corripit ſecunda συλλογιſμος. in phoſaſco produciunt prima. in diaſtemate penultima. dicit enim τριακῆς. Eſt & in iōanne quē greci Charitonymon interpretant littera. o. longa ιωαννης quo nomine utunt & iosephus & cor nelius Tacitus & L. Appuleius. ipſe tamen Sidonius breuem facit eam ſyllabā. Qua nunc Helias nūc te iubet ire iōannes. Nō ſic iuueſcus: nō ſic alii poetæ chriſtiani. De receptis loquor. Sed nec in Latino caſtus ei plane fermo eſt ut qui dicat Nam famæ pelagus fidere curro ſuo: & alibi ad hunc modum & proſa & uoſa oratione præcepſ. Quid igitur. in ordinē redigendum abolendūqꝫ ducimus. minime uero minime: ſed legendus totus. pbandus non totus. Nam uita quæ ſæculi uidentur eſſe non homi nis ignoſcenda ſunt: nō ferenda.

Ex eodem. xxvi.

Hipparenum chaldaeorum doctrina). ſtrabo non Hipparenos ſed Boſſippenos uocat: item iose phus contra Appiouem. Arrianus Boſſippenos & oppidum Boſippa ſeu Boſippa numero plurali. χαλδαίων ἀστρονομικῶν γερὴν πλῆθει καὶ γὰρ ὀρχηνοὶ τῖρες καὶ βοροτιμηνοὶ. & infra ταδε βορ σπητα ἱεραπολίς ἀρτεμίδος καὶ ἀπολλωρος. & paulo poſt. Orchemi). Melius Orcheni ut no tauimus: ſed & Ptolomæus & ſtrabo & capite ſequenti Plinius: itē. A babylone caracē. Clxxv. M. d. fuere). Legendū eſt Fluere non Fuere: item nō Caracē ſed Characē de quo ſupra: itē. Scenitaz: nō Senitaz: ut libro etiam priore diximus.

Ex capite. xxvii.

SEXTO

In lacu arethiflam). De hoc dictū est uolumine secūdo. Solinus Arethusam: Strabo Thopitū & ar
fanam. sed alius tamē ē Plinio Thopitis ut mox liquebit. Ptolomæus i armenia maiore tria ponit sta-
gna: Lychnitū: Arthiflam: Thopitū: ab urbe Thospia: siue qđ idē est Thopitū: Alioquin & Thonitis
dicit Eustathio & poetæ Dionysio: nisi utium in exemplari est: λιμνη οὐρουμα θωπιτις ἢ οὐ ελκεται
εὐ μυχαιγυρις.

Ex eodem. xxvii.

Mōribus choridiorū). Forte Gordyazorū: ut in mesopotamia diximus ex Strabonis Ptolomæiq;
fina. & infra. Ex media hydaspen). Vetus lectio Choaspen: Strabo quoq; Polycletū secutus. & infra.
Eiusdem gētis tergocāpos). Distinguentū tergo cāpos. & infra duobus locis. Theiphontē &
callonitē). Scribe Cteliphontē & chalonitē: ut monui superius.

Ex eodem. xxvii.

Inferi pīco sinu decimo ore). Herodotus Vno ore: nō decimo. pinde qđ legūt Decumano ore
hoc ē ingēti: quēadmodū & Decumanus fluctus & decumana porta dicit. Ceterū cū ora gemia red-
dant ab aliis: pp quæ regio media ut Afinius quadratus inqt mēfene dicta ē: nō pōt uideri secutus He-
rodotū. pinde minus errauerit q legat duplici modo ore: q qui decumano. & infra. lagrus mons).

Ex eodem. xxvii.

Supra echatenen & pīden). Vetus lectio cū Strabōe Ptolomæoq; supra paracetanē & pīdē: hoc
enī situ zagrū montē collocat. & infra. Sitacene. itē. Sytaca græcorū. itē Sabdata). scribēdū Sitta-
cene & Sittaca ut prædiximus: & Sabata: unde regio Sabatica Straboni: ad Sittacenē igt Appollonia
un uocatā multis posita est Sabatica. Quod aut hic dicit Sittacenē & arbelitin & Apolloniatin siue
palestinē appellari: Ptolomæus regiones trīs sed iunctas facit.

Ex eodem. xxvii.

Barbethe). Scribēdū Babytace: si Stephano credimus. in Solino quoq; Marcianoq; multo mē-
dosius Barbite. & infra. Oxii). Scribēdū Cossai ex Strabone Ptolomæo cæteris. Stephanus: Pars
inqt Perfidis Cossai dicit. & infra. Mefabene). Lego Mefobabene: a populis quos Ptolomæus
hoc tractū Mefabatas uocat. Plinius quoq; infra: p Mefobatenē inqt lapsus circuit arcē susarum. item

Ab helemaide. itē helimaida. itē elymas). Scribēdū ita: ut sciamus Elymais recto casu dici: ut ante
sumus testati.

Ex eodem. xxvii.

A flumine orati ad caracen). scribēdū A flumine Oroati ad Characē. De utroq; supius. & infra.
Præterea p mesopotamiā). Vetus lectio præterea per se Mesopotamiā. Nec aliter intellectus con-
stat sane.

Ex eodem. xxvii.

Ipfanda porticus habet). Vetus lectio nō ipfanda sed in Pfanda: fere aducor ut ita legam: inde Pieu
doporticus habet: siue Pseudoportus: hoc sensu: Aliquādo etiā mari appositū fuisse ostēdit q in eo ue
iur cæci qđ portus siue Pseudoportus uiuant ad uisum uidelicet tutelāq; nauitū: & hercule i ædificiis
partes quæcūq; ad imitationē sunt: nec integrū aut principalē: sed precariū aut tēporariū uisum pōt
quasi alienu opus mentientia: hoc cognomine insigniri solentur Pseudodipteros & pseudaulæ simi-
lia his cōplura Vitruuio.

Ex capite. xxviii.

Theredon). Scribendum Teredon auctore stephano: sed & strabone Ptolomæoq; in Babylonia
prouincia latere Arabiæ ad sinum mesanicū. & paulo infra. Ad insulam barum). Ptolomæus iis
locis icariū siue ut strabo icarian & in alto magis alterā Tharum. & infra. Chateifinus gerraicus).
scribēdū ex Polybio Chateni hoc est χατηνοι. Chateniā inquit Gerraī incolūt: ad rubrū mare: steri-
lem sed uicis & turribus frequentē. interim polybius χαττια inquit τῶν γεγραμμένων χωρῶν. & in-
fra. Regio attenæ ex aduerso tilos isula). scribēdū Regio attene ex aduerso Tylos insula: auctore
Ptolomæo. Attene ab urbe Atta in situ Gerraico. Strabōi certe nō Tylos sed Tyros uocat hæc isula.
utroq; autē modo recte dicit. Stephanus Tyriū inquit rubri maris insulā. Artemidorus Tylon nomi-
nat. Huic & Tyros in Syria cognominis nā & arados hoc situ est ut ibi: deductis illuc ut arbitrant co-
lonis: etiā si Ptolomæus arathon hoc loco nō Aradon ut cæteri appellat. Hāc aradon fortasse Plinius
intelligit cū prius subiungit: uixtaq; altera inquit minor. ita. n. uetus habet lectio: nō ut modo legif.

In ora). Strabo πλειοσμετις & αλλαί μικροί και τυροσ και αραδος εστι. de quo & libro. xii. dif-
ferendum est. & infra. Fluius ambitum. c. xii. M. D. p.) scribo non fluius: sed Huius: hoc est insu-
læ Tyli ambitū & c. Et infra. Catharreos). Ptolomæus Cataræos ab urbe Catara Gerreis haud p-
cul sita.

Ex eodem. xxviii.

Stellæ lapideæ litteris cognitis). Lego Stellæ per simplex. l. hoc est colūnæ: quas Latini pilas uoca-
mus: ut uolumine postremo demonstrabitur. Diodorus: Colūnæ inqt in ea sunt barbaricis gelatæ lit-
teris isidi sacram putant.

Ex eodem. xxviii.

Naumachæ horum promōtoriorum contra carmaniam). scribēdū nō Naumachæ sed: macæ un-
de regio ipsa modo in acica modo mæcica Straboni Ptolomæo cæteris. Plinius supra: i aduerso inqt
Carmania: ad gentem arabū macas traiectus distat. L. M. p. sunt & in aphrica terra macæ: ut superiore
libro indicatum est.

Ex eodem. xxviii.

Ob id iacet ogiris clara rutha rege). Scribendum Obiacet Ogyris clara Erythra rege. Pomponi-
us: Ogyris inquit insula q; in Erythra regis monumentum eit magis clara q; cætera. Dionysius.

Decumanus
ingēs dicitur
Decumanus
fluctus Decu-
ma porta

Mefabata

Pseudoporti-
cus

Icaria

Tylos insula

Macæ

Erythra insu-
la

EX LIBRO

Nō priscianus
conuertit e
græco in lati
nū Dionysiu

poeta punicus quē non priscianus ut fere creditur sed Rhēnius Fannius in Latinum cōuertit Rubrū mare ab Erythræo Rege ibi sepulto nominatum uult: alius Erythram eum uocantibus pſei filiū. Ptolomæus Ogyrin hanc ut prædiximus: & origanam appellari tradit: Strabo Tirtinen Post Carmauiā iquit Tirtinen inſulā occurrere. Nearchus & Orithagoras dixere: in qua tumulus Erythræ regis ostenderetur: item. In azanio mari dioſcyrīda). Scribendū ex Ptolomæo Dioſcūriada. Stephanus Dioſcoridis inſulam appellat. De mari Azanio Pōponius & ſupra hoc libro Plinius.

Ex eodem. xxviii.

Genus myrræ
Gebaniti
cum

Cathaphani cebranite pluribus oppidis ſed maximis nagia & tomna). Legendū puto Catabani. Gebanitæ. Plinius libro. xii. Gebanitarum inq; caput Thomna unde genus myrræ Gebaniticū. idem libro qnto Catabanes ſiue Catabanitas eos uel ex iſſis profectos uocat. Strabo quoq; Tertium inq; genus Arabum Catabanes uſq; ad anguſtias & traiectum arabici ſinus pertinente: eorūq; regia uocatur inquit Tamna.

Ex eodem. xxviii.

Acthei catamocitæ). Ptolomæus Achchitæ Chatramotitæ: illos cum Sabæis ſupra mōrē Climaca conſtituens: Chatramotitas uero ad Sabæos uſq; pertinere dicens a Climace. Vranius Chatramotas eos uocat καὶ ἀνὰ τοὺς ὑατράμωται σαββαίοι οὐμπράι. idem auctor Acchenos uocat non Acchitas. q; ceruicem inquit Rubri maris accolūt: ut fere ſuſpicer Acchæos & Acchitas & Acchenos quoq; ueteribus dictos fuiſſe hos: aut mutatis aliquantū ſedibus: aut propagatis finibus. Regionem ipſam Euſtathius non modo Chatramitida ſed etiam Chatramida nominari poſſe tradit. Strabo: chatramotitis inquit regio myrræ fert.

Ex eodem. xxviii.

In rubro littore mærine marma). Scribendū arbitror alterutrum duorum Marane: a qua Maranitæ. Scio tamen & Marmā oppidum fuiſſe Stephano ſed in Phœnice. Strabo ad urbem uſq; uctum Marſyabæ uocatam Maranitarum gentis alio loco. Maranitarum inquit ora Gandiræis ceſſit: quaſi Maranitas Sabæis cōtributos fuiſſe credendum ſit: quoniam itinere bidui ab eis ſcribat diſtare Thuriſeram.

Ex eodem. xxviii.

Regia tamen omnium marelibata). Legendū Regia tamen omnium Mariaba. Strabo: iunſti ſunt inquit his Sabæi eorumq; metropolis Mariaba. Cōfirmat hoc ipſum & Stephanus: ut in Ptolomæo quoq; iſſis locis fere non Mariama ſed Mariaba ſcribendum putem. Nam Mariāma in phœnice eſt ut dixi. Plinius quoq; infra Hælium Gallum cepiſſe ait ſupradictam Mariabā. Poſſet uero & hæc eē mariaba quā Plinius Mineorū & alteram Calingiorum Maribam uocat. & infra. Aſcramitæ). Scribendū uidetur Atramitæ: quoniam ſequatur: Atramitis inquit in mediterraneo iunguntur Minæi: unde Atramitæū myrræ genus duodecimo uolumine. ſtephanus: atramitæ inquit foelicis arabie ſūt populi quos artemidorus atromaritis nominat. Superius quoq; ubi. Autaridæ). Nominant forteſſe n fuerint qui dicuntur auſeritæ. Nā & auſeritis ab ipſo Myrra celebratur. & Ptolomæus in Rubro littore oppidum tradit auſera.

Ex eodem. xxviii.

Minæi

Læana

Licheni). Quid ſi Licheni Lichieniu: ab urbe Licha. Strabo υπερκειται λετις συμμοφορου η λικη. & infra. Agra & in ſinu Leana). Scribendū Læana: ut ſit neutro genere plurali numero. uſſatius tamen ælana q̄ Læana: ſunt qui aila & ailitin quoq; ſinū eum dixerint auctore ſtephano illud ne quem fallat quod & priore libro feci notauerim. Læanitin ſinum in mari Perſico & quidē ultra Geræicum uocatum a Ptolomæo ſtatui diuerſum ab ælanitide quo hic agit in mari arabico. agram uero a multis egram dici. ſtephanus εγρα πολις αραβιας προς τω αι λαρι τη κολη το τοεμικω εγρηροι.

Ex eodem. xxviii.

Circuitus arabie a caraceleana). Diftinguendum eſt A Charace Læana. De Charace dictū eſt ſæpiſſime in ſinu Perſico ſitum eſt: a quo ſumpſit initium Plinius hoc capite ubi ait: Nūc a Charace dicemus oram. Læana uero quæ ſint ſtatim ſupra oſtendimus: item paulo poſt. Inter oppida horoeum & caracen). Scribendum inter oppida Heroum & Characen De oppido Heroum quod græci uocat ηρωων πολη. qnto libro Plinius. Vocatur inquit Heroopoliticus alterq; Aelaticus ſinus Rubri maris in Aegyptū uenientis. Strabo: Heroum inquit appellatur urbs Nilo proxima & in intimo Arabici ſinus poſita.

Ex eodem. xxviii.

Sarraceni &
Arreni

Arraceni arreni). Ptolomæus Sarracenos & ab arra urbe Arrenos in Arabia foelici ſtatuit uicina montibus qui Petracam & deſertam ſummoient. Stephanus: Arabie inq; pars eſt Saraca unde Sarraceni poſt Nabatæos. Strabo Ararenos ſiue hos ſiue alios appellat. Plinius lib. xii: ex arabia Sembrace nam myrrhā uocat hæc quæ a Dioſcoride Saracena dicit. Sunt & in india Sembraceni Plinio: quos ut romieſtari licet Ptolomæus Sembalacenos uocauit ab oppido ſembalaca. & ifra. Chare). Plinius infra: Carre: ſi inquit latiſſimos & fertiliſſimos agros ab oppido Arabie quod carra dicitur ſtephano ad rubrum mare. ſunt & carre Craſſi morte nobiles ſed in Meſopotamia: quibus ab amne Carra nomē ſit eodē auctore. De carreis Arabie Pōponius quoq; Mela.

Ex eodem. xxviii.

Carre craſſi
morte nobi
les Marciaſ
in Periplo

Hemeritæ). ſcribendū Homeritæ. Plinius Ptolomæus Vranus Marcianus in Periplo: qui tamen non tam Arabes q̄ Aethiopes eos credidit Et infra. Negram). & paulo poſt. Neſcam). Strabo

SEXTO

Egram & Efcam ab Hælio Gallo captas. In hac expeditione meminit & urbes alias quæ hic nō reddū tur. & infra. Homeritas minoas). Scribimus Minæos: ut supra ex Strabonis aliorūq; sententia. Et quod infra dicitur: Armis præstare maxime. Catamonitas). Scribendū ut testati sumus ante Cha tramotitas.

A sinu leantico aliter sinus quem arabes eant uocant in quo oroon oppidū est). Lego: A sinu ælai tico alter sinus quæ Arabes Eant uocant in quo heroum oppidum est. Diximus de hoc superiore capi te: ubi & Heroopolin & Aelana urbes duas mōstrauimus: quæ uicinis duobus sinibus nomē dedere. Plinius libro quinto. Sinus inqt Heroopoliticus alterq; Lelaniticus siue quod idē est Aelaniticus. He roum ergo ut iosephus ait oppidum fuit quo ioseph: cuius mentionem & Trogus facit: in occursum patris in Aegyptum uenientis processit: quem locum sacra litteræ iessen uocant.

Heroopolis
I esse

Ex eodem. xxix.
Vltra Caspium montem). Scribendum: Vltra Casium mōtē: de quo Plinius & Pomponius & græ gatim ceteri: tumulo magni Pompeii clarum in Aegypto parte Arabū qui ad nostrum mare prinēt. Est & in Syria Antiochena Casius mons super Seleuciam cognomine: pieriam iisdem auctoribus.

Cassius
Magni Pom.
Tumulo
Clarus

Ex eodem. xxix.
Annem qui arfinoen præfuit ac Ptolomæum appellauit). Scribendum sine illa coniunctione Ac: ut sensus constet. Dicitur autem Philadelphus hic primus excussisse Troglodyticem ut inquit Strabo ad elephantorum uenatus misso Satyro. & infra. Phileterias). Lego philoteram ex Strabone. Pto lomæus quoq; philoteris portum. Apollodorus philoterida. Strabo. conditam a Satyro quæ dixi tra dit. Stephanus. Habetur inqt & in Syria Coele philoteria siue philoteria: unde philoterii ab Aegyp̄tia uero philoteritæ potius.

Ex eodem. xxix.
Ad myos herino). Scribendū ad Myos Hormon. Strabo Myos inquit Hormos appellat ingens portus obliquo introitu præiacentibus insulis tribus. Et alibi. Non pcul inquit Beronice Myos Hor mos oppidum est: ut nō pbem qui muris stationē uerterunt. Et alibi: Nūc inqt Coptus & Myos Hor mos cele bres sunt. Meminit & Ptolomæus.

Ex eodem. xxix.
Insulæ stenetyre). Scribendū puto: Insulæ Stenæ Dire: ita enim græci angustam ceruicem uocat. Strabo in Aethiopia ταδε κατα δειρην σερα συρχεται εις 5 αδιους εβηκορτα ουμνη ταυτα γε κα λειται μυρ σερα αλλα προσπλευσασι απωτερω καθο τομερ διασρμα εσι το μεταξυ των ηπει ρων διακοσμων του 5 αδιου εξαιρησοι συρχεις το διαρμα εκτληρουσαι στερουσ τελεως δια πλους απολειπουσι. Est & promontorium & oppidum adulitarum in aethiopia uocatum Dera non procul iis de quibus sermo nunc habetur insulis: ex strabone Ptolomæoq; significat hoc & Plinius haud multo post: ubi ait Beronice tertiam fuisse cognominatam Epi dures ut duo uerba sint επι δειρησ. Est enim inquit sita in ceruicem longe procurrentem.

Ex eodem. xxix.
Epi therias cognominata). Distinguendum est ut duo uerba sint Epi Therias επι θηριος hoc est ad uenatus: de quo & Diodorus. Et infra. XL. Diebus ante solstitium). Scribendum est. xlv. Plinius uolumine secundo: in Ptolemaide inquit oppido quod in margine Rubri maris ad primos Elephan torum uenatus conditum est hoc idem ante solstitium. xlv. diebus: totidemq; postea fieri & p eos no maginta dies in meridiem umbras iaci. & infra paulum. Eratothenesq;). particulag; supfluit. Plini us eodē secundo libro: in tota iquit Troglodytice umbras bis. xlv. diebus in anno Eratothenes in cō trarium cadere prodidit.

Ptolemais

Ex eodem. xxix.
Asanium mare). Scribo azaniū ex Pōponio Solino & supra duobus locis Plinio. Videf nomen de. disse mari Aethiopiæ regio Azana: quæ sinū Rubri maris Barbarici appellatū obtinet auctore Pto lomæo. & infra. Opidū Sace). Strabo φρουριου σουχου his locis nominat: ut forte scribendū sit oppidū Suchæ & infra. Dephindis insula). Vetus lectio Daphnidis. Ptolomæus Daphnina.

Azana

Ex eodem. xxix.
Insulæ quæ alien uocant). Et paulo infra. Stratiotō). Strabo iis locis uocat Elzā portū & Stra tonis insula. idē auctor insula haberi quādā scribit Olea consita nō procul iisdem monte. De iisdem por tu statim itra Plinius: Nā Bacchias & entibachias in Ptolomæo Sephanog; inuenias. & infra. Cel tium testudinū & sphingia). Scribendū forte sphingia: quasi dictū a stringēdo animal: hoc est α του σφι γγισ: nō a tergēdo ut uidet hoc ipso capite Plinius inuere. nō enim recipio uerba illa: ut notabi mus. Dicunt & sphinges Plinio uolumie octauo: Sphingas inquit fusco pilo māmīs in pectore gemīs Aethiopia generat. Et libro decimo. Condit cibum i thesauros maxillarū Sphingiorum & Satyrog; genus de iis & in Cyrenaica prouincia Solinus: Nam & sedem ipsam hoc est Anum græci appellant σφι γκτηρæ quasi ab arcendo constringendoq; Galenus auctor. De genere autē quod hic Celtium te studinum uocatur Plinius libro nono: Troglodytæ inquit cornigeras habent Ceitinū id genus uoca tur eximia testudinis sed raræ: quanq̄ Celeum non Celtium scribi possē iudico: id est κελτηω. Sūt enim κελτησ ut ibi demonstrabimus equitum genus apud græcos.

Sphingas
ethiopia
generat

EX LI BRO

Ex eodem.xxix.

Mosyleticū
genus cassiæ

A trogloditis myrrha confertur. Vetus lectio troglodytis: nō a troglodytis: ut sit sensus in eū por-
tum isidis Troglodytin myrrha cōferri: cuius mentio in medicina per q̄ frequens est Plinio Dioscori-
di Galeno ceteris. & infra. Sinus abalitus). Ptolomæus abalites siue aualites: duobus eū tradēs in-
clusum p̄mōtorius Dira & Mossylo. Est aut̄ in æthiopiæ latere mosylos: unde mosyleticū genus cas-
siæ Dioscoridi nomē habet ut cōiicio: nō q̄ ibi nascat: sed q̄ eo uel primū uel maxime cōportata fue-
rit. Multa enī alia nō a patriis sed a mercatibus aut locis ubi primū cognita fuere nominant̄. & infra.
Lepte cara). Scribendū Lepte acra. solinus a promontorio indiæ quod alii Lepten acram: alii Dre-
panum nominarunt: Nam & acra Lepte promontorium gracile significat.

Ex eodem.xxix.

Arabes affitæ). Scribendū ascitæ: ab utribus quos græci alcos uocat: quoniā Bubulos inqt utres h̄
nos sternentes Piraticā exercent: idē solinus: sed & Ptolomæus ascitas eos uocat: & sinū iis uicinū as-
chaliten a populo cognomine: quanq̄ sachalites in ipso legiū mendose ut arbitror. Marcianus ī indiæ
paraplo παροικει του κολπου εμποσ και αυτο καλουμεν ασχλατιων ετιμν και ασκτων ετε-
ρον εμποσ.

Ex eodem.xxix.

Metacōpsus

Herotoas a uenatu dictos mire uelocitatis). Scribo Therothoas: ut eius uerbi primas pars uenari
το θηρευει: secūda celeritatē significet το θοοι. nisi q̄s ab animali Thoe nominatos qd̄ uenent: existi-
mat. & infra. Tacompson). Ptolomæus Metacōpsion ad Syenitas oppidum uocari tradit Herodo-
tus nomē insulæ in Nilo facit Tacompso iūdē locis. Stephanus: iter Aetiopiam & Aegyptum est insu-
la quā Herodotus Chompso inquit appellauit. Alio loco tamen Stephanus Tachēpso inquit Aethio-
piæ est qua Lybiā spectat insula. & infra. Aramum sesamum). Plinius hæc ipsa repetēs paulo post
ex iubæ sententia scribit Araniū Sesamiū. Nos relicto cuiq̄ arbitrio intelligendi testatum esse hoc uo-
luimus.

Ex eodem.xxix.

Splegin primin boccin phurumin cambusin). Ptolomæus p̄schin primin aboncin Phthurin Co-
byfin itinere quod est a Syene Meroen. Notandū uero primin oppidum uideri a quo Aethiopes qui
dam primi cognominantur hoc capite Strabo Premnin εκ δε ψελχιου ηκει εις πριμνιν.

Ex eodem.xxix.

Sycaminos

Hieranificamenon). Vetus lectio & Antoninus Hieran Sycaminon: ut sit loci nomē ad sacrā arbo-
rē Sycaminon: hoc est ficum Aegyptiā. Ptolomæus certe hoc ipso itinere qd̄ est a Syene uersus Ocea-
num uocari scribit Hieran locū quendam. & infra. Rhynocerotum). Scribe Rhinocerotum.

Ex eodem.xxix.

Altera quæ uocat artigula spingion animal a tergēdo cynocephalos). Vetus lectio: Ab altera quæ
uocat artigula animal Sphingio: a Tergēdo Cynocephalos. ut sit sensus: ab altera ifula artigula Sphin-
gion uisum animal fuisse: ab urbe uero quæ Tergedū uocat ut supra dictū est Plinio: uenire Cynoe-
phalos in libya inquit Stephanus Aethiopiæ adiuncta ferunt esse urbē Tergida: unde sint tergita: et
de hac ipsa Tergēdo forte intelligat: quæ & tergis dicat. Alioquin Sphingium απο του σφινγισ de
ducit uerbū: id nō tergere sed stringere cōplectiq̄ significat. & infra: de Meroe. Armatorū. cck.
M. dare solita artificū. iiii. M. h). Scribendū nō. iiii. M. sed multo plura & ad proportionē utiq̄ armato-
rū. cccc. M. fortasse. Strabo ifula hanc caput Aethiopiæ: tria milia itadiorū longam: mille latam prodi-
scribit: auri æris ferri marmoris fodinas in ea esse: Nomadas & uenatores & agricolas incolere.

Ex capite. xxx.

Ante aduētū
Eudoxi igno-
tus fuit Viūs
ignis

Quibusdam ante Ptolomæum latyrum: ignotus fuit usus ignium). Pōponius: Sunt quibus inquit
ante aduentum Eudoxi ignotus fuerit usus ignis: alteruter uideri posset errasse: cū tamen uterq̄ sit ue-
rus ex Plinio qui ait uolumine secundo: quod & Pomponius meminere: Cornelius inquit Nepos au-
ctor est Eudoxum quendā cum Lathyrum regem fugeret arabico sinu egressum Gades usq̄ puectū.

Ex eodem. xxx.

Diripuit & nepeta). Scribendū Napata ex Plinio sequenti capite: item Strabone επρελαωυ λαπ-
βαρει και τα πεπτα. Stephanus & Alexander μαπατα a quibus Napatzi.

Ex eodem. xxx.

Cynoe-
phali

Negabarri). Ptolomæus Megabarbi: Sed Diodorus & Strabo megabari. Quod autem sequitur.
Vitra eos dochi). Ptolomæus Vitra eos hoc est megabaras Dedacæ: itē. Medimni deinde no-
mades cynocephalorū lacte uiuentes). Plinius uolumine sequenti: Gens iquit menifminorum appel-
lata animalium quæ Cynocephalos uocamus lacte uiunt ut uel hac uel illa parte sit erratum. & ita.
Sorbota: qui octonum cubitorum). Vetus lectio Syrbota: item Plinius sequenti libro: Aetio-
ps inquit octona cubita excedere: Syrbota: uocari gentem secundum flumē astapum ad septemtrione
uergentem.

Ex eodem. xxx.

A meroe oppidū tolen). Ptolomæus Coloen. & ita. Elar ægyptiorū oppidū quo plāmetichū
fugerēt). Scribendū Elar siue ut Ptolomæus Elar ægyptiorū oppidū quo plāmetichū fugerūt. De plā-

SEXTO

meticho Aegypti rege Plinius in mentione Labyrinthi: & Herodotus & Diodorus qui ducēta hominū milia ex Aegypto in Aethiopiam regis eius scēuitia profugisse tradunt. Strabo. Teneffis inquit regio uocatur quam qui Plammetichum fugerunt: obtinent: & Sebritæ nominantur hoc est aduenæ. Plammetichum Aelianus in animalium historia iustū sanctūq; regem credidit: cuius inqt filias crocodili rapuere: ob id iussi Apollonopolitis. Idem Strabo: Supra Meroen inqt alia sedet insula in quā se profugi quos diximus in Aegypto receperunt. Hos fere Pōponius ad significat cū scribit Aethiopum alios uocari a uitæ spacio Macrobios Alios quia ex ægypto aduenere automolas: ita-n.græci p fugas appellant.

Ex eodem.xxx.

In arabico latere diaron). Ptolomæus Daron quasi patrio casu: hoc est ἀραρυ haud procul Esar. & infra. Phaliges). Ptolomæus phalagin montem hoc situ ponit: unde populi Phalāges potius q; Phaliges dicantur. & infra. Afchæ). Vetus lectio afachæ. Plinius octauo-afachæi uocant inqt æthio pes apud quos maxime nascant dracones. Et infra. Nubei). Ptolomæus nubi. Strabo Nubæ. in Silio Mibæ legif forteq; pro Nubæ. Claudianus: Venerat & paruis redimitus nuba sagittis. Stephanus tamen & Nubæos & Nubidas uocari solitos affirmat.

Ex eodem.xxx.

Nilo impositum tenupfi). Vetus codices Tenupfis. Strabo Tennesis regionem ita uocari tradēs quā Sebritæ incolunt ut diximus. & infra. Proembati ptomphox). Ptolomæus ptomphanæ: & infra. Aliud asara alterius oppidum danden). Scribendū uideatur aliud asar alterius oppidū Daron uel Daroen: repetit enim ex Bionis historia quæ paulo ante ex aliorum sentētia retulerat. de utroq; Ptolomæus ut prædixi. antiqua item lectio non danden sed Dardon quasi Daron habet.

Ex eodem.xxx.

Sebaritarum sub regina). Ptolomæus Sebritæ itē Strabo: Sebritæ inqt sub Regina sunt: de hac ipsa regione atq; insula Meroe uicina: ii aliquando & Sembritæ nominantur cū Plinio tum Strabo. ni. & infra. Afembobiti). Distinguendū est ut duo uerba sint a semboboti: hoc est post sembobotin insulam: de qua paulo ante dixerat. & infra. Perusios. item sperorci). Scribendū puto pharusios & perorifos: ex Plinio Ptolomæo Pōponio: ut superiore libro demonstratum est. Nunc illud addimus. perorifos a Stephāo uocari nō perorifos iis uerbis: περὸρφοι λιβυνοσ αἰμος μεγα και πολυαρθρω τροπ: itē. Ab cocalicibus & ifra Nigroæ). Vetus lectio ab Oecalibus & Nigroe. idēst πρυποι. Plinius libro quinto: Nigris inquit amnis oritur inter Thalæos æthiopas & Oecalicas.

Ex capite.xxxi.

Ex aduerso autolagum). Scribo autolalum. ut quinto uolumine ostendimus.

Ex capite.xxxii.

Ningariam). Solinus & Martianus capella Niuarium: a niqe. alioquin & Ningariā uocare cui pla ceat a ningendo.

Ex capite.xxxiii.

Arabia citeriorē iudæā). Distinguendū est ut nō arabia: sed iudæā citeriorē audias. Nō enim arabia in citeriorē & ueriorē diuiditur: sed i partes tris. petraā. Defertā. Beatā. iudæa uero altera citerior: altera uterior: ut quinto indicatū est uolumine.

Ex eodem.xxxiiii.

Timauo pximus). Scribendū imao: qui mons auctore Plinio Strabone Ptolomæo pars est Caucafi. & ifra. Pāphyliā syden). scribēdū pāphyliæ sīden: & ifra. Lyciā patharam). scribēdū Lyciæ patharam. & infra. Doridū). Vetus lectio Dorida Chii. Sed cū de Chio inferius agatur: fortasse altero loco ios: altero Chios legendum uideri posset. ipse tamen Chium Dorida hic defendo. Erat. n. Chios oppidū in Doride iuxta Gnidū ut ait Stephanus iis uerbis: Chios inqt quattigemina est: prima Chios insula: secūda Cariæ urbs sub mōte Pellenæo. tertia in Eubœa: quarta in Cherroneso Rhodiorū iuxta Triopiā: de qua nūc loqmur. Plinius qnto libro. Est inqt in pmonitorio Gnidus Libera: Triopia deinde Pegusa est Stadia appellata: ab ea Doris incipit. Itē. Cithiū). Scribo Gythium siue quod idē est Gytheū: ut in Pelopōneio diximus.

Ex eodem.xxxviii.

Messeniam pelopōnesum). Vetus lectio Messeniā Pelopōnesi: quod & rectius est. & ifra. Gnomis cunctæ umbrā. lxxvii. unciarū faciunt). Antiqua exemplaria commodius: Gnomonis cētū uncia: umbrā. lxxvii. unciarum faciunt. Error magnus: sed errandi uia facilis: cunctæ scribentium pro eo quod erat: uncia: & infra. Ab altero latere timau). Legendū ut monuimus imai. ultra quē uide licet sunt Scytharū gentes.

Ex eodem.xxxviii.

Gardus (myrna sipolus). Scribo ex uetustis codicibus sardis Smyrna Sipylus. De iis supiore libro dictū in Lydia: & infra. Tmolus mons lydia). scribo Lydiæ. hic & Tmolus dicitur cum fluuiū ut alibi docuimus.

Ex eodem.xxxviii.

Patara istmos). Scribo Patræ istmos: nota ratio. Et infra. Thraciā medicā poeonīā). scribendū ut testati sumus alibi Mædicam per. æ. diphthongum: ut a Medis qui sunt in asia distinguas. & infra. Stomos). Legendū Tomos exilio poetæ nobilissimi clarissima.

Castigationes plinianæ eiusdem Hermolai Barbari ex libro. vii.

Sebritæ

Macrobi

Claudius
Nube

Sebritæ

Nigaria

Chios

Error ma
gnus

EXLI BRO

Ex prologo libri Septimi.

Liena alienis uelut opibus). Quidam ex antiquis codicibus legūt sine uerbo Aliena mihi locutio nō displicet: ut sit Aliena hoc ē natura casu recto. Simile huic sequēti ca-
 pite. Tāta inqt loquēdi uarietas ut externus alieno fere nō sit hominis uice. Cāterū i
 transcurfu patrocinarī libet naturā: nō ideo nudū pcreantis hominē ut eum deteri-
 ore loco q̄ cāteras animantes habeat. sed cōtra potius. Aristoteles de generatiōe ani-

maliū secundo ita quāstionē fuit: Homo inqt nudo maxime oīum & intecto corpore nascitur: quo-
 niā minimū in eo est terreni recrementi: quā causa facit ut unguis quoq; minimos proportionē for-
 tiatur. & infra. Excogitare. scribendū Excogitare. Ex eodē prologo.

Locus in
Tuscul. Ci.

Vtq; ocissime aboleri. scribendū Aut q; ocissime aboleri. De hoc & Cicero in Tusculanarū prima.
 Abiit uero hāc sententia grāci in puerbium: unde senarius το μη γεμεθα μεν κρατισθου εσται
 επαυλει γενηται ωσταχιστεχην τελοσ. Theognis i Angelico αρχην μεν μηφυναι επιχθονιον
 συμαρισημ φυνταλοπωσ ωκισα πυλασ αι λαο περηναι. Ex eodē prologo.

Vni sepulturā cura atq; etiā post sedē futura). scribendum fortasse non defutura: sed De futuro.
 Plinius hoc libro: Habere inquit sensum uisus generationis atq; operis & de futuro etiā curam.

Ex capite. ii.

Timai montis regio). Legendum Imai: ut superiore libro docui. & infra. Pro baltelibus). Anti-
 qua lectio Pro Mantelibus aut pro Mantellis: ita enim penulā genus apellatur Plauto: quā grāci: Ma-
 dyam quoq; uocant: quo se ut lorica muniunt: ob id & fuidas ait. μαδυας εισδος ματιου οπτερ κα-
 λειται λωρικιον. etiā si Mantelia & Mantilia pro mappis quasi a manibus tergendis summuntur.
 Nam Balteum scimus omnes: Baltelia q; sciat nō comperi. Et infra. Maclias): Herodotus Maclyas
 potest & Macryas ex stephano: qui tamen tam per. i. q; per. y. ueteribus usurpatum id nomen tradit.

Ex eodem. ii.

Quā uocant uitia). Solinus Bithyā. stephanus quoq; Bithyas in Thracia gētē cōmemorat: quos
 auctor Bithys fuerit Martis & Setæ fororis Rhefi filius. & infra. Tibiorū). Legēdū Thibioz. Didy-
 mus Thibioz: iqt gens effacimatrix atq; pestilens habitu solo pimit: eorūq; in mari corpora nō me-
 gunt. Locus in Poro ubi fūt Thibais ab una dictus Amazonū: quas occidit. Hercules. Ferūt enī ex his
 maxime iūignes fuisse Trallā. i. iocratiā. Pallā. Coeam. Coelian: & Thiban: & infra. Sciopidas). Legē-
 dū Sciopodas hoc est uerbū de uerbo Vmbripedes. Ex eodem. ii.

Tibū

Sciopode

Choromadarum). Ctesias Choramnæos uocari dicit genus hominum siluestre in persia tantā
 nicitatis ut ceruos cursū comprehendant. & infra. Scyritas). Legendū Syricas siue a foraminibus
 & fistulis quas nati loco præferunt de qbus & Strabo meminit: siue a fistulis & calamis auernarū. So-
 linus: ali concretionem inquit os habent modico tantum foramine quo calamis auernarum cibos hauri-
 unt: Syringas. n. grāci fistulas appellant. Ex eodem. ii.

Syringe

Cirnos: indorum genus). Legendum putant Lycus athenæus. stephanus Cynrios qui longissimo
 æuo utant: sed ab insula Cyro id est Corfica. Ridiculū uero quod addit. Eo diuturnam iis uitam esse
 quia plurimum uescant melle: cū sciamus nullū fere mel deterius haberi corfico: si poetis credimus.
 & infra. Pandoræ). stephanus Panæuræ ab oppido iuxta flumē Indum. Ptolomæus in idia Padio-
 nas. extimandum proponimus. Ex eodem. ii.

Mel corfici

Colingus). Scribe Calingis auctore Plinio Ptolomæoq; in idia: sunt & caligii sed in arabia ut supi-
 ore libro cōstat. & infra. Soritas). scribendū Oritas. item paulopost. Arabis). scribēdum arabis
 ex Plinio Strabone Ptolomæo cāteris. & infra. Flumen aitagum). Strabo Aitapū. & infra. Menyt
 minorum). Plinius uolumine. priori Medimnorum qui hoc lacte uicētent: ut in alterutro menda sit.

Eutychis

Eutice a. xx. liberis). Vetus lectio & grāci nominis origo Eutychis. Solinus. Gn. inquit Pōpeium
 legimus Eutyclidē fœminā & reliqua. Verbum autem. Hermaphroditas). scribēdū Hermaphro-
 ditos. Porro aliud est Androgynus: aliud Arlenothelys. primum omnes intelligunt: secundo uti f
 stoteles animalia hāc intelligens: quā ipsa se ineunt: ut inter pisces Trochus. ob id ficto nomie theo-
 dorus Masculo fœminos conuertit fidelius q; foelicius. Ex capite. ix.

Qui primus
Cæsar

Africanus prior natus primūq; cæsar a cæso matris utero dictus). si hoc ad africanum referas cō-
 tradicunt historiæ: ppter ea q; ante bellum Samnitum Claudius quidam Cæsar appellabatur. id q; in
 tabula quadam antiquissima hodie ostendit: Romæ ambusta iis uerbis: Cæsar Claudius. C. F. Ap. N.
 cæcus. C. Plautius. C. F. C. N. qui in hoc. Dxxv. honore Venox appellatus est. de Venoce satyrus ille
 uersu: Turba Venocē trudit: hoc est nobilem: Quāq; & L. Plautius. L. F. L. N. Vennocens in eadē ta-
 bula legitur. Indicaui hoc ante oēs mihi Pompōius Lætus. De hoc ipso marmore dicemus & tertio
 decimo uolumine in libris Numæ Pompili. & infra. Manilius qui cartaginem). Scribendū Man-
 lius ex omnibus historicis. Ex capite. xi.

Quarto partu dacorum originis nota in brachio). Legendū forte non dacorum: sed aliquorū ex

SEXTO

Aristotele de animalium hystoria: unde ad uerbum fere sumpta sunt hæc. idem auctor de animalium generatione primo libro: Chalcidone iquit cum pater brachio esset compuncto: filius idem retulit: cōfusa tamē nota & minus explanata. Trogius in familia Seleucorum Ancoram scribit naturalem generis fuisse notam in femore. De his multa Plutarchus.

Ex capite. xii.

Magno Pomponio uibus). Iunium Valerius maximus uocatum cum tradit non Vibii. i. utro sit uirum: obseruatores uiderint. & infra. Scipioni in Seruo serapione uictimarii). Et reliqua. Fabius. Quintilianus Sciriationem uocatum cum tradit nō Serapionem ut protinus liquebit. Plinius alio loco: scipio inquit Suario cognominabat propter similitudinē Suarii cuiusdam negociatoris: Mendosum & id puto: forteq; in hunc modum restituas: scipio Sciratio cognominabat propter similitudinē ferui cuiusdam negociatoris. atq; ita congruent cum illis hæc.

Ex eodem. xii.

Spinter secundanus retiarisq; pamphilius). Scribendum quibusdam uidetur secutor non secundanus: ut sensum talem habeat. Consulibus duobus eodē tēpore gladiatores duos similes fuisse. spinterem qui secutor erat lentulo: pamphilum: qui retarius Metello. Fabius libro sexto: in his inq; maxime ualeat similitudo: si tamen ad aliquid inferius leuiusq; referatur: quæ iam ueteres illi iocabantur qui Lentulum spinterem & Scipionem Sciriationē esse dixerūt. de retariis & secutoribus iuuenalis Traditio illis cæteri: Sed quid si & secundanus possit feruari? Fabius in quinto: Nascuntur inquit ex iis quæ cōtraditioni opposuimus aliæ cōtraditiones: euntq; iterim longius ut gladiatorū manus quæ secundæ uocant. Proinde uetus lectio non solum habet secundanus: sed Retarii loco Tertianus. ut enim secunda manus ita & tertiæ & quartæ gladiatorū uocari possunt. quoties uidelicet fessis aliis aliis succederent: unde Martialis illud: Hermes supposititius sibi ipsi libro. v.

Ex eodem. xii.

Scipioni post. gn. cognomē saluntominus dedit). Legendum Salutio Minus: nō saluntominus: ex Plutarcho in cæfare. Aut Salutio ex Tranquillo: Plinius li. xxxv. Salutonē uocat eum. sed & ea librorum culpa fuerit. sunt & codices qui non post Gneum: sed post eū scribant: idest post Sciriationē: de quo diximus.

Ex capite. xv.

Aliquanto alio citatio). Scribendū aliquando. & infra. Scyron). Scribendum sciron ita. n. du ritia a medicis uocant. unde scirromata. Nam de mola foeminarū quæ a græcis Myla dicitur cū alii tū Plutarchus in eo cōmētario πωσ αριστο υπερχορω ωφελοντο. & Plinius li. x. & ante oēs hos Aristoteles quarto de generatione animalium uolumine: Cū ex humore inquit crudo cōceptus stetit tūc mola gignit: idq; in mulieribus merito aut folis aut maxime. & infra. Sterilescunt lacte fruges). Legēdū Tactamō lactæ. folinus: Cōtactæ inquit iis fruges non germinant. & infra. Ferrū rubigo prius corrumpit). Dic corrūpit. folinus. Ferrum iquit rubigo corrūpiet. & infra. Gestatas fruges). Scribēdum Gūstatas.

Ex eodem. xv.

Germis e maribus). Scribendū femine e maribus: quoniam sequatur. Coaguli modo hoc in se glomeratē ad ipsum & Hippocrates libro de natura partus & ueri docet. & de hominis opificio la ctantus: & ad uerbum Aristoteles de generatione animalium secundo: ubi Semen inquit e maribus ita se ad menstruorum naturam habet: ut coagulum ad lac contrahit. & constituit materiam excrementisq; præbitum a foemina. ob id anima e maribus prouēit: corpus e foeminis. Medici tamen sunt q et uim quandam efficiētem inesse foeminis in conceptu uoluerunt: sed hæc alterius instituti sunt.

Ex capite. xvi.

Iunctis medicamine oculis saluam infici). Legendum saluam. Non defunt qui non oculis: sed locis hoc est naturalibus & uulua scribi posse iudicent: quoniam de hoc Medici quoq; prodant similia: ubi sterilitatis causas enumerant: sed oculis tamen legi satius: quandoquidem auctor sit Hippocrates oculis cum uulua sympathiam habere quandam. Et hoc ipsum dicat Aristoteles de generatione animalium secundo: sedes inquit oculorum maxime omnium locorum capitis spermatice est: propterea q; multæ probatur fuisse foecunditas: si odores inquit uterum subeuntes efflerantur & hauri afficiant: sed & illi tu quoq; ii colores oculis impositi saluam inficiant. sin minus argumento est meatus corporis confusos obreptos & occæcaros esse. & infra. Salamina). In quibusdā codicibus folini salamiā inuenias ut sit nomē uiri siue pueri eius de quo hic agit. & infra. Nomie conopas). Vetus lectio Copas nō Conopas. sunt qui conopas q ea uox culicē significet: i. deliciis uero quare tales haberent. Plutarchus in Antonino. ipse scopas legi posse uideo. Athenæus ατρωπαρια μικρα και του σκοπαιου σωσ φησι οτι ωσ τουσ καλου μενους παρ αττι σιλα πωρασ hoc est homulos paruos qui a Timone scopas nominantur & ab aliquibus stilpones.

Ex eodem. xvi.

Ecclapelos). Scribendū aut Ecclapelos quasi horrentes & auersatos cōmunē & usitatū naturæ modū. cuius uocis uel frequēs usus est apud græcos: unde Aristophanes in Comoedia uerbum τριβολε κτραπελος cōposuit: aut Euapelos ex phot. de grāmatico: q; stolidos & amētes ita dictos refert: quos & ευνοηνο græci appellant. aut Heclapales απ ο τω εσ παλαισ ωρ idest a sex Palæstis: sunt autem Palæstæ sex quādoq; uidelicet quoties pro spithama capiunt. Dodrātes seni: hoc est palma sex. ii autē sunt

Locus in Valerie

Mola foeminarum
Cum ex honore crudo conceptus stetit tunc mola gignit
Hippocrate libro de natura partus

Aia e maribus puenit
Corpus uero a foeminis
Loca p naturalibus
& uulua

Conops idē est q & culex
Homuli scopas nominaur

Spithama

EX LIBRO

- Eutrapeli** tria cubita: i quā magnitudinē adolefcere triēnio Tales dictum est supra. Sipōtinus Eutrapelos scribebat quasi lepidos & elegātes. nec tricubitos sed cū priore Plinii finia cōfundēs: sex quipedē altos & i tri
Sex quipedales matu uitae cursū iplentes: quo nihil ab eo fingi poterat absurdius: nihil aequē Plinio ueritatē cōstanti
Sex quipedales pro tricubitis: uenustos & urbanos pro tardis & hebetibus reddēdo. idē fere Domitio
uisum est illo Martialis epigramate Eutrapelus tonfor dūm circuit ora Luperici: & reliqua.
Ex capite. xx.
- Vescum** Corpore uescos esse). Aliqui scribēdū putāt corpe uesco fuisse: quoniā ptinus sequat. Sed eximius
uiribus Tritanū pōt & defendi Corpore uescos esse: ut subaudias quōdā. Verbū autē Tritanū cum se
quentibus iungat. De hoc uiro Lucilius & in finii prae fatione Cicero: & in uita Cōmodi Lāpridius
Herculē rusticū appellans: Vescū autē Nonius interpretat obfcurū minutūq. idē Virgili. idē Ouidius
Et quoniā pticula Vemodo remittit: modo intendit: efficit ut uaria sit eius uerbi nō una significatio
auctor Gelius: Nam Seruius qui frondes salicis uescas pro teneris & arenibus exposuit: iure iecellit:
nisi p. p. gracilibus & male habitis acceperit: fere. n. quācūq. macilēta & male curata sunt: uidemus hēc
tum sicca esse. tum tenera: id est aut inuiriis obnoxia frangi: atq. pati mollia.
Ex eodem. xx.
- Prodigiōsa uirū relatio** Varro prodigiōsa uirū elatione). Solinus hēc ipā mutuatus legebat: Varro in prodigiōsa uirū
relatione: q. Plinius hoc capite athanatū inquit prodigiōsae ostentationis. & infra. C. Milonem).
Scribēdū Crotoniatam Milonem: ex paufanias: Huic inquit malum panicū tenētī digitū nemo sub
rigere: isistētē uestigio educere nemo poterat. Diotimi filiū fuisse Olympia sexies: pythia septies u
ctore statuā eius Olympiā ostēdi: Damea Crotōiatā opus i sepro quod Altin uocat. Ex eodē. xx.
M. c. lx. stadia). Solinus. M. cc. xl. Et sane mēfura hēc ab athenis Lacedaemonē ueritatē i propior u
def ex Protolomaeo. & infra. Canistius cursor). Solinus anistū nō Canistū appellat. & infra. Vno
die. M. cc. ii. stadia). Solinus. M. cc. stadia. Plinius uolumine secūdo: Philonides inquit ex Sicyone ad
Elin. M. cc. stadia nouē diei confecit horis. Quod aut paulo post de puero cursore dicit: q. Fonteio &
Vipsano Cōsulibus fuit: nouem annos genitū: Solinus octo. Sunt quā Martiale itelligi eū uelit. scribi
te: Siue leuē cursū uincere quæris Atham: sed auctorē desidero: quē admodū etiam in illo q. putat ma
chionem & Linū ab eodē poeta nominatos libro. v. esse hos qui hoc capite Saluius & Athanatus dicit
tur: Varietia mera sunt: & sine usu aliquo periculosa.
Ex capite. xxi.
- Locus apud Martiale** Mermecides). Legendū Myrmecides ex Aeliano: itē Cicerone in Academicis: Vt etiā iter deos
quit myrmecides minutoz opusculorū fabricator fuisse uideat. Plinius Theodoro quoq. tribuit hā
laudē quarto & trigesimo uolumine: at sexto supra trigēsimū Callicrati & myrmecidae in Varronis
libro de Latina lingua tertio: mendosissime ita legi. Etenim facilius obfcuram operā Myrmecidē ex
ebore oculi uideat extrinsecus admoneat nigras fetas. Scribēdū puto: Vt enim facilius obfcura opa
Myrmecidis ex ebore oculi uideant: extrinsecus admouent nigras fetas. idē lib. v. i quibus inquit affu
mi solet aliqui: quo facilius reliqua dicant uti muncidis operibus minutis. Legendū ut in myrmec
dis operibus minutis.
Ex capite. xxiii.
- Locus apud uarronem de latia lingua** Anaxarchides). Cicero nō Anaxarchides: sed anaxarchus. de zenone id Plutarchus non Valerius
apud nos ut aliqui somniantes scriplere. itē. In tyrannos). Lego in tyranni os: itēdem auctoribus
Ex capite. xxiii.
- Simonidos medicus nō medicus** Carmadas). Forte Charmidas: Etenim usitata hēc nomenclatura græcis. Fuit uero quidam Glau
conis filius ætate Socratis hoc noīe Platoni: Fuit & Magus alter Appuleio. & infra. Simonide medi
co). Scribēdū melico: ut Domitius ante nos indicauit. Dicunt aut poetæ quidā melici: ut ait. M. Tul
lius de optimo genere dicendi: Sed & Stephanus & Cenforinns & Aufonius & Gelius. Additū uero
Simonidi maxime cognomētū Melicus existimo ut ab Simonide iābico poeta distinguere. melicus
e Cea fuit: ut auctorem Theocritus ei μν λειρος αοιδος ο κινος αοιολ φωρεω. iam bicus ex amor
go isula. Eustathius: Simonides iqt melopoeos & melocertes appellatus est: longas hic iqt & duplices
litteras & memoriz artē & Lyrae tertū sonū cōpit: at Plinius octauā iqt cordā addidit. ob id Theocri
tus βάρβιρον εἰς πολυχρονον ἐν ἀρασι σινκορον αἶσαν. Ex capite. xxv.
- Qui octauā chordam addidit Lyrae** Quinquages dimicauit). Solinus Quinquages & bis dimicauit.
Magniq. noīe spoliū inde capto). Scribēdū Spolio. Trāqllus nō tā ex aphrica q. ex Pōto retulisse
id cognominis Pompeium indicat. Plutarchus a Sulla Dictatore datum ei e Sicilia ruerfo: alios ex
aphrica reportasse id Pompeium putare.
Ex capite. xxvii.
- Quare Pompeio magnus dictus** Duodena castra hostium non gallia). Scribēdum in Gallia: notius est q. ut probationem desideret.
Ex capite. xxix.
- Aristotelis philosophi patriā cōdidit). Vetusti codices: Aristotelis philosophi patriā suā credidit
nō q. nō cōdiderit seu potius restituerit: euerfam a philippo patre: ut Aeliū iqt: sed q. pter fidē anti
quæ lectionis Emphaticoteron uidet dictū suā credidit quā cōdidit. Ex capite. xxx.
- Calamitati testis ingēs factus inimici). Vetus lectio pbior: nō calamitatis: sed i calamitate magnū

SEPTIMO

est ab inimico laudari: maius a misero. & infra. Rerum conditorē reuocauerunt. Vetus lectio tra-
gædiarum conditorē: falsum & hoc. sed gradus ad uerum. Proinde scribendum censo: Rerum ge-
stiarum conditorē: hoc intelligens quo eum græci absolute uocant τοῦ συγγραφεα. & infra. Pos-
sidonii sapientiæ professione clare. Scribendū Clari. Aelianus etiam ad Cratippum uentitare solitū
scribit Pompeium ut cæsare ad aristonē. & infra. Sed quo & t. m. tullii piaculo taceam. l. egendum:
Sed quo & t. m. tullii piaculo taceam. & infra. Operibus electus. Vetus lectio constantior: Operi-
bus electus. Friuola hæc & his aliquot similia: sed expetita multis. Alioquin minuta hæc & leuicula ite-
rim uel morant occupatos uel offendiūt delicatos: & quorundam tanta peruersitas: ut si prætereant
ignorata mihi non contempta prædicaturi sint. & infra. Notata (q. se sedes). Verbū Se: detrahen-
dum est. De Agraria lege plutarchus in Cicerōe. de Rosio Macrobius. De proscriptionum liberis Fa-
bius libro. xi.

Ex capite. xxxiii.

Comitem æris alieni atq. litis esse sponsonē. Vetus qdē oīs lectio: non Sponsonē habet. sed mi-
seriam. idq. probat Merula: qui & græcum prouerbiū prætexuit. Foelicem esse qui nihil debeat. p.
inde ut miser esse qui debeat necesse sit. Martialis Ah miser & demens uiginti litigat annos. Quisq.
cui uinci gargiliane licet. Cattullus Furi uillula nostra non ad austri Flatus opposita est: nec ad Fauo-
ni: Sed ad milia quiddecim trecenta Ouentum. horribilem atq. pestilētem: Non enim præciū id aut
sumptum uideri sed æris alieni summam: qua futurū esset ut nominibus dissoluendis uilla diuēderet
& quasi liciaturis opponeret. Cæterum & sponsonem ueri licet: ut si quod Græce dicitur εγγυη-
ται. hoc est sponsonem iacturas & damna comitari. plato in Charmide consecrata esse tria hæc
in Delphici templo memorat. Nosse se quēq. Nihil nimis: Sponsonibus adiūcta esse incommoda.
Meminit horz trium & plutarchus eodem ordine. Sidonius Apollinaris Thales Mileto genitus uadi-
monia culpāt. & alibi. Mileto quod certe thales uadimoniam damnas. Ouidius ad Aurora: Atq. eadem
sponsū consulti ante atria mittis. Vnius ut uerbi grandia damna ferat. Actionis porro genus eē Spō-
sionem cū alii tū Fabius insinuat quarto & septimo uolumine: haud ita multo distans ab eo quod græ-
ci τὰ ροκατάσκηνη Athenis uocabant. Caper grāmaticus: Religione inquit sanctiur foedus: at spon-
sio pœna.

Ex capite. xxxvii.

Dinocrates. Vitruuius quidem & alio loco Plinius item Solinus Dinocrate omnino hunc appel-
lant. Strabo & Aelianus Chirocratem architectum Alexandriæ. item. Chthesibus. Scribe Cresi-
us: id est κτιστής.

Ex capite. xxxix.

Libidinis nō formæ. Legēdū Libidinis nō fortūæ. & infra. Sutorio prisco. Scribendū A Sutorio
prisco: ut Seianū uidelicet ab hoc Sutorio siue Sertorio mercatū intelligas.

Ex capite. xl.

More thraciæ gentis. Hunc morē Cretensibus affcribit Horatius: Cressa ne careat puella nota:
idcirco sunt qui Thressa nō Cressa in eolegant. Alioquin & Cressone Lycophroni Tracia dicitur ab
uno terræ eius oppido Cressona: ut quarto libro indicatum est. Sed porphyrio tamen & probus in
perfit poetæ Satyra Cretensium eam fuisse consuetudinē. affirmāt: idēq. nec Horatii uerium muta-
uerim. nec Plinium arguerim.

Ex capite. xliii.

Berenice quæ filia soror mater olympionicarum. Scribo pherenice. paufanias i Eliacis ita uocat
eam: quæ ab aliis Callipatira inquit dicitur: ea filium pisirhodum in certamē Olympicum profecuta
uirili habitu quasi pugil cum uictorem agnouisset: superato aggere: quo Gymnici cludebantur: nuda
uit se. Ad pœnam quæ sita q. Alpheū amnem transisset: id illis diebus capitale fœminis erat absoluta
est datum: id patris & fratris & filii uerecundiæ: qui omnes Olympicæ fuerunt: ex eo tempore i
stutatum est ut nudi adessent qui ad ludicrum id certaturi conuenirent: fugisset me iocus iste: nisi con-
nuenti mihi transilientiq. sum mōstrasset homo lectionis multæ Didymus zenoteles Fertinus: quo
& a secretis utor propter fidem: & anagnotæ ppter diligētiam. Ne uero dubitari posset pherenicē
eius mulieris nomē fuisse cōfirmat Aelianus de uaria historia libro decimo iis uerbis fere. Duxit ad
Olympicū certamē filiū suū Pherenice fœmina: phibētibz eā spectare q. præledebāt: licere id sibi p
suasit quæ patrē & fratres tris haberet Olympicas: spectauit: & uictorē filiū reduxit. Dissentit qdē ab
Aeliano paufanias i quadā tenus: sed ad id quod uoluminis satis est.

Ex capite. xliii.

Suffarraneum. Codices Romani. Frumētariū. Quidam sufforaneum ab eodem Erymo: quo cir-
cumforaneum nōnulli sub Afranio. Ciceronem ubi hoc dicat nundum legi. qui legerit inueniet: sed
certe id a farre quemadmodum confractio deductum uideri potest: ut eū significet qui far in castra
conuehat. sed modicum alienū: nō iusto cōmeatu aliquo: sed crebris & uilibus institorum uecturis.
Admonet uero me uerba hæc ut cōmemorē quod & in præfatiōe leuiter attigimus: huiusmodi uo-
cabula fere in castris orta esse Suffarraneum Conterraneum Militaneum Consecraneū: iulius Capi-
tolinus in concione quadam Maximini cæsaris Commilitones inquit sacra: immo: uero cōsecranei
Alio loco idem auctor nullam ciuitatem æque militaneum esse dixit. Nam consecraneus pro eo qui i
eadem hæret est. capitur Sidonio in epistolis: qui & superforaneum quasi pro superuacaneo usurpat
Sexus Rufus Limitaneos: Reparato iquit de limitaneis Dacia exercitu.

h ii

Magnum est
ab inimico
laudari ma-
ius a misero

Prouerbiū
est apud græ-
cos foelicem
esse qui nihil
debeat

Sponsonem
iacturæ & dā-
nā comitatur

Caper gram-
maticus
Sponsio fan-
ciatur pœna

Didymus ze-
noteles ho-
mo lectionis
multæ

Suffarraneus
Conterrane-
us Consecra-
neus q. i eadē
hæret est

EX LIBRO

Ex eodem. xliii.

De iure uirgarum in eum iudicem in exilium missus). Vetus lectio de iure uirgarum in iudicium consilium missus. nota est historia ex Ciceronis oratione pro Balbo meminit & Plinius quinti libri quinto capite ubi quaedam pluscula notauimus. & infra. Et quibusdam felicitatis inductus argumentis). Legendum non Quibusdam sed quibus. nam ut sit punctatio cui sic respondeat. An quia proscribere tot milia ciuium & trucidare potuisset. Verbum autem. Afferuauit. Superius positum. scribo Afferuit. & infra. Somno eius cuius immortalis quodammodo est). Scribendum cuius non ciui. De L. Sullae somno multa illo uersu iuuenalis. Dormiret ut altum. quae uolens praetereo

L. Sulla iocundus apud iuuenalem

Et hoc dicebat iambalearicus & creticis diadematis iam macedonicus ipse). Quidam legunt Diadematus non Diadematis in hunc sensum. Cum illa de Scipione uerba diceret. iam liberos habebat Balearicos & Creticos quorum splendore Diadematus & iniignitus uideri poterat. Lucius Florus. Metellus inquit Macedonici domus bellicis nominibus affuerat. altero ex liberis eius. Cretico facto. moram non fuit quin aliter quoque Balearicus appellaretur. Alii non Diadematus nec diadematis hac parte scribunt. sed Dalmaticis. quoniam pedianus in actione contra Verrē tertia ubi Cicero de manubus. L. Metellus mentionē habet. ita dicat. L. inquit metellus subactis dalmatis dalmaticus est appellatus. Ego diadematis casu dandi & penultima producta lego ad hunc modum & hoc dicebat iam Balearicus & Creticus & diadematis iam macedonicus ipse. Moueor cum quod nulla est antiqua lectio contraria. tum uero maxime quod in metellorum gente diadematos fuisse quosdam testis est Cicero in cōtione per reditu suo iis uerbis. non ut pro. Q. Metello clarissimo uiro iam spectata aetate filius. non. L. diadematus cōsularis sum. ma auctoritate uir non. Q. Metellus Censorius. non eorum liberi. non. Q. Metellus nepos qui in cōsulatū petebat. iam nec satis cōstat eod. L. Metellus quod Dalmatas uicit. Macedonicus Macedonit. Metelli filius fuerit. aut si Dalmaticus quoque aliquis eorum. dictus est nunquid prohibet eundē & Diadematus. Primum quod Macedonicus non Lucius sed Quinti praenomen habuit. Deinde quod. Q. Metellus & pro ipso reducendo supplebat. L. Metellus Diadematus. Macedonico posteriore fuere. Valerius maximus id cōprobat. Metellus inquit Numidicus populari factione patria pulsus in Asiam fecerit. Numidicus uero dictus quod iugurtham Numidiae regē cōsul attriuerat. Nota est ex Liuii Salustio Floro & Sexro quoque Ruffi historia. Verbum autem. Recepto. supra positum. uetus lectio non habet. sed eius loco Referente. Nam & commodius sit reperto quod recepto.

Vitatus qui diceret apud Veteres

Harēde hostis suae filio excessit. Omnes uetus codices habent. Harēde non suo filio excessit. Alioquin Hostis sui potius quod suae filio id est Tiberio scribendum fuerit. cuius patrem ciuili bello. M. Antonius partes secutus nemo dubitat. Nam de matre liuia intelligi uix potest. cuius in amplexu & ut Tranquillus ait osculis extremum spiritum augustinus efflauit. quāquā Dion ueneno in ficu dato a Liuia subactum augustinum scribit. quod & Tranquillus innuit fere. quibus auctoribus omnia quae hoc capite habentur ex Solino quoque percipias.

Locus apud Tranquillus

Ex capite. xlii.

Aglau prophodum). Valerius de hoc ipso meminit. sed Aglaum Sophidiū appellat. Scribo prophidum ex psophide Arcadiae. ut libro quarto docui. Stephanus psophis inquit psophitem debuerat. Analogia ratione. sed a genitriuo peperit psophidium ut ab arcade arcadius & ab aulide aulidius & ab insula Thynniade Thynniadius.

Ex capite. xlii.

Euthymus poeta semp olympiae uictor). Vetus lectio Pyctia non poeta. Sed & Euthymus scribendum est. Pausanias in Eliacis τὰ εἰς εὐθυμίου τοῦ πυκτηίου οὐκ εἰς κοινὸν ὑπερβαίνει. Quae inquit de Euthymo pyctia id est pugili dicunt. praeterea fas non est. is in locis italiae qui epizephyrii cognominantur ortus asyleo patre. uel ut indigenis persuasum est Caeino amne genitus quod locros a Reginis dicitur. hunc semel a Thasio Theogene uictum tradit. non iusto quidem illum certamine. sed circumuentum. dolo. unde nec Theogeni decretus honoris. super damnatus ut Mulctae non sine talentū Euthymo repraesentaret. Demum Euthymus in italia reueritus post octauam & septuagesimam fere Olympiade. Temesam uenit. Genium loci. quem Vlixis comitē fuisse. ab oppidanis. quia uirginem cōstuprasset. interemptum ferebant. ob id uagari laruas eius & nisi placaretur quotannis oblata uirgine crassat. solitas & perneciem afferre omni aetati ac sexui compescuit. liberata. quam deuouerāt puella in matris moniū. ducta. uixisse per quod diu alioque ceteri mortales solent modo. humanis excessisse. De hoc ipso inquit multa Callimachus dixisse. per haec uerbis Plinii quae hoc toto capite habentur. non solum omnis admittitur obscuritas. sed maxima etiam lux affertur. Addatur iis & alia uariae historiae octauo libro. Euthymus inquit locus ex italia Pyctes ictus & robore insigni fuit lapide gestabat ingenti magnitudine qui in ocris ostendit & Temesaeum herosa quod cuique per uim abstulerat reddere coegit etiam cum foenore. ut inde natum sit adagiū iis qui sordidos & iniustos quaestus faciūt affore Temesae.

Adagium iis qui sordidos & iniustos quaestus faciunt

NONO

um Genium: Hic inquit Euthymus ad annem Cæcinum oculis hominum apparere defuit.
Ex capite. xlviii.

Anacreon poeta argantonio). Hoc ipsum quidem & Valerius quoque maximus: sed Strabo Argathonium Tartessus ait imperasse: quos in Bætica Macraonas hoc est longæuos quoque appellat. Anacreontis autem uerba hæc sunt: εγο ουτα αλλαθεις βουλοιμην κερας ουδε τα περικκομ τα και εκατορ τερησσου βασιλευσαι Nomen ergo regis non expressit ipse sed Herodotus ut auctor est. In Hispania quidem Sargantham fuisse tradit. Stephanus. sed de hoc ipso an de alio senserit: non constat. In Myſia quoque mōs ubi raptus Hylas iuxta Cium Prusiada uocatam Argathona dicebatur ab argathona Rheſi cōiuge cui & Argathon ut monti quoque nomē fuit: unde possessum ἀργαθωνιος ut a Citharone κισαργαθωνιος: auctor Stephanus. Meminit & Strabo. quemadmodum uero ab argathon argathonium: ita ab Argathona Argathonium deducat necesse est. Diuertimus i hæc propter uerſum Propertii: de quo multa multi: bene pauci.

Macroædēs

Silius

Versus proptia paucis intellectus
Locus castigandus in Valerio

In ætolia epiorū gentis). Diximus libro quarto ex Homeri & Haliog: testimonio Ephyros i ætolia fuisse: ob id non defuit qui hoc loco non Epiorum sed Ephyrorū lectitent: ipse pro Epiis siue quod idem est Epiis sto: quos in Aetoliam ex Elide aut contra migrasse prodit Ephorus. Hoc ipsum i Valerio quoque maximo castigandum est: Hinc fortasse illud Stephani: Epiua iquit urbs quæ nunc Ambra cia olim paralia. Item. Ut parcementis est). Verbum Valerio Est: superfluit. Ex eodē. xlviii.

Ludi secularis

Sed quantum primum tribuat incertum). Codices antiqui: Sed quātum plurimū tribuat incertū.

item. Momentis horarū insignibus lunæ dierumue septem & uiginti quatuor). Vetus lectio Septē & quindecim: hoc est septimā & quinquagesimam quanq non solum horam sed & diem lunæ metuēdam esse: Verum expositio hæc parum lucis affert sequentibus. Proinde: quanq non ignoro lunam in genituris & tertiam & septimam & quadragesimam obseruari consueuisse: Vettio ualenti: Stephanus: Critodemo: cæteris ut Meterum præteream. Magis tamen cōuenit ut septē & nouem momenta q septem & quindecim scribantur: cū ex trito illo ex. Augusti epistolis apud Tranquillum loco: tū ex iulio Materno: qui ait propterea sexagesimum tertium ætatis annū maxime periculosum eē: quoniam numerus uterq. vii. & ix. qui decretoriū maleficiq. sunt: & ad uitā succidendam pollentes: unū quasi consueunt: noues enim septem & nouem septies sexaginta tres efficiūt. Et ob id Climactericus hoc est gradarius & scanſilis præcipue annus is uocatur: quoniam a septimo incipiens uitam hominis quasi per gradus quosdam agat. ita & quinquagesimus quartus & alii minores Climacterici dicuntur: quoties aut per septem aut per nouē confurgunt. Sed si sexagesimus ætatis annus quinquagesimo quartus deterior est: aut fere inter omnes constat: quam obrem nominauit leuiorem Plinius grauiore præterito: Nempe ut ostēderet: si quinquagesimum quartum pauci excedunt: pauciores futuros qui maiore illum & multo sæuiorem numerum attingerent. Potest & illud dici: aliis quinquagesimum quartū sexagesimo tertio pestilentiorē uideri: quemadmodum alii fuere: ut Cenſorinus in libello de natali die meminit. qui quadragesimum nonum malitia insignem prætulere cæteris. Aliam rationē legis climactericæ multo subtiliorem explicat Vettius Valens Antiochenus in libris quos inscripsit Antilogias: Traditam inquit prius a Petosiri & Necepsio regibus: hoc titulo περιλαμβαντικῶν ἐβδομαετηκῶν καὶ ἐπὶ ἑξήκοντο ἁγῶνων: id est de Climacteribus septenariæ nonariæq. inductionis: quæ nihil sane aliud est q̄ quod hoc loco Plinius intelligendum nobis reliquit. Ea est ut quambreuissime colligatur: huiusmodi. Ab exortu caniculæ aut lunæ coitu exortum antecedente numeretur inquit tēpus usq. ad diē genituræ: tum deinde summa diuidatur per. lii. & septimā diei unius. tot enim sunt cuiusq. anni septimane: quia septies quinquaginta duo dies cum unius parte septima: efficiunt. ccc. xlv. id est integrum uerrentem annum. Post hæc diuiso ita numero multiplicare quod reliquum est oportet: ita multis uicibus q̄ multis illa quinquaginta duo cum septima detraxeras ex solido: ut si uerbi gratia quater eum numerū eliseris: tunc eum qui relinquitur etiam quater multiplices. Sunt igitur a lunæ coitu qui caniculæ ortū præcessit (melius enim est ita q̄ ab ipso lyderis emerſu incipere) dies. ccc. xx. ab hoc eximantur quotiens possunt. lii. cum septima: relinquentur. xi. cum tribus septimis: hic quater i se dictus efficit. xiv. paulo plus ergo numerus. xlv. quia per septimanas actus est: hebdomaicos id est septia nus appellatur: & Climactericum uitæ annum significat ita genito præsertim si aut cū annis uitæ cōcidat a Chronocratore promissis: aut cū nonario ut facit: nam quinquies nouem colligunt. xlv. Hæc de septimano climactere. Nonariū quoque suo modo inueniendum præcipiunt: ut quemadmodum il-

In genituris
terna & septima & XL.
luna obseruatur
Quadragesimus trius annus ætatis periculosus est
Climactericus

De annis
hoi. infelices
bns

Annus
actrens

Numerus
hebdomaicos

EX LIBRO

Enneades no-
nane dicuntur

Quæ signa
dicantur
climaterica i
coelo & q no-
nariæque
Translanna
siue pmiçua

Verbum in-
uectitium

Diuinus ut-
res & faulo-
quus

Corruptus
p suborna-
to iuitato &
illecto ponit
Locus apud
Iuuenalem
de Russiato

Gentiles lu-
dei appellat
quide deo se-
cus q ipsi
sentiant

le per septimanas. lili. ita hic p Enneadas idest nonanas. xl. cū minutis aliquot regat. Sunt aut minutia
ea ex diebus quingcum quadrante. ultra enim. ccc. & xl. dies. hoc est nonanas. xl. superant ex anno so-
lido quing dies & quarta unius pars. iubent uero ut Septimanus. quē Marti dicatum putant. obserue-
tur i nocturnis thematibus. alter uero in diurnis quoniam Saturno cōsecratus sit. qd quidē & Plinius
breuissime hoc loco attigit dicendo. Quæ nocte ac die inquit obseruant. Sunt & signa i coelo Clima-
terica numeri septenarii. Aries. Libra. Cácer. Capricornus. Nonarii. Taurus leo. Scorpius. Aquarius.
Translanna siue promiscua. Gemini. Sagittarius. Virgo. Piscis. idē auctor Verritus libro tertio. Sunt i
quit Climacteres & horarū & dierum & mensium ad trigessimam lunæ cōputatibus. sunt & partium
quas graci Cleros uocant ut demonis & fortunæ sui climacteres Quæ omnia longū esset & multis
fortasse tedio. persequi.

Ex capite. l.

Phalereus iam tum deploratus). Cicero de natura deorum tertio Phærum nō phalereū uocant
hunc ut in alio utro sit uitium. Legi de hoc & apud græcos. sed locus nō superit. nam & Themistius
in aulicitatione naturali meminit. sed suppresso militis nomine. Relatū id & apud Maximū Valeriū
scio. & infra. Xenophilum musicum. ccv. annis uixisse). Lectio antiqua Centū quing. itē Valerius
Bienio inquit minor q Gorgias. qui centum & septē uixit annis Xenophilus Chalcidenlis pythagori-
cus. sed felicitate non inferior. Si quidem ut ait Aristoxenus musicus omnis incōmodi humani expi-
summo præteclissimæ doctrinæ splendore inquit extinctus est.

Ex capite. li.

A somno morientium neglectū). Vetus lectio. a somno mouentium neglectū. Est autē id iter signa
mortis Galeno Paulo Aetio καταπορε και ἀπαισθησια. idest i somnum collabi nec sentire uelican-
tes. item. Peregrandis humoris e corpore effluuium). antiqua exemplaria profundi humoris e cor-
pore effluuium. potest & pergrandis legi. & infra. Antipater fidonius poeta omnibus bonis). Legen-
dum Annis nō bonis Meminit & Valerius. hic aut Antipater nobili epigramate in Sappho decima
inter Musas eam cooptat.

Ex capite. liii.

Ne forte morti quidem debeat credi. Verbū forte inuectitium est. proindeq; detrahédum : aut ali-
quid loco eius quod nō subsistit. interédum. item. Quæ magna querit fabulositate). Vetus lectio
Magna quæ sequitur fabulositate. hoc est de Gnosio Epimenide. cuius mētione habet Plato i legibus
primo & tertio. Appuleius & hoc ipso libro Plinius. ut diuini uanis & iclyti fati loqui. sicut Aristel
Herodotus libro quarto. Sunt codices in quibus ita scriptum est. Magna equidem fabulositate ut uel
ad superiora de Aristeo uel ad Epimenidem referri possit.

Ex eodem. liii.

Interim ei qui uidebatur extinctus plaudendo concinuisse mysterium). Scribendum est nō Ei sed
Eum. Mytheria uero idest arcana quædā sacra & ut Festus uocat seclula cecinit applofis manibus : ea
uidelet quæ inter mortuos auduerat aut uiderat. nam & per somnū id potest contingere. unde illa
Sophistarum apta declamationibus materia ειντρωτι οπαρτα μυθηρια ιλαειν συμβαιει. Sunt co-
dices in quibus non Mytheria concinuisse. Sed ministeria concinuisse legitur. hoc est famulitium & mi-
nistros. Prior lectio magis publica.

Ex capite. liiii.

In primis autem uisa miraculo sunt atq; frequentia mortis repētina). Vetus lectio in primis autē
miraculo sunt atq; frequenter mortes repentinæ minus hæc offendit q prior. Quid si ad hunc modū
scribatur. in primis autē miraculo sunt atq; frequēt iam. mortes repentinæ. Aut sic in primis autē
miraculo sunt atqui frequētes iam mortes repentinæ. hoc est qd frequētes iā & pmiçuae sunt mor-
tes repentinæ. nondum tamen desinunt esse miraculo.

Ex eodem. liiii.

Aduersis studiis copia odorum corruptum criminantibus). Quidam Corruptum legunt nō Cor-
ruptum. italo. quādoquidem corruptus hoc loco subornatum inuitatum & illectum significat. studia
porro aduersa factiones erant Albata Veneta prafina. quæ factum Russiati maligne interpretando ca-
uillabantur quasi nō officio aut in gloriam sceleris defuncti se cremasset. sed unguentis captus quæ in
rogum missa fuerant. Potestq; hic non tam Russi q Russi aut Russiati scriptū fuisse. iuuenalis : Parte
alia iolum russiati pone lacerta. id & antiquissima Romæ ac prænestæ lapidum monumenta compro-
bant. in quibus uel læpissime Russiati nominant. Libenter hac diuerti q audio uersum illum poetæ fa-
ciem & apertum a grammaticis multipliciter cōueli atq; turpiter. & infra. Quem euenti anxiet-
ti diximus mortuum). Legō anxietate. hoc est uxoris repudio. ut supra hoc libro. Minquit Lepidus
puleiæ uxoris caritate post repudium obiit.

Ex capitis. lv. in inscriptione.

Verba gentiliū inania). Scribendū puto Gentiliū nō Gentiliū. & hic & libro primo in indice. Ete-
nim iudeoq; tantū cōsuetudo illa fuerit Gentiles appellare. qui secus de deo q ipsi sentirent. Fieri enā
potest ut uerba hæc ab aliquo lectore superstitioso inserta fuerint. quoniam ea quæ hoc capite dicunt
contra religionem esse uidebantur. quasi uero aut Plinii de deo & immortalitate. atq; auctoritas tāta

SEPTIMO

esset ut omnium gentium saeculorumque consensum posset conuellere: aut non Plato non Socrates non Academicorum & Stoicorum familiae opponi possent: aut rationes eius hac parte tantum pollerent: ut refellere non esset: aut aliud omnino diceret: quod Epicurus & Prodicus & Diagoras & Bias ante dixerant.

E eodem. lvi.

Ceu ullo modo spirando ratio). Vetus lectio: Ceu uero ullo modo spirandi ratio. & infra. Ma-
liq. ipsa dementia est iterari uitam mortemque. Antiqua exemplaria. Quae malum ista dementia est ite-
rari uitam morte. Hic autem loquedi mos per interrogationem & honestus & u-
tatis Plinio Cicero
niq. apud hunc in epistolis ad Atticum etiam qui mali dicitur i eundem sensum. potest & morti hoc
est iterari uitam ut moriari denuo.

Ex capite. lvi.

Quae cuiusque scientia a quocunque inuenta sunt). Scribendum a quocunque non a quocunque: uel quemad-
modum uetus lectio praefert. Quae cuiusque scientia inuenta sunt. Et paulo infra. Simonide medi-
cum). Dic Melicum: ut iam ostendi:

Ex eodem. lvi.

Palamedem adiecit. e. i. x. Simonidem uero mellicum). v. i. k. w. Philostratus litteram. v. non a
Simonide sed a palamide inuentam scribit. Martialis quoque turbabis uersus nec littera tota uolabit
Vnam perdidit si Palamedis aue. ut Lucanus: Et turbata perit dispersis littera pennis. Nam persius
dicendo Et tibi quae Samios deduxit littera ramos: non tam inuentionem quam interpretationem eius Sa-
mιο Pythagorae tribuerit. Sed ne ipsum. k. repertum a Simonide uidetur. Eustathius. Litteras inquit
legas: id est. u. & w. itemque duplices cuiusmodi sunt. i. x. primus intulit Simonides. Propterea non. v.
nec. k. hoc loco. sed. p. & u. scribendum arbitror: nam. i. prius fortasse cognoscebatur. Inter illas uero
quatuor Palamedi ascriptas: ponendum. v. quod quidem & uetus fere lectio conseruat. Monendum
& illud puto: ubi paulo infra dicitur: decem & octo prius litteras fuisse: in his explicandis dupliciter
erratum uideri. Primum. q. non decem & octo sed decem & septem tantum redduntur. Ideoque adici-
dum illis putamus. p. litteram. Secundo: q. ultima earum. x. temere uidetur addita: quoniam sequat.
duas ab Epicharmo adiunctas. e. x. Propterea uel. p. uel. p. scribendum erit eo loco: aut alia omnino
littera q. x. Signauit partem hanc ante me Georgius Merula: utique quod ad. v. pertinet.

Ex eodem. lvi.

In fecere lanas sordibus lydi). Scribendum Sardibus: non sordibus: unde Muricem phocaicum Oui-
dus ab oppido Phocaea non procul Sardibus: cum de arachne Lyda muliere Hypæpis nata loquere-
tur. & infra. In graeciam Quae uocabatur argidi pñon). Legendum: In graeciam qua uocabatur Ar-
gos Dipñon. Non enim tota Graecia: sed pars eius: itemque urbs in Argolide: ita nominabatur ut inq-
Strabo: omnis quoque littoralis ora dicebatur Argos & ante Danaum argiade hoc est Argiui: nec ipsum
sed filias eius puteos monstrasse referunt ex illo uersu αργος ἀνδρῶν ἑὸν ἀργαῖα ἑσάρ' αργῶν ἐν
ἀργῶν. iam nec regionem ipsam caruisse aquis uolunt sed oppidum: ut errorem Homeri uersus crea-
uerit καὶ κερ' ἐλ' ἑγ' ἵος πῶλον ἀνδρῶν ἀργῶν κοῖμῃ Verbo enim illo πῶλον ἀνδρῶν non situculo
sam Argolidem sed desiderabilem significari uoluit.

Ex eodem. lvi.

Cadmus thebis archeophrasius i phoenice). Antiqua lectio Cadmus Thebis aut ut Theophrastus
in Phoenice. & infra. Diospolin). Scribe Diospolin hoc est iouis oppidum: in Aegypto Hecatópy-
los quandoque dictum. Sunt & aliae locis aliis hoc nomine: in Aegypto quatuor: praeter hanc pusilla ciui-
tates. item in Lydia: ite in Palestina. & infra. Phidon argiuius). Scribi posset Pheidon argiuius: a quo
ut inquit Strabo μετὰ φειδῶντα id est parca & avara: quasi αἰσχροφειδῶντα. ceterum parua i hoc
uis effo. & ueteres modo per graecam diphthongum. ei. talia scribebant modo per. e. modo per. i. pro-
ductas. Atque ut uerū fatear occasionem hanc arripui non Plinio suppetias laturus sed. M. Tullio. in ci-
uius ultima Tusculanarum ita legebatur. Vicinum inquit Lacedaemoniorum in philactis: cum scribendum
esset: in phiditiis: ex plutarcho Athenaeo ceteris. ita enim coenationes suas illi nominabat ppter par-
simoniam ab eodem uerbo φειδῶντα φειδῶντα.

Ex eodem. lvi.

Lithiocollam). Scribendum putant ichtyocollam: hoc est glutem ex pisicibus de qua Plinius Gale-
nus Dioscorides: sed & Lithocolla quoque fit iisdem auctoribus ex lapide Pario aut marmore cum tau-
rino glutino. Est autem & nomen picis ichtyocolla. Proinde. Celsus quotiens uult glutinum intelligi
non piscem adicere solet glutem. & infra. Augusta ex auibis caras). Graece Car non Caras dicitur
Straboni & Stephano. item. Aepium ad troiam). Legendum est Epœum: ut prima sit breuis: pdu-
catur altera. nihil notius.

Ex eodem. lvi.

Prosam pherecidas syrius historia cadmus). At libro quinto Miletus inquit non fraudanda ciue
Cadmo: qui Prosaicam orationem primus instituit. Appuleius quoque in Floridis Pherecidi hanc non
Cadmo ascripsit. Iosephus primo contra Appionem uolumine: ne historiam a Cadmo inuentam credere
fert omnia haec & Strabonis libro primo uerba sunt: Sed & inuentionem Sphaerae Milefio Anaximā-

Simonides
Melicus non
medicus

Murex pho-
caicus

Diospols Ci:

Tollitur me-
da ex. M. Tul-
lio & ultima
Tusculana
Icthyocolla
& Lithocolla

Epens
Pherecidas
psani oratio-
nem inuenit
A quo inuen-
ta est historia
Cui ascribit
Inuento
Sphaera

EX LIBRO

Cercuros na
uis caudata
prouerbium
κορκυρος ἐν
λαχαμοίς
cōtracos q̄ho
nonbus iniat
sonat enim
Corchorus
inter olera

dro tribuit hoc capite Plinius secundo autem uolumine ut diximus Atlanti. & infra. Cerciram q̄ prii). Sunt qui Certyrā scribendum putēt: ita nauigii genus uocari apud grācos inuenientes: Strabo Cercuron quasi caudatam nauim. Est & prouerbium. κορκυρος ἐν λαχαμοίς contra eos qui honoribus magnis inhiant: cum ipsi sint nihil. Verum id mendose apud grācos quoq; multos legitur: q̄ dicendum sit κορκυρος ἐν λαχαμοίς id est Corchorus inter olera. est enī uile olus Corchoros. Theophrasto ac Plinio: quidam pro pisciculo accipiunt. Ex eodem. lvi.

Remum copae latitudinem eius plateae. Legēdum Plateae: oppidū hoc Bæotiae est quod Homerū numero singulari Plateam uocat. Quod autē Copenfes & plateenses hæc inuenerit: Strabonis uerba coniecturam faciunt apertissimam. & infra. Hippagum salaminii). Scribunt grāci nō Hippagum sed Hypagum: nam Epagon epagontis aliud est: ut decimo uolumine Vitruuius ostendit: artemo a nostris uocatus Trocleas: id genus est quæ i machinis tertia dicitur. Quod autem sequitur. Aut ut pericles atheniēsis). Vetus lectio: Aut pericles Athenienfis: non displicet: nā & paulo post: inuenit inquit manus Pericles athenienfis. Ex capite. lx.

Græcostafis

Argei imagines sūt ex uirgultis sirpeis

Argeorum Thefin). Antiqua exemplaria Græcostafin: de qua & xxxiii. uolumine. adiculam inq̄ aream fecit in Græcostafi quæ tunc erat supra Comitium. Varro: ante curiam inquit hostiliār ostia sub dextra a Comitio locus substructus ubi nationū subsisterent legati: Græcostafis appellatus a parte ut multa. Senaculū supra Græcostafin ubi ædis Concordiæ basilica opimia. Nihil autem ad rem pertinet q̄ & argeorum sacra & loca multa Romæ forent: q̄ argei dicerentur ex uirgultis Scirpeis et figies qui Miluio id est Sublicio de ponte mitterentur: auctores Varro Dionysius Festus Gellius Macrobius Propertius Ouidius Plutarchus Lactantius: Nam L. iunius cum diceret multa Numam sacrificia & loca faciendis sacris argeos a pontificibus uocatos dedicasse: non de simulacris illis Scirpeis: ut quidam arbitrantur: intellexit: sed de sacraliis. Docet id & M. Varro his uerbis: Reliqua inquit urbis loca olim discreta ut argeorum sacraria argeos dictos putant: a principibus qui cum Hercule argiuo Romanam uenerunt. Finis Septimi Libri.

Castigationes Plinianæ eiusdem Hermolai barbari ex libro octauo.

Ex capite Secundo.

Rocilius negat potuisse Pompei triumpho iunctos egredi porta). Domitius legebat in gredi non Egredi: Proclium auctorem & M. Varro nominat.

p

Ex capite. iiii.

Herodotus tanto antiquior & consuetudo melius dentes). Legendū Consuetudo non consuetudo. Pausanias miratur quamobrem dentes potius q̄ cornua uocare moris sit: cum cornua inquit renasci possint: dentes non possint: idem auctor uidisse affirmat prope Capuā in Dianæ phano caluariam Elephantin: in qua & temporibus cornua prodibat in intrinsecus appellauit & Philostratus cornua elephantorum non dentes quædam loca: & infra. Quibus sunt munimini). uetus lectio Quibus sunt minimi: hoc est dentes: ne: tanti scilicet prælium putetur.

Ex capite. iiii.

Cretum proximo tradere). Scribo Erutum nō Cretum: nam & tradi & reponi posse id cōstat. Plinius. xxviii. libro: Vestigiū inq̄ equi excussū ungula: ut fieri solet plerumq; si quis: collectū reponat & reliqua. item. Nunc agmen circumagi). Legendū est Tunc agmen circumagi. item. Et statim intelligere cur sit timendum). Coniunctiua dictio & eradenda est ut sensus constare possit.

Ex capite. v.

Boccus rex. xxx. elephantos). Scribendum Elephantis alias diffluat oratio.

Ex capite. vii.

Munificentia honoris sue exquisita). uetus lectio Munificentia honoris suo exquisita. Item. Cōtra minus ualidas). Scribendū contra minus ualida. itē. Xx. cōtra pedites quingentos). Tranquillus quī quaginta non Quingentos: ut in alterutro menda sit.

Ex capite. viii.

Domitandi gratia regis). Scribendū Gregis non regis. & infra. Sanguinis uestigiis sequunt). Quidam ex græcorum consuetudine locutū Pliniū existimāt: dicētū ακολουθεῖν τοῦ αἵματος dādi nō accufandi: quidā scribūt uestigia nō uestigiis: neutri recte. nō enim aiaduerrūt accusatiū subintelligi hoc est ipsas feras. Fabius libro undecimo: iuuabit inquit iis quibus scripserit ceris: edificere: sequuntur enim uestigiis quibusdam memoriam.

Ex capite. x.

Elephantos uiuere. cc. annis & quosdam. ccc). Cum hoc ex aristotelis sententia dicere se testes hoc loco Plinius non. ccc. sed. cxx. scribendum quidam putauere: quoniam Aristoteles nono libro scribat uiuere elephantos mares: alii annos ducentos: alii centū uiginti aiunt. Sed idē auctor uolumine octauo: Tradunt inquit elephantos ducentis annis uiuere quidam trecentis.

Ex eodem. x.

Sanguifuga ubi in ipso amne canali se uixit). Legēdū ubi i ipso aīæ canali se fixit: hoc ē in arteria &

OCTAVO

spiritus meaculo. Fabius libro undecimo: Plenior tamen inqt hac canali fluunt: uos Albani Tumuli atq; Luci & reliqua. Sunt qui hoc qdē probent: sed interpretentur canalem animæ qua non spiritus modo commeet: sed potus quoq; præcipitet in pulmonē: idq; omnes præter Erasistratū sentire: prædicent: errore maximo: & quē ne cæci qdem: ut aiunt: incurfare possint. Aristoteles. M. Varro: Plinius: omnes medicorū familiæ: Vulnerarii: Reuocatores: Tonstrina: duas esse fistulas nouerunt: Spiritalem & Cibalem: ut Lactantii uerbis utar. illa spiritum meare: hac cibum potumq; descendere. Nō erant hæc latentia: nec Cimmeriis inuoluta tenebris: ut ferri aut defendi possit: qui hæc ignorat nedum qui prodidit.

Asachæ æthiopes. Plinius libro sexto: in ipsis inqt montibus Aethiopes Aschæ multis natiōibus abesse a mari: dicunt: diem quinq; itinere: uiuūt elephantoz; uenatu. Vetus quoq; lectio nō Aschæ sed Asachæ: ut eo loco diximus.

Vituli potius ceruice quadam similitudine. Solinus non Ceruice: sed ceruice quadā similitudine. & infra. Malchlin. idē Solinus Alcen nō Machlin: Scandinauia inquit insula mittit animal quale Alces. Cæsar quoq; Alcen uocat hanc sexto cōmentario: de Alcis & iulius Capitolinus & Pausanias: e Gallia Transalpina: inuentu raris olphactu e longinquo uenatorem sentiētib; statimq; in specus & latibula se condentibus media iter Camelum & Ceruū similitudine: sed mares ex iis in superciliis habere cornua. Apud nos & alces inflexione tertia dicuntur: & Alce prima ut græci.

Ex eodem. xv.

In moenia feram quæ Bonafus uocet. Legendū in Pæonia ex uetustis codicibus Pausania & Aristoteles: q ait Bonafum monte Mesapo qui Pæoniæ ac Mediæ limes est iueniri: & a Pæonibus uocari Monapon. ab Aeliano Pæonius Monops appellatur. Sunt autē in Europa Medi & Pæones a Pæone filio Endymionis Epei fratre in Thracia siue Macedoniam ad amnem Axum profecto: de quibus libro quarto: item Pausanias Trogius Strabo cæteri. At Solinus animal hoc circa Lydiam Phrygiāq; haberi tradit: quasi mæoniā uideatur legisse nō Pæoniā. Sunt & Piones in Asia Mysia quæ supra Caicum amnē sita est: ab urbe dicti quā Pionis conditor Pionias uocauit: ut libro quinto exposui: quæ omnia Solino erroris occasiones fuere.

Ex capite. xvi.

Inter acheloum tantū & nescum amnes leones esse. Scribo Nescum: ut in Thracia docui. Aristoteles in animalium historiis octingentorum talentorum ut Athenæus ait opere ἀλλὰ τῆς εὐρωπῆς ἀπὸ τῆς εὐρώπης μεταξὺ τοῦ ἀχελώου καὶ μεσσηνίας λεογῶν. Est & quædam nisi fallor apud Strabonem huiusce rei mentio.

Ex eodem. xvi.

Tum poena in ipsis eius telis suspēctantem. Legendum arbitror non Poena: sed Pene. item. Id est saluatoris. Adulterinū hoc & subditiuum existimo: quoniam Soter in latino ut in actione contra Verrem quarta Cicero ait: uno uerbo exprimi non potest: cū eum iquit significet qui salutem dedit. Dicit aliq; nōne Seruatorem iouem libro quarto & trigésimo Plinius appellat qui fuerit in Atheniensi portu: sed Pausanias eum iouem quē alii Sotera dicunt: Eleutherium nominatum tradit hoc est seruatorem liberatoremq; Nam dii salutigeri quo uerbo. L. Appuleius utitur: uident esse nō qui dant salutem: sed qui nuntiant: tanq; interpretes & administri superiorum.

Ex capite. xvii.

Thoanem in arcadia. Aelianus in Achaia: id est ad patras oppidum accidisse hoc testatur. Quod autem sequitur. Accepta ferri. Quidā legunt Accepta referri. Cui uero nō acceptilatio dicatur potius q accepti relatio: Alioquin Plinius præterq; rarissime aut demum coactus: exametri fine abstinet.

Ex capite. xviii.

Vtrunq; rabiē & ipsi sentiunt. Legēdum Vtrunq; non utrūq; itē. Nabuna æthiopes uocant. Solinus & lectio antiqua Nabim.

Ex capite. xix. de Chao.

Quem callirhaphiū uocabant. Vetus lectio: Quem Galli Rhaphium uocabat. Plinius hoc libro: Sunt inquit in lupo genere qui ceruarii uocant: qualē e gallia in Pōpei magni harena spectatū diximus: quæ uerba cū iis quæ hoc capite dicunt mire cōgruūt: ex hoc lupo genere cōceptas canes fortasse q; intelligat quæ Chaonides q; a Chao noiant: Etia si iulius pollux altiorē fabulā recessit: ut miter q; Thoas i Aristotele p ceruariis lupis cepere: cū ceruarii lupi uideant. eē it quos chaos uocāus nō thoas: Sunt qdē & Thoas lupi ut Plinius testat hoc lib. capite. xxxiii. sed quos Solinus i Aethiopia nō gallia nasci tradat. Errorē hunc si error est: Oppianus poeta uidetur intulisse: q; Thoas ἀγρεῖς hoc est bigenas pāthera matre lupo patre gigni cecinerit: effigie capitis lupina pardorū maculis: quod ipsum fere Plinius Chao suo id est Ceruario lupo tribuit hoc loco. Noiat & Theocritus & Quintus poeta & iulius pollux thoas lupi uulpi similes uoce. Homeris quoq; sed qle sit animal nō exprimit pterq; q; nō magnopere generosum facit: ptereaq; ceruario lupo maxie dissimile. Arrianus q res gestas Alexā dri magni cōdidit: Tigrim ferā idicam nō eā esse uoluit quā uulgius Tigrim nominet: sed hāc eē thoas: Tigrim uero equi magnitudine. ita fit ut Arrianus idē fere cū Oppiano sentiat: in thoas macularū uat.

Due sunt Fistulae altera spiritalis altera cibalis

Alces olfactu e longinquo uenatorem sentit

Eleutherius unde Saluti geridii: qui sunt

Chai ceruarii lupi uocat

Arrianus res gestas Alexā dri magni condidit

EX LIBRO

rietatem spectari. Est & q lupus Canarius a Theodoro dicitur: Panther ab Aristotele vocatus: nam q Panther a Panthera idest Pardali differat: Galenus auctor. Quidam inqt adeo beluini sunt ut Leonu & Pantheraru item Canum & Pantherum & Vulpiu carnibus uestiatur. De Thoe Plinius li. x. caecos eu parere: item dissidere cum leone tradit. Ex eodem. xix.

Iulius Soli-
mus

Quarum pedes posterioribus pedibus humanis). Scribendu posteriores no posterioribus: cu ex ipomet sensu: tum ex Iulio Solino. Ex capite. xxi.

Sacroru liberi patris). Vetus lectio fere non sacrorum sed sacra: ut ad uerbu Feram: paulo ante po situm referatur. Quod aut iegur Orseos indoru gentem uenari simias candetes: Strabo Prasios no orseos esse tradit: qui Certopithecus albos capiant. Orseos tame siue Orsios in india uidetur Plinius agnoscere: si modo recte castigatus est a nobis locus libro. vi. capite. xx. Orsui: Antuxeni: Taxile. item.

Nigris). Sunt qui Tigris ex Solino: sed probandum Nigris: Plinius libro quinto: Fonte inquit illo quem Nigrin uocauere Nilus profilit: ita Solini castiganda lectio est: non Plinii.

Ex capite. xxii.

Demenethum parrhasiu). Pausanias hunc qui Olympionica fuerit & in lupu conuersus decimo post anno restitutus sit homini & cetera quae hic dicunt: fecerit: non Demenetu sed Demarchu Di- nyrtæ filiu ait uocatu: de quo epigramma quoq haberi Olympiae hoc affirmat uisus ἀποττα δαμυρ- χος τμηλαρεθηκε ει κοραπτακτα δαας παρρασισος γερεση. & infra. Nullum omniu praestitius). scribo no omniu. sed Omnium. Ex capite. xviii.

Non est fateri reru natura largius mala aut remedia genuerit. (scribendum non aut: sed an reme- dia. Non immoror q res & aperta est & mille testibus fulta. sed signandus tamen locus erat: nequis impentiam suam quasi auctore Plinio defenderet.

Ex capite. xxv.

Regaliolus
πρεσβυς

Temporis utrunq ratione). legendu Teporis: hoc est αλεας ex Aristotele: a quo sumuntur haec de Crocodilo & Trochilo: idest Regulo: siue ut Suetonius Regaliolos: qui ab eodem Aristotele πρε- σβυς quasi rex & praesides autu dicitur. Negat uero Aelianus omne Trochilum id facere: sed ex multis unam tantum eius speciem quae Cladarorhynchos inquit appellatur.

Ex eodem. xxv.

Pylly populi
dominantur
serpentibus

In ipso nilo & in interiore habitans nitria ab insula in qua habitat appellata). legendu in ipso nilo Tentyritæ ab insula in qua habitat appellata: ex Strabone Ptolomæo cæteris: Plinius. xxviii. lib. in insula inqt: Nili Tentyri nalcetes tanto sunt Crocodilis terror ut uocē quoq eoz fugiant. De hac Ten- tyri & in situ orbis. v. libro dictu est. nā Apollonopolitæ odio quidē habet eos: contra Ombitæ dili- gunt: ut Aelianus auctor est. soli tamen Tentyritæ dominant eis ut pylly serpentibus. Sunt & Nitria in ægypto geminæ supra Mephins: sed nihil ad rem: nec in uetustis codicibus habetur uerbū illud. In- dicauit hoc ante nos Merula. Ex eodem. xxv.

Depes ergo
απου
Sciola inficia
Denaris
Deplumis

Rostro refuso). Legedu Refimo no Refino: Herodotus: Aristoteles: Solinus de hoc ipso animali. Est autem Refimus idē q & simus: a graecisq id sumptu est: qui σιμου & αμασιμου pro eodē capiūt. Vntur & Cornelius Celsus ea uoce. Nos in Themistio Defimum pro eo quod esset Sino contrariu diximus: no studio nouadi sed breuitatis: ut Theodorus Depes: qd graeci απου: ut Denares: ut De- plubus: ut Depiles: ut Delumbes: ut mille alia iam recepta. etiam si libroru Sciola inficia Refimum scripsit pro Defimu in nostris cōmentariis. Ex capite. xxvii.

Pantheras p carnes fricatas aconito uenatur iudē barbari). Vetus lectio Pantheras p carnes frica- tas aconito (uenenu idest) Barbari uenatur. Cicero de natura deoru secudo: Patheras inquit quæ in Barbaria uenenata carne caperent: remediū quoddā habere: quo ut essent usæ: no morent. & infra.

At uera cōtra hæc incremētis hois sibi medet). lego: At fera cōtra hæc excremētis hois sibi mede- tur. & infra. Defigi & postremo expirare). scribendu: Defatigata postremo expiret. omniaq hæc ex Aristotele Nicadro cæteris. ανδραμερη φασιν παραλασι εραλλομερη και πηλωσα λαβε- ιν τον αντιφαρακτον δια το υψος ατορει και απωρησκει. Potest & ita legi: Defigat postremo ex- pirit. Significat aut uerbū Defigi το ατορει. hoc est lassescere defatigatiq ac uiribus attonitoru mo- do linqui. Ex capite. xxviii.

Quid signifi-
cet το ατο-
ρει

Vtpote q plurimis animalibus). legendu: Vtpote cū plurimis aialibus: alias sensus itegritate sua la- boraret. Ex capite. xxix.

Ex gyaro in
sula quū mu-
res incolae
fugassent ier-
rum roiere

Exgyaro cycladu insula amycios a muribus fugatos). legi pōt non Amycios sed incolae: cū alibi Plinius ita scribat. Theophrastus inqt auctor est mures ex Gyaro insula cum incolae fugassent: ferru- rosisse. Ex eodem. xxix.

Solipygis). Quidā legunt Solifugis. Ego & Solpugis defendo aut Salpugis media pducta: quæ & p. y. quadoq scribit. Lucanus. Quis calcare tuas timeat salpyga tenebras & tibi dant stygia ius in sua- fila. orores. Plinius. xxxix. lib. Est iqt & formicarum genus uen: natu no eas nouere italia. Solifugas Cicero appellat. Saliugas Bætica. Solinus frequentem in Sardinia Solifugam tradit aranei specie in

SEPTIMO

metallis argentariis occultim reptat inquit & imprudentes opprimit: dicta q̄ solem fugiat ut B'atæ. huius diminutiui. Solopygion græce dici posse credūt: ut illud Catulli ad hūc modū legant: Dii bo- ni solpugniū disertum notata eodē uerbo & paruitate corporis & mordacitate calui. Othonis. sed & Solopachiū quasi Holopachiū defendit a breuitate corporis cubitū totum non excedentis: Nam & Cubidines Nilotici ut est apud Philostratū Pachia uocant. Et Lycophron Heptapachyin Achillem a septem cubitis appellat. Ego & Xylopachium uideo legi posse: quia Xylon & Pachys mensuræ sunt nomina Horus testis. Huius autē uerbi quo Catullus utitur: solus meminit: quod usq̄ iuenerit: Seneca.

Ex capite xxxi.

Rupetæ). Scribendū uidet Rubetæ a rubis atq̄ uepribus ut ait alio loco Plinius. Græci Phrynos uocant: de quo plura in corollario.

Ex capite xxxii.

Vltra confugiūt ad homines). Scribendum Vitro. & infra. Ante partum fefelis: a partu aros & fefelis). Vetus lectio: priorem Sifer uocari tradit: duas sequētes Rhamnon & Sefelin. Fortasse aucto res ut igit Plinius iter herbas: similitudo nominū græcorū Siferis & Sefelis confuderat. idem uigefi- mo uolumine: Sefeli inq̄ herba pasci dicuntur ceruæ paritura. item q̄nto & uigesimo: Simplicius inquit ceruæ monstrauere Elaphobos: onitē Seli enixæ a partu: ita enī legi malo ex uetustis codicibus q̄ Helxinē a partu. Cicero de natura deorū: Paulo inq̄ ante partū ceruæ ppurgant se quadam herbua quæ Sefelis dicitur. Hoc & Aristoteles confirmat.

Ex eodem xxxii.

Cornua mares habet). Cū pindarus cornua tribuat & fœminis: χρυσόκεραυ ελαφορ οηλειου Sunt q̄ locum hūc in Plinio suspectum habeant imerito: quando quidem Aristoteles quorū ceruas ca- rere cornibus scribit: subiiciemus: & interpretū eius poetæ uerba: Fœmininis inq̄nt ceruini generis ascribunt ab oībus poetis cornua. fieri enim potest ut id quandoq̄ acciderit: nam & Elephantis in- dictis adsunt cornua dūtaxat maribus: Aetiopis uero ac Libycis utroq̄ sexu. Hæc illi.

Ex capite xxxvi.

Dentium prædomantes ora). Scribo ex Aristotele Cum dentiūt prædomātes ora. Vel sic: dēntio ni prædomātes ora. Quod autē in calce dicit: Vrsos in Aphrica nō aliū discrepant in hoc sentētia: Nā & Herodotus in Libya nasci eos meminit. & Solinus: Numidici inq̄ urfi forma cæteris præstant.

Ex capite xxxvii.

Pontici mures dūtaxat alibi). Vetus lectio alibi: non alibi. & infra. Complexo fasce barbæ). scri- bendū Herbæ: item. Monopoliū inuenit). melis ut Monopolio casu septimo legat: idest ex Heri- nacorū Monopolio magnum lucrum fraus hominū inuenit: de quo in iustiniani codice ubi de Mo- nopolis Echinosū agitur: quem locum recēiores legulei ridiculē sunt interpretati. De Monopolio autē cū Suetonius tum Aristoteles in politicis. Plautus: habes inquit Murrinam & calamū potes mo- nopolii instituire. Origo uerbi: q̄ penes unum aliquem uendendū potestas est. quod genus hodie in multis rebus seruatur ut in corallis Aphricæ ad i-hipponē: Alumine in Sicilia: & Etruria: uuis passis in Achaia: Bitumine in iudea: quod quia græce asphalton uocant: omne Monopolium uulgo asphaltum dicitur.

Ex eodem xxxvii.

Vrina & duobus aliis animalibus ratione mira est). Legendū cū sequētis capitis initio: Vrinæ & e duobus aliis animalibus ratio mira est.

Ex capite xxxviii.

Decretos ipsi). Legendū detectis ipsi: hoc sensu: Quoties sub dio sunt atq̄ non sub tecto: cauda ipsi p tecto est: atq̄ umbra unde nomen Sciuris ατρο σκιδος της ουρας.

Ex capite xlii.

Habenis cū palma & corona effuso ratumena). Legendū non Habenis: sed ab Veis: ita enim uo- tur oppidū. Festus Pompeius: Ratumena inquit porta a nomine eius appellata est: qui Ludicro certa mine quadrigis uictor Etrusci generis iuuenis a Veis conseruatis equis excussus Romæ perit: qui equi ferunt non ante constitisse q̄ peruenirent in Capitolium: conspectūq̄ fictiliū quadrigarum: quæ erant in fastigio iouis templi: quas faciendas locauerant Romani Veietī cuidā artis Figlinæ prudētī: quæ in bello sunt recipere: q̄a in fornace adeo creuerant ut eximi nequērēt: idq̄ prodigiū portēde- re uidebat: in qua ciuitate eæ fuissent: oīum eā futurā potentissimā. Hæc Pōpeius. Meminit & Plutar- chus. ut Solinus: Tarpeii inq̄ iouē terna dextratione iustrauit. ut quod hic legi. Sedemq̄ terlu- strasse). scribi possit ædem. Notatu uero dignū: uulgare uerbū Dextratio: unde mō equos maxime Bi- garios Etruria Dextrarios appellat. Hoc ipsum fere Olympiæ scribit accidisse Pausanias auriga hoīe Corinthio effuso cui nomē erat Phedola: ut equæ: aura: cuius & imago ibi consecrata est.

Ex eodem xlii.

In eadē hispania gallega ges & astura equini generis hi sunt). & reliqua. Verbū est: & uerbū Hi sūt uident sup̄fluere. Sēs autē est: in Hispania Galliciā & Asturia gignere Tiel dones uocatos equini ge- neris: quotiens minori forma sunt Asturcones dicant. L. Appuleius equos Theffalicos cōmēdauit & iumenta Gallicana: qbus inquit generosa foboles phibet generosam dignitatem.

Ex eodem xlii.

Locus apud Catullū de Solpugio Xylon & Pa- chy mensuræ nota sunt

Rubetæ quo mō græce

Paulo ante partū ceruæ purgant se quadam her- ba q̄ fefelis dicitur Cerui mares tantū ponūt cornua fœ- mine neq̄ Numidici urfi forma cæteris p̄stāt Pontici mu- res dūtaxat alibi Vnde Mo- nopolium dicitur

Vnde nomē inditū sciuris animalibus quulgo dicitur sischiratti

Ars figlina

Dextratio Equos biga- rios Etruria dextrarios appellat Tildones

EXLIBRO

- Equifio** Collutum carpere incurfus traditū arte). Scribo Tollutum carpere in curfu traditū arte. Vetus id lectio item Festus & Nonius confirmāt. Plautus: Demam inqt Hercule iam de ordeo Tollutum ni Ba-
dizas: Varro: Vt equus inqt qui ad uehendum est natus tamen tradit magistro ut equifio doceat Tol-
Gradarius lunt. Adequitatio hęc ut arbitror εὐαπομοσ a iulio Polluce dicitur: quia carpat in curfu terrā: & tol-
lar uolubiliter ac modice uestigia. Etenim tollutum quasi uolutum interpretant. Hos & Gradarios ue-
equus camus qui molli gradu & sine succusatura gestant. Varro: Qui regradu inqt Tollutum melius q̄ tute
moliūter uectus cito relinquit: unde Tollutares equi Seneca in epistolis: Asturcōibus inqt & tolluta-
Tollutaris ribus Manais. Silius de Asturia: His paruus sonipes neq; Marti notus: at idem aut inconcusso glome-
rar uestigia dorso: Aut molli pacata celer trahit Effeda collo. Martialis: Hic breuis ad numerum rapi-
dos q̄ colligit ungues: Venit ab armiferis gentibus Astur equus. Ex capite. xliii.
- Per raritatem Plantarū. Romana impressio nō Plantarum: sed Plancarum. Quidam Placarū fal-
so quasi tabularum: propterea q̄ tabulæ a græcis πλακας dicuntur nō πλακαί igitur Phalangarum
ut Vitruuius scribēdum erit: aut Palancarū ut Pompeius. Sunt autem phalangæ quibus baiuli ferēdis
oneribus utuntur: quas σκευοφορία Plato nominat: hinc phalangarii quoq; appellātur: modo Hexa-
phori: modo Tetraphori. His & pōtes quoq; sternebant. Plinius: Phalangæ inqt fustes sunt nodis ca-
rentes: iulius Pollux: phalanges inquit & phalangia dicuntur ligna. qbus subiectis naues trahi solent.
Hinc & Aranei genus Phalangū: q̄ oibus iis internodia terna sunt in cruribus. Ex eodem. xliiii.
- Equuleus** Nisi infantia). Legēdū Nisi in infantia. Itē. Eculeos admouent). scribēdū Equuleos ex Varrō-
Equia itē Cicerone in Hortensio siue in libro de natura deorū Equulos: Nam & equa ipsa per diminutionē
a Varrone dicitur equula. Equuleos autem de quibus agitur hoc loco: Aristoteles Hippothelas quali-
Hippothelæ Equimulos uocat: Arcebit inqt ab initu & asinum equa & equū asina: nisi contigerit ut asinus equa-
lac auferat: ob id de industria pullos asinorum supponit: qui uocant inqt Hippothelæ.
Ex eodem. xliiii.
- Iumenta comitatu uisūq; exhortaret). scribēdū Nisu nō Visu. Aristoteles συναμπευωπ τρέφα
τροπευόμενος παρῶν τε τῶν γυνήτων τῶν ἄλλων idest cōnitendo comitādōq; accendebat iumēta
ad opus. Est autem ἀμπευωπ unde uerbū συναμπευωπ: funiculus is qui per inga ipsa tēdit: aut qui
trahi ferm ue solent a iumētis onera. Verbum ἀμπευωπ ut glossematorū scriptores aiūt proprie si-
gnificat iter curru facere. per abusionem uero translātū est ad ueterina iumenta: sed & onusta iqui-
unt iumēta si quis iuuerit ἀμπευωπ dicitur iis uerbis. καὶ ἀμπευωπ δὲ το τῶν ἐλκοῦντι ζευγεί βο-
νέει. Hec uis elegantius exprimi nō poterat q̄ dicēdo Nisu. Theodorus hoc assequi nō potuit homo!
Incerniculū Græcia natus & latine peritissimus: Cōmeans inqt & obiens iumēta exhortabatur. De hoc mulo Pla-
tarchus quoq; ἐν τῷ περὶ ἀλογων ζώων. Quod autem hic dicit: Ne ab incerniculis cum arcerentab
eodem Aristotele sumptū est ἀπὸ τῶν τῶν τῶν hoc est a frumēto: quod in cribris acernūq; uendendū
gratia proponit: Nam cernere & incernere idē est quod cernere: ob id incernicula cribros uocamus.
Ex capite. xlv.
- cr brus uoca** Vidimus ex imperio dimicantes: & ideo sedemonstratos). Scribēdū Vidimus de īperio dimici-
tes & ideo demonstratos. De īperio dimicare tauros cum aliū tum Virgilius testis est. Verbum autē
Se adiectiuum erat & obscurabat intellectū. Nisi quis non se sed aut Scenæ demonstratos lectitet: aut
Senatui. Ex capite. xlii.
- Cætero secretius). Nisi legas secretus: turbabis sensum.
Ex capite. xlvii.
- Primiparæ** Vtrinq; ad nouenos annos). Scribendum Vtrinq; idest utroq; sexus: ex Aristotele itē. Primi pa-
mulieres res minores icetus. Legēdum primiparæ singulari numero casu patrio: aut Primiparis plurali datiuo
idest matribus προτοκοικοισι quanq̄ apud græcos eodem uerbo accentu solum transeunte parētes &
partus intelliguntur. In latino Primiparæ siue ut libro undecimo leguntur: Primipares foetus: nondū
qui dixerit inueni. Ex capite. xlviii.
- Vestis Vir-** Indumentis usum ueniunt). Scribe usu nō usum. Aut sic: indumentis usum inueniūt: aut sic: in idu-
gata: q̄ dicat Vngulata uestis). Quidam Virgulata: intexebātur inqt Pollux in tuni-
Vestis Vndu ca uirgæ purpureæ: quas græci Parhyphos appellabant. Virgatarū meminit & Virgilius: sed purpu-
rea interpretantur eas gramatici: q̄ uirgæ Gallorū lingua diceretur purpura. Plures autē manu scri-
lato de zame pti codices habēt & hic & clausula (supiore non Vngulata sed Vndulata: quasi ab undis atq; fluctibus.
lotto. Nā & Chimatile uestis genus Plauto & Ouidio a fluctu. Dicebātur uero & Vndones quidam Ciliciti:
forte q; ab undis: quales modo i iis textis uidemus quæ tāq; ἀπὸ τοῦ συμβαλλειν symbolota: idest
συμβαλλωτά omnes appellamus: ceu origine ab illo nēstū genere accepta: de qbus paulo ante Pl-
nius ita scribit: Iane inqt & pie coactæ uestē faciūt. Erit ergo Symboloton quasi συμβαλλον hoc
est coactū p se uelleris implexu potius q̄ textu conditū. De Vndone Hieronymus quoq; meminit. itē.
Sutriculata). Vetus lectio Sororiculata: fortasse quoniā a superiore quasi Sororicula defluxerit.

OCTAVO

Ex capite. xlix.

Genus musimonium). scribo Musimoniū siue Musimoniū. Strabo γιμοπονιαι δερ κοροσικα τριχαφυ οντες αι γαιαυ αμπερεας κριοι μουσμωνες καλουμενοι ων ταισ λοραισ θωρακι ζονται. Miror Nonium Marcellum qd essent Musimones ignorasse. ait enī: Musimōes sunt asinimuli aut equi breues: quia Lucilius dixerit: Precium emit qui uendit equum Musimone: & Cato Asinum aut Musimone aut Arietem. Quod si & breues equi uel muli uel asini musimones appellabant: de arietibus certe quibus maxime id nomen conuenit: illere non debuit: quando græci quoq; ipsi ut Pausanias: & ceteri attuli uerba Strabo: id animal pro ariete non pro iumento reddiderunt.

Ex capite. l.

Multis lactis maior ubertas). Legendū mutilis: non multis: ut supra: mutiū inqt in utroq; sexu utilius: & infra. In cilicia circaq; syrias). scribo nō syrias sed syrtes: ubi Cyniphium pecus cantatissi mū Virgilio Silio Martiali Claudiano ceteris: ut qnto libro diximus. Quod autem hoc capite notat Archeiam scribere Capras auribus spirare non naribus: Aristoteles Alcmæonem tradit opinionis eius auctorem fuisse.

Ex capite. li.

Subactione). Legendum subatione a uerbo subare: & infra. Vt iam publici mimog: poetæ). Vetus lectio: Vt tamen publici mimorū poetæ: magisq; ita congruit sane: De hoc mimographo & Autus Gellius. Sunt autem qui pobiliū fere scribi malint q̄ publiū: q̄a publicus nō sit nomē sed prænomen: qui error & in iuliano codice p̄p̄icitur initio libri septimi aut sexti fine: id ex tabula marmorea in circo Flaminio inuenta: cuius & aibi mētionem fecimus: animaduerti potest: ubi legitur. Q. Pobilius. Qu. F. Qu. N. Philo. Quod aut subungit: nomen Suminis ab hoc poeta impositum fuisse: si uerum est: antiquior: eum Plauto fateri oportet: qui dicat in Captiuis: Quanta inquit labes larido quanta sumini adiumento & in Curculionie: Obtundamus inquit pernam iumē glandiū. Est & mulieris māina sumē Lucilio ut marcellus inquit a fuggendo dictum.

Ex capite. liiii. de Simiis.

Visco inungi oculos calcariq; uenantiū imitationē). ita legunt aliquot etiam Romana exēplaria Sed rectius Veneta: Visco inungunt laqueos calcariq; uenantiū imitatione. Scio & intingere sibi oculos solere simias: atq; inde capi facile ut inquit Strabo: sed illud nō tam solertia q̄ stultitia tribuendum erat: & infra. Callitriches). Scribendum Callitriches: quoniam a Barbitio dictæ sunt: quod græci τριχα uocant.

Ex capite. lv.

Est & aliquod animal intolerandi rigoris alumnium). Scribe Alioqui nō Aliquod. itē. Magna ppter uenatum eorum in terris gratia). Legēdum nō in terris: sed Viueris: hoc est mustellis rusticis ut ait Strabo importatis ex Africa. Sunt qui eas græce ictidas appellari putent: nūc Hispani uulgo πολεστα quoniam ut iniciani eas in specus qui sunt multiformes in terra: unde Cuniculis quoq; nomē est: & infra. Inchoata gerens parte). Melius si legas Inchoato gerens partu: qualem Græci uocant ευβουον ατελεος.

Ex capite. lvi.

Quæ in genere multi & hos incolas domus imposuere). Legendum cū sequenti capite ad hūc modum: Quo in genere multi & hos incolas domus posuere mures: hoc est μουσκατοι δειους μυας Nam & Aruræ: hoc est capēstres quidam sunt cognomento Sorices. Murem certe nec teram iure dixeris: nec placidum: quia nunq; mansuecit ut inquit Plinius.

Ex capite. lviii.

Cervi & circa argmusiam elaphum montem non excedunt auribus etiam in monte fissis. Legendum est Argmusiam siue argennusiam: Aristoteles Strabo ceteri. Est autem argmusia insula ad continentem Troadis prope argenicum promontorium locata: iuxta quem alcibiades extinctus est locū item Eliatum montē non Elaphum: & ita codices manu scripti habent. Aristoteles Eliatoenta uocari tradit ex abietum ut arbitror frequētia. & infra. In boeotia leucadia illata: solum fugiūt). Legendum non Leucadia sed lebadia ex Aristotele: sic & uetusta legunt exēplaria: de Lebadia Plinius: Prolo mazus & Strabo & nos aliq; multa libro quarto.

Ex eodem. lviii.

In ebuso in litoribus cuniculi scitent iuxta hispaniam balearesq;). Legendū in Ebuso cuniculi nō sunt: scitent in Hispania Balearibusq; nec aliter uetus habet lectio. de hoc & tertio uolumine differui: q̄ ibi quoq; uerba Plinii fœdissime inuersa ex spectata fidei codicibus & Pōponii Melæ testimonio restitui: Nec cuniculos inquit Ebusus gignit populates balearium messes.

Ex eodem. lviii.

Mutæ sunt etiam cicadæ in seripho). Verbum Cicadæ: imprudēter est adiectum: quoniam de ranis hic nō de cicadis agitur: nec antiqua lectio id habet. Stephanus prouerbiū quoq; tradit fuisse βατραχος σεπιφιος hoc est rana Seriphia in eos qui plus nimio taciturni sunt. itē. Artagenas). Scribe atagenas: notior est auis q̄ ut probatione opus sit.

Fims Octauī Libri.

Locus nō in tellectus a Nonio Marcello Musimones

Capræ auribus spirant nō naribus

Error apud Luuium

Perna Sumē Glandiū

Callitriches

Viueræ mustelle rustice

Aruræ mures capēstres Sorices dicti Mus nunq; mansuecit

Boeotia

Cuniculi scitent in hispania balearibusq; puerbiū βατραχος σεπιφιος i eos q̄ plus nimio taciturni sūt Rana Seriphia

EX LIBRO

Castigationes Plinianæ eiusdem Hermolai Barbari ex Libro Neno.

Ex Capite Tertio.

Edrosi qui arabin). Scribe Gedrosi qui Arbin: ut in situ mundi ostendimus.

Ex capite. iiii.

c Multis persuasisse Doctrinā indaginibus). Legēdum Doctrinā indaginibus: hoc est επι χειρμασί και αποδείξεισι.

Ex capite. viii.

Nec statim tellure tacta moriuntur). Legendū & statim tellure tacta moriunt.

Ovidius: Quē postq̄ bibulis iniecit fluctus harenis. Vnda simul misceat uitaq; defer

uit. Papinius iubet hos subsistere pleno Littore ne nudæ noceant contagia terræ. Item paulo supra. Vt plerūq; uela nauū trāsuolent uento). Forte nō Vento sed Euntiū. Plinius hoc capite: Sepæ iqt nauigia uelis euntia comitantes. Aut certe ut Romani codices nō Vento sed iunctū: ut uerbū id ad sequentia ptineat: iuncti inqt agunt uere coniugia.

Ex eodem. viii.

Hipponis diaritis). Legendū Hipponis Diarrhyti. Sunt enim Hippones duo: Regius & Diarrhytus: ut in circuitu mundi ostendimus. De hoc autē Delphino Hipponensi nō Solinus modo sed Cæcilius quoq; Plinius ad Canniū Ruffum ubi unguentum id nō a Flauiano Proconsulā: sed ab Octauio Auito Proconsulis legato superfusum tradit. & infra. Fluctuatūq; similis exanimi). Quidā legunt Fluuitans: omnes enim pices cum sunt extincti fluitant: exceptis anguillis. Sed pōt & Fluctuatus ferri hoc est iactitatus: ut loq̄tur de hoc ipso miraculo Solinus. Ne q̄s autem uerbum insolens existimet qd fere obiciunt qui pauca lectitarunt: Plinius aliubi: Delos inquit diu fluctuata ut p̄ditur sola motum terræ non sensit.

Ex eodem. viii.

Similia de puero in ialyso urbe). Legendum iassyō nō ialyso: cū ex uetustis codicibus: cum ex Opiano Aelianosq; hoc ipsum de iassyō Delphine paucis imutatis tradētibus: sed & Solino qui tamē Babyloniz putauit urbē iassyō falso. ipse Plinium & Strabonem secutus in Caria eam statuo: cuius municeps Chœnillus fuerit. Athenæus δελφια δειπνείας σωπαιδος ερασμηδα λογος. ως ισορει δουρις. hunc autē puerum ab Alexandro accersitum: scribit iis uerbis μετεπειψατο δε αλεξανδρος τοις εμιασσωπαιδα.

Ex eodem. viii.

Nemufiensis agro). Scribendū Nemaufensis ab urbe Nemaufos: ex Strabone Plinio Ptolomæo ceteris: & infra. Ante malū praeliantur). Vetus lectio: Ante uallum praeliant. quod græci dicūt προ του χαράκος. & infra. In latio sinu consul mutianus). Scribendū iassyō nō Latio: cum q̄ sinus latius nō dicitur. iassyus sinus dicit in Caria Pomponio Plinio Straboni Ptolomæo reliq; ab urbe iassyō de qua paulo ante retulit: tum q̄ si ea res mari latio contingeret: Mutianū citare quasi testem incredibilis historiz nō oporteret.

Ex capite. ix.

Torffiones). Theodorus legebat Tyrffōes siue Turffiones: arbitraturq; ab Aristotele Phocænas appellari: de quo nō multo post dicitur. Athenæus & Thuriones quosdam nominat frequētes in Sicilia cōmendatissimos falsamentis: ut in Corollario latissime differui. Verbū autē. Maxime). quod paulo post habetur: ita capiendū est: Distare Turffiones a Delphinis tristitia quidem omnino: sed maxime tamen rostrisq; bus mores & malificentiā canicularq; quæ itē rostratæ sunt ut liquebit. imitant.

Ex capite. x.

Celtinum genus id uocat). Plinius libro sexto: Celtium testudinū. Fuit quādo Chelytiū genus putauerim scribendum απο της χελουος: quæ uox & testudinē significat & pectora: quasi magnas & pectoras: intelligi uoluissent: unde uerbū χελουος σισθαί. Nicander ἔγρα δειπλιζωμελον χελουοσεταιι. idē auctor operimētū ipsum testudinis χελουοσ uocauit in Alexipharmaco ερμειος σαρκοσ γαρ απο νοσοσισσε χελουοσ αιολου ακωρασδε δυο παρεικατο πετραιοσ. Hippocrates αμαχελουοσεται και ηρυγγαρει θαμια πρευματα. Vitunq; Celetas credo testudines dicēdas: hoc est κελητας. Nā & Cæcorū est genus quoddā ιππειος Aristoteli: itēq; formicaz alterū quas Plinius Penatas uocat: a uelocitate oia: quoniā remigio inqt cornuum adiuant se natādo: ceu eq̄s uideri possint nō pedestres: ut Cherfinæ a terra nominatæ. Sunt autē Celetes ut Pindarus & Pausanias & alii do cent singulis equis currentes in certaminibus.

Ex capite. xiii. de Vitulis marinis

Ip̄sis in sono mugitus). Scribendū nō in Sono: sed in Somno. edunt enim mugitum cum dormiūt.

Aristoteles libro sexto.

Ex capite. xv.

In meno germaniæ amne ppter liboum). Menū flumen Germaniæ preterq̄ in Tacito Cornelio haud legi: apud quē per. æ. Menis scribitur iis uerbis: igitur inter Hercyniam syluā & Rhēnū & Mœnim amnes Heluetii sunt Pōponius Mœuim. De liboo non comperi. Vībium uero & propinquum ei flumē Aenū Ptolomæus noiat. & ipsi Aenū traicimus: qui delatus in Danubiū Vindelicos a Norico diſkrimiat. Vt si cui nec Mœnis nec libou placet: ita possit uerba cōcipere. in Aeno amne Germaniæ ppe Vībii. Si quis aptius inuenerit: cōtinuo gratias testabor: & leuabo digitū. Nec Vībii tamē oppidū putef illud: unde Marti. vi. li. Vīpios appellat. Sic leue flauorū ualeat genus Vīpiorū. q̄ quis

Locus apud Ouidium

Locus Plinii in epistolis

Operimētū testudinis χελουοσ uocant

Mœnis ānis

Locus apud Martialem

NONO

& aufonium non amat imperiū Sed Vſipii ſunt q ab eodē Ptolomæo Vſipii dicunt Heluetiis uicini. Cur aut leues eos poeta dixerit: expoſitores nō docēt. Docet Cornelius Tacitus in Agricola ſuo: Deferent inq Romanos ceteri Germani tanq nup Vſipii reliquerūt. idē auctor in ſitu germaniæ: Chatris inquit proximi certum iā aieo rhenum quiq terminus eſſe ſufficiat: uſipii ac Teucteri colunt. diuerſimus in hæc non qdem neceſſario: ſed ex abundanti ut prodeſſet labor noſter etiam nolētibz: Alioquin ſi pictoribus: cur non & rem latinam iuuantibus in pareſga licet excurrere?

Ex eodem. xv. de Thynnīs.

Abſomine cōmendant atq edulio recenti). Vetus lectio nō Edulio ſed Clidio. id ipſum & Athenæus confirmat. Sunt aut Clides in Thunno: ſive Clidia idēſt κλειδια iuguli eius nec aliter uocant.

Ex eodem. xv.

Pelamides in alica coctæ particulatimq conſectæ in genera ciboz). Vetus lectio pelamides i apolectos & reliqua. Itēq nō ciborū ſed cybiorū. Plinius li. xxxii. Pelamidū inq generis maxima Apolectos uocat. Cybiū autē ut idē auctor eſt eodē libro: eſt concifa Pelamis. in Varrone Ciſibium pro Cybio corrupte legit: Cybiū inq & Thynnus itē partes græcis uocabulis omnes ut Melandrya atq Væum Marualis: Diuiſis Cybiū latebit ouis.

Ex eodem. xv.

In pontū nulla intrat beſtia piſcibus malefica præter uitulos & paruos delphinos). Ariſtoteles de hiſtoris anim aliū octauo ουδεν εſιμεν τω ποττω θηριον εξω δελφινος και φακαιρης: hoc eſt i pōto ſera nulla eſt præter Delphinos & Phocænas. Theodorus phocænas ut dixi Turſiones interpreta- tur quaſi neceſſe ſit aut Pliniū aut Theodoroz pperam uerſiſſe: phocas qdem uitulos marinos eſſe ambo nouerant: ſed Theodorus aliud genus Phocænas: aliud Phocas accipit: quoniā Ariſtoteles li. vi. ita dicat ουκωσ δελφινι τικτηι και η φακαιρη και γαρ εſι μομοιοι δελφινι μικρω γιμεται δε εν τω ποττω: διαφerei δε φακαιρη δελφινος: εſι γαρ το μεγερως ελαττω ευρυτερον δεκ του ποτου. το χρωμα εχει κυανου δελφινος δε φασι την φακαιρη ει ραι: hoc eſt ut Theodori uerbis utar: idē inquit & phocæna idēſt Turſio ni parus: qui Delphino ſimilis hic paruo Delphino eſt naſcens in pōto: ſed intereſt q minor eſt Turſio: ampliore dorſo colore ceruleo. Complures id genus eſſe Delphi- ni opinant. Theodorum mouere poſuit q Plinius hoc libro dixerat capite nono Delphinorū ſimili- tudinē habere: qui uocant Turſiones. Diſtant & triſtitia aſpectus: abeſt enim illa laiciua: maxime ta- men roſtris inquit canicularū aſſimilati. Fortaiſe uero dicat aliquis paruos Delphinos a Plinio hic re- lator pro Plinio hic relator pro Phocænis capiatq ita cū Ariſtotele Theodoroz cōſentiat niſi quate- nus Vitulos adiungit & maiores Delphinos prærerit. Ammianus quoq tradit nullā beluā immeare pōto inimicā piſcibus: extraq paucos inq Delphinos. quē locū ut pleraq oīa in eo auctore deprauatū cenſeo: nec paucos ſed aut paruos aut phocas & Delphinos ſcribēdū.

Ex eodem. xv.

Aduerſus bzantii pmonitōriū). Lege aduerſum: non aduerſus: idēſt ipſum Chryſoceras ſive auri cornu qd ad Byzantiū Europæ latere obiectum eſt Chalcedoni: Strabo auctor & ceteri. item. M. P. Medi interfluentis euripi). Scribendū aut. d. p. ex libri quinti fine: aut. d. c. tere: q aſiam ab Europa diſtanti ea parte ſtadiis g. g. q. inter Strabonē & Pomponium Melam conuenit. item. Eos qui hoc & thynnīs faciunt pomphios uocant). Legendū Eos q hoc e Thynnīs faciunt Pompiſos uocant ex Opiano ac Plinio: Pompiſus inquit ſecundo & trigefimo uolumine qui ſemper comitetur nauigiōrū curſus: Etiam ſi Pompiſos in qbuidam exemplaribus. Cæterum Aelianus eſt ubi pomphio quoq appel- let hunc.

Ex eodem. xv.

Intrantium portum ſoli nō remeant trichiæ). L. ego nō portum ex Ariſtotele. Sunt au- tem Trichiæ quos Sardas uocamus. & infra. Tēpore aliquo euocati). ſcribēdū Tēpore aliquo euo- cati: hoc eſt ut inq Ariſtoteles υπο της αλεις qua maxime delectantur. idēſt & Athenæus confir- mat. & infra. Vt naues ſæpenumero exiliant). Scribendū Vt in naues & reliqua: uſidē auctoribus και τοις πολλοις πολλας και επι πτονους.

Ex capite. xv.

Niſi aſſuāt examinantur). Legi qdem poteſt: Niſi aſſuat hoc eſt imber: ſed ſi ſcribas Niſi appuiat: elegantius id & breuius & Plinio ſuum reddideris & ſira. Torpedinem piſtam ſolea). Scribo piſt- tam non Piſtam. Eſt autē Piſta idēſt φηττα: quem nos Paſſerem uocamus. Ariſtoteles: Torpedo in- quit occultit ſe & Paſtinaca & Aſeilus & Rana & Piſta & Squatina: μερκι κατακρυπτεται και τρυ- γωφ και ομοσ και βατραχος και φηττα και ρυα. Eſt ergo piſta Soieis aſpectu proxima. Soieas græci quantum capere coniectura poſſum: Buglioſon hoc eſt bouis linguam uocat. Nam quem Plau- tus atq Varro Lingulacam nominat: aut Solea eſt: aut ei nō abſimilis. Mouet q græci ſere ſemper Piſta cum Mentione Buglioſi iungunt: ut & hac parte Plinius piſtām inquit & Soleam. pieuſippus Germana inquit genera iunt piſta Buglioſus Tania. Dorion: E planis inquit Buglioſus piſta Eicha- rus q & Coris appellatur. Ariſtoteles. Cartilaginea ſunt inquit Bos Paſtinaca Torpedo Squatina Ra- na Buglioſa piſta. Archeſtratus poeta ειτα λαβειν φητταρ μεγαλην και την υποτριχην βο- υλοσσυρ ταυτην δε ορεν περι χαλκιδα και μην. Accedit q ad Oceanū germanicum & belgicum non aliter uocari Soleā piſcem aiaduerti: q ſignificatē linguā uocabulo: idēſt tōgē. Addo q Plin. nec bu

Error apud
Varronem
Cybium &
Thynnus

Locus apud
Ammianum
deprauatus

EXLI. BRO

Plani Rom-
bi Soleæ
Passeres
Picta

glossum nec lingulacum ulla parte nominat extra q̄ pro herbis: nepe q̄ Soleam appellare maluit tri-
ta etiã Romanæ præbi uoce. Illud mirũ q̄ eodẽm pisces modo latine Plinius: mō græce nuncupa-
quod ipsum & in herbis & rebus aliis plerũq̄ facit: nec testatur: eadem sint an diuersa: ut in Siluro &
Giani: Picta & Passeres: Plani sunt inquit Rumbi Soleæ passeret: a quibus Rumbi sita tantum corpo-
rum differunt dexter iis resupinus est situs: leuiss illis. Proinde Athenæus: Rumbum inquit Romani
dicunt quem græci Pictam siue Pictam. Fieri tamen potest: ut Picta quasi genus sit Rumbo & Pas-
seri apud Aristotelem: qui Rumbum nũq̄ nominat: unde uisum forte Plinio pictam græco nomi-
ne reddendam esse: ne si passerem dixisset Rumbum excluderet.

Ex eodem. xvi. de Siluro.

Caniculæ exortu syderatur & alias fulgore sopitur). Scribendum Fulgure: nō Fulgore: Aristoteles
υποβροχης καρπονται. itẽ. Hoc & in mari accide cyprio). Legendum Cyprino: ut nō de ma-
ri Cyprio sed de Cyprino pisce itelligas: ceu dicat in fluminibus Siluros: i mari Cyprinos id pati. De
Cyprino pisce Aristoteles athenæus oppianus Plinius.

Ex capite. xvii.

Mulei calcei

Afellorum duo genera collyri minores & brachi). Athenæus: Afellorũ duo genera Callariæ mi-
nores & Banchi siue Bacchi. nã utroq̄ modo scriptũ inuenitur: & infra de Mullo pisce. His nomẽ
a Colore molliorũ calciamentorũ). Festus Põpeius Muleos calceos appellat: ita non molliorum sed
mulleorum scribere hic oportet. Vopiscus in uita Cæsarum: Calceos inquit muleos & cereos & Al-
bos & Hederaceos uiris omnibus fustulit: mulieribus reliquit. Sed & Luteos calceos celebrari uetem-
bus inuenio. Appuleius: Graphice inquit prodeunt mitellis & crocotis & carbasinis & bōbicinis inie-
ctis: quidam albas tunicas in modum lancialarum quoquo uersum fluente purpura depictas cingulo
subligati pedes calceis induti luteis. Restituisse locum hunc fertur Domitius. Verbum autem. Lu-
tarum. paulo supra collocatum quidam legendum putant Alutarium: quasi ab Aluta: quoniam pau-
lo post de colore calciamentorum uocatos mulos dicat. Sed cum uilissimi sit generis Lutarius: & qui
cœno uiciter: fortasse nō ad hunc: sed ad ipsum muli nomẽ interpretatio fenestellæ retrahenda est.

Ex eodem. xvii.

Apicius ad
omnem lu-
xum ingenio
mirus
Locus casti-
gatus: sed
ignoratur an
i Domitio
an i Merula

Apicius ad omnẽ luxum ingenium maius). Antiqua lectio: Apicius ad omnẽ luxum ingenio mirus
Vel sic: Apicius ad omne luxum ingenium mirus. itẽ. Insectorum Garro) scribendũ in sociorũ. Ca-
ro: partim ex uetustis codicibus: partim ex Plinio uolumie trigessimoprimo: ubi garũ laudatissimũ in
cetariis sociorum appellari tradit: item Martiali & Aufonio sed & seneca. Fiebat hoc e scombris i Hi-
spania: quod & Strabo affirmat: Herculis inquit insula obiacet Cartagini scōbraria uocata: q̄ ibi capi-
antur Scombris: ex quibus optimum garum conficitur. Castigauerit locum hunc Merula prior an Do-
mitius ambigitur. iam & aliquot exēplaria Romæ impressa non insectorum garo: sed sociorum habet.

Ex capite. xviii

Quanta mercatura cum luxuria suburbanis littoribus inuentũ). Lego. Quanti mercatura eũ lu-
xuria suburbanis littoribus inuentũ: ut sit sensus per interrogationem: quãti obsecro empturis eum
nepotibus & gulosis si littoribus suburbanis inuentus fuisset.

Ex capite. xix. de Oexo ceto.

Andonis uocatur). Vetus lectio adonis itemq̄ athenæus: id est αὐδων.

Ex capite. xxiii.

Verberari solitos tradit uerrius prætextatos). Scribendũ Prætextatos: non ut quidam arbitrantur
Prætextatus: nam Verrius hic iuris pontifici peritissimus cognomine Flacci non prætextati fuit: de
quo Sextus Pompeius & Macrobius & Diomedes grāmaticus. Fuit & Vettius Prætextatus: ut idẽ
auctor est Macrobius: qui siue alius hoc nomine ut Boetius Seuerinus retulit: Paraphrasin Themisti
conuenterat in latinum: qui labor cum perisset: susceptus & absolutus est a nobis.

Ex capite. xxiii

Pastinacæ

Cartilaginem habent ut rapæ pastinacæ). Scribendũ nō Rapæ sed Raia: quas græci Batos uocat.
a Rubi nomine ppter aculeos inter Cartilaginea ut ait Aristoteles. Pastinacæ uero sūt quas græci ap-
pellant Trigonas. Ea uox turturem significat: ppter eaq̄ Ambrosius in Hexamero piscem eum e Ba-
silio Turturẽ conuertit: melius unq̄ facturus si Pastinacam dixisset: sicut & Raia q̄ Rubum: & ista
Hoc nomen). Legendũ Hoc nomine.

Ex capite. xxv.

Echeneis
Locus emen-
datus apud
Lucanum

Echinus appellatus). Scribendum Echeneis: qui latine Remora remiligog: auctores Plinius Lu-
canus Oppianus Festus Plautus. Nam Echinus piscis alius est Erinaceus latine dictus: pudendo philo-
sophi cuiusdam noui errore: qui piscium duorum quasi unius figuram proprietateq̄ describit: i unũ
ceum monstrum diuersissimas naturas confundens: utinamq̄ solum hoc in historiam naturalem pec-
casset: ne de nihilo cognomentum magni meruisset. & infra. Conchasq̄ id præstiterunt). Scriben-
dum Conchasq̄: quæ id præstiterunt: & infra. Trebius niger pedalem). Plinius trigessimoprimo
bro Sexquipedalem itemq̄ Oppianus ισοπτηχυ hoc est cubitalem.

Ex in scriptione capitis. xxix.

NONO

Ex inscriptione capitis. xxix.

Naupliis). Plinius hoc capite itē Aristoteles & Athenæus Nautilis: nō Naupliis: Nam de Nauplio sequenti capite differitur: nunc de Nautilo: quem nō Polypum sed polypo similem græci faciūt. Hoc ipsum secundo libro qui est index operis: castigandum est.

Ex eodem. xxix.

Brachiis ut pedibus ac manibus utunt). Legēdū nō Brachiis: sed Brachis quæ mō Cirros mō acetabula uocamus græci πλεταρδς. πλοκαμουσ. κοτυληδονας. τριγας. & infra Colcotis & lacertis). Scribo Colotis. Aristoteles genus lacertulæ uocari eo modo tradit: id est κωλωτομ. alioqñ quæ nos crura & lacertos dicimus: græci eodem uerbo κωλα nuncupāt. Id & Aristoteles & Galenus multis locis: præcipue in libello ad Glauconem demonstrat: quod recēiores medici cū nesciāt: auctoris eius uerba pperā accipiunt in curatione ulcerū & abscossuū. item: Media cauda ut gubernaculo dirigit). Vetus lectio: Media cauda ut gubernaculo se regit. Quod autem Plinius hoc loco scribit Pāpilum eundem esse cū Nautilo: Aristoteles contra sentit quarto libro animalū historiar: Duo inqt genera in mari uiuantur conchis indita Nautilos & pompilos: qui & ouum Polypi a quibūdā uocetur.

Ex capite. xxx.

Polyporū generis onogena dicta a graui capitis odore). Scribendū Ozena: quæ uox odorem illū & uirus graue significat: iam ut polypus sic & Ozena uitā sunt nariū: Ozena inquit Celsus odore foedo est ulcus circa nares pluresq̃ crustæ. idem. Foetor iquit oris quem græci Ozen uocāt. Aristoteles Polyporum inquit genus est quod aliqui Bolitana: aliqui Ozolin uocant: etiam si Theodorus Ossolē conuertit.

Ex eodem. xxx.

Concham Achatī modo carinātam). Legēdū est Acatii. Est enim acatium nauigi genus actuarii auctores Plutarchus & omnes fere historici. Pollux quidē uelum in naui maximū Acation uocari tradit: sicut minimū Dolonē: tertium uero quod retrorsum panditur Epidromon. Ex oppiano quoq̃ ut Acatii legamus apertissime demonstratur: qui de Nautilo simili pisciculo sit ait αἰψά μετασρεφεισ. παυλλεται. ὡσαυκατοιο. ἰδρυσ. ἀμφρ. διοιουσ. μερ. ἀρωπο. λασ. ὡς. ἐκ. λω. ὡς. ἀπτάμναι. μεσσομ. δε. διασρεφει. ἡντε. λαίφοσ. λεπτοσ. μ. ηρ.

Ex eodem. xxx.

Territam uisū id enim ut cōstat rumore nauigantiū humana calamitas in causa est). Vetus lectio: Territam uisū forte tristi: id enim cōstat rumore nauigantiū humana calamitas in causa est. Quidā sic: Territā uisū: id enī ut cōstet & reliqua: hoc sensu: idcirco nauigātes credere uisū aliquo tristi & quodam quasi laruæ occurfaculo perterriti mergi Naupliū: quia hoc ipsum homini quoq̃ uideat. accidere: quæ sine ulla sæpe causa nec alio fortasse q̃ opinamēti alicuius psumpti metu pauit: terriculamētis etiam & faunis & quæ sunt iis similia: aut uexantibus aut uexare creditis. Quid si dirū id Nauticis ostentū Plinii uerba significēt: quasi quoties cōtingit: calamitatē & naufragiū homini prænūtiēt.

Ex capite. xxxi.

Carabi affaci tacitæ paguri). Vetus lectio nō tacinæ sed. Neæ: neutrū placet. Proinde scribo Mææ Aristoteles quarto de partibus animalū: ex Cancris inquit Pelagiū sunt qui cū minus & tardius ambulant: celerius nantur Mææ & Heracleotici. idē quarto de animalū historiis: Cæcroz iquit genus maximum uocantur Mææ. Theodorus Maias conuertit. item. Circa turonā). Scribendū toronē ex Aristotele & infra Plinio: Est autem in Macedonia hoc noīe: aqua Toronæus sinus: itemq̃ i Troade. media semper producta: id est τορων. Est & in Sicilia: sed scribitur Toronne: hoc est τορονη Stephano.

Ex capite. xxxii.

Mutricatim). Forte Muricatim: hoc est muricis modo Plinius de Carduo: Muricatis inqt cacumibus. Columella de eodem frutice Muriciolo modo crine uiret. idē auctor Murciolum semē lentisci ceu ab hac figura nominat: quia Buccini specie uisatur is folliculus: nisi quis pro lāgido accipiat quādo & numen Socordiae Murcæ deam uocabant. Verba porro illa superius posita lunatis: in orbē circūactis dimidio orbē cælis: tres figuras crescētis lunæ indicāt. I. unata sunt quæ μινροε. η. uocant: hoc est speciem habētia quālē cū luna curuatur in cornua in orbē circumacta qualem παρσελημοσ hoc est plena & soli aduersa Dimidio autē orbē cæla: quālē διχοτομοσ hoc est cum aqua proportionē diuiditur: & ob id a nostris quoq̃ Diuidua uocatur: quæ discrimina cum alii nū præclare Marcellinus Ammianus complectitur: Ad plausum uero aperta hæc accipio: quæ illi ita iter se aut in palmā collata blandum quandam sonum ciere apta sunt: quasi quod græci dicas πρὸς πομπυμομ. πτεφυκοτα.

Ex capite. xxxv.

Nō recte recipit hæc nos rex natura nisi nudos). Scribo nō Hæc sed hic: ut sit Antipophora Dicat iqt aliquis: haud clemētē naturā facere: quæ nos hic protinus ex utero nudos & inopes excipiat: tūc adhibetur solutio. Fateamur inquit ita esse: caret uita cibus. petātur & maria uestes inde tingi & se nō redimēde nuditatis gratia sed luxuriæ: periculis obicere: quis recte factū meri possit: Proinde quod sequitur. Parum ut nisi qui uestiuntur periculis etiam uestiamur). Legēdū erit: Parū sit nisi qui uestiuntur periculis etiam uestiamur. itē. Animæ hominis quæ sita maxime placent). Legēdū: Aia hoc est uitæ salutisq̃ discrimine: ita enim. & græci ab Homero ipso capientes loquuntur ἀρνημαρνοσ. η. η. τε.

Nautilus polypo similis pisciculus

Græci κωλα quæ nos crura dicimus & lacertos

Ozen odor

Acatium

Occurfaculus: laruæ territat

Mææ Cancroz genus maximum

Muricatim

Numen Socordiae Murcæ deam uocabant

EX LIBRO

ῥαχὴ καὶ ποσὸν ἐταίρου.

Ex eodem. xxxv.

Stois insula

Fertillissima est taprobæ & torois). Vetus lectio habet Toidis nō Torois. Plinius libro sexto: Stoidis inquit insula post sinum Persicū quæstiuola margaritis. & infra. Eleuchos appellant). Scribēdū Eléchos. noctus est iuuenalis uerfus. Quod autē paulo ante dicit. nec apud Græcos nec apud Barbaros aliud uocabulum esse q̄ margaritæ. Sciēdum est Androstenē i Parapho indiæ ut Athenæus auctor est scripsisse. Ostrei genus illud margariterum in india uocant Berberin specie pectūculi. nō t̄mē cæolata sed leui testa hirsutaq; nec auriculas habere tamē duas ut pectines. sed unā. & itra. Subeū luxuriæ eius nota & tedia exquisita perditione potatu). Sūt qui legat p̄ditiore portatu ex sequētib;.

Ostrei genus margariterum

Ex eodem. xxxv.

Affectantq; iam & pauperes licitorem scēminæ in publico unionem esse dictantes). Legēdū memla putabata affectantq; iam & pauperes licitorem scēminæ i publico unionem esse dictantes. & itra.

Locus apud Suetonium

Collo monilibus digitisq;). Legendū Collo manibus digitisq; item. Quadringentes sextertium). Scribe Quadringentes sextertium. de hoc & Solinus. Loliam inquit Paulinam Cai principis cōiugem uulgarum est habuisse tunicam ex margaritis sextertio tū quadringentes extumata. idē auctor Manlium nō. M. Lolium. item filiam eius nō neptē fuisse Paulinam tradit. exemplaribus ut arbitror. Ambustis. De hoc Dion itemq; Tacitus. Lolliam inq; Paulinam. M. Lollii Consularis filia. Suetonius. Lolliam Paulinam Cai Mēmiū Consularis exercitum regentis nuptam. & itra. Cōmitemur tama unionis eius parem. facta illa tātē quæstionis uictrice regina disfectū). Codices antiqui legunt. Captamō facta.

Ex eodem. xxxvi.

In eninge africa). Legendū in Meninge. Est autem meninx iuxta Syrtes insula cū nominis eiusdē oppido. Plinius Strabo Ptolomæus. & infra. In getulo litore oceanī in leonica europa). Legendū est in laconica Europa. Ex Plinio aliubi de purpuris loquens. laconicū igit unde præciosissimæ purpuræ. item sequenti capite. in Tenari maris ora collectum ut dicemus. Nam de purpura Getulica Plinius libro sexto. insulas inquit ex aduerso Autolalum a iuba repertas constat in quibus Getulicæ purpuram tingere instituerat. & infra. Idemq; pro maiestate in puertia est). Quid si legas nō in puertia. sed imperii. sequitur enim ratio. Diuturnit ab equite curiam.

Ex eodem. xxxvi.

Cuniculatim

Alterum purpura uocatur cuniculatim procurrente rostro & caliguli latere introrsus tabulato). Legendum uidetur Cuniculatim. aut Clauiculatim. ex Aristotele qui scribit. κοκλινει2ας. supra quoq; Plinius uerbo Cuniculatim utitur capite. xxxiii. Habēt hic & uetusta exēplaria Canaliculatim & Canaliculi. & infra. Præterea clauatum est ad turbinem usq;). Sunt qui legant Clauiculatum. hoc est. ελικοει2ας ex Aristotele. Quod enim græci uocant Helicen. nos Clauiculam & Pampptum & Capreolum ut inuicē dicimus. Cæterū sequentia. Aculeis inquit in orbem septenis. demonstrant Clauatum legi oportere. hoc est aculeis clauorum modo prominentibus circumdatum. nam & Clauatæ uerbes hinc uocantur. quas nostrum uulgus a uerrucis clauo similibus uerucatas ut aliubi quoq; moniū appellat.

Ex capite. xxxviii.

Clauata uerfus

Teniense in tinei maris ora collectū). Sunt codices uetusti in quibus Teneise in Tenarii maris ora collectum scribatur. hoc est Laconici. De purpura autem laconica dictū superiore statim capite. illud tamen scire oportet in laconica urbem quoq; Tenon fuisse. id est τηνον. unde mulier Poetria nominata. Herina cuius mentionem facit hoc opere Plinius. Fuit in Achaia & urbs τηρειον id est Teneum. itēq; uicinus repea inter Mycenæ Corinthumq; Stephano. nam de Teneo siue Tena cum Pomponius tum Cicero ad Atticū. Tene inquit & Alphira & Tritia. Est & illa coniectura non historice alicuius expositio Taniense a Tanius fortasse dictum fuisse. hoc est diadematis atq; uittis quasi purpura e laconico mari lecta coronati maxime lemnitanq; id est uictores & sacerdotes uterentur.

Ex capite. xxxviii.

Vellus elutriatum). Plinius aliubi hoc opere scribit uinum Elutriatū a lutra uase quod græci uetay. γιγερ uocant. & infra. Rubens color). Legendū Rubens. Præterissem hoc ut leue nisi omnibus condicibus inoleuisset. uulgoq; imperiti barbariem suam in eo uerbo ueri laborarent. itē. Suppectū). Legendum Suspectū.

Ex capite. xli.

Vnde Granata urbi nomin sit

Rubens gramen). Quidam rentur Granum legi melius q̄ Gramen. cū ex Plinii. xxiii. tum q; græci Coccum uocant Granum. Hoc emerita lusitanæ ac Bætica fere tota copiosum. unde puto colectum ut regio ea modo Granata nominetur pro Bætica. & infra. Simili luxuria duplex). Legendū est Si mulq; luxuria duplex. itē. Equari). Quidā legūt Aquari & itra. Cocco quæ tinctū tyrio tingere ut fieret his byssinum). Legendum Bis byssinū. & itra. Virosq; luxa scēminarūq; forma). Vetus lectio Virorum iuxta scēminarūq; forma. qui modus loquēdi Plinio & Tacito Corneio perq; familiaris est sane.

Ex capite. xlii.

Smilla parua). Legendū Squilla parua hoc est Cancellus quem græci uocāt Caridion. subdit enim Aliubi inquit Cancer dapis affectator. item. Rana quæ in mari piscatrix). Theodorus in Aristotele Raia piscatrix. Sed codex librariorū incuria mēdofus est: nā & Aristoteles li. ix. βατραχὸν αλιεῖν idest Ranam piscatricem uocauit & Cicero de natura deorum secundo. Raia uero ut dixi Batos & batris appellatur: nō Batrachos in quo uerbo sæpissime inuenias erratum fuisse impressorum culpa.

Ex capite. xliii.

Glaucius qui & Glanis uocatur auersus mordet hamū nec deuorat). Aristoteles de Glani qdē hoc ipsum tradit libro nono: Silurūq; Theodorus interpretatur. Sed Glaucus tamen apud ipsum libro secundo & octauo alius piscis est. Propterea fit ut legi possit: Glanius qui & Glanis uocatur & reliqua. utroq; enim modo nominat Plinio Athenæo Stephāo. Vel sic: Glaucus & qui Glanis uocatur: uti piscis duo nō unus intelligatur id facere. Silurum autem Plinio eundē uideri qui fit & Glanis pbamus ad hunc modū: Aristoteles libro sexto: Glanis iquit tardissimum habet incrementū ex ouo: quāobrem asæpe uel quadraginta & quinquaginta diebus assidet ouorū custos: ne absumantur a piscibus. Plinius hoc libro: Silurus iquit solus omnium ædita custodit oua: sæpe quinquagenis diebus ne absumatur ab aliis. Sed cum hoc ipsum ut ait Aristoteles Cyprius faciat: mirum unde Plinius Siluro tātum tribuerit. An solus ideo non q̄ solus oua custodiat: sed q̄ solus quinquagenis diebus.

Ex capite. xlv.

Contrafos pisces). Legedū Contactos hoc est ab urtica ipsa pisciculos. Fit enim ptinus ut pruritum contactū sentiant quem scilicet ad petram aliquam conantes aprimit urtica: & infra. Spissum & mollius magis). Vetus lectio & Aristoteles Minus spissum & mollius Manos. hoc est uocat. ea uox rarum significat hoc est minus densum spissumue. item. Maxime fiunt manca). Scribendū eodē auctore ut dixi nō Manca: sed Manæ hoc est secundū genus spongiarum quod Manō appellatur. & infra. Optime in gurgitibus uiuent: bus idemq; madentibus nigricans color). Distinguedū est optima: in gurgitibus idest habent: deinde inuitū est sequentis clausula hoc modo: Vientibus iteq; madentibus nigricans color: idest spogis color niger est dum uiuæ atq; illotæ adhuc sunt: auctor Aristoteles. item. Aplysiæ uocantur quia erui nō possunt). Legendum nō Erui: sed Elui: eodem teste. nā & uerbum Aplysiæ id significat.

Ex capite. xlvii.

Olothyris). Aristoteles Holothuria. Theodorus Tubera Vernubula Callos. Nā Holophuria græcis sunt iumenta.

Ex capite. li.

Mulli ter ut chalcis cyprinus exien). Legedū mulli ter ut Chalcis: Cyprinus sexies. Nam & gnges eos parere Oppiāus dixit. Aristoteles libro sexto & quinquies & sexies: Chalcis uero piscis est quē theo dorus Aerica uocauit. & infra. Ex planis squatina sola autumnū uirgiliarum occasu). Vetus lectio Explanis Squantina sola bis autumnū & uirgiliarū occasu. Aristoteles libro quinto: Ex Cartilagini inquit Rhina idest Squatina sola bis parit incipiente autumnū & circa uirgiliarum occasum.

Ex eodem. li.

Scorpiones bis ac fargi uere & autumnū). Antiqua lectio non Scorpiones sed Scorpæna. De Scorpæna etiā libro trigesimo secundo Plinius. Alioqui Scorpiones quater nō bis paritū Oppiāo σκορπιος αὐτετορεσει γεμος φερε ωλεινησι. nec ignoro tamen apud Aristotelem scriptum esse libro quinto Scorpionem bis & Sargum uere & autumnū parere. inter ambigua & hoc relinquimus.

Ex eodem. li.

Squatinam & ranam ex quibus nascitur ranæ priori parte Similis). Scribendū Squatinā & Raia ex quibus nascitur Raia: priori parte similis: ex Aristotele libro sexto qui cōpositum ex utroq; nomē reddidit Rhinobatos: ad cuius annulationem Theodorus uertit Squatraia. & infra. Cranos capitis). Legendum uidetur aut Cauo capitis: ut manu scripti codices: aut Crano: ut Aristoteles hoc loco. nam Cranos siue Cranium apud græcos capitis est caluaria: quod quidem & caper grāmaticus testat. item. Ea quæ intra se parit oua). Scribendū Ea: quæ intra se parit oua: Aristoteles.

Ex capite. lii.

Qui trochus appellatur a græcis ipse se inire). Falsum & ridiculū id Aristoteles existimat Herodo to Heracleota: duo cum genitalia maris & foemina fortitum credente.

Ex capite. liiii.

Paulisipum). Scribo Paulisypum: hoc est παυσιπύου ab amoenitate dictū: atq; ita & uetusti habent codices: & in hodiernum quoq; seruatur appellatio Plinius libro tertio: inter Paulisypū inq; & Neapolin Megaris. Porro Megaris ea putatur inuila: quæ nūc ab oui specie dictam arcem continet.

Ex capite. liiii.

Balneas). Scribitur quidē modo Balneæ: sed antiqui Balineas & in lapidibus ueterū monumēto rum fere non aliter: Nam & græci βαλανεῖον uocāt. item. Postea utrum tātū est petere brūdusū otreas ac uelutis sed inter duos sapores). & reliqua. Verbum. Ac uelutis). obsecrare affert sensui: uereor ne principū id sit sequētis clausula: atq; ita legere oporteat: Ac ne his esset inter duos sapores

Squilla

Silurus

Scorpæna

Cranium cal uaria capitis

Megaris ea est insula quæ ab oui specie arcē dictam habet

EX LIBRO

Ofirea brun-
dusina & cætera hoc intellectu: Ne controuersia inquit oriretur inter Ofireas Brundusio aduectas & Lucri-
nas atq; ita fapores duo litigarent de primis partibus. Excogitata ratio est ut in lucrino ante satiaren-
tur. Marialis de hoc & alii. Plinius libro trigesimo secundo: Gaudet inqt peregrinatione transferrig-
in ignotas aquas Ofirea. Sic Brūdusina in auerno compasta & suū retinere succum & a lucrino ado-
ptare creduntur. item supra hoc capite: Orata inquit primus optimū saporem lucrinis Ofireis adiudi-
cavit: ut litem uidelicet inter fapores fuiffe constet: quando iudice opus fuit.

Ex eodem. lii.

Quadraginta ipsius piscinæ a defuncto illo uenire pisces. Macrobius Marcum ait Catonē qui post Vica perit. cū hazes testame-
to luculli esset relictus pisces de piscina ipsius quadraginta milibus uendidisse.

Ex capite. lvi.

Fulvius lupinus. Hunc uolumine octauo Plinius Fuluium Hirpinum uocauit: nō lupinū: ut i alie-
ruto sit erratum.

Ex capite. lvii.

Quicquid est hoc certe minus admirabilem facit talparum uitam. Elegatior sensus est in gbus-
codicibus hoc modo: Quicquid est hoc certe minus admirabile facit Talparum uita.

Ex capite. lix.

Ab umbra nau s breui conatu abscons. Lego Abscedēs. & supra de Chelidoniis. Quas afiæ fo-
pulos diximus ante promontoriū sitas. Scribendum puto ante Tauri promontorium sitas: ex libro
quinto: itē Strabone Ptolomæo cæteris. & infra. Maleficia uolūtate. Scribo malefica uoluntate.

Castigationes Plinianæ Eiusdem Hermolai Barbari Ex Libro. X.

Ex Capite Tertio.

Valeria aqui-
la pygargus e Ademq; in ualeria). Legendū puto aut Valeria: quoniā uiribus præcipua sit hæc aqui-
la: Aut Inularia. hoc est πειροφωρος ab Aristotele uocata q̄q̄ proprietatē hāc secu-
do Aquilarum generi: hoc est Pygargo tribuit priorem: uero idest Pullam siue Melæ-
naeton: Leporariam appellat: hoc est λαγωφωρον. item. Tertiū morphos). Legēdi

Morphos: quam Theodorus Gaza Neuiā interpretatur: pennæ macula cognomēto Nettophonō
hoc est anatariam. Nam & parnon siue pernon colorem eum significat. item. Plancum). Quidā
Placunta legunt quasi errantem: ipsi errantes: cum q̄ sine auctore pronūciāt: tum q̄ Aristoteles in
istoria sua Plancon uocauit: hoc est πλανων. Theodorus a clāgore Clangā interpretatur. Sed & ue-
tuli codices Clangum non Plangum scribunt.

Ex eodem. iiii.

Auitium

Quarti generis est perceptorus). Legendū perceptorus siue pceptorus ex Aristotele. itē Co-
sensit & Boetius). Scribēdū Boethus nō boetius: ex indice qui Ornithogonia idest de Auitii natura
cōmentarios reliquit. itē. Aquila in defectu abigente alia). Legendum Ala: ex Aristotele αετρουκου

Aeties

σαι ταῖς πτερύξιν. & infra. Medicatur nido lapis Aetites). Scribendum inædificatur nido la-
pis Aetites.

Ex capite. vi.

Vulturē umbratius in nostro æuo peritissimus parere ait oua tredecim). Sunt qui non Tredecim
sed tria legant: quoniam Aristoteles bina dicat & binos excludi pullos: uolare autē semper binos fere
constet: ceu tertium quo lustrant alia & abiicitur a parentibus: in cōputationem iure nō uenerit.

Ex capite. viii.

Locus apud
Ouidium

Esfalœa græci uocant). Scribēdū Aefalona: ut sit genus accipitris aliud q̄ Buteo: ex Aristoteles libro
nono. De hoc & tñra Plinius: Aefalon inqt pua auis oua Corui frāgens. Quidam nō Aefolana sed Aefā-
lon uocauit: Nescius absūptis Priamus pater æfalon alis: & infra. In insula africæ cerno i oceano
accipitres totius massiliæ humi foetificant). Legēdum quidam putat in insula africæ Cercinna accip-
tres totius Massiliæ humi foetificāt. Est quidē inter insulas africæ Cercinna: sed in nostro mari. Pro-
inde aliter & cū auctore legimus hoc modo: In insula africæ Cerno in Oceano accipitres totius Massi-
liæ humi foetificant. De hac insula Oceani: quam Cernēt Barbari uocāt. Plinius lib. ri sexti fine multa
Ptolomæus quoq; in atlantico eam mari statuens. Lycophrō i Oriente: Dionysius in austrina pla-
ga αὐτὰρ τοὐκράτος πύλαι τὸ πέραρ τεμπεα κερνός. De Massylis autem siue massesyliis plēa sunt oia.
Habent & uetusti codices non Cerno sed Cernen hac parte. Strabo. κερνὴ ἐρατοῦ ἁερνὸς οροῦντα
καὶ ἄλλους τοποῦς τοῦς μὲν ἀπὸ γῆρας κομμοῦσιν.

Ex eodem. viii.

Super amphipolin). Aristoteles Cedropolin. fuit tamē & amphipolis qua Thraciam Macedonia
cōtingit: multis nominibus: nā & Crademna & Anadremos & Eionia & Myrica uocabat: ut ait Ste-
phanus. Thucydes Amphipolin ab Eione dirimit: appellatam ita: q̄ eam Strymo amnis circūfluat.
De cedropoli Theophrastus quoq; meminit in libello περὶ οὐρανῶν: Cuius inquit ordeum iumētano
attingunt. Hec ætas i caria tradit oppidum Cedreas: aliud uidelicet q̄ Cedropolis. A Cedreis Cedre-

DECI MO

ata Cedraei q̄a Cedropoli Cedropolite nominantur. Cæteg: Amphipolin inuenias & εολονη dici Stephano ac Thucydidi q̄d quidam parum uidentes uertunt Thodoen cum nouem uias interpretari necesse sit. littera enim θ nomen significat. Thucydides libro quarto: Edonorum inquit oppidū Amphipolis nouē uia nuncupabatur: etiam si quādoq; scriptum est: Decem uia: urbs hæc cum ab Atheniensibus defecisset. causa Thucydidis exilii fuisse tradit a Marcellino auctore græco. & infra. Cy mindis). Aristoteles Cybindis. Non muto: quandoquidē græcū. β. in. m. apud nos quandoq; trāsītut Probolcis in Promulcidem.

Ex capite. xii.

Mediæ hospites). Falluntur qui mediam hoc loco accipiūt pro terra media: cum id sit nomen uiri proprium qui Mediās appellabat: ex Aristoteli libro nono qui ait μηλειον ξεροι: quos prope pharsala perisse tradit.

Ex capite. xvi.

De auguriis illapsas nomine). Sunt codices in quibus Hylas nō illapsas: de quo & in indice.

Ex capite. xvii.

Collectæq; in arcum). Vetus lectio: collectæq; in arcum.

Ex capite. xviii. de Pico Martio.

Fellium modo). Aristoteles libro nono: Stelliōnū modo: πορευεται δε επι τοις δειδρεσι ταχέως παρτα τροπου και υπτιος καθεπερ οι αίσκαλα βωται. hoc est: incedit Picus Martius per arbore uelociter omni quidem modo: sed & supinus quoq; stelliōnū more.

Ex capite. xx.

Adialitii coena sacerdotii). Adiciales coenas Adipalef; sacerdotū uocatas nouimus: ex Festo Seneca Plinio. hic uicessimono libro Caulinas inq; adicialibus epulis celebres fuisse Plauti fabulæ testantur. Sunt qui nomen Adipalis coenæ rideant: cū tamen & Seneca mentionē faciat in epistolis: & alii: proinde ipsi Dapalem scribendū putāt ex Varrone qui hoc nō dicit i. Agricultura: cuius uerba ut Macrobius legebat nō multo post subiiciā. Sed & Homerus & Dionysius & poetæ cæteri pingues & adiposus: id est λιπαρὸς καὶ πρηνὲς pro locupletibus & opulentis accipiūt: nōne & uulgus ipsum eos ita nominat: nōne in sacris quoq; litteris Adipum uocabulo diuitiæ continent? Adialitias autē coenas legi nūq; nisi quis Dialicias flamine Diali cognominadas putet: Nam & Macrobius quo die Lentulus flamen Martialis inauguratus est: Coenam paratam fuisse miro luxu & ipedio cōmemorat. Varro de Agricultura libro tertio: Primus inq; Qu. Hortensius Pauones augurali adiciali coena posuisse dicitur. Suetonius i Augusto ex antiq; cerimonis paulatim abolita restituit ut salutis Auguriū Dialē flaminium: sacrum imperiale. De huius autem dignatione sacerdotii Linius i Numa Pompilio Plutarchus & Halicarnassæus Dionysius.

Ex capite. xxi.

Ve plane digni aliti). Scribēdū Dignæ. Quæ autem hoc capite de Tripudio Solistimo dicunt: ex Cicerone in diuinatōum libris & de natura deorū secūdo sitēq; Festo ac Liuii decimo percipies: & i fra. Optime uictimæ). Legendū Opimæ De hac uictoria Boeotiorū & quare gallinacei matutinis canant: idem Cicerō in diuinatōibus. Quod autem Pergami spēciaculū quotānis edi Plinius hoc loco tradit: Aelianus & Athenis quamobrem institutum sit docet a Themistocle superatis Persis.

Ex capite. xxii.

Mirum in hac alite ex thurinīs romā pedibus uenire). Antiqua lectio gemina est. alia talis: Miri i hac alite amor nifusq; Romā pedibus uenire. Alia fidelior: Mirū i hac alite a Morinis usq; Romā pedibus uenire: Thurini quidem Italiæ populi sunt: sed Morini Belgicæ: de quibus multis locis hoc ope Plinius ultimos hominū dicendo eos. Meminit & Ptolomæus & Strabo & Pompōius: & ita uocant hodie. Adiuimus & nos eorum terras Quod autem paulo post Ganzas tradit appellari quosdā anseres: & hoc nobis compertū in Morinis est: ita tamen ut omne genus anserū Ganzas fere nominēt.

Ex eodem. xxii.

Penelopes). Scribēdū Penelopes: cuius uerbi numero singulari nominatiuus Penelops: hoc est πηνελόπεια ex Aristotele octauo libro. Ab iis auib; dictam Viyxis coniugem græci cōmīniscunt: cū prius Arnaæ uocaretur: quasi abiecta repudiataq; etenim i mare proiecta ab Icaro Peribœæq; parētib; fabulantur educauisse Penelopes.

Ex eodem. xxii.

Lautiores Epulas nō nouit britānia chenalopeces). Vetus lectio lōge diuerfa est. ubi. n. mō Penelopes: ipsa Chenalopeces habuit. ubi autē Chenolopeces modo scriptū est: ipsa Ceramides præfert ad hunc modum: Et quibus lautiores epulas non nouit Britannia Ceramides. Significat autem Ceramides colorem Figlini: qualem in plumis quorūdam anserum aspiciamus: unde nomē quoq; gēmag; uni Ceramites postremo uolumine.

Ex eodem. xxii.

Decet & erythrotaonas suos nitor). Politianus Tetraonas: ex fuetonio i Caligula q̄ ait: Phœnico pteri paūdes Tetraones Numidicæ Meleagrides Phasianæ. Et hercule codices antiqui fere habēt Tetragonas: quod & fortasse rectius est q̄ Tetraonas: quoniam græci eas ut coniūcio Tetracas appellāt. Aristophanes in auib; οἰαα πορφυριωρι και τελεκαρι και μελεκιρρω και φλεβιδι και τετραει και τωρι. Athenæus in Mœsia & Pæonia inquit nascuntur Tetraces Porphyriōni similes ma-

i iii

Littera. θ. no uē significat

β. græcum apud nos. i. m. quandoq; tranfit

De Pico Martio

Adiciales Adipalef; cane

Dialitiæ Epulæ Primus. Qu. Hortensius augurali adiciali coena posuisse dicit Tripudium Solistimum

Morini

Arnaæ

Locus in Suetonio in quo errauit Politianus

EXLIBRO

Merula
epistola

ximis gallinaceis maiores: cristis ex utraq; auricula pendentibus: uoce graui: forma conspicua: Strutionis sapore. Est & auicula inquit pusilla nomen Tetrax Alexandro Myndio Epicharmoq;. Ergo Tetraones siue Tetragones aut eadem sunt quæ & Tetraces aut ualde similes. Merula non dissentit quidē penitus. sed & Erythrotaōas quoq; dici eas posse credit: scripta ad nos epistola his uerbis: Pera graui inquit fines patrios secus Aemiliam uia oblatæ mihi sunt pascētes aues haud ita multo anserē maiores: quarum ceruix quatenus alas contingit: rubro perfundit: rubescunt item cilia. Rogati de nomine rustici: respondere Stardas appellari: & nidificare inter maturescentes segetes. Præterea caudā in modum pauonis subrigere: quæq; carnes qui comedere nō insuauēs aiunt esse. Eas cōtēderim Erythrotaōas Plinio uocari. tu quid sentias quando ocium fuerit perscribe. Respondi ad hunc modum De Erythrotaone: si queris de nomine: subdubito. cū propter illa Suetonii uerba: qui Tetraōas aues in Gallicula appellat: tum q; omnes Pliniani codices manu scripti Retragonas siue Tetragonas habent nullus Erythrotaōas. Sin de re: tecum sum ut genus hoc intelligā quod ut scripsisti Ligures Stardas uocant: nam & Veronæ Aquileiæq; modo Sterdas: modo Trapos eas nomināt. Hispani Tardas a tarditate dictas ut arbitror: quoniam ut inquit eodem loco Plinius: alterū earum dīcrimen Vultus: magnitudine coloreq; conspicit. Nec ulla inquit auis excepta Strucio camelo: maius corpore implet pōdus in tantū aucta ut in terra quoq; immobilis prehēdat. deinde sequit: Proxime inquit eis sunt quas Hispania aues tardas appellat: græci Ondas: ut tria uideantur eius alitis fastigia. Sed uulgus differentias & interstitia tueri diu nescit: prōdeq; tria eaq; genera tanq; unum eodem uocabulo significat: tardas appellando. Vale. Cōfer & athenæi uerba cum illis Plinii hoc loco: Gignunt eos inquit alpes & septentrionalis regio. Nam mœsia & Pæonia: ut cōstat: ad eam coeli partem spectat. Recētiōres i Germania genus anseris haberi scribūt: capite Pauonis præter cristam: colore dorsi aluiq; subcinereo ad gibbi nigrante: ex huius & domestici cōcubitu natam quādoq; sobolem: sed patris effigie: maiorē dūtaxat.

Responsio
Hermolai

Ex capite. xxiii.

Consentiunt uolant). Vetus lectio Consertim uolant. nihil muto. & infra. Pythonis comē). Sū qui puerissime Phritionis cūmen scribant ex Strabone in terra Aeolia nō lōge a Caystro arane. Pnam in eo præcipites labunt: q; Cumā eam nō Phritionis: sed Phriconidem appellare oportet: Strabo απο δε του λοκρικου ορους την κληνη φρικωνιδα καλονσιν. Deinde q; iulii Solini uerba non uiderunt: Python inquit est in Asia locus in capis patētibus ubi primo aduentus fuit tempore aduolam Ciconia. Porro in Asia Pythopolis est pte eius quæ Mysia uocat: & altera Caria: in Bithynnia quoq; Pythion locus est Aftaceno sinu: ut si temere quicq; in buccam uenit: effutendū est: ad unum aliquē tribus quæ dixi locis referre sit melius. q; Soloecismum Plinio intendere diuinandi libidine.

Soloecismū
intendere ali
cui qui sit

Ex eodem. xxiii.

Cechramus). Aristoteles octauo historiae suae libro hæc ipsa tradit: sed Cichramū appellat: Theodoros Cinchramum.

Ex eodem. xxiii.

Coturnicibus uenenis semē gratissimus cibus). Legi potest Veratri semē: hoc est Ellebori. Galenus in libro περι κρασεων Cicuta inquit Sturno & coturnicibus Elleborum cibus est: homini autē uenena. Quem locum recentiores aliqui negligēter interpretati: & Hysocyamum pro Cycuta: & Turdi pro Sturno acceperunt. Solinus tamen Coturnices inquit cibos habent gratissimos semina ueneno rum. Plinius decimo libro: Venenis inquit Capreae & Coturnices ut diximus pinguescūt. Lucretius Veratro ait eas ali.

Cicuta Stur
no & cotur
nicibus Elle
borum cibus
est homini
aut uenena

Ex capite. xxiii.

Nec bizecis in thracia propter scelera terei). Stephanus nō Bizecis: sed Bizenis. Bizην πολισ επε κησ το των ασω βασιλειου. Plinius libro quarto Biziam uocauit. Bizia inquit a rex Regum Thracia a terei nephasto crimine inuisa hirundinibus. De hoc plura eodem uolumine in uerbo Daulide: ubi & Plinius a calūnia quorundam: & thucydidem a Strabonis allucinatione tutati sumus: falso infimulantis auctorem grauius scripsisse Megaris nō Daulide Phocenium regnasse Tereum. Nūc illud addendum est: Donitium Straboni patrocinaem putare deprauatam esse lectionem quæ dicat thucydides uero Megaris gestam rem scribit: atq; ita restituendā: ut uerbum thucydides ad supiorē clasulam pertineat in hunc modum: Quæ de Philomena Progneq; dicitur a Poetis in Daulide Patra fabulantur: ut ait thucydides: alii Megaris id actum. scribūt. Sed cum uerba Strabonis græca hæc sint και τα περι φιλομηλας και προκηνη επδουλιδα μυσθενουσι θουκυδιδης διεμειγαροις φησι. nō uideo qui ad eum sensum extorqueri possit oratio.

Ex capite. xxvi.

Meleagrides in boecia africae hoc est gallinarum genus gibberum). Varro Gilbertum: Gallinæ quit Africanæ sunt grandes uariæ gilberia: meleagrides appellatæ: ut uel hic Gilbertum a colore: uel apud Varronem Gibberæ scribendum sit. Verbum autem Africa: iungendū sequētib; hoc modo: Africae datiuo casu id est in africa: hoc gallinarum genus est & reliqua. De iis auib; nō idem omnes dixerunt in Corollario monstrabimus.

Gilberia
aues

Ex capite. xxvii.

DECIMO

Casini Montis incolæ). Scribo Casii nō casini. Est autem is mons & in Aegypto ubi magni Pōpei tumulus: & in Syria Antiochene ubi Seleucia cognomento Pieria: quæ uocabulum dedit autibus: Sup Seleuciam inquit libro quarto Plinius mons est eodem quo alius nomine Casius.

Ex capite. xxxii.

Collo gracili ac procero). Aristoteles unde omnia de Halcycne sumuntur: nō collo: sed rostro: πυγχοσ υπτοχα προμυρ ακρορδε και λεπτορ.

Ex capite. xxxiii.

Stadii uere unius (patio). Legédū est Stadii fere unius (patio): & infra. In genere uiteripag: est). Legendum: in genere item Ripariag: est: ex Aristotele ad uerbū. itē. Argathylis). Vetus lectio agathylis. Aristoteles acathylin uocat hanc quæ lino intexit nidum. Sed i græco eius codice uitiū esse The odor existimant: quādoquidē ipse argathylin conuertit o stauo libro. acanthylis uero ea est quæ & acanthis dicitur. Spinus & Ligurinus a Theodoro: alia omnino ab argatyli. Spinus quoq; distat a Carduele qui οραυτιο uocat Aristoteli eodē libro. & infra. Cynamulgus aus). Ab Aristotele Cynamomus uocatur: nisi quis κυρραμολγορ non κυρραμολγορ in eo quoq; scribendum censeat.

Ex eodem. xxxiii.

Plumbatis igitur eos & sagittis Decutiunt). Legédū Plumbatis igitur eos sagittis decutiunt: ex Aristotele. & infra. A domitis feros & novos haud uictos). Scribendū nō Haud: sed Autur paulo infra. Victum inquit aiunt uenerem pati. Similis fere gallinaceog: natura est: Victus inquit Plinius oculat silens & ægre feruitiū patit. itē. Cum sit femina aucupe accedente). Legédū: Cum fenfitur: foemia casus ablatiui sit: hoc est accedente femina uenatrice: auctor Aristoteles.

Ex capite. xxxv.

Reliquos ad quadraginta). Legendum aliquos ex Aristotele.

Ex capite. xxxvi.

Vitictæ præbentur accipitri). Legi potest ut uinctæ. nam sequitur implicatis pennis. itē. Alioqn solito uolatu multū uelociorem). Legendum uidetur: Alioquin soluto uolatu in multū uelociorē. nā supra uinctas quādamodū raperēt accipitres e docuit. nūc quādamodū solutas & libero uolatu iterari piant.

Ex capite. xxxvii.

Tinnungulus). Antiqua fere lectio Tristunculus: quod & Theodorus quandoq; sequit. ex maiori uero parte Tinniculus. græce Cenchris uocatur Aristoteli quasi miliaria.

Ex capite. xl.

Plataea nominatur). Cicero de natura deorum secūdo nō Platæam sed Plateam tradit hanc uocari in ipso forte Ciceronis codice sit error. Aristoteles Pelicanē appellauit octauo de aiuium histo ria uoluntate.

Ex capite. xlii.

Sittacem uocat india). Legendum uidetur Ptitacen ex Aristotele: qui item nō masculino sed foemini genere pronunciat hanc alitem: Cæterum in indica historia: quam Arriano sunt qui tribuat. Sitta cen. per. s. non per. s. legimus initio uocatam. Est Aristoteli & aus Sitta nomine: sed omnino alia.

Ex capite. xliii.

Troecena asie regione). Vetus lectio nunc Cizycena nunc Troezena nunc Erizaca nunc Cazaca Cæterum tam Cizycus in Asia est minore q Troezena regio ut in Caria monstrauimus. Sunt & in peloponneio Troezenii. Cazaca uero siue Gazaca unde Gazaceni Cappadociae pars est.

Ex capite. xlvii.

Hematopodi). Scio Hematopodas uideri nominatas aues has a colore pedū sanguineo: quos rubere tradit ipse Plinius. Cæterum multi codices tam in indice q hoc loci mantopodas habent non Hematopodas ex argumento pedum: quasi Loripedes. Ait. n. crura iis præalta & ternis eas digitis in fuisse. Nam & populi Aethiopæ qui serpentes uident ut Solinus interpretatur flexis crurum nifibus i grediuntur: mantopodes Pomponio Plinioq; uocantur in disputationem reuoco: non decido rē. Ac cedit q in peruetusto græco codice qui & herbas & aues pictas continet: mantopodes unum genus uolucrum describitur. item. Inferam in alium ruminantis modo defert). Vetus codices in uera alium ruminantis more defert.

Ex capite. xlviii.

Megnatus caluinus). Scribo Egnatius Caluinus: aut M. Egnatius Caluinus.

Ex capite. xlix.

Veneri in italiā bodriacenses bellis ciuilibus trans padum). Bebriacēs emēdauit Merula rectiss. sine. Cornelius Tacitus: Eo igit die quo Bebriaci certabat aue inusitata facie apud Regiū Lepidi ce lebri lucco cōsedisse in colle ut memorat: nec deinde coetu hoium aut uolantū alitū territam: pulsamue donec Oto se ipse interficeret. De Bebriaci iter Cremonā & Verronā oppido ubi Vitellius cū Oto ne conflixit: Suetonius & Plutarchus.

Ex capite. lii.

Generi nulla ex his supra quaterna edit oua). Codices manu scripti habēt Generis. Ego Aristoteli secutus ita lego: Cenchris sola ex his supra quaterna edit oua. Est autē Cenchris idē quod Tinniculus quē Aristoteles affirmat initio libri (sexti: soli ex adico genere quaterna & eo quoq; plura oua parere

Ex eodem. lii.

Vbi magni Pompeii tumulus
Casus mons

Vitiū notat
in libro Aristotelis Carduelis dicitur
a Spino

Cenchris
unde

Pelicanis

ptitace

Hematopodes

In disputationem reuocat
rem non decidit

Emendatio
Merulae
rectissima

Bebriacus
capus i agro
Cremonensi

EX LIBRO

- Perdices fali). Quidam legunt perdices fali: falso. Sūt enim fali aunculae: quas Aristoteles Aegithos appellat: fecunditatis magnae: ut perdices Gallinaeque item. Feminam edūt quae rotundiora gignunt: reliqua mare). Aristoteles libro sexto contrariū sentit. Foemina edī ex ouis quae oblonga sunt. mare e rotundis. ut fere scribi possit hoc loco sic: Foemina edunt quae oblongiora gignunt: reliqua mare. Aut fatendum ab Aristotele hoc est a ueritate dissentire Plinium. Et infra. Alia rubri coloris ut phasianis cencridis). Legendū est Cenchridi: hoc est Tinnunculo. Ex capite. lv.
- Cenchris idē est qui & Tinnunculus. Anatū natura les domus est aqua. Ouum in sinu fouendū). Legitur fouendo. itē. Mox incertos concubitus sollicitate conuocātis). Vetus lectio: Mox incerti incubitus sollicitate conuocantis. De hoc & Cicero de natura deorum secūdo. Anatum inquit oua gallinis saepe supponimus: e quibus pulli orti primū aluntur ab his ut a matribus: quibus exclusi foris sunt deinde eas relinquūt & effugiunt: sequētes cum primū aquā quasi naturalē domum uidere potuerunt. Ex capite. lx.
- Ficedula. Melancoryphus supra uiginti parit semper numero impari inaequalia). Verbū inaequalia: superius canem est: nec Aristoteles unde hoc sumptum est addit inaequalia. Est autē Melancoryphus: quae atricapilla dicitur a Theodoro eadem cum Ficedula. Ex capite. lxiii.
- Coitus a ueris elephantis: camelis). Aristoteles libro quinto Camelos negat a uerfos: id est πυγνῶν τοιο: Cameli itē sedente foemina coeunt: nec a ueris: sed complectēte mare ut ceterae quadrupedes. & infra. Supradictorum plerumque feminae priores superueniūt). Vetus lectio Plerique: nō plerumque nam & sequentia id demonstrant. Reliquis inquit mares. Et infra de Taurorum coitu. Ingressi in conceptu). Theodoros ex Aristotele. Clunibus subfidere foeminā in cōceptu scribit: ipse Aristoteles uerbo utitur πρῶτον hoc est incedunt gradiuntur: ut ait Plinius: in coitu. meliusque hoc sine dubio: illud & infra. Achantis auis minima). Scribendū. Acanthis. & infra. In urina attolere crus ferz semestres). Scribendum fere: non ferz: omnia ex Aristotele. Ex. lxiiii. capitis scriptioe.
- Solidipeda animalia & bisulca. De uaria generatione auium). Scribo animalium non Auium. & infra. Ex omnibus quae pfectos uel tantos uel innumerofos edunt. item plures cōtra naturam solidipedum aut bisulcorum). Locis est omnino deprauatus: ut de subis tamē intelligi posse uideatur quippe quas uicenos partus edere: itē Solidipedes & Bisulcos eē constet. Aut certe cōiungēdus est cū sequenti capite de Muribus hoc modo. Ex omnibus quae perfectos foetus tantū & numerosos edunt item plures contra naturā Solidipedū aut Bisulcorum: supra cuncta est murū foetus & reliqua. Non quod mures Solidipedes aut Bisulcos dicant sed quod numerosi foetus Solidipedum aut Bisulcorum generi non conueniant. Ex capite. lxx.
- Apud perlas uero praegnantēs ueneris patientis & utero parietis repertas). Scribo: Apud perlas ut praegnatēs in utero parietis repertas: id quod uetusti fere affirmāt codices. Quid quod Aristoteles libro vi. Terrae inquit Perlae parte quadam Murae foemina rescissa foetus foeminini praegnatēs cōperiunt. Ex capite. lxx.
- Pulicaris herba pulices necat etiam cuniculagodon. Polypus cunicula admota ab odore protinus resilit). Legendū: Cunicula admota: hoc est Conyza uti quit libro. iiii. Aristo. Hāc herbam Theodorus Pulicarem conuertit: quia pulices necat. Dicitur & cuniculago interdum Plinio: id quod nomen frequentius est. Ex capite. lxxii.
- Sphinges atque Satyri simiarum generis. A uibus deuoratis solidis cōtentiōe plurima & cetera ossa reuomunt). Vetus lectio nō Cōtentiōe sed Cōtentiōe. itē nō plurima: sed pluma: ut proinde scribendū putē: a uibus deuoratis solidis cōtentione plumas & cetera ossa reuomūt. Simile huic paulo supra hoc capite: Spectāda quidē inquit draconum arte: aut. n. solida hauriūt si tā fauces capiūt quae deinde i semet cōuoluti frangūt intus atque ita putamia excutiant. Ex capite. lxxii.
- Corus & clorus). Aristoteles libro nono. χλωρίων id est Chlorio: qui latine Vireo dicatur Plinio uolumine decimo octauo: Est & Cloris a uicula: quam Theodorus luteum & luteolam conuertit. Ex eodem. xxiii.
- Ichneumones & uespae phalanges & aranei). Legendū est ichneumones Vespae & phalanges aranei. cū dicat Aristoteles ichneumonem dissidere cū phalange. Plinius quoque libro undecimo: Vespae inquit quae ichneumones uocant. Sunt autē minores quae aliae. unū genus ex araneis pīnūt phalangū appellatū quae uerba ex Aristotele item sumunt. Phalangū quādoque phalax ab Aristotele dicit: cuius originē i corollario monstrauimus: ut qui mutandā hac parte lectionem putarūt: errauerint: etiam si frequentius phalangū quae phalangis uocabulo ueteres utant. Sūt autē & aspidū & crocodilorum: pestis ichneumono

DECI MO

nes: ut inq. Plinius: quos etiā ichneutas quādoq. uocat Nicāder: Viuerat parua similes: ut mirari sit enarratorē eius poetæ genus aquilæ sacrū Herculi dixisse. Sūt qui murē indicū uocari modo sentiāt.

Ex eodem. lxxiii.

Aegithum uero in tantum ut sanguinē eorum non credant coire. Scribi potest: Aegithum uero Anthus intantum ut sanguinem eorum non credant coire. Aristoteles libro nono: Aegithus idest Sa lus cum antho idest floro dissidet: Proinde sanguinem ægithi & Anthi negant inquit misceri posse. de hoc antho Plinius quoq. supra hoc libro imitari eū referens equorū hinnitus. quod & Aristoteles cō firmat.

Ex capite. lxxv.

Somniat statim infans. Negat hoc Aristoteles libro quarto de animalū historia: Nuper inquit in lucem editi & infantes ante quartū aut quintum ætatis annum fere non somniant. Sed cur pauore ex pergisuntur & fuctum imitantur: Respondet de animalū generatione quinto libro: infantes inquit dum uigilant non rident: cū dormiunt & rident & flent quandoq. Nunquid ergo somnare dici pos sunt: qui ea dormientes faciunt quæ nunq. fecere uigilantes? Igit. somnia inquit nō sunt quæcūq. dor miendo aguntur: sed præter somnia: ut iis qui dormientes resurgunt ambulāt & loquūtur: uidetq. in quit eodem modo quo qui uigilant: accidunt hæc & obseruantur quidem penitus: sed non ut somnia: Idem tamen auctor libro septimo: infantes inquit somniant: sed fero meminisse possunt imaginū. qd igitur contradicit ipse sibi Aristoteles? Minime. sed hoc sentitq. infantes si minus proprie loquēdū sit somniant: si proprie: non somniant. Sed hæc aliubi fusius edisserenda sunt.

Viuerre

Ante quartū aut qntū eta tis annū fan tes fere non somniant

Castigationes Plinianæ Eiusdem Hermolai Barbari Ex Libro. xi.

Ex capite Secundo.

d. Iposuit ieiunam cauam. (Vetus lectio Caueam nō Cauā. proinde sequitur: Vti aluū: hoc est Cauēā in iis dicendā esse non aluum: sed quasi aluum & quadā similitudine p portioneq. respondentē aluo.

Ex capite. iii.

Inter se similem qdem). Legēdū est Verum simile quiddam: ex Aristotele: qui hoc quod sanguinis loco atq. instar est analogon sanguinis appellat: quasi pportionale. item. Vt sepiæ in mari sanguinis uires atramentum). Scribo Vices: hoc est illud analogon. de quo dixi.

Ex capite. vii.

Metyn). Omnia exēplaria manu scripta & impressa quoq. aliqua: non Metyn: sed Comosin: ceu a Gummi dictā: quod græce Cōmi appellatur. Qua uoce utitur & Aristoteles in apibus. idem auctor pro eadem re nō Metyn sed Mityn dixit: quod uerbum modo Comosis: modo excrementū ceræ uer titur a Theodoro. Habetur & Myris per. y. in prima α τ τ ο ρ ο υ α ν θ η ρ. quod ille interpretat mutire p eo quod est murin facere. id in sepiis & omnino mollibus aspicit alio nomine papauer appellatū: per quod ipsa gula rēdit. in testaceis quoq. materia quadā uacans & retrimētia Mutis & papauer dicit. Quid si nō Comosin sed conisin quod tectoriū significat: legat. Prior lectio magis proba. itē. Mi tys crusta est prima). Dixit mox. primū id esse fundamentū: ut repeti nō debeat. proinde hoc loco for temeliū est ut legamus Nigra: q. prima: ex Aristotele.

Ex eodem. vii.

Ceræ initū populorūq. mitiore gummi propolis). Legendum Ceræ initium populorūq. e mitiore Gummi Propolis. Plinius libro uigesimo quarto: populi inq. ferunt in folijs guttā ex qua apes propolin faciunt.

Ex eodem. vii.

Conuehes rhithace). Aristoteles Erithace: quanq. & Rhithacem quādoq. habet codices. Alioq. ue re nascitur quod exp. dicitur. Theodorus Ceraginem conuertit hanc: quonia & Cerinthus quoq. dici tur: & a Dischoride Ceranthemis: uulgo eā uocare solent Carbinā in Etruria & Liguria: credo quia fla tu Africi nascat. quē ut inquit Vitruuius Carbam: nostri nauat Carbinum cognomiāt. sit quidem & nigrior ab uentis: sed agri eorum obnoxii sunt Africo: quē Lybicum hodieq. uel rura uocant.

Ex capite. ix.

Hyliscum uero thasium). index Philiscum Thasium non Hyliscum habet. Existimatio sua cuiq. sit.

Ex capite. x.

Quæ flores cōportant prioribus pedibus foemina onerant). legēdum est sine diphthongo Femi na: hoc est blæsa posteriorum pedū: ut inquit Aristoteles. item. Concameratione alui). legendum Aluei. itē. Circa singulos adūs). scribēdū arcus: hoc ē fornices.

Ex capite. xi.

Fucus ademptis alis in alueū traiectus ipse cæteris adimit). Theodorus in Aristotelis libro qnto: Si fucum inq. ademptis pennis in alueum traicias ipse reliquorū pennas erodunt: quasi non fucus is cui ademptæ sint alæ: sed apes ipse cæteris fucus alas uellant. Quod si uerum est: in Plinio legendū esset: Fucō ademptis alis in alueū traiecto ipse cæteris adimunt. Cōsulēdi sunt græci codices in qbus æquæ uarietas est parte plurima.

Ex capite. xiii.

Non alia suauitatis). Legendū Suauitas. u. arcus cælestis & siderum exortus in melle: quinto histo riæ suæ libro Aristoteles.

Ex capite. xv.

Analogō de dicatur

Tectorium

Propolis fit ab apibus

Carbinus uē tus a nautis nūcupatur

Concamera tio

EX LIBRO

Sedimētū in uino uulgo Lectus appellatur

Appellaturq; tacitum). Omnes antiqui codices habent Acceton: hoc est sine retrimēto sedimēto, ue: quod hodie quoq; rustici lectum stratum ue ac cubile in uino appellant.

Ex capite. xvi.

Plurimi (sideriten). Lego plurima fit Erice: ut cū superiore dicto iungas hoc modo. Et quoniam inquit ab æquinoctio ad uergiliarum occasum diebus. xlviii. plurima fit Erice. atq; ita fere habet omnis antiqua lectio. Quod autem sequitur. Tetradicen & sisarum). Theophrastus quendam fruticem appellat Tetradicen nō tetradicen æstate germinatē. Floret enim bis anno Erice prima & ultima syl. uestrium: ut in Dioscoridis editione ostendimus. itē Sisaram Varro non Sisarū. Porro Ericen apud nostros Tamaricen siue Amaricen uocari nemo dubitat: ex Columella Palladioq; Ericæum mel celebratur & a Nicandro λαρεο θαλασσοσση αφαρταρυφυλλομ ερεικη ηρτε μελισσιος περι βοσκειται ουλαμοσ ερπομ.

Ex eodem. xvi.

De ortu apū uaria sententia est

Album mel nō fit quod bithymū est). Aristoteles. album mel non fit quod e mero Thymo ē: το λευκου ουκ εκ θυμου ειλικριμουσ. item. Plures existimauere oportere confici eloribus cōpo sitis). Aristoteles duobus locis non Oportere: sed Apportari. De ortu apum inquit libro. v. uaria sententia est. alii eos parere & coire negant: sed deportare foeturā existimant. hoc ipsum libro de animalium generatione tertio. item. Reges plures incoantur nec defunt). Scribo Ne defint: ex eodē Aristotele qnto libro. Perit inquit ipsum examē nisi ducū satis habeatur: hoc est si defuerint: ideo inquit plures in eodem examine creantur duces. itē. Teterrimos negant). Scribendum puto Deterrimos necat. itē. Duo autē genera eorum melior niger. uariūq;). Aristoteles libro nono: Duo autem genera ducū sunt: melior rufus q̄ niger uariūq;.

Ex capite. xvii.

Si qua lassata deficit aut aberrauit odore. psequuntur). Scribēdum Lassatus: hoc est Rex ipse. Aristoteles libro nono: Si rex inquit ipse aberrarit omnes inquirere odoratuq; sagaci donec inueniāt eū psequi. itē. Potiusq; nascentium domos dirimunt). Aristoteles Diruunt: non Dirimunt.

Ex capite. xviii.

Adrepentesq; floribus opertas sufflant). Aristoteles non floribus sed Foribus libro nono: Subiēs inq; Rubeta aditus Alui afflat & obseruans rapit euolantes. itē. Rege ac peste consumpto). Scribe non ac sed Hac.

Ex capite. xx.

Exercitationē tamē solēnem habēt). Aristoteles libro nono: Exercitationē tum solennem habēt. sed hoc tamen non apibus sed fucis ipse tribuit.

Ex capite. xxi.

Cætera autē cortice araneis foetus & ipse inæqualis ut Barbarus alius euolat alius infantia ē). Legendū: Cætera autem cortice & arena: foetus & ipse inæqualis & barbarus alius euolat & alius in nympha est: ex Aristotele qnto libro ad uerbum fere: ac iulio Polluce. Habent & exemplaria manuscripta non in infantia: sed in nympha. nam & apes aliæ in uermiculo: aliæ in nympha esse peribentur. In uermiculo sunt cum primum ab incubatu excluduntur: excepto rege: qui non uermiculus sed itati penni ger existit. cætera turba cū formam capere cœpit: nymphae nominantur ait Plinius. in uerbo autē Barbarus: horridum ferumq; intuitu accipimus: ut de quodam myrrhæ genere Plinius: Troglodytica inquit myrrha aspectu aridior est fordidaq; ac barbara.

Ex capite. xxii.

Nidos luro fingūt salis specię). Theodorus in Aristotele nō salis sed Vitri. legit enī υαλοσ non οι αεσ. utra lectio sincerior: non extimo nunc. itē. Ea grandiore uermiculo). Legendū E gradiore uermiculo: itē. Inco mulier pamphile). Scribēdū in Ceo. Plinius libro quarto. Ex ceo inq; insula pfectā delectationi feminæ: uestem auctor est Varro. itē. Paphila platis filia. Aristoteles paphile Latoī filia: id est πασαφιλια τρων. Theodorus tamē Pliniani codicis fidē secutus est. illud meminiisse oportet in exēplaribus quoq; Aristotelicis non in Ceo: sed in Co scriptū uideri. cæterq; ut praxinus Varrōis auctoritas & Plinii facit ut dubitari nō debeat. alioqn facile fero ut q cōtrariū scribere cōfugiū hoc habeat. q̄si & Aristoteles de co insula nō de Ceo sentiat. q̄si & Varro ab Aristotele diuersa pdiderit: aut in utraq; isula id genus uestis celebratū fuerit: ut sequenti capite legat nō i Ceo sed i co insula cupressis Terebinthis Fraxinis Quercubus Depecti Bōbicina. Vege ut ita se tueri possint: te stari tamē debeat in Ceo nō in Co uestis eius originē a plerisq; tradi.

Ex capite. xxiii.

Humore lentescere). Vetus lectio post uerba hæc habet & illa: More ceræ.

Ex capite. xxiiii.

Ad saltū ingreditium). Vetus lectio assultum. itē. Prioribus cruribus lōgissimis). Theodorus in Aristotelis nono: prioribus cruribus nigris. quasi nō μεγαλοισ sed μελασι legisset. ipse cū Plinio sentiendum puto: quoniam de colore aranei huius nigro iam dixerat & Aristoteles & Plinius.

Ex eodem. xxviii.

Luporū modo minimi non texunt). Scribo Luporum nomine minimi non texunt: ex Aristotele ut aliud genus lupos: aliud Phalangia intelligas. itē q̄. Non ad hoc uidetur pertinere crebra tapexitas tela. Scribendum forte Cribrata pexitas tela: aut plexitas: ex Festo: plexa inquit colligata sunt ex græco: cui nos etiam præpositionem adicimus in uerbo perplexa. dicūt aut Pexa & quæ concinna

Co insula

VNDECI MO

sunt: ut depexa quæ lacerat. Terentius: Depexum dabo. Sed & Pexæ uestes a Plinio referunt octauo libro. & Martialis: Pexatum pulchre qui pexis uestibus utat. Nā ubi Persius dixit pexumq; togaq; recēti. Probus: Barba inquit tonsuræ genus est quo iuuenes sic tonsi Pexibarbi appellantur.

Ex eodem. xxiii.

Pariunt autem omnia in telas expansa. Legendū pariunt autē oua ea in telas expansa item. Ad iuuat enim incubare. Aristoteles: Adiuuat enim incubatu. hoc est foeminā mas Araneus. itē. Pariūt autem & tericenos. legendum Trecentos: ex eodem. itē. Consumuntur aranei quater septenis diebus. Scribo consumuntur: hoc est incrementa iusta capiunt: ex eodem.

Ex capite. xxvi.

Cicadarum duo genera: minores quæ primæ pueniunt: quæq; sunt mutæ & nouissimæ pereunt. sunt autē multæ sequens uolatura quæ uocant achetæ. Romani codices longe aliter hoc modo: Cicadarum duo genera minores quæ primæ & nouissimæ pereunt sunt autem multæ. itē maiores: quæ canunt: uocant Achetæ. Vetus exēplaria uerbum illud Volatura: scribunt uolatu rara. ut sit sensus: e cicadis alias minores esse atq; mutas & multas quæ primæ ueniant: & nouissimæ pereāt. Alias quæ post has sequantur maiores & raras esse. Diuidit & hoc secundum genus: quandoquidem alia maiores sunt: alia minores: quæ sūt maiores: canere atq; Achetas uocari utiq; si sint mares quæ autē sint minores: Tettigonas: & canere item sed minus modo nō sit foemina. silere enim in utroq; foeminas. itē

Et quæ minores ex his sunt tettigometræ. legēdū Tettigoniz ut dixit auctor Aristoteles & uetus lectio. Etenim Tettigoniz a Tettigometris differūt. Proinde Theodorus priores Cicadastras posteriores Cicadarū matrices interpretat. itē. Transeant uelut folia. Legendum in folia ex eodē Aristotele.

Ex capite. xxvii.

Iccirco nō sunt cyrenis circa oppidū nec in capis cicadæ. legendum iccirco sunt Cyrenis circa oppidum nec in capis: ex Aristotele qnto libro: Nāci nō possunt inquit Cicadæ ubi defunt arbores: iccirco Cyrenis in capō nullæ habent: cū circa ipsum oppidū multæ proueniant. itē. In regio agro silent oēs: ultra flumen in locis canūt. Legendū est in Rhegino agro. Diuidit autē Rheginos a locris fluius Cæcinus ut inq; Pausanias: cis eum amnem Cicadæ nō strepunt. Hos autē Locros qui in Italia sunt Græci: Hesprios appellant: & Epizephyrios quoq; ppter ea q; promontorio appositū sunt cui nomen est Zephyrium.

Ex capite. xxviii.

Lampyrides). & hic & xviii. libro. sed Aristoteles pyrolapides: Cicalæ ait Plinius a nostris dictæ itē. In thraciæ partibus iuxta olympū. Vetus lectio: iuxta Olinthum est qdē & Olympus in ea terra. sed cū & Olinthus sit a qua Demosthenis olinthiæ orationes uocatæ sunt: fidem antiquorum exemplarium quamobrem nō lequar haud scio.

Ex capite. xxix.

Pariunt in terra dimisso spinæ caulæ. scribe Demisso. Aristoteles qnto libro: Pariunt inquit Locustæ in terra dimisso cauliculo. itē. Quod miremur: famē quoq; quā propter externa pabula prætericiunt imminere. Legendū est: Quod miremur: famē quoq; quā propter externa pabula prætereiciunt imminere: ex uetustis codicibus.

Ex capite. xxx.

Vere & hæ ut apes cōmunicātes. Verbū illud Vere: hoc est Verno: ad præcedētem refertur clauis: ex Aristotele quinto libro: Coeunt inquit & formicæ ac uermiculus pariunt: ortusq; uerno tempore agitur.

Ex capite. xxxii.

Atq; asilus imprimis infidet ex rore hic raphani folio. scribēdū Atq; imprimis ex rore. infidet hic Raphani folio. Aristoteles libro qnto: Alia inquit ex rore fiunt qui frondibus infideat. item. Et tridua eruca. mox urica: quæ adiectis diebus crecit imobilis. Legendum & triduo mox Eruca: quæ adiectis diebus crecit imobilis: ex Aristotele: item uetustis exemplaribus. itē. Ad tactum mouetur aranei. Legendū arbitror Araneæ: hoc est paniculi araneosis: quo tacta chrysalis obducitur: ex eodē. Aristotelis: quem locum Theodorus ita uertit: ad tactum mobiles meatibus araneosis obductæ.

Ex capite. xxxiii.

Asinum tantū & oues. Aristoteles libro quinto: Asinum & capram & oues: ex iis quæ pilos habēt sola pediculis immunia esse tradit. itē. Alii rursus generantur sordibus aridi soli posteriorum crurum laciua petauri & auri. Legi potest posteriorum crurum laciua Petauristarum: hoc est qualis Petauro ludentiū aspiciunt ut hæc de pulice uel simili aliquo ut opinor intelligantur. Petauristæ sunt inq; marcellus quicunq; saltibus uel scenis leuionibus mouentur. Petauron tamē iulius Pollux dici caueam existimat in quā se cortis alites cubitum iurare conferunt: Varro: Galli & Germani petauristæ: Claudianus: Vel quū more auium sese iaculantur in auras. Meminit & Martialis & iuuenalis.

Ex capite. xxxiiii.

Est animal eiufdem temporis. Legendum puto eiufdem turpitudinis.

Ex capite. xxxvi.

Pyralis a quibsdā pyrausta. Vetus lectio & hic & in indice non Pyrausta sed Pyrotus habet. Alioq; Pyrausta uermiculus is est Aristotelis: quē & Cleron uocat aranei specie nocētē fauis: q̄q; & pyrautis

Pexatus pulchre q fit Pexibarbus

Genera cicadæ diuersa

Cicadæ ubi defunt arbores nasci nō possunt

Olinthiæ Demosthenis orationes uocatæ sunt

Petauriste q dicantur

EX LIBRO

legitur non Pyrausta in ipso: etiam si Theodorus convertit Pyrausta. De Clero meminit & Plinius hoc libro capi. xvi. Similis inuersione est & in lapide Carbunculo quē Plinius appyruſta ſcribit uocari ultimo uolumine. Theophrastus & uetusti codices apyrtoton hoc est απυρτοτον ut docebimus.

Ex capite. xxxvii.

Pipiones qui sint uipides minores grues dicuntur
Pico martio & gruibz arieae. Fuit quando ſcribi poſſe crederem. Pico Martio & Gruibz arieae. ſed quia id earum conſtabat: ueterem lectionē malim ſequi: ſic habentem. Pico quoq; martio & gruibz balearicae: Plinius li. ix. in balearibus ait infulis in honore menſarū eſſe uipiones. Sic enī inquit uocat minorem gruem. Nam pipiones apud Aelium Lampridium in Alexandri uita pro columborū pulis capimus.

Ex eodem. xxxvii.

Lithoftrota
Lienoſi lie- ne laborātes
Lendioſus
Vt lyras decerent. Vetus lectione: Vt lyras diceret: unde nomen quaſi Terpficerotes: ut quibuſdā placet: uelut a modulatis & quaſi ad lyra cōpoſitis cornubus. Itē. Aliis ad iſtū pluribus modis. codices antiq; habent aliis ad iſtū. Aliis adunca: aliis redunca: aliis ad iactū pluribus modis. Item. Nunc quae ceroftrata picturae genere. Legēdū arbitror Ceroftrota ut Lithoftrota: hoc eſt cornubus lapidibz ſtrata: itē. Bourn attritis ungulis cornua unguēdo a ruina medent agricolae. Scribēdū nō a ruina: ſed aruina. itē. Miconii carētes pilo gignunt ſicut in cauno lienofii. Scribēdū Lienoſi: hoc eſt Lien laborantes. Quidā Lienteroſi: hoc eſt Lienteria quā noſtri laxitate inteſtinorū uocant: cum cibus nō pſcitur ſed incoctus egeritur. Alii quoniā de Capillo agatur legēdū arbitrant. Lendioſi: hoc eſt lendibus & capitis animalibus ſuffercti. Vtūq; in terra Caria ppe Rhodū Caunii peſtilente coelo ſunt: uulgato apud Strabonē alioq; Stratonici Cytharcedi ſale. Athenaeus & in pelaeos eū dicacem fuiſſe tradit quos uirides lienofosq; ideſt χαλκρονος και σπληνιωνας fere naſci cōſuebat. Lienoſi aut ſunt ait Ariſtoteles de partibus animalū libro tertio quoties excrementi plus in lienē diuertit q calor eius uiſceris poſſit cōficere. Hippocrates & celſus qui diu inquit habēt faciē pallidā & tumidam aut capite aut uiſceribus aut alio laborant. Pōponius: Caunos inqt oppidū ualitudine habitantiū infame: De Myconii aut qui capillo careant meminit & Strabo iis uerbis: Caluos inqt ipſos moris ē dicere Myconioſq; in ea inſula quaſi gentile id uitiū eſt. Hae mentio Caluicii admonet me ne locum Suetonii in Caligula praeterea: ubi dicat: Nullius inſpecto ellogio a caluo ad caluū duci iperauiſſe: Audito enī grāmaticos ignorare ſe ſateri qd haec uerba ſignificent: alios nomen loci caluū credere: alios praefecti cuſtodiaz: uaniſſimo utrumq; cōmento. Docet id luculentus auſtor Dion απτο φαλακρον πρποσ φαλακρον ideſt a caluo ad caluū iuſſiſſe noxios interfici: hoc eſt qdūq; inter duos forte caluos ex ſontibus ante ſe cōſtitutis: aderat: laniados beſtiis rapi uice pecudū mandaſſe quae carius uendebatur. plura dicerē: ſed haec alieno loco ſatis multa.

Ex eodem. xxxvii.

Locus i Suetonio declaratus a Caluo ad caluū
Et olentes fugiunt ad mota ferramenta. Legēdū arbitror: & Solenes fugiunt &c. Cōcharum id genus eſt: quod & Onychas & Daſtylos hoc eſt unguis & digitos uocamus: itēq; Donacas & aulos: ut poſt liquebit ex Ariſtotele Athenaeo Plinio: qui tamen inter ea diſcrimē aliquod fecere. Apud. M. Varronem quoq; ubi legitur Sirene peſtunculi unguis: forte Solenes ſcribendum fuit.

Ex eodem. xxxvii.

Iocus apud Tranquillū
Locus apud Noniū emē- gatus
Bruncitas
Pleriq; uero naturale ut nutare nō ceſſent. Legendum eſt Niſtare: quod graeci σκάρδαυνται dicunt. itē: tiberio caſari in tenebris clariores ipſi aliam quā genitorū mortaliū fuiſſe naturam orcis in tenebris clariores ferūt. Legēdū eſt ut uerba. Orcis in tenebris clariores ferūt: demantur. tū ſeq; tur Vt expergeſctis nocte & reliqua: ex uetuiſtis & Romāis exēplaribus quae nec Genitorū mortaliū ſed Caeterorū habēt. itē. Diuo auguſto equorū modo glauci fuere. ſupraq; hominē albicantis magnitudinis: quā ob cauſam diligentiſſe ſpectari eos iracūde ferebat. Trāquillus: Oculos inquit Auguſtus habuit claros ac nitidos: qbus exiſtimari uolebat in eſſe quidā diuini uigoris: gaudebatq; ſiquis ſi bi acrius cōtuenti quaſi ad fulgorē ſolis uultū ſummitteret. Sūt qui haec duorū auſtorū uerba diſſenſe cōtendant: mihi maxime conſentiunt.

Ex eodem. xxxvii.

Labra qbus bruchi labeones dicti. Ilego: A quibus: nō quibus. itēq; bruchi fortatte melius q Brochi. Nonius brunci ſunt inqt productio ore dentibus prominentibus: Ex lucili ſatyra brūcus nouit la nius dēte eminulo: hic ē rhinoceros. in quo ſciēdū: in oibus Nonii codicibus nō Eminulo: ſed Emulo corrupte legi. pauloq; infra. Brochitate inqt dentiū ſeneſtus in equis & caeteris ueterinis intelligiſ. hoc eſt pminētia & magnitudine: Bruncitate ſcribēdū: & infra. Nouiſſimi qui gemini uocant. Legēdū Geniini: quos Cleantes appellabat Sophroniſteras: alii Cranteras. Sūptū hoc ab Ariſtotele. Meminit & Aelianus. itē. Frater eius nō mutauit primores. ideoq; praeteriuit. Legēdū arbitror: Per triuit.

Ex eodem. xxxvii. de Voce & lingua.

Mares tum uocant ololygones. Scripti pōt Ololyzontes: quādo quidem uoces & ululatus ipſi dicunt Ololygones. Ariſtoteles libro. iiii. Genus inquit illud ululatus: quem Ololygonem nominat: mares intra aquā reddunt. itē. Palpitante ſibi lingua. Legēdū ibi: nō Sibi. alioqn ſoloeſmus eſſet. Ariſtoteles ποιει δε τον ολολυγον οταμεισοχειλην την κατω σταγορα ποιησας επι τω υδατι περι τει με τη αρω.

Ex eodem. xxxvii.

DECIMO

Sub ea minor lingua nulli oua generatium. opera eius gemina duabus interposita fistulis. iterior earum epiglossis appellatur arteria. (Legendū arbitror: Sub ea minor lingua epiglossis nulli oua generantium: opera eius gemina duabus interpositæ fistulis: interior earū appellatur arteria: ex Aristotele ad uerbum fere.

Epiglossis

Ex eodem. xxxvii. de corde. Palpitat certe cor: & quasi alterū mouetur intra animalia). Legendum est animal: nō animalia: ut sit casu recto: itē. Spariaq; ramorū serie). scribendum Spariæ. sequitur. n. Per alias minores omni bus membris uitalem sanguinem rigant. id ipsum Aristoteles Galenus cæteri.

Ex eodem. xxxvii. Auguria id p singulos annos). Legendum est Augeri id per singulos annos. Solinus quoq; corda in qntum & sexagesimū a cōceptu diē crescere cōmemorat. itē. L. Posthumio. I. albino rege sacro- rū). Sunt codices in qbus. L. tantū albino scribif. Quid si ad hunc modū? L. Posthumio Albino rege sacroq; De. M. posthumio albino L. iuius l. v. iter. viii. Tribunos militares cōsulari potestate. Fuit & al bius posthumius inter eos. nā & alter posthumius Caluinus in eodē auctore nominat. Sūt & codices hac parte in qbus nō. L. sed Marcus posthumius legif. De illiricis triūphasse. L. posthumii albinū: legi mus. Plutarchus albinū contra regē pyrrhum cōsulē fuisse tradit. itē. Certe exeat oratio uitellii). Scribendū extat: nō exeat. De hoc. P. Vitellio Suetonius.

Locus in Suetonio

Ex eodem. xxxvii. Tharnen & in cherronēso ad p. pontidem). In Thracia themem: nō Tharnē Stephanus. Est ibi & Therme ciuitas: unde Thermaicus sinus. Vtq; id quod additur: in cherronēso ad p. pontidem: ui- detur id esse quod Aristoteles secundo libro de historiis animalū: Leporū inq; genus tum alibi tū in Syano agro circa Bolbā lacum bina uidet habere iocinora. Etenim. Syce ut libro quarto diximus ui- det in Cherronēso Thraciæ oppidū fuisse. De lacu aut Bolba Stephanus qdem meminit iis uerbis: bolba inq; & urbis & stagni nomē est: sed qua in terra sit nō explicat. itē. In pectore fel ē & cæteris aubus). Legō & cæteris omnibus: cū q; statim sequit. Vitulis qdem marinis ad multa quoq; inquit no- bile. tū uero maxime q; paulo mox ante: paucis autū in pectore fel haberi dixit. Videor & Aristotele super hoc legisse.

Bolba

Ex eodem. xxxvii. In cæteris eæ ilia qbus capaciora intestina). Legendū in cæteris ilæ a quibus & c. Est autē ila siue a graco dicta unde gracilioris intestini morbus appellatur ileos. i. ei λειος siue ab ina: quo uerbo ut est apud Festū: tenuissima pars rei siue pellicula significat. Varro farciminis ait genus Hila ab hilo dicta idest minimo. De Lactibus miror unde Theodorus Gaza pro Mesenterio accepit. Plautus certe i ali is quoq; aialibus q; in hoie atq; oue intestina exiliora Lactes uocauit. illud nimis licēter ut alia Sparta nus ait. Murenag; lactibus & lupog; in mediterraneis oris Helio gaballū pauisse rusticos suos. Nā ile quod infima parte collocatū est in hoie Colū grace dicit: unde colici dolores in: craffioribus intesti- nis. Habent & ilia plurali numero. non tamen pro intestino: sed p ea parte quam græci ab inanitate Ceneona & q; flaccida sit etiam Lagona uocat. Ipā inquit Celsus ilia inter coxas & pubem imo uen- tre posita sunt. Ex Lactibus autē hoc est gracilioribus intestinis: quæ tria sunt: Tenue: ieiunum. Pili- ros: id quod ieiunum dicitur Varro ilam siue Hiram uocauit. At si quis Theodorum tueri uelit. pro Mesenterio Lactes interpretantem: sciat partem & id quod continetur pro eo quod continet acce- ptam. Etenim Mesenterio lactes inuoluunt: ut a spinæ contactu duro munitiores magisq; septos red- dat. Probus: lactes alii dicunt loca sub umbilico in lateribus pubetenus delicata adeo ut plagam ferre non possint. qdam pro intestinis pinguibus ut Persius lactes unctos dixerit hinc. Quidam inquit pro membranis qbus coherent intestina inter se.

Vnde colici dolores

Lactes p ite- stinis pingui- bus

Ex eodem. xxxvii. Quibus neq; dētes utriq; nec ruminatio). Quibus dētes utriq; nec ruminatio id ipsū & Aristoteles cū alibi: tū lib. ix. itē. Cynocephalo aui nō ee cōstāt liene). Scribēdū Aegocephalo: quæ Theodoro Capriceps uocat. Aristoteles secūdo libro Aegocephalos inq; aui liene oino caret. Nam Cynocephalus quadrupes est iisdē auctoribus.

Aegocephalo

Ex eodem. xxxvii. Viliua enecto partu melior q edito. eiectitia uocat illa. hac procaria). Sane uerba hæc sequētib; collata multū obscuritatis habet: illud meminero Pliniū priore loco de Eiectitia loqui usq; ad eā finē: quo eiecerint die: ut Eiectitiā intelligat partu eiecto seu enecto. porcanā edito. qd litteratores hac pre- sentiant. Proinde ubi scriptū est. Proxima eiectitia est: occiso uno die post partū). legerim libe- rius Eiectitiæ q; eiectitia. itē occisæ q; occiso ut hic de porcaria sermo sit cuius sumē optimū. sequit. n. Eiectitiæ deterrimū. Quod aut subdit. Antiq; abdomen inquit uocabant priusq; calleret id scientes occidere nō assueri). Scribendū arbitror: Antiqui abdomen uocabāt: prius callere id finentes: occide- re nō assueri. Plautus i Perulo ad hāc cōsuetudinē fere alludēs. Vide sis iqt calles. cui respōdēs cōser- uis qd opus inquit est urbis: Callum abrugnū callere æque non finam. est aut sensus. id quod mō Su- men inq; dicit. hoc est fuillas cum lacte suo mammas: ueteres Abdomen uocabāt. ab lacte opinor iā abditio & fugatio: ut pote q ante q; ubera callescerent: hoc est siccato lacte dureferent. Suem occidere non tolerēt. De Sumine Martialis: Esse putes nundū sumē sic ubere largo Effluit & uiuo lacte papilla- tumet. de uiliua quoq; idē poeta: Te fortasie magis capiet de uirgine porca: me materna graui de sue

Locus in Plauto

EX LIBRO

uulua capit. Apitius uulua sterilem comendat. Plinius primipara. Dicunt autem parêtes primipara: foetus uero primigeni. unde Lucretio Coortus & dies mudi primigenus. Vtuncq; si locū salebrosum restitui desideras: cōsulendi sunt huius ganæ periti. Cōmonefaciēdi uero sumus Eiectiā a græcis εκβολα & εκτομια nominari. Porcariā uero uai αμ αuctor Athenæus. Differt eiectio abortu: q; illa grandioris foetus est abortus: quem græci εκτρωσμοῦ appellant: intra quadagesimū diem contingit. ab domo in homine ut ait Cellus ab illius ac pube sursum uersus ad præcordia pertinet.

Ex eodem. xxxvii.

Nerui orfo a corde bubuloq; etiam circūuoluti. Legendū ex Aristotele. Nerui orfi a corde bibuloq; etiam circūuoluti: hoc est humore albedo glutinosoq; quo ipsos neruos & nasci & ali perhibent. itē. Nodisq; corporum. Legendum est Nodos: ex eodem. Neruis inquit nodi ligantur ossium. itē. Inter os latent arteriæ. Legendum: inter hos ut sit pronomē: ex eodem.

Ex capite. xxxviii.

Emissus spiritus trahit secum. lego Spiritum. itē. Macrio uiro prætorio. Vetus lectio diuerfa: Macrino iusto uiro prætorio.

Ex capite. xxxix. de Hippopotamo.

Vt inde torreat eice. Vetus lectio: Vt inde torreat hacta. aristo. secūdo historiā suā libro: Tergoris in equo fluuiatili crassitudo tanta ut ex eo inquit fiant uenabula. Herodotus quoq; secūdo libro: Hippopotamus inqt tam crasso corio est ut ex eo faciant ακορνι & υς α. itē. Elephantorum quoq; terga impenetrabiles fetas habent. Vetus lectio non Setas: sed Scafetias: quæ uox eū sit deprauata: & Plinius. viii. li. neget Setas Elephas uillas esse: fieri potest ut ad hunc modū scribat: impenetrabiles quasi fetas habent. Nō. n. setæ ibi sunt sed quasi setæ: hoc ē minuti pili. Aristoteles de animalium generatione. li. v. Elephantū atq; boues tenuiore pilo q; fues tanguntur.

Ex capite. xxxix.

Inuentæ tamen quædam defluuio capitis inualidæ uelut languidiores cū mēstrui cursus steteret. Vetus exemplaria non Languidiores sed Lanugines. Aristoteles quoq; in mento inqt mulieribus pili non pdeunt nisi interdum pauci cum mēstrua subistere. ambustus ē locus: sed stat sensus: in foeminis & defluuiū capitis & quandam in mento uelut lanuginē spectari aliquādo. itē. Quibusdā post genitæ uiris sponte nō nascunt. Legendū Post geniti. ex Aristotele: qui ait fieri posse ut pilis post genitis cuiusmodi sunt pubes alarum atq; menti: uitio aliquo naturæ homo careat. Nam cōgeniti sunt qui superciliis capiti palpebrisq; dicant.

Ex capite. xl.

Sues inquit generosæ duodenas uulgares binis minus. Lege Binas minus.

Ex capite. xli.

Cameli lac mulgetur ne in itinere grauescat

Cameli lac mulgetur ne iterum grauescat. Legendum quidam putant Cameli lac mulgetur ne in itinere grauescat. Ego exemplaria seculi uetera sic lego: Cameli lac habent donec iterum grauescat. Aristoteles: Pariunt inquit Cameli uere: atq; lac tam diu seruant q; denuo conceperint.

Ex eodem xli.

Omne autē lac igne spissatum humore feruescit. Legendum omne autem lac igne spissatur: frigore serescit: hoc est in serum abit ex Aristotele qui ait αἰοπποῦται. Alioquin uerbum Serefcere. Poetis quoq; pro serenū fieri succariq; accipitur: Lucretio Virgilio cæteris.

Ex eodem. xli.

Sūmis remediis pferitur inuli coagulum

Coagulum inutile leporis ædi laudatum præcipue tamen dasypodis. Lego coagulum inuli: Leporis: Aedi laudatum & cætera: ex Aristotele: qui ex inulo maxime commēdat. Plinius octauo libro. Contra morbus inqt præcipuum remedium ex coagulo inuli in utero occisi. Alioquin leporis coagulum nemo damnat. Plinius quoq; octauo & uigesimo uolumine. Sūmis inquit remediis præfert inuli coagulum in matris utero ex: ut indicauimus. itē non multo post: leporis inquit coagulum & contra uenena addit antidotis. Nicoon quoq; in libro de facultatibus αἰσθητικῆν τῆν πρὶ τῶν αἰσθητικῶν τοῦ μὲν βροῦ δεύτερα μὲν τοῦ δακρυῶν τριτὴν δὲ τοῦ εἰρῶν.

Ex capite. xlii.

Ceutronica uatificum. Vetus lectio Ceutronon terræ Natificū. De Ceutronibus libro tertio Strabonis testimoniū adhibui. Et infra. Auximatem ex umbria. Vetus codices Aefinatem. Plinius libro tertio Aefinates populos Vmbriæ cōmemorat: ut diximus. Aefin quoq; amnis & urbis nomen in ea regiōe scimus auctore Ptolomæo & cæteris. hodieq; ita uulgo dicit. auximates in Piceno sunt: non in Vmbria.

Ex eodem. xlii.

Auximates in piceno sunt

Et caprarum gregibus sua laus est in recenti maxime: eam augente gratiā fumo: qualis in ipsa urbe conficitur cūctis præferendus. Magnæ contētionis causam hic locus dedit quibūdā legētib; nō Capræ: sed Epityrum: nec in recenti: sed Agrigenti: atq; ita sane oēs manu scripti codices legūt: Epityrum non Epityrū sed capityrum: Nos de hoc in corollario nostro abunde multa diximus. De Epityro Plautus in milite Si unū Epityrum edam. De cafeo Siculo iulius Pollux & Athenæus & alii pleriq; Nec hoc dico q; probem hoc loco Epityrum & Agrigenti: sed ut cōmonefaciam legentes. Alioquin non cafei sed cibi genus esse Varro tradit Epityrum: quo frequentius Sicilia q; italia inquit usā.

De Epityro

VNDECI MO

Ex capite. xliii.

Thracio. n. studio in caui caesaris ludo notū est dextrā fuisse proceriorem. Legēdū thraci nō thra-
cio. Gladiatores quosdā ita notatos scimus omnes Aufonius: Quis mirmilloni cōrenditur? æquima-
nus threx. Nā de Volcatro sedigito: cuius meminit hoc capite: & qui de poetis scripsit mētionē habet
Gehus sexto libro. De Caio autē Oratio: cuius sedigitæ filia fuerunt: nondū legi. Cæterū uetusti co-
dices habent Curiatii: Nihil muto.

Ex capite. xlv.

Cætera aialia in diuersum posterioribus articuli pedibus q̄ prioribus). Legēdū Articulus: subau-
di Fleſunt. itē de Lacertis. Humani pollicis modo). Venus lectio nō pollicis: sed poplitis. qd̄ & ue-
rius. itē. Aues & quadrupes alas in priora curuant). Siq̄s ita legat: Habebūt alas quadrupes. p
inde scribendū erat: Aues: ut quadrupes & cætera.

Ex eodem. xlv.

Vari. uatiae. uatiniq̄ uitia). Legēdū: Vari Varize Vatinii quæ uitia & in quadrupedibus hoc ē ha-
bens: Aristoteles auctor & uetusti codices. De feruili Vatii uilla: in epistolis Seneca: Vident autem ii
esse q̄ pedes extrorsum tortos habent. Varro de canis forma: Pedibus inquit potius uariis q̄ uatiis.
Sunt autē codices in quibus non Vatinii sed Vatiēni legitur. quo nomine Narbonēsis orator nobi-
lis fuit: de quo & Hieronymus i chronicis Eusebii. & Martialis: Docti p̄ia Narbo Vatiēni. itē. Est
enī bīfūlcum discrimine exiguū: pessimus uestigio carnoſo). Quidā locū hunc ita uel non intelligunt:
uel quod intelligunt explicare nesciunt: ut cōfundant omnia. Legō: Pes nō Simus sed imus: sequit̄ enī
Vestigio carnoſo. Aristoteles: in uestigio inq̄ carnoſi pedes. Sunt & codices in q̄bus ita plane legi-
t̄.

Ex capite. xlv.

Nā fues ex utroq̄ genere existimant̄. ideo foetus eaq̄). Legēdū uidet̄. ideo foedi eaq̄: hoc est defor-
mes Suilli Tali sunt: & ita codices uetusti habent & Aristoteles Διο φησι ου καλας ραγαλον εστι.
Foedū inq̄ nonius cōsuetudine est deforme. Ridēda uero iperitia quorundā: qui uerba quæ sequunt̄
iungunt iis. Homine qui existimant̄ habere facile conuicti: legunt enī Omen non Hoīem. ut sit sen-
sus Suillos foetus habere omen: existimasse quosdā. predet meras ac pudēdas nugas refellere. sed con-
sulendū fuit in cōmune: intellectus ergo uerbosus est: Facile cōuictos eē qui Talos habere hoīem existi-
mauerunt. negat enī Aristoteles in humano pede Talos esse.

Ex eodem. xlv.

Talos autē rectus est in articulo pedis uentre emines concaua in uertebra aligatus). Legēdū Cōca-
no: id est parte eius supina & caua nam id quod intus est graci Cola uocat̄: hoc est Venerem: id autē qd̄
foras spectat ischia: hoc est Canē. capita uero eius Ceræas: hoc est Antennas: ut Theodoro placuit. de
quo qd̄ sentia: alio dictū loco sum. non differendo statim qd̄ apud iulium pollucem legit̄: qui non
Colon nec ischion in Talos: sed Coon & Chion uocari tradit: ut Cous iactus idē sit qui Senio: & Chius
idē qui & canis. Alii tamen pauci ut idem auctor est: canem pro rōnade accipiunt: Chium uero pro
Chiliade: qui numerus Cani sit aduersus.

Ex capite. xlv.

Linx sola utrinq̄ binos habet digitos). legēdū: iynx: ex Aristotele de partibus libro quarto: In iyn-
ce inq̄ una: utrinq̄ bini: caui ea q̄ corpus habet minus q̄ cæteræ aues p̄pensum in aduersum. Hanc
nostrī turbinē uocat̄: in famem ueneficus ad amorē. De qua pindarus & Theocritus. apud nos quoq̄
sunt aut qui & Torquillam nominent.

Ex eodem. xlv.

Ocen & drepanin). legō nycterin & Drepanin: ex Aristotele primo de aialibus. nā & codices an-
tiqui non Ocen: sed nectore habet pro nycterin. Est autē nycteris uestipertilio tā minutis pedibus ut ca-
rere uideatur.

Ex capite. l. de Caudis.

Nudæ hircis & apris (setosæ ut equis). Vetus lectio Nudæ Hirtis ut Apris: paruæ uillosis ut urſis:
præ longis Setosæ ut equis.

Ex capite. li. de Cicada.

Duabus sub pectore cauis). scribendū puto: aut duabus caueis: aut duobus cauis. etiā si uetus lectio
habet Cannis: hoc est quasi fistulis. itē. Et is qui caper uocatur). Codices antiqui Aper: non Caper.
itē Aristoteles κατ' ἄνθρωπον: quæ uox non Caprum sed aprū nobis significat. sequit̄ enī Grunnitū habet:
quæ uox Aproq̄ suumq̄ p̄pria est. Accedit q̄ i Eurota quoq̄ fluuiū Laconicæ p̄cis Orthagoriscus
uocalis est: ut trigemoleucido libro dicit̄. Est autē Orthagoriscus idē qui & porcus: Athenæo teste.
itē. Mira præterea sunt de uoce magna digna dictū). Verbū Magna superfluit in uetustis exempla-
ribus.

Ex capite. lii.

Vespe serpentes auide uescuntur). Codices antiqui legunt uespere.

Ex capite. liii.

Quin & suibus serpentes in pabulo sunt). Quanquā non ignoro diffidere Serpētes & Sues aucto-
re Plinio: tamen uetus lectio non habet Suibus: sed & his: ad hunc modum: Quin & his serpentes in
pabulo sunt: quasi ad Psyllos referre oporteat. de quibus superiora statim uerba dixi: Hominum in-
quit genera qui uenena serpentium suctu e corporibus exigent. Quid autem si non Suibus: sed qui-
bus: legatur: ad hunc sensum: Quin diximus & quibus serpētes in pabulo sunt: ut de Ophiophagis in-
telligas: qui ut Pōponius & sexto libro Plinius affirmant: serpentibus uescunt̄: unde nomen. Quia ta-
men pars hæc ex Theophrasto sumitur libro eius quinto de stirpiū causis: sere adducor ut ita scri-

Aufonii lo-
cus

Vatii q̄ dicā
tur

Ridēda quo-
rūdā iperitia

Cous iactus
idē est q̄ Se-
nio & Chius
idē q̄ & canis
Turbo &
iynx

Piscis uoca-
lis

Psylli

EX LIBRO.

Scarabei ro-
sa fugantur

Innatās spu-
ma Butyrū
uocat
Scythicae
herbe uirtus

bendum putem. Quin & ceruis serpentes in pabulo sunt: & aliis uenenum est. Teophrastus ελαφοι τον εχεις εσθιουσιν υφωυ τα αλλα θησκουσι. Ceruis inqt serpentes in paulo sunt: a qbus inter-
munf. alia & paulo post de serpentibus scorpionū ictu percuntibus. quod ipsum Plinius quoq; hoc lo-
co exequitur. itē. Alia alios appetunt odores scarabei rosam. (Codices antiq non habent uerbum
alia: sed iungunt uerba hæc cum superiore casu adhuc modū: Vultures unguento q fugantur: alios ap-
petunt odores. Sed quod sequitur: Scarabei rosam: scribendū Rosa: hoc est fugantur. Theophrastus li-
bro sexto de causis oi γυντες αραι ρουται υτρο των αυρω και οι καρβαροι υτρο των ροδων. hoc ē
Vultures unguento Scarabei rosa necant. Item. Inimicæ oculis maxime aut dentibus). Antiqua
lectio: inimicæ oculis. maxime autem dentibus. Ex capite. liiii.

Vt butyrū ut titipacæ). Legedū nō Titipacæ: sed uel Hippacæ uel Hippice. De Hippacæ Hippoca-
tes inuētum scribit Scytharum Hippacem ex equino lacte: in ligna inqt caua infundit id deinde ob-
turbant: innatantē spumam Butyrum uccant: id quod sedit Hippacem: id quod in medio subsistit: se-
rum. De Hippice uero Plinius uigesimo quinto libro. Scythicam inqt herbam in ore habentes famē
stimq; non sentiunt. idē inquit præstat & Hippice dicta q; in equis quoq; eundem effectum habet.
Traditq; iis duabus herbis Scythas etiā in duodenos dies durare: siti famæq;. Meminit huius & apud
græcos Theophrastus: Equestris a Theodoro dicitur. Itē. Aridis ac siti). Vetus lectio Aridis frigi-
disq; ac siti. itē. Minuiq; quod graue quod libet modo utilius). Legendum uidetur Minuiq; quod
grauat quolibet modo utilius. Finis Vndecimi Libri.

Castigationes Plinianæ eiusdem Hermolai Barbari ex libro. xii.

Ex Prologo.

Vo magis ac magis admireris). Vetus ois lectio non Admireris: sed admirari subit.

Ex capite. i.

9 Simplicia rura). Scribendū Simplicia. itē. Oleiq; ac uini præmissa). Legedū Pro-
missa. itē. Dionysius prior sicilia tyrannus regiā in urbē transfuit eas). Dic Re-
gium urbem ut arbitror ex Theophrasto qui ait εϋ τωρηγο. ut scribendū sit ρηγυ-
quæ ad traiectū fere posita est in italia. item. Haud alias fuisse in italia ac nominati hispania apud
auctores inuenitur). Codices nonnulli habet: & alias in italia. quod & magis cum sensu congruit. itē.

Romanorū arboribus instar). Legedū Ramis arborum instar. item. Latioremq; marmorū
nitore picturæ uarietate lacunarū auro cubuisse in eadem). Legedū est Letiorem q; ut sit & honestior
oratio: & sensus illustrior. itē. Laxe q; ramorum trabibus). Scribe Laxis: nō Laxe. itē. Epul-
lanti & paulo post. Capacem triclinio). Legedū est Epulanti & capace triclinio: alias senius uitabitur.

Ex capite. vi.

Maiores alia pomo & suauitate excellentior quo sapientiores indorum uiuūt folium alas auūi imi-
tatur longitudine trium cubitorum latitudine duum fructū e cortice mittit admirabilem. succi dul-
cedine ut uno quaternos satiet). Theophrastus non unam sed duas facit arbores: quarum altera gym-
nosophista indorum uelcantur: altera pennas auum folio repræsentet iis uerbis εϋ1 δε και ε τερων
δερδρον και τω μεγεθει μεγας και ηδυσκαρπτον θαυμαστον και μεγαλοκαρπτον και χρωται τρο-
φιων ηρωοι σοφοι και ην αμπεχομενοι ετερον δε ου το φυλλον τιμημεν μορφην προ μιν
τοιο των σπουδων πτεροισμοιοι α παρτιθενται παρα τα κρηνη. ηνκοσ δε ως λιπηυα
ον. illud nota uerim: quas Theophrastus σπουδων alas uocat: Plinium alas auum cōuertere. Verbum
σπουδος non modo Passerē aut Struthionem significat sed & aues alias: quod & nos quādoq; sequi-
mur: ut Cicero cum dixit omnibus passeribus inuitam a natura uoluptatem: hodieq; aues ipsas in cō-
mune passeres uocant Hispaniarū uernaculi. Ex eodem. vi.

Struchion

Arbori nomen palæ). Legitur apud græcos in historia quæ uocatur indica: non Palum sed Talā
appellari: hanc cuius fructū e cortice uelcantur: & lanugine in fummis iis nascente uestiatur indi. Sed
fieri potest castigationem esse lectionem latinā q; græcam. item. Dixerat alexander). Legedū edi-
xerat: hoc est ut Theophrastus inqt α τρεκρυξεν. Ex eodem. vi.

Cynorho-
dos

Similis Calice bombicino rhodo ferunt eam in campis). Legedū est ex Theophrasto. Similis ca-
lice pomi Cynorhodo. ferunt eam in capis. Tota inquit planta Cynorhodo similis. Sed & uetustico-
dices Cynorhodo habent: non Rhodo. Ex capite. vii.

Quales in passiolis). Legedū Quales in Phasiolis. item. Amaritudo grano eadem quæ piperi
Myrteo). Exemplaria uetusta Musteo non Myrteo. Est autem Mustei idem quod & recens: quem
sensum confirmant frequentia: Deest inquit tosta illa maturitas & reliqua. item. Medicamentū sic
quod uocatur lycione). Legendum Lycion: de quo multa Dioscorides. item. Absynthium aptissi-
mum medicina quod est spumosum Legendum est Lycium: non Absynthium: ex eodem.

Ex capite. viii.

DVODECI MO

Ibi frutex pestilens rhaphani folio lauri odore: equos inuitante). Legendū est ut alius sit sensus q̄ quem uerba praeferunt. nō enim Rhaphani folio sed Laurino describitur a Theophrasto: Rhaphani uero magnitudine: interpungenda ergo uerba sunt hoc modo: Frutex pestilens Rhaphani: folio Lauri: odore equos inuitante.

Ex capite. ix.

Alii brochon appellant). Dioscorides Blochon. itē. Malkacon). Dioscorides Madalcon. item. Adrobolum Dioscorides Adrobolum.

Ex capite. xi.

Arbores uocat gossampinos fertiliores etiam tylo uero minores quae distat. x. passibus). Vetus codices omnino melius: arbores uocat Gossampinos fertiliores etiam Tylo in minore quae distat. x. passuum. Duas enim Tylos in eodem sinu Persico haberi testis est Plinius hoc ipso capite ubi dicit: In Tyliis autem & alia arbor floret Violae albe specie. Ac ne quis putet in uerbo Tyliis errorem esse: theophrastum adeat qui de hac ipsa Viola in Tylo insula commemorat. accedunt & uerba Plinii sexto libro duas Tylos innuētia: Ex aduerso inquit Tylos insula totidem milibus a litora plurima margaritis & celeberrima cum oppido eiusdem nominis iuxtaq; altera minor a promontorio eius. xxii. M. d. passibus. itaq; aut hic scribendum erat: quae distat. xxii. M. d. pass. Aut ibi. x. M.

Ex capite. xii.

Alii aliphum). Lege: alii phu: ex discorde Galēo Plinioq; uigefimo primo libro. item. Quāmaxime alteratur). Legendum Quā maxime adulteratur: hoc est ut inquit Dioscorides ἀλλοτρίαι: Nā uerbum Alterare: in oratorū uiu nō est. philosophis aegre cōceditur: extraq; pro eo quod est alterno ut in Metamorphosi Ouidius: alterat undas.

Ex capite. xiii.

Simile acinosum). Legendum Semen accinosum: ex Dioscoride. Attingunt & miniei pagus alius). Scribendū est Minaei: Strabo Plinius & ceteri: ut i Myrrha paulo post docebimus.

Ex capite. xv.

Græci strigoniam). Dioscorides Stagoniam. & antiqui codices: a stillando dictū: hoc est ἀπὸ τοῦ σταγῆναι. item. Minorem autem orobiam). Dioscorides Arabia. idem antiqui codices: item. Miccas concussus elifas mamma uocamus). Legendū Māna: ex discorde Galeno paulo ceteris.

Ex eodem. xv.

Gebannitarum caput thoma). Lege Tomna siue Tamna. Plinius libro sexto: Gebānitae inquit pluribus oppidis sed maxime Nagia & Tomna. Strabo Catabinas & Catibanes eos uidetur appellasse quod & Plinius aliubi fecutus est libro quinto: ut in circuitu arabiae differat. Sed cum Strabo i catabinas tus gigni prodact: stent uero Plinius eam partē scribat arabiae libro quarto: quid respondebimus? Nempe fieri potest ut Strabo in ea nasci dixerit: quoniam per eos transire oporteat: qui ad nostrū litus aferunt tura. Quae diuersitas auctorum multis locis accidit Quod autem Catibanes siue Catabinas idem sint qui & Gebānitae: collatio uerborū Strabonis cum iis quae Plinius & hac parte scribit & libro sexto prodidit: euidenter indicauerit. Strabo κατὰ βαρβίς κατὰ τὰ Σερα καὶ τὴν διαβασιμὴν τοῦ ἀραβίου καλῶν. ὡς τὸ βασιλείου τὰ μὲν καλεῖται.

Ex capite. xvi.

Corticem lenem). Legendum Lauem: hoc est λείων ex Theophrasto & uetus exemplaribus.

Ex capite. xvii.

Erythraea sequens & in aqua stactea & atramitica). Legendum puto: Erythraea sequens & Minaei in qua Stactea & Atramitica. Nam & Dioscorides & uetus lectio: Minzēam hoc loco nominat. Stactea Erythraeamq; non nominat. Sunt autem Minaei Plinio foelicis arabiae populi: atramitis inquit mediterraneo iunguntur Minaei: mare acoliū. Strabo κατοικουσι δὲ μεμνημένοι τῶν προσεφθόρων μερῶν. Vnde potuit accidere ut Minaea myrrha eadē eēt quae & Erythraea. idem Strabo Myrrhā in Chatramotis nascentem a mercatoribus in Minaeos peru scribit: unde nomē ge neri. Aueritis quoq; ab oppido eiusdem Arabiae uocatur auctore Ptolomaeo ac Plinio.

Ex eodem. xvii.

Stactea uero a. vi. ad. l.). Lego Stactae. Nam Stactea syiuestris est una e quatuor sub Erythraea positae: Plinius supra. Stacten inquit cui nulla praefert: post hanc Satiua. item. Satiuae). Legendū est aut Satiuae: aut sestiuae. Plinius paulo ante: post Stactē satua & i syiuestri quoq; melior Aestua. itē. Saez uero quā odoraria uocat). Quidam legunt Sexta: quam & durisitin dici Plinius testatur. Romani cōdices non Sexta: nec Saez: sed Eius habent. Caetaz: de Odoraria nō est prius facta mētio. sed de sexta.

Ex capite. xviii.

Carduū similem alo teminis plenū: lacryma quae erumpit). Legēdū nō alo: sed Malo nec lacryma quae: sed lacryma: q; ut sit cōiunctio. Hāc herbā Plinius. xxi. libro Helxinem uocat: ixinē potius ut arbi tror dicēdū: Helxinem inquit radice foliosa eē ex qua media ueluti malū extuberet: cuius uertex summus lacrymā cōtineat: iocūdi saporis Acāticen Masticen appellatā.

Ex eodem. xviii.

Adulterat ut thura resina). Dioscorides Adulterat Thure & Resina. itē de Ladano. Hederæ flo re deroso). Sunt qui Plinius accusent q; Hederā uocet herbā unde fiat Ladanu: q; ea Dioscoridi Galeno ceteris nō Ciffo quae uox Hederā significat: sed Cifthos dicat. Sed cū paulus Aeginita Cifthon hāc

Tylos insula

Locus apud Ouidium

Gebannitae

Minaei qui

Stactae

EX LIBRO

etiam uocet Hederam quandoque reprehendi Plinium temere uideo: Nam & Dioscorides herbā hāc unde Iadanum conficitur Cissaron a quibusdam uocari tradit hoc est Hederulam.

Hederula

Ex eodem. xviii.

Accensum fulgere). Legendū est fulgere: ut sit uerbū. item. Myrrata deprehendunt). Legēdū Myrrata ex præcedentibus: Adultera inquit Myrti baccis. item. Nascit ultra phasim tigrimq; in finibus opimis scytræ). Vetus codices: Nascitur ultra Pasitigrin i finibus oppidi Sittacæ. Alioq; nihil est cōmune Phasidi & Tigri. Pasitigris uero tigris est non omni loco ita dictus: sed ubi a septentrione in quē se uexerat: reciprocare incipit: auctor Plinius & cæteri. haud procul oppidum est Sittacæ: a quo Sittacena regio iisdem auctoribus & Hecataeo. Qualis autē sit Sāchrus ibi mons nō cōperi. Ptolomæus Strabo Plinius ex Armenia iter Adiabenos Medosq; uenit zagrus mons: Adiabenis uero Sittacena statim iungitur. Strabo quoq; Sittacenen zagro monti confinē significat iis uerbis τῆ ἀπολλωνιατικῆς ὁρίωνος ἡ ἀπολλωνιατικῆς ὁρίωνος παλαιὸς καὶ τῶν ἀγρῶν: σαβατικῆς κεῖται. Ex eodē. xviii.

Carra ubi & quō nobiles

Nundinariū

His cōmerciis charracem oppidum aperuere). Codices antiqui habent Carra nō Charracē. Sunt autē Carra nō solū in Mesopotamia Craffi clade nobiles. Sed in ipso quoq; Rubri maris littore auctor Stephanus & Mela quoq; Pomponius. Scio & Characem uocari oppidū de quo paulo post Plinius hoc loco Characem inquit peti caprum & regna Parthorum: unde characeni populi: ut sit sensus Arabes oppidum carras ad Rubrum mare nundinarium fecisse: unde cōmercia in Aegyptū & Syriā cuius oppidum est Gabba: conueherent. Secutis uero rēporibus nō in Syriam sed in Parthiā atq; Persidē cōferri cēpta nundinis ad oppidū characem in sinu Persico sitū iter confluētes Tigrim & Eufratē amnes auctore Plinio Ptolomæo cæteris: de quo & libro sexto dixi. Aut certe ad alterū characē i Parthiā: cuius mentionē Ptolomæus facit. Confer huc quæ statim sequunt: Mihi & ad Persas iquit prius ista portasse quæ in Syriā & Aegyptū uident. Hæc tamen haud penitus affirmo: sed ansam diligētiōribus etiam ad taxandum præbeo.

Ex capite. xix.

Beatum illa fecit hominem etiam in morte luxuria). Vetus lectio nō Hominē: sed Hominū unde coniecturam capio scribendum fuisse hoc modo: Beatam illam fecit hominum etiā in morte luxuria quē sensum præcedentia & sequentia confirmant.

Ex capite. xx.

Certissima tamen existimatione si sit scabrum). Dioscorides: Certissima tamen æstimatione ne sit scabrum. itē. Gustuue q; maxime feruens potius lento: leniter mordens). Vetus codices nō potius lēto: sed potius q; lento.

Ex capite. xxi.

Mefocynamon

liocynamon cognominatam). Vetus lectio Mefocynamon: quasi cum Cynamomo Casiaq; nascētem ac medium quid inter ea.

Ex capite. xxii.

Arbori heliotropio). Legendum est arboris.

Ex capite. xxiii.

In qua uincit omnis a nostro mari centum stadiis). Legendum est ceterum. L. stadiis: ex antiquis exemplaribus & Theophrasto.

Ex eodem. xxiii.

Et quia solo se potius q; qui raphani modo frangitur). Legendū: & qui assulose potius q; qui Raphani modo frangitur. Est enim Assula id quod græce σκινδαλας uocatur a Dioscoride i hac descriptione calami: unde Assularum idem fere quod Minutarum Plautus i Captiuis & Menæchmis. Po test & Hastulose legi ab Hastula.

Ex capite. xxiiii.

Resina modo ut gummi). Legendū Resinæ modo aut Gummi. item. Genera eius duo trāsō). Legendum thransō: a frangendo: nam & Dioscorides thrausima. itē. Pyrama appellant). Legēdū Phyrma: ex Dioscoride: q; genus hoc ipse nō Resinosum aut pingue: sed terrosum lapidosumq; describit. itē. Spagnos). Dioscorides Splagnon. Plinius quoq; li. xxiii. Sphagnon uocat. sed Sphagnos proprie Aspalatum est.

Ex eodem. xxv.

Alii ibiron). Lege Eryon: ex Dioscoride: ac Plinio quoq; ipso aliubi. Hoc nostri Muscū uocant: uti quadā epistola Hieronymus. Quod uerbū iperiti quidā pro eo genere quod uulgo Muscus dicitur accipiunt: cum illud nec ueteres nouissent: & Moscos non Muscus dicatur: ut in Corollario monstrabimus.

Ex capite. xxvi.

Moscos

Cyperus in aegypto). Legendū Cyprosides: si ligustrū ex Dioscoride ac Plinio sæpissime. nā Cypus aliud genus est. itē. Semine coriandri candido). Legēdū Semine Coriandri flore candido: ex Dioscoride: nam semen ei nigrū est. itē. Præmiturq; postea quod cyperus uocat). Legendū Cyprosides: antiquis codicibus. Etenim unguentum ipsū a Theophrasto quoq; Cypros dicit in tractatu de odoribus. item. Aspalatos). Legendum aspalatos.

Ex capite. xxvi.

Folium proximum tuberi). Dioscorides: Folium proximum Rutæ. Exemplaria quoq; antiqua non Tuberis: sed tuberis habent: eū corrupta lectione pro eo quod est Rutæ. item. Quod uocat anthericeū). Dioscorides Theriston: siue ut antiqui habent codices Eutheniston: a metēdi facilitate. itē. Hoc stracum appellant). Dioscorides & uetus lectio hoc Trachy appellant: hoc est scabrum asperiq;. item. Tertium eumetes). Legendum Eumeces: quia est inquit cæteris procerius. item. Nouissima anthericio). Legendum ut supra Euthenisto.

Ex eodem. xxvi.

Trachy quid

TERTI ODECI MO

Ex hoc buxofum est optimum quod est odoratissimū (Mordens). Adiciendum ante uerbum mordens: Ex semine autem maximum & poderofissimum. atq; ita & codices antiqui & Dioscorides. itē. Cano fit obductus). Dioscorides: Cano fitu obductus: hoc est ψαφαρος. item. Dat & galbanū syria in eodem amano monte & ferulam). Legendum est E ferula: Dioscorides.

Ex capite. xxvii.

Nascentem & in ipso fine archadiæ circaq; erimanti fontes). Quidā legunt: in ipso phineo Arcadiæ circaq; Erimanthi fontes. Et. n. Pheneū in arcadia est oppidū & Pheneus & Erimanthus amnes i alphei defluunt: Sunt qui nō in ipso fine arcadiæ. sed in phocide legāt: quando qdē auctores graci habent qui hoc scribant. Dioscorides nō in phocide: sed in phocide Arcadiæ corrupte lectione ut arbitror. Verbum autem. Muscarū). Paulo iferius: umbellā comāq; ipsam uidetur significare Plinio: quoniā Dioscorides quoq; appellet σκίαλοι. Martialis Flabrum ipsum quo uentus muscis abigendis fit: Muscarium Pauonium Bubulumq; nominat.

Ex eodem. xxvii.

Foliis quaternis mox fenis). Scribendū Foliis primo quaternis mox fenis. itē. Foliū autē ipsum in libras sexaginta). Legendū uidet Oleū: non Foliū.

Ex capite. xxix.

Eodem & irion pertinet). Legendum Bryon ex Dioscoride ut prædixi. item. Secūda i lycia cedro). Quidam legunt: in Lycia cedro: quasi montis nomen aut loci sit Cedrus. Sed legendum: in Lycia Cedro. Est enim duplex Cedri genus Theophrasto & Plinio: Lyciū & Phoenicium: apud Strabonem quoq; de Cedro Lycia mentionē inuenias. item. Quod nos albiem Alū. palmam). Legēdū Quod nos Abietem Palmam Etenim graci Elaten phoenica appellant hanc: itē In syria gignit & cinamum quod comacum appellant). Vetus lectio non Comacon: sed Caryopon: quæ uox nucis succum significat. nam sequitur. Hic est inquit succus nuci expressus.

Castigationes Plinianæ Eiusdem Hermolai Barbari ex libro. xiii.

Ex capite Primo.

Aec stigmata uocant). Legendū Stymmata: non Stigmata. Est autem Stymma spissamentū & domitura unguētū ut inquit Dioscorides. Spissamentū & Columella nominat. Habēt & codices antiqui Stymmata. itē. Samio). Legendū Sefamino: ex sequētib; Theophrastoq; itē. Calamo mello cynamomo). Legendū Melle: non Mello item. Croco myrrha). Vetus lectio post uerbū Myrrha: habet etiam Aspalato. itē.

Si non addatur sellaminum oleū). Lego sefaminum. de cuius uirtute in unguentis eleganter i libello suo Theophrastus.

Ex eodem. i.

Telinum fit ex oleo recenti cypro calamo melliloto). Legendū est Cypero: nō Cypro: ex Dioscoride. item. Fenogracco: melle mello oraro amaraco). Legendum arbitror ex collatione ueterū librorum: Fenogracco: melle mello oraro amaraco. Quid sit Marū Dioscorides & Plinius docebūt. Meminit in unguentis & Theophrastus τοδε μαρρον και το χρωμα το εσ το μαδρακιον θερματικα. Quid autem sit & Chroma diximus in Corollario De amaracino illud in transitu notauerim penultima breui esse. Lucretius: Sicut amaracini blandum Staetq; liquor ē. item. Herbariū in utraq; paucis & alia aliis miscent). Scribendum puto Herbariū in utraq; pauca. sed alia aliis miscent. ut fit sensus: pauca omnino esse quæ misceant illis: non tamen eadem. sed alia ab aliis.

Ex eodem. i.

Anguifoliam). Corruptum nomen est anguifolia. Quidā agrifolium. nonnulli Aquifoliā: utrūq; falsum. Etenim Agrifoliū uox est pag. latina: nihil habens cum odoribus cōmune: quemadmodū nec Aquifolia. Non defūnt qui legant Agni folia. hoc est Vitis: quia & odoratum esse Viticem cōstet & capitis & dolores dissoluere. Vetus codices ambusti sunt hac parte: non Agrifoliam: sed ac in polia panacen scribentes: ut forsitan legamus: ac Peliam panacē: hoc est Macedonicā. Dioscorides: panax inquit Chronium Pelio monte laudatissimum. Quid si Acnon: polium: Panacen: ut tria sint uerba?

Ex capite. iiii.

Chamærepes). Theophrastus Chameriphes. item. Osseum limatumq; dente cōtra fascinores religione politum). Vetus codices Lunatum non limatum: ut sit sensus: Osseum quibuldam & luna ri modo curuum esse nucleum: qui religione quadam politus dente cōtra fascinores pollere credat. Cur autē lunatū præcipue in hūc usum poliri dente placeat: suppositionis est: nō eruditionis quærere. Alioquin amatoribus præesse lunam testis est: plutarchus.

Ex eodem. iiii.

Babylone natæ uno in horto bagoo). legendum Bagoi. Theophrastus auctor: Βαγωου inquit του παλαιου Apud Ouidium quoq; in Corynna Spadonis est nomen Bagous: in Aeliano Artaxerxen Ochum cognomine ab Eunuchō Bagoō hominē Aegyptio per insidias interfectum legimus. item. Scandalidum). lege Sandalidum: a Sandalo: quod est indumentum pedis.

Ex eodem. iiii.

Quinq; earum: nec plurimas). Scribendum Nec plures. item. Tertium ex iis genus patet). Scri

k ii

Galbanum
syria

Erimanthus

Muscarium
pauonium
Bubulumq;

Duplex cedri
genus

Caryopus

Stymma qd

Bagous

Sandalū qui

EX LIBRO

bendum Pateton ita enim græci uocant Calcatis similes palmulas ατρον πατην. item Cacæ uocant). legendum Cycas ex Theophrasto: Ex capite.v.

Duo eius genera. lyria & phœnicia). legedum lycia & phœnicia: ex Theophrasto & Plinio aliubi. Ex capite.vii.

Sorbum Certoq; eam fugit alienus humor qui alium omnem rigat). legendum ex Theophrasto: Certoq; eam fuggit alienus humor: qui alium omnē rigat. quod & Solinus testatur: item. Magnitudo forbi similis). Verbum Similis: cum capite sequenti iungitur. ut legas. Similis his filiqua. Ex capite.ix.

Et quamuis blandiatur prædulcis suauitas nō innocuum). Theophrastus legit innocuum. ουδεν inquit εποχλα. item. At e diuerso cini). Legendum: At e diuerso cuci: ex Theophrasto & antiquis exemplaribus. Ex eodem. ix.

Plumarium opus Polymytanium Ex quo uellares detornant anulos). Quidam legant non Vellares: sed Versicolores: ex Theophrasto κρικουσ inquit τοὺς σπρωματίους τοὺς διὰ ποικιλοῦς. ipse stragula in eo uerbo uersicoloria nō anulos intelligo. nam & stragula picta dicebant: ut est apud Tibullum: & Plumarium opus hic ortum fortasse habuerit. quod Græci Polymytanium appellant: a Liciorum multiplici uarietate: quandoquidem Hieronymus Plumarios & Polymytarios artifices pro eodem fere posuit. Cato de liberis educandis: Etenim nulla inquit quæ non didicit pingere potest bene iudicare quid sit bene pictum plumario aut textore in puluinariis plagis. Nonius plumarium inquit a plumado flectit. in Plauto Plumatile. Marcellus aut Clauatū interpretatur: aut ex pluma factum. Plagæ uero grandia sunt lintea & lecticariæ modo uocatæ sindones. Varro de uita patrum: Clamydes plagæ uela: Hæc adscripsi ut tria hæc Velum & Plagas & Stragula: inter se germana esse notarentur. ipsa quoq; uela etiam Velaria uocari docet Papinius: iam uelaria lintea pluebat. Flauius Vopiscus: Laneous inquit tunicas purpura micantes & plumadi difficultate probiles. itaq; Velares a uelis Plagisq; dictos puto: quas idē Hieronymus & nostrum uulgus etiam Cortinas uocat. Porro Cortina proprie uas est in quo uellera tingi solent: aut sicut Plinius. Pollux quoq; σπρωματίους ποικιλοῦς fieri solitos demonstrat pictos & beluatos: id est colorum & animalium incriptorum uarietate spectabiles. Homerus quoq; duo Stragulorum genera significat. Purum. hoc est candidum atq; frugis: quo in parte lecti condita inferioresq; utebantur. Pictum & præciosis coloribus tinctum quo in superficie per ambitum: ut illo uersu: ρηγεα καλαπορφυρεα. Fuerunt & qui opera sua Stromnias ab hac uarietate in scripserint. Ex eodē. ix.

Locus apud papinium in syriis Nec minus syria (spina celebratur in eadem gente). Codices uetusti non habent uerbum Syria: nec Theophrastus quippe quæ i Aegypto proueniat: & Aegyptia non Syria (spina ubiq; nomine) & hoc uolumine a Plinio & alibi. item. Et quercus & persica oliua). Legendum est Et Quercus & persica & Oliua: ex Theophrasto Ex capite.xi.

Scheda Mox & priuata linteis confici cæpta aut ceris). Codices antiqui habent Schedis: nō Ceris. nec dīplicet: ut Scheda sit tabella siue pagella Phylracea: hoc est Tiliacea: qua pro chartis præcos uti solitos Eustathius & eo prior Aelianus asserunt. οἱ μὲν ἀρχαῖοι φησι φυλοῖς καὶ φλοῖσι καὶ φυλλοῖσι πηρασι πρὸς γραφὴν ἀκχεῖν. Meminit & Tertullianus & Vulpianus & Marcianus Capella: hodieq; Græcum uulgus Schedas uocat tabulas eas: quibus supputatores numeris scribendis utuntur: ut mox litu spongiæ leuiter aboleri possint. Schedulas Quintilianus & cæteri per plures pro libris monumentisq; litterarum capiunt. Scheda & in papyro intelligitur a Plinio. Scheda porto apud Græcos sunt: quæ nos Extemporalia uocamus. Vtitur eo uerbo & Lucilius. usurpat & Appuleius in deo Socratis: in isto ait schedico & incondito experimini an idem sim repentinus qui præparatus. Martialis: Nec summa potes in scheda teneri. Prætereundum nō est quod apud eundē Aelianū legi: Pergamenas ab Attalo nō ab Eumene: ut Plinio uidet: inuentas fuisse: emulationeq; iter ipsam & Ptolomæū Aegypti Regem ortam a grammaticis duobus Aristarcho & Cratete. Ex eodem. xi.

Schedia ex téponia dicuntur Cum in sebennitico saltē eius nominis charta nascatur). Legedū est Sebennytico: ita enim hostiū Nili quoddam uocari constat: auctoribus Plinio Strabone cæteris: a Sabennyto urbe: ubi & palus & amnis sunt cognomines: unde præfectura quoq; Sebennytica. item. Quālatissimas filuras). Legedū aut Phylras: aut certe Philuras: ex latina loquendi consuetudine: hoc est Pagellas ad tilizæ similium dinem confectas: ut paulo ante docui. Ex capite. xii.

Emporetica Tæneotica a uicino loco). Scribendum quidam renf Tanitica: q; Tanis in Agypto sit urbs unde Tanitis nomos: Plinio Straboni cæteris. ipse Tæneoticam defendo per. æ diphthongum: a loco qui propter angustam longitudinē Tænia uocatur: unde Tæneticum quoq; unum celebrant Athenæus καὶ λιοῦ τοῦ μαρεσίου οἱ ποὺ ο ταπεινὸς κοσ ταπεινὰ δὲ σὺν ἐπιμικρὸς περὶ τοὺς αὐτοὺς το ποὺς. itē. Amphoretica). Legendum Emporetica quia fit inquit a mercatoribus cognominata: ex uetustis Romanisq; codicibus. Quid autem Segestria sint: de quibus statim: Varronem adi. item. Inter se pagellæ iunguntur). Quidam legunt Plagellæ. De pagella Nonius & Liuius. Vetus quoq; codi

TERTI ODECIMO

ces Plagulas non plagellas habent. item. Igitur & secundo corio stamina facta sunt e primo subte-
gemine). Codices antiqui Statumina habent: non Stamina. Est autem Vitruuius Statumen quicqd p
strato adicitur. Non tamen ut propterea Statumen legi patiar: ut quibusdam ætate nostra placuit
Apud Columellam Statumina sunt etiã pali & pedamenta uinearũ. Omnino quicquid pro munimẽ
to accedit Statumen dici potest: quasi armamentum: quo res stare possit. Ipsa quoq; pedamenta uitii
ob hoc armamenta quandoq; nominantur. item. Fungio papyri bubulo). Vetus exemplaria ha-
bent iunc papyri bubulo: itẽ. Molli panis frumentacei). Vetus lectio non Frumentacei. sed Fer-
mentati.

Ex capite. xiii.

Circiter in media arca uinctum candelis). Quidam falso Catellis. Codices aliquot antiqui non in
media arca uinctum: sed in medio arcte uinctum habent. Liuius in belli Macedonici decimo uolumi-
ne tradit non Gn. Terentiũ: sed L. Poetiliũ scribam eum uocatum: in cuius agro inuenti sint Numæ
commentarii: item in altera inquit arca duo fasces candelis inuoluti septenos habuere libros. Sed La-
stantius quoq; tam Scribã in cuius agro inuentæ sunt arcæ: q; Prætorem urbanum Poetilius uocatos
refert. illud quoq; monendi sumus Poetilius nõ petilius in ueteribus monumẽtis scribi cõsueuisse: cu-
iusmodi hodie in circo Flaminio conspicit: erofum æuo multis locis in eo uerba hæc leguntur. L. poe-
telius. M. F. M. N. libo. & paulo infra. C. Poetelius. C. F. C. N. libo. uisus. in eadem tabella nominant
& alii pleriq; quorum Liuius sine sexti ac septimi principio mentionem habet: ubi Publium p; Publi
ho: & politicum pro petico mendose scriptum primus animaduertit Pomponius Lætus.

Ex capite. xv.

Quibus plurima arbor cedri). Quidam legunt Citri. fereq; id omnes probamus. Et codices quoq;
antiqui non Cedrum sed Citrum habent: cum hic: tum in descriptiõe orbis libro quarto. Dion certe
Cedrinas mensas in Neronis uita nominat: quas nos Citrinas. sed hoc in Corollario nostro lanissim.
profecuti sumus. item. Præcipua dos in uena crispis uel in uertice paruis). Legendũ quidam putat
Peruis non Paruis: aut certe Variis: quoniam Pantheræ inquit dicantur. Pantheras autẽ non modo
uarias esse constat: sed & uocari quoq; nouimus: ut cū centũ uarias populo in ludis quenq; dedisse legi-
mus.

Ex eodem. xv.

Hic maxime muli placet). Codices antiqui habent Muli non Muli. & infra. Ex quibusdam ma-
xime obnoxias fecere æstus uenti: rimæ). Legendũ non Quibusdã: sed Quibus: hoc est rimis: ut sit
sensus Rimas etiam placere: quibus uenti æstus: obnoxias fecere mensas.

Ex capite. xvii.

Baccæq; confusas. cum siliqua ad cibos doliis condi). Vetus lectio non cum Siliqua: sed cum aqua-
ipse cum Alica: quoniam Polybius uerã χολαρον dicat: quæ uox Alica significat. Athenæus de hoc
ipso differens Chondrum in Polybio non pro Alica: sed pro ipsa Cartilagine baccarum siue nucleo
accipiendum putauit. Hippocrates quoq; granum thuris quod græce Chondros dicitur: Pyrena hoc
est nucleum quandoq; appellat. Errauerit hac parte Plinius an Athenæus: malo iudicium alienũ sit q;
meum

Ex capite. xviii.

Hoc amplius in ea parte tradunt). Legẽdum est Hoc amplius in Euftrate tradunt: ex Theophrasto
ad uerbum. item. Gratum cibis sed crudum: gratius decoctum). Legendum eodem auctore: gratũ
cibis sed crudo gratius decoctum.

Ex capite. xix.

Vt in fauis communis). Legendum ita ut uerbum Communis: casus accusatiui sit: & initium sequen-
tis clausulæ: Communis inquit nucleos habentium quinq; species. item. Leucocomis). Theophras-
tus Glaucocomis. itẽ. Balustii). Græci Balustii. βαλυστιοι.

Ex capite. xx.

Epicaetis). Legendum Epipactis ex Dioscoride. item. Embolinem). Scribendũ Eleborinem: ex
eodem. item. Et in quo nascit granum gnidium). Lego hæc ut initium sint capitis proxime sequẽtis.

Ex capite. xxi.

Pirofachem). Legendum Pyrofachnem ex Dioscoride. itẽ. Alii nestorem). Scribendũ Alii Cne-
storum: ex Hippocrate Galeno Dioscoride.

Ex eodem. xxi.

Alii coenoron). Scribendũ Alii Cneoron: ex Dioscoride Theophrasto: item. Myrthi magni
tudine femine colore & specie farris). Legendum uidetur Foris nõ Farris: ex Dioscoride κατὰ το πρε-
πικατοριον: ut sit sensus: Frunci magnitudinẽ esse Myrthi: quod & Theophrastus prodit: quanq; Theo-
dorus non Myrthi sed Myricem siue Tamaricẽ cõuertit: Semini quoq; foris color & species baccæ
Myrthi: ut quod durum nigrumq; sit: nam intus albet: Si ergo semen colore nigro cernitur: qui pōt ear-
tis colore intelligi.

Ex eodem. xxi.

Aut in caucaio nascenti). Vetus lectio Theophrastusq; Aut in Achaia nascenti. item. Ramis ru-
bentibus). Scribendum non Ramis sed Racemis: ex Dioscoride ac Plinio aliubi.

Ex capite. xxii.

Enonymos. Legendũ Anonymos ex Theophrasto: quasi sine nomie. item. Congrigia). Scri-
be Cogrygia: ex eodẽ Theophrasto & antiquis exẽplaribus. itẽ. Proprietatẽ habet fructũ amittẽ
di lanuginẽ). Lego Proprietatẽ habet fructũ amittẽdi lanuginẽ: Theophrastus. itẽ. Similis & apa-

k iii

Statumen

Armamẽta q;

Formentus
panis

Pomponius
Lætus

Aliqua quæ

Granũ thuris
quõ græce

EX LIBRO

rache). Legendū Apharce Theophrastus. itē. Priorē fructū incipiente pubescere una peragit). Legendum Vna nō Vna Theophrastus. item. Sicut distinguimus). Legendum Sicut distinguimus. Ex eodem. xxii.

Incisa lac emanat & confusa succo abdicat oia uenerata). Antiqua lectio ancisa laſte manat & confusa succo nec ortice abdicat oia ea uenerata. Hoc ipsum fere Dioscorides. ut sit sensus: Nō abdicat quit corticem ab usu medicina: omnia tamen ea lac succus & cortices Thapsia uenerata sunt.

Ex capite. xxiii.

Opheostaphile). Dioscorides Ophioscordon & Phyllostaphilon. Atq; ita fere habet codices antiqui. Ex capite. xxiiii.

Pabulo omnium). Legendum putamus Ouium: quoniam sequatur: Aridus uero etiā suū itē. An tinomacho). in indice habetur Aristomacho. Ex eodē. xxiiii.

Obiterq; iter ordines hoc aialū capestriū fertile est). Legedū uidet: Obiterq; iter ordines allium capescere fertile est. quod quidē in uolaniis atq; liliis Plutarchus probat: qui & Cepas quoq; addi so lere scribit: ut forte ita legas: obiterq; inter ordines allium & cepas feri fertile est. Ex Dioscoride uero legas: Obiterq; inter ordines hoc alueorum capescere fertile est. Allectari enim apes hoc frutice putantur. Ex capite. xxv.

Quo frutice
allectantur
apes

Quod quidā grasson uocant). Legendū Praſon ex Theophrasto aliisq; itē. Laudatissimo a parte aquilonis aut spongiis). Legedū laudatissimo a parte aquilonis aut cū spongiis: ex eodē. itē. la hoc nascens). Legendū: iam hoc in terra nascens: ex eodē. Nam & codices antiqui habent: iam hoc iterius nascens. item. Vilis enim passim nascit). legedū Vitis nō Vilis: ex Theophrasto & uetustis exēplis. item. Sed phycos sine fronde rubro cortice). legendum Ficus nō Phycos: ex Theophrasto & antiquis codicibus. Ex eodem. xxv.

Fit & palma fructū generis extra herculis colūnas porri fronde nascit frutex & alius lauro & thymo similis). legedū arbitror distincte: ut tria sint cola. Primū: Fit & palma fructū generis. Secundū: Extra herculis colūnas porri fronde nascit frutex. Tertiū: & alius lauro & thymo similis. Deinde seq; Qui ambo: id est Porraceus & laurinus: eiecto trāfigurant i pumice. Ex eodem. xxv.

Remos plerumq; ipsos inuadentium). legendum inuadentibus: hoc est Caniculis. Sunt autem pifces Caniculæ quos Theophrastus de hoc ipso agens Carcharias appellat. item. Ifidos plomachas). legendum ifidos Plocamon. ea uox ifidis crines significat. Verbum autem. Spathalia: sunt qui mutant nescio quo pacto autumēt. Cæterū ex Claudiani epithalamio uerbum id tueri possumus qui ait: Et grauib; spathale baccis diadema ferebat intextum rubro quas legerat ipsa profundo: Est quidem in nymphæ nomen: sed ut inde dicta esse uideantur Spathalia.

Castigationes Plinianæ eiusdem Hermolai Barbari ex libro. xiiii.

Ex Prologo.

Esidia rerum interitione memoriæ indicta). Scribendū inducta: siue ut inductam memoriæ interitionem: siue inducta pro abolitis oblitteratisq; accipias: quæ iquit iuerant priſci. Suetonius: Multa iquit & deleta & inducta & superscripta inerant. Et alibi: inducto priore decreto: uerbum id iuris est. origo ea: q; inducto chartis atramētō uelut testorio deleri quæ scripta prius erāt: cōtingit. item. Cuius uitii causas). Vetus leſtio non Vitiis: sed Somni: ut cum esidia respondeat. item. Beatum foelicemq; græciæ). Vetus co

dicēs non Græciæ: sed Gratia: hoc sensu: Foelicem Virgilium fuisse cui paucis in hortorum cura nominatis gratia de cæteris quæ tam multa sunt & fere innumera sine fraude honoris & negligentia periculo facta fuerit. Ex capite. i.

Legatū regis pyrrhi: quin eū facere lussisse). Codices antiqui loco eius uerbi qn eū: habet Cyneā. ita enī uocabat legatus Pyrrhi: testis Plutarchus Aelianus cæteri. quanq; Aelianus Cyneā hūc & legatum Regis eius & medicū illū p̄ditore fuisse credidit falso. itē. Rontotinus uocat & alio noīe populus). legedū Rumbotinus: ut uigefimo quarto libro Plinius: aut certe ibi Rontotinus. itē. Pagū transgressis). lectio antiqua padum: nō pagū. itē. Ollis fictilibus & insup doliis ictuſe stipatæ unaceis). Codices uetusti Foliis: non doliis. Plinius libro. xvi. Græci inquit Platani foliis aut uitis ipsius aut Fici uno die in umbra ficcatis atq; i cado unaceis interpositis. Ex eodem. i.

Cyneas lega
tus pyrrhi

Fabrilisq; iis gloriam & cætera). legendum sit: Fabrilis iisq; gloriam. Sunt autem eæ quas ad fabri ferrariū p̄tinere dicet inferius quarto capite ex Catonis sententia. De uino autem Capnite hoc est fuso moſo apud Comicum Platonē legiſ: quod græce capnias dicitur: Beneuēti maxime laudantur. Athenaus inquit: minus Maffilia: Martialis testimonio: Et cocta fumis multa maffilianis. Nam uitis Capnia celebrat omnibus: Meminit & Aristoteles in libro de aialibus. itē. Et uilis ueronensium agro). legedū aut Vuis: nisi quis Vilas per diminutionē p̄ uuis capiat: sicut utiq; Villū pro uino. Aut certe illis hoc est non omnibus Rheticis: sed illis quæ Veronēsi agro Rhetica uocant. Infra quoq; Plinius

Vinū capnite

Q VARTODECI MO

tertio capite: Rhetica igitur in maritimis alpihus dissimilis laudatæ illi. Et infra. Vitis p se in uino pi
cē habēs respiciēsq. Legēdū Vitis per se i uino picē respiciens: ex. xxiii. uolumis. Itē. Optimo prae
mio. dic opimo. Itē. Colere nō profit. Vetus lectio: Coalere non possit. Vtrumq. defendi potest.

Ex capite. ii.

Campani malunt scirculā uocare salii sticulam). Fortasse Scirpulam & Sticulam: ut nono capite.
Est & Scirpula quādam uitis capite huius tertio.

Ex capite. iii.

Item crepidanea). Legēdū Tripedanea. sequit enim. Cui nomen a mēsurā est Itē. Alexādri
na appellat uitis circa palacra). Legēdū puto circa Phalacranā siue circa phalacrā ut nomē Alexan
drinae fit nō ab Alexādria Aegypti: sed ab Alexādria Troadis iuxta Idā montē Nā & ficus idaea Theo
phrasto: & Plinio Alexādria dicit sequēti libro: Phalacra uero: cuius meminit & Lycophron: mōtis
idae promontoriū est. Nicāder in Theriacis phalacranos ibi scopulos appellat: τῆμερ ἐπισκοπελοῖ
σι φαλακροποιον ἐπ' αὐτῆρ. Est & Lybia uiculus Phalacræ: ut ait Stephanus: & in Corcyra quoq. i
sula Phalaction. omninoq. loca syluis nuda ceu caluitio foeda græci Phalacras uocant.

Ex capite. quarto.

Vel ab fabrū ferrariū propassos nec recte seruant). Vetus lectio: Vel ad fabrū ferrarium pro pas
sis hæ recte seruant. Itē. In campaniæ rure ueluternino). Scribendū Linternino. Etenī Linterni nō
Velutris exulauit Africanus: auctor Strabo Linius Valerius

Ex eodem. quarto.

Est aut utque quæ nobilitas mercis per oia suburbana). Codices uetusti nō Mercis: sed Metis.
unde cōiectura est Vineris legendū: nō Mercis. Item. Litteris eius altiores). Legēdū forte Altio
res: hoc est frues uuarum litteris eius altiores: ut fit quædam uani hominis irritio.

Ex eodem. quarto.

Cōtra id pigra in ciuitate sibi patrocinate nouissime anne Seneca principatu traditionis ac potē
tia). Legi potest. Cōtra id pigra ciuitate sibi patrocinate: nouissime anne Seneca principatu Nero
nis ac potētia: ut fit sensus: habuisse causam Rhemnii Palæmonem grāmaticū: quā obrem agrorū cu
ram litteris & professioni suæ quasi anteponebat: cū ad id & desidia ciuitatis sibi patrocinate uideret
& nouissime Anneum quoq. Seneca principatu Neronis ac potētia prædiuit: quæ ipe postremo exi
tialis ipi fuit Senecæ: quippe cuius imenæ opes & infinita prædia infidiatorē capiti suo Neronē excita
uerunt. De hoc Senecæ Vinerio Nomētano quod a Palæmone coemerat & Palæmon ab Acilio Sthe
nelo: Columella quoq. meminit.

Ex eodem. quarto.

Sextarios singulos octogenis aquæ). Lectio antiqua nō Octogenis sed Octonis: quod & magis cō
uenit: Durat inquit uis: nō quidē tota: ut Homeri ætate: qui uitres tantū addito aquæ miscēdū pōdit:
sed minor: adhuc tamen admiratione digna: si octies tantū aquæ tolerat. Item. Et pramno). Legē
dum pramnio. ex Dioscoride Atheō: ceteris. Itē. Nasct smyrnæ religiōe). Legēdū Regione.
Potest & Religione: propter id quod adiunctū est. Itē. Duratq. ad huc uinea). Scribendū puto Du
rantq. ad huc uinea: sequit enim in speciem redacta melis asperi: quod de ipsa uinea intelligi nullo mo
do potest.

Ex eodem. quarto.

Ne potari p se queat). Vetus lectio: Nec potari p se queat. Deinde sequit. Sine prouiciæ aqua).
Mendosum locum arbitror. coniectari uerba nequeo sed sensum puto esse: Vinis in uetustate gustū
esse mellis asperi: nec bibi ea posse sine plurimo aquæ modo. Forte q. loco eius quod erat Sine prouin
ciæ aqua scribendū fuerit. Si non peruincat aqua: hoc est nisi perdorent aqua multa: potari nequeat
propter amaritudinem non aliter domabilem. Quod autem subiugitur. Ceteris uinis cōmendan
dis). & reliqua: hunc habet intellectum. Vina ea quæ ab Opimio Consule in præfens usq. durat: mini
ma portione addi solent in alia uina cōmendationis & suauitatis grata: & ob id medicamenta inquit
sunt: quoniam medicamenti & condimenti usum præsent.

Ex eodem. iiii.

Quo eius tēporis æstimatione). Vetus lectio fere. Quo ut eius tēporis æstimatione. Sed scribēdū
putamus: Quo fit ut eius tēporis æstimatione: adhuc sensum: i singulas Opimiani uini amphoras cē
tum nūmi fortis: & precii loco: statuantur: quātū uidelicet eodem consule Opimio licitatum æstima
tumq. fuerat. Quod aut subiungit. Ex his tamē usura multiplicata semissibus: Quæ ciuilis & modi
ca est). Et cetera pendet usq. ad uerbū. Docuimus). Vt sit casu ablatiuo: siue septimo usura multi
plicata semissibus: ad hunc ferme intellectum: Quanti singulæ uini eius amphoræ sub Opimio cōstite
rant: tanti sub Caio principe: qui post Opimum centesimo & sexagesimo anno fuit: uncias eiū dē ui
ni singulas constituisse: quoniam usurarum accessione creuerat æstimatione. temporis enim intermedii:
hoc est annorum centum sexaginta: quibus pecunia illa: hoc est uini precium in apothecis ocio
sa fuerat: ratio in uenditione habebatur: & quasi non uinum: sed arhentum plane atque aurum in
apothecis ad usum aliquem mortalium fuisset: usuræ semisses tam longi temporis exigi posse uidebā
tur. Semisses usuræ sunt: quæ in singulos annos dimidium fortis pariunt. Hoc autē loco si uncia tā

k iiii

Phalacre

Anxius
seneca

Opimianum
Vinum
Semisses

EX LIBRO

ti ueniebant sub Caio caesare: quāti amphorae sub Opimio consule: necessarium est: nō usuras modo fortis: sed usuras quoque usurarum impensas fuisse: propterea quod amphora uini (ut Africanus ait) Quadrantal latie dicta Festo Pompeio: congios octo cōtinebat: id est sextarios. xlviii. Sextarius uncias. xx. Festo. sed Africāo libras duas: aut tres: nunquā tamē plures duabus heminas. ita sit ut singulae amphorae. lxxx. Festo: uel. xcvi. Africano: aut certe. xliiii. uini pondo capiant: quibus in duodecim uncias resolutis efficiunt: aut nongenta sexaginta unciae si octuaginta pondo sunt: aut mille centum quinguntaduae: si nonaginta: aut mille septingentae uigintioctio: si centū quadragintaquattuor. Propterea si usurae non usurarum sed fortis tantū fuissent: nō poterat foenus hoc usque adeo extēdi ut uncia aequa ret amphoram praecio. Sed octo milia duntaxat nummum usurae Semissis nomine: annis centū & sexaginta coaliuissent: atque ita non unciae sed librae tantū singulae centum numinis stetitissent: utique si octuaginta librae tantum forent: ut Festo placet. Sunt igitur Semissiles usurae quas dixi: dimidia partis impedium quales ipso iure fisco & priuatis interim ex stipulatione debebatur. Ciues uero & modicae dicuntur: nō quod aliquae minores essent ut Trientes & Quincunces: sed quoniam & Bessales habent & centesima: de quibus mentio creberrima iuriscōsultis Vulpiano: Scauola: Papiniano: Paulo: Ciceroni. De iis iustitias ita sanxit: ut illustres aut his maiores Trietibus essent cōtenti: negotiatores optimi ficesque Bessibus: qui traiectionem & nauticum foenus agitarēt assibus: hoc est centesimis. reliqui Semissibus. Variatur interim haec ratio: ad Quadrantes quoque uentum est: certis casibus: donec diuini ius omnes sustulit. Ceterum illa dubitatio relinquatur: quod si usurae usurarum Semissiles ab emptore uini representabantur: per annos centum & sexaginta fere: ad infinitum creuissent. nec centū nummis: sed multo pluri unciae uini singulae ualuisent. Proinde fuit quando non annis centū sexaginta: sed nummis centū sexaginta hoc loco scribi posse crediderim. Quia tamen in Caio principem ab Opimio centum sexaginta plus minus anni supputantur: haerere quod periclitari malumus. Sed & illud cogitauimus: ecquid parte hac non uncias sed libras scribendum fuerit: ne usuras usurarum tantopere legibus damnatas necesse esset agnoscere: quadrabit enim ratio praecclare. Nam si octuaginta librae i amphorae sunt: ut Festus ait: nummis centum quibus amphora id est Quadrantal sub Opimio constiterat: in annos centum sexaginta per Semissiles auctis: consequitur ut tanti singulae uini librae sub Caio principe uenerint: quanti totum Quadrantal sub Opimio.

Ex capite. v.

Cicuta homini uenenum

Accendi legendum Accendendi: quia sequitur refrigerandi. Et infra. Sicut uenenum est homini cicuta: ita & uinum. Antiqua lectio: Cicuta homini uenenum est: Cicute uinum. Mōstrauit hoc ante nos Politianus. id ex Plinio Galeno Plutarcho Nicandro Dioscoride ostenditur. De hoc autem Androcyde Theophrastus libro quarto de Stirpibus.

Ex capite. vi.

Sine teste dicere aliquid nihil turpius

Pucinum). Quidam occasione castigandi uelut captata Punicum se in codicibus suis legere dissimulant: ut inuenisse ipsi uideantur Pucinum. Alioquin & Romana & Veneta exemplaria Pucinū habent ab oppido Pucino: cuius & Ptolomaeus meminisse in sinu Adriatici maris intimo: iudem Pithanon quae si probabile non ut Plinius ait Pyctanon uocare audet: sine auctore aliquo: sine teste: quo nihil potest esse in re: latina damnosius turpius improbius. Pyctanon certe ab eo loco ita graece nominato dictum existimare propius uero fuerit.

Ex eodem. vi.

Non timere crudelitibus noxiis: Legendum est non temere. item. Ab eo saluia nascitur supra forum appii). Codices Romani non Saluia: sed simile. Ceterum Saluia non Saluia legendū est ita enim uini uidetur nomen fuisse: ut Propertius ab hac similitudine uinum Chium Saluiā dixerit. item. Vinorum flama accenditur). Scribendū Solo uinorum flama accenditur. Vel solum uinorum hoc flama accenditur: quod & potest defendi. Consuetudinem hanc accendendi flama uinū praecipue Achaicum & creticum Occidens totus & Septentrio exercet: ad luxum usque post conuiuia noctibus in lucē hoc quasi certamine transmissis.

Ex eodem. vi.

Ceterana uina & saluamēta cōmēdant

Atque a neone nascencia). Sunt codices i quibus nō a Neone sed Ancone legitur: quam & frugū aliarum constat esse feracissimam: & uini praecipue uno eius regionis uiculo maxime celebri: quē Siroliū uocant: hodie: inter Anconam Ricināque mediū fere. Ac Neonis quidem oppidi mentionē facit Herodotus & Pausanias in Phocide: quod Tithorea modo nominetur. Sed Plinius hoc loco nostratiam & italiacā: nō externā persequitur. item. Ceterano iter Gallias auctoritas). Lectio uetus Ceretano non Ceterano: nec inter Gallias sed intra: etiam si in Hispania Ceretani sunt: quorum uina cōmēdant & falsamenta quoque: ut est apud Columellam & Strabonem: quos in Pyreneorum montiū conuallibus statuunt. Iuliani & Augustani dicuntur a Plinio. Martialis: Ceretana nepos ponat: ferina putabis.

Ex eodem. vi.

Temple). Lego Tēpse: quā grāci ut ait Plinius Temessen uocāt: Ouidius: Thurinofque sinus temeseque & lapygis arua: etiā si Nemeſe p temese deprauatū est. Itē. Balbia). Vetus lectio Babia. De Babianis quoque Plinius in regione Italiae secunda. Ceterum Athenaeus uinum barbinum cōmēdat

Q VARTODECIMO

italia: ut Barbizæ aut certe cum liquida uicina Balbiæ legi possit ο λε βαρβιμοσ λιαρ αυσηροσ και
αι εν αυτου κρειττωρ γιμεται.

Ex eodem.vi.

Illustrata messala pontia & salute lagaria). Quidā Metapontia: non Messala pontia. Vetus lectio
illustrata Messalæ potu & salute Lagaria: ceu Messala siue Messalina celebrasset hoc uini genus: cui sa-
lutem suam retulerit acceptam: quemadmodum Pucino liuia. Strabo: Post Thurinos inquit Lagaria
est præfidium a Phocenibus & Aepeo conditum: unde lagaritanum uinum dulce: tenerūq: a medi-
cis mirifice inquit laudatū. Meminit & lycophron: sed langariam non lagariam uocauit ο δι πμοτεκ
τωρ λαγγαριος εν αγκαλαιοσ.

Ex eodem.vi.

Hispaniarū lusitana). Sipontinus laetana. Credo quoniam Martialis dicat: laetana bibis: ut fere
p uilibus acceperit: uilitatem faciente copia. ipse nihil muto: cum feracem Strabo lusitaniam: atq: ut
uerbo eius utar: beatam rerum omnium præter montana eius tradat.

Ex capite.vii.

Protopon). Ilego Protopon: ex Dioscoride Athenæo ac Plinio multis locis.

Ex eodem.vii.

Catace caumenite). Scribo ut unū uerbum sit Catacecaumenite: auctor Vitruuius & Strabo . δι-
ctum a regione iuxta laodiceam atq: Smyrnā: cui nomen est Catacecaumene: hoc est deusta. item.
Miconio). Scribendum per y. ab insula Mycono.

Ex capite.viii.

Quod appellauerunt bion). Scribendū Bixon ex ipso quoq: Plinio uolumine uigessimotertio: a
cura dictū atq: ui: siue quia multum in eo condendo laboris adhibeatur: siue quia uiolentum sit & effi-
cax contra morbos: siue a festinatione atq: impetu. Fictitium inquit nō potest uideri quod Bixon ap-
pellauimus: cum sit in eo sola pro arte festinatio. Sunt & codices in qbus hoc loco nō iure: sed Curæ
clarissimum nomen accepit: legatur. Ridēdi proinde sunt ætate nostra qui ceu a uita dictum scripse-
re non Bixon: sed Bion.

Ex eodem.viii.

In albū mustum leucochradū). Vetus codices habet leucoenium: neutrum displicet: sensus enim
idē in utroq: uerbo. itē. Quadriennio maturandū præcipiens). In Catone legitur Biennio: utra le-
ctio corrupta sit æstimandum.

Ex capite.ix.

Syreum). Dioscorides σαρπιον. Paulus σιραειον ex hac collatione: Si quis ita scribat σαρπειον for-
tasē non errauerit: hoc est Siræum. item. Passum a græco ciliciū probatur). Dioscorides Passum

Ex capite.xii.

Numæ regis posthumi lex). Legi pōt: Numæ Regis Posthumia lex: quasi hoc illud Catullianum sit
uolentis auarioris sibi calices præberi ut lex inq: Posthumia iubet magistratū. Nec me casus genitius
ab hoc sensu dimouet: q: Poeta festiuissimus & doctissimus consulto fecit: ut ad magistratū in cōuiuiis
alluderet: quos & Cicero ita appellat. de legibus quoq: in conuiuiis in Tusculanarum calce meminit.
Græci quoq: ut est apud Athenæū Decreta in conuiuiis seruanda ποσειδωνος id est leges uocant & magi-
stros ipsos βασιλεισ: hoc est Reges. quod Macrobius in cœnis annotauit. & Plato de legibus septi-
mo. Nec itē quod sequitur: Ebriosa Acina ebriosioris contrarium est. Cauillatur Poeta in legem: quæ
tamēti uiuo parceret: eo tamē spectabat ut copia ex inopia uini fieret. Ratione inquit excogitata Pli-
nius ut uites putare cogerentur aratores & alias pigni circa arbuti pericula. Non sum ignarus secūdo
finium a Cicerone luxuriosum quandam citari Torium Balbum Posthumium hominem Laniuinū.
Sed prior expositio luculenta est: Amarijores autem si quis defendat: nō modo Thalassiten itelligere
potest: sed etiam q: dulcia non inebriant: ut inq: libro ultimo Macrobius. nam & pro Meracis qdam
id intelligunt propter sequētia. Occasionem præbet hæc mentio: ut alterum in Catullo uersum ex lo-
uiani Pontani mei & Academiæ Romanæ testimonio castigē. Qualecūq: quod o patroa uirgo plus
uno maneat perenne faculo. Scribendus autem est ita: Qualecūq: per ora quod uirorum & reliqua.

Ex capite.xiii.

Apud præcos erant uina myrrhæ odore condita). Vetus omnis lectio habet Miro: non Myrrhæ.
Proinde locus hic uel ita castigandus est: ut legatur Miro odore condita: quod Merula noster probat
Vel sic: Myro id est odore condita. Græci enim Myrrum dicunt: quod nos odoramentum unguentū-
ue. Julius Pollux ο μυρρινσ οισος αφιμυρω κεκραμερος. οι δε του γλυκνρουτος οι ορυαι κεκλι-
σσαι. hoc est Murina inquit uinum est Myro id est odore conditum: ali uinum dulce inquit ita nomi-
natum arbitrantur. quæ uerba fere cum Pliniano sensu congruunt. Quid q: in Plauti Persa cuius testi-
monio Plinius hac parte nititur: nulla Myrrhæ fit mentio. Iunt autem eius uerba hæc: Cômice mul-
sum struthæa collutheaq: appara bene: ut in struthæis concalcet & calamum iniice. illud noscendū
est: uinum aromatitē id est ex aromatis idem uideri cum Murina: ex Plinio. In aromatitē uero &
iuncum & myrrham & calamum & alia huiusmodi solere iniici: ut auctor est Dioscorides ob id &
Trimma nominatum in Comœdia ut Athenæus ait: ut etiam si a myrrha non deriuatur murina: ta-
men in eam portionem lndi potuissē nihil. obstat amarum id quidem fortasse fuerit: propterea quod

Lagaritanū
uinum

Vilitatē facit
copia

Passum unū

Catulli locus

Macrobius i
cœnis

Dulcia nō in
ebriat locus
in Camillo

EX LIBRO

Myrra i cruce domino tormeti loco exhibitu est

Myrrha in cruce domino tormeti non alleuameti loco exhibitu uidet. Ceteru placuisse id ueteribus: quod esset ita salsum: nihil impedit Plinius: Aromatis delectatos inquit maxime credunt priscos.

Ex capite.xvi.

Quod uocant assynamon). Scribe Adynamon: Ex Dioscoride: hoc e inualidu ac sine uiribus. ite. Primumq; ei ex palmis). Lego Proximumq; ei e palmis: ex antiquis codicibus. Itē. Maritimaru quas uocant & cicleas). Lego Maturarum quas uocant Chydæas: ex Dioscoride. Habent exemplaria quoq; aliqua Mitioru: pro eo quod est Maturarum. Item. Que alii palmiprunu: alii trocin). Legi potest. Que alii Palmiprimu: alii Catorciten uocant: ex Dioscoride: qui & Catorciten id uinu dici me minit. & Palmei modo premi: quin & genus Caricæ Phœnicas appellat: hoc est Palmulas i huc usum maxime querendas.

Ex eodem.xvi.

Atq; alexandrino quoq; melius uinu). Lege ita ut uerbū Vinum: cōiungas sequentibus: Vinu inqt fit & ex Siliqua Syriaca. Itē. Vinum fit e radice asparago mello origano). Dioscorides & codices antiqui nō habēt Mello: sed Cumila. Itē. Enapis fit decē denariorum pondere). Dioscorides & uetus lectio Vndecim: non Decē & infra. Item in agro calligo & aliud e syluestri). Legendum. Item e nardo gallico & aliud e syluestri: ex Dioscoride.

Ex eodem.xvi.

Asphaltum A: palathum

Moxe nardo celtico calamo bitumie). Videri potest hallucinari Plinius: qui Asphaltum quod est bitumē pro Aspalatho qui frutex odoratus est acceperit. Dioscorides: Vinum inqt Aromatites e Palma fit & Aspalatho & Calamo odorato & Nardo Celtica. omnibus tritis singuloru sextariis duobus passo maceratis: deinde in offas gradiusculas coactis. Et sane haud ueri simile est in odoratu uinu bitu: men queri. iudicet uolētes. Itē. Agaro). Legendū Asfaro: ex Dioscoride. Item. Sex libris in multo fti congios duos additis). Legendū Selibris: nō sex libris: ex Dioscoride.

Ex eodem.xvi.

Ex herba quā alii menalion). Scribe nō Menalion sed Helenion: Dioscorides. itē. Alii de amoro refsin). Legendū: Alii idē & Horeffion: ex Dioscoride. Itē. E lycio isopo). Legendū E Cilicio hysopo. ex eodē. Itē. Quod uinu ecfromanu uocat quoniā abortus facit). Codices antiq habēt. Quod uinu Phthorium uocatur quoniā abortus facit. atq; ita Dioscorides quoq; appellat. qd defendi potest & hæc lectio: nā Ecfrofinus græcis id significat. Sed Pliniana tamē nō est. itē. Est & ocha de radice gentianæ). I egēdū: E stoechade & radice gētianæ & reliqua. ex Dioscoride. Itē. Elebi panacea spagora corithymo). In quattuor uerbis errata quæq; Dic Eleli phaco: Panace. Acoro: Conyza: Thymo. ex Dioscoride & uet. exemplaribus.

Ex capite.xvii.

In quattuor uerbis errata quinq;

Genuisse ea frutices). Legendū Eam: hoc est naturam.

Ex capite.xviii.

Odore thuris libanos dicitur

In achaia maxime circa chariniā). Scribēdū Caryniā: siue ut Athenæus Ceryniā περι κερυριας ποταμῶν. In Theophrasto unde Plinius & Athenæus mutuati sunt: mēdo se scriptū ē mō Cabanyniā: modo Cabyniā. Itē. Libadeos). Scribēdū uidet Libaneos. i. λιβανῶν siue λιβαριῶν quoniā sequit: odore turis: quod græce Libanos uocatur.

Ex capite.xix.

Prohibere diis nefastū habet: præter: iputata uitis). Quidā legūt: præterq; iputata uitis: qd falsū ē: cū supius capite. xii. legat. Ex iputata inqt uite libari uina diis nefas statuit. Propterea lego Præteri putata: ut uerbū sit unū nō duos: hoc ē ptermissæ uitis nec putatæ itē. Euphrōius). Index nō Euphronius sed Euphrō. i. ευφρων habet Auctore hūc Athenæus quoq; retulit: aut certe cognominem. Item: Rabulana pice). Quidā ex L. Columella malunt Radulana q Radulana legere: q auctor is instrumentū in pice ducenda Radulā quasi a radendo noiauerit. Sed & Rabula quoq; a radēdo flehtur: ut a fando nando pascendo itando: fabula nabula pabula stabula mille huiusmodi. Nec alia rōne Rabulas in foro dictos autumo: q radant: id est offendant aures: & ut ait Fabius nimia uerbositate ferias genas uocabant duodecim tabularū iterdicto radi a fœminis eas uerantes. Papinius: O si fodiēda rediret Lumina & in uultus fœuire ex more potestas. De quo usu & Varro & Cicero i legibus & Tullio lanis. Quintilianus libro tertio: Ne ieiuna inqt atq; arida traditio auerteret animos & aures præferui tam delicatas raderet: hoc est offenderet tangaretq; idē. Quasi rabulæ inquit: qui sibi deserti non uidentur: nisi oia tumultu & uociferatione concusserint.

Ex capite.xx.

Rabulæ i foro quare

In asia quæ fit e picea admodū candida (spagos appellatur). Vetus codices Spargos. Quid si Epargos: ita enim græce candida significant. qd si Plegas: quasi a roratu αρω του ψεκασµου. item. Nō uem debus complurimum peragitur). Legendum est Cum plurimum: ut duo uerba sint. item. Sunt qui ex utraq; condiri uelint). Vetus lectio. Sūt qui & ex Nitro quoq; cōdiri uelint. itē. Nec non alia quæ est multa pice natura). Scribo Nec nō alia æque multiplici natura: ex antiquis exemplaribus fere. Nam Romani codices: Nec esse aliam q in multa pice naturam. Vtrum sequere:

Q VINTODECI MO

liberum. itē. Asia picē indicā maxime pbat: gracia pierica). Legedū puto idicā ab ida mōte Troa / dis unde plurima cōuehiſt auctore Theophrasto. itē. Et miramur noxia eē in uitū iclinātes). scri- / be in uitū inclinantis: ut sit principiū sequentis clauſulæ: Vini inq̃ in uitū inclinantis & dubiū ſiue / fugientis expimentū eſt lamellæ plūbæ mutatus in eo color. itē. Propriū aut̃ inter reliquos liquo- / res uiuo mulceſcere). Scribo Mulceſcere. Ex capite. xxi.

Succo frangunt uires. (Legendū Sacco franguntur uires. Plinius libro. xv. Ad corrigenda inquit / uina ſaccis ante perſuſis. hoc græci quoq̃ σακκίς σος xi appellant. nos Saccellare: Martialis. item.

Trigongia rara gloria). Lego Tricongii. nota eſt hiſtoria: quanq̃ codices antiqui non Tricōgium / ſed Torquatū legunt & hic & ſuperius hoc ipſo capite: quaſi Nouellius Torquatus fuerit cui Tricon- / gio cognomen tum acceſſerit. itē. Nihilq̃ ad elidendū in pauimētis Somnium ex uiuo reliquiſſe). / Vetus lectio non Somnū ſed Summum habet: hoc eſt poſtremum potum: ut ſit ſenſus & hāc in bibē- / do legem fuiſſe: ut quemadmodum primo potu plurimum haurire oportebat: ita nouiſſimo nihil ex / uiuo relinquere quod elidi poſſit in pauimentis: eſt enim hic fere mos: ut a potu quod reliquū in cya- / tho uini ſubſtitit: excutiat̃ & quaſi elidatur in pauimentis.

Caſtigations Pliniane eiufdem Hermolai Barbari ex Libro. xv.

Ex capite. i.

Xilibus tegulis pede incluſo). Vetus codices habent Regulis: non Tegulis.

Ex capite. ii.

Oleum ac uinum non inuidit tantum). Legendum eſt: Oleum ac uinū inuidit tantū. / nam ſequitur: Satiſq̃ gloriæ in meſſibus fecit.

Ex capite. iii.

Etiā in macellis multo igni quæritur). Vetus lectio nō in Macellis: ſed in Cellis. item. Ab aliis / bambiæ). A Theophrasto Phauliæ dicuntur: quæ minimo ſucco corpore ſunt grandiffimæ: puſillo / quoq̃ nucleo. item. Necnon aliqua oleo ſuo & ſine arte ſua cōmendatione pure innatāt). Vetus / codices Necnō aliqua oleo ſuo ſine accerſita cōmendatione pure inatant. itē. Purpureæ ſunt & in / iis & in uitis in nigrū colorē trāſeuntibus poſiæ). Legedū purpureæ ſunt & iis ut uitis in nigrū colo- / re trāſeuntibus Poſiæ. deinde ſequitur: ſunt & ſuperbæ. Ex eodem. iiii.

Corrice oleæ concifo odorē accipit medicatio alia ut uiuo palati gratia nulla ē). Vetus lectio: Cor- / tice Oleæ concifo odorē accipit medicatio: alia ut uiuo palati gratia non eſt. nam ſequitur: Nec tā nu- / merofa differentia: hoc eſt ut uiuo. Eſt autē odor medicati ſiue medicamenti: quod græce Pharmaco / des appellatur. Ex capite. iiii.

Notū eſt magiſtratus honori eius). Lege Notum eſt magiſtratus honori eius: hoc eſt gymnafi- / chas & Athletarū ludis præpoſitos. Ridendis qui ut aliquid dixiſſe uideant: loco duorum uerborum / Honoris eius: legendū arbitranſ Honoranis: ut ludis uidelicet ſubaudias: quoniā Tranquilus Honora- / nos ludos quofdā nomet. Cæterū meminiffe oportet Honorarios ludos Romæ appellatos fuiſſe: / ab honore uidelicet eorum qui numera ea populo edebāt Honorariū quoq̃ ius ideſt prætoriū: ab ho- / nore Prætorū. Alioquin Honorariū uocat idem ſere quod munus præmiū cuiuſdam loco dari: ut eſt / apud Vulpianum & iuriſperitos alios. Vtinā nō ut quicq̃ in meſſibusq̃ uenit approbaremus. ſed mi- / ramur noſtra quiſq̃ nec ſcimus perdere. Ex capite. v.

Quā earum inſimis locis optimā eſſe dicant). Lego Quam earū in iis locis optimā eſſe dicant: / ex Catone. itē. Pingui enim & olēti uitari eius oleum). Varro & Cato ſcribūt Oſtum nō Oleum. / Codices ſunt in quibus nō Oſtum ſed Ortū legat. Eſt autē Ortus apud eoſdē ſcriptores iū ſingulis ar- / boribus quaſi domiciliū & cubile: certis icluſum finibus. Oſtū uero eſt id quod ex uno factō olei pur- / gatiq̃ relinquit̃. itē. Muſco præterea ac robore infeſtari). Apud Varronē & Catonē Rubro le- / gitur non Robore. Plinius quoq̃ ab hinc tertio uolumine de morbis arborū nocere inquit Cato ait / & rubrum muſcum. Ex capite. vi.

Oleum q̃ acerbiffimum diu optimū fieri). Lego q̃ acerbiffima: ex Catone: hoc eſt oliua. itē. Fla- / gibus). Cato Fragibus ſiue Fracibus. itē. Vt feces & amurca liquentur). legendū Fraces ex eodem / Catone. item. Fructus uocant). legendū eſt factus uocatur: ex Catone Varrone ue & antiquis co- / dicibus. Ex eodem. vi.

Quod uero poſt molam primū eſt flos fructus tres germini ſoros a quaternis hominibus nocte / & die præmi iuſtum eſt). legendū puto: Quod uero poſt molam primum eſt flos: hoc eſt uocatur. de- / inde ſequitur. Factus tres geminos ſiue a quaternis hoibus & cætera. Siue: factus tergeminos, fere a qua- / ternis hominibus & reliqua. Poſteſt & legi: Factus tergeminos ferūt a quaternis hominibus die ac no- / cte præmi iuſtum. Sed relego te ad Catonem Varronē Columellam ue: hoc mihi nūc occupatiſſimo / non uacat. Ex capite. vii.

Alii ſcrotonē). Legendū eſt Crotonem ex Plinio aliubi & Nicandro Theophrasto Dioſcoride. itē.

Sacellare qd

Vux ſupbæ
quæ

Honorariū
ludi apud
Tranquil.

EX LIBRO

Amygdali-
num

Amygdalinum quod aliqui neopum). Lege aut Netopum ut Hippocrates: aut Metopium ut Dio-
scorides. Paulus quoque Amygdalinum iquit Metopion uocatur propter Galbanum quod Metopum
in Aegypto dicitur: & in oleum hoc quandoque additur. item. Alii chamæ myrsinem quæ coronæ ha-
bet similitudine). Lego alii Chamæmyrsinem alii Acoron a similitudine. Dioscoridē & Pliniū aucto-
res habeo & exemplaria quoque uetera fere. itē. Bis singulis permixtis). Legendū est permixtum.

Ex eodem. vii.

Fit & ex asphalto). Legendū Asphalto: ex Dioscoride ac Plinio aliubi. Est enim frutex Aspalathus
sed Asphaltum bitumen. item. Aut gramine herbæ quod cortinon). Legēdum puto Aut gramine
herba quod Chortinon siue Agrostinon. Etenim gramē herba dicitur Agrostis: Chorthos quoque gra-
men in cōmune: sed fenū præcipuè significat. Quod uero sequitur. E fessama & urtica quod agro-
stinum). Antiqui codices Agrostinum non habent: sed loco eius Enetinum. ipse Cnidium lego ab
urtica quam græci κνίδιον uocant.

Ex eodem. vii.

Sponte nascitur in syriæ maritimis quod elaeomeli uocant). Legendum uidetur nō in Syriæ ma-
ritimis: sed in Syriæ Palmyris: Dioscorides περὶ τὰ παλαιὰ τῆς Συρίας. nisi quis Plinium: putet
legisse περὶ τὰ τῆς Συρίας παλαιὰ hoc ē in salis maritimisq; terræ Syriæ locis: quod ego minime
suspicari possum de tanto uiro. Cæterum Palmyra longe a mari absunt.

Ex capite. x.

Tertium apinum picea fatiua). Lego tertium sapineū e Picea fatiua. Etenim Columella nucē Sapi-
neam appellat. is fructus ex picea fatiua fit. de hoc plura in Corollario nostro diximus. item. Quar-
tum pityia uocant). Dioscorides & uetus lectio Pityida. Athenæus etiam pityina: Diocles inqt Cary-
sius πικρὴ καρύα uocauit. Alexander uero Myndius πικρὸν καρύον.

Ex capite. xii.

Nullius maiorem). Legendum Maiore. hoc est precio.

Ex capite. xii.

Populares eorum myxtæ). Legendum Myxæ. Græci Myxa & myxaria neutro genere appellā:
Ex capite. xiii.

Lanugo ea obducit struteis qdem perficisq; plurimis tamen peculiare nomen dedit nulla alia cō-
mendatione insignibus). Forte legas: lanugo iis obducta Struteis quidem perficisq; plurimis & cæte-
ra: ut sit sensus: lanuginem iis obductam peculiare nomen dedisse ut lanata dicerentur: etiā si perficis
quoque plurimis ac Cotoneis obducitur.

Ex capite. xv.

Nec spinas inferi quando fulgura expiari non queunt). Legēdum expiari. Simile habet septimo
decimo uolumine: Morus inquit Talea tantum quoniā in ulmo ea inferi religio fulgurum prohibet.
Quod aut sequitur. Facile quoque genera insita fuerūt quando tot fulgura uno iū pronuntiant).
Cōsuetudinis antiquæ reconditū sensum habet. Porro fulgura trium terunt a Festo Pōpeo generū
Postularia: Pestifera: Peremptalia Postularia uotorum aut sacrificiorum spretā religionem desiderāt.
Pestifera mortem aut exitium denuntiant. Peremptalia superiorum fulgurum portetorū signifi-
cationē perimunt uel abolent. Expiari uero & procurari fulgura & quod sint eius rei nomina: uolumine
naturalū quæstionū secundo Seneca plenissime Cæcinnam securus: Facundū hominē nisi illum in-
quit Ciceronis umbra præcessisset. Vitur & Tranquillus in Galba procurandi fulgura uocabulo.

Ex capite. xvii.

Spiritu excludo ac fureculo pice). Addendū est illito: ex uetustis codicibus. item. Vua coa & ber-
ritia seruantur). Scribendū Berytia: ab oppido Phœnicis Syriæ Beryto: qualis hodieq; nominatissi-
ma est.

Ex capite. xviii.

Iudea rubet). Legendū idæa ex Theophrasto: qui & Alexandrinam quoque uocat hāc ab Alexādrīa
non Aegypti sed Troadis ubi mōs est idæa: quæ admodum & superiore libro de uite Alexandrina dixi-
mus. item. Callistrutæ partim sapore præstantiores). Vetus lectio parum nō Partim. item. Nā
Alexandrinæ enixiores). Antiqua exemplaria nō Enixiores: sed Enixe glificendo. corruptum & hoc
proinde cogitandum est: equid legi possit: Alexandrinæ uix sunt uescendo. Etenim Theophrastus sa-
pore Mespili affirmat eas esse. item. Serotinæ & a corio appellatæ duro). Quidam legunt Scro-
tinæ a Scroto: quod pellem & corium significat. Sed placet Serotinæ: ut sit sensus: serotinas esse ficos:
quæ a corio duro Duricoriæ uocantur. De Duricoriis Macrobius. item. Tarenti tantum prædul-
ces nascuntur: quas uocant onas). Lectio antiqua non Onas sed Omas: hoc est crudas & ωμας: quo-
niam prædulces sunt statim cum nascuntur nondum percoctæ solibus. Erat & Palmarum in Cypro
genus unum: de quo Theophrastus uolumine de stirpibus secundo: Fructus inquit in ea non mature-
scit: sed crudus admodum suauis ac prædulcis est.

Ex eodem. xviii.

EADEM AVTEM FORTVITO SATO ADVVIT IN MEDIO FORO. Q. VASI SIDEN-
TIA IMPERII FVNDAMENTA offento fatali quæ curtiis maximis bonis hoc ē uirtute ac pietate ac
morte præclara expleuerat). Triā errata sensum huius clausulæ cōturbāt. Primū est i uerbo Adiuu

Duricoriæ
ficus que

Q VINTODECIMO

quod legere oportet Adiuuit: non Adiuuit. Secundum in uerbo Quasi: quod legendum est Qua hoc est qua parte. Tertiū in eo q̄ relatiuum Quæ: superfluit. Nec in uetustis exemplaribus habetur ullis. Nota est historia de Curto.

Ex capite. xix.

Anusq; distillant gummi lachrymam siccant. Forte legas Siccant: ut initium sit alterius clausulæ. Deinde sequitur: Honos laudatas & cætera. Quod uero dicitur Gūmi lacrymam: sensum habet talem: Fici anus factæ lacrymam gūmi similē distillant. itē. Salis Siccatis & casei loco uelci. Lego sale siccat & reliqua. itē. Ex hoc genere sunt ut diximus castaneæ & caricæ. Legendum coctana & Caricæ: de qbus supra. xiii. uolumine.

Ex capite. xx.

Tertium degenerat anthedoni tamēti similis quod gallicū uocant. setaniæ: tamē maius pomum candidiusq; acini molliore ligno antedoni cæteris minus pomum. Lego tertium degenerat Anthedone: quippe quod Theophrastus ἀνθηδονία appellet: hoc est anthedoni simile: deinde sequitur: Tamēti similis est quod Gallicū uocant. Setaniæ maius pomū candidiusq; Acini molliore ligno: cæteris minus pomū: ex Theophrasto.

Ex capite. xxi.

Acri odore & suauitate iucundia. Theophrastus Acri odore nec suauitate iucunda. itē. Addita mastice ac pice bruma. Codices antiqui nō Bruma: sed bruta. Deinde sequitur: Aperiri uetāt & reliq̄ itē de forbis. Quibus circa pediculos folia. Vetus lectio. Quibus circa pediculos tenera folia.

Ex capite. xxiii.

Torrere has in cibis gratius modulanti laturas præfati ieiunio foemina: quādā imaginē panis. Deprauatus est locus pessime: corrigēdū puto sic: Torrere has in cibis gratius: molitura etiam præfati ieiunio foeminarū quandam imaginē panis. Molitura uero id est molendo eas.

Ex capite. xxiiii.

Tingunt manus succo. naturæ ruunt acerba: minimū. Lego: Tingunt manus succo matura. deinde sequitur: Eluunt acerba. deinde sequitur: Minimū in hac arbore ingenia profecerunt & reliqua. item.

Nec alio modo q̄ Pōpei magnitudine differunt. Scribēdū puto ut Romani habent codices: Nec alio modo q̄ pomi magnitudine. itē. Vnedoni. quod solū pomum simile frutici terræ: gignitur. Lego: fructū terræ gignitur: hoc est fragis terrestribus. Nihil enī fere tā est Vnedoni siue Arbuto simile q̄ fraga. Ob id sunt qui fraga in Ouidio montana interpretentur Arbuto ad differentiā terrestrī quæ Plinius & Quique folio nasci p̄dit. Sed uerius est ex herba fragaria quæ trifolia ē: nō quæque folia.

Ex capite. xxviii.

Succo uuæ & caricæ. Vetus lectio nō Caricæ sed Caryotæ. Plinius decimo uolumine de Palmis: Caryotæ inq; maxime celebrantur & cibo quidem sed & succo uberimæ.

Ex capite. xxix.

Libæ obtinens uicem. Scribunt uetusti codices non libæ sed illā: hoc est piperis: de quo statim dixerat. itē. Primū celcei i helpenoris. Domitius Circeis ex Theophrasto & uetustis fere codicibus itē. Veneri myrtæ: quam nunc myrtiam uocant. Lego Veneri myrtæ: quam nunc Murtiam uocant: ex festo Lurio Plutarcho Varrōe Cornelio Nepote de uiris illustribus: qui tamē liber Plinio Cæcilio cōtra fidem inscriptionū uetū a plerisq; tribuit. De hoc in Scolymo docuimus: nā Murcea dea Socordiae est ut strenua: ageronea stimula industria: Pōponius & Augustinus auctores. nam cum Meras murtias Appuleius libro sexto dixit: Veneri dicatas intellexit. Quidam montem Auētinum ideo Murtium uocari tradunt q̄ & lapidibus uelut muro constructus: non a dea Murtia nec a figlinis. Ammianus quosdam folitos in italia uitandæ gratia militiæ pollicē præcidere Murcos inquit uernacula uoce nominatos. Plautus: Murcide inquit homo pro inerti & languido. item. Candidam nigram coniugalem. Cato non coniugalem sed coniugulum.

Ex capite. xxx.

Est & chamædaphne siluestris frutex & alexandrina. Vetus lectio distinctior. Est & Chamædaphne siluestris frutex: est & Alexandrina: ut duo uidelicet genera itelligas. Alterū est Chamædaphne: quam Latini Laureolam appellant. Alterum Laurus Alexandrina: ex Plinio Galeno Dioscoride. itē. Id quoq; quod danaides uocat. Lego Daphnoides: ex Dioscoride Galeno cæteris. item. Euptalon. Legendū: Eupetalon ex eodem auctore. itē. Cephalon alexadri. Codices antiqui Stephano Alexandri. Etenim laurus quādā Alexandrina dicitur & Stephane: cui quadantenus similis ē Daphnoides.

Ex eodem. xxx.

Ex cuius gustatu accendatur os thuris. Dioscorides: Ex cuius gustatu inquit accēdatur os atq; guttur. item. Additur litteris & militum lanceis. Lego: Additur litus & militum lanceis. item. Cum pasta esset illi cesari. Lego illa: non illi: ex Suetonio.

Ex eodem. xxx.

Quoniam tenetem rostro laureum ramū. Lege: Quoniam teneret: alias sensus fluctuat. Quod autem non multo post dicitur: Vnius arboris latina lingua nomen imponitur uiris. Verum ostendit uel ex Ciceronis Liberto: qui laurea Tullius appellabatur: cuius primo & trigésimo uolumine carmē refertur de calidis Ciceronianæ uillæ fontibus.

Cociana

Molitura

Fraga terrestris

Caryotæ

Murtia
Liber, de uiris illustribus Plinio
Cæcilio a plerisq; tribuitur
Murci qui;

Laurus qdā Alexandrina

Tullius laurea qui

EX LIBRO

Castigationes Plinianæ eiusdem Hermolai Barbari Ex Libro Decimo sexto.

Loricatio cō
tra frigora

Ex capite.ii.

Terra cibos & rigentia septétrione uiscera sua urunt. (Sunt codices q̄ habeant. Terra cibosq; sed rigentia septétrione uiscera sua urunt: hoc est loricant se luto contra frigora. Nec aliter rigētes artus calfaciūt q̄ foris terra: intus cibo. Vel sic: Terra sibi os & rigentia septétrione uiscera sua urunt. Sed & si legas. Terra cibos & rigentia septétrione uiscera sua urunt: sensus erit: Siccatum uentis lutū pro ligno ipsīs esse: cibos ita co-

Qui terram
p ligno urūt

quētibz & algētia quoq; mēbra cōfouentibus. Hodie quoq; maior pars accolarum eius Oceani terram urunt pro ligno: id ipsi quoq; uidimus. Adeo nō ferendi sunt: qui nō captū manibus lutum sed lutum scribi iubent: & ad piscem referunt. ceu nō aliā quoq; gentes piscē captum eluant. Nec ad hūc locum p̄tinet quod Pomponius Mela tradit: qui Mazotidis insulas inhabitant: carne magnos p̄cium cum p̄tinet quod Pomponius Mela tradit: qui Mazotidis insulas inhabitant: carne magnos p̄cium

Ex eodem.ii.

sole siccata & in puluere confusa pro farre uelci. Aliud in siluis miraculū in totā reliquam germaniā referunt. Vetus lectio cōmodior: Aliud e syluis miraculū: totam reliquam Germaniā replet: hoc est syluā. nā & sequit. Adduntq; frigori umbras altissimā.

Ex capite.iii.

Sictius Dentatus. Lego Sicinius dentatus: ex Plinii septimo uolumine.

Ex capite.v.

Accepta licet uti p̄petuo ludis. induenti semper assurgi. Vetus lectio nō ludos induenti: sed ludos ineunti.

Ex capite.vii.

Smilaces

Milaces a Quibusdā græcis dictæ. Theophrastus Smilaces. Sunt q̄dem & Milaces: sed alterius tamen generis: ut notabimus: quas & Smilaces quādoq; dicimus. Et infra. Item cōplectēte folia. Distinguendū est ita ut uerbū Folia: principium sit clauulæ. & infra. Atq; carbone dotata. Legendū est: At quæ carbone dotata: ex Theophrasto.

Ex capite.viii.

Fert & aliā utilē pilulā. Legēdū iutilē: id est αχρειον ex Theophrasto. Propterea seq̄t. Tamē melligeri succi: id est μελιτηριου χυλου. quis inq̄t iutilis ea sit: melleo tamē succo fertilis ē. itē. Gignit & alii ramoz. Theophrastus nō alii: sed Alæ. i. ααρχαλιδες.

Ex eodem.viii.

Aliquādo & culices gignit. Theophrastus Pumices. nō q̄ nō & culices in pilulis uiuantur: sed q̄ de culicibus post dicit: quos ille αμιασ hoc est mufcas uocauit. itē. Mature (sunt in modū). Theophrastus: indure (sunt in modū) gallæ.

Ex capite.ix.

Cáchryn. Lege echryn: ex Theophrasto. Theodoros hāc Amētū cōuertit. itē. Musto fouillo. legēdū mufcolo. Etenī græci hoc genus Bryō uocāt: ex Plinio Dioscorideq; itē. Nūc i italia tota nascit: aut in Gallia oīno. Vetus lectio: Nec in italia tota nascit aut i gallia oīno.

Ex capite.x.

Euxus pyrenæis ac cythero mōnibus plurima. Scribendū est Cytoro: ut illud Catulli: Cytori buxifer. De hoc monte & libro sexto Plinius & tertio suo Theophrastus κχι γαρ τα κυτωρα τοι ουτορον ου πλαι σιτηρος γιγνεται

Ex capite.xi.

Prædictis picē. Lege: e prædictis picē. Res oīno parua: sed quæ lectorē moret. sicut & illud quoq; paulo supra. Syluag: certe distinguēbant (signibus). Nō n. distinguēbant: sed distinguēbat scribēdū erit: hoc est ipsa Roma. idq; sequentia mox declarant.

Ex eodem.xi.

Strobiliar/
bores Cocco
los græci

Quas subulos uocāt. Cur nō Strobilos: ex Dioscoride ac Galeno: quibus proprie tamē strobili sunt arbores nucleos pineos ferētes. & ipsi quoq; nuclei: quos & Coccoalos Græci appellant. Nā & carduus is qui manditur fere iā ubiq; Scolymos græce dictus in latino ut ait Dioscorides Strobulus uocaf ex hac similitudine: q̄a nucis pineæ speciem præsentet.

Ex eodem.xi.

Seplasia

Et inde fraus (pissime asiae). Legēdū: & inde fraus Seplasia. Nā & codices antiq̄ habent Seplasia: & Plin. lib. iiii. & trigesimo mētionē habet huius uerbi. Extat & apud Ciceronē & Pedianū & Aufoniū poetā uocabulū. Erat aut Capuæ uicus hoc noīe ubi oīdores & mædicinæ uēdebant. itē. Incorrupta uis homeri cōtumax. Quidā legūt: icorrupta uis & mori cōtumax. Sed pōt & humori cōtumax legi. Etenī Plinius hoc ipso lib. larix inq̄t in humore præcipua. itē. Sextū genus e tēda. Legendū uidetur Sextum genus est Teda.

Ex eodem.xi.

Quā græci stactē uocāt odoris grauissimi. Theophrastus & antiqua lectio Sycen nō Stactē. q̄ re & Theodoros cōuertit ficū. itē. Totaq; horridior ē & p̄fusa refina. Scribēdū forte Rotaq; horridior est & p̄fusa Refina: ex Theophrasto q̄ dicit κωπος. Codices certe antiqui nō habēt tota sed tota. ut argumētū sit mēdoso lectiois. itē. Radix uis radicibus nō repullulat ut in lesbo accidit incensio nemore pyrrheo. Legēdū larix uis radicibus nō repullulat ut in lesbo & reliquis ex Theophrasto ad uerbū. itē. Hāc festius simillacē. Lego Smilacē.

Ex capite.xii.

Igni extra circūdato ferro. Legēdū nō Ferro: sed terra: ex Theophrasto. itē. Feruētibus coacta lapidibus. Scribo cocta potius q̄ coacta. itē. Velut in carbonis usu. Quidā fingūt in suis codicibus haberi Vīuut corruisse uideant usu. Quod si nō finxere: testari tamē oportuit i Venetis & Romāis exemplaribus nō Vīu: sed uis: recte scriptū fuisse. itē. Hoc in syria cedrum uocaf. Lego Cedrū ex

SEXTODECIMO

Vitruvio aliisq.

Ex capite.xiii.

Zosippam).Lego zopissam ex Dioscoride ac Plinio aliubi. Ea uox uia picē significat. itē. Picem cum cetera).Lego picem cū cetera:isdem auctoribus.& infra. Item in teda).Theophrastus itē teda:hoc est in ulcus fluit.itē. Quoniam in inferum abeat).lego:Quoniam in ferum abeat:ex Theophrasto qui scribit oppop.

Ex eodem.xiii.

Inter hæc genera proprium quidā fecere satiuū).lego Sapiū non Satium:ex uetustis exēplaribus & inscriptione huius capitis & L.Columella & supiore libro:Quilis inqt dicta est in nucleis:hoc est mentioe de nucleis pineis.item. Satiui aut materies cæsarū e genere sit sicuti docebimus).Vetusti codices hoc quoq; loco Sapiū nō Satium:hoc modo.Sapium aut materie cæsa regenerataq; fit:sicuti docebimus.ut hunc sensum habeat:Picea cæsa regenerataq; transit in Sapium sed ubi hoc dicat Plinio:quaerendum.

Ex capite.xv.

E qbus uincula tiliæ euocant).Lege nō euocantur sed Vocant:unde fasciæ Tiliaceæ:Julius Capitolinus de Antonino Pio:cū senex inqt & lōgus esset incuruareturq; tiliaceis tabuli in pectore fasciæ baf.Aristophanes Cinesiam eodē remedio utentē:Phylirætū poeta uocabat sed ex aliis quoq; arboribus Tiliæ dicunt: ut.xxiii.uolumine monstrabimus.Tilia uero pprie arbor hæc est quā græci Phyliram appellant.itē. Tenuissimū eorū:phylire coronarū lemnicis celebres).Legedū nō lemnicis sed Lemnicis.Habet aut uetus lectio nō Eorum:sed Coriū.de lemnicis & Græci & latini auctores promiscue.Plinius quoq; primo & uigesimo uolumine.itē Festus:sed Laniscos quasi a lana.de quo sunt q; proprietatum illud interpretantur:Terq; focum circa laneus orbis eat.

Ex capite.xviii.

Samariam).L.Columella & Plinius uolumine sequenti Samara non Samariam.

Ex capite.xxi.

Et quāuis herba dicatur sabina rhododendron ut nomine apparet a græcis uenit).Quidā legunt Sabine:hoc est lingua Sabinorū:quibus nō accedo.etenim sensus est:Rhododendron Sabina herba dici.Cū tamē i Sabinis primū orta non uideat ex ipso nomine quod græcum est.in quo scire oportet aliud quoq; fruticis siue arboris genus Sabina herba uocari:quod græce Brathy n oietur uulgo notissimum.itē. Neruin uocariū alii rhodophanē).Legendū est ex Dioscoride ac Plinio: Nerion uocauerunt alii Rhododaphnem:quam L.Appuleius rosam lauream appellat.

Ex capite.xxii.

Andrachne).Scribendū Adrachne.nam Andrachne arbor nō est sed herba portulaca. De hoc in Corollario nostro fusiū:& tertio decimo libro Plinius.

Ex capite.xxiii.

Crotoni quā & cinū diximus).Legendū est non Cinum sed Ricinū:ex Dioscoride ac Plinio supio libro.itē. Huic nigra quæ & crotoni folia in iuuenta circinnatæ rotunditatis sunt).Theophrastus:Huic nigra quæ & Crotoni folia & cætera.itē. Ut uilli).Fortasse iuli.Ferunt inqt Thophrastus arbores Nōnullæ iulos suos hoc est lanugines.Plinius:ferunt inqt & auellanz iulos cōpactili callo ad nihil utiles.Sunt aut iuli nō flores pprie:sed qui antecedant ut in fico grossuli.Erit ergo sensus:cuola re populo candidæ lanuginem quasi quendam iulum.

Ex capite.xxvi.

Eaq; anima inferente omnibus fati).Legendum animam.

Ex capite.xxvii.

Sumas e fortissimis quæ sit tanta differentia ab eodē genere).Scribendum est:Cum mas e fortissimis quoq; sit tanta differentia ab eodē genere:Theophrastus auctor duobus locis: unde Plinius hæc ad uerbu sumpsit libro eius tertio.itē. Fiunt uero quædam & loci uitio instructuosa ut in pharosyl uacenda quæ nil fert).Verus lectio cōmodior:Fiunt uero quædam & loci uitio instructuosa: ut in Parosylua Cedua quæ nihil fert.

Ex capite.xxviii.de Biferis & Triferis.

Hoc autē euenit perpetuo in frauensī africa agro de quo plura alias).Plinius.xviii.libro nō Fra uensī sed Tacapensī:cuius inqt: Africa in mediis sita arenis Syrtis petentibus Leptin quæ magna uocatur Tapace foelici super omne miraculū riguo solo Et paulo post:Super omnia est bifer:am uitē bis anno uindemiare & nisi multiplici partu exinanatur ubertas:pereat luxuria singuli fructus.Vna tamen dubitatio relinquitur:q; bifer uitis ibi dicitur hic trifer.Sed potuit id hallucinatione Librario cōtingere.Alioqui si trifer a est & bifer a sit oportet aut certe bifer a est omnis quidem ibi: sed ut trifer a tamen sit aliqua.De urbe Tacapa in situ orbis & Plinius & Ptolomæus & Antoninus.

Ex capite.xxxiii.

Quidam non altius descendere radices q; folis radius tepesfaciat.idq; natura loci tenuiores siue gra uissimas dixere).Loco uerbi Grauissimas:lego crassissimas & melius fortasse Crassiores.

Ex capite.xxxiiii.

Meta in fastidium conuoluta).Lege fastigium:non Fastidium.

Ex capite.xxxv.

Qui uocant corymbi).Theophrastus:quæ uocant Corymbiz.itē. Silentiū).idē auctor Silenti

Tilia quæ

Locus i pro
pertio
Samara non
Samaria

Sabina her
ba

Rhododaph
ne quæ
Adrachne

iulus lanugo

Exinanita
ubertas

EX LIBRO

tium per. t. item. In alio genere diuersa omnia). Quidā legunt non in alio: sed in albo genere. Tri-
enim Helicis discrimina: Herbacei: Candidum: Versicolor. Sed si Theophrastū adire sustinuerint:
haud ita multis locis Plinianæ lectioni uulnera inferrent. Proinde custodiendū est uerbū in alio: ut si
sensus: Herbacei duo esse genera: in uno tenuiora folia & digesta atq; defa. in alio diuersa omnia i
nus hoc est tenuia: minus ordinata: minus densa. Theophrastus.

Ex capite. xxxvi.

Smilaceæ co-
ranæ quæ

Smilacem). Legendū Smilacē: unde Smilaceas coronas poetæ. Ouidius: & crocon in paruos uer-
sum cū Smilacē flores. Nā qui Smilacem hoc loco scribi posse negat: sed Milacem cōtēdunt: minime
id facerent: si Galenū legisent affirmantē ueteres modo cum. s. modo absq; s. Milacem & Smilacem
dixisse: quāmodū Trygnon & Strygnon. item. Cōplexa acinis maioribus nucleos undenos m
noribus singulos). Theophrastus: Cōplexa acinis maioribus nucleos binos & ternos: minoribus uer
singulos.

Ex capite. xxxvii.

Anæus Me-
nelaus qui

Circa anæticum lacū). Crediderim Anæticum siue Anæticū scribi posse ab Anæa quidem urbe
Caria cōtra Samū: unde Anæus Menelaus Peripateticæ familia: historiarū quoq; scriptor egregius.
Proinde oppidanos eius loci Thucydides Anaitas pñūtiat tetrasyllabos: meminit & octauo. Ephorus
Anæos ut nomē urbi Amazonū una dederit quæ Anæa diceret. Ergo lacus hic & Anæticus & Anæ
usuocari potuit. de quo forte Plinius secūdo libro. Lacus inqt Anæus in asia absynthio circūfctē
ficitur: quoniam uetus ibi lectio nō Sanaus ut nūc: sed Annaus quasi pro Anæus habuit. De anætica u
ro Lydorū Armeniorūq; dea & de præfectura quadā Armeniæ anætica per quam Euphrates labit
aliubi dictum.

Ex eodem. xxxvii.

Sagittarius
calamus

Leui fastidio). Legendū Fastigio. itē. Quippe nō eadem gratia belgicis hæc & creticis cōmēda-
tionibus). Legendū puto: Quippe non eadē gratia Bellicis hoc est Creticis cōmendatoribus: ut sit
plex menda. Moueor q; belgicæ arundines ad cōmissuras nauium ferruminadas stuppæ officiū acui
cem tantū replent inquit Plinius. Moueor & Theophrasto Creticum calamus dicente: qui & Tox
coside est bellicus & sagittarius inquit uocetur. Moueor & uetustis exemplaribus: quæ hoc loco belli-
cos nō belgicos scribere nō q; sagittarius omnino sit Creticus: sed q; creticū iter sagittarios siue belli-
cos exceptis indicis cōmendatissimū putauerit antiquas. Suū genus inquit Plinius sagittario calame
ut diximus: sed Cretico longissimis internodiis.

Ex eodem. xxxvii.

Accusaf Pli.

Valida laconicis & ab una parte densiora). Theophrastus: Varia Lacōicis & ab ima parte densio-
ra. item. Est & in italia nascens adarcha nomine palustris e cortice tantū). Hoc loco Plinium acco-
sant aliqui: adarcā putauit genus arūdinis: cū tamē non arundo sit adarca: Diofcoridī Galeno cæte-
ris: sed spuma eius: & salisago quædā palustris: medicina utilis. At Plinius nō hoc dicit: arundinē palu-
strem esse adarcā: sed e cortice palustris arūdinis: nasci adarcā sub ipsa eius coma: qd & li. xxxii. mou-
strat apertissime nō dē fere uerbis. De adarca & xxi. li. docet cū Sinapi. Verbū autē Palustris nō re-
casu capiendum: sed paterno: id quod eos fefellit: qui negocium Plinio facessunt.

Ex eodem. xxxvii.

Paternus ca-
lus qui

Nō silendos ex reliquo curæ miraculo). Legēdū est nō Silēdo & reliquo curæ miraculo: ut sit sen-
sus. Prætereundū silentio non esse quantum curæ ueteres in tibiis exploradis & cōcinandis adhibui-
se uideant: quod & Theophrastus unde sumpta sunt hæc: late persequit. itē. Et canora tibiæ ipsa
educendæ). Legendū: & canere tibiæ ipsæ docendæ. Aut sic: & canore tibiæ ipso educadæ. Theophras-
tus Tibias inquit ἀεισσαι προαυλῆσθαι.

Ex eodem. xxxvii.

Apertionibus earū ungulis). Theophrastus Ligulis δια το κατὰ σπασματα τὰ σγλωττασ-
χει. item. Sed tunc ex sua quoq;). Theophrastus nō Quaq; sed Quanq; itē. Cōcordari amicitia
tiam). Catos cōcordare enim amicitiam. item. Salicis uero qua nulla aquaticarum utilior licet po-
puli uiribus placeant: & cecubū ducant). Lego ut principū sit capitis sequentis. Addo & illud: quodā
hic nō uiribus legere: sed utilibus: propter illud Catulli: Lentæq; forere Phaethontis.

Ex capite. xxxviii.

Charta Hie-
ratica.

Alterā nicelinā a colore). Vetus codices habet italicā: & quādoq; Vitellinā: quasi a luteo colore:
qualis est uitellus: oui. itē. Proximēq; existimanti hoc uideat esse quod interiore mūdi parte pati-
sunt papyri usui). Quid si legas: Proximēq; existimati hoc uideant eē quo in inferiore Nili. parte papyri
sunt usui: hoc est ἐν τῇ κάτω χόρᾳ αἰγυπτου ad ipsū Delta: quoniam & sit altera quæ superior ibi dicitur.
Strabo: Biblos inqt hoc est Papyrus nō multa eo loci colitur: sed in inferiore ipsius delta parte p
stantissimo uno eius genere: quod Hieraticū appellant: hinc charta Plinio quoq; Hieratica. itē. Te-
nuior est q; cætera). Diofcorides: Tenuior ē q; cætera. itē. Sambuci). poetæ. ut apud. Qu. Serenū
Sambuci correpta prima.

Ex capite. xl.

Larix foemina habet). Legendū Foemina: ex Theophrasto: qā nō mas larix sed foemina hoc quod
Argis uocatur habeat. itē. Idemq; mox nisi in trimetris lunaq; dimidiata ne tangas materia). Jago

SEXTODECI MO

idēq; mox intermestri luna atq; dimidiata. Est autē intermestris luna idē quod interluniū & lunæ coi-
tus: itāc sniam cōfirmat & Varro itē. Diebus quatuor proximis. Quibus Luna plena fuerit opti-
me eximitur. Varro diebus septē. nō quatuor. Græci quoq; διχοτομου ουσιας μετ' ατο παρελη-
πον cum Varrone sentiētes. Est autē Dichotomos idem quod dimidiata siue diuidua: qualis septimo
quoq; die non quarto post plenum orbem Luna uisitur.

Ex eodem. ix.

Communi ab his pino). Quidam legunt Communio his Pino. Item Fabroz intestina oparia).
Lego opera non Operaria: ex Vitruuio & Plinio. Forteq; non Fabrorum legas: sed ad fabroz. Item.
Ideo romæ inferna abies Supernati præfertur). Legedū nō inferna: sed infernas: ex vitruuio. Ifer-
nata igit ligna sunt quæ ex Appenino parte qua inferum mare (spēstat: cedūtur: Supernatia e diuerfo.
Item. In galliacturibus). Legedum est iuribus: ita enim ibi mons uocatur ut constat. de quo & alibi
quoq; dictum.

Ex eodem. lx.

Deteriores eneatica & arcadica). Quid si legas Deterior est Attica & Arcadica? Etenim ubinā gē-
tium sit Eneatica: non comperi: uideor locum hunc in Theophrasti tertio legisse: uerba nō memini:
Ex capite. xli.

Delibatorio). Suetonius in Claudio Diribitorium appellat: itēq; Dion græcus auctor διριτορι-
ου. ut dubitari præterea nec possit nec debeat: etiam si nemo eorum: quale id esset explicauit. I anti-
quissimo autē latino lexico: in noricis: Pomponio Læto referēte: scriptū erat. Diribitoriū a diribendo
hoc est distribuendo notatū fuisse: quia locus esset in quo recenserent exercitus & stipēdia militiæ nu-
merarentur: ut diribere sit quod græce διαιρεσις χρηματα. id autē munus in provinciis procurato-
res Cæsaris obibat. Strabo auctor. qui & militare Logisterion locū uocari tradit. I relatiōe Syriæ nō
dissimile fortasse ab eo quod nos Diribitoriū. Cicero de reditu suo ad Senatū. Quādo igit ulla di-
gnitate tot rogatores diribitores custodesq; uidistis: hoc est diuisores distributoresq;: qui iter tribus
uiritū pecuniā diuiderēt: quos Plautus in Aulularia curiaq; magistrōs appellauit: qui distribuerent in-
quit argēti minas in uiros. nā & Pedianus Afconius querere id solet: nūquid tribus legitimis aliquos
habuerit diuisores suos. Erāt & i petitōe honoz qui munia & dictata gratiosis quibusq; sua partiren-
tur: ut apud Ciceronē legi. Aufonius ad Gratianū de consulu suo: Nihil inquit cū sequestre deposui:
cū distributore nihil pepigi. Distributorē uocauit ipse quē Cicero Diribitorē. Ex hac similitudine stru-
ctores epulari & oīno præpositi negociis uocabulū id quādoq; accipiūt. Appuleius secundo libro fa-
bulæ Mulesiæ: Frequēs igit ibi epulonū diribitores pifculi: plectide amicti: fercula copiosa: scitule ad
ministrata: pueri calami strati: pulchre idusiani. Ammia. li. xviij. Dū hæc igit i castris Cōstātū quasi p lu-
stra agūf & cenā & diribitores uenūdātæ subito potestatis pōiū p potiores diffundit. Ex eod. xli.

Castraceo). Scribēdū Castratio: id est euiratio debilitatioq; itē. Indicaz cædroz). Venus lectio
fere indicaz. quasi ab ida Troadis mōte: ubi plurima est auctore Theophrasto aut cretēsi. Sed cum Ce-
drus in Africa sit uel laudatissima ut hoc ipso lib. Plinius testatur: nō magnopere uideō quāobrē idica
rū magis q Numidicaz legi debeat. q̄ ueteres pro mōtanis q̄buscūq; sumūt idicas: cuius rei frequēs
est Nicandri testimonium.

Ex capite. xlii.

Culicibus uero similes triphas). Lego Triphas: etenī uermiculus lignarius Trips uocat. & ita iflefit
hoc loco. Theophrastus triphas nō triphas dicēdo. infra quoq; Tylo). Scribēdū est Tylo: ut i orbis si-
tu diximus li. vi. item quod legitur in quibusdā Romanis codicibus. Pariū tigrum maculis). Scribe
Varrum non Parium.

Ex capite. xliii.

Populus cōtra oīa iferiora pandit). Legedū nō pandit: sed pandat. itē. Quod in andro accidit).
Theophrastus: i Antandro. itē. Vt findat Ante q̄ solida). Est. Lego. Vt findatur ante qua solida est.
Theophrastus.

Ex capite. xlv.

In ueluterno africansi prioris manu satæ oliuæ). Quidā Linterno potius: q̄ ibi africanus exularit. Itē
In caphiæ arcadiæ luco). Theophrastus libro quarto: In Caphys Arcadiæ luco. item polybius. Sūt
autem Caphyæ urbs Arcadiæ patris Anchisæ nomen habens qui Capys appellabatur. alii a Cepheo di-
ctam putāt: auctore paulania: item. Iuxta urbem autem quercus in illi tumulo. Idem auctor eodem
loco Phagos non Quercus. Item. Iouis statui). Lectō antiqua nō Statui sed Stratini: & sane appel-
latio græca sit oportet: nō latina: in eo tractu in quo heraclea & portus Amici fuere hoc est in Bithyn-
nia. Militaris uero dictus est fortasse iupiter: quonia Dascyli eius loci regem militiā iuisset Hercules
edomitis ut Apollōius poeta scribit: oībus finitimis. nam & Lycus dascyli filius eodem auctore: facel-
lum Castori & Polluci dedicauit: magna cura liberatus: interfecto ab ipfis amycō Bebricum rege. Itē.

Amycus

Portus amyci bebrycæ rege interfecto Clarus). Scribēdum: Portus Amycō Bebricum rege inter-
fecto clarus: a Polluce uidelicet ex Valerio Flacco & Apolonio per initia statim secundi libri. ἐν ᾧ δὲ
σπεύσαντες βοῶν ἀνελίσσονται. μνηστον βεβρυκῶν βασιλῆος. Meminit & Papinius & quinto lib.
Virgilius. In situ quidem orbis Plinius de portu Amyci nō procul Bosphoro Thracio mentionem fa-
cit in bithynnia: ubi quoniam in uetustis fere codicibus nō amyci sed azani portus inueneram. Non
nulla scitu digna de azanio: siquis id probaret: attingi: sed ea legeat amyci tamē portus cōmodissime

Inter me-
stis luna q

Dichoto-
mos qui

I infernata
ligna quæ

Locus apud
Suetoniū de
Diribitorio

Locus in
Aufonio
Locus in
Apuleio

Euiratio

Vermiculus
lignarius
Trips uocat

EX LI BRO

defendi posse prædicere quando nō procul bosphoro thracicus locus fuit: ex eodem Appollonio: et si lectio antiqua refragatur.

Ex eodem. xlv.

Locus deprauatus apud Senecam

Dulcor in punicis). Lectio antiqua: Dilutior i punicis. itē. Tonfili coma faginei moris). Scribēdū puto Fagei nemoris: ut supra Fageus lucus. Quod aut statim de passieno Crispo subdit: admoneat me ut locū i Seneca deprauatū corrigā: ubi li. primo de beneficiis: Crispus igit Pāsius solebat dicere quorundam se iudicium malle q̄ beneficium: & quorundā beneficium q̄ iudicium. Scribēdum est: Crispus Passienus de quo idem auctor libro quarto naturalium: Q. Passienus igit Crispus quo ego nil noui subtilius in omnibus rebus.

Ex eodem. xlv.

Vicina luco est ilex & ipsa nobilis. xxxv. pedū ambitu caudicis decē arbores metiēs singulas magnitudinis uisenda). Quidā non Metiens legūt sed Menties: ipsi metientes: uerine ignorātia: an nouā mentiediq̄ libidine: non sat scio Etenī si mentis arbores decē: hoc est specię representat arborū decē: cur subiciat. Singulas magnitudinis uisenda: q̄ ea quæ non sunt sed fingunt: nec singula esse possunt: nec uisenda habere magnitudinē. iam cur decē tantū nō plures paucioresue: metiebat ergo decē arbores: hoc est cōprehendebat amplexu & orbe suo.

Ex eodem. xlv.

Est & in syria herba quæ uocat cassytas). Theophrastus Cadytas: & quædā eius exēplaria Cassytas. Sed & codices Pliniani aliquot habēt Cassytas. Item. Tépla thessalica). Lego Tépe Thessalica.

Ex eodem. xlv.

Serpullum

Et quæ dolichos ac serpyllū). Codices manu scripti Serpullum nō Serpyllū habēt. Theophrastus cū Serpulo Afine posuit: de qua in Helixine diximus. Theodorus Volucrū interpretat. L. certe Appuleius quam græci & nos modo appellamus Serpyllum: ipse nominat Serpullum ratione sæpius exposita. y. græcum in. u. latinum uertendi.

Ex eodem. xlv.

Quod uero i hispiria fullonia hippophæsto). Legi pōt: Quod notat & i spina fullonia hippophæsto de qua Dioscorides Galenus & xxvii. lib. Plinius. itē. Viscitria genera nanq̄ est i abiete & larice cassytas stelin dicit eubaca nacti). Verbu Nacti: puto supuacū: sed & uerbu Cassytas: temere adiectū: ite re arbitror. est n. herbæ id uocabulū ut paulo supra diximus hoc ipso cap.

Ex eodem. xlv.

Turdorum genera quot sunt

Maxie palūbis & turdis). Theophrastus nō Turdo sed picas idest Cittas: atq̄ ita Theodorus s interpretat. forteq̄ deprauatū idt Theophrasto fuerit: ut pichla qd̄ turdū significat citas librarius ascripsit: q̄ tamē hoc genus turdi picæ pximū: describit: nec uerba Plinii mutare opus est: nec theophrasti accusare tutū. Genera igit Aristoteles turdō: sunt tria. Maximū picæ simile qd̄ Ixoborō & Ixophagū hoc ē Viciuog: appellant. atq̄ minus trichas uocatū magnitudine merula: tertio corpus minimū illas siue ut alexander myndius scribēdū arbitrat tylos nomine. auctor Athenæus: pinde Theodorus qui nō illada sed iliada legerat: illicum turdum cōuertit: sed erat cōmodius illadicum.

Castigationes Plinianæ eiusdem Hermolai Barbari ex libro. xvii.

Ex capite. i.

Locus in Suetonio

Ructu annuo addito binis milibus). Lege nō addito: sed addicto. Apta ē uerbi Addicere: significatio. qd̄ aut supra legitur Aenobardi). Scribēdū sciūt oēs Aenobarbi. rō nota & similitas iter licitū Crassū & Aenobarbū domitiū: i quē ut trāgillus i nerone ait: dixisse Crassus idē fers: mirandū nō ē q̄ æneam barbā hēret: cui os ferreū: cor plūbeū eēt.

Ex capite. ii.

Cōnexa & situs linearū arborū: q̄ rō est). Legendū Cōnexa.

Ex capite. iii.

Nec lubrica multis laudata). Scribēdū rubrica ita enī uocat genus Cretæ pter pullā & candidā Plinio columella cæteris. nā & Sabulū quoq̄ rubrū & albū & nigrū ē. itē. Quāq̄ ppingues qd̄ aut pis i eo genere). Codices uetusti nō Accipit sed excipit: qd̄ & melius ē. itē. Bonis suis acris q̄ uitis quē affigit agricola & carbūculus quæ terra ita uocat). Vetus lectio: Bonis suis acris q̄ uitis pacis affigit agricola & carbūculus terræ quæ ita uocat. itē. Tosus scaber natura fricabilis). Scribēdū fricabilis. ut illud paulo inferius: Aut fabulū igit humidū aut carbunculum aut tosiēt farinā. Item. Punica uina in saxo coquunt). Legeri pucia. Plinius lib. quartodecimo. pucinū igit gignit i Adriatico sinu saxo colle Nominantur quidem & uina punica hoc est Africana siue libyca Straboni & cæteris. uerum nō nil ad rem.

Ex capite. v.

Erit igitur hæc optima & operi fatiua). Vetus lectio Satia non Satiua: proinde adducor ut legam Operi fatior. terrā. n. fatiua nemo dixit: sed arbores & frutices. itē. Addiditq̄ miraculū i crescentis). Legendum Nigrescentis. Homeri carmen hoc ita inquit καλεμαχε τοττοσεν αρροσσην δεσμεω χροσιντερ εουσα το αν παρστανυα τευκτο. Verbum autem superius. Ab eo cælatam). Legi potest. Ab deo idest Vulcano.

Ex capite. viii.

Colūba græce quō

Columbinā gallia suo nomine glaucopelon appellat). Vetus lectio: Columbinā gallia suo nomine græco Pelam appellat: hoc est a græco acceptū nomē corruptū i suū. Etenim Columba græce Pelas uocat: unde nomē terræ. itē. Harenacea utunt si alia nō sit i uliginosis uerticibus & si alia sit ubi harenæ solos nouimus). Et reliqua. Non in uerbis: conceptione: sed i distinctione peccatū est ergo sensus erit. Si alia nō sit ubi eos harenacea quocūq̄ loco præterq̄ in uliginosis collibus: ubi etiā si ad sit aliud genus Cretæ: harenacū tamē præfert. itē. Arido pinguis temperata alterutra). Vetus & Ro

DECIMOSEPTIMO

mana lectio: Arido pinguis: temperato alterutra.

Ex capite. ix.

Ne fuere apud priſcos differentia ſimulq; præcepta nō inuenio re tali utendi. Scribēdū: Haꝛ fue-

Ex capite. x.

Vomice moris (ſpinag; circumlita). Scribēdū Tomica: ut uetula & Romana exēplaria. Eius uerbi & Vitruuius i Architeſtura meminit pro reſte ac funiculo. itē. His principis reſpūetē ſecures ma-
teria naſci idomitam imenſis ponderibus prela arboris uelis turribus munſq; ipellendis arietibus).
Tria errata. Legēdum itaq; putamus: idomita nō indomitam item arbores non arboris. itemq; arie-
tes non arietibus. item. In calabria ea eſt ſpina ſylueſtris). Palladius in Calabrice: ut ſit caſus reſtus
Calabrix. Nec præterea quale id genus ſenticis intelligat explicuit.

Ex capite. xi.

Cato in cordibus). Legēdū: i corbibus. itē. Ficus ſi in ſicilia). Legēdū ē: in Scylla: ex Theopha-
ſto. itē. Malarias uocari). Legēdū ē: Miliarias. Fere enī pōderis aut ſpatiū uocabulū ē id: unde por-
ticus miliaria: ut trigefimo quarto lib. dicā. Niſi quis Miliaria porticiū accipiat pro ea in quam multæ
porticus cōiūz p̄cūbunt: ut Miliarū in capite Romani fori locus i quē uia terminabatur. Porro Mi-
liariū & Calidariū uafis nomē ē: qđ grāci uocat ipnoleten. ut placet Athenæo.

Liana porti-
cus

Ex eodem. xi.

Excide iquit radicē iſtam papyrus curſor. & paulo iſfra. Perſtringi ſecurius ſe teſte). Quid ſi ſcribaſ
Securus: nō ſecurius. De hoc liuius nō lib. Præneſtinus iqt prætor p timorē ſegnius ex ſubſidiis ſuos
duxerat i acie: quē cū inambulans Papyrus ante tabernaculū uocari iuſſiſſet liſtorē expedire ſecurim
iuſſit: ad quā uocē exanimi ſtante Præneſtino. age dum liſtor excide radicē hanc in cōmodam ambu-
lantibus pſuſumq; ultimi ſuplicii metu multa dicta dimiſit.

Ex capite. xiii.

Ociſſima oīum cypirus & pſeudocypirus. Forte Pſeudocypirus legat. De Cypiri multis generi-
bus ſuo loco Plinius.

Ex capite. xiiii.

Vinaci morſu). Legēdū Vinaci: & paulo iſfra. Eiuſdē horæ gignationē). Forte cognationē. Itē.
Seruariq; iter duos ſumbrices). Legēdū imbrices nō ſumbrices. Quid ſit iſbrex imbricamētūq; ne
mo ignorat: qui domus ſuæ regulas uidet.

Quid ſit
imbrex

Ex capite. xvii.

Corelius acceſte genitus). Scribēdū Ateſte: ut lib. iii. notauimus. Martialis præſter Ateſtinæ nondū
uulgata ſabinæ carmina. in illo tamē qđ diximus ellogio p duplex. tt. atteſte.

Ex capite. xviii.

Addicto & addicis). Lege Adigito & adigis: ex Catone ac uetuiſtis codicibus. Itē. Eas diuatico
ſup terram: nec plus quattuor digitis tranſuerſo ſemine uel oculis ſerito). Legēdū ex Catone eas diua-
ricato ſuper terram ne plus quattuor digitos tranſuerſos emineant uel oculos ſerito. habēt & uetuiſti
codices Emineant.

Ex capite. xix. in inſcriptione.

Aculeandi). Legēdū Accumulandi: quod grāci πρὸς ὀφθαλμῶν.

Ex capite. xx.

Reculat eadē galliam rubricam cretam). Scribēdū arbitror uel Gallicam. ita enī genus terræ uide-
ri pōt: qđ Margon Plinius appellat. qua Gallia iquit & Britannia utuntur. Vel certe Calcē. qua eodem
auctore Galli arua ſua letificant.

Ex capite. xxi.

Quid diutius in ſicco fuerit). Legendum Qui: non Quid.

Ex capite. xxii.

Viue radix). Scribe Viuradix: ex Varrone Columella cæteris. hoc & pluribus locis emēdandū ē.

Itē. Proculeta). Quid ſi Porculeta: quaſi a porca: ut a limis limeta. porcæ iquit Feſtus appellant rari
ſulci aquæ deriuandæ gratia dicti q; porcāt i deſt prohibēt aquā frumentis nocere. Nam crebriores in
quit ſulci limi uocant. meminit & columella. Itē. Graciliſcat ac e mucida). Scribēdum Gracileſcat
ac emucida. Itē. Recifa uiribus nō ætate decerniſa. Legēdū ita ut uerbū Recifa: cū priore ſenſu uſgas
aut ſi pricipiū huius ſit clauſula: ſcribēdū uideſ nō Recifa: ſed res ipſa. Itē. Cupiſſo alburno ſambu-
co). Quid ſi legamus laburno: Pli. ſupiore li. Alpina iquit ē arbor laburnū nec uulgo nota cādida ma-
terie: cuius florē cubitalē apes nō attigūt. nā alburnū ipſe ē adeps arbor: eodē auctore: a quo exalbur
nata gbus iſ adēptus ē uocari tradit. Aut ſi alburnū legi debet hic: ſequēs ē ut ibi quoq; nō laburnū ſed
alburnum ſcribaſ a colore: quoniam materies eius ſit alba.

Porcæ q̄ dica-
tur in agris
& unde

Alburnum
quid ſit

Ex eodem. xxii.

Pedamēta optiaſq; diximus aut radice). Scribēdū ē radica. Varro: pedamētū iqt quattuor generū
robuſtū qđ optimū afferri ſolet i uinea & Quercu aut iunipo & uocat radica. hoc & iſfra denuo repetit
iōq; reſtituēdū erit. Itē. Ocimū qđ i uinea ſeri iubet anniq; appellabāt pabulū umbræ paties qđ teler
nimæ proueniat). Scribe Ocynum per. n. non per. m. ut differat ab olere quod uocatur Ocimum de
quo ſequētibz etiam dicitur.

Ex capite. xxiii.

Deputant cū uite pariter iter locata). legēdū interlocata. Quid. n. ſit iter lucare. qđ ſub lucare: notius
eſt q̄ ut quicq; ſit docēdus. Et iſfra. Aemylia uite in radices atiniaz: ambitu frōdē earū fugiēs). legē
dū forte i radicas: hoc ē pedamēta & furcas quibus uitis ſuſpēdit: ut ſit ſenſus: i flaminia putari uitē ita
ut porrigat i armamēta ſua: nō ſub atinīs ne umbra officiāt: ſed circa eas. itē. Algēdus minus æſtua
do ue). Legendum eſt Algendo nimis æſtuando ue.

Ex capite. xxiiii.

Flatu fragiliore). Legō frigidiore. itē. Frigora ēt obſunt). legēdū proſunt: ex uetuiſtis codicibus
Itē. Et locuſta q̄nto & peſtilētia). legēdū ē quādo nō q̄nto. Itē. Nec andrachne offēdit). Scriben-
dum Adrachne: ut ſupiore uolumine cōmuni. ſumptum & hoc ex Theophaſto.

Quid ſit iter
lucare
Radica: peda-
mēta gbus ui-
tis ſuſpēdit

Ex capite. xxvii.

Vberimas autem ficus lubrica amurca diluta). Scribendum Rubrica: non lubrica: ut ſenſus ſit Ru-

EX LIBRO

bricam Amurca diluendam: qua infusa radicibus uberes euenire ficus.
Castigationes Plinianæ Eiusdem Hermolai Barbari ex libro .xviii.

Ex capite primo.

Psa Materia itus accedit ad reputationē eiusdē patiētis & noxia). Scribēdū Pariētis: nō pa-
tientis. itēq. Accedit potius q. Accedit uetus lectio. itē. Veg. & i hoc eodem naturæ ma-
iestas tanto plures binos Genuit ac fruges quāto). Et reliqua. Scribēdum est non Binos ac
fruges: sed bonos ac frugi. Paulo quoq. ifra. Exustōi). Forte rectius sit Aestuatōi: quā græci αἰσχυρῶς
αἰσχυρῶς uocāt: i qua uel maxima semp sunt: qui alienas laudes ferre nullo mō possunt. Ex capite. ii.

Locus resti-
tus a Merula
Fornacalia

is & fornacalia iſtituit. Locū hūc primus: qd̄ eqdē ſciā Merula reſtituit ex Varrōe: q Fornacalia fuiſſe
dies feſtos inuit. Quirinaliū tpe. Feſtus: Fornacalia iqt feriaz iſtitutæ ſunt fartis terēdi grā: q ad forna-
cē quæ i Piſtrinis erat ſacrificiū neri ſolebat. Ouidius Faſtorū ſecūdo: Faſta dea ē fornax læti fornace
coloni: Et paulo poſt: Curio legitimis tūc fornacalia uerbis Maxius idicet nec ſtata ſacra facit quanq
alibi. Et fornacali ſunt ſtata ſacra deæ. itē. Noueq. nuptæ farreū pferebāt. Scribūt aliq Far adoreū
Sed & Farreū libi genus erat feſto. itē. Lētinoz). Lētuloz potius legēdū. Et paulo ifra. Primus
aras ſignauit. Scribēdū ē nō aras ſed Aes. qd̄ & codices poſt ipreſſi cuſtodiūt: Plutarcho i nūmis anti-
q̄s omiū & boum extare ſimilitudines p̄dēte. itē Plinio. xxxiii. uolumie. Ex capite. iii.

Nundinis
& nundina-
tores

Furti noctu parauiſſe ac ſecuiſſe). Quid ſi legas Pauiſſe hoc ē cōculcaſſe: aut Tutuiſſe. itē paulo in
fra Ignominia eē deſidie pbo). Scribēdū: gnominiæ eēt deſidie probro. itē. Et iō nundinis co-
mitia haberi nō licebat. Legūt aliq: & iō nūi nūdinis comitia haberi non licebat. Nihil muto. Feſtus
nūdinis iqt ruſtici cōueniebāt mercādi & uēdēdi cā: tūq. nefas erat cū populo agi ne iſterpellerent. nū-
dinatores. itē. Suburbana palatina: collina: exq. lina). Scribēdū ē Suburrana: ex Liuiō & Varrōe. hē

Locus in Ap-
puleio in fio-
ridis
De Augurio
ſalutis

Augurio coronario augēdo). Legēdū Augurio Canario agēdo. Agunt enim feſta: quæ celebrant
Porro canariū nō a canidō hoc ē calādo: ut q̄buſdā placet: uideſt appellatū: ex Varrone q ait cōſuetu-
dinis fuiſſe ut clafficus in arce circūq. muros canatū iret: ſed a Cane. Feſtus: Rutilæ inqt canes ideſt nō
pcul a rubro colore imolant: ut ait Ateius capito canario ſacrificiū p frugibus depcādæ ſauiciæ cā
ſyderis caniculæ. Scio qd̄ Varrōis eē uerba illa ſecūdo. li. de ligua latina ex cōmentario angſitiōis. M.
fergiū. ita enī ſcribēdū ē nō Acq̄ſitiōis ſiue iqt̄itiōis: ut mō legūt. Quod uerbū huius quoq. i hīſtoria ſua
uſurpat. Nec ignoro canatū Appuleio in floridis pro clara ceti pconis. uoce dici: Canatius inqt li. mā
dabo ut poēs puincias ea. ſed ad p̄ſentē ſenſum illa nihil p̄tinēt. multo ēt minus eoz ſomnia q putant
Pliniū hoc loco de ſalutis augurio ſenſiſſe: qd̄ Dion & Suetōius iſtermiſſum. bellis & reſtitutū ab diuo
Auguſto referūt: ut ſi uſum diis fuiſſet ſalutē populo de poſcerēt: ad idq. diē quotānis obſeruarēt: qua
nihil de bello bellicis ue rebus agitarēt. Tacitus Cornelius: Salutis inqt anguriū qnq. & uiginti annis
omiſſiū repeti. & deīde cōtinuari placitū. ſed hæc iſterptatio nō ſolū q̄a lōgiſſime a uero abeſt: ſed etiā
q̄a de augurio male cōcepta ē: iauſpicata: & ut plane ita dicā: exaugurata cēſeri debet. Ex capite. v.

Reſpōdit ſi bene paſcas q. pximus ſit at bene). Lege: Si Bene paſcat: q proximus ſi arat bene. item
Sōma oīum in hac ſpectanda fuit). Lego ſumma oīum in hoc ſpectando fuit. Ex capite. vi.

Circiter mille ſiclis liberalitate diui auguſti cōgeſtū). Lege aut ſicliū pro Sicloge: ut mille denariū nō
deātorz: aut quēadmodū codices Rōani Sexteruiū. itē Internotionē ergo famēq. cēſemus). Scribē-
dū ē: i gloria iſtermitionē ergo famēq. cēſemus. Anthypophora ē. Nunq̄d igit inqt ſatius ut negligē-
ter cōſēdo dominus exuriat. itē. Præterq̄ ſobole ſua colono aut paſcēdis). Aptius fuerit ſi legas. p̄z
terq̄ ſobole ſua colonoue paſcendis. ut ſit ſenſus: agrum colendum ut paſcas: non ut promercales friv-
ctus habeas. Ex eodem. vi.

Equi boni cō-
ſuere quid

Ex oraculo ſcilicet malis ac bonis). Vetus lectio: bonis malis ſine p̄culā ac. qd̄ gēus locutionis ho-
neſtiſſimū ē: & frequētiſſime ueteres uſurpāt: ut bonū aq̄uū: & boni cōſulere ac plura iis ſimilia. Sum-
ptus ergo i agz: utiles qd̄ ſed uiles quærūt. Proinde græci utilia cū uilibus iūgētes ex eadē origie uoca-
bulis: deductis illa λυσιτελεια hæc ευτελεια appellāt melius q̄ nos q̄ mala ea dicijus. Ex capite. vii.

Culmo denſis aceruaſt graniſ cū longiſſima pedali). Scribendum puto: cū longiſſimo pedali. For-
teq. Aceruato ideſt culmo ſit melius q̄ Aceruaſt. itē. Qui ut ſpecie ſui fecerit). Legendū Spem nō Spe-
cie. item. Spuma ita concreta pro frumento). Legēdum pro Fermēto. item. Emolitum: priuſq̄
acceſcat linteo aut ſp̄ortis ſiccatum. Ex capite. viii.

Propter quā hōerus zederos arura dixit). Scribēdū zedros nō zedros: ideſt ζηλαρος αρουρα qd̄
ſapēniū Poeta ille uſurpat & Heſiodus quoq. καρπουδα φερει ζηλαρος αρουρα. Ex cap. x.

zea & Tiphā

Apud græcos eſt & iſia). Theophrastus non iſia: ſed zea. Quod. n. hic dicat a Plinio eā hac Tiphē
cum: ſunt degeneres redire ad frumentum: ſi piſta ferantur. nec protinus: ſed tertio anno. Sumptum
eſt id ide ad uerbum ubi de zea & Tiphā loquitur. Ex capite. xi.

Artoptēſiam plautus appellat in fabula quā aululariam ſcripſit). Plautus in ea fabula non Arto-
ptēſiam: ſed Artoptam. Ego hinc Artoptā ex proximo utendam peto Senarius eſt: nec uerbum Ar-
toptēſia in eo ſtare poteſt. Ex eodem. xi.

DECIMO OCTAVO

Necnō a coquēdi ratiōe ut fornacei uel artoptefiant cibanis cocti. Quid si legas Artopticini: ex Plinio superius hoc libro nam & Artopticinus a græcis dicitur. Athenæus ο ἀρτοπτικίος φασιμ ἀρτοσ κλίβαται κίου καὶ φουρμακίου διαφέρει.

Artopticinus a græcis

Ex capite. xii. Crocodili aculeos timētes). Theophrastus & antiqua lectio. Crocodili oculis timētes. Itē. Am. plissima crassitudo octana genicula hēt. Dioſcorides & Theophrastus: aplissima crassitudo digiti nec genicula hēt. Itē. Radix pōlata icolagz cibus. iide auctores: Per glauticolasz cibus. Ex cap. xiii. Præter fuum semen). Verbum Semen: arbitror superfluum. Ex capite. xiii.

Terram amat terraq; operiri nō uult). Legendum fortasse Terram amat terraq; operiri uult. Plinius: Latent inquit legumina cum decidere sicut lupinum Ex capite. xv.

Quippe per eum diuum augustum curatum). Legō non per eum sed per eruū. Ex capite. xvi. Scarificatione feritur). Legendum Sacrificatione: idest summa fere tellure: quia sequitur: non altio re quattuor digitorum sulco. Ex capite. xvii.

Sed nundū natura). Legēdū Matura. Itē. Nascit & herba alba pannifico similis). Legēdū puta uerim Panico nō Pannifico. Romani codices paniaco. Itē. Imber in herba utilis quarto). in Romanis exemplaribus loco uerbi. Quarto legitur: tantum sed æstimetur. Ex eodem. xvii.

Lentem herba securidaca). Theophrastus unde accipit hæc Plinius. non Lentem idest Phacon. sed Aphacem a Securidaca necari scribit complexu. aut lectio corrupta in Theophrasto est: aut Plinium uicinitas uocabuli a uero summoit. Ex eodem. xvii.

Circa philippos aut antraniū nomināt i pigui solo herbā. qua Faba necat. era nōnunq; i macro cū udā qdā uetus afflauerit). Scribēdū ex Theophrasto: circa Phillipos Ateramnū noiant in pingui solo herbam: qua Faba necatur. Terannum qua in macro cum udam quidam uentus afflauerit. Cæterum Theophrastus Ateramnū & Terannum pro coctibili & incoctibili faba non pro herbis fabam ne cantibus uidetur accepisse. idq; duobus locis. quē sensum Theodorus quoq; noster secutus est Vereor ne qd etiam in ipso uerborum Plinii cōtextu desit. Etenim Theophrastus non hoc dicit. Teramnū uo cari in solo macro cū udā qdā uetus afflauerit. Sed hoc nonnunq; Teramnū in Ateramnū trāsire cum uapore atq; halitu terræ madidam indigena quidam uētos afflauerit. Ex eodem. xvii.

Aizoon i tegulis nascēs tabulifessum latie uero seduma ut dicit ille). Romani codices loco eius uerbi Tabulifessum: hēnt Tabulis ue. ut scribi possit. Aizoon i tegulis nascēs tabulis ue latie uero Sedum aut digiteilū qd si Tabulifessum cui placeat: rō nois uideri pōt illa: q; i turbinibus caderū terat ut in ira dicit a Plinio q & digiteilū uocari eā & Sedū quoq; eū Dioſcoride testat. Quod autem nonnulli scribunt i tegulis & tabulis exeliss: quia in turbinibus cadorum ut prædiximus iteratur. ut nō improbo: ita propius diuinationi. deputo. Ex eodem. xvii.

Sic quoq; cū. xv. foenere messes reddit exilitas soli. uerū diligētioribus cū cētēsimog; quagesimo). Theophrastus sic quoq; πεντηκονταχόα idest cū quiquagesimo foenore messes reddit exilitas iobi. uerum diligentioribus εκάτοιαχόα idest cum centesimo. Ex capite. xviii.

Felicitas maior babylonice ac leuecia eufirate atq; tigris rastagnantibus). Legēdū Babylonice Seleucia: ut de Seleucia dictū putemus quæ Babylonia cognominabat. Plinius lib. vi. Seleucia igit cōdita in cōfluente Eufiratis fossa perducta atq; Tigris quæ Babylonia cognominat: De hoc & alibi ab ipso fit mentio. Quod aut paulo post dicit. Anelant). Scribe Aenelent. Ex capite. xix.

Stieatz Columnæ

Nec strigare i actu spiritus). Nam Striare potius q; Strigare: hoc est striga facere: a quo & Striatæ dicunt colūnz. Striare aut i arado uident boues cū pacto aut nō peractio priore uerius: alius inif. hoc aut fieri dum boues ad huc in priore uersu anelant: nō cōuenit. Loco autē uerbi. Spiritus). Venusti codices habent Sæpius: non Spiritus. Ex eodem. xix.

Male arat aruū qd fatis fragilibus oceādū ē). Quidā faxis nō Satis. itē. Collectitis iter ponere). Vi truius & uetus lectio collicias: ita. n. uocat sulci maiores i qbus aqua fit redūdet: excollet. Dicunt & Elices fossæ quædā i eundē fere usum ut sequenti li. cōstat. Meminit & Festus. Libro aut trigesimo primo Plinius Colligas uocari quādā tradit spelūcas i qbus Aphroditū iuenit. Ex capite. xxi.

Callicia sulci maiores Fenum græcum Silicia siue Silicula

Scilia & fascioli). Scribēdum Silicia siue Silicula: hoc est fenum græcum Telis dicta Dioſcoridi cæterisque. Ex capite. xxii.

Iustū est ueges. xviii. iugero tribui). Scribēdū uidet ex aliquot uetustis codicibus Vehes: nō Veges infra quoq;. Veges singulas fimi). legēdū Vehes Vt hac uoce & Marcus Varro. Ex cap. xxiii.

Hoc pinet oraculū illud magnopere custodiēdū) Scribe: Huc pinet & reliqua. Ex cap. xxv.

Illo mō quo die incipiūt). Legēdū nō illo mō: sed alio. Nā prima stellarum ortus occasusq; rō quam emerſum & occultationē potius appellādā fuisse dicit: Heliaca ē altera uero Chronica: de qua hic. itē.

Brumali die pulegiū in carnariis florere). Quidā legūt in Coronariis: hoc est ut Theophrastus igit Ramulis ēt decerpis & a parēte separatis cuiusmodi sunt ēt. Corōz. idest auctor ex Atticog; ut Athenæus ait cōsuetudine Σεραφω. idest Coronariū uocat genus oleris qd cūq; foliaceū pōt & i carnariis defendi: quæ uox plauto macellum fere significat. Varro tabernam Carnariam appellat. Sunt q penum salitæ carnis ita nōminēt. Ex eodem. xxvi.

Taberna Carnaria

EX LIBRO

Rudicas pparare). Scribo rudicas ut notauit. Itē. Stella regia uenus appellata tuberoni i pectore leonis). Verbu illud Venus. i plerisq manu scriptis codicibus nō cernit. Alioqui stella hæc uocari tantū Regia siue regulus potest quoniam Basiliscus a Græcis dicatur auctore Ptolomæo de hac ipsa Plinius & sequenti capite. Tertio inq Calēd. Aug. Regia i pectore leonis stella matutino Casari immergit. Accedit q recentiores Græci Basiliscū circa hocce dies occultari matutinis phibēt illo tantū discrimine adhibito q ex i clinatione cœli & pprio signiferi motu puenit. Itē. Ipsorumq lanas scabedo purgare). Lego Laminas nō Lanas. itē. Aqionis piscis exortu). Legēdū Aqionii piscis exortu. Est n. piscis duplex. Aqionius & Austrinus. Itē. Alitis temperarii). Lege Temporarii. Ex capite. xxviii.

Siliqua ēt dira ferēdis). Nunqd legere oportet siliqua ēt dira hæredos. Etenī Siliquā hoc loco pro ea capio herba: quā Theophrastus & xv. lib. Pl. Dolichō appellat. iter eas q arboribus & spinis quoq circumuoluunt sese atq; ita uertit Theodorus quoq. Ex eodem. xxviii.

Ferūtq democritū). Hoc a Cicerōe Milefio Thaleti nō Democrito tribuit. itē. q ab Aristotele in politicis. itē. Asyriā pceron exorīt). Legēdū Procyon dictus ita: qa Canis ortum antecedit: ut ipse mox docebit. Cicero Anticanis Procyon graio qui nomine fert. Ex eodem. xxviii.

Sed aquaria protinus uirēt). Scribo Viret. itē. ifra. Itali fenū ex una dextera manu secāt). Vetus lectio cōmodior: fenū ex dextera una manu secāt. ut sit sensus: in italia secari fenum una quidem manu sed ex parte dextera. Ex capite. xxx.

Est & olithi ac pinthi euboea terra quæ corrūpi nō sinat). Legēdū Cerithi nō pinthi. nā Perithus i Thracia ē. Cerinthus i Euboea. Theophrastus quoq. Terra inquit Olinthi & i Euboea est apud Cerithi: quā frumēta illinūt ne marcescāt. de hac Cerintho Pl. quoq. li. iiii. Ex capite. xxxi.

Antiq funibus uititq loreis). Vetera exēplaria nō uitit hēnt sed uitibus. Itē. Intra cannos iuenta græcanica). Legō: intra centum annos & c. Itē. Attolēte se cum arbore). Legēdū Secum: ut una sit dictio. Ex capite. xxxii. de luna.

Supra terras autē erit qdiu & sol interlunio & prima tota die secunda hora noctis uno distante sic lico ac deinde tertia usq ad quātadecimā multiplicatis horarū iudē portiōibus). Lego. Supra terras aut erit qdiu & sol interlunio & prima tota die: secūda horæ noctis unius dextante Sicilico & reliqua. partim ex uetustis codicibus: partim ex Plinio hic paulo ista: ad priā inq horæ nocturnæ dextante sicilici sub terra ager sextadecia die hoc ē secūda post plenilunū. Etenī respōdēt iter se quodā pacto icrementa & decremēta lunæ: prima decrefētis die sub terris ē: prima crefētis sup terras. secūda decrefētis ad primæ noctis horæ dextantē Sicilicū idest uncias decē & quartā unius partem sub terra agit. secundā crefētis ad primæ noctis horæ dextantē Sicilicū supra terras agit: atq; ita cancellatim per singula uisitacionum momenta detractio adiectioni consentiet. De hoc & uolumine secundo: quanq ibi nō per dextantes Siciliscos: sed p dodrantes semuncias: hoc est per uncias nouem cum dimidia singulis post coitum diebus lunam augeri dicit. Cur tam uariā: an q illa doctioribus hæc agricolis obseruat inuenerat. Ex capite. xxxiii.

Ducant deinde alia duæ lineæ inde his obliquæ). Legēdū ex Vitruuio & codicibus antiquis: Ducant deinde alia duæ lineæ in decussis obliquæ. Est autē indecussis ducere: id quod Vitruuius decussare appellat: & decussatim perducere: hoc est ut ego coniectura capio: per integram longitudinem diuidendo ac difficando trahere: nō a decussando ut qdam existimauere: sed a numero denario: qui perfectum & absolutum fere significat: a quo & decumanus limes & decumanus fluctus: Hoc autem genus ducendi lineas: hoc est decussandi: fortasse illud sit: qd Ptolomæus κρικωτοῦ appellat: qd recentiores nostri rationem anularē interpretantur. item Mollit sydera). Legendum Mollit sydere sequitur. enim mutatq nomen: hoc est: nō Aquilones amplius sed Etesia uocant. Ex capite. xxxv.

Palladi nāq murmurantēq). Legēdū est Pallidinō Palladi. Item. Plurimum dierum hyemē). Lego Plurimum.

Castigationes Plinianæ Eiusdem Hermolai Barbari Ex Libro xix.

Ex capite primo.

Eruositas filo æqualior pene q coronis). Legēdū nō Coronis: sed Araneis i qbus nendi ac texēdi ratio perq mira est Plinius undecio uolumie: Tā moderato iquit unguet: terebenti filior: tæ æquali: deducit stamina ipso se pondere usus. itē. Galliarum hoc ad tormenta). Merula legebat Tomēta nō Tormēta: quod probamus. Varro: Postq inquit transferūt ad culcitra q: in ea fagos aut tomentum aliudue cælabat. ab inculcando culcitra dicta: Martialis. Tomentū concia palus circēse uocat. Seneca. Nihil inq miserius ero si super tomentum circense incubabo. Nec. Tomentum Circense a Circeis: ut quidam existimant: sed a Circo dictū: hoc est populare triualeq: nō dicat nobilibus quale lingonicum. Martialis: Oppressæ nimum uicina est falcia plumæ Vellera lingonicis accipe rasa sagis Suetonius in Tiberio: Adeo inquit alimenta Druso subdila ut Tomentum e culcitra tentauerit mandare. Ex eodem primo.

Tanicū). Legi potest Tanicum ab Aegypti urbe Tania: unde Tanitis quoq præfectura Plinio Straboni Ptolomæo. Potest & Tanicum a Tania eiusdem terræ uiculus: ut inter Chartas dictū est tertio

DECIMONONO

decimo uolumine. itē. Quartū genus orthominō. Quidā legūt. Ortholinō: ut sit fere quod supra T ē tyriticū uocauerit. Quidā Orchomeniū: quoniā in lacu Boenie Orchomeno ut Theophrastus inquit Phleas palustris herba nascat ad nexus utilis: qua phloinā uestes ab Herodoto ēt dicāt & Pausania qbus aues in arabia Stymphalides (nā & ibi esse phibent) uisci mō capiant: oī alia materia rostris ea rū ipari Nō probō itē. Asia genista facit lina. Legēdum: E Genista. Itē Vt diximus genistis). Ve tusti codices: Vt diximus de Genistis: hoc est paulo ante. itē. Pestis ferreis ahenis). Quidā Ferreis hamis. itē. Et cinis (spōdii uim hēt). Legēdū Spodii: ex Dioscoride ac Plinio aliubi. Ex eodē. i. Stupuerūtq; littora flatu uersico: ioria (plēdēte). Quidā scribūt Pellēte. sed scribendū est iplēte: & n. iplere potius uela uēti q; pellere dicunt. atq; ita uetus apud me codex hēt. sensus ē: uētis uela uerū coloria iplētibus stupuisse littora. itē. Ac cliuū usq; in capitolii: qd murmure ipso gladiatorio mirabilis usum tradit. Legēdū Munere: nō Murmure. De Glatorio Cæsaris spectaculo Trāgillus & ceteri: Plinius quoq; supra. Sunt codices in qbus non ac Cliuū usq; in Capitolii: sed Ad cliuū uique Capitoliū scribat. De Cliuo Capitolino multi: sed & M. Tullius cū aliūbi tum in oratione ad Senatū de reditu suo. Ex capite secundo.

Et spartū aliē etiā diuersum). Vetus lectio Demessum nō Diuersum: qd & placet. item. Ad hos oēs ususq; sufficiant). Legō Quā: ut sit relatiuū nō coniunctio. Ex capite tertio.

Hoc deprehēdit signo cū comederit dormiēte capra & sternutante): Legēdū: Hoc deprehēdit signo oue cū comederit dormiēte: capra sternutante: Theophrastus & antiq codices. Itē. Misi & paulo infra. Quod i trachia cerauniū). Scribe Misy nō Myfi. Theophrastus & Athenæus. itemq; Thracia nō Trachia: itē Geraniū nō Cerauniū iisdē au. roribus. quan q; de Ceraunio incertū mihi ē qd recētio res Græcorū medētium Cerauniū mō appellāt. Athenæus Geraniū tradit ipsum tuber uocari: genus aut illud qd nascit in Thracia non Geraniū aut Cerauniū: sed iton. Porro Ceraunium a fulguribus & tonitruis uideri pōt appellatum: ex qbus oritur fere tuber. Ex eodem tertio.

Sicut mitlenis negant nasci nisi exundatiōe fluminū iuecto semine aptiaris). Legēdū est: ab Tiaris ut duo uerba sint: hoc est αττο τι αρω. Theophrastus & Athenæus ερ γουρ τωαι γιαλω τωρ μι. τυληρι ωρ ου φασι προτερον ειραι το υλμου τριην γερομενος το μωβριας το σπερμα κατερε. χη αττο τωρ τι αρω. τουτο δε εστι χωριον οπου πολυ γιγεται. Ex eodē. iiii.

Semen eius rubia est). Legēdū ex Dioscoride Semen eius rubrū est. Itē. Et unguenti quicquid sit). Legēdū Tingtenti. Itē. Matim græci uocant). Legēdū Struthion græci uocant: ex Dioscoride ac Plinio aliubi. Sed & codices manu scripti corrupte Sturtin habent pro eo quod est Struthion. Ex capite quarto.

Aedium). Vetus & Romani codices nō ædiū: sed hæredium: quod & Festi auctoritas confirmat parum prædium interpretātis. Columella Hærediolū usurpat. Varroni Hærediolum bina iugera significat: q; a Romulo primum diuisa uiritim hæredē sequantur. Sumptum id a græcis apud quos in uenio κληρουσ accipi pro hortis. Nicander in Alexipharmaco ηετ και κληροισμ επιβολα τοι ατερ ωραι ειαιρι ραι φορεουσιν εψιματα κουραισ. Ex eodē quarto.

In medio saturnica signa: quāq; ortus ueneris tutelæ assignāt Plauto). Sūt codices in qbus legant nō Saturnica: sed Satyrica: ceu nō falce in hortis uti mos fuerit: quā Saturni telū Poetæ uocāt. Silius: Dextera quā tribuit posito saturnia telo. Aut certe Saturnica hoc ē Faunorū Satyrorūq; signa quādo: qdē ut M. ingt Varro: uerū quos olim Fauni uatēq; cane bāt: Saturnios antiq noīabant. qbus ut Festus ait: a Neio bellū punicum scriptū ē. Editorum certe loca scribit Diodorus Saturnia dici cōsueffe. Quid q; nomē Saturni sunt q; a uerbo græco uirilia significātē deductū putant ex uirilū quæ in mare piecta sūt spuma: unde Venus orta. nihil ut mirū sit alios Saturno alios Veneri curā hortorū assignat se. itē. Supp; pistrinaz operibus & ex cælaris). Vetus lectio nō ex Celaturis sed Cælaris: ut sit sensus: ex ædificari etiā ac cælaris pistrinulas: qbus panis pcerū molat. Ex eodē. iiii.

Nec cautes ut nunc pbant). Legō Caules nō Cautes. sequit. n. id erat oleo parcere. Perlius. Vnge puer caules. itē. Expedita res & parata semp unde acetaria). Legō expedita. Porro hic acetariū non ab aceto ut credi coepit ē: sed ab accipiēdo flechit. idēo. n. ingt Plinius Acetaria appellabāt horti hoc ē hortētia: quoniā expedita res & parata semp eēt. nā & Acetabulū ab accipiēdo dicit: etiam si græci Oxybaphon appellāt: quasi ab aceto. itē. Octo iugerū opis palariū iustū est). Legō Palari: ut sit uerbum. nā sequit. miferi & distinguī & ambiri. itē. Baculorū usum pberē exēplo. sed & arbor & malua). Scribendū exēplo: nō exēplo. itē. Sed & arbor est Malua. Ex capite. v.

Copiosissimi africæ ac grādissimi). Vetus lectio & aliquot impressi codices: Copiosissimi Africæ grādissimi Mæciæ. itē. Parilibus tamē aptissime). Legi pōt & palilibus & Parilibus: hoc est undecimo cal. Maii: q; urbis Romæ natalis dies fuit: ex Plinio supius Ouidio Plutarcho ceteris. itē. Scādē tes per artefū aspera). Legendum puto: Scandentes parietum aspera. item. Et id quidem iniuria fuerit). Legendum non iniuria: sed Muria. item. Si uero cum oliuis dirruptis). Legendum est Dru: pis: quas græci Drypetas appellant. Item. Quam nostri gallicam uocant: græci uero glaucon. Muria

Heredioluz

Saturnia lo
ca q; dicatur

Acetariū nō
ab aceto sed
ab accipicō

Qui dies na
talis Romæ
fuerit
Muria

EX LIBRO

- Aron herba** Legendum est Daucen: ex Dioscoride ac Plinio aliubi item: Quoniam oculis ex radice excisis ut ha-
rundo ferit. Quidam legunt non ut harundo: sed ut Aron: ex Dioscoride. Est autem Aron herba ut con-
stat: sed & harundinis radices oculos & gemmas habent. Ex eodem. v.
- Error apud Iuvenalem** Epimenidiū uocat. Quidam legunt Epimedium: errore apto. Iuuenalis. & ueteres aſtorum epime-
nia bulbi. Ab Epimeno per diminutionē Epimenidiū. nec aliter ſingi recte pōt Theophrastus libro
ſeptimo. Scyllæ inq̃t radix mandif: nō ois: ſed eius quæ ab uſu nomē habet Epimenidia. Nam Epime-
dium genus herbæ alterum eſt Plinio Dioscoridi cæteris. Ex eodem. vi.
- Quibūdam ſurculofū ut ocino. Theophrastus Ocimo το δε ωκι μορ ξηρον και ξυλωλεσ. At Ocy-
num pabuli genus eſt a celeritate nalcendi noſatum auctore Plinio. Itē. Vt ſalax pdiotum crocū.
Theophrastus. ut Aspalex pditium Crocum. itē. Scyrta. Theophrastus Schiffa. Pli. quoq; inferius
id ſignificat. Et alia inq̃t ſubnalcunt iisdem diuiſuris. unde & nomē idēſt Schiffa: qđ ſectum diuiſumq;
ſignificat. itē. Vt in capita creſcant potiūſq; in ſemetipſa. Theophrastus: potiūſq; in ſemē. i. σπέρ-
μα οφυν. Itē. Si deponat caulem amittunt & ſemen. Theophrastus: Si deponat caulem amittūt &
ſementant: hoc eſt καυλον αφησι και φυει. Ex eodem. vi.
- Quoniam ſatis capita craſſeſcunt depoiſitis caulibus & ſemine. Theophrastus nō Caulibus & ſemi-
ne: ſed Caules & ſemina. Eſt autē ſenſus: creſcere capita ſi ſerant: creſcere caules & ſemina ſi deponant
hoc eſt terra cōdant: qđ eſt apud illum πηγυειν τη γη. itē. Præcipue africæ celebratū inter pulmē-
taria ruris grandius alio Tritō in oleo & aceto mirum quantū increſcat ſpuma. Legendum eſt alio p
ſimplex. I. ut ſit relatiuū. Nam quod ſequit Tritō in oleo & reliqua: de Vulpico ſiue qđ idē eſt Africa
no intelligendū uidet auctore Theophrasto: qui hoc genus pulmentarii Myttoton uocauit quemad-
modum & Dioscorides. itē. Sunt qui & alium & ulpicon inter cōpitalia & faturnalia ſeri aptiſſime
putet. Quidā Opalia ſcribendū arbitrant: nō Cōpitalia cū q̃ ut Varro ait Opalia tertio die agantur
poſt Saturnalia: tum q̃ ſtata erat. Cōpitalium uero incerti dies: Macrobius. Ex capite. vii.
- Opalia nō Cōpitalia** Omnium difficillime apium: quadrageſimo enim die cum celebriſſime maiore ex parte emergit.
Theophrastus. Oium difficillime apium: quadrageſimo. n. die: cū celerime: qui quageſimo maiore ex
parte emergit. itē. Raphanus utiq; iocundior detractis ſoliſ ante q̃ decaueſcat. Verba ſunt Theo-
phraſti: quæ tamē nō de Raphano ſed de Braſſica Theodorus intellexit. quæ diuerſitas qđ & capite
huius libri q̃nto offendit: ubi ait: in Aegypto ſpargi nitro ubi ſunt ſuauiſſime præcipui. Eius rei cauſam
fuiſſe arbitror: q̃ Attica lingua Rraphanus Braſſica ſignificat: nō radicem quā illi p̃prie Rraphani-
da non Rraphanum uocabat. Sed poſtea inoleuit atq; obtinuit ut Rraphanus pro radice capere: nō
pro Braſſica. Ex capite octauo.
- Hoſtiola quomodo a græcis** Vireola & olitoria. Vetusſti codices Hoſtiola Olitoria. Probamus id ex Theophrasto: q̃ ait Thy-
ridia hoc ē hoſtiola: quæ ut. M. Varro inq̃t iones appellant: Macellotas. Forū quoq; Olitorium: ut idē
auctōr eſt: Macellum Romæ diu noſatum eſt. Lacedæmonii quoq; inq̃t loca ea in q̃bus copia olerū ē
etiā nūc uocat Macellū. itē. Quæ miconis uocat. Legedū Meconis: quali papaueracea. etenī ſegit
a copia lactis ſoporiferi. Itē. Artulida. inuenio in græcis auctōribus q̃ de re ruſtica ſcripſerunt Aſty-
lida ſiue Aſtyda non Artulida Lactuæ quoddā genus dici: ut mox liquebit. Ex eodem. viii.
- Genus lactu- ce Veneri re- fragas maxie** Quidāq; eumechion. I. ego Eunuchion ſiue eunuchon: cū ex uetuliſtis codicibus: tum q̃ ſcriptores
rei ruſticæ quos dixi Pythagorā ſcribunt Eunuchum uocaſſe hoc genus Lactuæ: quā uulgo ſcēmīæ
Aſtyda ſiue Aſtylida noſant: quali Spadoniā: q̃a genus hoc Veneri maxie refraget. Athenæus quoq;
ιβυκος φησιν οπθναγορειος τη εκγεμεσως θριδακα πλατυφυλλου τεταρον ακαυλου υπο-
τωρ πυνθαγορειω λεγεσθαι ευμουχοι υποδε γυναικω αςυλιδα. διουρητικους γαρ παρασ-
κευαζει και εκλυτους προς τα αφροδισια. ες δε κρατις ηεσθαι εσθαι. Ex eodem. viii.
- Antonius Muſa modi- cus** Muſæ medici prudētia cū prior eſſa eſſet ex melle: religio inuicē omine caret. Vetusſta ois lectio
diuerſa eſt intantū ut facile poſſit intelligi cōmutata eſſe uerba hæc: & ſciolog; fuiſſe nō Plinii. Habēt
ergo antiqua exēplaria hoc mō: poſt uerbū Muſæ medici: Cū priores inq̃t cameli religione minime
omē caret. ipſe facta litteræ: cū ſenſu collatiōe in hāc opinione trāſuerſus agor. ut ſcribendū putē. Cū
priores ei ob religionē minime cōmāducarēt: ſiue quoniam ſoporifera eſſet ois ut inq̃t Plinius: ſiue q̃
ad caſſitatē ut Pythagoras exiſtiabat: nata inter ſacras herbas & ab uſu uulgi remotas habereſ. alioq;
nō tantū laudis acceſſiſſet Antonio Muſæ medico ex inuētiōe triuialis hodie remedii. Quid q̃ apud
antiquos inq̃t unū Lactuæ genus fuit Atræ: quā Meconida uocat a ſoporiferi lactis abundātia: ut ni-
hil mirū ſit ueteres hoc eſu uelut omine quodā abſtinuiſſe: ceu poſſis uerba illa in hūc quoq; modū cō-
cipere: Cū priores eā ob religionem ac omē cauēret. Accedūt Eubuli poetæ ſenarioli. μη παρατιθεις
μοι θριδακιρασ ω γυναιεπι τηρ πραπειαρ ησενυτη αι τιωερ τωλαχαρω τουτω γαρ ως λογοσ
τορ αλδοριρ απωθαρμορτα προουηκε κυτρις ως ες ιρεκυωρ βρωμα. Ex eodem. viii.
- Quōbrē appoſitas nō memini. Legedū Nō nemini: uetusſta exēplaria: ut ſit ſciſus: neſas eē quēq;
ſi appoſita ſit non deguſtaſſe. itē. Gemina iis natura & oleris & capite ipſo exilētis bulbiſ ſpecies
ſūma i latitudine. Lego bulbi nō bulbiſ ut uerbū Species: initiū ſit clauſulæ alterius. itē. Vbi quoddā
fuit lacus turriſq;. Columella nō lacus turris: ſed lacus turni. Vtra lectio plus cōgruat: æſtimandum.

DECI MONONO VI CESI MO

Ex eodem octauo.

Nam quod in heside campaniæ insula sponte nascit lōge optimū existimat ortensiu). Duplex er
ror Primus: q. Nefide nō Heside legendū fuit. Secūdus: q. uerbū Orrensiū cū sequenti clausula se cōtri-
net Orrensiū inqt hoc est Asparagorū genus Orrensiū & satium serit spōgiis. Spōgias enī uocamus
Asparagorū altitū fatiuorumq. radices: quod ex Plinio Columellaq. pbaueris. De Nefide insula Can-
paniæ Strabo Papinius & Lucanus: ut in situ orbis diximus.

Ex eodem octauo.

Mentæ nomē suauitas odoris apud græcos mutauit cum alioquin mintha uocaret). Nihil ipse ad-
do: sed falsam quorundā interpretationē uitari moneo dicentiū Minthos nō Minthā legendū & nō
mē a græcis mutatū fuisse: ut Menta nō Minthos appellaret: ne cū Mintho quod sterus simūq. signi-
ficat incidere. Rācida ne dicā putida & plane fimo digna castigatio. Ante oīa certū est ex Theophras-
to Dioscoride Galeno cæteris Mintham nō Minthon uocata apud græcos herbā quæ Mēta latine
dicit. Deinde uerboz Plinii sensus est alius tam longe ab hoc diuersus q. Fimū ipsū a Mēta. mutatū
ergo nomē a Græcis aut suauitate odoris: quoniā Hedyosmos potius q. Mintha uocari cepisset. Por-
ro uerbū Hedyosmos nihil aliud q. suauitatē odoris apud eos indicat. Pace fecerim legentiū si quādo
mihi tēperare nequeo in tanta grāmatisarū quorūdam audacia: propolueram qdem sine stomacho.
sed homo (dū boni) latine rei nō dico studiosus sed plane zelotypus diffiliat oportet: nisi cōpressam
nimis diu patientiam quandoq. allidat.

Ex eodem octauo.

Cōgruit pulegio cuius natura in coronariis: reflorescēs). Plinius supiore libro in carnariis nos quē
admodū utroq. modo legi posset: monstrauimus. Codices certe manu scripti oēs utroq. loco habent
in carnariis. itē. Hippofelinū græci uocāt: alii sminiū). Dioscorides ac Pli. q. succū eius qui colligit
myrrhæ sapore hēat. Smyrniū scribit: nō Sminiū. itē. Culmis pīcipale). Scribēdū Culinis nō cul-
mis. itē. Peregrinū fuit & lepidū). Dioscorides & Pli. & alii nō lepidū sed Lepidiū. itē. Tertiū ge-
nus rhyam græci uocāt). Melius ē Rhœa: seu potius Rhœada ex Dioscoride Galenoq. itē. Spōte
qdē sed maturius). Dioscorides ac uetusti codices & Pli. sequēti lib. Spōte qdē sed in aruis. itē. Ce-
resoliū qdē pederoton græci uocāt). Lego Cerepolū: qdē Paderota siue Paderotion græci uocāt. Co-
lumella i orto suo: Et breue Cerepolō. quanq. alibi Columella Cerephilon. Sed & codices manu scri-
pti hēnt hic Cerepolon. itē. Et acerrimū sapore igneig. effectus). Verba hæc nō tam ad Cerepolō
q. ad Sinapide quo prius sit mentio: referri debent.

Ex capite. x.

Sisymbriū in calaminthā). Codices antiq. hēnt i Mēta. sed utrūq. defendit ex Theophrasto: q. ait
Sisymbriū i Mēta odore tenui mutari: sed i Calaminthā similitudine. Alioq. & Calamintha i Mēta
cōmeat ut iqt Aristoteles. si mō liber eius ē q. de plātis scribit ex lingua Punica i græcā q. nō extabat
rerractus a maxio quodā Byzatio q. cognominabat Planudes. itē. Atq. iuicē enecat ciminū ab uno
dorso nisi repurget). Lego uerba illa duo. Atq. iuicē) ita ut ad supiorē clausulā pīneat: quæ dicit:
ex semie Brassicæ ueteris Rapæ fiunt: atq. iuicē hoc est ut ex Rapæ (semine mutuo nascant Brassicæ
Quod aut hic ab uno dorso legit uetusti codices habēt: ab imo dorso. Ex eodem. x.

Sedi: quā anagorū uocant). Lego: Et Sedi: quam Aizoum uocant. nam sequit. genus herbæ hoc di-
ximus: libro uidelicet. xviii. Ex Democriti snia. Scio qdē & Anagyrum inter herbas esse foedi odoris
uel pro uerbo testante: ut alibi notabimus: sed nihil ad rem.

Ex capite. xi.

Minus utiles e stagno: & quas filices iducūt). Festus: Elices. Sūt & incilæ de cōi riuo fossæ: quas Vi-
pianus uocat incilia.

Ex capite. xii.

Salus tātū e saporibus nō nascit aliquādo extra insidit pulueris modo). Vetus lectio nō habet ali-
quādo sed alioq. Paq. quid ē interest: sed quoad fieri pōt uedicada est etiā nulla mercede ueritas. itē.

Libanotis locis putridis ac macris ac roscidis serit). Codices antiq. post uerbū Serit: addit Semie
cōplura. n. serēdi genera sūt. itē. Muraq. radice recipit). Lego: Myrrhāq. radice recipit: ex Diosco-
ride itē Plinio. Smyrniū odor inqt myrrhæ habet qualitatē: unde & nomē. xxvii. uolumine.

Castigationes Plinianæ Eiusdem Hermolai Barbari ex Libro. xx.

Ex capite primo.

Ncipit a trimatu). Dioscorides a bimatu.

Ex capite. ii.

Fauī quē careū uocāt). Legendū Cerion: idest κριον. ex Dioscoride Galeno cæte-
tenis. itē. Milipedē ipa græci uocāt). Scribendū Sepa nō ipa. Dicit aut Seps ab ero-
dedo: quoniā putrefcat locus ipse: ut paulo post subiunt. Plinius multipedē ait duo ge-
nera: unū arcuatim repens: græce Onifcon uocari: alterz Scolopendrā minorē & Se-

pa quæ non arcuatur. item. Eadem contra uomitiones). Dioscorides non contra sed contrahit uo-
mitiones.

Ex capite quarto.

Angulos foliorum caulibus florētes & quod bunion uocāt). Dioscorides: Angulos foliorū cau-
libus florentis quod Bulion uocāt. itē. Est æstiuofus in italia). Theodorus legebat Est & satiuū usus
in italia. nec displicet: etiā si Dioscorides καυτωσαν: hoc est æstiuofum esse: hūc scripserit: de sylue-
stri utiq. Armoracia: non de satia intelligens: quæ in italia tantum feritur: & ferendo mitefcit.

Ex eodem quarto.

Genera aspa-
ragorū quot
Spongia que
sit in aspara-
gis

Mintha

Hedyosmos
qui

Locus in Co-
lumella in
horto suo
Cerepolon

Brassica

Elices incilæ

Vindicada ē
ueritas etiā
nulla merce-
de

Vnde Seps

Scolopēdra
minor

Armoracia
syluestris fe-
rendo mite-
fcit

EX LIBRO

Lagonopo-
nos iliorum
dolor

Ad lagaroponon). Legendū forte: ad Lagonoponon: id est iliorū dolorem: qui sane alius est q̄ late-
rum: hoc est Pleuritis. ita n. graci uocāt λαγωνας & κερωνας. itē. Hystriominā uenena æque
ut micāder tradit). Scribēdum Hyofcyami uenena ex Nicandri Alexipharmaco ubi cōtra herbam il-
lam ita p̄cipit ἐν δαίτη παπιαρ ραφερο θαλίσ ἐν δαίτη λεπτὰς αμυγδαλὰς κρομμύω γὰρ οὐ λιλιασ.
in quo tamē sciētiā interpretēs eius Poetæ nō tam Rhaphanum q̄ Brassicam accipere in eo uerbo:
quia Rhaphanū ueteres id qd nos Brassicam uocabant. itē. Ilios dandos cēser plitonicus & colli-
cis). Videt ex indice Plitonicus auctores nomē fuisse. Cæterum & Plitonicus legi pōt: ut Olympio-
nices. Duo aut Plitonicæ Plinio reddunt: Medicus: de quo & Athenæus: alter appion: qui uolumine
postremo cognominatus inqt est Plitonicus. Verbū autē. Ilios). melius est ut ileosis scribamus
hoc est ἐλεοσι. non ilius uidelicet: sed ileo gracilioris intestini morbo laborantibus. ut iliosi sint de
qbus paulo ante diximus in uerbo Lagonoponon. Ex capite. v.

Cepæ siluestres non satiuæ). Vetus lectio: Cepæ siluestres non sunt: satiuæ: & cætera. Dioscorides
quoq nullū genus Ceparum syluestre facit. Ex capite. vi.

Hæmor-
rhos si mas si
fæmina Hæ-
morrhoides

Idē motus cū melle uultus). Legēdū nō Motus: sed modus: hoc est mēsurā. itē. Cōtra hæmoro-
das p̄dest cū uino reddit uomitū). Legēdū nō Reddit uomitū. sed redditū uomitū: Videt aut hic ex
Dioscoride nō sedis morbus: sed serpens genus intelligendū. qd si mares sunt. Hæmorrhos: si fæ-
minæ. Hæmorrhoidas graci uocāt: ab effectu sanguinis qui toto corpore pcussis effluit. itē. Cōtra
araneos: aut murū uenenatū mortū). Lego cōtra araneos: murū & c. ex Dioscoride. Etenī Mus ara-
neus ē quē graci Mygalen appellāt: q̄a muris magnitudine sit: mustellina sp̄e: ore oblongo: cauda gra-
cili: uerū detū quadruplici: ut auctor ē Aetius: abudat īsula Britānia hoc genere: i hodiernūq̄ diē Bar-
bari illi uoce Romana utunt. itē. Quod efficacius p̄stat uiridi cū coriandro). Lego uiride. itē. Sic
& uoci cōfert). Vetus lectio: Sic & uoci plus cōfert: id est elixi q̄ tostum. Ex capite. vii.

In syluis nascēs isatin uocāt). Legēdū puto ī syluis nascēs syluaticū isatin uocāt: cū ex Dioscoride tū
nōnihil ex scriptis codicibus: q̄ oēs hēnt nō isatin: sed mutilato & corrupto noīe syluifaton: pro eo qd
erat syluestre isatin. itē. Quarto itēctores lanarū utunt: qd syluaticū uocāt). Legēdū: Quarto infē-
ctores lanarū utunt: qd glastū uocāt. ex. xxii. eius lib. Alioqn nō syluaticū sed satiuū ē id quo lana tīgī:
qdq hic a Plī. describit: isatin satia Dioscoridi uocata: Sed & supra mox de syluatico dictū erat. Ter-
tiū inqt genus ī syluis nascēs isatin uocāt. Quidq̄ scripti fere manu codices nec in idice nec hoc loco
hēnt uerba illa: Quod syluaticū uocāt: ut si qd imittēdū fuit: melius sit Glastū uel satiuū q̄ syluaticum
īserere. atq̄ obiter hos elidere q̄ obliuiois & idiligētiæ Pliniū arcessit: ceu nescierit hāc herbā ēē quā
ab ipso Glastū p̄ inia. xxi. libri dicit: folio Plātagis: de quo mox dicef. itē. Simile erat lapatho foli-
is). Vetus lectio. Simile erat lapatho syluestri foliis: sed & Diof. & Plī. aliubi foliū ei plātagis attri-
butū: q̄ia syluestri quoq̄ lapatho reddunt. itē. Cratenas). legēdū Crateias: auctor is in Medicina
celeber fuit: Dioscoridi: Galeno cæteris. Ex capite. viii.

Alii neurodē). Diofco. & uetus lectio Neuroides πνευροειδές. itē. Dēfioribus foliis undecim fa-
pe caulū). Diof. uerbū undecī: nō calues sed folia significat: hoc sensū: Caulū folia dēfiora ēē q̄ satiuæ
ita ut decē & undecī quādoq̄ numerent in caulibus. itē de Cichorio erratico. Apud nos quidam
ambugrā appellauere). Corneliū Celsus ambubeiam. item. In totū dāmnauit seriam). Plinius &
Dioscorides Serin: non Seriam. Ex capite. ix.

Alterā eleam latis foliis). Legendum leam: ex Theophrasto. Est autē lea. i. λαια idē qd læuis aut
Eleada ut Cato. sed integra sit aut corrupta in Catone lectio: considerandū. itē. Dein leuem gran-
dibus foliis). legēdū leuē ut mox docuimus. itē. Fistulas eluxatas). Quidā fistulas & luxata. Ego
fistulas eluxatas tueor. Sunt aut quas uidet intellexisse Cato cū dicit Fistulas: quæ turundā nō recipiūt
ut Turundā sit iniamētū tenta. alioquin Turunda & illud significat Catoni: quod græce ψωυον
appellant: quasi Buccæ siue bolus dicat: quē nutrices ingerunt infantibus. Turunda hodie uocat ac-
colis Padi etiānū Placenta Focacea. itē. Vrinā eius qui brassicam potandā extimauerit afferuari
iubet). Vetus codices nō potandā extimauerit: sed Estimauerit. Cato: Lotium inqt conseruato eius q̄
Brassicam estimauerit. Ex eodem. ix.

Bucca Bo-
lus
lotium

Mali ē fucci
Brassica

Ex oibus brassicæ generibus suauissima est qn & inutilis haberef). lego: Ex oibus brassicæ generi-
bus suauissima est Cyma siuæ quima: & si inutilis habet. Celsus: Mali ē inqt fucci brassica magisq̄ etiā
cyma eius. Nā in Palladio fere nō aliter scribit Cyma q̄ Quyma. Cyma uero quasi κυμια: qd fœtum
partūq̄ significat. itē. Odore tantū naribus adhibito uitia orium grauemolentiamq̄ sanare). Ve-
tusti codices: Odore tantū naribus rapto uitia earum grauemolentiamq̄ sanare. Hoc ipsum & Cato scri-
bit. itē. Folia habet bina rotunda parua lenia). Scribo: Folia habet parua rotunda læuia. nec addo
Bina: cū Theophrastus folio eā multiplici prædeniq̄ descriperit. itemq̄ Plinius. Nisi quis in uerbo
bina non numerum sed ordinē acceperit: itē de lapsana. Foliis sinapi simillimis). Dioscorides nō
Sinapi: sed Napi simillimis: hoc est Βουπιω. itē. Confitum suspēditur). Vetus fere lectio: Confe-
ctum suspēditur. Ex eodem. ix.

Eorūq̄ uitia: quæ sunt facie rubētes maxī ē sole illitis cū melle: & nitro emēdat). Vetus codices

VI CESI MO

aeque uitia: quae sunt in facie eorum rubentes maxime in sole illitis cum melle & nitro emendant: hoc est Bulbi omnes: sed praecipue eorum rubentes. Item. Bulbinen graeci uocant herbam paracae foliis). Codices aliquot antiqui non Paracae sed Paruis. forte Porraceis: ita enim modo cernit. Bulbina: quam Punici hodie ut renit plerique Buberigin cognominant: foliis croci flore uioleae purpureo siue ferrugineo in spicis nigro femine. Matron poeta cadidiores niue Bulbinas esse retulit: umbre alijouis catrices fuisse. ite. Vtilissimus stomacho cibis). Non de Bulbina intelligendum hoc est: sed de Asparagis: ut sit initium capitis sequentis.

Bulbina

Inflationes stomachi colique discutiunt uentre leniter molliunt). Vetus lectio ante uerbum Ventrem: iudem oculis claritatem afferunt.

Ex capite. xi.

Oreofelinon alio frutice recto femine cumino simile). Legendum oreofelinon palmum alto frutice ac recto femine. Codices sunt in quibus non Oreofelinon sed Orthofelinon: quasi a rectitudine. sed prior lectio Dioscoridis auctoritate nititur.

Ex capite. xii.

Diodorus in emitericis). Legendum arbitror Diodotus: ex idice: ite Dioscoride. Verbum in Emitericis medosum est Romana exemplaria: i hemitritais: est aut febris genus hemitritas. Sed uetus lectio fere habet i. Empericis. Et sane id quod sequitur experientia deprehendi non ratione potuit. ite. Extinguit quoque laetis puentum). Dioscorides puentum lactis facere putauit Ocimum: προκλητικον ει παρ γαλακτος. sed nihil mirum uarietatem enim in Ocimo sententiarum: sicut ea quoque parte qua Plinius scribit existimasse quosdam Si eo die feriat quod si a scorpione quo ederit Ocimum: sanari non posse. Contra Dioscoro. Lybies inquit affue- rant a scorpione ledi non posse: qui die feriat: quo ederit Ocimum.

Oreofelinon

Hemitritas
us febris

Virtus Oci-
mi

Ex capite. xiii.

Duo eius genera alium purgat). Legum non alium: sed Album: nam sequitur: alterum est nigrum. ite. Alopecias emedare sinapi). Legum Alopecias emedare addito Sinapi. ite. iuxta flumen anacimum). Dioscoro iuxta flumen Olcimum: quod si Haliacmum: ita enim Macedoniae amnis uocatur. ite. Alphios: quod crudum dari). Quidam Alfos: ex Dioscoro. ac Plinio superius: etiam si Alphos genus est candidae uirginitatis: qualem curari hac herba Dioscoro affirmat.

Ex capite. xiiii.

Ut coire deferatque lac non patiantur). Dioscoro. Ut coire deferatque lac non patiantur: hoc est ατυρωτο φυλατται το γαλα. ite. Tussi interficiuntur fricari). Legendum puto: in tussi in perfusione & reliqua. hoc est in tussi ex perfusione orta. i. ex eo quod quis perfrinxit.

Ex capite. xv. de inscriptione.

De posca. Quae urinam stringit). Mendacissima inscriptio agitur. hic de Cumino Aethiopico: non de Posca. ite. Quod graeci uocant ammi). Dioscoro & alii fere Ammi p duplex. m.

Ex capite. xvi.

Est alia cumilacea appellata). Vetus lectio fere: Est alia Cunila Gallinacea appellata. de quo plura i editione Dioscoridis. ite. Manipulo quoque eius adiecto). Vetus lectio nitidior: Abiecto: non Adiecto. ite. Aduersus scorpiões expofca tolere). Scribendum Pollere: non tollere. ite. Pilosioribus ramis & aculeatis). Codices nonnulli: Pilosioribus foliis ac ramis & aculeatis. Dioscoro certe folia huius hirsutiora esse memorat. ite. Altera thuris: quam libanotidē appellauimus). Legendum Appellamus. nam quae superius libro proximo libanotis appellata est: non pro Rosmarino accipitur: sed pro quadam Cumilagine: siue ut graeci uocant Conyza.

Ex capite. xviii.

Othimium). Legendum est Omithin: ex Dioscoro. Sicut quod Ornithin quasi gallinacea cumila: non quod illa sit: sed quod ei ualde proxima. ite. In decifione balnearum). quod in decifione. Nihil muto. Dioscoro. i balneis. ite. Tō filis quoque fluuius medet). Dioscoro. i filis quoque & uinis medet. ite. Lepidum). legendum lepidium. ite. Cum murino oculorum epiphoras). Legendum ex Dioscoride: Cum irino. ite. Difficultates spirandi addito nitro potum). Dioscoro. non Nitro: sed Vino. ite. Sagis quoque additur). Legum Saccis: nam sequitur: cum amarum nucibus uina commendat.

Ex capite. xviii.

Semē elephatis medet). Legendum elephantis. hoc autem lepra genus est Celso Galeno ceteris: non ut recentiores medici cōtēdūt: morbus is quo pedes & crura uehementer intumescunt. ite. Aut si exiguus est ungue pollicis ut lactucis). Legendum non ut lactucis: sed Aut lactucis: ex Theophrasto. ite. In mortife rum infundi uetantes). Legendum: ut mortiferum infundi uetantes. ite. Praeterea quoniam usui noceret). Legendum non usui: sed uisui. ite. Addidit andron). Dioscoro. uetustique codi. Andreas in Theophrasto tamē nomē auctoris Andron. ite. Adulterat alexadrino). Vetus lectio Alexandriae. Dioscoro. Axungia. ite. Quod acidum uocant). Legendum quod Diacodion uocant. nam capita Papaueris Codia graeci uocant: ut sequentibus liquebit. item. Fictum in posca coit). Quidam codices: fictum in Pustulas coit. iudicent id experti.

Ex capite. xix.

Quod nisi inaruisset: spōte nascere). Legendum: quod nisi inaruis esset spōte nascere: ex Dioscoride: ac Plinio superiore libro: in aruis nasci papauer hoc testantibus. item. Ryam uocauimus & emprachium). Ex Plinio superius Erraticum. ite. Ceraticum). Dioscoro & graeci oēs Ceratin. quod & Ceraticum a cornu deductum est. ite. Cauliculo inflexo ut cornicula). Dioscoro. Cauliculo: non Cauliculo. ite. Tepestium est mestrus). Legendum Messibus: non Menstrus: ex Theophrasto. & infra. Foliis si procul intueare specie passerum representantibus. Dioscorides uidetur non Passerum: sed Struthion dicere: quasi herbae illius quae non radiculat: graeci Struthion: a passeris uocabulo. Theophrasto quoque. ix. lib. expressius: Foliū igitur habet quale struthos quo lintea candore capiunt. Curari uero lanas & candescere radícula: cum ipse Plinius

Libanotis

Elephantis

Capita Papa-
ueris quo

Struthion

EX LIBRO

xix. libro tum Dioscoride & Ceteri confirmant. quia tamen cōtemplari oculis hoc genus Papaueris nondū mihi contigit: & uerba Theophrasti ambigua sunt: q̄ Lina fieri eo candida: & ad folium papaueris ut Plinius hic intelligit: Lina inqt̄ splendorem ex eo trahunt & ad Struthium pertinere possunt: nō audeo decernere Pliniū errore lapsū fuisse potius q̄ cōsilio & iudicio ad hunc modum scripsisse.

Ex capite. xx.

Præster apd
Lucanū
Hemorrhoidis
Est & porulaca). Legendū Portulaca. Paruus hic error: sed creber: ut ille. Ambrotonum). Pro eo qd̄ est Abrotonū. Itē. Hæmorrhoidū & præfigrū). Legendū puto Hæmorrhoidū & Præsterū. nomina sunt hæc serpentū ut cōstat. Est aut̄ Præster ut iquit̄ Dioscorides idē qd̄ Dispas-itē. Epitō mēton rhizotomumenō scripsit). Lego distinctus: Epitomen: Ton Rhizotomumenon: & græce melius επιτομης των ριζοτομουμενων hoc ē breuiarium de radicibus quæ fecant. Ab hoc aut̄ uerbo id̄ quod ablaqueare dicimus: i. re rustica modo ριζοτομεισθα modo περι αι ρει σθα modo γυμνουσκα παρη τας ριζας greci uocant.

Ex capite. xxi.

Stomacho utiles (sextus niger). Legendū inutiles: ex Dioscoride. item. Aspersum cubitali feminarū). Quidā nō Cubitali: Sed Genitali. Itē. Et māmaz inflationes & pānos). Dios. legit inflammationes: hoc est φλεγμονας: quas Plinio īmoris est etiā ipetus uocare. Itē. Vire anguino). Vetus leōio iure exiguo. Itē. Cherias & lepras curat). Dioscorides non Cerias: sed Melicerias. nam Cerias non dicimus sed Ceria hoc est fauos.

Ex capite. xxii.

Adiciit cordylon). Dioscorides & lectio antiqua Tordylion nō Cordylon. & Plinius quoq; alibi Tordyle. Itē. Est aut̄ semē ex sese). Legēdū. Est aut̄ id semē ex Sili: Dioscorides: ac Plinius. xxiii. lib. Tordylen inqt̄ alii semē Silis esse dixerūt: alii herbā p se. Itē. Lumbos: coxendicū humerū). Codices manu scripti nō habēt Humerū. Dioscorides loco uerbi Humerū: ponit Lienū. Itē. Vel si uehementior uertigo timeat). Scribēdū Vriago: nō Vertigo. i. uisio: nā & uisio in qbusdā legit. Itē. Inungunt quoq; scabras genas aut gallica inter oculos cū melle). Dioscorides: inungunt quoq; scabras genas aut caligantes oculos cū melle.

Ex eodem. xxiii.

Adarca iter syluas intacta cortice planiore). Legendū: Adarca inter syluas tacta in cortice calamarum. ideo aut̄ inter syluas tacta siue dicta: quoniā de adarca libro sexto & uigesimo: qui siluestribus tātū dicatus est: agitur in mentione harundinū. de hac ipsa & libro. xxxii. capite (sexto medicinæ tractatur: ubi Calamohinus quoq; dicit. Item. Philocares). Dioscorides Philophares. liberum sit. idem.

Morbus regius

Succus uero articulis & naribus morbo regio). Legēdū Succus uero articulis & e naribus morbo regio & reliqua Dioscorides: Morbū inquit̄ Regium e naribus minuit.

Ex capite. xxxiii.

Foliis aniso simile & caule aliquando bipedali). Dioscorides: Foliis Anetho simile: & caule aliquando bicubitali. Habent & aliquot exēplaria non Aniso sed Anetho. Item. Hippomathri genus trādit longo & anguloso folio). Dioscorides & lectio antiqua: Longo & angusto folio. item. E uiridi ferula ramusculus). (Dioscorides: E uiridi ferula musculus hoc est επιρωμη quod medullam significat. Sunt certe codices in qbus hic medulla scriptum est: non Musculus aut Ramusculus.

Castigationes Plinianæ eiusdem Hermolai Barbari ex Libro. xxi.

Ex capite. secundo.

Páphilus pictor

Icon ex ingenio paufani). Legēdū est Sicyonii ex ingenio Paufiæ. de quo Plinius inter pictores: Paphilus inqt̄ docuisse tradit̄ Paulian: Sicyoniū: primū in hoc genere nobilē. Oratius: Vel cū Paufiaca torpes infane tabella Porro uerbū. Adinuenit). Positū hac clauula superfluit in uetustis codicibus: & sensum conturbat.

Ex capite. tertio.

Rose Sutiles Saliores cœne

Lennisci). Dictū supius lanifcos a qbusdā scribi. Athenæus græciq; ληνισκον hoc est lenniscos Meminit & Suetonius & Festus. Itē. Sutiles saliorū facris inuenimus & solēnes cœnas transire de inde ad rosaria). Lego Sutiles Saliorū facris inuenimus & solēnes cœnas. Trāsiere deinde ad rosaria. Martialis: assenturq; rosas tempora lūtilibus. Saliores cœnæ omnibus audiat̄ sunt.

Ex capite. iiii.

Spionia

Vfus eius in coronis ppe minimus). Legendū non Minimus: sed Nimius: ex Plinio supius. Trāsiere inqt̄ ad Rosaria: eoq; luxuria pcessit: ut nō esset gratia nisi mero folio. Itē. Vilissimā uero pluribus uel minutissimā spinioiā). Sūt codices in qbus Pallidis nō pluribus: itē Spiniofam: ut iferius. Quidā ita: Vilissimā uero pluribus sed minutissimis Spmonia: q̄si σποραδην idēst passim nascēt̄: aut etiā ab exiguitate dictā: cuiusmodi reg: femina sūt. Aliq Spionia ut genus quoq; uitis Plinio Columellæq; itē Accolæ trāsserētes cōserunt). Codices antiq cōserūt. Itē. Quæ grācia appellat̄ a nostris). Lego nō Gracia: sed græca siue Gracula: ut nō multo post. Musceron uocat̄). Codices pleriq; Acceton: Quid si Mosceuton: quasi a Viui radice: quā græci Mosceuma dicūt.

Ex eodem. iiii.

VICESIMOPRIMO

Omnes sine odore coroncola in rubro nata). Lege: Omnes sine odore præter Coroneolam in Ru-
o natam: quippe quâ iocundi odoris licet angustî Plinius reddiderit. item. Et alias uera quocq; plu-
rimû folia præuaret). Scribendum Solo nō Sola. Etenim sequitur: Cyrenis odoratissima est. Itē. Præ-
terea magis locis omnibus ficcis q̄ humidis odorator). Vetus lectio: Præterea locis oīs ficcis q̄ humi-
dis odorator. Itē. Cōtenta raris). Codices antiqui ruribus. Itē. Vnū genus inferitur pallidæ spi-
nosæ). Diximus de hoc supra hoc capite.
Ex cap. v.

Differentia liliis est. & hæc). Vetus lectio: Differentia a liliis est: & hæc. q̄ narcissis & reliqua.

Ex capite. vi.

Quæ sponte apricis & macris locis). Dioscorides nō Apricis sed Opacis. Itē. Latiore folio statî
ab radice carnosa). Theophrastus Carnoso. Itē. Appellate ita ut ab iis hyacinthina uestis). Legoa: ap-
pellatæ ia: ut ab iis ianthina uestis. Etenim Græci Violas ia uocāt. Fortasseq; uerbum illud ab iis: non
relatiuū sit pronomen: sed Viola significet. Martialis: Coccina famosæ donas & ianthina mœchæ: id
est Viola: unde Violantillam suam Papinius ianthida. Itē. Cum sit mediocre deliacon uocant).
Legoa cū sit medio candidū Dialeuco uocant. item. Folio qui florem expellit). Legendum: Folioque
florem expellit: ex Theophrasto & Plinio inferius.

Ex capite. vii. de iride.

Drinonis & natrone). Nicāder i Theriacis Drilonis & Narone. ἰριὸν τῆς ἐν ἑρπιδί ἀριλῶν καὶ μερο-
πος οὐχ ὄν. Item. Quidam teucrion uocāt). Vetus lectio & Dioscorides Teuthrion: nam Teucrion
alia est: illud notatu dignū q̄ hic a Plinio dicit Polii folia mane candida: meridie purpurea: sole occidē
te cerulea fieri: hoc Dioscoridē Tripoli floribus tribuere. Nata forte cōfusio: quoniam ut ait Plinius.
xxvi. libro: Tripolum eadem quibusdā uidet herba quæ Polium. nam & Theophrastus quâ libro no-
no Polium uocauerat: hanc libro decimo Tripolum appellat. oīo tamē Tripoliū a Polio maxime di-
stinguit. Polio Thymi folia. Tripolio istas ex Dioscoride ac Plinio: cuius tamē uerba. xxvi. libro capi-
te septimo deprauata sunt. Tripoliū inquit folio fatis crassiore: palmo alto). Legendū enim: Folio
istis crassiore: palmo alto caule. Dioscorides φυλλὰ ἐχέει ἰσά τε ἢ πλεονάζοντα ἡσπια ξηρὰ πλεονάζοντα
καὶ λουὸν σπινθὸν μικροῦ.

Ex capite. viii.

Quocq; hyacinthinū appellamus). Scribendum puto ianthinū: ut supra quocq; docui: & hoc Merula
prior me oīo uiderat. itē de Petilio flore. Et tamē colorē cōmendat). Codices uetusti habēt Tantū
colorē cōmendat. Petilius aut uel a paruitate folio: quādoquidē apud Luciliū Petilus idem est qd̄ exi-
lis. uel ab urbe Lucania Petilia. Habebat & Pœtilius ut Varro inquit Romæ lōcus: nisi q̄s a candore
dictū putet: quādoquidē Petilianura ungulam equi albā significat. Erat aut petilio flori colos albus au-
tore Plinio: Colore inquit commendatur qui est rosæ syluestris. Item. Mirumq; in eo flore infle-
cti cacumine & non nisi retorto folio nasci). Codices antiqui: Mirumq; in eo flore inflecti cacumen &
non nisi intorto folia nasci.

Ex eodem. viii.

Luteus & bellio paffilicantibus quinquagenis quinis barbulis coronat: pratētes ii flores). Vetus le-
ctio: Alii & bellio paffilicantibus quinquagenis quinis barbulis coronant: pratētes ii flores. Plinius. xxvi. li-
bro Pratēsem florē eē hūc prodiit: nō luteū: sed candidū & quadātenus rubentem aduersus strumas ef-
ficacē: etiā si non Bellius: sed Bellis eo libro dicit: ut in alterutro loco menda esse uideat. legitur a qui-
busdā hoc mōs: Luteum & Bellio: ut subaudiat semē. Perottus nō Paffilicantibus: sed Paulicantibus
legebat: hoc est aperientibus: se quod cur probē non habeo.

Ex capite. ix.

zizippa. Scribendum zizipha: ex Dioscoridis & Plinii sententia: quod autem statim infra sequitur
Colofinus). Fuere qui coloficus deprauandum censerent: quasi a magnitudine nō a colore dictū
qui a Colofis urbe Troadis Colofinus uocari cæperit. Strabo uolumine duodecimo: Laodicēsis inqt
ager qui ad Lycum annum cognominatur. φέρει προυατῶν ἀρετὰς οὐκ εἰς μαλακότητά μορον
τοῦ ἑρπιδίου ὡς ἡ τῶν μιλιστῶν διαφέρει ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν κορὰν ὡς καὶ προσοδόνου ται
λαμπρὸς ἀπὸ τῶν ὁσπερ καὶ οἱ κολοσσῆνοι ἀπὸ τῶν οὐρανίων χρωματός. πλῆστον οἰκο-
ντο. In Hispania quocq; tradit Coracino Lanicium colore: naci. Vitruuius in agris Clazomeniorū
Erethricorum & Laodicēsiū pecora inquit procreantur aliis locis Leucophæa: aliis Pulla: aliis Cora-
cino colore. De Laodicēsi uellere Plinius quocq; octauo libro: ubi & Pulliginem coloris genus facit.
Qualis autem Colofinus sit color: ex Cyclamin relatione colliges: cuius flos Plinio Colofinus de-
scribitur.

Ex eodem. ix.

Spireon triganon). Fortasse legendū sit Trygnō: quippe cuius foliis in Aegypto Coronari utant
ut inquit Plinius in præsentis libri calce. Quid autē sit Spireon haud cōperi: deprauatam in eo lectio-
nem arbitror. itē. Tria eius genera niphates). Legedū Minyanthes: ex Dioscoride Nicandro Plinio.
itē. Tertū ex oībus munitissimū (Legedū Minutissimū nīdē auctoribus. itē. Myophano). legedū
myophono Theophrastus. Hāc Theodorus & Muralē & muricidā interpretat: nō a muris sed a muri-
bus. Phœnias Erethius in libro de stirpibus myophonon etiā Sciada noiari tradit. muricida qd̄ i Plau-
to quādoq; legitur: quasi significationem habeat qualem Græcis τοιχορῶνος. ut sunt qui parietes
firandi gratia perfodiunt. Cæterū muricide homo nō muricida i eo legere oportet: eaq; uox ignauū

m

Quomodo
uiola a græ-
cis ianthina
uestis

Tripolium

Merula non
defraudatur
suo honore

Petilianura
ungula equi
albi

Quadātenus

Peroti sentē-
tia

Leucophæa
pecora &
Pulla & cora-
cino colore
alia

Muricidæ
Locus apud
Plautum cor-
rigendus

EX LIBRO

stultumq; ut ait Festus: significat. de quo & uolumie quarto decimo differui. Item. Vturf & ferulis & corymbis). Legendum: Vtuntur e ferulis & Corymbis: idest ferulag; corymbis de quibus: xix. lib.

Ex capite. x.

Hellium. & paulo infra. Helenum). Scribo Helenum ex Dioscoride ac Plinio: Beleniū quādoq; hoc dicitur Theophrasto Aristoteliq;.

Ex capite. xi.

Amaracus
nō fit i sicilia

Amaracū Diocles medicus & sicula gēs). Dioſco. Amarantū iqt Sicula gens appellat. Dicit quidē & Amaracus: sed nō in Sicilia. Itē. Ab aliis nictopolon). Codices uetusti Nyctalopa: siue nyctilopa ut sit casu recto Nyctilops. Itē. Proxime flāmea quā & phlox). Theophrastus Phlogion. Et. n. hand scio an Phlox idē sit cū Phlogio. De Phloge superius caput differui. Et certe codices sunt in qbus hic nō Phlox legat: sed Phlogos: quasi phlogion uaticinari uellent ipcritae librariog; manus. Itē. Sequitur oenanthe melanthiū). Theophrastus nō Melanthiū qd est Git: sed Melanion: hoc est nigra uiola.

Nigra uiola
quomodo

Itē. Helichryfos). Legendū quidē uidet Heliochryfos: quasi a sole dicta. Sed Dioscorides tamē Eli chryfos: hoc est palustris & certe nostri Lilium marinum appellant id: eodem auctore.

Ex eodem. xi.

Anemones: quā timonia uocat). Theophrastus: Quā Limonia uocat: quasi pratēsis. Itē. Item ti phon). Theophrastus Athenaeusq; Tiphion uel iphyon potius: ut Aristophanes in phoenissis πρῶτα παρ' αὐτοῦ φησὶ εἶναι τὰς κραιναὶς ἀκαλῆσας. De iphye & ianthide Ouidius. Itē. Qui fere nascit in tumulis quoniam fortius durat). Theophrastus: Qui fere nascit ad tumulos quoniam fo tius durat ὡς ῥῶταί περὶ τὰ φρούς: χρωιωτέρος γὰρ οὗτος.

Ex capite. xiii.

Cum costo sugillata & aloē). Dioscorides non Aloe sed Sale. Item. Quo nihil esse facilius pōt). Legendum Fallacius non Facilius.

Ex capite. xiiii.

Vinacea crate. Vetus codices non Vinacea sed iunce.

Ex capite. xv.

Petala a græ
cis folia

Foliis lautissimis etiā si arbores cōparent). Legēdū Foliis latissimis etiā si arbores cōparet: ex Dio ſcoride Theophrastoq; q folia eius quasi Petala uideri tradūt. Et. n. græci frondes arborum Petala po tius q folia appellant. Nā & Bracteis antiqui Petalia a tenuitate noīabant. de quo Caryotarō quoq; Petalia uocant calēdis ianuarii missitari folia: Ouidius Martialis Papinius. Itē. Caulecū costus est arenoſo i mādendo). Vetus codices fere nō Arenoso: sed Araneoſo. Martialis: Niliacū ridebis olus lanaſq; sequaces improba cum morſu ſila manuq; trahes.

Ex eodem. xv.

Personatia
Petasus pileū
uel galerus

Quā pſarta in noſtris manibus uocamus). Legēdū non Perfarta: sed ut codices Romani Perſona tiæ: aut et Perſolata. Nec i noſtris māibus: sed i noſtris annib; Est autē Perſonatiā: quā græci forte Petasten uocat. Plinius: Folio iquit Perſonatiæ nullū est latius. Theophrastus: Folia inqt Colocasia: Pi leo Theſſalico ſimilia ſunt. Est autē Petasus idē qd pileū & Galerus. unde idem auctor: hēt inqt Lotus quales Colocasia. i. Aegyptia ſaba petasos: Mirūq; hoc mihi quāobrē Theodorus i Theophrasto uer ba hæc & ſupiora cōuerrere neglexerit. Perſolata quoq; genus ē herbæ: quā ut ait Plinius græci uocat Arction & aliquando Proſopiten: quā nemo ignorat: Folia inquit habet maiora etiam Cucurbitis: Di ſtinctionē hanc inter Perſonatiā perſolataq; uidet Plinius agnoſcere uigeſimo quinto libro: ut ſci mus tamen uocabulum. Perſolata a Perſola deductum eſſe: qd nomē apud ueteres ut Placidus gram maticus qui de Plautinis uocibus ſcripſit: ſignificabat perſonam. Non uiderūt hoc qui Plinium latui ſe iudicant quod genus herbæ Græci Arction & Proſopida nominarint.

Ex eodem. xv.

Placidus grā
maticus de
Plautinus uo
cibus ſcripſit

Anthalion longius flumine naſcitur). Theophrastus Malinathalle haud longius flumine. i. Nilona ſcitur. Placet Anthalion ex Plinio iſerius hoc ipſo libro. item. Aracinda & aracos). Theophrastus Arachidna & Aracoides: & n. Aracos aliud genus eſt: atq; inter legumina. Itē. Condriala). Theo phraſtus Andriala: Dioscorides & Galenus Chondrylla. Pli. et Chōdrylliō & Chōdryllen iſerius. Itē.

Hippocaris). Legēdū Hippochœris ſiue Hyppochœris: ex Theophrasto: ppter ea Theodorus Por celliā itē. Caucaris). Legendū Caulalis: ex Theophrasto Plinio Dioscoride. item. Anterifci). In Theophrasto corrupte legitur Enthuficō. Athenæus Anthriſcum: qd & probant uetusti codices. Itē. Scandix quā ab aliis tragopogon foliis croco ſimillimis). Lego Scādix: Come: ab aliis tragopogō uocatur foliis Croco ſimillimis. Et. n. Scandix alia oīno eſt herba. Tragopogon uero etiā Come dict ur: auctor Dioscorides: sed & Plinius. xxvii. uolumie. Itē. Et equinoctio naſcentis apphacæ). Legē dū & equinoctio naſcens Aphace: Theophrastus.

Ex eodem. xv.

Achineæ: quam epipetron uocant: quā nunq; floret). Lego Acinos quam Epipetron uocant Theo phraſtus Epimetron: niſi qd uereor mēda ſit: nā Hippocrates & Ariſtoteles Epipetron. De acino hæc Plinius hoc libro. illud præterire nequeo in codicibus nōnullis manu ſcriptis Chenopus legi hæc præ hoc eſt uerbum ex uerbo pes Anſeris. de quo i corollarium noſtrū diſtulimus. In quibuſdam Cynops

VICESIMOPRIMO

Fortasseq; rectum sit & Cynops & Acinos ascribere: propterea q; Theophrastus & Aphacem & Cynopem & Epipetron de qbus cōmēs mētio fit hac parte: primis ab ægnoctio profilire tradit imbribus. De Cynope infra quoq; nācio quid testabimur.

Ex eodem. xv.

Itaq; & æolii antiqui utebant' exilis quāquidē atractylida uocāt. Vetus lectio: itaq; & colu antiquæ mulieres utebant': exilis: quare quidā Atractylida uocāt. Theophrastus quoq; Splenia dicendo: ex hac fieri colū fufumq; significat: quē græci Atracton uocant. Dioscorides. in italia inqt hanc uocant colū rusticam. Propterea uero nō Atractō sed p diminutionē Atractylida quidam appellauere: quoniam exilis iqt esset. etiā si Romāi codices nō Exilis: sed Ex illis habēt. Itē. In totū spina est asparagus (scorpio). Ita lege ut unam nō duas herbas esse putes asparagū (scorpionē: aliūq; ab eo qui notus est oibus: auctores Plinius & Dioscorides. Itē. Hypophes). Legendū Hypophyes: aut etiam Hippophyes: ex Dioscoride Galeno Theophrasto. Itē. Aononiū uocāt. Codices antiq; Lamium atq; ita quoddam urticæ genus a Plinio uocāt multis locis.

Ex capite. xvi.

Acorna leucacanthos onopygos). Theophrastus & antiqua lectio Acorna: Leucacanthos: Chalceos: Cnidos: Polyacanthos: Onopyxos. Est aut' Chalceos herba quam Theodorus uertit ærariā. Onopyxos: quam Buxū Afininā. De Cnido mox dicef. Itē. Helxine). Theophrastus ixine: ut i alterutro sit error: de quo plura in Corollario. Itē. Vno aut' caule nec ramofum cnidos). Quidam Cnicos: qd minime probandū est: ppter ea q; Cnicos & ramofa est herba & multoz cauliū: ut inquit Theophrastus. Antiqua lectio diuerfa in hūc modū: Vno aut' caule ramofum Cnidos: ut fortasse pro Vrtica quis accipiat. quā Cniden cæteri appellant. Itē. Cacumine tantū spinofa sunt: ut cringili). Theophrastus nō cringili: sed Eryngiū: siue ut hic & fupiore capite uetus hēbat lectio: Erynge. Itē. Aestathe florēt ut atractylis helixinos). Legendū ex Theophrasto & uetustis codicibus: ut tetralix & Helxine: siue ixine ut prædiximus.

Ex eodem. xvi.

Diuacrona). Legendū Acorna: ex Theophrasto & Plinio fupius. Verbū aut' Diu). Codices pleriq; anteceditibus accommodant hoc mō: Scolymus floret fero & diu. Itē. Helxine rara uifu). Legendū ut diximus ixine: Theophrastū sequētibz. Itē. Cōtacta fuaue olet). Vetus lectio Theophrastū (q; Cōtēdum fua fronde. Itē. Estatos quoq;). Legēdū: & Cactos quoq; Theophrastus & Athenæus aut flores. Itē. Quē uocāt tenica). Legēdū siue Pernica ex Athenæo: siue Pernica ex Theophrasto quā si a Perna: quam nos Pernam uocamus. Itē. At i reliquo orbe genera tria: cicerculæ folia alteri aculeata). Lego Theophrastū & Dioscoridē iecutus: At i reliquo orbe genera duo uni cicerculæ folia alteri aculeata. Itē. Spinas habet opposito folio). Vetus codices: Apposito. Theophrastus πᾶρα πρὸς ποικίλ. Itē. Phyllanthus). Theophrastus Phyllantes: quam Theodorus Frondifloram. Item. Crepis & lotos). Theophrastus Crepis & apate: quam Theodorus fraudē cōuertit. Itē. Oenochyte). Legendum Onocicle: Theophrastus auctor: Particulaū inquit floret Onocicle: turdariam Theodorus

Ex capite. xvii.

Aliud rursus spicatæ genus ex quo est stānios). Vetus lectio non Stānios: sed Cynops. Theophrastus: Spicatæ inquit sunt Cynops Alopecuros Stelephuros: unde Plinius ad uerbū hac trātulit. Theodorus Canis oculum interpretat' & Canariam. Admonēdi tamē sumus in Theophrasto legi quādoq; Conopa: quāsi culicem nō Cynopa. & sane Culex nomē est herbæ Plinio. Locū notauit iudicet legentes. item. Selapiros quam quidam ortygiam uocant). Antiqua lectio & Theophrastus Stelephuros quam quidā Ortyga uocant item. Pyralis ex iis). Legendū Thryallis ex iis: hoc est de genere spicatæ: ex Theophrasto hac ipsa mentione Theodorus Bibinellam interpretatur: uulgare nomē secutus credo quoniam in Etruria hodie uocetur herba Strella deprauato nomine pro herba Thryallide: quā cæteri Bibinellam rustica uoce dicant. item. Orinthogale). Scribendū Ornithogale: quā & Dioscorides Ornithogalon appellat. item. Lafine unum folium habet. Theophrastus lāsione. i. αἰσχροπύλη. de qua & xxii. libro plura.

Ex eodem. xvii.

Cindrilla). Legendum Chondrylla ex Theophrasto Plinio Dioscoride ut diximus. itē. Amara & aphace). Vereor ne legēdum sit amara & Apate. Est aut' Apate genus intubi ex Theophrasto: quā Theodorus fraudem ut prædiximus cōuertit: fortasse quia gustantes amaritudie decipiat. item. Si milis est & quæ ctefyon uocāt). Vetus lectio Theophrastus Athenæus & xxii. lib. Plinius Thesion. i. θῆσιον. item. Princepsq; Pythagoras). Scribendū Princepsq; Pythagoras. Et paulo post Anterifcon). Legendum Anthericon: ex Dioscoride ac Plinio.

Ex capite. xviii.

Fert fructū uuarum coherentū modo). Theophrastus nō Vuaz: sed Ouorū. itē. Perfricationi bulq; cum oleo). Legēdū est Perfrictioibus: has græci uocant κατὰ ψύξιον. Itē. Folia ima portaceis exiliora). Scribendū Porraceis. item. Sed cypiros durissima). Legendū Cyperos. itē. Iūci genus qd tropicē uocant). Dioscorides & Athenæus Euripicen: non tropicē. item. Excalfatoria uteros attingit). Vetus lectio: Excalfatoria & rosa uteros attingit. Sed quamobrem excalfatoria est Rosa si ut statim dicif refrigerat? Galenus: Substantia inquit rosæ calido quidē humore sed tepato confiat.

Ex capite. xix.

Cynops

Atractos
fufus

Buxus Afini-
na quō a græ-
cis

Frondiflora
Apathe

Cynops qui
interpretat'

Bibinella

Rosa excalfa-
toria Quo
humore rosa

EX LIBRO

Diapalmata **quocantur** Folia utunt in calblepharū). Legendū Vrunf. Itē. Et succis femia aspergunt (Dioscorides Sic cis nō Succis. Itē. Naribus subductū). Lego subditum. Item. Diapalmata. Scribe diapalmata: ex Diosco. ita. n. uocant. Aspgines quibus ad sudores coercendos utimur: cuiusmodi sunt quæ succis odoribus constant: ut inquit Plinius. xiii. uolumine: & hoc ipso capite inferius. Folia in aceto cocta i uulneribus imponunt si testū i melle). Dioscorides: Folia in aceto cocta uulneribus imponunt: Epiphoris testū in melle. Item. Vtriufq; radix ut diximus nullā faporis est). Vetus lectio non habet uerba illa ut diximus. & sane ubi dixerit nō cōpi-natus error: q; syllaba. Dixi). i uerbo diximus: finis erat uerbi Radix & syllaba Mus principium erat i uerbo Mulsei. Item. Panis uero cum melle & auenæ farina). Dioscorides: Panis uero cū melle & ærinea farina. Est aut ærinea farina idē fere quod Lolliacea: cuius uerbi mentionē sæpe facit Plinius siue græco malens uti q; latino: siue q; era & si Lolliū apud nos significat ut ait Dioscorides: Plinio tamē uidetur nō ipm plane lolliū sed una eius species fuisse ut xviii. libro constat. in quo scio quidem a nōnullis eum coargui: sed nihil temere de tanto uiro pronuntianum est.

Erinea faria **loliacea dicit** Ex eodem. xix. Contra flos albæ suppura aperit ipsa discutit). Quidā legūt ipa nō ipsa ut sit serpentis nomē quæ græce ips dicat. Nihil cæcius: quando ips nō serpes sed uermiculus est: qui cornua uiteq; præroditur. Cis frumēta: Trips ligna: Sis uestes: ix uitra: Midas fabam. unde Plautinū illud in Aulularia. Repperit qui nō quod in faba repperisse pueri clamitant. de hoc Mida Theophrastus. Siciant ergo nihil maut dum & sensum esse talem: florē albæ Violæ collectiōibus imponi ut aperiat ipsam uero uiolā iis quæ nondū suppura sunt: ut discutiat atq; repercutiat. ratio in prōptu: uis flori calfactoria est. ipsi aut uiolæ frigatoria. Dioscorides & Galenus. Item. Aegilopis incipientibusq; ignibus sacris). Dioscorides: Aegilopis incipientibus & ignibus sacris.

Ips serpes uel **uermiculus** **Cis frumēta** **rodit** **Trips ligna** **Sis uestes** **Ix uitra** **Midas fabam** **Cyamos** **græce** **fabæ latine** Ex capite. xx. Crocomigma). Columella & Diosco. Crocomagma. Plinius quoq; Magmata inquit ex unguentis fece fiunt. Itē. Saliunca). Dioscorides Aliuca: sed mēdose: propterea nihil muto. Satis fuerit testari Dioscoridē putasse Nardū gallicū latine saliuncā uocari. Pliniū uero cui de rebus italiæ nascentibus fides maior debet. Nardum gallicum a Saliunca separasse.

Ex eodem. xx. de Polio. Nō fecus atq; cyamus asfrigit). Scribēdū puto nō Cyamus qd fabā significat: sed Cytnus q est pnice satia flos Dioscoridi Galenog: ut balauitū syluestris. nam Plinius Theophrastusq; Cytnū iterpretant pomū ipsum imaturū & primū partū eius florere icipientis: flores uero ipsos in ipso erūpentes: Cytno balauitū. Naturæ ut iter oēs cōuenit asfringētis. coercēt quidē & fabæ: sed multo minus. nec mos est in Fabā Plinio appellatione græca uti. Itē. Sunt qui syluestrem firim uocent. Lege Xyrin ex Dioscoride.

Ex capite. xxi. Sufficere uiginti quinq; grana eius minianthos ex eo appellauimus tradi). Legēdū Sufficere uiginti quinq; grana eius: qd Minyāthes ex eo appellauimus tradi: ex Dioscoride ac Plinio supius. Itē. Quasi pculis a serpēte iponaf). Supfluit uerbū iponaf: ex Dioscoride. aliog; nec sensus cōstat. Itē. Coxedicibus iponit). Ante uerbū Coxedicibus: deficit clausula: Itē cum aceto callū & uerrucas: Dioscorides & uetus lectio. Itē. Coxedicibus iponit cum articularibus morbis). Dioscorides & codices antiqui: Coxedicibus imponitur cum uino articularibus morbis.

Ex capite. xxiii. Quamprimum suspiciatur). Legendum: quamprimum aspiciatur. **Ex capite. xxv.**

Eliocrysum qd alii chrysanthon). Dioscorides Chrysanthemum: non Chrysanthon. **Ex capite. xxvi.**

Hyginum **uestes cocci** **neæ quā a** **græcis** **Mangones** Hyacinthus in gallia eximie puenit hoc ibi loco hyginiū pingit). Legēdū puto Hyacinthus i Gallia eximie provenit: hoc ibi pro Cocco Hyginum tingit. Est autem Hyginiū color similis coccieo: unde græci uestes. υσγινου φεισ appellat: hoc est Hygino tinctas. Plinius sequēti libro: Transalpina inquit Gallia herbis Tyrium & Conchylitū tingit. Sunt autē Hyacinthi quæ uacinia latine. Plinius supra: Italiæ inquit uicinia in aucupis lata: Galliæ uero etiam purpurea tingendi causā ad feruorum uestes itē. Venalicis). Scribe Venaliit: hoc est uēditoribus: apud Noniū Ciceronis testimonio: Nec enim inquit diuitiæ mouent quibus omnes africāos & lælios multi etiā uenaliit mercatoresq; superauerūt ut Mangonicos uenaliitios p mangonibus uenaliit gregis (nā & feruus ipse Venaliitios quoq; dicitur). accipias. item. Lignys quoq; flamea illa). Scribēdū Lychnis ex Dioscoride cæteri q;.

Ex capite. xxvii. Aluinis imposita). Romani codices nō Aluinis sed Aluis. Cæteri Aluinis tamē seruati pōt pro iis quos græci Coeliacos appellant. Itē. Bactis quoq; aluū mollit). Legendū forte Batis: quā græci Crethmon uocant. Sed cur de Crethmo scribas alio uolumine? ibi de bati quæ nō sit hortēsis: hic de hortēsis: Plinius hoc libro supra Batin marinā & Batin hortensianam ut duo eius uocis discrimina cōnuerat. item. Acinoem & coronarū causā & cibog; ægyptiū ferunt). Dioscorides Acinū & coronarū causā & ciborum & cetera. **Ex capite. xxix.**

VICESIMOQ VARTO

Et hæc est herba anthiliū: quā alii anticelliū uocant. Dioscorides & uetus fere lectio: Est & herba Anthyllon quā alii Anthyllin uocant. Itē. Palmæ altitudine. Legedū Palmi altitudine. Itē Prior uuluis aptissima & ex rosaceo & lacte iposita etiā uulneribus. Dioscorides: Prior uuluis aptissima est ex rosaceo & lacte imposita: etiam uulneribus.

Alii thamnacū. Dioscorides Galenus cæteri Amaracū nō Thamnacū. Itē. Celsus apud nos pel- jeciū & muraliū. Lege Perdicū nō pelliciū. Cornelius Celsus libro tertio: Simul iquit reprimat & re frigerat herba Muralis quā Parthenium uel Perdicium appellat. Videt tamē Celsus nō de hac parthe nio sed de altera cognomie quā mō Parietariā uocamus intellexisse. illa enim & reprimat & refrigerat ut sequenti libro docet ipse Plinius: Helxine dicta Dioscoridi Galeno cæteris. At Partheniū de qua hic agit illa est herba quā Galenus & Paulus Amaracū appellant. Dioscorides Partheniū potius: Etruscis uocata quondam Cauta: unde sunt qui modo Corulam uocent eam: quasi Cautulam.

Ex capite. xxxi.

Strychnē: quā qdā strychnō. Lego Trychnō: quā qdā Strychnō: cū ex uetustis codicibus: tum ex Galeno. Itē. Quos inuitat hederæ folioz: similitudo. Legendū uidet: Quos inuitat hederæ folioz: si militudo: ex Dioscoride Theophrastoq. Itē. Halicacabū uocant & hallicallion. Dioscorides & ue nisti codices Halicacabū uocant & alii Callion. Itē. Quod innocētissimi auctores simpliciter doriō appellauere. Legedū ē Dorycnō ex uetustis codicibus & Dioscoride. Itē. Quo parcius spectabat magi cognominauere qui neqter occultabant erythron. Scribēdū est ex uetusto codice: Qui parcius spectauerant: Manicō cognominauere: q neqter occultabant Erythron. Sed & Dioscorides Manicō id uocari scribit: hoc est ilanū. Romana quoq. lectio Magicō pro Manicon. Itē. Vt nonnulli periso ne cauēdi equidē causa curiosius dicēdum. Lego ut nōnulli: Perisson: ne cauēdi qdem causa curiosius dicendum: ex Dioscoride Theophrastoq. itē Nec de cnico siue atrallide. Legedū Atracyllide: nō Atrallide: ex Dioscoride Theophrasto Plinio.

Ex eodem. xxxi.

Qua nostri minam uocant. Vetus lectio: Mna quam nostri Minam uocant. Et sane quā nos & Libram & pōdo & Minam dicimus. Graeci quoq. appellant tribus nobis. μπερ. λιτρερ. & ολκρη nō nullo tamen inter ipsa proprio discrimine si Cleopatra credimus.

Castigationes Plinianæ eiusdem Hermolai Barbari ex libro. xxii.

Ex capite. primo.

Ritannorum coniuges. Vetus lectio: Quo Britanorū cōiuges. Meminit huius rei Cæsar Omnes inquit Britanni ultro se Glafo inficiunt: quo Ceruleū efficiant colorē: atq. horri diores sint in pugna aptēdū. Propertius: Pictosq. Britannia curru. itē. Turpis Romano Bel gicus ore color. Et alibi.

b

Seque obitientes dū præcipiūt. Vetus lectio: Seferq. obitendo dum præcipit: nec ali ter sensus steterit. Item. Quo frugi mōdos exculpat. Legendum Mundos nō Mondos: hoc est or nanus muliebres: ut sit sensus: Galliā transalpina quæ tingit herbis Cōchylum & purpurā minore im pendio & periculo id facere: quia nō ex alto ea petat ut cæteri mortales: sed i sicco carpat: unde mulie bnis mundus & paratior & frugalior appareat. qd uero dicitur: usu alioquin fulgentis: ita intelligo: cō fuerudine ipsa effici ut uestes etiā surdis & ignobilibus pigmentis infectæ niteant & fulgeat. itē. Quæ quanta debeat. Legendū debeat.

Ex capite. v.

P. decius primus. Scribe non primus: sed Mus: ita enim cognominatum eum scimus.

Ex capite. nono.

Cōmanducata stomachica est. Vetus lectio Stomatice. sequit enī Viceribus oris inspsa. Itē. Pre rics. Diosc. Pterigis: quæ nostri fere appellat reduuias. Erro inqt Cicero q cū capiti Sexti Rosci me deri debeā: reduuiā curē. Festus: Reduuiā inqt est quam alii Reluium appellant: cum circa ungues cu tis se resoluit quia reliuere est resoluere.

Ex capite. xi.

Stoebæ quā aliqui peon uocant. Legedū est Phleon non peon: ex Theophrasto & Plinio superiore libro.

Ex capite. xiii.

Sudorē coctā cū chonchiliis ciere. Diosc. Sudorē coctā cum cōculis ciere aluū. μετὰ κογχύλιου ut sciamus obiter uerbum Sudorē: ad superius colum pertinere: quia cum oleo sudorem cieat: cū Cō culis uero coctā aluum.

Ex capite. xiii.

Contusis inclusisq. Vetus lectio Contusis incussisq.

Ex capite. xv.

Effectusq. eius. Verbum eius: superfluit.

Ex capite. xvi.

Et inde nomē. Legedū ita: ut ad caput p. xime supius pteneat Plinius superiore libro. In totum iquit prima est Asparagus scorpio nullum enim solum habet. item. Alii phinion. Diosc. Phyllo n. nō Phinion. item. Ichada. Diosc. ichidia: quoniam Coxendicum dolores abigat. Ex capite. xvii.

Hinc est uernula. Et paulo infra. Sparginoptes. Lego Hic est uernula. itē. Splachnoptes Plinius Stipax inquit cyprinus uno celebrat signo Splachnopte Periclis Olympii uernula. Sunt qui Spargano præ a Sparganis hoc est crepundiis.

Ex capite. xviii.

Amaracus
Parthenium
herba parie-
taria quæ sit

Manicon

Mna: quam
nostri Minā
uocant

Glafo britā
ni inficiūt se
ut horridio-
res sit pugna
Mundus pro
ornatu mu
liebri

Cum circa
ungues se re
soluit cutis
Reluium ap
pellatur

Ichida
quare

EX LIBRO

Quo cibo
pellat som
nus & urinæ
difficultas
apariatur
Onochilos
qui dicatur

Hac & mastice utuntur. Legendū: Hoc ut Mastice utuntur: ex Dioscoride: Hoc ipso uisco & Crete
rustici modo sagittarū pennas glutināt: & foeminae ibi mandūt lucubratiōis gratia: ne dormiant i ope
re. Itē. Facit difficultatē urinæ. Dioscorides: Facit ad difficultatē urinæ. Item. A quibusdam uo
lphiton uocat. est & cynizolon. Dioscorides Vlophonon & Cynozolō. Verbum autē est superfluit.

Ex capite. xxi.

Onichylon. Dioscorides & uetusti codices Onochelos: id est opoχειλος. quasi labrū asini. Item.
Archeuion. V etusti cōdices Archelion. Dioscorides Anchusa genus unum appellat Archibeliō:
quod & melius Est enim Anchusa multiplex: uaganturq; p eas eadē uocabula: ut Alcibiadion & Ono
cheles cū: Alcibiadion proprie uideat esse quam uocamus Echion. Sunt qui Alcibion quoq; a Nican
dro in Theriacis dictā pro Alcibiadio: quā sit Echios: accipiendā putent: & Pliniū reprehendant: qui
gesimoseptimo libro dicat: Alcibios qualis esset apud auctores nō repperi. Ceterū Nicāder hāc quē
uocatur Echios diuersam uideat existimasse ab ea quam ipse appellat Echion & Alcibion: ut in editione
Dioscoridis monstrabimus. Itē. Alii opochelin. Dioscorides Onoclea. Itē. Multi enchrylon.
Antiqua exemplaria Enchusam: ut in Corollario disserui.

Ex eodem. xxi.

Alii arethemida. Legendū Eranthemon: quā uere floreat: ex Dioscoride. Potest & Eranthemis di
ci. Itē. Alii: themimalon. Dioscorides & uetus lectio fere Chamæmilon. Itē. Alii melanthion.
idē auctor Melanthemō. Itē. Fronde tantū distāt. idē auctor Flore. Itē. Paruisq; foliis ut rutæ.
Dioscorides nō Foliis: sed floribus. Itē. Hanc proprie qdam geranthemin. Dioscorides Eranthē
mon. Item. Ex cuius semine simillimo porri fiunt panes. Dioscorides: Ex cuius semine simili milio
fiunt panes. Plinius quoq; xiii. uolumine: intus inquit grana. ceu Milium.

Ex eodem. xxi.

Heliotropiō
Cichorium.

Genera eius duo tricoctū & heliostrophion. Lege Tricoctū: nō Tricoctū. Sunt autē quibus uidetur
Plinius Heliotrophion siue qd idē est Heliotropion hac parte cū Cichorio quod itē aliqui Heliotro
pion uocabant confundere: quoniā ceruleo flore describat hanc. & cibo gratam ēē dicat: quē duo cō
ueniūt Cichorio nō Heliotropio: cui cādidus flos nō ceruleus a Dioscoride tribuit. Sed cōiectura hac
parum efficax est ut Pliniū quis arguat: quando nihil impedit uescendo esse tam Heliotropiū q Cicho
rium Nec constat in Dioscoride λευκον αμροσ id est candidum an γλαυκον id est ceruleum scribere
oportuerit. quod quidem multis locis in Theophrasto quoq; deprauatum cognoscitur.

Ex eodem. xxi.

Phalangas. Lego Phalangas: uel quod idem sed uisatius est Phalangia. Item. Precariq; eum cū
sole iterum: se & cum nobis liberādum & ita facere. V etusti codices: Precariq; eum: soluturum se nō
dos & liberandum & ita facere. Simile huic Plinius. xxviii. libro: adiecta iquit prætatione se uinxisse
eundem & soluturum. Item. Aliqui frutici topiario. Legendum Alioquin. Item. Id quod breuius
est polytrichid aliqui trichomanes. Dioscorides ac Plinius aliubi: id quod maius est Polytrichid aliud
Trichomanes. Itē. Nigro colore uirent. Vetus lectio & Dioscorides non Virent: sed Nitent: id est
σιταβοσι. Item. Gallinaceos purgatiores fieri putant. Dioscorides Pugnatiores.

Ex capite. xxii.

Mantericen uocamus. Dioscorides & Plinius Anthericō. Itē. Admixta cacia ex uino. Diosco
rides & uetusti codices non Cacia: sed Cachry. Plinius quoq; xxiii. libro ad Strumas cōmendat eam
item. Elaphoboscon ferulaceū est. Dioscorides Feniculaceū. Itē. Eadē erat entericus. Legendū
Anthriscus: ex Theophrasto Athenæo Plinio: ut docui.

Ex eodem. xxii.

Lafine olus (syluestre). Legedū iafione: id est ιασιων: ut prædiximus ex Theophrasto. Quidā uer
bum Lafine corruptū esse nescientes: Pliniū culpant: quasi hanc ipsam herbā xxiii. libro repetisseri
utiliter. Laginen uocando nō Lafinen. Sed cum longe alia sit hæc ab illa: ut ex superiore libro constat:
nec ea uocabuli sit affinitas quā putabat: modestiæ suæ parū consulens: nisi recātauerint: item de Sio.

Sio herba uti
lis uescit Si
lū uocant
Crassiones
herba quō
Hecales
anus
Rimulentus
Striatius

Momentiq; cutem emendat. Legedū Momento: nō Momenti. De Sio sunt qui credant hāc her
bam esse: quā Plinius. xxv. libro appellat Silaum: utilē uescit: glareosis & perēnibus riuis nascētē: cu
iusmodi uulgo Cresfones dicant: Atq; ita Pliniū icuriae accusant: quasi duas herbas esse iudicant: quā
sit una. Mihi uero Cresfones prorsus esse nō uidentur quod græci Sion uocant: sed tantum similes: p
pterea q Sion odoratū est: ut Dioscorides & Plinius existimat. Cresfones minime. item. Syllibū
Scribe Sillybum: Dioscorides.

Ex eodem. xxii.

Apud Callimachū apponat hecatae caule uterq; albus. Lego: Apud Callimachum apponat Heca
le uterq; albus. De hac Hecale Plinius & Plutarchus in Theseo & Appuleius: Non est iquit a pernaus.
Hecales anus hospitiū: de qua in obsceno carmine: Aequalis tibi quā domū reuertēs Theseus repert
in rogo iacentē. Itē. Circūrosus (similia). Lege Circūrosus iun. sim. Itē. Rimofastri pallido. Romā
codices Rimofa: sed legendū Rimofa stria. Striatos. n. fungos esse nemo ignorat: & in stria ipsa rimu
entos. Dicit & striata frons Appuleio: ut sint ridendi qui Rimofastro quasi rimas imitātē iterptant.

VICESIMOPRIMO

Ex capite. xxiii.

Excrecentibus circa semen cū germine punici mali). Diofcorides: Excrecentibus circa sedē cum tegmine punici mali. hoc est cū Malicorio. Itē. Nitro mixto ante subactas). Diofcorides: Ante subactum. ne quis credat ad uerbum Carnes. quod sequitur. referri.

Ex capite. xxiii.

Mel auribus instillatum cū rosaceo lendes & foeda capitis animalia). Diofcorides: Mel auribus instillatum cum Rosaceo pdest: Lendes & foeda capitis animalia necat. Item. Nationesq; & iudicationem). Legendum indicationē: id est indicaturā: hoc est praeium rei pbatioq; graeci δακτυλίστιον. Item. Subitis tumoribus). Lego timoribus: quales alibi expauescētes repente nominant. Diofcorides δακτυλίστιον. cuiusmodi & iudatores dicuntur: ut in Cardiacis. Item. Minus innocentem aqua). Legendum: Minus innocentem aqua. nam sequitur. minusq; uino firmum.

Ex eodem. xxiii.

Appetentium quoq; reuocat auditatē cibi). Diofcorides & uetus lectio: Appetēdi quoq; reuocat auditatē cibi: hoc est restituit. Itē. Multi tantū in tritu). Legendū intinctū. & infra. Varro regium morbū cognominatū aquatorum tradit). Codices sunt in quibus ita legitur. Varro Regium cognominatum morbum Arquatū tradit: ut sit sensus: ideo Regium uocari eum: quia multo quasi amoe no quodam & prae dulci medicamento curetur. Alioquin arcus caelestis etiam Aquarius dicitur a Seneca. Item. Mellitides). Legendū Mellitides: ex Plinio Diofcorideq; Item. Corpore alio humētia adnexus). Legendū Ad nexus. sicca enim humore temperari quo fluant ac permeent. humētia uero siccis misceri ut astringant & illigent.

Ex capite. xxv.

Aegypti aterā uocat). Scribēdū Atharam: ex Diofco. Galeno Aristophane. Plautus quoq; Atharion. qd fit Thronion in corollario. Item. Ad neruorū inflammationes aut intestinorū uel aurium). Diofco. nō aurium: sed Laterū. Item. Emēdant sintexes quae sunt ex his sumptae). Verba Quae sunt ex his sumptae: temere addita non dubito. Itē. Fermētatus Qui uocatur autopyros). Quidā legūt Artopticos: iperite. placet Autopyros ex Diofcoride Galeno Paulo Celso. nō q; fermētatus oīs graece dicat. Autopyros sed q; panis Autopyros utilior ad ea sit quōties fermētū accepit. igitur panis autopyrus q; & Syncomifus dicitur ex eo nomen habet q; non ex tritici parte fit. sed ex ipso plane toto Pyrnos & anerectos Hippocrati uocatus.

Ex eodē. xxv.

Statima a balneo demonstrant). Quidā legunt nō demonstrant: sed damiorū: ut sit auctoris in medicina proprium. Sed quae malū cupiditas aut libido tanta castigandi quae sunt integra: Nempe quoniam in meo inqt codice non legit demonstrant: sed Mōstrat. magna uidelicet occasio propter quā Plinio colaphū infligas. Itē. Pusulas ulcerum rumpit). Diofcorides Cruistas. Item. Medent perflori cū chameleonte). Diofcorides pecori nō pectori. Item. Vel nitro eo liquore postea mixto). Codices antiqui Vtroq; liquore postea mixto. Item. Hoc tamen molitum. Diofcorides Molitū. id est mola comminutum.

Ex eodē. xxv.

Auenae graecae genere). Quidā ex uetustis codicibus uerbum Graecae: detrahunt. ipse nō detraho. quandoquidē genera graeci Auenae duo faciunt: Bromon & Aegilopa. Hoc discrimē nemo reddidit in Italia. ob id Plinius. xviii. libro: cū auenam inter uitia frumenti collocasset: paulo post de festuca ea quae uocatur Aegilops edisserit: nō q; nesciret Auenae id esse quoddam genus: ut nonnulli cauillantur: sed q; alterum quoq; fastigium auenae celebrari nouerat Bromos nomine: hoc ipsum & in Lolio secutus est. de quo cū graeci traderent strangulare circumligando se triticum. nec id in Italia magnopere compertum fore: prudentius esse cogitauit: graeca uti uoce q; latina. Aeram id dicendo: non Lolium Item. Paruulas uelut lobas). Vetus lectio & Diofcorides Locustas.

Castigationes plinianae Hermolai Barbari Aquileien. P. Ex Libro Vicesimotertio.

Ex capite primo.

- Mniūq; ciborū aut florum odorūq; gratia). Legendum est: Omnīūq; quae ciborū. & reliqua. Et in calce capitis. Omnia quae auditas). Scribendum ex antiquis exēplaribus: Omniaq; ea auditas. & cetera.

Ex capite secundo.

Astaphis agria siue astaphis). Legēdū est: Astaphis agria siue staphis. Dicitur enī modo sine a: modo cum a: Diofcoridi: Galeno & ceteris. Vocatur & ex atticorū consuetudine quibusdā ostaphis. Sed de hoc alibi. & infra. Ad aurīū uitia reumatismū cicatricū). Diofcorides nō cicatricū sed gingiuarum scribit: id est πρὸς οὐδὲν περὶ τῶν οὐδὲν. Vtrius sit error: inde naus uidet q; Graeci gingiuas οὐδὲν cicatrices οὐδὲν uocant.

Ex eodem. ii.

Labrusca quae oenanthen fert satis dictam quae a graecis ampelos agria appellatur). Legēdum est:

Malicorium

Medicamentū ad pellēdū lendes & foeda capitis animalia

Morbis regius quō aliter dicat & quō curetur

Artopticos quō latine Autopyros

Plinio ibi colaphus infligit

Duo genera Auenae graeci faciunt Lolium stragulat triticū circumligando se

EX LIBRO

Ampelos

non ita ut Labrusca oenanthen ferens ampelos agria uocetur: sed ita ut duo genera itelligant. & uerba illa. Quæ a Græcis ampelos agria appellat. initium sunt sequentis clausulæ. Id & Dioscoridis & Plinii testimonio pbari posset contumacibus. Et infra. Vtrumque ea pro amuleto. Legendum est: Vtrum non utrumque: ex uetustis codicibus. Quod autem sequitur: Ad expiationem sanguinis: Romani codices habent: Ad expiationem: sed contra stat omnis antiqua lectio.

Ex eodem.ii.

Idem purgationibus ancipitem tentant. Legendum arbitror: Ideo & purgationibus ancipitem temperant: ex Dioscoride: qui purgare huius radicem tradit: sed præbendam tamen non seorsum: sed cum aqua & uino. Plinius quoque paulo ante: Radix inquit decocta in aqua & in uino coo cyathis duobus huius morem alui ciet.

Ex eodem.ii.

Alii staphylem. & infra. Arcezoftim. Et paulo infra. Cedroftim. Legendum ex Dioscoride: ophiostaphylon: arcezoftim: cedroftim.

Ex eodem.ii.

Offa fracta extrahit in aqua imposita brienia. Legendum est: non brienia: sed ut bryenia ex eodem auctore ac uetustis aliquot exemplaribus: quæ non facta: sed in fracta hoc loco præferunt. Quo uerbo utitur & paulo post Plinius Est autem infractum idem fere quod fractum. & paulo infra. Puta quoque fieri aues uillaticas aliter eadem. Vetus lectio: Tutat quoque fieri uillaticas alites: ut uerbum eadem initium sit sequentis ceteri.

Aues uillaticæ

Ex eodem.ii.

Huius semine nigrum esse diximus asparago simile diocles prætulit ueris asparagis. Vetus lectio. huius enim colorem nigrum esse diximus: cuius asparagos similes Diocles prætulit ueris asparagis. Alioquin de nigro huius semine ubi dixerit non lego: ubi genus hoc uitis nigrum dixerit inuenio: nam supra paucis uerbis alia inquit nigra efficacior in eodem usu.

Ex eodem.ii.

Decurtatus locus Anupathia

Eadem in iumento hominemque phlegma aut sanguinem qui creatur: talo circumligata sanat. Credo mendosum & decurtatum esse locum: id quod ipsa medicina indicat absurditas. Quid enim stultius aut quæ nam isthæc est antipathia: ut adalligata hominis aut iumenti herba talo pituita & sanguine: qui reticiatur curet. Et sane codices uetusti longe aliter: etiam si corrosi & ipsi lacerique. Dioscorides certe luxatos sanari circumligata ea scribit: ut fortasse legendum sit: Talos circumligata sanat: uidelicet quod loco moti sunt. Priora autem uerba separatim & facilem sensum habent.

Ex eodem.ii.

Vinosos dicimus homines: quod soli animalium non sitientes bibimus. Codices antiqui: Vitio damus homini: & reliqua. Sunt in quibus ita: Vino debemus homines: quod soli animalium non sitientes bibimus. Vtrumque modo sensus acutior est & Pliniana grauitate dignior. Antecedebat uero potus cibi plerumque ut appetitionem excitaret: orexin a iuuenale dictam: eluritionem a Martiale. Item. Contra inflammationes rosionemque. Legendum est: Item contra inflationes rosionemque: ex Dioscoride & uetustis codicibus.

Ex eodem.ii.

Picatus a picato differt

Meliusque si in nasis pix affuit. Legendum est meliusque si nec uasis pix affuit ex uetustis codicibus & Dioscoride ac Plinio inferius. Aut sic: meliusque si in uasis pix affuit. Et infra. Id quod sponte naturæ suæ picum recipit. Vetus lectio non picum recipit: sed picum respicit. Et enim picatum a picato differt oportet: ut ex corollario liquebit. De hoc uini genere decimoquarto libro agitur: ubi & mendosum quendam locum non dissimilem huic correximus.

Ex eodem.ii.

Heluicum unum

Helleniatro quoque tam enim nimio caput tentari. Sunt codices in quibus non helleniatro: sed heluenaco legitur: nec displicet: propterea quod unum e tribus uini generibus picum naturæ suæ sponte respicientibus heluicum: a Plinio uocatum est quartodecimo uolumine. Habetur & heluenaca uua eodem libro: nihil fortasse differens ab heluica. Sed & Romani codices heluico hic legunt: non helleniatro.

Ex eodem.ii.

Si lacrymæ in oculis erunt. Vetus lectio: non lacrymæ: sed lemæ: id est λευαί. Est quædam lema Græcis lacryma: sed congelata: id est το πτηνός ακρυορ. Vnde puerbium in iis qui parum prudentes sunt κροί και λευαί: Apud Aristophanem. Et infra. In apii uinum utile esse ab armorum equitatus lassitudine. Scribendum e napia: auctor Dioscorides ο βορυ της αρμοσσι κεκοτωμερις δι οπλομαχι αρηπασιαρ.

Ex capite.iii.

Mellis heminas decem aceti ueteris heminas quinque. Legendum ita ut primum sit minas: secundum heminas ex Plinio superius: Mellis inquit decem libris aceti ueteris heminis quinque. Tantundem enim est mina quæ libra: & pondo. Plinius de oxymelle: Salis inquit marini libra quartodecimo uolumine: hic autem salis inquit marini pondo. Congruit & ipse cum Plinio Dioscorides. & infra. Medicamenti. & paulo post. Phalangias. Legendum est. Medicamenti & phalangia: siue quod rarius est phalangas.

Ex capite.iii.

VICESIMOPRIMO

Contra uenenum esse prædicantes). Vetus lectio & Dioscorides: uenenū esse prædicantes. ἀγάρρα
 φερόντα δειφασί και ἐπτοίσι φάρμακοίσι.

Ex capite.v.

Cætera & in oleis). Scribendū: Cætera ut in oleis. & infra de omphacio. Dolorem dentiū cu-
 stodit). Vetus lectio: non dolorem: sed colorem Dioscorides stabilitatē dentium custodit Omphaci-
 num: & infra. Per se lotū redditumq; uomitionibus). Legendum est nō lotum: sed potum: ex Dio-
 scoride. & infra. Oleum cociū bibitur). Legendū est: Cicinum: ex Dioscoride ac Plinio superius:
 ex cici uidelicet expræssum. quod genus & crotonem & latine ricinum dicimus. & infra. Ex cnidio
 grano factum uum habet quā cocium). Legendum est: cicinum non cocium.

Ex eodem.v.

Selgiticum neruis utile). Plinius libro quintodecimo Seleucium appellat: a Seleucia: ubi cōponit
 uocatū. & infra. Duobus cyathis in hemina datis). Legedū est: Duobus cyathis in hemina aquæ
 datis.

Ex capite.vi.

Aluum & menses cit in uino austero). Dioscorides legit non cit: sed sistit. & infra. Palma elata si
 ue state medicinæ confert: gramina). Legedū ē ex Dioscoride: Galenoq; Palma elate siue spathe me-
 dicinæ confert germina: hoc est ἐκ βλαστήματα.

Ex capite.vii.

Quæ ex his cruda in melle conduntur aluum mouent). Dioscorides: non aluum: sed urinam ingt
 mouent. & infra. Hic acerbis i magno usu). Scribendū puto: Hic ex acerbis i magno usu. ex Plinio
 superius. Corticis inquit maior usus ex acerbis: & infra. Acinis detractō cortice tufis). Vetus lectio
 post hæc uerba nō habet statim mellis Attici selibris: sed ita: succoq; decocto ad tertias dein cum croci
 & alumnis scissi myrræ mellis Attici selibris.

Ex inscriptione capitis.viii.

Caprifico & hermeta). Scribendū: Caprifico & erineo: de qua herba Plinius hoc capite tractatur
 rus est. & infra. Infebribus constrictis. quas stegenas uocant). Legedū est: stegnas: ex uocis ui &
 Græcis certatim auctoribus.

Ex eodem.viii.

Cum ruta coctæ & omnibus pfsunt). Legendum est: Cum ruta coctæ torminibus profunt. & infra.
 Crudæ grossi uerrucas thymo nitro farina additis tollūt). Legedū: Crudæ grossi uerrucas & thy-
 mos nitro farinaq; additis tollunt. ex Dioscoride. Item. Et foliis cerea sanant). Idem auctor κηρία
 idest ceria: quæ fauos dicimus: & infra. Intantum rabidam naturam). Vetus lectio: Intantū mira-
 bili natura. Nec aliter sane statutus est sensus.

Ex eodem.viii.

Quam græci erineon uocant). Vetus lectio: Quam Græci erineon uocant: quasi caprificū iter præte-
 ris. Ideo sequitur. Reddenda inquit in hoc loco propter gentilitatem. & ita uocat eā Dioscorides. Ga-
 lenus uero & alii non erineum aut erinum: sed echinum. ut in corollario notauimus. Et urbs etiā fuit
 a caprifico dicta erineū. Straboni: Plinio: cæteris in Doridæ: quæ iūcta est Bæotiz ut Papinii uersum:
 quæ restitui libro quarto: Ducit itonæos & halalcomenæa mineruæ agmia. Possit quis legere ad hūc
 modū quoq; Ducit erineas & halalcomenea mineruæ agmina. Quoniā ireneos codices atiqui præ-
 ferebant: ab erineo autē ἐπινείσι ducitur ut ait Stephanus: quos erineas accusatiuo multitudinis uo-
 cabulo rite dixeris. & infra. Epiphoris medet). Codices antiqui post uerba hæc Epiphoris mede-
 tur statim habent: ut cū cyathi ut carptorū. Quæ uerba quoniā intellectu oī carent ab impressori-
 bus præterita fuere. Sed cum Dioscorides oculorū morbis prodesse dicat herbam hanc semine dua-
 bus drachmis: cū cyathis mellis quattuor fieri potest: ut uel ad hūc modum uel similem scriptum sit:
 Epiphoris medetur. ii. drachmis cum cyathis attici quattuor.

Ex eodem.viii.

Omphacii aridi pōdo. xii. aut myrræ. xi. croci. xi.) Vetus lectio diuersa: omphacii aridi pūds sexta-
 riorum duoq; aut mirra sextarii unius croci unius. ut cūq; loco. ῥ. quæ littera sextarii significat. x. posi-
 ta est quæ denarii nota erat uel contra. itē. Futura poma ricinos græci uocāt). legendū puto Cyti-
 nos. Quāq; pprie cytinus uocat primus Punici mali partus florere incipientis ut inquit hoc ipso li-
 bro Plinius. Solet tamē appellatio hæc & ad alia quoq; genera congruere. Dioscorides apollinaris
 herbæ flores cytinus appellauit.

Ex capite.ix.

Infirmiorem uiriū roborant). legedū est: uiriū nō uirilium. ex Dioscoride: ἐξαιρουσιν ἐφ' αὐτο
 πτωσιν αὐτῶν. & infra. Ebrietatis nō sentiri putores). Vetus lectio: Ebrietatē nō sentire potores.
 Id ipsum & Dioscorides confirmat. itē. Saguinis relictioni). Forte reiectioni. Et infra. Sicca ui-
 nosiores). Vetus lectio: Sicca uingnosiores. Et infra. Tullientibus inimicæ & uomituris ieiunis
 aptæ tenafmo solo). Verbū aptæ nō ad tenafmum: sed ad uomituros ieiunos ptinet: auctor Dioscori-
 des χροσιν αὐτῶν ἐν βρωστικῷ μερῇ προσεμετοσ γυνῆσι. Quod autē sequit Tenefmo solo: nisi error
 est: uidetur esse quædā exceptio: profuturas nuces uomituris ieiunis. Vtique nō semper: sed in tenef-
 mo tantum. Et infra. In sanctuariis). antiqua lectio. In sanctuariis hoc est arcanis sanctioribus. Sed
 & quæ sanctius ærarium Liuius appellat: uulgo sanctuarium Veneti appellant. Item.

Febres cōstri-
 ctæ quō ap-
 peilatur
 Formina q

Ceria fauos
 dicimus

Versus resti-
 tutus apud
 Papinium li-
 bro quarto

Quæ littera
 Sextarium si-
 gnificet

EX LIBRO

Præterq̃ ad serpentū iſtus). Scribendum ex Dioſcoride hoc loco: præterq̃ nam ea uox Plinio fa-
miliaris eſt p eo q̃ eſt inſuper & præterea: ut per initia quinti libri diximus. Habet hic & uetus lectio
præterea. Itē de Syriacis. Ternis in aqua ſextariis). Antiqua lectio ternas in aqua ſextariis. Item.

Inflationes oculorum cū ruta). Vetiſta exemplaria inflammationes habent non inflationes: hoc
eſt q̃ alibi epiphoras oculorū uocat ipſe. Dioſcorides: Laurinū inquit folium inflammationes omnis
cū pane polentaq̃ illitum mitigat.

Ex capite. x.

In medicamento quod alephas uocant). Vetus lectio: In medicamento quod ſiparas uocant. Itēq̃
Dioſcorides huius nominis & Celfus & Galenus & Paulus & cæteri mentionem habent.

Caſtigations Plinianæ Hermolai Barbari Aquileſen. P. ex Libro uiceſimo quarto.

Ex capite. i.

Retæ rhodiæ & argillæ noſtratæ). Scribe noſtratis: q̃a ſeq̃tur concordia Valentium.
Quod aut ſupra legiſ: Phyllira coci & polline nimium ſalem cibis eximūt. Scribe phy-

lira: ut ſit breuis prima de quo & alibi dictū eſt. Porro id ueriffimum eſt quod Plinius
affirmat: hodieq̃ tota Gallia & Germania coquinae tiliaceis uſilibus uiſcerationes car-

neſq̃ toſtas illigat: munditiæ qdē interpretationes iis qui naturalem cauſam ignorāt.
Cæterum antiqui moris eſt uſitū qui plerūq̃ neſcientibus quoq̃ ſaculis allinitur.

Ex capite. iii.

Hæc decoſta iuuat iliacos). Dioſcorides coeliacos & uetufſi codices.

Ex capite. iiii.

Scoletylon). Vetus omnis lectio ſcolecion: hoc eſt σκωληκιον. id eſt uermiculū. item. Vuluaſq̃
procidentes potu). Legendū eſt ex Dioſcoride: Vuluaſq̃ procidentes ſotu. hoc eſt εἰς εγκραθισμα: qd
& inſeſſione dici poteſt: atq̃ ita frequēs eſt ea uox in Plinio. Itē de uifco. Donec innatet). Antiqua
exemplaria: Donec nihil innatet. & infra. Vnguium ſcabricias Expellit). Codices uetufſi omnes: ex-

Ex capite. v.

Cedri ſuccus ex ea quo mō fieret diximus). Legendū quibuſdam uidetur cedri ſuccus ex tēda quo
modo fieret diximus. libro uidelicet ſextodecimo. Pix inq̃t liq̃da in Europa e tēda coquitur. Pauloq̃ i
fra. Hoc inq̃t in Syria cedrium uocat. Ego tamen ex ea legi malo q̃ ex tēda. Etenim ſuccus cedri ex ce-
dro fieri: nō ex tēda pōt. Propterea uero Plinius cedrum: id eſt cedri ſuccum in Syria uocari hoc tra-
dit: quoniam ut Theophrastus iquit pinos Syria nō habeat: ſed eaq̃ inſtar cedros. Item. Cedrides
hoc eſt fructus cedri). Vetus lectio & Dioſcorides: fructus cedri non fructus. Quāq̃ nō ignoro fru-
ticem quendam a Thophrasto ſic uocatum.

Ex inſcriptione capitis. vi.

Deterebinto & picio). Antiqua lectio nō picio: ſed pityuſa. itē Plinius hoc capite. Nullū enim ge-
nus arboris herbæ fructus picium. itē. Phagnos). Dioſcorides ſplachnon: ut ſupra quoq̃ diximus.
itē. Altera breuior & incuruæ ſimilis. Dioſcorides: altera leuior & incuruæ ſimilis.

Ex eodem. vi.

Tertia eodem odore & ideo nomine quoq̃ paruula collicola craſſitudiue digitali). Dioſcorides &
uetus lectio fere: Tertia eodem odore: & ideo nomine quoq̃ paruula colliculo craſſitudine digitali: ita
ut uerbū paruula ad deſcriptionē pertineat. item. Picea enim pinguem & ſuccofum fundit). Vetus
lectio: Picea enim pingue & tyrfi modo ſuccoſam fundit. Scribo: turis modo ſuccoſam. ex Dioſcori-
de qui ait λιβερινον. Et infra. Sternutamentis pituitis aurum infunditur). Legendū: Sternuta-
mentis: pituitis: auribus infunditur. Dioſcorides & uetufſi codices.

Ex capite. vii.

Maturum optimū). Legendū eſt. Naturale optimū ex Dioſcoride. item. Medetur & atritis par-
tibus). Legendum eſt paribus: hoc eſt teſticularis: quos græci didymos uocat. Hoc ex ipſo Plinio ſtatim
liquebit. item. Siue cum aqua uitalia foueantur). Legendū: uitalia: ut mox diximus.

Ex capite. viii.

Melandrias quoq̃ ueteres). Legendū puto: Melanias quoq̃ ueteres. ita enī medici appellant: quas
noſtri uocant nigricias: nam melandrya qd ſit in corollario non ſtrauimus. itē. Fraxinus quā uim
aduerſus ſcorpiones haberet indicauimus). Vetufſi codices: Aduerſus ſerpentes. idem quoq̃ Dioſco-
rides: ſed & Plinius libro. xvi.

Ex eodē. viii.

Idem præſtant & tiliæ cortices). Magnus in littera una error legendū enī eſt. idē præſtant & tiliæ
corticis: ut uerbū tiliæ rectus plurius ſit: ne quis de arbore Tilia dictum hoc intelligat: ſed de in-
terioribus corticis ulmi tunicis e quibus uincula tiliæ uocant. Plinius quoq̃ ſupra de ulmo diſſerens corti-
cis inq̃t. Interior tilia lepras fedat. Quid q̃ de arbore Tilia nō hic: ſed paulo inferius & ſuo loco men-
tionem facit: ubi ex ea nihil præter folia prodeſſe meminit.

Ex eodē. viii.

Alii hellon uocant). Dioſcorides Helion ſcribit appellari: hoc eſt ηλιοσακτην. item. Inflamma-
tiones langoreſq̃). Legendū eſt iſtationes: id eſt ηρεναιατωσεις. ex Dioſco. Ex inſcriptione capitis. ix.
Enſtio). Scribendum erice. De qua hoc capite.

Epiphore
qui morbi

Qui coeliaci
uocentur

Græci Didy-
mos teſticu-
los uocant
Latini

VICESIMOQ VARTO

Ex eodem.ix.

Alterum manat in plaga cum flore exciso cortice). Diofcorides: Cū floret exciso cortice: id est κα-
τα τιμ αρονσιν. Itē. In calice punice calfactus). Legendū est: In calice punice calfactus: ex eodem.

Ex eodem.ix.

Prima arborū florem mittit cū purpureo). Legendum arbitror: Prima albū florem mittit cū pur-
pureo. Aut sic: Prima arborum florem mittit cū purpureo candidum ex Diofcoride: nā & hic sequit
in Plinio: Quæ & candida uocat. & infra. Hericen Græci uocat fruticē non multū ab ilice differē
tem). Lego: a myrice: non ab ilice: Diofcorides.

Ex capite.x.

Hederæ quā chrysolariū appellamus). Codices uetusti habēt appellauimus: extoderimo ut arbi-
tror uolumine. at ibi non chrysolariū: sed chrylocarpon uocauit: ut & Diofcorides. Itē. Quæ au-
tophoros cognominatur). Vetus codices Nicophoros. Itē. Milax quoq). Legendū: Quidā pci-
piūt simlax a qua Smilacæ poetis coronæ quasi & milax qdci nullo mō possit. sed hos Galenus coar-
guat: ita dices αλ ας ο και σ υ λ ας. & infra. Candentē alterum comatibus acinorum corymbis).
Legendum est: Scandētē arbores comantibus acinorum corymbis. Diofcorides: Theophrastus: ue-
tusti codices.

Smilax

Ex inscriptione capitis.xi.

De ruse & idro). Legendū: De ruse erythro. Item. Illaq; in iudea). Diofcorides & supra Plinius
in india. Itē. Cognita res est in ægypto de arundine papyro præcipue utilitates). Legendū Cogna-
ta res est in Aegypto arundini papyrus præcipue utilitatis. Itē. Huius aridis foliis & malicorio co-
ria perficiunt). Legendū: Huius aridis foliis ut malicorio coria perficiuntur. Est aut malicorium puta-
men Granati. Item. Infantiā conspecto eo omnino frutice sanari). Vetus lectio non infantiā ha-
bet: sed faniem: nec sanari: sed ficari. Quod ego ut incomptum in medium relinquo.

Malicorium
quid

Ex eodem.xi.

Condylomata hemoroidos). Legendum est ex Diofcoride: condylomata & hæmorrhoidas. Item.
Altera amaraci similis). Diofcorides: Altera tamaricæ similis: siue amaricæ: hoc est myrice. Item.
Sinistra manu. Verbum manu supfluit: sinistra nominatiuus est. Item. Inutilitatibus). Legendū:
in utilitatibus: ut uerbum ab spina Aegyptia non sit sequentis capitis initium: sed finis huius.

Condylomata

Ex capite.xii.

Quā græci acanthon uocat). Legendū: Acanthion: ex Diofcoride ac uetustis exemplaribus. Dis-
fert enī acanthion ab acantho: Diofcoridi & Plinio.

Acanthion

Ex capite.xiii.

Spina ex qua uenæ nullonæ implent). Quidā legunt: ænæ. Plinius. xxvii. uolumine: in spinis iqt
nascitur hippopheston: ex qbus fiunt ænæ nullonæ. Alteruter locus mendam habet: si nō uterq; nā
Romani codices non uenas: sed cortinas legunt. & infra. Quā aū si riceptum). Diofcorides & su-
pra Plinius: eris riceptum. Item. Siue diplacon). Nec uetus lectio: nec Diofcorides id uerbum ha-
bent hoc loco. Itē. Siue diacheron). Diofcorides: diaxyon. Nec discrepant omnino codices manu
scripti. Et infra. Rubeus). Dic rubens.

Ex eodem.xiii.

Decoctæ aluum citant: ac tormina compescunt). Legendū: citam non citant. Item. Pyracanthi
Baccæ). Legendū fortasse: pyxacanthi: ex Diofcoride. Est autē pyxacantha idem quod & lycium a bu-
xodicta: cui similis est folio. Quāq; & Pyracantha nomē est herbæ Diofcoridi: sed pro scolymo nec
baccas ferens. At uero dicit aliq; nōne paulo inferius de pyxacantha siue lycio differit a Plinio: Fa-
ctor: sed fieri potuit ut hic de spinarum generibus loquatur: ibi de ipso medicamento: quod lyciū uo-
cetur.

Piracantha

Ex eodem.xiii.

Profunt baccæ purgatiōi feminarum). Vereor ne decurtatus sit hac parte Plinius: Etenī medici-
næ: quas hic reddit usq; ad arborem aquifoliam: non paliuro: sed oxyacanthæ sunt peculiare. auctor
Diofcorides. Nisi qs oxyacantham paliuro contributam putet. Item. Nec rubros ad maleficia). le-
gendū: rubos nō rubros. Itē. Ideoq; ex eis mora bestiis uel hominibus cibos Dedit). Verbum be-
stis in exemplaribus antiq; abest. Item. Oculiq; procedentibus). Legendum: procidentibus: hoc
est quod medici dicunt εκπιπ τουσιν siue προπιπ τουσιν.

Pilus decur-
tatus quo

Ex capite.xiiii.

Alia est capari: quā medici cynobaton). Legendū est. Alia est a cappari. quam medici cynos baton:
ex Diofcoride. item. Vlcera recentia & serpentina). Celsus: Vlcera non recentia lycio curari tradit
item. Puniceis totidem). lege puniceis hoc est malis Granatis. Ideoq; medicamentum hoc uocatur
oporice α πο της ο πορασ: hoc est a pomis arborumq; fructibus.

Punica mala
que

Ex capite.xv.

Aliqui eam (chameroopen) Diofcorides: chamedropen. & ifra. Chameficē). Scribe: chamæfy-
ten: & ifra. Sunt aut ei mora odorata). Vetus lectio. Sūt aut ei amara odorata. itē Diofcorides. Itē.

Caligines muriculas nubeculas). In uetustis Codicibus uerbū muriculas nō legit. nec i Diof. nisi
p myopia capiamus. id aut uiniū ē eoz; quos græci myopas uocat. myopia sūt & mug; cauernulæ: itē

Myopia &
Myopia q

EX LIBRO

Infundibulū Infurnibulū quid sit Marubium	Per infurnibulū imbibitur. Vetusti codices: p infundibulū. Non dispiciet per infurnibulū: q græci hoc genus hauriendi fumi nidorisue hypocapnism non appellāt. Ex eodē. xv. Quæ stachys uocat porri similitudinem. Legendū est Marrubii: nō porri. Videtur autem Plini us hoc loco lapsitare nō librarius. q græci marrubium praefon: porrum praefon uocent. Hæc ut dice mus hallucinatio in herbis quoq; aliis marrubii faciē præbentibus peculiaris fuit homini doctissimo Dioscorides & cæteri post eū omnes speciē marrubii demonstrent: & nos quoq; uidimus. Vñ eū us fere ignorant officinæ: quā uel ei ualde similē pueri coronatā & nauiculā a foliorum similitudine appellant Romæ. Ex eodem. xv.
	Quod alii linopicton. Legendū cleonicon. ex Dioscoride ac uetustis fere codi cibus cleopicion scribentibus. Item. Alii Zopyrocheron. Dioscorides legit zopyron: codices aliquot Pliniani: zo pyrotyron. Itē. Encimoides. Dioscorides legit ocimoides: ωκυροειδης. Item. Orbiculato folio rum ambitu. Dioscorides non foliorū: sed florum. Ex eodem. xv.
Prouerbum Clematis Aegyptia	Folio lauri longo tenuiq; Legendū: Folio lauri longa tenuisq; auctor Phalereus Demetrius. In prouerbum iquit cessit Clematis Aegyptia: nominatis ita qui procero & nigro sunt corpore. Quid q; & uetusta exemplaria non aliter habent q nos correximus. Ex capite. xvi.
Napum quō græci	Est & herbis quæ in eadē aegypto nascit. Legendū uidet. Est & arisaros: ex Dioscoride: Quāq; hæc ipsa & aris forte dicit: qsi aris parua. Etenim similis hæc est aro minor tantū radice ac folio. Nominat & aris herba hippocratis: sed qlis sit nō tradit ipse. Itē. Herba i bratis. Legendū in pratis. Itē. Pieu douunion napi folia habet. Scribendū Pseudobunion: quasi mentitū napū: qā napū Græci bunion uocant. De hac herba & Plinius alibi: & Dioscorides: & cæteri. Ex eodem. xvi.
Quomodo græci hoies uocent	Bibuntur rami eius quinis cyathis e niue. Legendū arbitror: Bibunt rami eius quini seniue. Ita & in uetustis codicibus inuenies. & Dioscorides quadā tenus hoc innuit. Item. Alii myrrizan. Vetus etio Smyrrizan. Et græca ratio: apud quos smyrza dicitur nō myrra. Ex capite. xvii.
Stratiotes herba milita ris	Aglaopotin Legendū: aglaophotin. hoc ē admirationē hoium φωτασ. n. hoies uocat poetæ Græci probat hoc statū sequētia. Itē. Theriocarna. Lego Therionarca: quoniā torpescere feras faciat. de qua & xxv. libro disserā. Itē. Amores uel cū odio depositi. Scribendum: est depositi. Ex capite. xviii.
Quini dactyl lon	Stratiotes. Legendū: stratiotes: hoc est herba militaris. De quē oēs. Ex capite. xix. Rumbotinū arborē. Plinius hæc quartodecimo uolumine Rontotinū uocauit: alterutra lectio cor rupta est. Itē. Philantropon herbā græci appellāt nasutem. Lego: philatropon Græci herbā appella nt hirsutā: ex Plinio inferius lib. xxii. de aparina & Dioscoride. Itē. Cordiū alii semē Sytis. Dio scorides Sesselis nō filis. Sed & filis pro sesseli recte legi pōt. Vnde filatum forte uinum. de quo tamen aliubi plura diximus. Ex eodem. xix.
	Efficiatior est etiā radice succo eius. Legendū ē: Efficiatior etiā radice succo eius & reliqua ex Dioscoride & uetustis codicibus. Itē. Cū in cacumine aculei sint plurimū. qd illi dactylon uocāt. Codices sunt in qbus ita legi: Cū in cacumine aculei sint plurimū qni dactylon uocant: ceu dictū sit ex eo q quini sunt in manu quoq; digiti. Quāq; & alia eius uocabuli ratio monstrat ab ipso Plinio qā digitis mederi uideatur. Ex eodem. xix.
	Quod telim uocat alii carphos. Dioscorides scribit carpos nondū tamē carphos improbo. & ista Sicilia. Legendū Sicilia ex Plinio: siue silicula ex Varrone. itē. Alarūq; etiā graue olentia deo rum feno græci semen emendat. Videri posset legendū non alarum sed sellarum: hoc est excrementū torū: quia Dioscorides hoc loco πτοχωρηματα. αυσην περι κωρ αυσην corrigenda eo præcipi In cōtrariū me mouet uerbū sella quod pro excrementis accipi præterq a recetioribus nōdū inueni

Castigationes Plinianæ Hermolai Barbari Aquileien. P. Ex Libro Vigesimoquinto.

Ponticarum Anatum fan guis misce antidotis	Ex capite. ii. Anatum ponticorum miscere antidotis. Legendū sanguinem anatum ponticay: misce re antidotis. ex Plinio multis locis ita. Galeno: cæteris. Et supra. Solis lunæq; defectū. Legō defectum: non defectum. Ex eodem. ii.
	Vidit in quiete radicem syluestris rosæ. quam cynorhodon uocat: quāq; blanditam sibi pridie in fruteto mitteret. folio bibendam in lacte. Legendū est ut sensus constet: & ex plaria uetera sequamur. Vidit in quiete ut radicem siluestris rosæ: quam cynorhodon uocant: eblatū ditam sibi aspectu pridie in fruteto: mitteret filio bibendam in lacte. Ex capite. iii.
Stomacacæ Sceletirbi	Stomachacen medici uocabant & sceletorben. Legendum est: Stomacacen medici uocabāt & sce letirben. ex Strabone sextidecimi libri fine. Vtrūq; morbū in Arabia sentire legiones Romanæ d ui Augusti tempore Hælio Gallo dūce: σωμακακην & σκελετιρβην.

VICESIMOQ VINTO

Ex eodem.iii.

Fida in qua castra erant nostris demonstrare illam). Codices Romani habet frisa. ipse legendū puta: Frisci qua castra erant nostris demonstrare illam. Sunt autē frisci: protinus ultra rhenū popu li oceano appositū: ut Ptolomæus ac cæteri testant. De quibus itelligere hoc loco Plinū superiora ita tim uerba significat. In Germania inquit trans Rhenū castra a Germanico Cæsare promotis: mariti- mo tractu fons erat.

Ex eodem.iii.

Nec hic quondam ambitus). Legendū est. Et hic quondā ambitus. ex uetustis codicibus. Argumen tis. n. duobus utitur hoc loco Plinius: q̄obrem mirū sit Britannicam uocari herbā quæ non in Britania: sed i Germania sit inuēta. Primū est q̄ cum sui iuris esset britania: nec populo Romano subdita: uerifi mile non est militē romanū herbā in germania repertā: de nomie gntis alienæ q̄libet confinis appel- lare uoluisse. Alterum q̄ cum hoc ambitu laborauerit antiquitas nominibus suis adoptandi quas iue- nissent herbas: cur Britaniæ tribuerint quam Germania demonstrauisset.

Ex capite.iiii.

Folii pene purpureis). Dioscorides: Floribus pene purpureis. Item. Semē trionis). Legēdū irio nis: Ex Dioscoride: hoc est Erysimi. ita enim Græce dicitur irion.

Ex capitis. v. inscriptione.

Hermipora). Legēdū Hermupoa. Quāq̄ hermubotane potius: & hic & paulo infra ex uetustis codicibus. Etiam si hermupoa idem est q̄ hermubotane. Itē. Aliā uero. quintū cubitorū). Dioscori- des: Binum cubitorum.

Ex eodem. v.

Hermemon uocant). Legēdū: Hemionion: ex Dioscoride qui hemioniam hanc appellat. Addo q̄ hæc similis est aspleno intantum ut difficile sit internoscere. Porro asplenon etiam uocatur hemio- nion. Sunt tamen Codices in quibus Hermion legatur: quod nomen aptū Græcos inuenio cōmuni- catum etiam aspleno.

Ex eodem. v.

Folia parua). Lego aut folia ari: aut certe folia curua: ex Dioscoride. in herba hemioniti: hoc est. uii postea ad lunæ formam uidelicet. Item. Ramis hyfopi furculosam). Legēdū Quidam ramis hy- fopi furculosam: ut sit sensus: alios Teucrion herbam itellexisse: non eam de qua modo est dictum: sed rami hyfopi furculosam folio sabæ: & cætera. ex Dioscoride in teucrio: atq̄ ita codices habet uetusti.

Ex eodem. v.

Parotidas furentes). Legendum: prætidus furentes: ex Dioscoride prætion uocante hanc herbā: & Strabone: hoc est helegē & cælenen præti filias: ut inquit Aelianus. Fabula est protitrit ex Ouidio: Probo: Vistruuio: mille aliis. Item. Alii betæ incipientis). Legēdū est albi betæ incipientis. ex Theo phrasto Dioscorideq̄.

Ex eodem. v.

Vno eius loco circa epyrum). Scribēdum ex Theophrasto: Circa pyrā. Vnde Plinius hæc ipsa mu- tuatus est ad uerbum. hoc est circa Rogū Herculis in Oeta monte. Nota est fabula. Habent & hoc ue- tusta exemplaria. Claudianus: iuga deseris oetes: Herculeo damnata rogo. Papinius: Custodes iteq̄ lu- stratus honesti ignis ab oete: confunderis æthera flāma. Castigauit locū hunc Sipontinus suppressa Theophrasti mentione. Domitius non tam carpendi libidine reprehendit q̄ q̄ sine auctore dictum re- batur: sed liuius quæstionē dissoluit in belli Macedonici li. vi. ipse iquit. Matilius oeten ascendit. Her- culisq̄ sacrificium fecit in eo loco quem Pyram q̄ ibi mortale corpus eius dei sit crematum appellat. Erat circa eundem montem & locus ut inquit eustathius ab eodem argumento dictus Phrygia: q̄ ibi deustus fuisset Hercules.

Ex eodem. v.

Quod adulterat etholico). Theodorus ex Theophrasto legit: Apolico minus recte. Etenim Theo phrastus alio loco: id est libro decimo: Etholicum id cognominant. item. Nigrum alii euchymon uo- cant). Theophrastus entomon. etiam si Dioscorides non nigrū ueratrū: sed candidum sic appellat: ut- cunq̄ ab infectione uocatur entomon.

Ex eodem. v.

Scabiem quadrupedum cum thure: cera: aro: pice). Legēdū ex Dioscoride: Scabiem quadrupe- dum cum thure aut cera ac pice. itē. Incisum forficulis ut diximus scribāt). Habent codices in q̄bus non scribant: sed cribrant legitur. item. Cliniciis). Sūt qui corruptum hoc putent: nec quid loco eius subiciant inueniunt. Et sane Clinici fere uocantur non ægri sed medēs. Scio tamē in litteris sacris legi Petronillam: ex morbo clinicam fuisse quasi paralyticam sideratā: propterea q̄ decumbentem grabato: quē Græci clien uocant.

Ex eodem. v.

Causaris uel latere uel faucibus). Legēdū: Causariis uel latere uel faucibus. Causarios inuenio: qui & ualitudinari dicantur: siue fontici: aut qui oīno causam & admonitionē habeant ex morbo senectu- te. Liuius quoq̄ libro septimo ab urbe cōdita: Tertius iquit exercitus ex causariis senionibusq̄. a. T. Quintio conscribat: qui urbe moenibusq̄ præsidio sit. Vulpianus: Causaria inquit missio est quæ p- pter ualitudinem laboribus militiæ soluit.

Ex eodem. v.

Galli sagittas inuenenato helleboro tingunt). Scribe: in uenatu: auctor Gellius: qui hæc ipsa uerba mutuatus hunc repetit.

Ex capite. vi.

Frisci qui po-
puli

Irion

Oete mons
herculis se-
pulchrum

Scabies qua-
drupedum
curat his q̄ i
textu referūt

Grabatū cli-
nen uocant

Causaria
missio quæ

EX LIBRO

Mitridatiam uocatam). Dioscorides legit: mitridanion. neutrum displicet. Item. Hirfuti cubitali aliquando & amplioribus foliis per interualla quinque folia ut canabis). Tria errata: legendum igitur. Hirfuti cubitalis aliquando & amplioris foliis per interualla quinque folii aut canabis. ex Dioscoride.

Ex eodem. vi.

Phoruo & lico). Scribendum: Pholce & lyceo: ex Dioscoride. Item. Medef & ouium morbis). Legendum Medef & ouium morbis: Dioscorides: Cognominata igitur est & panacia: quoniam mederef ouium morbis: atque hoc ipsum inuunt antiqui codices.

Ex eodem. vi.

Anguloso caule paululum alto). Legendum est palmum alto: ex Dioscoride. Item. Flore lychenidis). Legendum: Flore lychnidis. Item. Galli ex acum quoniam omnia mala medicamenta potum e corpore exiccat per aluum). Legendum: exicat: non exiccat. Item. Et uini generi assignant). Legendum est: & uni generi assignant.

Ex capite. vii.

Gentiana inuenit gentianus rex). Legendum est: gentius: non gentianus: siue Gentis rex: ut Dioscorides. Item. Florem purpureum fruticosum). Dioscorides: Florem aureum fruticosum hoc est ipsa herba lysimachios. Item. Cum una maturefcit). Legendum est: Cum uua maturefcit: ex eodem auctore.

Ex eodem. vii.

Anympha zelotypia erga herculem rhopalo mortua). Verbum rhopalo superuacuum existimo. Non enim rhopalo: id est claua Herculis. sed zelotypia erga ipsum perisse nympha traditur: atque ita siue uerbo illo uetustis codices leguntur: Nam rhopalon herba ipsa dicitur a radice clauae simili. & infra Boetiae timalon uocant quae semel edunt). Triplex error: Legendum enim ex Theophrasto: Boetia madon uocant qui & semen edunt: atque ita fere in codicibus antiquis scriptum inuenias.

Ex eodem. vii.

In sole siccat aduersaturque et alium). Lego: Aduersaturque aluinis: hoc est Coeliacis auxilio est. ex Dioscoride: Nisi quis ita legat: Aduersaturque ei alium: ut antipathiam cum eo genere intelligas habere nymphaeam. quod nusquam reperi sane. Item. In Thessalia amne peonio). Legendum est: Peneo. ex Dioscoride.

Ex eodem. vii.

Appellauit euphorbia medici sui fratris nomine & musae). Legendum arbitror: Appellauit Euphorbia medici sui nomine & fratris musae: Plinius lib. v. iubam ait Ptolomaei patrem scripsisse gigni herba in Asia Euphorbiam ab inuatore medico suo appellatam. Quod autem Euphorbius iubae medicus frater Antonii musae fuerit: ostendunt uerba Plinii quae sequuntur: Iidem fratres inquit instituerunt a balneis frigida multa corpora astringi. & infra. Ibi geruli qui legunt). Quid si scribas Geruli: quippe qui uicina loca montis eius acolunt auctore Ptolomaeo ac Plinio.

Ex capite. viii.

Iungitur huic bugloso). Legendum est Boglossos ex auctoribus Graecis Latinisque uerbis. Item. Autum eam quae thyrsos seminis emittat: eius radicem ex aqua ad tertianas prodesse). Legendum est ex antiquis codicibus & Dioscoride. Autumque quae tres thyrsos seminis emittat: eius radicem pota ex aqua ad tertianas prodesse: Nam sequitur quae quattuor ad quartanas.

Ex eodem. viii.

Quidam chalciam uocant). Lego Cachlam: ex Alcamae: χρυσίου ορυμνοῦ χαλκίου περὶ τοῦ καχλάου. Eodem modo uocauit eam Dioscorides: Nam Chalcia siue Chalcios alia est ut supra significauimus.

Ex eodem. viii.

Hac cum cera scirrromata discutit). Vetus lectio Steatomata: item Dioscorides in Chrysanthemum: quam nos eandem cum Buphthalmo credimus: etiam si mentiones in Dioscoride geminas inueniens quasi diuersarum: fieri potest ut altera earum legitima non sit auctoris eius. Sed quod fere solet contingere supposititia. In Buphthalmo certe ad duritiam id est σκληρίαν commendat eam. ad steatomata in Chrysanthemum.

Ex eodem. viii.

Cestron autem pycroteron). Legendum Pycroteron ex Dioscoride & uetustis codicibus.

Ex eodem. viii.

Folia fere lapathi ferratha femine purpureo). Forte legendum est Stamine purpureo: Ex Dioscoride καὶ τοῦ μεσοῦ ἐφ' ὧν φύλλων φοιτᾷ κούρη.

Ex eodem. viii.

Nec alias defuere hispaniae herbis exquirendis ut in quibus etiam hodie in numero sit lactiore cōiuctu potionē egentē herbis mulso additis credere saluberrimā). Legendum arbitror: Nec alias defuere Hispaniae herbis exquirendis ut in quibus etiam hodie in uirosque lactiore cōiuctu potionē ecentē tum herbis mulso additis credere saluberrimā. Et enim uirilia cōiuncta quae graeci Andronas uocant: a mulieribus erant diuisa: publico fere sed graecorum maxime ut Vitruuius inquit instituto: ne matres familias uirosum moribus accumberent: Nam Parthi ut Trogus inquit foeminas non coniuuium tantum uirosum sed etiam conspectum interdicebant. In Creta quoque uiriles epulas ut inquit Strabo Andrias pupillares Agelas hoc est greges appellabant.

Ex eodem. viii.

Numerus tamen constat in nomine). Lego numerus tantum constat in nomine: hoc est multitudo herbarum iam nominem tenens cognoscit dūtaxat. Item. Cōsilio prodest ut demonsttrauimus suo loco). Legendum est Demonstrabimus: hoc est. xxvi. libro.

Panacea unde

Euphorbius iubae medicus frater Antonii Musae

Coniuuium uirilia quo a graecis Parthi foeminas non coniuuium tantum sed etiam uirosque cōspectum iter dicebant

VICESIMOQ VINTO

Ex eodem.viii.

Et occulta itinerum). Legendū est & inculta itinerū: ex Dioscoride αγωγει τοιο τοποιο. itē ex ipso Damocrate. ita enim uocat eū Galenus ultimo de medicinis cōpositis uolumine: cuius senarios de Hiberide prætexuit ολοις ταις παλαις τετριμεραις παραιο γεοργος ταλκη ουπωτηροσε.

Ex eodem.viii.

Itē helxinē a partu dicta ostēdere ut indicauimus dictamū uulneratē. Vetus lectio Itē Sefeli eni- xæ a partu dictamū ostēdere ut indicauimus uulneratē. Etenī Helxine nō a partu dicta est: sed quia ue- sibus adherescat: ut Plinio placet lib. xxii. Idē auctor uolumine octauo A partu iqt duas habēt herbas quæ Aros & Sefelis appellant. Idē. xx. Sefeli maxime pasci dicuntur Cerue parituræ. De hac herba & Cicero de natura deorū. Sed quærat aliquis: si: parituræ ceruæ Sefeli uescunt: quamobrē hic legi uo- lumus Enixas a partu Sefelin inuenisse? Puto & post partū & ante partū uti hac herba ceruas. Ceruæ inquit. viii. libro Plinius ante partū purgant herba quadā quæ Sefelis dicit. sed de hoc alio quoq loco disputauimus.

Ex eodem. viii.

Flos nullus ei est (semen ut caulis). Legendū est: Flos nullus ei est aut caulis: ex Dioscori de Theophrasto uetustis exēplaribus. Item. Et electrium in eoboea). Legendū est & Telethrium in Euboea ex Theophrasto: item Strabone qui ait Telethrium i Oechalia euboeæ montē esse: unde Te- lethrienses Stephano. Itē. Et totam arcadiam & lycaoniā). I. egēdum est & totam Arcadiam ac La- conicam: ex Theophrasto duobus locis & antiquis codicibus. Accedit q. Arcadia laconicæ contermia est: lycaones uero in Asia Pisidarum & Cilicum finibus.

Ex eodem. viii.

Vbera pascuis). Scribendū ita ut initium sit coli: Vberes pascuæ his hoc est Arcadibus: atq ita ue- teres habent codices. Item. Quoniam boues omnino uoniferi sunt in herbis). Legendū Quoniam boues omnioræ sunt in herbis. ait enim Theophrastus παρυγατωτορ.

Ex eodem. viii.

Quoniam esset aristē tecufes). Vetus lectio. Quoniā esset aristē lechufes. itē Dioscorides οτι επι- στα βοηει ταις λεχουσαιο. Item. Polymonia). Scribendū Polemonia: ex Plinio superius & gre- gatim aliis.

Ex capite. ix.

Id quod in gallia nascitur infirmius habetur). Legendū fortasse: id quod in Galatia nascitur ifirmi- us habetur. i. Gallogræcia: Dioscorides: Prouenit inquit Agaricū & in Galatia Ciliciaq in arboribus: sed friabile atq infirmū. Alioquin & in Gallia quoq nasci Plinius tradit: Galliārum inquit glandiferæ maxime arbores agaricū ferunt. Deinde sequitur antidotis efficax.

Ex eodem. ix.

Quidam echyon personatam uocant). Legendū forte fit. Quidam arcion Personatā uocant. ut in Corrolario de petasite & Arcio differui. & infra. Flos glaucus: radix longa). Legendū Colos glau- cus Radix longa: ex Dioscoride.

Ex eodem. ix.

Est ei similis uerbascon herba: quæ sæpe fallit pro ea capta). Legendū est: Est similis Verbasco her- ba quæ sæpe fallit pro eo id est Verbasco capta. Non enim hic de Verbasco agitur: sed inferius. Nam uerbum Herba nominatiuus est.

Ex eodem. ix.

Græci uocant pentapeton). Dioscorides & uetusti codices legunt Pentapentes: itemq Pentape- ges Theophrastus certe pentapeton quasi quinque pennam: ut Theodorus interpretatur. Itē. Hæc marcescens nigrescit). Legendum ex Theophrasto Hæc inarescens nigrescit.

Ex eodem. ix.

Et eius radix quæ sparganion uocatur). Non ita legēdū est ut radix eius herba: hoc est. Quinq fo- lli Sparganion uocetur. Sed ita ut Sparganion per se atq sui generis sit herba. Dioscorides. itē. Ex aliis usus foeminis). Scribendū Ex aliis usus feminis: eodē auctore. itē. Ex creta dulcis). Vetus lectio Ex creta radice: hoc est Creticæ Dauici usus etiam radice. Id & Dioscorides confirmat.

Ex eodem. ix.

Theonarca alia q magica). Legendum est Therionarca: ut uigesimo quarto libro Plinius ubi her- bas magicas enumerat dicta ita: q torporem afferat serpentibus: quasi ονιτωρ μαρκη.

Ex eodem. ix.

Græci uero arction). Dioscorides legit Arcion diuersam ab Arctio. Galenus tamē utrāq appella- uit Arction. itē. Peucedanum laudatissimū in arcadia). Dioscorides in Sardoniam: nō in Arcadia: Li- berum fit iudiciū. itē. Sunt & ranis uenena rupetinis maxime). Legendū Rubetis: nō rupetinis. itē. Phrynon). Legendū est Phrynon: ex Dioscoride. Rubetam græci Phrynon uocant: herbam uero ipsam Phrynon.

Ex eodem. ix.

Alii polyrhison). Legendū est Alii Poterion: ex Dioscoride uetustis codicibus & Plinio inferius. Item. Alcima). Dioscorides Galenusq Alcima. itē. Alii pyron). Vetus lectio & Dioscorides Ly- ron: non pyron.

Ex eodem. ix.

Alias etiam uenenosā similiter). Legendū Venosā: cuiusmodi sunt foſſa Plantaginis. itē. Caule simplici terui). Legendum est Caule simplici & tenui ex Dioscoride.

n ii

Damocrates
a Galeno &
nō Democra-
tes
Vnde Helxi-
ne

Qua herba
uescant cer-
uæ parituræ
Sefelis

Omnioræ
boues in pas-
cuis sunt

Agaricū un-
de proueniāt

Therionarca
herba magi-
ca uide unde
dicta

Rubetam
quō græci

Folia planta-
ginis uenosa
sunt

EX LIBRO

Ex eodem .ix.

Antirrhinum uocatur siue phanarion). Scribendum Antirrhinon uocat siue Anarrhinon: ex eodem auctore ceterisq. l. ē. Lichnis agria). Legendum siue lichnis Agria: ex Dioscoride. Ex eodem .ix.

Similis lino radice nulla). Theophrastus non lino sed aparina. Dioscorides anagallidinon Aparina similem facit. Item. Semine uitulinario). Legendum semine uitulinarium hoc est simili. ppter ea & Antirrhinum est appellatum. Auctores Theophrastus & Dioscorides. Itē. Calcalla). Legendum est Calalia: ex Dioscoride ac ceteris. Ex eodem .ix.

Siue leantides). Legendum est Siue leontice: ex uetustis exemplaribus & Dioscoride. Item. Alii chrysalion). Dioscorides legit Alii Crysalion: fortasse ab algore: qualis i psyllio maximus cognoscitur. itē. Alii cynomilam). Dioscorides & uetusti codices Cynomyan: quasi caninā mulcam. Item. Foliis canino capiti non dissimilibus). Dioscorides: Foliis Coronopodi non dissimilibus atq. ita sane cernitur. Sunt tamen codices in quibus non Foliis sed Floribus legat. Præterea Dioscorides Cynoccephalon: & plinius Cynoides a quibusdam uocari Psyllium scribere: quasi caninum caput. Ex eodem .ix.

Cynomya q

Quomodo
græci pulicē

Semine autem Puniceo). Vetus lectio non puniceo sed pulicē: itemq. Dioscorides. Et quia sequitur: unde inquit & nomen Nam Græci Psyllam pulicem appellant. Ex capite .x.

Quomodo
græci Apion
ἐπὶ τοῦ φύλλου
τῆς

Rhysselum). Codices antiqui habent Tiselum. Quid si quis Thrysselinon aut simile aliquid scribere dum putet: quia non dissimile sit Apio quod Græci Selinon appellant. ἐπὶ τοῦ φύλλου τῆς γίδης maxime: sed & aliarum quoq. stirpium quandoq. Ex capite .xi.

Anagallida: aliqui acoron uocant). Dioscorides non Acoron sed Corchoron. Item. Mandragoram alii circelum). Dioscorides Alii Circæum cum αἰ diphthongo. Fortasse Circeion hoc est κίρκου ἵα a Circe. Ex eodem .xi.

Mandragoræ
duo genera
Album &
nigrum

Radicibus binis ternisue rufis albis intus albis). Legendum arbitror Radicibus binis ternisue: nigris foris intus albis: ex Dioscoride. Alioquin ueteres libri non habent Rufis sed foliis pro foris: corrupta de proximo lectione. Ex eodem .xi.

Ex his semen ceu pisorum album). Legendum est ita: ut uerbum album non ad semen sed ad clausulam sequentem pertineat: sitq. sensus: De nigro genere mandragoræ dictum est: nunc de albo agendum. hoc inquit: alii Arsen hoc est masculum & cætera. Ex eodem .xi.

Huius folia alba: alterius latiora ut lapathi fatiuræ). Dioscorides: Huius folia alba q̄ alterius latiora ut lapathi fatiuræ. Itē. Vtilis uel furculo). Scribendum: Vtilis hæc uel furculo: ut ad radicem referas mandragoræ: cuius non succum modo sed corticem quoq. laudant atq. furculum: hoc est arentis eius librum: auctor Dioscorides: delibratur inquit radix & ad usus cortex filo suspenditur. Ex eodem .xi.

Folia seruant in muris efficacius albus rore tantū succus pestis est). Quid si legero: Alias rorantium succus pestis est: aut recentius si cui parum placet rorantium: sequitur enim protinus: Sic quoq. ideo etiam Muria domitis foliis noxiæ uires sunt: grauitatemq. inquit afferunt uel olfactu. Pōt & rore tantū: sed ægre defendi: & infra. Ante sectiones punctioneq. Dioscorides Ante sectiones uisioneq. Ex eodem .xi.

Cicutæ duo
sunt genera

Caulis autem est uiridis & urit plerumq. ut in platanis). Vetus lectio nō & urit: sed Estur. Nec i Platanis: sed in Pafinis: unde uaticinor nō ariolans ut ait Cicero: sed coniectura prospiciens: ita corrigendum esse: Caulis autē eius & uiridis estur plerumq. & in patinis. qui mos loquendi Plinio perq̄ tritus est: Nam sensus ita quadrat: ut aliter nō possit uel fingi. quis inquit semen Cicutæ sit noxium: caulis tamē eius mandis & crudus & coctus. Nec me præterit recentiores medicos Cicutas duas fecisse: aquaticā frigidissimæ naturæ: alterā calidæ terrestrem. Sed sine auctore graui differunt: illud quoq. teneo Cicutam inter ea collocari a Celso quæ corpus exedunt: sed & frigida id faciunt sæpissime: ut acetum. Ex eodem .xi.

Pingui concauo ut coxendices). Legendum pingui folio & cōcauo ut Coxendices: ex Dioscoride. Ex eodem .xi.

Stergeton quod amatoris conueniat: alii spegeton quoniā in subgrundiis fere nascitur). Romani codices loco uerbi Stergeton: habent Erogeton: q̄ amatoris conueniat: Loco uerbi Spegeton habent Hypogeffon: quod Subgrundiaria herbam significat. Sed cum Stergeton quoq. ab effectu amoris dicatur: hoc est ἀπὸ τοῦ σεπείου: & Dioscorides ita uocari tradat: nō uideo quā obrem audendum sit lectionē nō plus ueterē q̄ ueram conuellere: alioqui Erigenetion magis est ut a uerno tempore conuolui: uideatur quæ ab amore: quoniam & Erithalles a uere dicitur hæc herba. Ex eodem .xi.

Quam græci adrachnē agriam uocant itali celebrant i pastilos latioribus foliis). Scribo: Quā græci Andrachnem Agriam uocat itali illecebram pusillis latioribus foliis. ex Dioscoride ad uerbum: Habet & lectio uetus illecebram: non celebrant: item Pusillis: nō Pastillos. item. Ephemerum folia habet psylli). Dioscorides Lili non Psylli.

VICESIMOSEXTO

Castigationes Plinianæ Hermolai Barbari Aquileien. P. ex libro. xxvi.

Ex capite primo

Q. Lecanius bassus). Romana exemplaria Locanius. Dioscorides in præfatiōe: Λικανίου του κρατιστου λικανίου βασσου προσσε. Διαθεσις ημ εγγρημεν συνηλιαγορ
της υμνησειμα ου μικροη της ερσοι καλοκαγαθιας. Ex iis uerbis illud quoq; ap-
paret Dioscoridem Plinio æqualem fuisse: q; uterq; Licanium Bassum uiderit & quidē
prouecti iam & commentantes.

Dioscorides
Plinio par

Ex capite. iiii.

Proserpinata). Romani codices Personata: sed legendum est proserpinaca. Differt autem hæc ab
illa manifestus q; ut docendum sit: præsertim cum & in ea re Plinium & Dioscoridem quos adire li-
cet: habeamus.

Ex capite. v.

Damafon quod caucalin uocant). Vetus lectio Damafonem quod Alcam uocant: Neutrum de se
di potest: Proinde ita scribo: Damafonium quod Alisma uocant: auctor Dioscorides & alio loco Pli-
nius. Accedit q; ad tumores Damafonium commendant omnes: quod & hic statim subiicitur. Est qui-
dem & herba Caulalis: sed longe diuersa.

Ex inscriptione capitis. vi.

Aquilegia herba). Superfluo est adiecta imperitis quoniam dicatur Vbi nascitur Bechion subesse
aquas & hoc habere signum Aquileges. Nec in codicibus uetustis id uerbum magnopere comperias.

Ex eodem. vi.

Radix chamaeleuce quæ tussilago dicitur commanducata & in uino madefacta non tussi tantum
sed & faucibus prodest). Vetus lectio longe diuersa est: pleriq; codicibus hoc modo: Radix Calicæ
commanducata & in uino madefacta & reliqua. Dioscorides quoq; Radicem inquit Calicæ dant in
uino madefactam ut Tragacanthum eclegma tussibus & faucibus scabris utile: quod & prestat inquit
commanducata per se. Faciunt ad hoc & quæ sequuntur: De Bechio quam proprie Tussilaginem uo-
camus & græce Chameleucem.

Ex capite. vii.

Molon scapo striato foliis mollibus paruis radice quatuor digitorum in aqua extrema pota). Ve-
tus lectio: in qua extrema alii caput est.

Ex eodem. vii.

Daucum quæ & ephedra ab aliis anabasis uocata). In uetustis codicibus non legitur uerbum dau-
cum. est autem Anabasis non daucum sed quæ Hippuris & equina seta dicitur: auctor Dioscorides &
alio loco Plinius.

Ex eodem. vii.

Singultus hermionum sedat). Lego Hemionium ex Dioscoride: est autem Hemionium idē quod
Asplenion: cuius uim contra singultus omnes reddunt.

Ex eodem. vii.

Chamaerops myrteis circa caules geminos foliis capitibus græculæ rosæ). Legendum puto Cau-
le non caules. lēe Geminis: nō geminos. Plinius alio loco Mitridation uocari hanc tradidit ut conicio
iis uerbis: Folia ei duo a radice Acantho similia: Caulis inter utraq; sustinens roseum florem.

Ex eodem. vii.

Theocadis aut betonicæ farina). Scribendum forte Stoechadis. Nam de Theocade nusq; legi.

Ex capite. viii.

Radix superior ex filphio). Scribendum. Ex iphio). Vetus lectio & Dioscorides & Plinius hoc
libro sæpius Quod autem paulo ante dicitur. Hinc nauigatur ad phasin: alludit ad prouerbium ul-
timos esse Cholcos ad quos nauigatione ueniatur. de qua re Senarius εἰς φασὶν ἐπταμᾶσιμ ἐσχατος
ἀπομῶσ. Meminit Strabo.

Ex eodem. viii.

Cariotem). Legendum Caryiten ex Dioscoride: quoniam fructum eius nucem uocant: inde Pli-
nius cognomen inquit dedisse græcos. item. Hoc circa oppida nasci femine albo columbis gratis-
simo & cætera). Vtq; ad sextum genus Titymali non de Cyparissia quod quintum est: sed de Helio-
scopio quod est quartum intelligenda sunt ex Dioscoride. Propterea codices habentur in quibus to-
tum huius clausulæ circumductum: ante quintum hoc est Cyparissiam uocatum ponitur utq; post il-
la uerba semipedali altitudine succi plenis. item. Alii codion). Legendum Alii Cobion: ex Dio sco-
ride & uetustis exemplaribus.

Ex eodem. viii.

Opos scylla). Romani codices Aphros scylla: Sed legendum est Apios ischas ex Dioscoride Theo-
phrastog. Theodorus herbam Pirum interpretatus est: immodico ne dicam parum necessario augē
di rem latinam studio: quoniam apios græce pirus arbor dicatur item. Iuncos duos siue tres spar-
git). Theophrastus Quatuor siue tres scribit eum spargere.

Ex eodem. viii.

Species quæ elate hortensis). Legēdū arbitror Specieq; est Batis Hortensis. Nam & Romani co-
dices Late Hortensis habent pro Batis. hanc hodieq; Baticulam uocant liguria tota: de qua Plinius ui-
gesimo primo libro. item. Vel magis cepæ similis portulacæ). Legendū est: Vel magis Cepea: ut sit
nomen herbæ similis Portulacæ: auctor Dioscorides & uetusta exemplaria.

Ex eodem. viii.

Alii coricon appellant). Dioscorides: Alii Corion appellant. item. Oleraceo frutice). Dioscori-
des Surcuaceo frutice: hoc est φρυγανωλει. Porro Phryganō latini sunt qui Cremiū quoq; appellēt
de quo Theophras. & Theodorus in præfatiōe de Stirpibus. i. lib. Nōdum tamē oīo dānamus Oleraceo.

Apios græce
pirus arbor
latine

Quomodo
phriganon
latini appel-
lent Cremiū

EX LIBRO

Ex eodem .viii.

Semine siliquæ nigro). Legendum Semine in Siliqua nigro ex Dioscoride .item. Quod alii caron appellant). Scribendum; Conin ex eodem cæterisq; .item. Folio tamarici). Lego Tamaricæ potius: hoc est Myricæ Dioscorides: nisi quis & Tamaricum & Tamaricam dici posse censeat.

Ex eodem .viii.

Sed pinguioribus foliis & minus rubentibus). Dioscorides: Sed pinguioribus foliis & minoribus ac rubentibus .item. Leuiter suaue aculeatum). Codices sunt i quibus legitur Suaue leuiter Aculeatum. Dioscorides: Suaue dicit hoc est εὐσμουρ: Aculeatum non dicit .Itē. Medetur & pleureticis). Dioscorides legit Paralyticis: Alioqui Pleuriticis non pleureticis scribendum fore: a morbo qui Pleuritis dicitur: non ut medicorum officine Pleurefis: quemadmodum nec Phrenetis: sed phrenitis: Hippocrates Galenus cæteri.

Pleuritis qui morbus Phrenitis

Ex eodem .viii.

Silaus nascitur glareosis & perennibus riuis cubitalis apii similitudine coquitur ut olus acidū magna utilitate uesticæ). Vereor aut corruptam esse dictionem & Silaus pro Philadrios siue Pheladrios scriptum fuisse: aut eandem cum ea esse. Phelandrios ut inquit Plinius herba in palustribus nata folio Apii: cuius semen propter calculos & uesticæ incommoda bibatur. Hanc a Dioscoride uocari Helioselinon: hoc est ut Theodorus uertit Paludapium existimant. Quod uero hic legitur. Coquendam: ut olus acidum. puto scribendum esse Oulus atrum: non Oulus acidum. Etenim olus atrum ad uitia uesticæ mandatur coctum. ipsum quoq; genus est Apii quod græce Hippofelinon dicitur.

Paludapium mædeat calculosis

Ex capite .x. de Vescicæ morbis.

Cum zio & urtica marina & daucum). Quid si scribas non cum zio: sed Conyza: quippe quam ad uitia uesticæ Dioscorides commendat.

Ex capite .xi.

Et onothera siue onear). Legendum Et Oenothera siue Onuris a uino dicta ex Dioscoride ac Plinio superius. Est tamen ubi Onothera græci quoq; scribant .Itē supra Gremias oculorū). Nonius Gramias non Gremias. Sunt autem iquit Gramiæ oculorum pituitæ: unde Gramiosi oculi: a quo qui tristes sunt in hodiernum quoq; Gramiosi uulgo nominantur.

Ex capite .xiii.

Est autem puluis terræ equinæ setæ similis). Fortasse legendum sit non puluis: sed Pullulus: Aut ut codices Romani pilus terræ: nō omni quidem capillo sed equinæ setæ similis. Quid autem si capillus terræ legeris? .item. Alii ephedron). Dioscorides. Alii phædran. Fortasse legendum sit Ephedron: q; in humidis locis nascitur Equisetum. de hac & supra hoc libro dictum capite septimo: ubi Ephedra scriptum est & Anabasis.

Ex eodem .xiii.

Nasci in ambustis maxime). Quidam legunt in arbutis: quia paulo supra Plinius iuxta arbores nascitam tradat: atq; a uetustis habent codices .item. Mollionibus caulibus candidioribusq;). Dioscorides & antiqui codices Mollionibus comis candidioribusq;.

Ex capite .xiii.

Scythe uulnera scythica curant). Scribendum: Scythæ uulnera Scythica curant: hoc est herba Scythica siue Scythice: ita enim uocatur a Theophrasto σκυθική .item. Vulneribus perforatis). Legendum arbitror Vulneribus præfanatis. Plinius libro quarto & uicesimo de uirga sanguinea: Cicatrices inquit quæ præfanauere. Porro uetusti codices non perforatis sed Præfanatis habent. Quemadmodum autem græce talia dicantur uulnera non plane comperi. nisi μεμυκότε: quanq; & quæ lauantur Perfonata quoq; dixeris.

Ex capite .xvi.

Acharon quoq; utile est interioribus feminarum morbis). Legendum puto Achoron ex Dioscoride .item. Cremnos). Legendum Crethmos ex Dioscoride ac Plinio superius .Itē. Cantallides duæ). Legendum Anthyllides duæ: iisdem auctoribus.

Castigationes Plinianæ Hermolai Barbari Aquileien. P. Ex libro .xxvii.

Ex Capite Secundo.

Vm eo solo colluctatur uelut præfentius inuento solo). Vetus lectio: Cum eo solo colluctatur uelut pari inuento solo.

Ex capite .iii.

Per quem intelligitur eadem & parens rerum omnium & magistra utraq; conitura pari). Deesse puto uerbū Natura post uerbum Magistra.

Ex eodem .iii.

Alilycostonon). Theophrastus Dioscorides & uetusta exemplaria habent Theliophonon.

Ex capite .iiii. de Aethiopide herba.

Multis concuum in aliis). Legendum est ex Dioscoride multis concuum alis: hoc est τροχαιος αροχαλαος. quod genus loquedi Plinius aliubi quoq; usurpat: ut i Linozosti. & infra paulo. Glutinolas gustu siccanti crescuntq; ut cornua possint uideri). Legendum ex Dioscoride: Glutinolas gustu siccæ nigrescunt: duranturq; ut cornua possint uideri.

Ex eodem .iiii.

Negalia nigrior est aut tumidior). Legendum puto Humidior: ex uetustis codicibus .item. Alii Alypon: cauliculus est. Legendum est Alypon ex Dioscoride .item. Ea purgatione quibus datur e galinaceo). Sunt codices in quibus legitur E gallinaceo fere: ut Scribendum putem E gallinaceo iure.

Ex eodem .iiii.

Alypon: cauliculus

VICESIMO SEPTIMO

Hæc eadē erat quæ alfine). Dioſcorides legit Hec eadē erat quæ Helxine. Itē. Quin emendat
oia quæ alſina). Legendū eſt Helxine ut ſupra. Itē. Naſcitur in maritimis hiſtriae). Dioſcorides le-
git Syriæ non Hiſtriae. Ex eodem. iiii. de Androſemo.

Comæ tritæ ſanguineo ſucco manātes odores tres in uſus). Verba octo: errata quattuor iſignia.
Scribendū ergo ſic Come tritæ ſanguineo ſucco manant. odor ei Reſinoſus ex Dioſcoride ad uerbū
fere: αματρι φειſα δε η κομη ρητι μωαν οσμη α προλιωσι. Itē και φλλα δε τριφειρα οι μωαν
χυλορ α φινος. Item. Anconin qdam ononida). Legendum eſt Anonin quidam ononida: eodem
auctore. Ex eodem. iiii.

Anagyros quā aliqui acoton). Dioſcorides Acopon: non acoton. Item. Quod dureſcit per mē-
ſes). legendum Quod dureſcit per meſſes: Nam Dioſcorides: dureſcit inquit uua matureſcente.
Ex capite. v.

Aparinen aliqui omphacocarpon. Dioſcorides legit Omphalocarpon. Sed Galenus & Aeginita
Paulus Omphacocarpon. Placet tamen Dioſcoridis appellatio: ppter ea q. ſemen huius herbæ hoc ē
Aparinae Vmbilico ſimile deſcribitur: porro Vmbilicum græci Omphalon uocant.
Ex eodē. v.

Verba octo
errata quat-
tuor iſignia

Arcturion uocant). legendū arcturū ex uetuiſtis codicibus & Dioſcoride. Itē. Huius foliorū iu-
re in aceto decocto p dies triginta pote). legendū eſt quadraginta: non triginta ex eodē Dioſcoride.
Ex eodem. v.

Quo græci
Vmbilicum

Florē aureū graue ſemē ſerulatum). Quinq. uerba ſed tria errata. Scribendū igitur ex Dioſcoride
Floris uirus graue ſemē Securidacæ. i. habet hæc & in codicibus uetuiſtis lectio. eſt aut Securidaca her-
ba: quā Pelecinon græci uocant auctore Plinio. Ex eodem. v.

Aſcyron & aſcyroides ſimilia ſunt inter ſe). addendum eſt & Hyperico: ex uetuiſtis codicibus &
Dioſcoride. Itē. Semen in cauliculis puſillū). lego ſemen in caliculis puſillum ex eodē. Itē. Co-
mæ tinctæ uelut cruentatæ). uetus lectio tritæ: non tinctæ: itemq. Dioſcorides.
Ex eodem. v.

Aphace tenuia admodū folia habet puſilla: altior lenticula eſt). Dioſcorides & uetuiſti codices pu-
ſillomon Puſilla: ut ſit ſenſus: paulo altiore eſſe lenticula. Ex capite. vi.

Ramis tribus aut quattuor radice a cacuminibus thymi). legendum Ramis tribus aut quattuor a
radice cacuminibus Thymi. Ex capite. vii.

Actea graui foliorum odore caulibus aſperis). uetuiſti codices actæa graui foliorum. odore cauli-
bus aniſi. Ebulū hanc fere intelligo quam græci proprie Chameacten uocant. niſi quis Sabucum pro
actæa capiat: quam dicit acten & fructū eius action. Sed mirari ſubite ſi ebulus aut Sabucus eſt actæa:
quamobrem Plinius hoc teſtari omiſerit. Fortaſſe nō tā ebulus q̄ ebulio ſimilis herba fuerit. Porro cau-
les aniſi ppter ea ſcribendum ceniumus: q̄ ebulus & Sabucus umbellæ & capitula Coriandri & ani-
ſi modo ſuſtineant ut inquit Dioſcorides. Ex eodem. vii.

Sabucus
Ebulus

Flos quē iouis flammam appellamus: ignobilis). uetus lectio: Flos quem iouis flammam appella-
uimus in Violis: hoc eſt inter Violas: uigintiſmo primo libro: ubi tamen iouis flos: nō iouis flamma nō
minatur. nā Phlox etſi flammam & genus floris apud eum ſignificet: diuerſius tamen eſt iouis flore.
Plinius eo loco: iouis flos colore tantum commendatur: odor abeſt ſicut & illi qui Phlox inquit uoca-
tur græce. Item. Inflammationes diſcunt cum ſale & nardo gallico). Dioſcorides non Cum ſale: ſed
cum ſile: hoc eſt Seſeli. Ex capite. viii.

Litteras a muſcis tuetur). Dioſcorides a muſculis ſiue muribus: non a muſcis.
Ex eodem. viii.

Probatiffimū in taphnis ægypti). Legēdū eſt pbatiffimū in Tapofiri Aegypti: ex Dioſcoride an-
tiquis exemplaribus & Plinio inferius libro trigefimo ſecundo. Eſt autē Tapofiris oppidū in Aegypto.
Stephanus Taphofirin: q̄ ſit ſepultus in eo Oſiris: quanq̄ Tapofires duæ: altera mari propior: altera
remotior: Strabo auctor. Ex eodem. viii.

Tapofiris op-
pidū in argy-
pto quod ab
aliis taphoi-
ris appellat
uide unde
Marrubium
quō aliter

Ballotem: alio noīe porrū nigrum græci uocant). Nō hæc librarij latini culpa: ſed græci ſunt. apud
quem Plinius Praſon nō Praſion legit: eoq. Porrū pro Marubio conuertit. Etenim Ballote nō porro
ſed Marrubio ſimilis oſtenditur. Dioſcorides: Ballotē inq. Romani μαρρουβιον idēſt Marrubium
appellant. itē. Maioribus q̄ porri): Dicendū erat Maioribus q̄ marrubij: ut mox indicauimus.
Ex eodem. viii.

Circeſion cauliculus eſt). legēdū eſt Cirſion ſiue criſion ex Dioſcoride: quoniā Varicibus auxilio
ſit: quas κίρσας uocat Hippocrates: ixiās Ariſtoteles. itē. In cacumie capitulata purpurea: q̄ ſoluū
tur in lanugines). Lego ex Dioſcoride: in cacumine capitula purpurea quæ ſoluuntur in lanugines.
Ex eodem. viii.

Crategon ſpicæ tritici ſimile eſt). Dioſco. Cratægonon Melāpyro ſimile ē. Theophr. λη πο-
τρυπι μω idēſt lino triticeo: quē locū Theodorus lini mō Ruſſū cōuertit p̄ſpicuo errore codicis i quo

EX LIBRO

πυρροῦ idest ruffum: nō πυριπὸρ idest triticū fortasse legere. Itē. Calamis ex una radice manā
tibus). Antiqua lectio emicānibus: quod uerbū Plinio perquisitū est. Ex eodem.viii.

Cynoforchin siue cyno sarcimā). Verbū Cynofarchimā superuacaneū esse docēt multi codices: i
qbus nō habet ea dictio: Sed nec in Dioscoride quicq simile cōperias. Itē. In uineis forte inuenti).
Antiqua lectio in uineis fere inuenti. Itē. Cuculi folia). Dioscorides Cacubalum uocari tradit: non
Cuculum. Ex capite. ix.

Bulle non
bulbe

Bulbaq; spinosas in dorsi medio). Legēdū ex uetustis codicibus & Dioscoride Bullas nō Bulbas.
Itē. Elannæ folia habet casiae pusilla). lego Helxine nō Casia: auctor Dioscorides: & ita uidi eā Ro
mæ. Itē. Nascit in montibus maritimis fere in saxo quod ppius mari fuerit falsa est). lego Nascit in
montibus maritimis fere in saxo quo propius mari fuerit minus falsa est: Dioscorides. Itē. Quo lō
gius magisq; teris amarior sentit). Legendum Quo longius magisq; terrena amarior sentitur: eodē
auctore. Ex eodem. ix.

Filix

Epicaetis). legēdū Epipactis ex Dioscoride Galeno ceteris. Itē de Filice. Nō graues odore). dio
scorides πρὸς αὐτὸν σωλείο: hoc est nō graui admodū odore: sed subgrauī. & infra. Alii nymphæo
pterin). Dioscorides & uetus lectio Nymphæam Pterin. Ex eodē. ix. de Filice foemina.
Est autē singularis atq; nō fruticosa). Legēdū uidere ex Theophrasto ac Dioscoride. Est autē nō sin
gularis atq; fruticosa. etenī foemina filicē auctores illi & fruticosam nec pediculo singulari eē tradūt.
Porro uerbū Singularis in Plinio μονομοσχὸν significat: ut Dioscoridis uerbo utar siue μονοκλα
ρον & μονοκλωρον ut Theophrasti. Vnū obstat huic sensui: q Plinius breuiorē esse foeminā: Dio sco
rides aliorē putauit. Itē. Foliis ad cananiculata). Romanus codex Caniculata. Quid si foliis Cana
liculata: Hoc est Canalis specēe quandam præbentibus quod uerbū Plinius & alibi uisurpat.
Ex eodem. ix.

Calapsis. legēdū Galeopsis ex Dioscoride: Itē. Galactobdolon. (Ex eodē auctore Galeobdo
lon: qd & uetusti codices cōfirmant. Itē. Glaux antiquus & galaetion). Antiqua lectio glaux antiqui
tus Eugalaetion uocabat. Ex capite. x. de Glaucio.

Deinde ex ēpto succo exprimūt eiusdē noīs). legēdū est deinde ex ēpto succū exprimūt eiusdē noīs:
ex Dioscoride. Itē. Caulē habet duū cubitorū). Vetus lectio palmorū: sed & Dioscorides. Itē. Fo
lia qualia sātis). Dioscorides legit Polia qualia nucis. Nec antiqui codices omnino dissonant.

Tomētum
quō alio uo
cabulo

Ex eodem. x.
Glaphaliū). Dioscorides & uetusti codices Gnaphaliō a Tomēti similitudine qd græci Gnaphalō
uocāt ut subinde mōstrabimus. Itē. Foliis albis mollibusq; p lomēto utunt). legēdū pro Tomēto
idest ἀνθυραφάλου. etenī quorū natura mollis cādida & oino lanea ē γυαφαλαωμένη græce appellat:
cuiusmōdi sūt dictāni folia ut igit Diosc. & ps cucurbitæ iterior ut ē apud Aetnū. pinde græci συρροφ
σαρ p eo quādoq; utunt qd est εμαλάχησσα hoc ē emolliti sunt. Itē. Tenuis usq; in capillamentū
speciē). Dioscorides Tenui radice usq; in capillamenti speciē.
Ex eodem. x.

εμαλάχη
σσα emolli
ti sunt

Hypoposton). legēdū Hypophæstion. pōt & ab equo uideri appellata Hippophæstion-utroq; mō
recte scribit a græcis. Itē. Ex qbus fuit enez fulloniae. dictū ē de hoc uigelimo qrtto uolumine: aut
hic Venas: aut illic Aeneas legēdū uideri: aut certe ut lectio habet romana: Cortinas. Ex capite. xi.
Adhæretis uelut pāpini). legēdū ē adhæret his uelut Pāpini. & itra. Iosophiō). legēdū isopyrō:
ex oibus herbariis. itē. Phasiō quoniā foliū qd est aniso simile ī pāpino torquet). Diosc. & uetu
sti codices phasioli: quoniā foliū qd ē aniso simile ī Phasioli Pāpino torquet. itē. Capitula sūt ī sū
mo capite tenuia). legēdū ex Dioscoride: Capitula sūt ī sūmo caule tenuia. Ex eodē. xi.

Hæc in cæna in aqua pura aut mulla pcta hydropicos sanāt). Vetus codices nō in cæna. sed Vi
cena. Nec hoc a Dioscoride: oio dīcrepat. & itra. Ropadion uocat). Vetus lectio Rhapeion: itēq;
Dioscorides. Ex eodem. xi.

Caule semipedali leni: cuius semen in cacumine). Legēdū ex antiqs codicibus Caule Semipedali
alæ multæ semen in cacumine. Id ipsum & Dioscorides. Ex eodem. xi.

Licapfos). Legēdū lycopsis: ex oibus. itē. Adnatis multis capitulis). legēdū ex uetustis codi
cibus & Dioscoride: adnatis multis cubitalibus. itē. Alii qd hexolychon). Scribēdum aliqui hæ
gonychon ex eodem auctore. Ex eodem. xi.

Neq; in alia herbag; fides est usus statim ad quācunq; medicinā natā sic est autē eius species ut etiā
sine auctore uisā statim nosci possit). legēdū arbitror. Neq; in alia herbarum fides est usus statim ad
quācunq; medicinam natā sit. Est autem eius species ut etiam sine auctore usus statim nosci possit.
Ex eodem. xi.

Saluatū uel
Saluatium
Mulomedici

Ex hac in tres modios salinati). Codices antiqui & columella Saluati. Est autem ubi & Saluatū
scribatur: omninoq; potiois genus est: quo Veterinarij ac Mulomedici utuntur. græci πρὸς οὖν uocat
a Salua ut puto: quam ueteres pro succo accipere consueuerūt. Nisi quis & Saluatium aut Salinatum
quocq; legi probet a salute in Saluato uino diximus.

VICESIMO OCTAVO

Ex capite. xii.

Medion folia habet iridis fatiura. Diofcorides legit Seridis: nec displicet: quandoqdem Seris in fa Seridis
tium sylueftręq diuidit: iris nō diuidit: cū ut inqt Theophrastus nullū cultū defideret. Itē. Eligma
te). Scribendum Eclegmate: quod nos in linctum dicimus. frequentiffimum id medicis omnibus.

Ex eodem. xii.

Tenuibus caulibus ex taleis pdeuntibus). Diofcorides ex Aliis: nō ex Taleis. εκφυετατε λεπτα
καυλα εκ των αεισχαλων. Item. Alii polygonon a frequentia geniculor). Diofcorides: Alii Poly
gonaton. Est aut yorus semen: yoru uero geniculum. Itē. Alii carnothron). Lego alii Cartino
thron: ex eodem auctore ac uetustis exēplariis.

Ex eodem. xii. de Polygono.

Alii halmada). Vetus lectio Athalida: nō Halmada. Fortasse Asphaltida ex Diofcoride: q eam uo
cari Asphaltē scribit aliquando. Itē. Alii dēma). Legendū alii clem: ex uetustis codicibus & eodē
auctore. Itē. Dēns geniculis & in se fractis). Diofcorides Farcis: nō Fractis. αλληλοις ευκειμε
να. Itē. Pene ardoris frutice). lego: Pene arboris frutice. Itē. Semine sub foliis rotūdo minus cā
dido q papaueris). Diofcorides: Semine sub foliis rotundo minore q candidi papaueris. & ifra de Pe
riclymeno. Quod difficile uelaf). Legendū est per duo. l. uellaf: ex Diofcoride: ne quis putet uerbū
Velatur: pro eo quod est tegitur accipiendum esse: ut quidam ridicule uoluit intelligi.

Ex eodem. xii.

Pontirris). Legendū Poterion ex Diofcoride ac Plinio supius. Itē. Vocāt peraenion). Legēdū Poterion
uocant Phrynion iisdem auctoribus & uetustis codicibus.

Ex eodem. xii.

Plytena). Vetus lectio Phytuma: itēq Diofcorides. & infra. Quod est incipiente oliua) Dio
fcorides quod est simile incipienti oliua. Itē. Phaleris). Scribe Phalaris: ex eodem. Item. Semen Phalaris
simile sēlamæ). idem auctor: Semen Milio simile.

Ex capite. xiii.

A capitibus caulū orbiculato ut apii). Diofcorides: Capitibus caulū orbiculatis: ut Anethi. nec ue
tus lectio magnope aliena est. Itē. Daf ischiadicis cum cretano). Vetus lectio Daf ischiadicis cum
Cretamo. Sed Crethmo potius quā & Batin uocamus. & infra. Thlapse duū generū). lego Thla
pi siue Thlaspe: Diofcorides & Plinius.

Ex eodem. xiii.

Bile & piuitam utrūq extrahit). legēdū est Vtring: hoc est p iferna supnaq: Diofcorides apo te
κακατω. Itē. Perficonapa uocant). lego. Perficu Napy: eodē auctore. Est autē Napy idem qd Sina
pi. & infra de Trago Corpio. Fruticosa foliis pusillis racemis). lego ex Diofcoride ac Plinio supi
us: Fruticosa sine foliis: pusillis racemis. Itē. Grano tritici acuto acumine). Scribendū Grano tritici
acuto cacumine: id est οξυει επι ακρου Diofcorides.

Ex eodem. xiii.

Est & tragolongon). legēdū Tragopogon ex Diofcoride Plinio Theophrastor. Itē. Peuce
danum & aristolochia ac utis sylueftris: anno in umbra seruant). legēdū uidetur ex Theophrasto:
Peucedanum & Aristolochia quinq aut sex utis sylueftris anno in umbra seruant. Itē. E diuerfo
graciæ phrygiarq omnino non naici). ex Theophrasto non Graciæ: sed Thraciæ.

Castigationes Plinianę eiusdem Hermolai Barbari ex libro. xxviii.

Ex capite primo.

Vm plagis hoc omnium ferarū. qdā animo feriore fas sit dixisse humano). Legēdū ar
bitror: Cū e plagis hūc ne ferarū quidē admoueri ori fas sit humano. Aut sic: Cū pla
gis hoc idest oculū ne ferarū qdē admoueri fas sit homini: ex uetustis codicibus: in qui
bus uerbū Admoueri legitur. uerbū Omniū: & uerbū dixisse: nō legunt. Sunt codices
in qbus scriptū est ita: Cū plagis admoueri ora mos sit hūanus.

Ex eodem. i.

Caluaria interfecti). Vetus lectio Calua nō Caluaria Cæterū utroq modo recte: Celsus & Plinius
id sæpe usurpant. Caper Caluā inquit. Cælius & Varro Caluaria dicunt: idest Cranon.

Ex eodem. i.

Sicubi lacertis puerperarū usū). Scribe lactis: nō Lacertis. Senfus est. Nos inqt ex homine reme
dia nō quæremus extraq cōmunia & facilia sicubi lacte mulierum sicubi salua sicubi aliquo tali opus
fuerit Cætera quasi piacula uitabimus. Itē. Quisq est talis). Legendum: Quisq es talis. sequitur
enim Moriere.

Ex capite. ii.

Alia cōmentationis). Vetus lectio quādoq nō Cōmentationis: sed incantationis: aut Cōmédatio
nis: quam graci επιληψιν in deprecationibus appellant: nos intercessionem interuentioneq. Sed
cum uirg genus qua in sacris utebantur & somnuebant obuio. Commentaculum uocari scribat.
Festus: mutare nō audeo. Itē. Ea omnia approbantibus octingentis. xxx. annorū euentibus). Legē
dum est Octingentorū: non Octingentis. ratio in promptu. Erant enim Octingenti. xxx. non eueus
sed anni ab urbe condita cum proderet hæc Plinius. item. Missis ob id a se legatis). Scribēdum est
A senatu: non A se. Nota est historia.

απιληψιο
grece inter
cessio latine

Ouorum & cochlearum calices dicuntur

Cum populo agi nephas est ioue fulgite Quid sit fulmen

In initio tres tantum fuerunt Musae. f. Melete Mneme Aecde

Olim non plures quing in conuiuium adhibebatur

De humero Pelopis multa

Omoplate quid

EX LIBRO

Ex eodem secundo.

Defigi quod miris deprecationibus nemo non metuit. Legendum est Diris non Miris. & paulo infra. Huc pertinet ut ouorum exorbuerit quisque calices cochlearumque protinus frangi aut easdem cochlearibus perforasti. Vetus lectio: Huc pertinet ouorum ut exorbuerit quisque calices & reliqua. ite non easdem: sed Eisdem. Nam & ouorum & cochlearum calices dicuntur. Hic mos hodieque multis locis custoditur.

Ex eodem. ii.

Neque est facile dictum externa uerba atque in efficabilia derogant fide ualidius etiam latina & cetera. Vetus lectio: Neque est facile dictum externa uerba atque ineffabilia derogent fide ualidius an latina & reliqua.

Ex eodem. ii.

Cur publicis lustris etiam nomina uictimam ducitum prospere legimus. Scribendum: Prospera eligimus. Cicero diuinationum primo: Cum impator exercitum & Censor populum lustraret bonis nominibus qui hostias duceret eligebant. Quod idem in delectu Consules obseruat ut primus miles fiat bono nomine: etiam si omne ac omnibus quoadque apud Ciceronem scriptum est. Festus: i. publicis inquit nechalibus lacus Lucrinus primus locas eruiendus omnis boni gratia: ut in delectu censu ue primi nominatur. Valerius: Saluius: Staterius.

Ex eodem. ii.

Fulgetras adorare consensu gentium est. Antiqua lectio: fulgetras poppyfinis adorare consensu gentium est. Aristophanes in Comedia quae Sphex inscribitur καρασφαψω προμυσοσους. Enarratores autem eius loci morem tradunt fuisse τοιοσδε παλαιος προμυσερ hoc est fulgetris applodere. Huc pertinet & illa consuetudo de qua in Vatinius Cicero ioue inquit fulgente cum populo agi nephas est. Contra Getra ut inquit Herodotus. Cum tonuit aut fulsit cominantur & iaculantur in coelum. Est autem Fulgetra siue fulgur quiddam minus quam fulmen. & oino futurum fulmen si flamma plus uirium habuisset auctore Seneca. Plinius: Fulmen inquit est cum flatus in nube aut uapor erumpit ardens: cum longiore tractu nititur fulgetra. Est igitur applodere fulgetris nihil aliud quam fauere ac testari honore illo motu. Seneca: Vnam inquit rem adiciamus: & fauere ac plaudere te iuuabit. Silius: Asper equus nec qui ceruicis amaret applausus blados sonitus: itaque προμυσερ hoc uidetur quod illis manibus inter se: imo palma cum palma collata plausum edere. quaque & uacuas manus complodere ut inquit Appuleius doloris & molestiae signum est. Fabius: Complodere inquit manus scenici est: pedes applodere interim licet. huius inuentiois testimonium Politiano reddimus.

Ex eodem. ii.

Incendio inter epulas nominato aqua sub mensa profundi. Distinguendum ita ut uerbum Abominatur: quod statim sequitur: statim etiam legatur: nec principium fiat in sequentis clausula.

Ex eodem. ii.

Nondum enim plures quam conuiue numerabantur. Deest numerus. Propterea legi potest aut Nondum enim plures tribus conuiue numerabantur: a numero uidelicet Musarum quas tres initio fuisse tradit Pausanias: Meleten: Mnemen: Aecdem. hoc est meditatione: memoria: cantilenam. Post a Piero Macedone inuentas nouem: quibus nunc feruntur uocabulis. Aut si non tribus: saltem quattuor uel quing. Archesfratus poeta εστωσαν αντρεισ η τετραρες οι ευραπατες η των περτε γεμνη λειους η αν γαρ αν εν μισοφορων αρταξιδα ωρ σκηνη στρατωρων. hoc est conuiue aut tres aut quattuor aut non plures quing sunt alias manipularum & raptu uiuentium conuiuet fuerit. Iulius Capitolinus in uero: Eius inquit conuiuium tale fertur in quo primum duodecim accubere. Cum sit notissimum dictum de numero conuiuarum. septem conuiuium: nouem conuiuium. etiam si Platonis Symposium octo & uiginti celebrauerunt. In Timaeo quattuor aut quing regunt illis uerbis: ειν δυο τρεις που δε τετατος. Et Athenaeus auctor est: olim non plures quing in conuiuium adhiberi solitos.

Ex capite. iiii.

In insula nili tentum. Lege Tetyri siue ut Ptolomaeo placet Tetyra. Insulari certe apud Strabonem Tentyrita nominant. ite. Ut ueneficio fiant uenena passum. Vetus lectio: Ut uenefici fiat uenena passum: hoc est ut qui uenenum percussu senserunt uenefici sentiantur ab aliis.

Ex capite. iiii.

Elide solebat ostendi pelopis hasta quam eburneam affirmabant. Codices antiqui non habent Hasta sed Hostilia. Neutrum placet: Fortasse legendum sit Costilla uel Officula. quae eburnea affirmabant. Notum est de humero Pelopis eburneo. Pausanias in Elide scribit monstrari consueuisse Pelopis ossa ex humero: quae diu mensa mari fuerant. Grauis autem illum proficiscentibus cecinisse uates non potuit eos hostico: nisi Pelopis ossa quod Olympiae situm erat: prolato. Id ex Humero adeptum naufragio ad Euboeam perisse: capto illo Damarmenu quendam piscando retibus extraxisse. Sciscitanti cuius esset hominis. Apollinem respondisse: Pelopis. Et Eleis per idem tempus fato quodam opem a deo contra pestilentiam poscentibus iussisse restitui: liberatos ita morbo illos: & Damarmenum posterosque eius ossis custodiam praepositos. Idem auctor suo tempore absumptum id fuisse nec ostendi praeterea solitum confirmat: η δαμοπ λειτη του πελοπος η φερει σο κατεμει οτι ωσ εμιοι δοκειν εκεκρυπτο κατα πολυετι του βουου. Omoplate quid sit docet Cornelius: Ossa inquit duo lata utrinque ad scapulas tendunt: quae nostri scopula operata Omoplatas Graeci uocant.

VICESIMO OCTAVO

Ex eodem.iiii.

Percussis a poena).Scribendū uel Percussus a poena uel Percussis poena. & infra. Matutina uel
Int quotidie inunctione).Præpostera lectio. pinde scribo:Matutina quotidie uelut inunctione. & infra:
Salpæ torporē sedari).Legendū Salpe uel Salpa hoc est scribit.Etenī auctoris id nomen est & qui
de formæ Plinio.Est & piscis genus Salpa:quē & Salpū Aristoteles appellat:sed nihil ad rē.Quod au
tē hic de more in sinū sputadi suum dicit:ad uersum illū Elegi poetæ facit.Despuit in molles & sibi
q̄q̄ sinus:quasi redimētes & coarguentes uidelicet molliē & ignauā suā:& senibus amore fatagēti
bus ipsi marceant ac desideant:aptius hoc fortasse q̄qd de comitali morbo dicit:q̄ ut ait Plautus in
sputari solet:atq̄ ita ut Plinū uerbis utar regeri cōtagia. Itē q̄ illud q̄ magnum aliqd deos poscentem
moris esset sinum conspuere.

Ex eodem.iiii.

Nos sic hæc credamus rite fieri extranei interuentu aut si dormiēs expectet ifans a nutrice terna
expui).Lego nos si hæc & illa credamus rite fieri:extranei iteruēu aut si dormiēs spectet infans a nu
trice terna expui:Partim ex uetustis:ptim ex romanis codicibus.ad uerbū terna subaudiū aut uice aut
deprecatione.Quod aut statim seq̄. Quāq̄ religiō mutat & facias).Vetus lectio hēt: q̄q̄ religiōe
mutat & fascinus:hoc est ipsa fascinatio:Nā & alio loco Plinius p fascinatioē fascinū uocauit.Erit ue
ro sensus illo mō:Fortē ut fascinatio regerat.Nec tamē pbo id:sed nihil obest admonuisse.Pōt & ex
pectet prospectet dictū fuisse.Plinius li.iii.Expectate inq̄t Vetsuio.

Ex eodem.iiii.

Et currus triūphantū).Verba hæc male separant a sequenti clausula:Etenī uerbū Currus plurati
uo numero & accusandi casu ponit:ut sit sensus.Triūphales currus tueri pendente sub ipsis medicum
q̄ mos ex historia petēdus erit.Nō occurrit nisi q̄s de Morione illo siue cauillatore intelligat:q̄ trium
phātibus comes addebatur.Similis iqt medicina linguæ ut sit exorata a tergo fortuna gloriæ canifex.
Itē nō multo post:Ultimo inq̄t pbo maius sedēti Iulullo dicebat pudenda re seruo suo facilius pare
re q̄ sibi.Itē libro tertio ac trigesimo:Vulgo inq̄t sic triumphabant:& cū corona ex auro Etrusca su
stinebat a tergo anulus mē i digito ferreus erat æqua fortuna triūphātis & serui coronā sustinētis.

Ex eodem.iiii.

Et reduuia sanari).Lego & Reduiuis sanari.Quid sit Reduuiā Pōpeius docet:ipsi credo:supra mō
strauimus.Itē. Quin & eiectis capillus calculo alligatus).legēdū uidet:Quin ex eiectis capillus
& reliqua.Qui aut eiecti partus dicant:nemo ignorat.

Ex eodē.iiii.

Ex sub abstinere a cibo).Legendū Ex sunt Abstinere a cibo.Itē. Vehemēs enī fricatio spissat.
lenit:mollit).Scribendū Lenis:nō lenit.Si enī spissat uehemēs fricatio:sequit ut leniat quæ mollis fue
rit.Celsus:Frictio inq̄t paucis uerbis a uetustissimo auctore Hippocrate cōprehēsa est:q̄ dixit Frictio
ne si uehemens sit durari corpus:si lenis molliri.

Ex capite.v.

Certa experimēta sūt totius corporis ualitudinis in uarietate uictus inobseruata).Scribēdū ē:Va
rietate:sine illa præpositione in:ut sit sensus Valitudinē totius corporis pmitteri nō obseruata uarieta
te uictus:hoc est nō obseruātibus cibos.Valitudinari enī fere sunt ac male habiti:qui certo ciborum
genere quasi ad mensurā uescunt.Proinde Hippocrate aiūt scribere:qui prædio abstineat eorū præ
cordia celerius senescere.Qyod aut sequit.Sed hoc iquit Remediis cecinit nō Epulis:hūc sensum ha
bet:Non hæc Hippocrate præcipere ad crapulā ut hortet helluari:sed ad remedia:ut ab illa uidelicet
exacta ut ius norma recedatur.

Ex eodem.v.

Ultimoq̄ pbo maius in cibis triūphalibus sedēti dicebat uel in capitolio epulati).Quidā legūt
in Cisiis triūphalibus sedenti:nō in cibis:ut supra.Currus inq̄t triumphantium sub ipsis pendēs de
fendit medicus inuidia.Est autē Cisium idem fere quod Currus a quo Cisiarii uocantur.Mentionē
eius uerbi apud Ciceronē iuriconsultos & poetam Aufonium & complures alios inuenias.Victuui
us Rhedæ torni Cisia:Nec reicio:nec recipio.

Ex capite.vi.

Et si q̄s mucō nares ut tradūt oculo attingat).Lego Muris: non Muco.Plinius hoc ipso libro gra
uēdinem finiri scribit si q̄s murinas nares deoscuat.Verboq̄ aut quæ sequuntur. Sternutamenta
& singultum).Hic sensus est singultum emendari sternutamentis:auctor Plato in Symposio.Romā
codices uoluntarie castigati sunt in hæc uerba:Siquis manu nares ut tradunt & oculos attingat.

Ex eodem.vi.

Quippe cū herculeanū pdiderit).Vetus in pleriq̄ lectio:Quppe cū Hercules eum prodiderit.
De Nodo i Hercules in Mercuri caduceo Macrobius primo libro:itemq̄ nōnihil Plinius sequētis uo
luminis tertio capite:ubi de anguino ouo scribit.

Ex capite.vii.

Mulieris quoq̄ saluam ieiunæ una potentem diiudicat oculis cruentatis).legendum uidetur sine
uerbo Vna:ex uetustis codicibus.itē. Ipsa in mēse cōnudas).legendum ipsa in mēse connudata
Est autem sensus:quando sunt ipsi menstrua si nudetur arceri tempestates.

Ex eodem.vii.

Carbone ac radice braciæ uel myrice uel tamarici in eo sanguine extincto).Legendum arbitror
Carbone e radice Braciæ uel Myrice uel Tamarici in eo sanguine extincto. Videt enim & Tamarix

Salpa

Quid sit:Re
duuia
Eiecti partus

Valitudina
rii

Cisium

EX LIBRO

recte dici & Tamarice: Tamaricus nō recte. illud mirum: q̄ cum Tamarix & Myrice idem sit quāob.
rē Plinius hoc loco ea tanq̄ diuerſa nominari.

Ex eodem.vii.

Quomō mu-
lus piſcis a
græcis
Brachiale qd
& quō græce

Hebetari aſpectu ſpecularē nitorē iſdem aduerſa rurfus contuentibus oēm q̄ talem uim reſolui ſi
nullū piſcē habeant ſecum). Lego ex uetuiſtis codicibus nō nullum ſed Mulū piſcem: quin & tota clau-
ſula in hunc modū reddenda. Hebetari aſpectu ſpeculorū nitorem: iſdē rurfus aduerſa contuentibus
oēm talem uim reſoluiſi Mulū piſcem habeant ſecum. hic græce Trigla dicit̄. alio qui ſenſus eſſet in-
eptiſſimus.

Ex eodem.vii.

Vetiſ oīno ita iſectāz portiuncula acu uel pelliceo brachiali inſerte). Lego iſerta: nō inſerta: itēq̄
Licio fortaſſe: nō pelliceo. Eſt aut̄ Brachiale pars ea manus quam græci Carpon uocant.

Ex capite.viii.

Cum lemma rubrica). Legēdū eſt: cum Lemnia Rubrica ex Plinio Galeno Dioſcoridā: nam q̄ lē-
niam ſcribendum putant: nō lemniam: uidentur neſcire in lemno inſula Rubricā id genus colligi.

Ex eodem.viii.

Spaſtici
Iſchiadici

Tremulis iſchiadicis exilientibus). Legunt fere uetuiſti codices nō iſchiadicis ſed Spaſticiſ hoc lo-
co. Sunt aut̄ Spaſtici q̄bus aliqd̄ intus cōuiſum eſt. iſchiadici uero Coxendicum lumborumue dolo-
re torquentur. Itē. Aut per ſe euulſos felle priuſq̄ renāci nō libeat). Scribēdū puto Aut per ſe felle
euulſis prius quos renāci nōq̄ libeat: Atq̄ ita fere uetus habet lectio.

Ex eodem.viii.

Argemos &
argema

Hauſtam p̄deſſe agrimonio ueteri). Codices quidam legunt acrimoniā ueteri hoc eſt πρὸς τὰ
λαϊδὸς ἀρμυτῦας. Quidā argemo ueteri. Dicitur enim & argemos & argema uitium in oculis.
de quo ſæpiſſime Cornelius & Plinius & cæteri. Sunt codices in q̄bus agrimonia: non acrimonia le-
gatur.

Ex eodem.viii.

Gaſter

Nō elici deos nec colloqui ſue lucernis ſue uiſu ſue pluuiis ſue aqua ſue pila). Fuit quando non
Pluuiis ſed Peluibuſ legendū cenſuerim Plinius uolumine trigefimo: Nāq̄ inquit & ex aqua & ſphæ-
ris & ex aere & ſtellis & lucernis ac peluibuſ ſecuribuſq̄ & multis aliis modis diuina p̄mittit. Sunt au-
tē ut arbitror q̄ peluibuſ uiuunt ii quos græci γγᾶς ποικύρας uocāt eſt. n. Gaſter genus uafis: cuius
formā alii aliter accipiunt. Sed & Pluuiis defendi poſſe uideo: quos græci uocant Hyetomantis. Pro-
indeq̄ apud Euphorionem Cornix ales ita cognominat̄ iis uerbis νερομαρτίς οτεκρωξεί κορωμή.

Ex eodem.viii.

Sunt enim cani). Scribo Cui: ex Plinio ſtatim ſupra Canini inq̄t eius dentes fatiſ febres arcēt re-
pleti. itē. Iocundo nōdore refracta). Sunt codices in quibuſ legitur Fracta: ſunt in quibuſ refracta.
Quid ſi nos legamus Arefacta.

Ex eodem.viii.

Sed maxime qui captos oryza tantum paſcūt). Vetus lectio Sed maxime ſui captos & cætera: ut
coniectari liceat ſcribendum: ſed maxime Sturni quos captos Oryza paſcunt. aut ſic. ſed maxime qui
Sturnos captos Oryza tantum paſcunt: ex Dioſcoride.

Ex eodem.viii.

Per ſingula membra deſecratū). Sunt codices in q̄buſ legiſ Diſſecatum: hoc eſt p̄ anatomen exē-
teratum. quod enim græci ἀντομή nos diſſectionem & conſectionem uocamus: id ex Celſo Plī-
nioq̄ accipias. alioḡn & deſecratū p̄ cōſecrato ſiq̄s tueri uelut: hēt uerba quæ hic haud ita multo poſt
ſcribuntur: Mirū inq̄t quibuſ monſtris conſecret. Prior lectio cōmodior. Ariſtoteles Chamæleon in-
quit diſſectus totuſ ſpirare præterea diu poteſt. itē. Spine tantum uitio ac recuruatura). Vetus le-
ctio: Spina tantū acutiore curuatura. Plinius octauo libro: Spinam Chamæleontis ſimili modo ut pi-
ſcium haberi tradit. Ariſtoteles ſecundo libro: Spina inq̄t Chamæleontis piſcium modo eminet.

Ex eodem.viii.

Vnde Saiti-
ca

Ex eadē ſimilitudine eſt ſtincus). Legēdū eſt Scincus Dioſcorides Galenus cæteri. & infra. Hip-
popotami plurimi ſup ſaiticam præfecturam). legendū Saiticam inter Aegypti præfecturas a Plinio
Strabone Ptolomæo dictam ab urbe Sai. Nicander ἡμποῦτον μείλοσ ὑπὲρσαι μ̄ ἀπὸ αἰὸς σαῖ
βοσκει.

Ex eodem.viii.

Hoc cinere poteſt præputia uiroꝝ aſperſu ſceminarum eiꝝ ſdem libidines inhiberi). Lego ex uetu-
ſtiſ codicibuſ Propudia uiroꝝ non præputia: ut Propudia hoc loco immodicam aut certe obce-
nam uenerem ſignificent: & ut alio loco dicit Probroſam molliciem. Et infra. Itaq̄ eam protinus
pedibꝝ obruere traditur. Vetus lectio: Itaq̄ eam protinus terra pedibꝝ aggeſta obruere traditur.

Ex eodem.viii.

Eadē aut̄ & ungula: dolor mōſtratur in remedio). lectionē corruptā oīno eſſe cōſtat. ſed quēad-
modū reſtituēda ſit: nō conſtat. Cæterū uaticinor ſcribēdū ita: Eadem aut̄ & ungularū: aurium dolori
monſtrat in remedio. aut ſenſum eſſe talē: eandē hoc eſt urinā Lyncis ad Regiū morbū monſtrari in
remedio Plinius ultimo uolumine: Calculoſ inq̄t ueſicæ eo poteſt elidit & morbo Regio occurrit: ut
fortaſſe hic locus legatur: Eadem aut̄ & ungula morbo regio monſtratur in remedio. Aut ſimpliciter

VICESIMO OCTAVO

Eadem autem & morbo Regio monstratur in remedio. Aut certe ungularum dolori. Sed quis obsecro in homine dolor ungularum fit? cur non aut oculorum potius aut angulorum: aut quemadmodum dixi aurium dolori? Habent & quædam exemplaria iugulorum dolori.

Ex capite. ix.

Nam ut in achæia bubulum biberent phthirici sintecticiq; diximus). Legendum est: Nam ut in Arcadia bubulum biberent Phthirici Sintecticiq; & Cachectæ diximus libro uidelicet. xxv. Tradunt inquit Arcades non medicaminibus uti: sed lactæ circa uer. Et paulo post: Bibunt autem inquit lac uacuum. Potest tamē & achæia legi: cuius mediterranea maxime tenet arcadia. Verbum autem Cachectæ in uetustis codicibus inuenies a Cachexia dictum.

Ex eodem. ix.

Additis totidem cyathis mulsi sunt hemina lactis). Dioscorides non simpliciter Mulsi: sed acetii mulsi & infra. Cum feruet & circumfundatur præstat cyathus argenteus). idem auctor: Cum feruet ne circumfundatur: præstat cyathus argenteus: πρὸς τοῦ μὴ ὑπερβαίνειν τοῦ ἀλάξαι τοῦ ἀργυροῦ ὑπὲρ πλῆρες ὑδάτος ψυχρὸν καθερμα.

Ex eodem. ix.

Bibitur autem efficacissime heminis per interualla sanis diebus quinq; a potu illius solitis gestarii). Dioscorides: Bibitur autem efficacissime heminis per interualla singulis usq; ad quas a potu illius solitis gestarii: ποτίζεται δὲ ἐκ διασπῆματος κατὰ κοτύλην ἄχρι τέττερος κοτύλης ἐμὲ τοῖς μετὰ ξυδιασπῆμασι περὶ πᾶσι τοῖς ὀπίσσω.

Ex eodem. ix.

Phytocampes uenenis). Legendum est Pityocampes uenenis. est autem Pityocampe: quam nos erucam Pinorum uocamus. Auctores tot eius rei sunt quot & medicinae artis. Item. Qui colostrum biberint). Legendum putant: Qui Colostrum biberint. Ego ex uetustis codicibus & Dioscoride Qui Colchicon biberint.

Ex eodem. ix.

Vertigini præterq; purgationis grauedine tussientibus lippis). Legendum uertigini præterq; purgationis gratia: grauedine: tussientibus lippis. partim ex Dioscoride: partim ex uetustis codicibus. Itē.

Cum melle quod saprum uocant qui cum tale & reliqua). Legendum cum melle. Saprum uocant. ita ut uerbum Cū melle: finis sit præcedentis clausulæ: uerbum aut Saprum: sequentis sit initium. etenim caseus putris σαπρὸς græce dicitur ad multa ut his pbat utilis.

Ex eodem. ix. de Axungia.

Quamobrem non de alia loquimur sue). Quidam reñtur corruptum esse locum: atq; ita legunt: Quamobrem non de alia loquimur q̄ e sue: hoc est nullum adipem exungiam uocamus q̄ e sue. Frigida sententia: ipse locutionem probam defendo: ut sit sensus: Non de alia sue loqui eum q̄ de ea quæ rationibus uescatur: cuius adipem uiribus pollere dixerit: quasi non ita sentiendum sit de illis quas Caricis aut Cicere aut alio quod ad saginam ac luxuriam cibo pascimus: ut est apud Aristotelē: unde aprugnum aut Suillum iecur maxime sunt mirati ueteres sue hico pasta: quod græci ut inquit Actius Sycton appellant: hoc est ficatum.

Ex eodem. ix.

Taurino præcipua etiam in aere). Vetus lectio Taurino præcipua potentia etiā in ære. Itē. Flaminio sacrorum equum tangere non licet). Legendum Flaminio sacrorum: Nisi quis flaminium pro collegio atq; ut ita dicam magistratu flaminum accipiat. Atq; ut Dialitiū. ita flaminium quoq; sacerdotium dici posse credat. Item. Quin & sanguis eorum stupricam uim habet). Legendum Septicā ex Dioscoride: hoc est erodendi. Proinde huiusmodi medicamenta Græci uocant Septas.

Ex eodem. ix.

Item uentres qui centipeliones uocantur fugiunt). Codices antiqui non Ventres sed Vermes habent. Quod quidem si uerum est: nec Centipelliones: sed Centipedes legēdum putauerim. Sed & Vē tres probo qui Centipelliones uocantur: ut uerbum fugiunt: cum sequenti clausula iungendum sit. Quid autem significet inter uentres Centipellio: uulgaris & trita Lanionium uox ostendit. quartum uentrem interpretatur Gaza γυρὸν quem & abomasum uocauit. Quod genus edulii Iulius Pollux Taconas a Cratete Comico putauit appellatum: etiam si aliter in ea uoce multi sentiant. Corium certe uetus hodie quoq; uulguis Taconas uocat: propterea & Centipelliones fortasse nominati.

Ex eodem. ix.

Medulla perunctos seu ue cerui autumnali). Vetus lectio: Medulla perunctos seu ue cerui aut uittuli. Dioscorides quoq; ceruinam & uittulinam medullas antepont omnibus. item. Sardineam cū tantum ferre foliam hoc interesse arbitror). Legō: Sardiniam eum tantū ferre foliā. Hoc interuisse arbitror. Cæterum Pausanias i Sardinia prodit animal haberi lupum suo tempore uocati: sed Capro syluestri similem: hirsutiore tām pectore: cornibus non in directum eminentibus: sed pone auriculam muricatis intortis: tante uelocitatis ut nullum ei comparetur.

Ex capite. x.

Carice). Legendum Pharicon ex Dioscoride Nicandro Praxagora. ueneni genus idest: Athenæus etiam Phariacō appellat. item. De equis feris non scripserunt græci). Vetus lectio: de Equis feris. Plinius quoq; infra hoc capite: imprimis inquit efficax Equiterorum sanguis. Potest & seorsum legi: de equis feris ut. viii. libro Plinius. item. Prurigni cum uino prodest ad hanc & cornus ceruini cinis e uino). Scribendum arbitror non Prurigni sed Porrigini. Lepida græci appellant uitium in capite furfuribus simile: testis est Celsus agitur enim hic contra morbos capitis.

Cachetæ unde

Pityocampe quid

Caseus putris Saproscit græce Exungia est taurum ex sue

Ficatum

Centipellio

Corium uetus hodie quoq; uulguis taconas uocat

Pharicon

EX LIBRO

Ex eodem .x

Quomodo anguli oculorum a græcis Vtq non tedium animalis eius capillis increſcat. Antiqua lectio: utq non tedia animalium capillis increſcant: hoc eſt pediculi. Et infra. Pilis & palpebrarum uitis ſingulis occurrit. Vetusſi codices: pilis & palpebrarum uitis angulorumq occurrit. Sunt autem anguli oculorum quos græci Canthos uocant. Item. Caliblephari pari modo fuligo in hoc uſu temperatur. Exemplaria manu ſcripta: Caliblephariq modo & reliqua: ut ſit ſenſus: ad hunc uſum ideſt contra pilos incommodantes fuliginem præparandam Caliblephari modo eſt autem Caliblepharon ut ipſo nomine oſtenditur: medicamentum quo ſucantur ornanturq palpebræ.

Caliblepharon quid

Optime & lychno papyraceo. Legendum non tam lychno quod lucernam ſignificat: q̄ Ellychnio quod ex papyro tortū in lucernis uſit: ut ſi quando lychnion quoq in hoc ſignificatu legit. Ellychnio ſcribendum. putem. Item. Contra ruptas funiculas cum lacte mulieris. Lego non funiculas: ſed tuniculas: ideſt $\mu\eta\tau\gamma\gamma\alpha\sigma\ \sigma\phi\epsilon\alpha\lambda\iota\omega\mu$. Et infra. Fel bubulum cum oleo citreo & roſaceo. Scribendum fere putant non Citreo: ſed Cicino. Commédatur enim Cicinum a Dioſcoride aurium dolori. de oleo Citreo Plinius libro. xv. Dioſcorides nullo loco.

Ex eodem .x.

Liene item equi: cum oleo inſuſo per aurem. Legendum lichene item equi & reliqua. Quid autem ſit Lichen equi: & Dioſcorides & plinius hoc ipſo loco docent. & infra. Norumq quædam quotidie. dcc. cuſtodito numero fouere. Plinius libro undecimo quingentas aſinas a Poppea trahi ſolitas dicēdo conieſturam fecit aliquibus: hoc quoq loco non. dcc. ſed quingentas ſcribendum eſſe. Verum cōtra eſt. Non enim hic ſeptingentas: ſed ſeptingentes legendum exiſtimo. ut ſit ſenſus: nonnullas cutē fouere ſolitas quot diebus uſq ad ſeptingentas uices.

Ex eodem .x.

Etiannum lepras ac furfures tauri fel: addito nigro. Legendū Addito Nitro: ex Dioſcoride. Item Efficacior eſt ad id ſubulo ſeruorum generis. Legendum eſt Ceruorum: nō Seruorum: ex Plinio multis locis. Etenim ita nominantur a cornuum effigie ſubulas imitantium: eos græci $\pi\alpha\tau\tau\alpha\lambda\iota\alpha\sigma$ dicunt. Alioquin & Tibicines etruſca lingua Subulones appellabantur ut. M. Varroni placet: a Sibilo ut quidam arbitrantur. Ennius: Subulo finitimas propter aſtabat aquas.

Subulones tibicines

Ex eodem .x.

Matutinis ſumptū ad menſuram linguæ. Vetus lectio Ad menſuram ligulæ: hoc eſt cochlearis & acetabuli. Item. Aſinini pulli ſimum quod primum edidit poleam uocant. Ariſtoteles Polion appellari tradit: hoc eſt $\pi\omega\lambda\iota\omega$ initio partionis ante foetum aqua eſfundit. Plinius tamen Poleam duobus locis. Item. Taurini cornus ueteris ex parte iam cinis inſperſus potioni. Lego non ex parte iā ſed ex parte ima: alioqui ſenſus nullus Sed & ſupra quoq Plinius hoc ipſo capite: Ex cornus inquit buli ſummis partibus cinis.

Ex eodem .x.

Arrenicū qd

Cum charta armeniaca. Vetus lectio Cū charta & Arrenico. Eſt aut Arrenicū idem quod arſeni cum & auripigmentum: cuius uis reprimi & tolli excreſcentia dubium non eſt auctore Plinio Dioſcoride Galeno cæteris. Armenica uero charta uel nuſq gentium refertur eſſe: uel huc nullo mō pertinet.

Ex eodem .x.

Appendex

Cum caulibus hedere tritis ac appendicio. Legendū eſt ac perditio: ex uetuiſtis codicibus. Scio Appendicem genus ſpinæ dici. ſed hic de Podagris agitur: ad quas Perdition ſiue quod idem eſt Helxine medici commendant: inter quos eſt Dioſcorides. Præterea ut Appendicem latine dicas Appendiciū quis dixerit. Item non multo poſt. Cum & helſines parte æqua. Helxines ſcribendum non Helſines. item. In fumatum prius in foliis. Quid ſi legas in Soliis. Simile quid & ſupra hoc uolumine. Sunt autem Solia in balneis ut conſtat $\tau\upsilon\epsilon\lambda\omega\iota$ græce dicta.

Ex eodem .x.

Solia

Comitalibus Datur & lactis equini potus lichenæq in aceto. Scribendum Comitalibus dat & lactis equini potus Lichenq in aceto. Quid lichen ſit ſupra oſtendimus. item. Sideratus urina pulli aſini nardo adempto per coniunctionem prodeſſe. Scribendum eſt ex uetuiſtis codicibus nō per coniunctionem: ſed perunctionem: hoc eſt $\tau\eta\chi\rho\iota\sigma\tau\epsilon\iota\ \kappa\alpha\iota\ \tau\eta\ \alpha\lambda\omega\iota\phi\iota$. item. Et in follicitudo fellis. Legendū eſt Et in folliculo fellis.

Ex eodem .x.

Ephemerinos ab Imphimerino diſferunt

Eſt genus febrium quod ephemerinon uocāt. Vetus lectio Amphimerinon. Diſfert enim hoc ab Ephemerinon: q̄ Ephemerinon unius eſt diei febris nec ex putrilagine coorif: Amphimerinos uero quondiana eſt & ex humoribus corruptis pſertim pituita coaleſcit: Galeno Paulo Aetio. itē. Quar-tanis magi excrementa fellis cum digito bubonis adalligari iubent & ne recedant non remoueri ſep-teno circuiſu. Scribendum arbitror aut Ni recedant. aut Ne recidant. priore modo ſenſus erit: Nō quartana protinus reſceſſerit: non eſſe remouendum id quod alligatum fuerat. Secundo: ne recidant. malum ſit in ſeptem uſq acceſſiones continendum id iuberi.

Ex eodem .x.

Letargicos excitat aſini lien. Vetusſi codices Lichen: non lien. Quid autem ſit lichen in aſino & equo notū eſt ex Plinio Dioſcorideq ac cæteris. & ifra. Hidropicis auxiliatur urina ueſicæ apri. Dioſcorides Capræ non Apri.

VICESIMONONO

Ex eodem.x.

De punice qui in uaccarum utero). Legendum punice: nō Punice: auctor Plinius libro undecimo in iuuenarum inquit secundo uentræ pilæ rotunditate nigricans tophus nullo pondere.

Ex eodem.x.

Adeo ut etiam contra illata noxia ualeat). Scribendum puto: illata: non illita. id est cōtra ueneficia ex uentus codicibus.

Ex eodem.x.

Opis thotonicos). Sunt qui a morbo dictos putent qui Opisthoton uocetur: id est se magno labore suo inuenisse prædicent: cum multi alioquin magni nominis inquit uiri nescire faterentur iactatam re medicorum omnium subsellis ignorari potuisse miror a doctis uiris: sed illud multo magis quod Opisthoton id genus egritudinis appellari tradant: cū non Opisthoton sed Opisthotonos pronuciari debeat Meminit Dioscorides Galenus Onibasius Paulus Aetius: demum quisquis unquam quocumque loco lingua natione de medicina scripsit: atque ut medicos & auctores priores præteream: non ne id noster Merula in quodā cōmentariolo copiose: ut solet omnia exposuit & quisquis es obsecro ne hanc inuidiam ætati facias: ut res commentariis omnium detrita: nostris hominibus incomperta fuisse uideatur Neu tantum gloriæ tuæ cupias: ut publicæ facias iniuriā: præcipue cum id ipsum quo te miraris: nescias.

Ex eodem.x.

Somnos fieri lepore sumpto in cibis cato arbitratur uulgus & gratiā corpori nouem dies friuolo loco). Scribendum est ioco non loco. Itemque Somniferos potius quam somnos: idque adhuc uulgo creditur. Præterea in septem dies potius quam in nouem: Martiale teste: si quando leporem mittis mi Gellia dicis: Formosus septem marce diebus eris: Si uerum dicis si uerum lux mea narras Edisti nunquam Gellia tu leporem. in Alexandri quoque cæsaris uita mentionem facit huius rei Lampridius citato Martiale: quoniam quotidie inquit Alexander leporem haberet: iocus inquit poetis emerit quod multi septem diebus pulchros esse dicunt. eos qui leporem comedunt.

Ex capite.xi.

Talisque suum discordiam uim quandam inesse in incendiis). Legendum: Talisque suum discordiam quandam inesse in incendiis: ut sit sensus: Antipathiam quandam in incendiis habere Talos Suillos. Quod autem sequitur: si fimi aliquid egeratur & reliqua: separatim habet intellectum: hoc est nec ouem nec boues abactas recurrere faciliusque aut furto aut alia causa extrahi: si fimi aliquid egeratur a stabulis. in Romanis codicibus loco uerbi Suum: habebatur Similium. Item. Vel si pellicula ex eo collo induta galli iter erit). Vetus lectio uidetur sensum alium præferre meliorem his uerbis: Vel si pellicula ex eo collo induta galli inierint id est gallinas scandent: pellicula uulpina collo eorum circumdata.

Somnifosi
fiunt qui in
cibis lepore
sumunt & pul
chri in septem
dies

Antipathia
in incendiis p
bent tali suilli

Castigationes Plinianæ eiusdem Hermolai Barbari ex libro. xxix.

Ex Capite Primo.

Væ temperata & pertinentia erant). Vetus lectio non temperata: sed Tam parata: ut sit quod graeci uocant ευτροπισα. Scripsit & Galenus περι τροφης ευτροπισα αυραμεω. & ante Galenum multi: hoc est de parabilibus facultatibus. item. Sequitur inter initia scripsit illo mox recedente a uita sua placita mutauit. Aut certe ut antiq̃ exempla riasque inter initia ascripsit: illo mox recedente a uita sua placita mutauit: sunt autem placita quæ graece dogmata. item. Multos præterea medicos). Legendum forte sit Prætereo non Præterea: ut sensus constet. item. Quæ stertinus imputauit principibus). Legendum puto. Quæ uero Stertinius & cætera non enim sensus aliter constiterit. Si enim imputauit. ccl. qui poterat quingena? Sunt autem quingena sexcentaque idem quod quingenta sexcentaque palæmone auctore.

Ex eodem.i.

Census quæ quanquam exhaustis opibus exornata heredi sextertia. ccc. reliqueret). Lego Cē susque sitque coniunctio: non relatiui pronomen. Est autem sensus eas fuisse eius opes atque cēsum ut quæ Neapoli maximo impendio uiuus exornauisset: heredi tamen tercenta sextertia reliquerit. Romani codices apertius hoc modo: Censuique quæ exhaustis opibus Neapoli: ita auctus ut heredi. HS. ccc. relinqueret.

Ex eodem.i.

Quantū athena id est aruncius solus). Lego Quadragea Aruncius solus: hoc est sextertia quadragena hæredi solus reliquit. Nam si mercedis loco solus intelligatur habuisse quadragena hoc est. cccc. sibi esset ipse contrarius: quandoquidem Stertiniō & fratri eius maior infundebatur: & ipsi Aruncio ccl. mercedem annuam fuisse dictum est.

Ex eodem.i.

Nullius histrionū par ex quo de comitio equadrigario comitatu regressus in publico erat). Vetus lectio: Nullius histrionū par: ex quo de Trigario comitatu regressus in publico erat. Et n. Thessalum hūc cuius arrogantia ipudientiāque taxat: Neronis principatu: insolentē factū & ei familiarē fuisse intel-

HS. ccc.

Placita dicū
tur quæ gra
ce dogmata
dicuntur

EX LIBRO

Publius Vi-
ctor scripsit
de regionibus
urbis

ligit. Neronis porro studium aurigationis quis ignorat? Plinius superiore libro: Ferunt inquit Nero nem principem hac potione recreari solitum: cum sic quoque se Trigario approbare uellet. Huius uerbia Trigadi mentionem Plinius ultimo quoque huius operis uolumine facit: Ne equos quidem inquit in trigariis præferri ullis uernaculis animaduerto. ita enim scribendum puto potius quàm Tricariis. Publii Victoris testimonio qui de regionibus Urbis scripsit: Trigarium iuxta campum Martium fuisse memorantis. Apud Capellam quoque Marcianum Trigarii mentio est libro. ix. qui de musica inscribitur Trigarium inquit supplicantis semper germanitatis adueniet: hoc est: trigemina inquit illa mulier siue tres in unius nominis uocabulo conspirantes. Theſſalum Galenus mille locis in medicina citat uicit imperitiæ.

Ex eodem. i.

Eum crinas massiliensis). Vetus lectio non habet Eum: sed Tum: quoniam paulo mox dicitur: Ad floritate inquit eum præcessit. Sunt qui non Crinas sed Critias legendum putent. Item. M. Catone: cuius auctoritas triumphus atque censura etiam quanto non minimum conferunt: tanto plus in ipso est). Vetus lectio purior & Pliniana grauitate dignior. M. Catone: cuius auctoritati triumphus atque censura minimum conferunt: tanto plus in ipso est. ut sit sensus. illud quod ex triumpho & censura. M. Catoni accessit auctoritas & gloriæ: id uidetur minimum: quod autem ipse præstitit uirtute ac industria id esse maximum. Paulo quoque infra ubi legitur Ad expediendum). fortasse commodius sit Ad expediendum siue ad expendendum: scripsisse.

Ex eodem. i.

Quid opicus
sit & præter
opinionem
aliorum

Nos quoque dicunt barbaros & spurios nosque magis quam illos hippicos appellatione foedant). Co-dices antiqui: Nos quoque dicunt barbaros & spurios nosque alios Opicos appellatione foedat. Quid autem sit Opicus arbitramur esse uulgo cognitum: de quo multa in eum uerbum dicuntur ab enarratoribus poetarum: Et diuina opici roferunt carmina mures. Eudoxus Opicos italiæ gætem quandam uocari tradidit a linguarum colluione dicta siue a serpentibus quasi Ophicos. de Opicis & Strabo: sed & Aristoteles Theophrastus Thucydides: qui haud aliter fere Campanum omnem tractum & uicinas ei loca nominat.

Ex eodem. i.

Solam hanc artium græcarum nondum exercuerat romana grauitas). Vetus codices non habet exercuerat sed exercet. Multum refert ad ueritatem: historiae utro legatur modo. mihi certe plus placet antiqua lectio.

Ex eodem. i.

Iam uero & adulteria etiam in principum domibus ut euident in liuiæ drusi cæsaris item ualentis in qua dictum est regina). Legendum puto ex uetustis fere codicibus non ut euident: sed Vt Eudemius aut nomen alterius huiusmodi. Nec uetusti codices admodum repugnant. Mouet me uerbum Valentis genitiui casu positum. nota historia: hoc enim ipso libro Plinius inter initia Vettius inquit Valens adulterio Messalinæ Claudii Cæsaris nobilitatus. Credo & Liuiæ Drusi uxoris adulterum nominatum in scriptorum commentariis citatum esse eo legentes hæc remittimus.

Ex eodem. i.

Ac mortis arma aut archana præcepta). Vetus codices non habent mortis arma: sed mortis ar-ram ut ad illud quod supra mox dixit pertinens dolorum indicaturam. Et paulo. infra. Notum est: ab eodem archamide). Vetus lectio habet Charmide: ut sit is de quo Plinius supra: Ciuitatem inquit Charmis ex eadem Massilia inuasit.

Ex eodem. i.

Venditatio
quæ Annota-
menta Noni
Marcelli

Tyriace uocatur). Legendum Theriacea: qua & Theriaci Pastilli nominantur: quæ uiperarum car-nibus conficit aut certe contra bestiarum uenena proficiant: ex Dioscoride Galeno cæteris. Et infra: Ostentatio artis & portentosa scientiæ uenditatio). Legendum Venditatio. Huius uerbi honestissimus apud ueteres habetur usus: Ciceronem Fabium & complures alios. quod & Nonius Marcellus: annotamentis suis testatum reliquit. Est igitur uenditare pro eo quod est ostentare: hinc & forma & oratio uendibilis quasi plausibilis & allectrix.

Ex capite. ii.

Aesopum uocant). Scribo Oesippum ex Dioscoride ac Plinio inferius: ab oue dictum quæ græci Oin uocant: quasi οἶος πυρρὸς id est ouium sordes. Item. Quidam in testa torrendo conficiunt ne pinguedinem amittat utilem talem existimantes). Vetus lectio & Dioscorides: Quidam in testa tor-rent: donec pinguedinem amittat utile tale existimantes: id est: αὐχρὶς ἀπὸ τῆς πρῶτης ἀποβαλὼν τὸ λίπος.

Ex capite. iii.

Non opus est: eas in hoc usu rudiculis esse curatas). Legendum Radiculas non Rudiculis. est autem radícula quæ græci Struthion apellant: ea candorem lanis efficit: & Lanaria ob id uocatur a nostris. in hunc ergo usum Dioscorides & Plinius αἵ ποσειδωνος lanas quæri tradunt: hoc est non curatas ra-diculis & ita manu scripti codices lechitantur.

Ex eodem. iii.

Luteum & ca-
didum imo
distinguntur

Fiunt & tota lutea quæ uocant fuscata). Alii codices habent fuscata. ipse legendum fere arbitror Schi-sta: quoniam ab incubatu exempta quasi diuidantur & discedat utillum a candido. Nam & luteum & candidum dicit Aristoteles de animalium generatione tertio membranarum inter sese distinguntur: & i-cubante aut concoquenteque animal ex alba parte ouis cernitur: augetur ex reliqua. item & paulo in-fra. Oei tantum mensura pari). Scribe Olei: non Oei.

Ex eodem. iii.

VICESIMONONO

Angues ea numerus est ouorum cōuoluti saluius fauciu corporūq; spumis artifice cōplexu glomerantur. Scribendum arbitror: Angues in numeri ætate conuoluti saluius fauciu & reliqua. Itē Vtilissimum ad perfectiones. Legendū Vtilissimum ad perfectiones.

Ex eodem.iii.

Adipe autū curato ut dicemus additis erisceptro xyloballamo:phoeniceo tulo item calamo:singulorū pondere qui sit adipis cumino). Quaterna errata:Scribo:Adipe autum ut diximus Curato additis Erysiceptro xyloballamo Phoenice elate itē calamo singulorū pōdere qui sit adipis cum uino oia ex Dioscoride. Quod autem Diximus nō dicemus legendū sit liquet ex superiore libro.est autē Phoenice elate:quam Plinius alio loco palmam Abietem uocauit.

Ex capite.iiii.

Et in coenis deorum etiamnū ponitur:catulina addita talibus quidem epulis celebres fuisse:plauti fabulæ sunt indicio). Legendum:& in coenis deorum etiamnū ponitur:Catulina. Adiciālibus quidem epulis celebrem fuisse plauti fabulæ sunt indicio. Quæ autē sint adiciales cœnæ: plena sunt glossulariorum excartabula. De his mentio uel frequens est in Plautinis comœdiis.& nos uolumine.x.no tauimus.

Ex eodem.iiii.

Quæ arguisse non minus refert q̄ contra serpentes remedia demonstrasse:quoniam hæc morborum beneficia sunt). Quid si legas Veneficia: non sensus erit illustrior:ut cum illo dicto conferas qd̄ superiore libro per initia fere legitur:Quis inq̄t ueneficia innocenciora effecit q̄ remedia contra eos differens q̄ singulorum uiscerum membrorum excrementorum hominis sapes dixere:quo iusmodi Xenocrates fuit:ut Galenus meminit & incesit. Itē Caput quid dissecant (scythæ). Legendū est: Caput quidem dissecant Scythæ.

Ex eodem quarto.

Fiunt ex uipera pastilli:qui thernaci uocantur a græcis.ternis digitis utrinq; amputatis). Plinius hoc ipso libro Quaternis:Quatuor inquit digitorum mensura præcidi. Cæterum Dioscorides commentitium ait esse quod præcipiunt certam aliquam utrinq; mensuram amputari oportere. Item. Bubones pedes usti cum pulpagine herba). Vetus lectio:Bubonis pedes usti cū Plumbagine herba. Hæc ipsa herba redditur a Plinio superius.xxv. libro:Molibdena græce dicta:quoniam plumbum quod est genus uitii ex oculis tollit.

Ex eodem quarto.

Epiphoris inflammationibus fastidiis). Dioscorides inflammationibus. item. Quam solam ex omni tacito dixisse fas sit). Vetus lectio non Tacito sed Atocio est autem Atocion quæcūq; medicina conceptum adimit:hoc est partus spem intercept.

Ex eodem quarto.

Vocatur & rhachina nigro similis ore minimo (sub albo). Trigeminum erratum. Legō igitur ex Aetio: Vocatur & Rhagio Acino nigro similis ore minimo sub aluo. & sane Rhagion apud græcos Acinum paruum significat.

Ex eodem quarto.

Idem erat asiorcion). Vetus codices Astercion. Fortasse Astorgion:quasi discordialē. Itē Myrmecon formice similis). Nō aliud est hoc genusa superiore de quo paulo antefcribitur Plinio:unum inquit simile formicæ & reliqua. si græcos auctores p̄sertim Aetiū sequare uti subdubitē fere Plinium hoc loco non tam errore q̄ obliuione superioris dicti hæc addidisse:ut qui multos auctores legendo in Opistographos suos eisdem plerūq; res ex diuersis contulisset.

Ex eodem quarto.

Tetraganti duo genera). Legedū Tetragnathii duo genera:ex Aetio:ita uero inq̄t noiā a maxillarum nūero:quas græci Gnatos uocāt. Itē Hūc græci colorē uocāt & ascalabotē & galeotē). Vetus exēplaria: a non colorem sed Coloten. Aristoteles Coloton:hoc est καλωτο quē lacertæ genus facit Meminit & Plinius Coloti ut diximus. Item. Nec nisi pilos attingere). Scribendum Attingere ut sit sensus:Non ferre scorpiones nisi pilos attigerunt.

Ex capite.v.

Lacerta quam hysepa alii chalcidicen uocant). Legendum Sepa:non Hyssepa:ex Dioscoride. recto casu Seps dicitur a maleficio uidelicet:quia erodat quos momorderit. Est & serpens alia hoc nomine: de qua Lucanus Tabificum sepa dixit:& aufonius:An Libyæ ferele malum sit Romula uox Seps. Nicander Sepedona talem uocauit.

Ex capite.vi.

Et muscarum capita recentia prius folio ficulneo asperata). Scribendum Asperatis:hoc est Alopecias ipas folio ficulneo prius asperatas replent muscarum capita:hunc enim curationis eius morem docet Galenus Paulus Aetius & cæteri item. Cum creta cymolia). Legendum est Cimolia. De hoc Cretæ genere sequentibus indicandum erit. Item supra mox uerbum. Pruriginēs). Forte scribendum sit porrigines ut superiore libro dictum est ex Celfo.

Ex eodem.vi.

Item resipum ossa e capite uulturis adaligata). Alii codices non Resipū sed Eripū uel Esipum. Fortasse legendum sit item ægyptii ossa e capite aut uulturis adaligata. Et enim græci ægyptios & gypas uocāt:quos latini uultures fere. Sed Nicandes in Theriacis distinguit αἰγυπτιοὺς γυπτεστέ κοραστου. βρηρεα κρωσίου. Aristoteles si Theodoro credimus interpreti non distinguit. Romani tamen codices pro eo uerbo quod est ægyptum:habent etiamnū. Quid si Oesypum ut cum priore medicina iungas:Quid autem sit Oesypum alias docuimus ex Dioscoride ac Plinio.

Ex eodem.vi.

Hytopumq; cum myrrha calidum). Vetus lectio Oesypum non Hytopum. Etenim hic nō de medicinis herbarum agitur principali usū:sed de medicinis earū retum quæ habentur ex animalibus cu-

Adiciales
cœnæ q̄ Glos-
sulariorum
excartabula

Plūbago her-
ba Plumbum
genus uitii
oculos infe-
stans
Quid sit Ato-
cion Quid
Rhagion
apud græcos
Astercios q̄
Opistogra-
phos qui

Porrigo

EX LIBRO

iufmodi eft pinguedo illa cum fordibus lanitii ouilis:quam Oefypum uocari dictum eft.Eodemq; modo uerba illa quæ fequuntur.Vt omnia hylopo illinantur:legenda erunt:Vt omnia cefypo illinantur.

Ex eodem.vi.

Aut felle recenti axionis).Plinius aliubi & Theodorus & uetufti codices Afionis per.f.non per.x.
Nocticorasq; Noctuarum id genus maximum:quos græci quandoq; Scopas uocant:aliquando Nocticoraces:ideft
ululas:& quandoq; Otos quafi auritas:quia plumeas eminētes habent aures ut inquit decimo libro
Plinius item quod fequitur. Pluma auri modo micat).Legendū arbitror Pluma auriū emicat: An-
ftoteles ο δὲ τοσπερι ταωταπτερυγαςχει.Scopas tamen homericos Plinius:Satyricis:cum in-
dent motibus infignes fabulosos exiftimat.Erant & Aifcopes quafi Semperafiones.item. Appollo:
nius pritaneus).Vetufti codices modo putaneus modo Tyanæus. Fortaffe ut Pitaneus a pitana urbe
uel Troadis:de qua Plinius Mela Pomponius & cæteri:ue in Pelopōnefi.Fuerūt enim Pitane gemi-
næ ut monftrauimus.Aut Tyanæus:de quo Philoftrati & Hyeronimi & aliorum non plus testimonia q̃
præconia.
Ex eodem.vi.

Pitane gemi-
næ
Manna thuris
Thuris: māma una).Lego Thuris manna.Quid autem fit Manna thuris duodecimo uolumine & in
corollario ac Diofcoride:item. Medicamen id entheon uocatur).Lectio antiqua.Echion quafi di-
ctum a uipera quam græci Echion nuncupant.Scio & Entheon a præftantia remedii nominatū uideri
poffe.item.Hinc etiam fal pecori datur).Scribendum Hic non Hinc ut fenfus magis quadret.item.
Contra ferpentes additur & atollitur).Lego contra ferpētes additur & ad totidem ut uerbū Hoc
initium fit fequētis ambitus:hoc modo quidam & ad totidem uiperis utuntur in cibis.Aftipulatur &
uetus fere lectio.
Ex eodem.vi.

Fel perdicum cum mellis æquo pondere per fe uero ad claritatem Diofcoridis & hippocratis ut pu-
tant auctoritate).Lego Fel Perdicium cū mellis æquo pōdere per fe uero ad claritatē Dorcados Hip-
pocratis ut putant auctoritate.Eft aut Dorcas quam Theodorus apud Aristotelem Capræ conuertit
Diofco:capræ fel fylue:tris mire ad oculorum defideria cōmendat.Moueor:cum ex uetuftis exempla-
ribus fere:quorū me Politianus Florētæ primus admonuit:tum q̃ Hippocratis auctoritate alioquin
contentus effe poterat:nec priorem ipfo Diofcoridem nominauiffet.illud aut monēdi fimus:Diofco-
ridem:cuius nos uolumina in latinū uertimus:Plinio aut contemporaneū:aut nō multo posteriorem
fuiffe.tantum abeft ut eius testimoniū hoc loco citatū effe creditori fimus.Multos porro Diofcori-
des fuiffe non diffenferim.fed de hoc aliubi.
Ex eodem.v.

Arcuatim repens tractuq; contrahens fe).Legendū Tractu.nō Tractu.item de Blattis. Alterum
genus myiochon).Lego aut Myioecon hoc eft μυιοικον ex uetuftis codicibus & ex interpretatione
Plini:quia molarum fere fit incola:aut Mylacin ut Aristophanes:quanq̃ & gallinam Mylacrī in eo
mœdia fignificet:Polluci.

Castigationes Plinianæ Eiusdem Hermolai Barbari ex libro.xxx.

Ex Capite Primo.

Ec poſtea quiſquam dixit quomodo ueniſſet theſſeſſum religioſiſſimam urbem quō-
dam tranſiſſetq; ad theſſalas urbes).Vetus lectio:Nec poſtea quiſq; dixit: quomodo ue-
niſſet Telmeſſum religioſiſſimam urbem quādo tranſiſſet ad Theſſalas urbes.Telmeſ-
ſus in Caria:de cuius nomine ariſtophanes quandam fabulam uocauit: ut Menander
Theſſalam.Cicero in diuinationibus libro primo: Telmeſſus inquit in Caria eſt qua in
urbe excellit aruſpicum diſciplina.De hac urbe pluſcula nos libro.v.
Ex eodem.i.

Troianis itaq; temporibus chironis medicinis contenta eſt ſolo marte fluminante miror equidem
ac illis populis famā eius in tātum adheſiſſe).Lego Troianis itaq; temporibus cū Chironis medicinis
contenta eſſet ſolo Marte fulminante.miror equidē illis populis famam eius in tantū adhæſiſſe:alias
ſenius non conſtat:& uetuiſtos fere codices ſequimur.
Ex eodem.i.

Eſt & alia magica factio a moſe etiamnū & lotapea iudaïs).Legendū forte non lotapea:ſed iocha-
pela ſue iochabela:ex ioiepo:qui matrē Moſis ita nominauit.Hieronymus iochabeda.Pōt & iotapa
ta:quia & urbs hoc nomie in Syria ioſepho eſta cōditore:ut uerſimile eſt uocata.Magū aut fuſſe
Moſem & Poſſidonius & lyſimachus & Appollonius Molonis inſimulant: Sed eos ſecūdo cōtra Ap-
pionē uolumine ioſephus apertiffime coarguit.Qualis autē Plinio ſit quā paulo poſt Cypriam appel-
lat:nō autim quidē cōtendere:ſed de Chriſtiana eū ſenſiſſe ut ſuſpicer:argumēto eſt: q̃ apoſtolus:Paul-
us cū Barnaba:qui & Cyprius erat e iudæa nauigauit in Cyprum:in eamq; primū inſulā:nouū mūdo
Chriſti nomen inſulit:ut probabile ſit:Sergii Pauli eius inſulæ proconſule miraculorū magnitudine
attonitum:aut credidiſſe prædicanti:aut certe famā eius rei pertuliſſe Romā:unde religio Cypria uo-
can cœperit:quā ſecūdo noſter pluſq; uoluſſet glificētē inſenſus:ut tunc erat hoies:appellare Chri-
ſtiana horruerit.Fuit hæc ueteribus calliditas:ne dicā inuidia:quantū poſſent ſupprimendæ mentio-
is de Chriſto:inſtant:ut quod Lactantius ſcriptū reliquit:multi per imperiā Chreſtū non Chriſtū uoca-

TRIGESIMO

si crederent illud quoque in Suetonio de iudeis Chresto ipsulfore tumultuantibus de ipso Chresto itel
ligendū uidet Orosio. quod mihi minime placet: & ad illum modum sensus agerrime coerit. quanq
de iudeis sub Claudio cecitis Philon iudeus qui eadem ætate fuit: multo cōmodius ac similis uero q
Suetonius exegit. Pausanias iudæū Heroa coli patris in Pelopōneio permittente Adriano principe
cōmemorat: Christum Andrea uel intelligens qdē: sed nominare tamen nō iustitēs. Nā Dion Suetō
nius & Tacitus: quē Tertulianus mēdaciōe loquacissimū appellat: sicubi Christianos uocant nec con
uiciis nec bile tēperat. Reuerentiores multo Capitolinus & Ammianus sunt Sed nec Cinaræcos illos
sacerdotes in tēplo Veneris Paphiæ significat hoc loco Plinius. Sectam enī illā ut ex Tacito Cornelio
sumi potest: neq; Romani arcebant neq; græci. Magnam fane iudæorum uim in Cypro insula fuisse
refert Eusebius in Traiano.

Locus in
Suetonio

Tacitū Ter
tulanus mē
daciōe loq
cissimū ap
pellat

Ex capite.ii.

Nāq; ea quæ a spheris & ex ære & stellis & lucernis ac peluib; securib; & multis aliis modis
diuina pmitit. Lego Nāq; & ex aqua spheris & reliqua: ut libro. xxviii. diximus uetusta exēplaria. se
cuti & q; Hydromantiam uocari eam magicæ partē constat quæ per aquam agitur: de qua & Plutar
chus in Cæsare & Alexander in Topicis Quam uero peluib; exerceant: Lecanomantiā græci uocāt
scut Axinomantiā quam securibus: ut alibi est dictū Strabo Lecanomantas & Hydromantas in Per
sia frequentes tradit. Paulo autē infra ubi scribitur. Nec quicq; generosius ualuit. Ipse legerem Vo
luit: non Valuit.

Ex eodem.ii.

Magus ad eū mithridates. Legendū cenfeo: Tiridates. de quo in Nerone Suetonius & Tacitus: &
septimo itēq; tertio ac trigesimo libro Plinius. Erat & Romæ in septima regione quæ uia lata diceba
tur locus ab equo Tiridatis. regis Armeniorū nomen habens ut. P. Victor ait. Et infra. Navigare
uoluerant. Lego Noluerat: ut sensus habeat: Nauigatione Tiridatē ut Magum abstinuisset: quoniam
ut post Strabonem Eustathius quoq; affirmat ουτς ουρον ορις προταμον ουτς πι τροπται ουτς
λουοιται οι μαγοι. Et infra. Magicis etiā cecenis eum inuitauerat. Vetus codices nō inuitaue
rat: sed inuitauerat.

Ex capite.iii.

Esopum cum galla. Legendū hic & paulo inferius Oesypum: ut supra diximus. Itē. Araneorū
telæ candidæ: & quæ intra bulbos paruæ texunt. Lego Araneorū telæ candidæ & quæ in trabibus
paruæ texunt: ex Plinio aliubi dicente in cōgnationibus: quod hic in trabibus. Et infra. Prius acu
compunctus. Lego Cōpunctas: hoc est Vitiligines.

Ex eodē.iii.

Tauri uocant scarabei terrestres hircino similes. Legendū est nō i hircino sed Ricino: ex uenestis
exēplaribus & Aristotele. Itē. Hæc quoq; quas melolonthas uocamus stomachi dolorem sedāt ap
plicatæ sæpius. Legunt antiq; codices hoc modo: ii quoq; quos Meliteos uocamus stomachi dolorē
sedant applicati sæpius. De Catulis Melitæis Aristoteles Strabo Plinius aliubi. Habentur quidem &
Melolonthæ: sed inter Scarabeos: ut est apud Aristotelem. Arbitrariū sit & hoc. Dicunt autem Me
lolonthæ: ut inq; Pollux a quibūdā Melolanthæ: quia pomis arborū florentibus fere proueniunt.

Melithei Ca
tuli qui

Ex eodem.iii.

Laudatissimæ autem sunt africanæ ex iis olitanæ. Quidā legunt Ex in Olitanæ aut etiā solitanæ:
ut Plinius libro nono: & infra. Fluuiatiles & albæ uirus habent: necnō syluestres stomacho utiles.
Legendū est Stomacho inutiles ex Dioscoride. Item. Quidam torrentis sextarium in patina do
nec candidæ fiant excoquunt. Vetus lectio: Quidam torrent ex iis sextarium in patina donec candi
dæ fiant.

Ex eodem.iii. de Gryllo.

Tryxalis græce uocatur. Aelianus Troxalin appellat sexto de animalibus uolumie iis uerbis
σιωωσα τρωαλις. Et infra. Grauiissimū uitium apuleios appellatur. Legendum forte sit nō
Apuleios sed ileos: cum excrementa in stomachum resiliunt: atq; inde per os redduntur: omninoq;
testini gracilioris morbus ita dicitur: Celsus Galenus cæteri.

Ex eodem.iii.

Siftit & Anatū masculorum sanguinē. Vetus lectio habet Sanguis: nō Sanguinem. & ifra. Pa
lumbus ferus ex posca decoctus at hippodidis ex uino. Vetus lectio uice illius uerbi At hippodidis: ha
bet Atipodis. Neutrū menda caret: ipse legendum arbitror Apodes sunt enī ut inquit Aristoteles &
Plinius hirundinum specie quas & Cypsellos uocamus hodie in Venetia prouintia. Apodes uero qa
ulū pedum careant.

Ex eodem.iii.

Si canuli priusq; uideant applicentur Striduo. Legendū Triduo. Itē. Quidam adiciunt pōpho
lium. Lego Pompholigem. Quid sit autem Pompholix: & Dioscorides & Plinius in metallicis.

Ex eodem.iii.

Succus coclearū punctis & uocatus irrita depellit. Legendū est illita: hoc est aluo: nō irrita: ex anti
quis codicibus. Item. Funditii eum in augurio uitalium habent. Vetus lectio nō Fūditiū eū: sed Fū
ditum. Qui sint Funditii nō inuenio: ut ppterea fere putem legendum sic: Eūdem in augurio uitaliū
habent. i. Ricinū. siqdem littera. e. in litteram. f. p errorem ut sit mutata: facile præterea in reliqs eius
uerbi partibus deprauatio confecta est.

Aues quedā
sunt ex gene
re hirundinū
Cypseli di
cte & apo
des qa ulū pe
dū careant

EX LIBRO

Ex eodem.iii.

Stellare pro inuidere
Crimen stellionatus
Quia nullum animal fraudulentius inuideri tradunt. Legendū inuidere: quandoquidem & stellare uerbum pro inuidere ab huius animalis natura capitur: sed & maledicta hinc & stellionatus crimē & stellaturam accipere. in hīstoria Spartiani, Tribunos qui stellaturas inq̃ militibus tulissent: capitāli poena affecti. De inuidia huius bestiae Appuleius in magia. & Plinius octauo libro: Senecutē ait de uorare stellionē ut praecripiat comitali morbo remedia. & ifra. Pseudospecē. Scribe Pseudospecē cen quali fallam mentitāq̃ uespam: σφικα Græci dicunt eam.

Ex eodē.iii.

Et in tertianus fiat potestas experiendi quoniam miseria spei deiecta an ne aranei quem lycū uocant: tela. & paulo infra. Prodest. Legendum est Profit: non Prodest. Verba porro illa Quoniam miseria spei deiecta: nullum sensum habent. ut decurtatum proinde locum esse nemo dubitet. Coniectura ergo unius uerbi uetustis in exemplaribus reperti emēdauimus in hunc modū. Quoniam eius erit copia spei de tecto: habetur enim uerbū Copia: in omnibus fere manuscriptis codicibus. Est autē intellectus experiri quemq̃ in tertianis posse remedium quod ex aranea primitur. quippe quod parabile sit omnibus: eiusq̃ spei copia de tecto cuiq̃ suo conlter.

Ex eodem.iii.

Igni sacro medetur oesypum cū pompholionio. Scribe cū pompholyge: ex uetustis codicibus ut supra demonstratum est hoc ipso capite. & infra. Item lacerta uiridis adalligata uiua in eo uase qd capiat. Fortasse legendum sit: in eo uase: quo cibum capiat. & infra. Cū cinere punice & salis ponderē. Legendū puto aut Cum cinere Punici hoc est Mali granati: aut Puniceis: hoc est cum scobe Puniceis: quod & magis pbant uetusti codices: Nam & usum Puniceis ad ulcera comendant Dioscorides Galenus ceteri: Erratum simile inuenias & alibi superius. Satis abunde sit uel iemel quæ minuta sunt attingere.

Ex eodem.iii.

Placidus grammaticus
Prima auctoritas mellis
Hymetto ē secunda cycladū & Siciliae
Reduiuas. Lego Reduiuas ex Festo: quāq̃ Placidus quidam grammaticus Reduiuas etiā proferpentium exuiuas intelligit. Et infra. Cum pice liquida uel simbolo & melle. Lego Cū pice ligda uel simbio melle: Dioscorides: Prima inq̃ mellis auctoritas Hymetto: secūda Cycladum & Siciliae: quod simblum uocamus. & infra. Superpositis lanis quæ Deinde suffundant. Vetus lectio nō deinde sed Subinde: hoc est frequenter: atq̃ ut proprie dicam: identidem. & infra. Cum radice lappatoria. Scribendū puto: Cum radice Lapathorum: nam radix lappatoria nūq̃ legitur.

Ex capite.iiii.

Candoremq̃ & liuorem corpori afferunt. Scribendū non Liuorem: sed Leuorem: id est λεωτερον quod complanationem & teritudinem significat.

Ex capite.v.

Pedicularis morbus
Tyria uero maciatio corpore pota & mēbrana senectutis anguiū triduo inhihet. Romana lectio non Tyria sed Phthires antiqua Phthirias. ipse Phthiriasen hoc modo: Phthiriasen a toto corpe pota membrana senectutis anguiū triduo inhihet. Si enī uerbo Phthirias addideris litteras duas sequentis uerbi: Phthiriasen efficies: hoc est pedicularem morbū. Plinius priore libro de uipera: Pediculos inq̃ exto corpore expellit. pruritus etiam summæ cutis. Cætera quæ ab aliis dicunt hoc loco: nō minus fordida & obscena q̃ fabulosa sunt: Plinium uidelicet præcipere. de uorari pediculos: nec id satis esse: sed e corpore defuncti alicuius atq̃ adeo per uim occisi.

Castigationes Plinianæ eiusdem Hermolai Barbari ex libro. xxxi.

Ex capite Secundo.

Aenaria Inarime & præsecuda & nūc ischia
Lix frigida alibi calida alibi iuncta. Vetus lectio nō iuncta: sed iuncta: hoc ē q̃s græci uocant υδατα λιπαρά de qbus infra hoc ipso libro Plinius: atq̃ ante ipsum Vitruuius. itē. Sic ut in trebellis. Scribendū Sicut in Tarbellis: ex Strabone Cæsare: Lucano Plinio in Aquitania libro quarto. itē. Numerū Deoz̃ nūminibus uariis. Antiqua lectio Nominibus. itē. Enaria. Scribendū enaria per. æ. a statōe nauis Aeneas ut ait Plinius. Dicitur hæc & inarime Pithecussaq̃ nūc ischia. De nomie oppidi Coxendicis imaginē præbentis in monte.

Ex eodem.ii.

In pyrrhea flumen quod aphrodision uocat̃ steriles facit. Theophrastus & Athenæus in Pyrrha: non in Pyrrhea υδαρ τι γενομε παρογομορ ευθεσσι ατο επιρραδα αγομορ. Sunt autem Pyrrha multis locis. De Magnesiaca fortasse hic accipitur quod si uerum est: fere subdubito: non aphrodisiū sed amphrysium uocari annem eum. Celebratur enim hic in Magnesia Thessalia: Straboni: Plinio: Pœtis. I. ucanus: Qui flumē puro irrigat amphrysus famulatus pascua phœbi. Papinius: aut amphrysio pastor de gramine carpsi. Plura de hoc Ouidius & ceteri.

Ex eodem.ii.

Eudicus i heftia. Hestia lego Thessaliae ptē fuisse Prolomæo Strabōi ceteris. Homero at̃ & Thucydidi oppidi i Eubœa. Steph. & i Acarnania urbē tradit heftia: heftia nūq̃ itē. Cathari cadōrē facere. Legedū Crathi: Strabo: Pli. Lycophrō: Aelianus: uetusti codices. Ouidius: cratis & hic tibarīs

VICESIMO OCTAVO

uestris cōterminis oris dictus α πορως κρασεως quoniā duobus amnibus in Aegis Achaiae miscet unde nomē in Italiā trāslatū est. Euripides ου γγραι μει καλ λι γεωωρ ο ξεμαος χαιταμ πυρσαι μωρ κρασις. Notauit hoc & Merula: ne quem laude sua: quod eodem compertum habeam: de fraude. Et in fra. Ad halliamonē). Vetus lectio ad Haliacmon. De hoc amne in Macedonia Strabo Plinius & ceteri.

In leucis arcadiæ. Vetus lectio. In lufis Arcadiæ. Paufanias quoq; Lufos urbē in ea terra collocat quā Polybius Lufas in mōtanis agri Clitorii apud quos a Melampode peribent Curatæ Proeti filia: in Dianæ fano. inde haud pcul fontē eē in agro Cynethensium uicino: cuius aqua pota morfos a rabi da cane liberet. ob id Alyfson uocari Stephanus λουσοι πολισ αρκαλιας ο ποιν μελαμπουσ ελουμε τας προιτου ορεμ λουσιος και λουσιατης.

Ex eodem. ii.

Ad trophoniū deum iuxta flumen erynum). Antiqua lectio nō Erynū sed Orchomenon. Est aut Orchomenus ad Lebadiā Boeotiae ubi Trophoniū colebat. auctoribus Strabone Paulania ceteris. & infra. Mutianus andriæ fonte. sed andri e fonte. Plinius secūdo uolumie. in andro inqt insula tēplo Liberi patris fontē nonis lanuariis semper uini sapore fluere Mutianus ter consil credit. Paufanias λεγουσι φησιμ αρκαριοι παρα ετοσσις εστου λιομνσου τη εορημ ρει η οιομρ αντομα πορ εκ του ερου. Hoc ipsum fere in Naxo quoq; ac locis aliis coningere Diodorus scriptum reliquit.

Ex eodem. ii.

Theopompus in scotis lacū esse dicit. (Vetus lectio. in Scotiis. Sunt aut Scotiis in Macedo- nia & Thessalia. ut quarto libro diximus: quarū altera insignis est uictoria Romanorum cōtra Philip- pum regem ad Canis caput: ita locus appellabatur ubi. T. Quinto Flaminio duce pugnātū est: Nā Scoti Britanniae sunt populi non pridē cogniti ueteribus quorū mentidē Claudianus & Sidonius poe- taz faciunt.

Ex eodem. ii.

Duo sunt fontes cyllon & Gyllon ab effectu græcorum nominū dicti. Vetus codices: Duo fon- tes Clæon & Geion ab effectu græcorum nominum dicti: hoc est ab effectu plorandi Clæon: ab effe- ctu ridendi Gelon.

Ex eodem. ii.

Gannone est fons calidus). Scribendum Cranone. Athenæus εμ κραωμ λει γε ημ υλωρ ηουχη εερμω ο λιατηρ κραιμ τα πορ οι πορ επι λυω και τρεσ ημερας. Erat autem Cranon in Thessalia ut Hecateus inquit oppidum iuxta Tempe. in Magnēia Plinio & Straboni dictum: ut quarto libro exposuimus: ubi nunq; plures duobus corui sunt: quod & decimo uolumine ostenditur. Fuit & in Epi- ro Cranon Theopompo Plinio. Straboni Ptolomæo. Fabius Quintilianus urbem in qua triclinium illud supra conuiuias corrui: unde ars memoriae inuēta sit: alios tradit Pharfalum: alios Cranonē cre- dere.

Ex eodem. ii.

Sunt & mattiaci in germania). Quidā Mogunciaci. isigne id oppidum est Germaniae uisum a no- bis Rheno appositum parte quæ Galliae Belgicae contribuitur: auctore Tacito Antonino Ptolomæo Ammiano. Sed Mattiacum tamen legendū est. in Germania id habetur. Iōgeq; a Belgis atq; Rheno: stadiisq; a Mogontiaci plus minus. M. cccc. ex Ptolomæi ratione. unde pilas Mattiacas poeta Martia- lis pro sapone dixit: quæ alibi spumam causticam & spumam batauam nominat. Et infra. Quanq; inter uitia operis). legendum est inter initia operis.

Ex eodem. ii.

Ctesias tradit siderim uocari stagnū in indis in quo nihil innatet sed omnia mergantur). Strabo Silian non Siderim εμ τη τωρ η μλωρ ορει μη σι λιαμ ποταμου ημ η ω μη λερ επι πλει. Hoc aut nec Democritum nec Aristotelem uideri credidisse. In Diodoro amnis idem σιλλα non σιλια scribit: Sed & in indica historia siue illa Arriani sit siue alterius: unde populi quoq; Sillii. Est autē & amnis & fons eodem ibi nomine.

Ex eodem. ii.

Neptuni fons limyræ. (Verbum Neptuni superuacū est in uetustis codicibus: in quibus sane Tē plum legitur nō Neptuni: quanq; & hoc corrupte. tum ex Athenæo ac Plinio sequenti libro: qui fontē eum in Lycia Apollini sacri dixere: nō Neptuno. Et infra. In siciliæ fonte phinthia). Ptolomæus ur- bem Siciliæ Phinthia & alteram nō procul Lilybeo Pinthiam nominat. Nam quod in Plautino milite Phinthia legebat: quasi Regis nomē alicuius: nos Pythia correximus: ut supra quoq; dictum est.

Ex eodem. ii.

Cuius Gurgite periuri necant parthi uelut flama urente). Vetus lectio: Cuius gurgite piuri notā- tur pati uelut flama urētē in Sicilia quoq; Stephanus fontē esse tradit Palicanū uocatu: quoniā iuxta Palicos fratres sit in eū inqt tabella mittitur a iuratis: quæ si uerū dixere: fluitat: sin falsum mergit: & ipsi continuo flāmant: Fontē ipsum decē fistulis aquam reicere in altitudine cubitoz: senū: putes in- undatū in loca circū oia: sed. prius coire denuo in seipfam. Quod aut hic dicif. Brietum). codi- ces antiqui Brieciū. sed & libro qnto Plinius in bitynnia briazum & Aleon amnē cōmemorat: ut Ap- poleius fortasse adhuc deū siue locum alluferit octano libro: ubi ait Gallos illos & Phrygas ad uilla possessoris britū peruenisse: priuūq; phanaticos religionis suæ motus adhibuisse.

Nemo de-
fruciandus ē
sua laude
Vbi curatæ
sunt proci ti-
liaz

Fontes duo
sunt ab diuer-
so effectu no-
minati Gelō
Clæon

Vbi ex rui-
na triclinii
Ars memo-
riæ iuēta est

Pilas Mattia-
cæ quæ

Error i Plau-
to correctus

Vtinam talis
fons esset
apud nos

EX LIBRO

Ex eodem.ii.

Ad fontē aliuo appositū). Scribe alueo: quod & sequētia pracedētibz adiūcta & Romani ac uetusti
cedices ostendūt. & ifra. In achaia ad pheneū). Melius in Arcadia q̄ in Achaia: ex Vitruuio Var-
rone Papinio Strabone Plinio Solino Pausania: de quo uolumine secūdo latius nūc & illud addimus:
in Arabia quoq; & Alibi Stygis aquae genus fundi. Ptolomaeus auctor. Ex eodē.ii.

Necare aquas Theopōpus & i thracia apud cychros). Vetus lectio. i Trechea. Herodotus ad ther-
mopylas aquae calidae sunt: quē locū uocant Chytros. Theophrastus quoq; lib. v. de causis plantarum
Chyttron locū eū uocat cauū & stagnantē infalubremq; in Thessalia. Porro Thermopylae iuxta urbē
Thrachina sitae sunt auctore Plinio. Alioq; & Trachinia quoq; dicif. Straboni: & Trachea Herodoto
itēq; Trechea. Etia si Theopōpus auctore Stephano Chytropolin in Thracia locū esse tradidit: sed &
oppidū in Cypro Chytros appellat: a qua Chytini dicant. A Chytropoli Chytropolitae potius. Fuit
quidē Cychrios uicus sed prope Salamina: quo & ipsa quoq; Salamis cychrae cognominatur ut in-
quit Strabo. Vitruuius quoq; ubi de aqua tali meminit foedissime corruptus est: & Crobs in thracia
lacus inquit est ex quo non solū qui biberint moriuntur: sed etiam qui lauerint. Nihil audeo mutare:
occasione diligentioribus & uacuis exhibeo. Ex eodem.ii.

Quot mōis
Thermopila
uocetur

Crobs i thra-
cia lacus bi-
bētibz mor-
tifer

Euripides' ca-
nis morfu pe-
nit i macedo-
nia
Clarii apolli-
nis delubri
ubi sit

In perperenis). Legendū fere uideretur q̄busdam in Parparoniis: ex Stephano qui ait. Parparon
Asiae regio aeolica: ubi thucydides decesserit. Idē auctor & Perinē uocari eam tradit: Strabo tamen &
Plinius perperenem. Quod autē in Macedonia sepulchrū Euripidis poetae haberi scribit. idē Vitru-
uius confirmat. Pausanias Athenis monstrari dicit. sed fieri potest ut cenotaphiū id fuerit. Etenī Euri-
pidem canis morfu extinctū in Macedonia legimus ad locū Bormiciā: a Bormio dictū monte ut cōi-
cio: cuius in thessalia mentio facta est. Canes eas ut ait Stephanus Esterincas uocant indigenae. Poeta
ipse Trapezas. Ex eodem.ii.

Lebedonemq; alluit Riuis in quo saxa i altitudinem crescūt). Vetus codices Lebedon nāq; alluit
rinus & reliqua. Est autē Lebedos Colophoniorum prope Apollinis Clarii delubrum in ionia: cuius
aquae calidae omniū quae mari proxime sunt balneis laudatissimae suauissimaeq; habentur ut inqt pau-
sanias. idē paulo infra: Est ales inqt Colophonae fluminis oīum qui sunt i ionia frigidissimus. Lebedo
autē balneae hoibus & miraculo sunt & usui. Auctor idē Auelonta uocat cum amne cuius aqua in Co-
lophone frigidissima haberi scribit. Ex eodem.ii.

In eurimenis). Scribendū p. y. Eurymenis. Sūt autē Eurymenae i Hecataeo oppidū Thessaliae. Plinio
Macedoniae. Quod autē sequit. In scyretico metallo). De Scyro insula uidelicet intelligas. Strabo
αι των αι γαρ αρεται των σκυριων και τα μεταλλα της ποικιλας λιθου της σκυριας. nam &
Scyros ut inquit Eustathius appellata est: quia σκυρος dicatur salebra & asperitas praefertimq; id ge-
nus lapilli quod cum marmor ceditur exilit. Ex eodem.ii.

Quo nomie
uocet Lapil-
lus q exilit cū
credif mar-
mor

Nam miofae in macedonia). Legendū: Nam Mieze in macedonia. Est autem Mieze oppidū ma-
cedoniae qd olim Strimonii uocabant a Mieza Beretis Macedonis filia cognominatum: auctor Ste-
phanus. De Mieza uero & Plinius lib. iii. & ceteri. Ex eodem.ii.

In phaulia cheronnesi rhodo). Scribendū puto Rhodiorū: de quo & iferius hoc lib. Rhodiog; in-
quit fons in Cherōneso nono anno purgamenta egerit. Est autē Cherōnesus haec in Caria: ubi Gnidus
oppidū extrema eius obtinet: auctore Plinio Ptolomaeo ceteris. q̄q; huic uicina Cherrōessius ē altera:
ubi Halycarnassus & fons ut inqt Strabo salmaces: de quo tamē multa graeci latiniq; Seneca: Est itiq;
in Cherōneso Rhodiog; fons q post magnū iteruallū tēporis foeda quaedā turbidus ex imo effundit
donec liberatus eliquatusq; est: ubi tamē corrupte nō Rhodiog; sed Chodiog; quādoq; legebat: sicut
haud multo post: Circa Messenem & illas: scribendū est Mylas. ita. n. in Sicilia uocat locus: ut secūdo
libro indicatū est. idē Seneca: Fuit inqt aliquādo aquarū inops humus. sed cū Gallog; gens a Cassan-
dro obfessa in illā se cōtulisset & cetera. Scribendū est nō Humus: sed Hæmus: ex Theophrasto ac Plinio
(superiore capite. Ex capite.iii.

Emendat' lo-
cus apud Se-
necam

Etia limi nō alius inesse plus aut animalū quae amplius faciūt tediū). Verbū amplius: i uetustis co-
dicibus nō legit. Et ifra. Vnus in toto orbe tradit fons aquae iocunde olentis in messopotamia ca-
bille). Vetus lectio Cabure. Sed & Plinius libro pxime sequenti Caburā nō Cabillē scribit. Porro Ca-
biria iferioris Asiae Cappadoci ciuitas ē: q̄q; & in Boeotia populi sunt Cabirii. Est & Cabile urbs: sed
in Thracia: ut auctor ē Polybius. Et ifra de aqua martia. Fornicibus istructis p̄ductū). Vetus lectio
Fornicibus istructis p̄ducta. itē paulo ifra. In uillas & suburbana decoquētibz publicā salutē). An-
tiqui codices habent Detorquētibz. Extimandū relinquo. Ex eodē.iii.

Tophus la-
pis quō
graece

Donicum ad aquam uentū est sine arena tophus surgit). Vetus codices sunt e quibus ita restitue-
da uidet esse lectio. Cū ad aquā uentū est sine arenato opus surgit. sequit. enim ratio: ne uenae obstru-
antur. Vitruuius octauo libro unde Plinius haec accepit: Secundū inquit puteū dextra ac sinistra deso-
diantur aestuaria: ita enī quādamodū per nares spiritus exacti dissipabunt. cū haec sic explicata fuerit
& ad aquā erit peruentū tunc sepiatur structura ne obturentur uenae. Est autē Tophus lapis qui grae-
ce dicitur Porus a Vitruuius: producta prima.

TRIGESIMOPRIMO

Ex eodem.iii.

Athenis & neachronos nimboſa æſtate frigidior eſt. Legédum: Athenis Enneacrunos & reliqua. Enneacrunos
Nomē fontis eſt Enneacrunos a pyſſitrato cōditi: auctores Pauſanias & Thucydides: a numero ſaliē-
tium dictus: quos græci κρουνοῦς appellant hoc eſt fiſtulas aquæ ductus ue. Noſtri uero ut dixi Saliē-
tes uocant: Vitruuius frontinuſq;. Verba ſane illa quæ habentur paulo ante: hoc eſt ſimili ratione por-
tus & oppidi: uidentur ad clauſulam hanc referri ex Vitruuii octauo. Hæc inq; maxime conſideratur
Athenis ibi enim ex eiufmodi locis & fontibus naſci uſq; ad portū Pyrrheū ducti ſunt Saliētes: e qui-
bus bibit nemo ppter eā cām ſed lauationibus & reliquis rebus utunt. bibūt autem ex puteis & ita ui-
tant eorū uitia. Itē. Nimboſa æſtate frigidior eſt deinde in maximo æſtuq; puteus in iouis ortu. Nec
in uetuiſtis codicibus nec in Romanis uerba illa tria reperiuntur: deinde maximo æſtu. uidetur enī ex
præcedenti clauſula ut fieri ſolet plerunq; repetita.

Ex capite.iiii.

Velut in narmeniſi agro). Vetus lectio Velut in Narnienſi agro. nā municipes eius loci Nartes ap- Nartes
pellabantur: ut antiqua marmora oſtendunt. Ex capite.v.

Arethuſam ſyracufis ſimum redolere ppter olympia). Vetusſti codices nō propter Olympia: ſed
per Olympia. Strabo ἐν ολυμπίαις & Seneca iis diebus Olympia ſunt: uictimarūq; ſter-
cus ſecundo flumine illic redundat: Vt ſenſus ſit: aquam fontis eius q̄diu ludī agunt Olympia olere ſi-
mū: quoniam inquit Alpheus in eam inſulam ſub ima maria pmeet. Celebrantur autem Olympia in
Elide: cuius oppidum piſam amnis Alpheus præfluit. Arethuſa inq; Plinius fons eſt ſyraculanus i quo
reddunt iacſa in Alpheum: qui per Olympiam fluens Peloponneſiaco lateri inſunditur. Timæus &
Phialam quæ in Alpheum ceciderat: & fordes alias in Arethuſa reddi p id tēpus ſcribit: quod & apud
Strabonem legitur: etiam ſi non credat ipſe Silius: Hic Arethuſa ſuum piſcolo fonte recepat Alpheū
ſacræ portantem ſigna coronæ.

Ex capite.vi.

Commifſuris pixidatis). Scribendū Pixidatis. Huius autem de quo hic agitur præcepti rationē i-
terpretationēq; Frontinus & Vitruuius penultimo libro cōtinent. & iſta. Sicut in ſegeſta Siciliæ).
Scribendum Egeſta. Philon ἐγχεῖα πολὺς σικελίας ἐμβαθεῖα υδατὰ ἀπο ἐγχεῖου τρωος. Stra-
bo ταμεὶ σελημονταια υδατὰ κατὰ μετὰ ἀλμυρὰ εἰς τὰ ἀλάαι γέεται ἀποτιμα.

Ex eodem.vi.

Phthiade aſpide reſperſis). Legendū pyade aſpide reſperſis. Sunt enim aſpidum tria genera: Cher- Tria genera
lidonia: Cherſæa: Ptyades: a ſputo dictæ. Pryaden fuiſſe quam Cleopatra ſibi admouentis teſtis ē Ga-
lenus. Ex capite.vii.

In baſtris duo lacus uafſi alter ad ſcythas uerſus alter ad darios). Legendū fere ſit Arios: non Da-
rios: quanq; Baſtriana inter eos quaſi media locatur Arios a Meridie: Scythas a Septentrione ſpectās
auctore Ptolomæo. Alioquin & Dardis regio uocatur Arianæ quædam pars: teſte Plinio: ut & Dari-
os quis poſſit defendere. & infra. Ad Stitium in cyprio). Vetus lectio Ad Cittiu. & infra quoc; ubi
dicitur. Quem ſitui appellamus). Scribe Cittieu: ab oppide Cypri Cyttio: unde Cittieus Zeno: au-
ctores Strabo Plinius cæteri.

Ex eodē.vii.

Apud baſtros amnis ochus & xerxes ex appoſitis montibus deferunt ſalis ramenta). Legendū ar-
bitror nō Xerxes: ſed aut iaxartes ex Plinio in ſitu orbis: & Ptolomæo: aut iaxtes. Claudianus Annue
ſic: Nobis Scythicus famuletur iaxtes: in quo uerſu tamen corrupte legebatur Artaxerxes. Sūt enī cir-
ca Baſtriam Sogdianāq; tam iaxartes q; iaxtes flumina. inter iaxartem inq; Ptolomæus Oxūq; duo
habentur amnes Polatmetos & iaxtes: aut tertio qd & magis probo lege: apud Baſtros ambis Ochus
& Oxus & reliqua. & ita ſane codices habent nōnulli ueteres. aliqñ & Oxus & Ochus in Baſtris ſūt
& miſcentur. qd q; Plinius hoc ipſo cap. Ruſſus inquit ſal eſt circa Oxū. Q. Curtius: Superatis inquit
Ocho & Oxo urbem Margariam peruenit.

Ex eodem.vii.

Spiritu madio ſic adiuuante mollientes ut adiuuent aquæ). Legendū Adiuuant: non Adiuuent ut
ſit ſenſus: Leuem in ſpecu ſuo ppterea ſalem uideri mollientibus quia cuniculorū ſpiritus ita eum ſu-
ſpēdit ut aquæ inuectu ſuſtinere ſolēt. Et infra. In hiſpania citeriore e galeaſte ceditur). Scriben-
dum eſt Egeleſte: ita enim uocatur oppidum Straboni & Plinio: unde ſunt Egeleſtani.

Ex eodem.vii.

Apud Theophrastum inuenio imbros). Ilego aut imbrios. Eſt autem imbrus Thraciæ inſula Mer- Imbrus
curio ſacra quam uocant imbramum: oppido quoc; in ea nomen eſt imbrus: ex Stephano. aut certe
Vmbros: quod & uetuiſta ſequuntur exemplaria: fereq; in Theophrasto legiſſe memini.

Ex eodem.vii.

Vulgo heminis iocundiffimis). Codices uetuiſti: Vulgo e Menis iocundiffimus: ut ſit ſenſus: Salē
qui e Muria Menarum recocta ſit eſſe iocundiffimum. Et infra. At e ſtagnis tarentinis). Legendū
eſt at e ſtagnis Tarentinus.

Ex eodem.vii.

Ac eriguis qui tateus uocatur). Sunt codices in qbus legiſ: ac Phrygius qui Tattæus uocaſ. Dioſ.

Vbi Olym-
pia Celebrat

Tria genera
aſpidum

Cittieus
zeno

Imbrus

EX LIBRO

E stagnis inquit ualidissimus omnium est phrygius: quē alii Tattæon alii Tritæon: alii Ganteon. Erit ergo sensus: e stagnis maxime probari Tarentinum ac Phrygiū: Tattæus uocatur. E Cappadocia quidē galatiæ cōfinio Morimenorum gente stagno ibi salis natiui quod Tattā uocat: unde nomē. Sed quia magnæ tamen Phrygiæ pars ea fuit ut inquit Strabo: nihil mirū si Phrygius quoque sal dici recte potuit. & infra. Rubeus memphi. Legendum est Ruber Memphi: ex uetustis codicibus: Alioquin rubeus non Rubeus scribendum fuerit.

Ex eodem.vii.

Samniones

Sales

Adeoq; necessarium elementum est ut transierit intellectus ad uoluptatem animi quoque samnia sales appellantur. Lego: Adeoq; necessarium elementū est ut transierit intellectus ad uoluptates animi quoque: nam ita Sales appellantur. Quidā legebant Animi quoque solatia Sales appellantur. Sunt qui Samnia non Sammia hoc loco scribant. Samniones inquit Marcellus a Samniis dicuntur: qui sunt i diis fatui & in moribus & i scenis: quos græci *ωποποι* uocat: unde Moriones Plinio Cæcilio Martia liq. Terentius in Eunuchio. Solus Samnio seruat domū. Cicero de oratore: Quid enī poterā ridiculū quasi Samnio querere uultu imitantis moribus uoce deniq; corpore ridetur. Sales uero p ridiculū accipi quandoque testis est Fabius libro sexto: Salsum inquit in consuetudine pro ridiculo tantum accipimus natura non utiq; hoc est q̄q̄ & ridicula oporteat esse falsa. Cicero ad Papyrium Pætum salis inquit satis est Samniorum parum. Probos Samniones a Sanna dictos putat quæ sit os distortum inquit cum uultu.

Ex capite.ix.

Tattæus

Contra cerassem cum origano & cera. Legendum uidetur ex Dioscoride: Cōtra Ceraſtē cū origano aut cedia. & infra. Ad hecerocranas. Legendū Ad Heterocranas: hoc est ad capitis dolorē qui altera tantū eius parte sentiat: siue ad terebines: ex Dioscoride Galeno cæteris. & infra. Ad hoc maxime pbatur erateus. Lego aut Tattæus. qui & phrygius sal uocatur ex Dioscoride ac Plinio superius: Hi duo inquit hoc est Tattæus & Tarentinus oculis utiles. Aut Tragafæus: Sunt enī exēplaria in quibus non Tattæus parte hac sed Tragafæus legatur: quem & iumentorum oculis probari supra est dictum.

Ex eodem.ix.

Battuere

Crocodilorum morſibus ex aceto in linteolis ita ut battuerētur ante ictū ulcera. Dioscorides legit: Crocodilorum morſibus ex aceto in linteolis ita ut astringant a recte uinctū loca: hoc est *ωποποι* ut *ωποποι* ut fortasse Plinius *ωποποι* legerit: non *ωποποι*. Vt cumq; non ante ictū sed uel ante ictū uel arcte uinctū legere oportet. Verbu aut Battuere pro eo qd est uerberare uſitatu Comicis & glossemariis expoliū prætereo.

Ex capite.x.

Chætæ

Lete

Quod uocant halmigara. Vetus codices Halmiraga quasi Salsacinum ppter exiguitatem: græci *παρα* nominant quod nos Acinū. & infra. Optimū copiosum q in clitis Macedonia. Quid si legatur in Chæris Macedonia: Fuerunt autē Chætæ ut Ptolemæus inquit oppidum haud longè a Macedonia finis oras in quo & Chalaftra Plinius in terrarū situ collocat. Quid si non in Chæris: sed in Letis? Fuit autē Lete ciuitas non procul Chalaftra. Plinius. Chalaftra inquit & intus Phileros & Lete. Scio & Clitum Macedonē Pallenæ uirum fuisse: a quo populi fortasse Cliti per ea loca nominentur: quemadmodū a Pallene Pallenæ: ut in ea relatione diximus. Dioscorides certe Nitrum in Bunis Macedonia cōmendat: siue nomen loci siue colles eo uocabulo significet. Porro Bunos ciuitas est etiam illyrica. Est & in Epiro Bunema oppidum ab Vlyxe cōditum auctore Stephano.

Ex eodem.x.

Bunos

Bunema

Salinis mare insundunt. nihilū autem nitrariis. Legendum puto non Nihilum: sed Nilum: ex sequentibus. Et infra. In lacu asanio. Legendū Ascanio: ex uetustis codicibus: unde ipsa quoque regio dicitur Ascania: quæ tamen gemina est: altera Phrygiæ: altera Mysiæ ut Strabo inquit. Sed & fluuius quidam Ascanius uocatur in Phrygia. id nomen habuit ab Ascania ciuitate quā cōdidit Ascanius Aeneæ filius auctore Stephano.

Ex eodem.x.

Naucratis

Chalaftra

Nam circa achatiū & mēphin. Vetus lectio: Nam circa naucratin & Memphin. Est aut Naucratis in Aegypto ciuitas a Milēsiis appellatione indita: qui mari tunc potirent & classe præpotentes essent: ex Strabone ac Stephano. Et infra. In pane salis uice utuntur caleſtrico. Legendū Chalaftrico: ex Strabone Polluce Stephano. Est autem Chalaftra quā leo uocauit Charastiam ad Thermanū sinū Straboni a Chalaftra pximo portu dicta. Et infra. Furunculos admixtum refinæ extrahit. Legendum forte uideretur Exerit: hoc est ut inquit Dioscorides *ωποποι* quo uerbo utuntur græci cum acie ferri ut exacta sit: extenderā significant: sed & aciem trahere dicuntur aquæ pro eo quod est exacte re: id *ωποποι* græci uocant: auctor Plinius. xxxvi. uolumine de Cortibus.

Ex eodem.x.

Solium quō græce

Podagricis in balneis uti folia nitri prodest. Legendum est Solio: nō Solia. Soliū est quod græci Pylon uocant: id ex Nitro quoque fieri potuisset: cū ex eo uasa quoque utensilia in ægypto cōficerentur auctore Plinio: Sicut ex asio quoque lapide ad podagras i balneis fieri folia præcipiūt Celsus & Dioscorides & Plinius. Quidā tamen legere malunt Vngi folia Nitro prodest. Et infra. Salnitrum sulphuri concoctum in lapidē uertitur. Vetus lectio: Sal & Nitru Sulphuri concoctum in lapidē uertit

TRIGESIMOSECVNDO

Quod quidem quo ad Nitrum pertinet superius hoc capite monstratum est Lapidescit inquit in acer uis. Item. Liguatum inquit cum sulphure coquentes ex eo uasa faciunt. Porro Salnitrum ut modo i cō suetudine uulgi dicitur: factitium & ad tormenta ignium missilia repertum ueteribus fuisse uidet ico gnitum.

Salnitrum

Ex capite. xi.

Maribus duriores alias quas appellant tragos). Dioscorides: E maribus duriores alias quas appellāt Tragos. & infra. Ex aqua uero coelesti impositæ siccant recentia non patiuntur intumescere). Vetus codices non habent Siccant sed loco eius Secta: hoc est uulnera. quod & Dioscorides hac parte præcipit. Et infra. Imponuntur & integris partibus & fluctuatione occulta laborantibus). Legendum Fluctione. Dioscorides. & infra. Si ferueat impetys ex aqua eadem & callo salso madidæ). Vetus codices & Dioscorides: Si ferueat impetus ex aqua eadem & callo salso madidæ: hoc est imponū tur & callo: madidæ aqua salsa. Item Nunc autem mollissimæ circa muros antipolis urbem reperiuntur). Vetus lectio nō habet Antipolis sed Antiphelli: quod & probamus. Sunt autem Antiphellos & Phellos urbes in Lyciæ de quibus Strabo Ptolomæus Plinius cæteri.

Antiphelli q

Castigationes Plinianæ eiusdem Hermolai Barbari ex libro. xxxii.

Ex Capite Secundo.

Inguescere lactatu). Vetus codices lactatu non lactatu. Item. Sed quæ ueteres prodidere i stagnis nos in piscinis admirati. & infra. In helore siciliæ castello). Scribendum i Eloro Sici liæ castello a flumie id nominis obtinuit i quo e manu Vesici pisces Appollodorus meminit in chronicis & Nymphodorus & Athenæus: qui lupos & angulas esse tales dixe

Elorus

re. De hoc & supra libro tertio.

Ex eodem. ii.

In mesopotamiæ quocq fonte cabura de quo diximus pisce). Legēdum arbitror: in Mesopotamiæ quocq fonte Cabura de quo diximus: ut uerbum Pisce: superuacuum intelligas. Etenim supiore libro non de pisce ullo fontis huius: sed de ipso tantum fonte locutus est: Vnus inquit in toto orbe traditur fons aquæ iocūde olentis in Mesopotamiæ Cabura. quanq nō Cabura: sed Cabile ibi legitur: ut testati sumus

Ex eodem. ii.

Nā in lycia miris i fonte apolinis. quæ curiū appellāt). Legēdū ex Athenæo: Nā in lyciæ Lymira fō te Apollinis: quæ Dinū appellant. & infra Ad apellē insulā & ad clazomenas). Vetus codices nō ad Apellē insulā: sed ad pelē habet. Plinius quocq libro qnto haud pcul locis iis Pelen cōstituit: etiā si & ibi quocq scribitur Apele: ut i ea relatiōe diximus. Thucydides lib. octauo: Naues iqt cæteræ tenuerūt i insulas Clazomenis obiectas. Marathusam Pelen Drymusam.

Pelle insula

Ex eodem. ii.

Circa cephaloniā & ampeloporō & Deli petras). Vetus lectio: Circa Cephaleniam Ampelon Paron & Deli petras. Est autem Ampelos ad Samum i insula uel promontorium Straboni: item Cyrenis & Toronæ. quanq Toronæ multæ: & Ampeli quocq præter iam dictas multæ. & infra. Porcū quæ lacedæmonii ostagoristum). Lege Orthagoriscum ex Plinio iterius & Athenæo: qui lactares porcel los atq ad huc subgrumosa nominari scribit Lacedæmone: ατρο του οραρου και αγοραζεσαι quo niam matutinis omnibus uenales circumferentur. Et infra. Beneuenti recentia refici constat). Le go Effici: non Refici: ut sensus sit apertior.

Ampelos ad Samū insula

Ex eodem. ii.

Numa constituit ut pisces qui squamosi non essent ni pollincerent patrimonium ad conuentus & cō uiuia publica & priuata cœna: q ad puluiniaria facilius cōpararentur: ni qui ad pollinctum emerēt pre cio minus parcerent eaq præmercarentur). Legendū arbitror partim ex uetustis codicibus: partim ex coniectura in hunc modum: Numa constituit ut pisces qui squamosi nō essent: ni pollincerent patrimo nia cōmentus ut conuiuia publica & priuata cœna: q ad puluiniaria facilius compararentur: ni qui ad pollinctum emerent præcio minus parcerent eaq præmercarent. Martialis iam i scrobe iam lecto iā pollinctore parato Heredem scripsit me numa conualuit. Quid autē sit ad pollinctū emere: aut quod idem est pollincere: de quo & pollictores hoc est funerū accuratores & redemptores dicunt. Vulpia nus Festus Nonius post Plautū Martialēq docebūt. At sensus uerborū talis: Numam instituisse uti ne pisces qui squamosi nō essent emerēt ad pollinctum a patrimonii: patrefamilias defuncto. Excogi tata ratione: ut publica & priuata conuiuia epulæq item sacræ prophaneq impendio minore cōpararēt ne pollinctores ea præmercari rerum præcia ut fieri solet accēderent annonamq flagellarēt hoc est duriorē facerent. Ob id græci eos ut inquit Pollux Timiopolas uocāt: id est τιμιωπολας quā si precio non parcentes: propter quod annona solet ingrauescere. In funeribus cœnam delitiosā ap parari solitam constat: quæ ut Probos ait ad rogum delata cū ipso defuncto cremaretur: ut illud Virgilianum. Congesta cremant. Persius: Sed cœnam funeris hæres & reliqua. Festus Pollictores uidet pronunciare nō Pollinctores: Quas inquit pollucere merces liceat: sunt Far Polēta Vinum Panis fer mentatus Ficus passā Suilla Bubula agnina Casei Ouilla Alica Sesama & Oleum & Pisces quibus est squama præter iqualum. Herculi autem omnia esculenta posculentaq. Plautus in Stichō: Hodie inq

Pollictores q

Timiopole q

EX LIBRO

pollinctura est. Nonius: Pollinctores inquit sunt qui mortuos curant auctoritatēq; Varronis aſſert in eo libro qui Mulum muli ſcabūt inſcribitur: in quo menda eſt in oībus codicibus: Pro eo quod eſt Mutuum muli ſcabunt. Cuius proverbii meminit Aufonius: etiamſi corrupta in ipſo quoq; lectio eſt. De pollinctoribus & Ammiani uerba ſunt. Et qui cum iuſtino floruit Chriſtiani hoīs ſuigenti. Verbum autem Ni pro eo quod eſt Ne uereres uſurpaſſe teſtis eſt Apronius in Virgilium eo uerſu: Ni faciā maria ac terras cōliumq; profundū. Quippe ſerant uenti. Diximus & Poſculenta non Peculentāſcū ex antiquis Feſti codicibus: tum ex uetuiſſimo monumento quod Ferentini oſtenditur.

Ex eodem.ii.

Acri ferramento præcidi hac de cauſa cheralium uocitatum). Lego ex uetuiſtis codicibus Ciralion ſiue Ceralium ατρο του κειρεσθαι quod eſt eradi: ſtringi: demeti. ſiue Curallium ατρο της κορυπας. nec aliter ſane appellatur a Theophrasto. Et infra. Nec ſcabroſum aut lapideum). Dioſcorides nec ſcabioſum aut lapideum. Et infra. Conicientibus gummi cum ſale). Vetus lectio nō cum ſale: ſed cum ſanguine: quod & probamus ex Dioſcoride: qui hæc ipſa ſere ad uerbum tradit.

Ex capite.iii.

Quoniam hammoniāci coloris eſſe debeant circūdati). Dioſcorides: Quoniam Hammoniāci coloris eſſe debeant tunicis circūdati. Et infra. Aduerſus chalcidas). Forte legas nō Chalcidas ſed Chalcidicas: de quibus ſupra dixit uocari etiam Sepas. cuius rei & Dioſcorides quoq; teſtis eſt. Cæteri cum Ariſtoteles Chalcida Lacerio paruo ſimilem eſſe tradat: nō auſim mutare: præſertim q; Chalcis alia uidetur eſſe q; Chalcidice: ut hoc ipſo libro demonſtrabimus. Sunt tamen quidā enarratores Nicandriq; bus Sepas Chalcide non diſſert.

Ex capite.iii.

Geminis ſimiliter uictus in aquis Terraq; & teſtudinum). Legendū Geminus: nō Geminis: ideoq; talia græce Amphibia dicuntur Plinio Varroni cæteris. Item mox infra. Effectusq; pari in honore habēdo). Scribēdū arbitror Effectus quoq; pari honore habēdi. Item ſtatim poſt. Figuræq; uera proprietatem). Vetus lectio: Naturaq; proprietatē. Et ſiſra. Mas quidem egræcis emidas appellāt). Codices antiqui. Has quidem græci Emydas appellant. Idē Ariſtoteles atq; Theophrastus: ut ſit εμυδας. Item. Pedum rimas). Dic Pedum rimas hoc eſt quas græci Rhagadas & Rhagadia.

Ex eodem.iiii.

Auctor eſt helopi ſcincōq; appelles). Lego: Auctor eſt Pelops: Sicoq; Appelles: ut ſenſus cōſtet. itē ex uetuiſtis codicibus & Pliniano indice. Et infra. Peculiariter a chalcide ceraſto aut quas ſepas uocant). Sunt aliquot exemplaria in quibus non Chalcide: ſed a Chalcidice legatur: de quo ſuperius diximus. Sed cum Chalcidice uideatur eadem eſſe cum iis quas Sepas uocant: placet Chalcide non Chalcidice. Item. Aut helope diſpadeue percuſſis). Legendū Helape non Helope: Auctor Aetius: Pelias inquit & Helaps in ſerpentium numero ponuntur: Sed quia notæ ſunt iquit diſcriptione nō indigeat.

Ex eodem.iii.

Ex templo id inueniri nam obiecta rana formicis carnibufq; erofis ſingula in oleum addi). Legoi ſolum ſcilicet ſeruētis aquæ: nō in oleū ut ſenſus ſtet. Item uerbum. Ex templo & uerbum nam in). Vetus aliquot exemplaribus non ſunt: Repetiturq; id uidet ubi præcedens uerbū. Exempto). Proinde ita ſcriptum reperio: Ad inueniri obiecta rana formicis & reliqua. Item. Et iis qui ſuccum carphati biberint). Lego Succum Carpati non Carphati: quem Dioſcorides & cæteri Opocarpato & Opocarpason appellat inter uenena.

Ex eodem.iiii.

Sicut circa grymum & muriam). Vetus lectio Sicut circa Grynum & Myrnam. Eſt autē Grynus ſiue Grynī oppidulum ut inquit Stephanus Myrinæoge. Hecataeus Gryneā uocat ubi Gryneus Apollo colebatur. Myrrina uero ciuitas eſt in Lemno inſula: & in Aeolide item altera. De Grynea & Myrrina utraq; Plinius quoq;.

Ex eodem.iii.

Gaudet perignatione tranſſeriq; in ignotas aquas ſic brundufina in auerno contra iſta & ſuum retinere ſuccū & a lucro adoptare eredunt). In uetuiſtis aliquot exēplaribus loco uerbi eius. Cōtra iſta). Inuenio Cōpaſta: quod & pbamus collatione eorū quæ li. ix. Plinius ita ſcribit: Poſtea uifum tūc eſt petere Brundufiū Oſtreas. At ne liſ eſſet inter ſapores: nuper excogitātū eſt tamē lōge aduectiois cōpaſcere in Lucrino. Et paulo ſupra. Addūt peritiores notā ambiente purpureo crine fibras eoq; argumento generoſa interpretantur callibia parata appellantes). Vetus lectio ſere nō Callibia parata: ſed Caliblephara. Mouent autem me uerba Plinii quæ mox prætexui de crine purpureo. Etenim græce Caliblephara uocantur: quæ pilos in facie præfertimq; genis & oculis honeſtant.

Ex eodem.iii.

Sed dicemus aliena lingua digna quæq;). Vetus lectio commodior hoc modo: Sed dicemus aliena lingua: ut uerbum Digna: ſuperſuat: uerbum autem Quæq; initium ſit ſequentis colī. Propterea uero aliena lingua ſe diſturum deſcribit: quoniam Mutiani uerba inquit ſubiiciam. Et infra. Sicciora coryphatenis). Vetus lectio Coryphantenis: quod & placet a Coryphante qui locus eſt in Aeolide. Plin.

Corrigitur
locus apud
Aufonium
Apronianus
in Vergiliū

Amphibia

Pelias & he-
laps ſerpētes

Apollo gry-
neus unde

Calliblepha-
ra quæ

TRIGESIMOSECVNDO

nus quinto libro. Heracleoticus iquit tractus & Coryphas. Strabo Coryphantida appellat κορυφαντις και ηρακλεια. Potest & a Coryphanta oppido Bithynniae Coryphantenum deduci. meminit eodem libro Plinius prope calcem.

Ex eodem.iiii.

Ranæ quas diphthitas & calamitas uocâr). Nusq̃ legi Diphthitas appellari ulla ranas. Proinde fieri potest ut non Diphthitas: sed Drypyhtas scribere oporteat: alioquin uetusta exemplaria nescio qd affinius corrupta sint licet: præferunt. quod etiam infra castigauimus. De hac Nicæder οστρεπιδαιμοισειαρ προσφεται μορεισ λιχμωμερος ερση. Et infra. Madescere autem concisa i aqua). Venus lectio Madescere autem debet concisa in aqua.

Ex eodem.iiii. de ichthyocolla.

Vilem eâ in capitis doloribus affirmant & tetanicis). Dioscorides nō Tetanicis: sed Tetanothris sunt autem Tetanothra eiusdem cuius Psillothra formæ: sed Psillothris ad pilos uellendos: Tetanothris ad erugendam extendendamq̃ in facie cutem utimur. Porro Tetanicis a Tetano dicuntur qui ut constat morbi nomē est: huic ichthyocollam auxiliari nemo scripsit unq̃. Et infra. Meges psillothri palpebrarum faciebat in aceto enecans putrescentes). Venus in quibuldā lectio nō Meges sed Mecenas Alioquin & in ipso libri huius indice Mecenas non Meges citatus est: Liberum & hoc relinquit. Tamen si nō ignoro apud Celsum Cornelium celebrati auctoris nomen esse Megem inter Vulnerarios.

Ex eodem.iiii.

Idem cheni iecur siccatum). Vetusti codices Tenui non Cheni. Ergo aut Tænia legendū erit: aut Chanæ. Est autem Tænia pisciculi genus Aristoteli Oppiano Athenæo. a gracilitate dictum & longindie: quē Vittam interpretatus est Gaza. Est & Channa piscis: quem Hyatulam conuertit. Potest & Channus dici ut est apud eundem Oppianū περκαι και του λιζεσ αμφιτε χαμποι. Et infra. Auribus utilissimum batia piscis fel). Legendum puto Bati: nō Batia. Dicitur autem Batus item Batis quam nos Raiam uocamus. Est & Batis inter aues: quam Theodorus interpretatur Rubetram.

Ex eodem.iiii.

Item bachi quem quidam myzem uocant). Legendum ex athenæo: item Banchi quem quidā Myxona siue Myxinon uocant: Est autem Banchus inter Mugiles ut eidem placet auctori: minimus: quē Aristoteles Chelonem hoc est ut Theodorus uertit Labeonē. uocauerit: quanq̃ Myxon quoq̃ apud Aristotelem siue Myxinon apud Athenæum pro alio mugili q̃ Chelone capitur: Muconem Theodorus transtulit. Est & asellus marinus quandoq̃ Banchos appellatus Plinio: ppter ea additi hic putaue rim: quem quidam inquit Myxona uocant: idem auctor: Tripatnum inquit appellabatur summa coelorum lauitia: una erat Murenarum: altera laportia: tertia Myxonis piscis. Asellum piscem. M. Varro a colore nominatum scribit: ut umbram turdumq̃.

Ex eodem.iiii.

Gari excellentis succum cyathum mellis dimidio amplius aceti cyathum). Legendū ita ut uerbū Succum: dematur: alias nec sensus constabit nec fides ueteris lectionis seruabit: nisi quis loco eius uerbi Sociorum collocet. Garum enim tale cōmendatissimū fuisse ueteribus ostendi libro nono. Et infra. Ercyria uetere eluta). Lego & Cybia uetere eluta. Plinius paulo infra: Purgant iquit & Cybia uetere. De Cybio quid esset libro nono exposui. Et infra. Subærea testa). Venus lectio habet Sub æreo testio. quod non displicet: ut sit quod græci uocant Clibanum. unde panis testaceus is dicitur apud nos quem illi Clibanitini: ut in Dioscoride monstrauimus.

Ex eodem.iiii.

Muricum generis sunt quæ uocant græci colytia alii corythia). Videretur legēdum ex Athenæo Colytia siue Corycia. Etenim Chamæ genus quoddam græcis ait uocari κορυκουσ in Macedonia: quas Athenis κρηουσ dicant. Cæterum eas nō Muricibus: sed ut dixi Chamis præfertimq̃ Tracheis ascribit: quod & Plinio placuisse huius libri calce uideo Facit hoc generum affinitas.

Ex capite. v.

Thetæq̃ similes ostreæ). Legendū Thethyæq̃ similia Ostreæ. Aristoteles. Hæc Theodorus Vertibula siue tubera & iterim Callos trāstullit: holothuria quādoq̃ ab eodē philosopho uocata. itē Opertimū & Scorpionibus & duride). Scribendū iulidæ non Duride: uetus lectio & Dioscorides. Sūt autē iulides iter saxatilia: de quibus fere omnes Græci: sed athenæus aelianus Aetius & æte ipsos Aristoteles apud quem Theodorus iulius interpretatur. Nam iulius piscis uocatur alius qui Balenis Ceti: q̃ dux est iūneris: ob id ab Oppiano Hegeter appellatur.

Ex eodem. v.

Purgant & myes). Legēdū Purgāt & Myaces ex uetustis codicibus & Dioscoride: quanq̃ & Myes dicuntur ab Aristotele Oppianoq̃ item. Contra dorignium aut opocartum). Lego contra Doricnium aut Opocarpatum Est autem Opocarpathon id quod Plinius aliquando Succum uocauit carpathi: ut prædiximus item. Degenerant in duas species in mytulos qui salem uirulq̃ recipiunt muscas). In exemplaribus aliquot uetustis non Muscas sed Myiscas legimus. Athenæus tamen Myas hoc est muscas uocat.

Tetanothra
Psillothra

Tænia piscis

Batus

Asellus mari
nus quomo-
do appellat

Garū sociogæ
Cybia

Panis testace
us qui

Iulius piscis

Opocarpa
thos
Mya musca

EX LIBRO

Ex eodem.v.

Enydris Lauantur quoque plumbi modo ad gingiuarum crassitudinem). Dioscorides Genarum non Gingiuarum. Et infra. Thete torminibus). Legendum Tethya torminibus ut paulo ante dixi ex Aristoteli sententia inuenio tamen aliquando scriptum in Athenæo $\tau\eta\theta\epsilon\alpha$ & $\tau\eta\theta\eta$ hoc est Tethea & Thete sed neutro genere pluratio numero. Et infra. Enydri iecur blendiorum cinis). Legedum puto Enydridis iecur Blennioz cinis. Est aut Enydris coluber in aquis uiuens ut Plinius supra exposuit. Lutrix a Theodoro dicta. Blennius aut siue quod magis pbauerim Blennus similis est Gobio ut inquit Athenæus. Oppianus quoque ita uocat hunc & Belennum uocari auctor est Sophron. in Aristotele libro historiæ quarto Balinus quoque piscis legitur quem Theodorus Balerus idem sit an diuersus haud constat. Habetur & Barenus libro sexto inter Amnicos. Balagrus a Theodoro dictus. Nec inuenio quam obrem eos ita uerterit nisi si librarius corruerit.

Ex eodem.v.

Banchus piscis Inueniuntur & in branchia piscis uel capite ceu lapilli). Codices uetusti inueniunt & in Brachii piscis capite ceu lapilli ut fortasse Branchium piscem pro Banchio sit scriptum. Est autem Banchus piscis Afelli genus alterum ex Athenæi sententia ut prædiximus in cuius cerebro lapillos molari forma coteri auctor idem est. Plinius quoque hoc libro. Ex Afello inquit pisce lapilli quæ plena luna inueniuntur in capite. De Banchio Plinius libro quoque nono meminit.

Ex eodem.v.

Coracinus piscis Ex his mares dorcas uocat foeminas onychias). Athenæus. Ex his mares alii Donacas alii Aulos foeminas Onychas uocant. Codices quoque manu scripti habent quidem omnino Donacas non tamè aulos sed corrupte Aulos ut a fistularum similitudine tam Auli quæ Donacas dicti esse uideantur etiam si Athenæus genera hæc non pectines ut Plinius sed Solenas diuidit hoc est ungues & digitos ob uiciniam tatem ut arbitror naturæ cõfundentibus genera ut sæpe fieri solet auctoribus. Quid quod idem Plinius in libri huius calce Solen igit siue Aulos siue Donax siue Onyx siue Dactylus. Meminit & Oppianus & infra. Salfamenta coracina). Melius Coracini hoc est piscis de quo multa Plinius aliubi.

Ex eodem.v.

Gongrus nō Scombrus Ophidion & Ophin Sanant interanea & asquama cõbustæ). Vetus lectio Scizæ interanea & squama cõbustæ quod & probamus. Nā de Scizæ pisce Plinius hoc libro. Athenæusque sed ante ipsos Aristoteles unde. Macrobius Varro Umbra eum uocauit. Et infra. Itē ophidion (scombro similis). Vetus codices Gongro non Scombro. Aestimandum relinquitur. Dubitandi causa fuit quod Ophidion a serpente cognominatus est ut gongro potius quod Scombro similis uideri possit inter pisces & hunc Plinius in calce huius uoluminis enumerat. Aristoteles serpentis genus pusilli nominat Ophidion is & Ophin Thalassion id est marini anguem nominat.

Ex capite.v.

Leucophæatus In panno leucophæo). Scribendum Leucophæo ita enim graeci uocant λευκοφαειον ex Polluce unde Leucophæatus Martialis. Sunt & medicamenta certi generis hoc nomine quasi suffusa siue subcãdida Vitruuius Celsus paulo Aetio. & infra. Tertianus mederi dicit & spodylus perca adalligatus). Multi codices habent non Perca sed Per se qui modus loquendi familiaris & per frequens est Plinio ac omnino medicis. Perca quidē saxatilis est pisciculus. Verum quid in ea sit Spondylus haud commode inuenias. ergo Spondylus multa significat quæ in huius libri calce notabunt. hic autem uel pro piscis uel pro salfamenti genere capiendum si quis nō Perca sed Per se ueterem fidem secutus legat. Forte autē Spondylus hac parte pro uertebrâ sumitur quæ sit in testudine nam de ipsa loquebatur.

Ex eodem.vi.

Strombi Strombi in aceto putrefacti). Legunt antiqui codices modo Rhōbi modo Scombri. Sunt tamē & Strombi ex huius libri calce item Aristotele Oppiano Athenæo inter Bucina Theodorus turbinē & Cochleā cõuertit. Et infra. Thetææ utiles sunt cum ruta ac melle). Vetus lectio Tethya utilia sunt Ruta ac melle. Idem Aristoteles ut diximus & infra. Nervos præcisos purpurarū callū quo se operiunt tufum glutinat). In uetustis quibusdam codicibus nō Callū sed Cauū legitur nec displiceat inuenio quāquidē Callus genere uirili Plinio dicitur præterea non se operiunt callo suo purpuræ sed Cauo potius id græce $\pi\alpha\upsilon\alpha$ dicitur galeno itemque Ostracon ut in Dioscoride notauimus.

Ex eodem.vi.

Secari arundie Secari arundie ferro eminente in utriusque trahere natura deferente). Vetus lectio Secari arundie ferro enim intingi utriusque trahere natura deferente. Nam & uerbum Natura deferente quasi manum præbet ad intellectum nostrum. inficiuntur enim & uirus morticina cõtrahunt cū primū natiuus coque uigor dissipari cõeperit euanidusque fieri. Et infra. Inueniunt uirus remedio uerso. Legedum arbitror inuehunt uirus remedio uerso. i. remedio in contrarium cadente uenenū afferunt.

Ex eodem.vi.

Salpes & Salpi piscis Et alpe expurgat ulcera). Legō & Salpes expurgat ulcera. Vetus certe codices habet Alpes. Ceterum & Salpes & Salpa dicitur hic piscis de quo Aristoteles & Plinius & Athenæus Virgatū eum pro dentes multosque ac rubentibus lineis distinctum de qua uarietate Colophoniu siue locrum Mnæat qui pægnia concipit. Salpem nominauere quāquā lesbiam Salpem fuisse quæ Pægnia cõdiderit nō

TRIGESIMOSECVNDO

nulli putant. Et infra. Verucas tollit glauci iecur tritum). Antiqua lectio nō Glauci sed glani habet. Est autē Glanus: siue ut Aristoteles & Athenæus uocāt Glanis: idem qui & Silurus: ut libro nono dixi.

Ex eodem. vi.

Lactiscopiam facit glaucus). Antiqua lectio Glauciscus q̄q̄ & Clauciscus & Glaucus apud Athenæum sunt. De Glaucisco Plinius i calce huius libri. & infra. Offreatiū). Scribūt uetusti codices Ostraciū q̄q̄ & placet: ita. n. græce p̄nūciat σπακιον. Ab hoc uerbo relegatiōis illud genus deducit quæ uocat Ostracifimus: hoc est ut Aemilius probus interpretatur Collabefactari Testula. Ex eodem. vi.

Mixtaq̄ cedro). Legendum arbitror Mixtaq̄ Cedria: aut mixtoq̄ Cedrio: Nam & uetus lectio habet Mixto: nō Mixta. Quid sit Cedrium & Cedria docebit Plinius: docebit Dioscorides: itēq̄ Vitruuius: sed & res est aperta. Item. Ex aceto scillito). Scribendum Scillite ut græci: a ut Scillitico ut nostrī. & infra. Venerē inhibet & cinis hippopotami Frontis e sinistra parte pellis i linteolo). Vetus lectio: Venerem inhibet Echeneis & Hippopotami frontis e sinistra parte pellis i agnina. Itē. le cur ranæ dyrophetes & calamites). Scribēdū forte sit: Dryopetes siue Dryophytes & Calamitæ: quoniam in arboribus frutetis arundinetisq̄ uersent: ut hoc illud sit oino qđ supius Diphthites mēdosæ legebatur. & infra. Phraxmanis radix). Dioscorides Phragmitæ siue phragmitis radix item. Cy pri uero: qui & donax uocatur). Legendum Cyprii: hoc est Calami: Dioscorides ac Plinius.

Ex capite. vii.

Animalia. lxxvii. omnium generum). Vetus lectio Animalia centū. lxxvi. oīum generū. idē libro primo ex indice, sed & propior uero hic numerus est: si genera hoc capite notata supputes. utiq̄ dempris Ouidianis: quæ ab alio auctore nominari negat. Item. Oceano quæq̄ nascunt). Legendū putamus Oceano quæ nascuntur: aut Oceano quotquot nascunt item. Phylletes). Legendum Phyleteres ex Plinio superius & Strabone. & enim φυσικησ ab effectu græci nominis uocantur quasi flatores. Item. Pistrices). Ex Aristotele Oppianoq̄ Pistres leguntur. itēq̄ ex Plinio supius. q̄q̄ uero Pistres apud græcos Serras significant: aliud tamen genus pisciū sunt Serræ q̄ Pistres: ut hoc ipso capite mō strari potest.

Ex eodem. vii.

Fibri quorum genera nūq̄ mari accepimus mergi). Vetus lectio. Fibri quoz̄ e genere Lutras nūq̄ mari accepimus mergi. Cæterum & Lytras dicti posse Varro docuit: quia radices arborum in ripa inquit succidat atq̄ dissoluant. hodie in Borythenis ripa & Sarmatia tota plurimæ. Potest tamē & aliud uideri nominata: q̄ i aquis se luteat: quoniam Enhydri græce nominetur a quibusdam. Plinius. viii. li. Cauda inquit piscium fibro. cætera spēs Lutræ utrunq̄ aquaticum: utriq̄ mollior pluma pilus. ob id Germani ieiuniorum diebus cauda eius uescuntur quasi pisce. Miror Domyrium in sylua quadā Papii tradidisse immundas aquas græce Lutras uocari: auctore nullo: ut uersum eius Poetæ nō Lutras sed intras dicentem luxauerit. Hæc mira uirtus protinus aufonum Portus uadosæ nescit africæ intras ad optatosq̄ tufcis Gurginibus puer innatasti. Porro uerbū Nescit scribendum est Nescius & constabit sensus.

Ex eodem. vii.

Drynones). Non inuenio Drynones apud Aristotelem: Dromones inuenio cursores a Theodoro dictos. item. Cōmunefq̄ mari terræ anni. Lego Amni. Item alopeca anguilla). Lego Alopecias ca si rectio iuxta Diphilum Opdianumq̄ πιραει αλωπεκι ατι και ποικιλιοι. Itē. Box batea bacchus). Lego box batis banchus: ex Athenæo: quanq̄ Bacchus quoq̄ scribitur quandoq̄: sed perq̄ raro: ut est apud Diphilum. de bati & Aristoteles: Rara latine dicta: ut ostendi li. ix. Cæterū uetus lectio hac parte non habet box: sed boca. In quo sciendum est: a Theodoro quoq̄ Vocam dici: qui a græcis box.

Ex eodem. vii.

Rumborum genera). Vetus lectio Chromborum: quasi uel Caraborum siue Cāmarorū genera: uel aliquid huiusmodi qđ a littera. c. incipiat: Etenim hoc loco Plinius digestos litterarum ordie pisces explicat. Sunt autē Carabi modo pro locustis marinis: atq̄ ita hodie ligures appellant. modo pro Cāmarinis a ueteribus ut Athenæo placuit accepti. Dicit aliquis: sed cū de Locusta agatur paulo post: nō uidetur hic Caraborum legi posse. An locustæ quidem Carabi quandoq̄ nominantur: nec alio tere modo Theodorus i Aristotele cōuertit. Cæterum Plinius est ubi pro diuersis habeat libro nono: ubi cum de Locustis scripsisset: de Carabis protinus subiūxit: quasi genus aliud existimaret: & si nō diuersum maxime. item. Chalcis gobio). Vetus codices Pessimus Chalcis Gobio. legendū forte Cyprius Chalcis Cobio. ubi notatu dignissimū est Cobionem per. c. non. per. g. scripsisse Pliniū græcos fecit. De. Cyprino Aristoteles & Plinius libro nono. Pariunt inquit Mulli ter: ut Chalcis: Cyprius sexies.

Ex eodem. vii.

Collurus asellorum generis ni minor esset colla). Athenæus Callarias qui & Gallarias & Galleridas uocat ab eodē. Verbū autē Colla: initū ē sequēis clausulæ. Piscē uero asellū nō a corporis similitudine sed a colore dictus: ut Vmbrā atq̄ Turdū auctor. M. Varro. Ex eodem. vii.

Colla siue parianus siue sextanus a patria beatia lacertorum minima). Legendum Colias: non Colia itēq̄ Saxitanus: ex Athenæo: Sarda inquit Coliæ piscis magnitudine conspicitur. Colias uero glau-

Glanis idem est qui & Silurus

Relegationis genus ostracifimus

Venerem inhibet Echeneis

Sphifeteres

Contra Domitium super Syluas papii

Carabi locuste marinae

Cobio pro gobio

Piscis asellus qualis

EX LIBRO

Scomber	tinofior & mordacior & peioris succi q̄ Scomber alias corpus alit. Commédatur autem Amyclanus & ex Hispania. Saxitanus inquit tenuiore ac dulciore callo. Papinus in risu Saturnalitio ad Plotiū trāderi pōt hoc genus accepisse cū Dixit Aut byzantiacos collūt lacertos. Itēq; Martialis: mox uetus & tenui maior cordyla lacerto Sed quā cū rutae frondibus oua tegant. Alibi: Sexta coronabūt rutatos oua lacertos Et madidum thynni de fale fumen erit. Alibi. Vel duo frustra rogat cybii tenuemue lacertū. Nec dignam toto se botryone putat. Botryon uero non falsi genus liquaminis: ut Domitius auctore nullo dixit unde Botellus inquit farcimen: sed ollares uuas & cōdititis racemos significat. grāci enī βοτρύας & βοτρύωνας uocant Vsurpat idem uocabulum & Hieronymus pro racemis. De Lacerto autem hoc qui Colias grāce nominetur Celsus: Piscium inq̄t qui ex media materia sunt quibus maxime utimur tamē: grauiissimi sunt: ex quibus falsamenta quoq; fieri possunt: qualis est Lacertus. De falsitanis porro falsamentis Strabo & scriptores fere ceteri: ab urbe Sexi de qua in situ Baetica. Noiat & Aristoteles Colias τῶν κολίων τοι πολλοὶ εἰς τοῦ πομπῶν οὐκ ἐμβαλλουσιν. Theodorus parum ut opinor recte Monedulas interpretatur: quasi non κολίας sed κολιούσ s̄cribendum putauerit: itilius Pollux: inter pisces inquit Thynni Coliae Saperda Lesbiae. Aristoteles in eo libro qui ut Athenaeus inquit ῥοικος aut de piscibus inscribitur μωτογράφος ο βωσκόλιος γράπτος ο κολίας hoc est picturas habet in dorso Box: habent & Coliae: sed obliquas. nisi quis nō σκολιός γράπτος sed κολιό γράπτος legēdū putet: hoc est Bocas dorso. Colias alio pictos esse. Ex eodem. vii.
Cordyla Lacertus Botellus	Abyfinon elese cybium). Inuenio codices in quibus ita scriptum sit ab iis Motici & Cybiū. ut forte in hunc modū legi possit: ab iis Mæoticis & Cybium: ut sit sensus: ab iis id est Post Parianos & Saxitanos Lacertos haberi etiā pisces Mæoticos & Cybium & Cordylam. quod & sequentia declarant: accedit q̄ fere apud auctores cū Lacertis iuncta mēto est Cybiorū & Cordylarū. ut in iis quos supra retulimus Martialis uersibus: Vel duo frustra rogat cybii tenuemq; lacertum. Item. Mox uetus & tenui maior cordyla lacerto. Ex eodem. vii.
Saxitana falsamenta	Vranoscopus cynædi soleae phisinalæ). Corrupta scio noīa: quippe quæ a littera. c. icipe oportet. Nam de Solea manifeste agitur iterius. antiqua lectio: Vranoscopus Cynædi foli piscium. lutei. De cynædi libro ultimo: Cynædia: Iquit geminæ inueniunt in cerebro piscis eiusdem nominis. De Tranoscopo Aristoteles Athenæus Dioscorides. Ex eodem. vii.
Cinædia	Chamaeiscitæ chameleos chamaepotrides). Lego Chame Trachea Chame Leos chame Pelorides ex Athenæo. Sūt enī e Chamis Iq̄t alia Trachea hoc est asperæ tenuesq; alia uero λείοι hoc ē lues maioresq; item Chamae inquit aliqua Pelorides a magnitudine uocantur: alia minores sunt: horatius Lucrina Peloris. Martialis: Tu Lucrina uoras me pascit aquola Peloris. Alibi. & fatuam fumma coenare pelorida mensa. Pelorides autem siue quod idem iulio Polluci est Peloria etiam basilica hoc est Regia dici solent: ex eodē Athenæo. Plinius quoq; Peloridas memorat: & ante ip̄m. M. Varro: peloris inquit & Ostrea & Echinus. Alio loco Athenæus a Peloro Siciliae promōtorio Peloridas appellari Conchas innuit. Spartianus Ostreas & Liofstras cum dixit i Helio gallo: Chamas Tracheas & Chamas Leas itellexit: etiam si lithofreas scriptum erat. id ex Athenæo sumitur: qui ait Chamas Tracheas Ostrea quandoq; dictitata. Ex eodem. vii.
Peloris	Chamae glycia menides). Vetus lectio Chamae glyciamerides: ut sit genus Chamarū quod ita nominetur: Nam & Macrobius Glycimeridas uocauit i adiūtiā cœna lentuli flaminis appositas: Patinus inquit Ostrearum Peloriarum balanos nigros balanos albos. iterum: Spondylos glycomeridas. Sum autem Balani quas Theodorus glandes inter uertibula hoc est holothuria conuertit. Ex eodem. vii.
Balani	Glycia siue corophia). Vetus codices Colecia siue Corophia. Fortasse Colycia siue Corycia ut ille perius quoq; dictum est capite huius libri quarto ex Athenæi Cœnis. Coniectura sit hæc nō inia. Cucumis). Quidam legunt peruerse Cuculus: quē grāci Coccyga uocant. Sed & Cucumis iter pisces est ex Plinii libro. ix. per initia. Itē. Cynopos). Legendū arbitror aut cynopus: hoc est canis pes aut cynops hoc est canis oculus: sicut Boops piscis: quia paruus esset & magnos haberet oculos ut i Athenæus. item. Camymarus). Codices uetus Camarus: quē grāci uocant astacon: etiam si Athenæus auctor est aliquos eundem existimasse Carabum & Astacum id est locustam & Cammarum. Ex eodem. vii.
Coccyx Cynopus Cynops Cammarus	Dracunculum. est autem græculæ similis). Forte Gracculo. quanq̄ turanius Gracula cognomen habuit non Graculus. Est autem iter pisces gracculus Theodoro ita coracinum interpretante: quē & Coruulum uocari credidit inuitas affinitate nominis. Siquidem coracinus non a coruo: sed ut iquit Athenæus α πτορου συγχρωσκόρα σκιρπαι dictus intelligitur: quasi Genimous. iam coruus piscis alius est q̄ Coracinus: ex Plinio Athenæo Aulonio. Præterea graculus inter aues Monedulam potius q̄ Coruū significat. Est autē i pisciū genere Monedula: quā grāci Coloeon uocāt. Propterea. cum Plinius hac parte Dracunculū piscem Gracculo similit esse dixit: de pisce Monedula capiendū existimo. Dracunculum grāce δρακοντιδα puto nominatum Athenæo.
Coruus piscis alius a coracino	

TRIGESIMOSECVNDO

Ex eodem.vii.

Fabri sue zengaucisci glaneus).scribo Fabri sue Zeus Glaucisci Glanius. Plinius libro nono:Fa-
ber inqt q & zeus uocat. De Glaucisco & Glani Aristoteles:qui Glaucum tamē non Glauciscum no-
minat.Glaniū uero dici eum qui sit & Glanis auctor Stephanus iis uerbis:Glanis iquit fluius est Cu-
mæ a quo piscis uocatur Glanius.

Ex eodem.vii.

Conger gyres.(Scribendū conger ipsius Plinii auctoritate græcos imitantis:quippe qui congrū
hoc loco inter pisces a littera.g.icipietes numeret.Irē Gerres nō Gyres:ex uetustis codicibus. Martia
lis tertio:Teq. iuuent gerres & pelle melandrya cana. Miror aut quāobrem Domitius Pliniū scripsit
se tradat hoc libro Gerres locustarū esse genus: cum hoc nusq. legat. Vilem & aleculariū piscem esse
Martialis alio quoq. loco tradit lib.xii. fuisse Gerres:aut inutiles mænas odor ipudicus urcei fatabat.
Apud nos quidem mænarum specie candidiores tantum ac minores quidam pisciculi uiuantur quos
giros & Girrulos uulgo dici constat.sint hi nec ne:haud cōstat. Theodorus quoq. cerros uocat Me-
narū genus illud qd græci Smaridas appellant.Sed Plinius tamē apertissime gerres a smaridibus hoc
ipso capite distinguit:ut pbabimus.Nec illud præteribo tria græcis admodū germana reddi genera:
Menas:smaridas:Bocas:quæ omnia & a Plinio traduntur hac parte:uti mirum ne sit confundi nomi-
na interdum:& smaridas aut Mænas accipi quæ sint Boccs.Speusippus:Boces iquit sunt leucomæni
des hoc est Mænae candidiores:quas nos paulo ante giros siue girrulos uocari diximus.

Ex eodem.vii.

Ali pleumon). Legendū ut unum sit uerbum cuius initio aspiratum sit Halipleumon:hoc est ma-
rinus pulmocum q. de affatis agitur hoc loco:tum q. uetusta exemplaria confirmant.

Ex eodem.vii.

Heparcotinos).Forte legedū sit Hepar Helacathenes.Est enim & piscis Hepar:hoc est iecur mari-
nū:quē & Hepaton uocat Aristoteles Oppianus Athenæus cæteri.Theodorus uero iecorinū sūt & q
Helacathenes dicunt ut idē Athenæus iqr. q. eos Ceteri generis falsamētis idoneis haberi dixit. Itaq.
post Hepatū enumerauit:quoniā uterq. littera.η.principio recipet ηπατοι ηδακαθηρες.Proinde mo-
nēdi sunt qui hæc adibunt:Plinium tenuisse ut per.h.scriberent Helacathenes:Athenæus contra.

Ex eodem.vii.

Sunt lacertorū genera).scribe lacertorū genera:ut itelligas initū esse sui sensus:nihilq. ad pcedēte
referri clausulā:sed ne ad sequētia qd uerba.sicut supius quoq. hoc ipso capite ubi ait:Cancrorum ge-
nera:Cochaz genera.Irē. Melanuros).Si Melanuros oculata piscis ē:ut Theodoro placuit:uidere
tur errasse Plinius:q. paulo post de Oculata quasi diuerso pisce loqr. ut alter eoz. necessario.sit lapsus.
Itē. Mena metus murena).legedū forte sit:Mæna Meryx murena: ex Aristotele q. piscē quēdam
meryca uocat ab effectu ruminadi.eū Theodorus Ruminale cōuertit.

Ex eodem.vii.

Misimylus).legedū aut mormylus ut iqr. Dorā Oppianus:q. aut mormyrus ut Aristoteles.Theo-
dorus mormolare quasi mormylū potius q. mormyrū pbaret:uocauit.pōt & distincte legi Mys myl-
lus:Nā de mormyro siue mormyra paulo iherius ex Ouidiū snia loquedū est:uti duo pisces intelligā-
tur Mys & myllus.De primo Aristoteles.de myllo Pollux Oppianus & Athenæus.Eū & Platistacō &
Platacū appellari tradit utiq. maiusculū sicut media ætate Myllū:& cū pusillus ē Gnothidia. Sunt ta-
men inqt nōnulli qui Platistacas & Platacos eodē esse cū Coracinis putent:myllum uero qui dicatur
a græcis uulgo Mylocopion.

Ex eodem.vii.

Miscus).Lego Mystus:siue ut Aristoteles Mystocærus:quē Theodorus Musculū cōuertit Athe-
næus & Mya.idem Murem piscem dicit esse quēdā:cui & Caprisco nomen sit.Et pisciculus qui Ba-
lenis oculorū uice fungitur:ut libri noni fine dicitur:Musculi nomen habet & iuli.Claudianus in Eu-
tropiū Eunuchum:sic ruit in rupes amisso pisce sodali belua.& Oppianus quoq. meminit.Quid si le-
gatur Mytulus:siue quod idē est Mytulus?De musculo supra quoq. Plinius hoc capite.Item Plautus in
Rudente:Captamus inquit echinos.Lopadas Ostreas Balanos:Marinā urticam musculos Plagofas
Striatas.Tria inuenio in mari quæ μυσ dicuntur.primum Testudines sunt:ideoz. non μυσ in plu-
rali:sed μυδες & μυδαες uocantur.genus hoc aquatilis mus & lutaria testudo a Theodoro:marinus
mus a Plinio quādoq. libro.ix.ueritur.alterū inter pisces.Tertiū inter Ostrea pro myulo.

Ex eodem.vii.

Oculata ophidium ostria eotia).Lego Otia non Eoria:hoc est marinas aures quas græci uocant
οτια ex Athenæo:ιτέq. ωτια. Hoc est autem genus Ostrei ut idem auctor est οςσ αποδα της οιο
cabant aeoles hoc est aurē ueneris.Aristoteles marinam aurem a quibusdam scribit appellari αρι-
ον λεπταα hoc est patellā ferā.Oculata uero is uidet esse piscis quē plautus Ophthalmia appellauit
Pernā inqt Ophthalmia Horatū Scōbrū & Trygonē & Cetū.Theodorus Gaza Melanurū in Aristo-
tele cōuertit oculatā.itē. Orthagoriscus).Legendū Orthagoriscus ut supra ex Plinii Athenæiq.
sentētia docuimus.Est aut aper siue porcus piscis.

Ex eodem.vii.

Pichus).legedū Phycus siue Phycis:ex Athenæo Dioscoride Plinio Aristotele: qui & Phycon uo

Glanis flu. ē
Cumæ a quo
piscis Glāius

contra Do-
mitium
Gerres

Boces

Hepar piscis
est

Melanuros
oculata piscis
Merica pi-
scis unde

Mys & Myl-
lus

Aquatilis
mus quomō

Oculata pi-
scis

EX LIBRO

Pelamis canit eum Theodorus Fucam. ita uero dicit: quia piscium sola nidificet ex Alga. Oppianus $\phi\upsilon\kappa\iota\lambda\epsilon\sigma\alpha\sigma\theta\alpha\lambda\iota\eta\sigma\alpha\mu\epsilon\sigma\alpha\pi\omega\upsilon\tau\iota\tau\eta\mu\epsilon\lambda\upsilon\phi\rho\omicron\mu\omicron\sigma\eta\nu\alpha\alpha\lambda\alpha\pi\tau\omicron$. uulgo has græcos recentiores Pephycarismenas uocasse iuenio. item. Saxatiliūq; pelamis). Lego Saxatiliū: Pelamis. ut uerbum Saxatiliū ad Phycin de qua modo supra dictum est referas. Est enim Phycis inter saxatilia: Pelamis nequaquam.

Ex eodē. vii. de Pelamide.

Triton id est qđ græci chelidonia uocāt Earum generis maxima apolestus uocat durius triton). Lego Pelamis earū generis maxima Apolestum uocatur durius Tritone. Est aut ut coniectura consequor Triton id quod græci Chelidoniā uocant. Apolestus uero quā Synodontida. Athenæus: Maior inqt Pelamis Synodontis appellat durior q̄ Chelidonia. Itē paulo post: Orcynus inqt similis est Chelidoniæ cum magnus est. Confer hæc uerba cū Plinio: Orcynus inquit Pelamidum generis maximus non redit in Mæotin similis Tritoni. Archeistratus $\alpha\mu\phi\iota\delta\epsilon\tau\eta\rho\epsilon\rho\alpha\mu\kappa\alpha\iota\epsilon\nu\rho\upsilon\chi\omega\rho\omicron\mu\sigma\alpha\mu\omicron\mu\omicron\phi\epsilon\iota\delta\upsilon\rho\mu\omicron\mu\alpha\lambda\iota\sigma\kappa\omicron\mu\epsilon\rho\omicron\mu\sigma\tau\pi\omicron\upsilon\delta\eta\mu\epsilon\gamma\alpha\rho\kappa\alpha\lambda\epsilon\omicron\upsilon\sigma\iota\rho\kappa\upsilon\rho\alpha\lambda\lambda\omicron\iota\delta\alpha\nu\kappa\iota\tau\omicron\sigma\tau\omicron\upsilon\tau\omicron\upsilon\delta\epsilon\theta\epsilon\omicron\iota\sigma\chi\rho\eta\omicron\phi\omega\rho\epsilon\mu\alpha\pi\rho\epsilon\tau\epsilon\iota\tau\alpha\chi\epsilon\omega\sigma\kappa\alpha\iota\mu\eta\tau\epsilon\rho\iota\tau\iota\mu\eta\sigma$. De Apolesto quādam & libro nono diximus.

Ex eodem. vii.

Pectines laudatissimi militenis rhyas tyndaridis salonis altinatis in insula alexandria in ægypto). Vetusti codices nō habēt uerbum Rhyas. Proinde ita uidet legi posse: Pectines laudatissimi Mitylenis tyndaride Salonis Altini Antii i insula Alexandriæ in ægypto. Mitylenæos pectines ad Methymnā eius insulæ oppidū iulius quoq; Pollux & Athenæus celebrāt. tyndaris in Sicilia ē urbs maritima Plinio Straboni Silio Diodoro cæteris. Salonz in Dalmatia sunt. De Altino & Antio qbus sint in italiæ regionibus constat. insulas quoq; in Alexandria ægypti Pharon & Choerades appellatas sciunt oēs. Itē. Pectunculi purpuræ pegrides). Lego Pectunculi Purpuræ percides. Sūt aut percides idē quod perca: ut Actio uidet. de qbus fere oēs loquunt Aristoteles Plinius Athenæus Diofcorides. Quid aut Pectines a pectunculis distet: alio nobis loco differendū: ut illud tamē obiter ne dilatum excidat: apertiarum: Pectines græce dici Ctenas: pectūculos uero etiā p tellinis a Plinio quādoq; uideri acceptosq;

Ex eodem. vii.

Sparus Salpa horus (scorpaena). Verbū Horus mēdam habet absq; dubio: cū hic de piscibus a littera s. oradientibus agat. Itaq; aut Saurus aut qđ magis pbo Sparus legendum: uterq; piscis in nomine est: Saurus Athenæo: Sparus etiā Aristoteli Oppianoq; De scorpaena libro nono. De salpa multis locis dicitur. Scyafcia sciaena). Vetusti codices sciaeus & sciaena: satis placet. Etenī & de sciaeo pisce legimus apud Athenæū: q tamē cū Sciaena eūdē uideri uoluit. De sciaena uero & Aristoteles & Athenæus: qui & Sciathida eum uocari tradidit. & Plinius libro nono lapidem habere scribens in capite. Nos ut ait. M. Varro umbrā. Oppianus duos pisces nominat: Sciaenam ab umbra dictam: & Syana a sūe: quem proinde græci recentiores Choerillam interpretantur: hoc est porculum.

Ex eodem. vii.

Nomēclaturæ piscium Myrus). Legendū Smyrus ex Aristotele. poteit quidem & Myrus legi: ut est apud Athenæū. Sed hic nomenclaturæ pisciū a littera s. incipiunt. Theodorus Murum. Item. Aegyptia Strombus). Vetusti codices Peptasi Strombus. Forte legendum sepiæ Strombus: aut Scepini Strombus. Sūt aut Scepini Athenæo pisces quos & atagenos ut inqt appellamus. Vtuncq; certū est uerbum Aegyptia nullo modo ferendū esse. Itē. Maristella). Verus lectio Smarides stella: sunt autē smarides pisciculi quos & Marides uocari tradit Athenæus: & similes esse Mænis ut paulo ante diximus.

Ex eodem. vii.

Thursio Delphino similis Tynnus tranus). Vetusti codices Timus Tinnus. Nos Tomus Thurianus ex Athenæo: marinusūquit canis est: cuius frustra Romæ Ehuriani Tomi siue Pulmenti nomine uendebant tribus obolis in libras. Hoc & Thurionem & Thurionem dici solitū affirmat latina lingua: suauissimum id ac lautissimum prodendo. Galeoten & Xiphian quoq; dici ab aliquibus hunc piscem uideo ex Strabonis & Plinii sententiā hoc loco protinus: quem alii Xiphia inquit uocant. Plura de hoc aliubi explicata sunt a nobis. Forte uero Thurianum siue Thurionē dictū quis putet a Thuriis oppido italiæ: quod Sibarini & Anthiam mox & Copsis appellant ut inqt Pausanias & Stephanus: seu illuc primo sit conuectus: Sicilia: ubi frequens est. De Thursione Delphino simili & Roftrato ut Canicula dictū est libro nono: ut inde forsitan & huic nomen datum sit.

Ex eodem. vii.

Stassa torpedo tethæa). Vetusti codices Tassa. Lego thessa siue quod idem est thrassa & thratta. Est autem pisciculus marinus: quem Dorotheus Afcalonites theffam ut Athenæus inquit appellabat mænus castigate. Sūt & thrissæ pisces Aristoteli Strabōi Oppiano Aeliano: quos Tiphernas Grægorius & Theodorus Alofas interpretati sunt: Clupearum generis Tiberi iuxta Romā laudatissimos. Nam Tethæa ut diximus etiā Tethe nominantur: quemadmodum in Peloponeso locus Thyrea & Thyre.

Tethea

Melos primam habet correptā sed & iōgā quoq; Item Melea & Mele Lucretio: Et Mulea Mele: id est $\mu\eta\lambda\epsilon\alpha\kappa\alpha\iota\tau\eta\theta\eta\mu\epsilon\lambda\epsilon\alpha\kappa\alpha\iota\theta\upsilon\rho\eta\mu\epsilon\lambda\epsilon\alpha\kappa\alpha\iota\mu\epsilon\lambda\eta$. Porro uerbum Melos primam quidam habet correptam: sed & longam quoq; Homero in hymnis: ut illud Perſi Pegafeium credas Melos. etiā defendi possit: aut ita sane legi: Pegafeius Melos credas: etiam si nectar quoq; in quibusdam scriptum est: nō Melos.

TRIGESIMOSECVNDO

Ex eodem septimo.

Triphonon pelamidum generis magni. Vetus codices habet Tridonium. Ilego Triton Pelami-
dū generis magni. Sunt aut tritones ut prædixi: quos græci Chelidonas appellant: ex Athenæo pau-
sanias Tritonem uidisse meminit Romæ: nec Chelidonia sed Tritonem uocando: ut nesciam genus
quid sit cū Tritone Pelamide: an alterū caput ei reddidit specie comosum ut ranis palustribus etiam colo-
rene discerni tamē capillus a capillo queat. Cæterū corpus squamosum ut Squatina: brachias sub au-
res. nasum hoīs: os amplius: dentes ferinos: oculos glaucos. manus præterea & digitos & ungues Co-
culag: testis similes: subtus aluū caudam uice pedū: ut Delphini.

Ex eodē. vii.

Ex eo serena cimbria fuit. Ilego ex eo: id est Tritone siue Chelidonia ut mox docuimus: Cybia fuit.
Quod aut hic serena dicit: fateor nondū scire: nisi quia ita legat: Ex eo Vraa Cybia fiunt: siue Horæa.
Est autē uræon salamentū caudæ proximū: ex Athenæo Plinioq. Varro: Cybium inquit & Thyn-
nus: cuius partes Melandrya & uræon. Horæum uero cuius mentionē & Plautus quoq. noster habet.
Athenæus idem quod sit ostendit. Salamentum inquit aut Horæum est aut Thunnium. in Horæo ma-
cra pinguis: in Thunnio macris pinguis. præferimus. Quæ Cybia inquit dicunt: inter macra sunt:
inter pinguis Cordylæ. Quam uero forte nihil attinet hoc loco: meminisse tamē quid obierit: Sacel-
lum Romæ quod Serenæ diceretur fuisse ad caput sacrae uia: auctor. M. Varro.

Ex eodem. vii.

Veneri euax xiphi. Legedū forte sit: uenæ uua xiphia. De uenæ. M. Varro: Soleæ inquit Mustel-
læ Vrenæq. De uua & Xiphia: hoc est gladio: Plinius libro nono capite secundo: Rerū inquit in mari
non solū animalium simulacra inesse licet intelligere intuentibus uiam gladium terras cucumin.

Ex eodem. vii.

Pompium qui semper comitetur. Ex libro nono legendum uidetur: Pompilum: siue ut Aelianus
quandoc. Pōphili: e Thunnio: genere. Oppianus καὶ πομπίλος οὐ περὶ μαντῶν ἀγορεύει ἔρχα
γὰρ μὲν σὺ γυνήθεος ὑπὲρ θεοῦ αἰσῶσθαι.

Ex eodem. vii.

Sudis latine appellata a græcis phreostreae similis nomine. Ilego sudis latine appellata a græcis
Sphyræna Rostro similis nomine. Est autē Sphyræna piscis. Oppiano & prius Aristoteli: quæ Theo-
dorus Maleolom uocauit: quia σφύροισι Græci Maleolom: siue ut Plinius uoluit: intelligi rostrum cal-
care: significet. Non fuisse necesse Theodoro fingere uocabulū. si locus hic emendatus fuisset. Athe-
næus & Pollux Sphyrænam cum Cestra eandem esse uoluerunt. Nec illud quis inuile putauerit: si lo-
cum in Varrone corruptissimū ac pene demortuum uitæ reddidero. is in piscium quorundam men-
tione: Anguilla inquit lingua caudis. legendum est Anguilla: Ligulaca: Sudis. De lingulaca nono libro
dixit: ut Plautinū saltem præteream: a græco sumptum id pisci nomen: quando Aristoteles Glottida eū
uocauit: si Theodoro credimus: aut Buglosson ut. ix. lib. diximus.

Ex eodem. vii.

Intus pro spondyli grādis caro est. Ilego intus p spondylo grādis caro est. Spondylus a uerticilli
credo similitudine calli siue carnē significat iter: ore Ostreæ: oīum ex hoc ipso lib. Vt Martiali & p
aialium officulis in Santrā lib. vii. Rosof tepenti spōdylos inu condit. Est & salamenti cuiusdā genus
Spondylos Athenæo. piscis Plinius est hoc ipso capite: infectum Aristoteli Sphōdyle. Plinius septi-
mo & uigesimo uolumine: Nullū inquit animal radices a nobis dīctas attingit excepta Spondyle: quæ
oēs psequitur: genus id serpentis est. Athenæus id quod in capite Mugilum echinata spē conspicimus
Spondylū tradit appellari. Sed & Calculus is æneus quo suffragia sua iudices Athenis dabant spon-
dylos uocabat: ut est apud Iuliu Pollucem.

Castigationes Pliniane Eiusdem Hermolai Barbari ex libro. xxxiii.

Ex Prologo.

T aurum iam accessu eius. Codices uetusti. Et aug. accessione. Sed legendū: & aurū iā
accessio est: quasi dicat: principalia luxuriæ irritamēta sunt gemmæ: accessoria uero au-
rū argentūq. Est aut uerbum iuris ut constat Accessio. Plinius paulo supra: Sordere in-
quit cœpere & aurū argentūq. nimīū fuit. Proinde sequitur. Vtinamq. iquit posset e uita
torum abdicari aug: ut nō solum accessionis loco habitum uiliceret: sed etiam omni-

Ex Capite Primo.

Ex qua consuetudine multa legum antiquarum. Legedū Multa. Item. Etiam inferiorū usu).
Ilego etiam confortis usu: hoc est pugnatoris bellatorisq.

Ex eodem. i.

Aediculam arēā fecit in grato tasio: qui tunc supra comitium erat. legedū. In Græcostasi quæ tūc
supra Comitū erat. Meminit Cicero i epistolis. De hoc & septimi libri fine dictū. M. Varro: Sub dex-
tra inqt e Comitio locus structus ubi nationū subisterēt legati: qui ad senatum essent missi Is Greco
stasis appellat a parte ut multa. Senaculū supra Græcostasin ubi ædes Concordiæ & basilica opimia.
hæc Varrōis uerba eo libetius appofui: quæ mēdofissima: ut duos auctores nobilissimos una iuuare
mus opa. Pōr & p diminutionē græcostasiū dicit quod & P. uictor ita uocat. eūq. locū i regione octaua qua

Tritones q
& quales

Thynnus

Sphyræna pi
scis
Maleolus

Locus corru
ptissimus
apud Varro
nē pene de-
mortuus ui-
te redditus

Spondylus

Spondylos
calculus

Principalia
luxuriæ irri-
tamēta sunt
gemmae

Græcostasis

EX LIBRO

Romanum forum erat: collocat.

Ex eodem.i.

Inter scipionē quoq; & drusum ex anulo in auctione nauali inimicitiae coepere: unde origo focia-
lis belli & exitia rerum). Videtur legendum: iter Cepionem quoq; & Drusum ac reliqua: ut enī Cice-
ro inq; Drusus cū. Q. Cepione inimicitias exercuit. Subiciam de Cepione hoc siue altero etiānum
Pōpeni Trogi uerba: De auro Tolosano: quod magno inq; post tempore Cepio Romanus consul oē
abstulit: fere auri pondo centū. x. milia. argenti pondo quinquies decies cētum milia: quod sacrilegiū
causa excidii Cepioni exercitusq; eius postea fuit: Romanos quoq; Cimbrici belli tumultus uelut ul-
tor sacrae pecuniae isecutus. Meminit & A. Gellius & Strabo: qui nisi uitū in codice est Scipionē eius
facti nō Cepionē scribit auctorem fuisse. ob id & deum ira extorrem in exilio uita functum.

Ex eodem.i.

Alia per sese auro mero decorant: cuius licentiae origo noīe ipso in samothracia id institutū decla-
rat). Quidā uetustos codices secuti nō in Samothracia sed in Samo legūt. Ipse in Samothracia defen-
do. Habet autē hoc genus ornamenti nomen Dardanū: ex Plinio inferius: Cuius iquit sceleris nos coar-
guimus illū primum qui auro dignitatem per anulos fecit ut habeant in Lacertis iam quidam & uiri
quod e Dardanis uenit: & Dardanū uocabat. Porro Samothracia insula est quam prius Dardaniā
uocabant a Dardano: qui Palladium Mineruae secum eo ferens confugisse traditur: post Samis insu-
la bello eiectis cū eo se in Thraciam ex Asia recipere indidere nomen ut pro Dardania samothra-
ciam uocarent Pausanias & Stephanus. Mentionem Dardanorū & iurisperiti faciūt: sed pro his ca-
piunt qui precii immanibus annonas flagellant: ut apud nos Cenomani monticolae: itē Becuni quos
Plinius Focunates uocat.

Ex eodem.i.

Alii bratteas inferunt leuiore materia propter casum gemmarum totam sollicitudinem putant).
Legendum forte sit non Putant: sed Amputant. Item. Marciferes locifere fūe). Scribendū Marci-
pores Lucipores: a Marco & Lucio: Sequitur enim Dominorū gentiles: hoc est autem heris suis co-
gnomines: auctor est & Varro qui & Satyram iscripsit Marciporem. & Fabius Quintilianus: Primo
in seruis inquit intercidit iam illud genus quod dicebatur a domino: unde Marcipores publicpores.

Ex capite.ii. in fine.

L. helii stilonis praconini). Legendū. L. Hælii stilonis: ex Plinio inferius: Vulgato iquit stilonis
praconini sale. Varro quoq; ac Fabius inter auctores. L. Hæliū stilonem citant nobilem grāmaticū.

Ex capite.iii.

Viriolae celticae uiriles celthibericae). Omnis fere uetus lectio habet non Viriles: sed Viriae. Itē.
Habeant foeminae in armillis digitūq; totis collo auribus per has discurrat catenae circa latera).
Vetus lectio non per has: sed Peris: ut fere putem legendum Peris.

Ex eodem.iii.

Locus mēdo Herpocraté statuasq; aegyptiorū. Lego Harpocraté ex Catullo Plutarcho cæteris. in Varrone lo-
cus mendosus est hoc modo. Et si harpocrates digito significat. Scribendū est & silentiū harpocrates
digito significat. Et infra. Item intendia & pōdera). Lego ipendia ex Varrone: a quo Plinius oīa
fere hic dicta sumpsit: ex primi libri fine qui de lingua latina inscriptus est: item ex secūdo. Significat

Impēdiū qd autem impēdiū Varroni pecuniā quae in foenore sorti accedit: hoc est usuram ipsam: q; inter se inq;
iungat unumq; fiat quasi compendium. Cicero quoq; in quadam ad Atticū epistola Foenus inquit &
impēdiū Sidonius Apollinaris posteriora nominat uluras ipsas: quoniā qui foenus agitant & uolu-
ras extendunt uident aggregare posteriora prioribus: & ortus oritura cōnectere. Ob id graeci Tocos

Tocos usura uocant eas quasi partus & sobolem posteritatemq;.

Ex eodem.iii.

Constitutūq; ut asses (sextantario pondere ferrentur). Quidā (sequētia nō legētes arbitrant) Dex-
tantario non Sextantario legendū esse. quasi parū congruat: assē uncis duabus constare: cū tamen
statim Plinius subiiciat: Postea inquit Hannibale urgēte. Qu. Fabio maximo dictatore asses unciales fa-
cti. Quid q; & Semiunciales percussi sunt lege Papyriana: ut idem Plinius mox testat: Quod uero hic
dicit. Quinta parte lucri facta dissolutū as alienū). Venus lectio Quinq; partes lucri factae disso-
lutumq; as alienū. Sed quid ratione disputamus: auctoritate Festi Pompeii reuincuntur apertissime.
Sextatarii asses iquit in usu esse coepere ex eo tempore quo per bellum Punicum secundum qd cum
Hannibale gestum est decreuerē patres ut ex assibus qui tunc erant librarii fierēt. Sextatarii: p quos
cum solui coeptum esset & populus aere alieno liberaretur: & priuati qbus debitū publice solui opor-
tebat: non magno detrimento afficerent. Et hæc Pompeii uerba in iis quae a littera. s. incipiunt: legū-
tur: ne quis cauillari possit.

Ex eodem.iii.

In triente uero & quadrante as quadrans antea triūcis uocabat a tribus uncis). Ita lego: ut uer-
bum Quadrans initium sit sequentis clausulae. Varronē (equor. is Quadrantem ait Triuncem quoq;
unx et dicit dictum fuisse: Triuncis inq; de tribus uncis. quod enī libellae ualeat quarta ps sic quadrās assis. Itē &

TRIGESIMOTERTIO

Terentius quoque dicit Varroni Ciceroniq. Quoniam uero etiam in triente quadranteq. notam nauis fuisse quidam scribunt: dicentes tantum a rate incripta notatum quadrantem aliquando: posset ad hunc modum legi. in triente id etiam & quadrante erat. Ego Rantū pro Aere ipso capi a ueteribus scio: unde porta Romae Randuscula Pōpeio. Proinde sunt qui legant in triente uero & quadrante aera: hoc sensu: in triente & quadrante notam fuisse non ianum aut rostrū nauis: ut in asse ac libra: sed aeram numeri eius quae ualebat. Marcellus: Aera inquit numeri nota est. Lucilius haec est ratio peruersa: Aera numeri est subducta iprobe. Astrologi quoque non recēiores mō: sed ueteres: ut Ptolomaeus Theon: ceteri tempore initium a quo supputationes incipiunt: Aerā uocant.

Saeptius claudius gracchi familiaris auro repensum caput eius excisum ad opimiū tulerit. Legunt Florus Appianus & Plutarchus & codices Romani: Septimuleius: non Saeptius. Claudius is Anagninus fuit ut ex Ciceronis Oratore constat: Septimuleio inquit illi anagnino cui pro C. Gracchi capite erat auge repensum. Vitatum hoc ueteribus nomē fuisse testatur Ellogium in Samnio apud Eferniam. C. Septimuleio. C. F. Tre. obolae. iiii. Vir. ex testamento.

Antonius sopus in contumeliam naturae uilitatē auro fecit opus proscriptioe dignū. Verbum sopus exēplaria fere non habent: pinde ut supflūū uideri possit. Quod autē sequit. Sed praeter alia. in uetusto codice loco eius scriptū est: Sed Spartaci: idque mire quadrat: cū sciamus inquit Spartacum interdixisse castris suis nequis aurū haberet aut argentū. Deinde paulo post Antonij inquit Triuinum aureis usum uasis in oibus obsecris desiderijs. Hoc eius factum est quod Plinius dignū proscriptioe cēset: non quod Octauij aut Lepidij: sed Spartaci. Acceptū id ex Philippicis: ubi Cicero. M. Antonium multis locis Spartaco fugitiuorum duci comparat.

Nec potēre aut facilitate materiae praelatū est ceteris metallis aurū cū cedat per utrumque plūbo). Quidam falsum putant auro potērosius esse plūbum. Itē. Sosestere aegypti rege tā superbo). Scribēdū Sesostris: auctor Herodorus & alibi Plinius Strabo Diodorus ceteri. Sesostris & tetrasyllabos Aulonio. Itē. Ferasque argenteis uasis incescere tum primū usum). Vetus lectio Ferasque argenteis uasis incescere tum primū. Itē. Vni nihil igne deperit tota etiam in incēdijs rogisque duratē materia). Codices antiqui non Tota: sed Tuto: sensus tamē idē utroque modo. Itē. Quaternū utrāque digitorū spargantur). Eadem exemplaria non Vtraque: sed Vtroque: id est in longum latumque.

Atque ipsum obrizum uocat). Scribendū uidetur Obryzum per y. ex Phocionis inia: quasi αβρυζου: hoc est sincerū delicatūque de quo Tranquilius. Itē. Marmor & ius quae candae fieri non possunt). Legendū Marmor & ius quae candefieri non possunt: ut non tam candorem quē exandescētiā in eo uerbo: capias: qualem ferrum & aes non marmor cōcipit. Itē. Alumen in purgādo uim habet tale est qualem esse diximus plumbo). Scribe talem. non Tale est.

Marmoris gloriae inherens) Lego Marmoris glareae inherens. Item. Mollis in farinam). Scribo Molitur p simplex. l. item. Nā quod in pilis cudent apilascudem uocant). Vetus codices: Nam quod ad pilas cudent Apilascudem uocant: quasi quod ad pilas cuditur.

Argentum quod exit a fornace sudorēque equi camino iactatur spurcicia in omni metallo uocatur scoria). Plinius sequenti libro: Aes inquit ipsum in catino defluit: scoria extra fornaces. Proinde ita forte legeris: idque obiter ex uetustis codicibus: Argentū quod exit a fornacis sudore: quae e camino iactantur spurcicia in omni metallo uocatur Scoria: ut sit sensus: quod sic defluit in fornacibus sudore argētum uocari: sicut spurcicia quae iactantur e camino Scoria. Fortēque non e camino: sed e catino: ut Plinii uerbis quae mox praetextui conueniat. Aut sic: argentū quod exit a fornace sudorisque qui e camino iactat spurcicia in omni metallo uocat Scoria. item. Fosse in quas profluat cauantur agangas uocant). Vetus codices Gaianas. fortasse Agogas ita enim graeci uocant: fere quas nos inlices: nisi quis Gaianas: quasi ab inuentore Caio.

Aurum arrugia quāsitū non coquitur sed statim suum est). Legendū fortasse: aurum arrugia quāsitū non coquitur: sed statim sudum est. Potest & suum legi: hoc est non mandatur igni: sed suam statim naturam praefert absque ulla cura. Itē. Inueniuntur ita massae necnon in puteis etiam denas excedentes libras palacas hispani alij palacranas idem quod minutum est balucen uocant). Fortasse legendū quibusdam uidetur Placas: non Palacas ita enim graeci Crustas appellant massaque in tabellae formam congestas Ego palacas siue palas ex Strabone: qui minores tamen auri massulas & utique non maiores se libra Palas in Hispania dici uoluit. Plinius quoque uolumine sequenti: Expuitur inquit aëris pala quādam: hoc est quod graeci Pseghma appellant.

Extat lex censoria uicimiliarū auri fodinae). Legerem: Extat lex censoria uici icimiliarū siue icimulorū aurifodinae. Strabo ἐν οὐερκελλοισι χρυσορυχιοι μη κομιναι εἰσι πλινθοι κτιμουλωφ: hoc est apud uercellas inquit aurifodina: erat iuxta uicium icimulorum.

Quadrās ali quādo Rantus dictus est Randuscula porta Rome Aera uocat initium supputationis

Falso quāda putat plūbū potērosius auro

Vtroque quid significet

Scoria quae

Pala aëris

Aurifodina iuxta uercellas

EX LIBRO

Ex eodem.iii.

In templo anætidis). Pausanias Anætidis. Strabo Anaitidis: de qua statî plura. Quod aut hic di-
cif statuâ ex auro solidam a græcis Holosphyraton uocari: Strabo Sphylerton quoq; appellat. Item.

Quod in situ terrarû nomē hoc significauimus numine illis gentibus sacratissimo). Scribēdū pu-
to: Quod in situ terræ Armeniæ significauimus & reliqua. etenî libro. vi. ubi de amne Tigri agit. Eu-
læus inqt amnis circuit arcē Susarū ac Dianæ tēplū augustissimū. Aut sic: Quod in situ terrarû nomē
hoc significauimus numine illis gētib; sacratissimo. idest etiāsi propriū eius deæ uocabulū nō dixi-
mus: noīe tamē hoc signauimus: augustissimū Dianæ tēplū appellādo. Herodotus & Pausanias Anæ-
tin deam a Lydis etiā colī tradunt. itē. Strabo sed in Armenia præcipue Zeletica regiōe. Erat & Anai-
tis Armeniæ quædā regio. Plinius lib. v. Fluit inquit Euphrates Derxenē primū mox Anaitiam regio-
nes Armeniæ a Cappadocia discludens. Sufianæ huius deæ templum & Solinus celebrat.

Ex capite.v.

Quicqd nō transmeat reperit in pila). Legendū Repetit in pila. honestū genus locutiōis: pro eo
qd est iterū in pila tundit. Itē. Tureffobit in uocant eiusq; duo genera faciunt elutā quæ seruaf i lo-
mēta & ligdā). Vetus codices habēt: Orobitin uocant eiusq; duo genera faciūt luteā quæ seruaf &.
Plinius quoq; paulo infra: Luteā putant a lutea herba dictā. Itēq; infra: Medici inqt Acefin appellant
quæ nō est Orobitis. Vitruuius quoq; luteā: siue ut codices fere hēt: luteū uocari herbam tradit quæ
Chryfocollam mentit ut post liquebit. prius. Itē. Quam ipsam ceruleo subtritam chryfocolla in-
ducit uilissimo genere atq; fallacissimo). Nō lego Chryfocolla: sed p. Chryfocolla: ex uetustis codici-
bus: & utiq; ne sensui labes fiat. Plinius quoq; li. xxxv. genere quodā Cerulei qd Appianū uocat Chry-
focollā luteam adulterari prodit. Vitruuius: q non possunt igt chryfocolla pp raritatē uri: herba quæ
luteū appellat ceruleū efficiunt & utunt uiridissimo colore. hæc autē infectiua inquit appellat. de qua
aliubi cōmodiore loco diximus.

Ex eodem.v.

Ad id glutinū fit auro & spuma argēti ad supradicta additis). Vetus codices nō Spuma argenti
sed loco eius. Septima pte argēti. nec plane displicet: quādoqdē Theophrastus Santernæ genus quod
dā uidet appellasse: cū dicat id ex aceto teri mortariis & pistillis æreis. Itē. Calx aqua accēditur &
thrachinus lapis). Verus lectio Thracius nō Thrachinus. qd & pbamus ex Dioscoride qui hoc ipsum
tradidit & Thraciū uocari ei uoluit. Itē. Carboni maior uis exusta). Legēdū Exusto. nā sequit: ite-
rūq; flagrat. probat hoc & Theophrastus: & xxxvi. lib. Plinius: pte inquit carbo uires habere incipit
restitutus atq; interisse creditur.

Ex capite.vi.

Stimini appellant). lege Stimini: ex Dioscoride Galeno cæteris. Itē. Aliqui turbasin). lege Tur-
basin ex uetustis codicibus & Dioscoride. Itē. Minusq; rabiās & arenosior). Lege Minusq; radiā
& arenosior: ex uetustis codicibus & Dioscoride. Itē. Conuoluit ueruculo ut sit modici pōderis).
Antiqua exēplaria: ut sit modici epis. legēdū aut nō Tēporis: sed Teporis. Ex eodem.vi.
Cōfractis tabulis ad magnitudinē anuloge). Forte legas: Cōfractis tubulis ad magnitudinē auellā-
narū. Dioscorides. n. καρυωυ dicit: hoc est nucū. de Tubulis & paulo supra Plinius. Tubuli aut a tubo
nō a tuba sunt: de qbus sæpe Vitruuius. Itē. Accensa folliibus ad separandos carbonēs cineremq;).
Verba ad separandos carbonēs cinerēq; iungunt cū sequenti cæso: idest abluat aceto aut uino. Dio-
scorides. Itē. Vfus eius ad collyria & nitrū). lego: Vfus eius ad collyria & litu: ex uetustis codicibus
& ut intellectus subsistat.

Ex eodem.vii.

Ante praxibulū atheniensium magistrū). Plinius magistratū: nō magistrū libro tertio: Theopha-
stus inqt in eo uolumine qd scripsit Nicodoro Atheniensū magistratu. Pōt & magistro: ut Eusebius
Sub Archippo inquit Atheniensium magistro fuit Homerus. Nam & græci dicūt επι αρχοποστον
κοζωρον. Legebant aliqui & Thraibulū. Sed Praxibulum scribere oportet ex eodem Theophrasto
qui de hoc ipso ita inquit in libro de gēmis ον, παλαι δεσιυ αλλα περι επι μαλιστα περικοιτα εις
αρχοποτα παρ επι βουλον αθηνην.

Ex eodem.vii. de Minio.

Reperiri aut iā tū in hispaniis sed durū & arenosum itē apud colchos). Hæc uerba de Theopha-
sto sunt in uolumine de gēmis εντοφεισ μεν το πτηνι βηρι αυ σκληροφ σφοδρα και λιγωδεσ και
το αυ κολχοις. Vereor Theophrastū nō de Hispaniis sed de Hiberia locutū altera quæ Albanis iun-
cta est: quando & Colchos noīat iis uicinos: aliq; & in Carmania quoq; gignebat minū ut iube Pla-
cet. Præterea fere ppetuum est græcis scriptoribus: ut Hispaniā significant non simpliciter Hiberiā:
uocabulo: sed Hiberiæ ad occidentē spectantis: hoc est της εσπερας aut της προς εσπερα. idē.
Dioscorides constantissime obseruat. Porro Minū qd ex Hispania coepit inuehi: nouicia potius rō
uidef. fuisse: nec Theophrasto cognita. errare qdem malim ipse q Pliniū. sed obseruatio hæc quan-
tū lacunq; perire nō debuit: & hercule cogitationē aliquam huiusmodi suppressere: nō est parcere uete-
ribus. sed uidere posteris. Mihi porro gratissimā rē lecturi nostra fecerit: siqua minus accurate pos-
ta mōstrauerint: oēs oīa nec uidere nec meminisse possumus.

Ex eodem.vii.

Alias circa picturas pigmēta quæramus). Legendū partim ex uetustis codicibus: partim ut sensus

Anæitis dea

Chryfocolla

Infectiua

Theophras-
tus scripsit
de gemmis

TRIGESIMOTERTIO

cōstet alias circa picturas pigmentaq; rarus. Naues autē ab Homero cōmendant rubrica: ideo q; eas uocare solet *μυλτοπρεπτα*. Itē. Militō uocat grāci minitū). Lego Milton: ex Dioscoride ac cæteris Scriptoribus. Quod autē hic dicat: Verū Cinnabari appellant inquit Saniē draconis elisi elephāto rī morientū pondere de qua pugna octauo quoq; libro dictū est. Sūnt qui fabulā esse dicāt: & Pliniū quoq; rideant prodentē quæ ueteres dixere. Dioscorides. li. v. Cinnabarin iquit *σπομιαστυριος* τοι *μολ* *εσπα* *πρακοντιος*. hoc est putauerūt iqt aliq sanguinē draconū esse Cinnabari: Nec iprobat. i offici nis certe uendit medicamētū hodie sanguis draconis appellatū magno p̄cio cū sincerus ē nec adultera tus: quē pleriq; ueq; Cinnabari existimāt: nec qd sit aut unde cōstet sciūt reddere. Ex eodem. vii.

Itē syrico). Legendū quibuldam uidet Scyrico per. ca scyro insula: ut inquit hoc ipso libro Plinius circa finem. sed aliud est syricum quo minum subliniatur: de quo Plinius & hic trigesimo quinto libro. Aliud scyricum: de quo in calce huius uoluminis. syricū fictitiū colos est ex sinopide ac sandyce mix tis quo minium adulteratur. Aetius & Plinius syricum. Paulus sericum alii siricum scripsere. scyricum uero silaceus siue Ceruleus colos est: q̄q; uetusti codices non habent scyricum: sed Tyricum: ab Tyro insula. Item. Sublini aut scyrico minium compendū ratio demonstrat). Legendum est: sublini aut syrico & cætera: ex Plinio aliubi ut mox ostendi. Ex capite. viii.

Non solum inueniri nisi in flumie hymocho). Legendū est non Hymochos: sed Tmolos: ex Theo phrasto in uolumine de gemmis. potest & Tymolos. Stephanus utroq; modo appellari posse testis est Plinius quoq; Tmolum montem Lydiæ Tymolum dici tradita quo & flumini datū nomen autumo quandoquidem & Lydius uocatur lapis de quo hic nunc loquimur. Ouidius: Deferuere sui nymphæ uneta tymoli. & li. vi. Metamor. etiam si corrupte legebatur Tmoli. Ex capite. ix.

Donec seipsa opercula operiant). Legendum aperiant. & infra. Marco gratidiano). Apud Cice ronem tertio de legibus Marco gratidio: sed mendose scriptum est: quoniam & de officiis tertio Ma rius gratidianus non Marcus gratidius legitur: sed & sequenti libro Plinius Marium Gratidianum uo cauit. Itē. Primus fecit praxiteles magni Pompeii ætate). Vetus lectio fere habet pasiteles: de quo & sequentibus libris. Est enim & pasiteles in nomine. Ex capite. x.

Et ut memoriam quidem optimo occupauerit). Romani codices: atq; ut nomen quidem optimi occupauerit. Quid si legas Optimi: non optimi: hoc est diuitis: & enim Crassus ita cognominatus est Quod si etiam legas. Optimi: sensus erit talis: etiam si ex hoc diuitiarum cumulo cognomen sibi non dico locupletis sed optimi quoq; peperisset: nihil tamē est quamobrem in eo mirari se debeat: q; mul ti etiam feruili genere ditiores fuisse memorantur. Ex eodem. x.

Mille conuiuas totidem aureis potoriis imitantem uasa cum ferculis saginasse). Vetus lectio Mu tantem non imitantem: q̄q; non mille conuiuas: sed centum decem in aliq multis manu scriptis codici bus inuenias. Hunc morem mutandi cum ferculis uasa & de Ptolomæorum diuitiis Athenæus copio sissime differuit: nā uasa quæ conuiuiis apponebant ut secum ea ferent donoq; haberent *αποφορη* uocabāt eodē auctore. itē. Pythis bithinni). Legendū ex uet. codicibus Pithii: nō Pythis: & sane Py thius Atyis filius ab Herodoto uocat hic: etiā si non Bithynus sed Lydus fuisse tradit: e Celenis op pido ubi Marfias pendit: sed regionū limites se penumero mutati faciunt ut modo Phrygia: modo Lydia: modo Bythynia dici potuerit. Ex capite. xi.

Et. n. tabernas massis adopratus). Lego Mēsis: nō Massis. De officia uero Claudiana cuius supra statū mēto facta ē: hētur Romæ i tēplo Viuiæ uirginis epigrāma nobile iis uerbis. M. Canulei zosi mus uix. ann. xxviii. fecit patrōus li. benemerēt: hic i uita sua nulli maledixit: sine uolūtate patrōi nihil fecit. multum ponderis auri arg. penes eum semper fuit. concupiit ex eo nihil unq; hic arte celatura Clodiana omnes euicit. Item. Pompea neronis coniunx). Scribendū Poppea locus est notissimus. Ex eodem. xi.

Caruilius pollio eques rōanus nō ut ope aut delicata specie faceret sed pūica). Vetus lectio nō Ope sed opiret. itē nō Delicata sed deliaca. De hoc Caruilio siue carbilio Pollio Plinius li. ix. pdigi & saga cis ad luxuriæ istrumētā igeniū hōiem appellās: q; prius istituisset putamibus testudinū repositoria & lectos opire: Sequēti etiā li. i. Antiquissima iqt aris gloria Deliaci fuit mercatus i Delo cōcelebrāte toto orbe: ideoq; cura officinis trichiniorq; pedibus fulcrisq; Cicero i actione. p Roscio: Domus iqt referat uasis corynthiis & Deliacis. itē q̄rta cōtra Verrē. Suppellectilē ex are deliacā & corynthiā. itē in eadē alio quoq; loco: sed corrupte legi delitiatā suppellectilem: p deliacā. sicut haud ita multo post Sichi ri poetæ statua icurua: p Steficoni. Habet autē deliaci opis i actione quoq; sexta mentio. tā& si Deliciatū rectū dicit a trabe deliaca: & deliciares tegulæ: sed aliud hoc ē ut liquet. i eadē oratiōe locus alius ē for tasse corrigēdus. In iis iqt pocula duo quæ Heraclea noiant. Scribēdum arbitror Thericlea nō Hera clea: etiam si quædam ut Athenæus ait Herculea dicerentur. De Thericleis autem ab auctore dictis & Plinius & Theophrastus & Athenæus & fere grāci omnes. erāt enim celeberrima. cum aliquin ob scura essent Herculeia. Ex eodem. xi.

Aut acere operata aut cedro). Vetus codices habent citro non cedro. itē Tympana uero se iu

Milton Mi nium dicitur

Cinnabaris ab aliquibus sanguis dra conis appel latur Scyros insula

Corrupte apud ouidiū Tmolus legi

Crassus opi mus cogno minatus est

Aliq̄multi

Poppea

Vasa Deliaca & Corynthia

Deliciares tegule unde & Deliciatū rectum

EX LIBRO

uene appellata tumateras lances quas antiqui magiras). Vetus codices non Tumateras & Magiras sed Stateras & Magidas. de magida q. mēse uel iſtrumēti cognarii genus eēt: iulius Pollux auctor. Lā cē quoq; ſtatera grācis dici nemo ignorat. q̄q; Stateris nomen apud eos multa quoq; alia ſignificat ex eodē iulio Polluce. Habet & panis ſeu offe genus: qd magida quoq; appellat: ut i Ordeo mōſtrauimus e theſauris Athenæi polluciſq; Ego tamē nec Stateras nec Tumateras: ſed Climateras ex eodē Polluce lego: q; uafos iqt eſſe noīa Climateras & Tympana quæ & Cymbala uocari tradidit. Ariſtophāes Climacas & Climacia quoq; uafā noīat. Forte uero nō Climateras magis q̄ Clemateras a pāpinis diſas exiſtimare q̄q; poſſit: p̄pterea q̄ i uita Claudii p̄cipis apud Pollionē Trebelliū Pāpinatæ quædā lāces argēteæ trigita libræ pōdere legunt: quēadmodū & Ederaceæ quædā pateræ: itē Corymbiaſ quoq; dūci. Tympana uero a forma nomen habuere: quando & margaritæ q̄bus una facies rotūda & planities auerſis eſſet Tympania ut ipſe nono ait libro noīabant.

Tympania q
margaritæ

Argento ſuccedit ex ea re aliquando & auro luxu ſceminarū plebis). Vetus lectio fere: Argēti ſuccedit ex re aliquādo & auro luxu ſceminarū plebis & reliqua. Eſt autē ſenſus: ex cauſa quādoq; fieri nō quidē modēſtia ut pro auro quis utat argēto: id qd luxu ſceminarū plebis cōtingit: quæ ſibi compedes ex argēto faciūt: quia ex auro uetat lex illa ſiue mos plane tritiſ quo ſeparant accidimunt ordinē. Plinius ſupra: Aurū iquit etiā pedibus induit: atq; inter ſtolā plebemq; hunc mediū ſceminarū equet̄rē ordinē facit. Itē. Vidimus & ipſi ialeriū tuſcū). Oēs antiq; fere codices Aureliū fuſcū alioquin ialeriū nullo mō: ſed aut Laberiū aut Valeriū aut certe Aureliū ſcribi pōt. cognomēta uero tam fuſciq; Tuſci: ueteribus in monumētis legunt. de Fuſco liquet. de Tuſco lapis ē Romæ noīa cōtinēs ſabrum naualiū: inter quos Septimius Tuſcus eſt.

Tuſcus lapis
qui

Vagine catillis). Siquis in uagina quēadmodū Catilli ſint parū intelligit: pōt Batillis ſcribere. Significat autē Batillus Plinio fere brateam & laminam: unde nos uulgo quoq; ferrū tali forma noīamus Battillū. Accedit q; ſtatim ſubiungit hoc loco: Baltei laminis crepitēt. Porro qd paulo poſt de Pædagogis additur: iā uero iquit a Pædagogis ad tranſitū uiril̄tatis cuſtodiant: ſenſum habet qualē ſummus ex: tertio huius libri capite ubi ait. Honeſtiſ uiui pædagogis aurū damus balneatq; diues puerorū forma conuertit. Monet me Pædagogorū mentio ut qd in Suetonio ſignificēt ingenuorū pædagogiarū ponam. Ea uox pro ſtupro quidē prostitutione q; accipit: ſed corruptam puto. Nec. n. Pædagogia ſed Proagogia legendum arbitror. Et. n. προαγωγή & προαγία hoc eſt apud græcos: qd apud nos p̄dicio & producere. Pedianus Cicero. Plautus: Audientē iqt dicto mater produxiſti: filiā. hoc eſt proſtituiſti. Plena ſunt græcorum eius uocis in illum intellectū uolumina: Plutarchi Athenæi Theophrasti.

Batillus

Pædagogorū
mentio ſiqua
corrupta di
ctio compro
batur

Silenus & cupido & ueneratio i ſcyphis). Vetus exemplaria: Silenus & Cupido & ſacra gētis ueneratione in ſcyphis. Niſi quis ita malit: Silenus & Cupido & uenatio i ſcyphis. Solebat enim & uenatio pingi atq; ſingi. Plinius ſequenti lib. Nobilitat iqt Lyſippus & temulēta tibia. & canibus & uenatio. Paulo quoq; iſta: itē Alexandri iquit uenationē quæ delphis ſacrata eſt. Sunt & uetus codices i q̄bus Venatio hac parte legi. Itē. Argentū medicatis aquis inficiſ atq; etiam afflatu falſo). Legendū ſalſo: id eſt uel maris uel ſalis halitus.

Auſonii lo
cus

Sile primi inſtituere pingere ſed polignotus & mycon attico duntaxat). Verbū ſed ſup̄uacue additū ē ab iſperitis. Senſus uero talis: Sile hoc ē Ceruleo ante oēs uti coepiſſe Polygnotū & Myconē. Ceterū nō oī Ceruleo: ſed Attico duntaxat. Etenim Cerulei tria genera memorant Plinio ſup̄ius: Atticū Marmoroſum: Preſſum: ſiue qd idē ē Scyricū. Porro q; Sil idē ſit qd ceruleū: ex Plinio ſequentibus libris colligas: præſertimq; quīto & trigēſimo. Auſonius de Sile: Sit ne peregrini uox noīs an Latī Sil.

Ceruleū arena ē: huius genera tria antiqui ægyptiū). Et reliqua. Legēdū ē antiquus nō antiquus uetus codices. Etenī Theophrastus tpe diuio illa fuerat ut Ceruleū triplex eſſet: ægyptiū Scythicū: & Cypriū. poſtea p̄batū ē atticū: Marmoroſū: Scyricū ſiue Preſſum. & alia quoq; noīa huiusmodi ut ex Plinio & Vitruuio liquere pōt. Fit & Alia diſtictio Cerulei: ſed iter gēmas dicēda. itē. Scyricū: hoc diuiſ facile). Theophrastus Scythen uocat: legas Scythicū. aſtipulant & ſcripti manu codices: de quo & libro huius opis ultimo diſſerēdū eſt a nobis.

Cunq; teritur in quattuor colores mutatur candidiorem; nigriorem; craſſiorem; tenuiorem ue). Plinius hoc de ſecunda Cerulei ſpecie uidetur intellexiſſe: Theophrastus de ipſo Cerulei genere τοῦ κραιπνοῦ εἰρηῆς αὐτοῦ χρωμῶτα τεσσαρα. το μετρωτοῦ εκτωρ λεπτοτατω λευκοτατω το δε δευτεροῦ εκτωρ παχυτατω μελατρω. item Eſt & ſubtiliſſimum genus lomenti quod dant tritum quinis aſſibus extimatum). Vetus codices ita legunt: Subtiliſſimum genus lomenti quidam Tritum uocant quinis aſſibus extimatum. Non diſplicet oīno: quia ut eſt apud Theophrastum, græci lomentum λαιμῶν uocat: quod tritum proprie ſignificat. Item. In medio leuiter mordet). Vetus codices: in medendo leuiter mordet. Item Dioſcorides in Ceruleo. Item. Tota hellad). Lego Tota hellade: Paulanias Strabo, Plinius ceteri.

Lomentum
qui ſignificet

TRIGESIMOQ VARTO

Castigationes Plinianæ eiusdem Hermolai Barbari ex libro. xxxiiii.

Ex capite. ii.

Entronum). Strabo Ceutronum: ut libro tertio monstrauius. Item. Nullo mun-
ditium despectu. Scribendum Respectu. Plinius alio loco: Vt eadem inquit materia
& cibus & probis feruiat. Item. Myromilas usus est). Vetus lectio non Myromilas
sed Myron. huius & Polycteti eundem præceptorem fuisse Ageladem testis hoc ipso
libro Plinius.

Ex capite. iii.

Nec pudet militarium salariis emere cum ipsum nomē a candelabrorū lumine impositū appareat
accenso candelabri talis fuit ut auctor est dion iussu præconis). Vetus lectio nō Tribunatū: sed tribu-
norum. Nec a candelabro: sed a candelarū lumine. Omnino locus anceps ac lubricus: & qui ex histo-
ria totus pendens sine historia restitui nō possit. quia tamē audendū est aliquando: ut æmulatione sal-
tem excitetur ignauia. scribendū forte sit hoc modo: Nec pudet. tributorū militarium salariis emere:
cum ipsum nomen a candelarum lumine impositū appareat: auctio candelabri talis fuit: ut auctor est
Dion iussu præconis. M. Varro: Cadelabra inquit a candelā: in his enim funiculi ardentes figebantur
Martialis de candelabro Corynthio: Nomina candelæ nobis antiqua dederunt: Nō norat parcos un-
cta lucerna patres. Erit uero sensus talis: Pudere debuisse qui candelabrū Corynthyum talento merca-
tus fuerit: quantū erat: ut ait Strabo uolumine undecimo: Tribuni militaris stipēdium: id est Sextertii
quinquaginta: qui centum uigintiquinq; libras ualēt: quibus uidelicet talentū constat: cum scire posset
obfordinum eius usum candelabro a candelis inditu uocabulū fuisse. Huius autē licitationis & auctio-
nis i Dione mentionē haberi tradit præconis iussu factæ. Poteris & Tribunatū militare defendere hoc
modo: Nec pudet tribunatum militarem hoc est ipsos Tribunos cadelabra, salariis suis emere: qd erat
utiq; turpissimum quando milites in balteo salarium nō in pōpa & luxu habere debent: ut in Aurelia-
ni principis uita scriptū est. Porro inter Tribunos fuisse qui dicerent Primicerii Ammianus. xviii. lib.
significat: Vexati sunt inquit multi & nocentes & innocentes inter quos Valentinus ex Primicerio p
rectore Tribunos. De Secundiceriis quoq; mentio est ueteribus. inuenio militare instrumentū Obeli
scolychnion uocari ab usu gemino ut iquit Aristoteles ueruculi & lucernæ. Quæ autē hic de Clesippo
Fullone consequunt: cimeriis quidē inuoluta sunt tenebris: fortasse tamen clariora ex iis quæ mō ex-
plicata sunt: uideri poterunt. at nos: ut solemus: hanc quoq; rē in medio reliquimus. Sunt enim aliqua
non tam eruditionis q̄ fortunæ: ut hoc in genere: qui primus in hac historiam uel penes Dionem uel
alium quem incurrit laboris huius Hercules uocabitur.

Ex eodem. iii.

Impudentia libidinis receptus in totum mox testamentū prædiues). Vetus lectio fere impudētia
libidinis receptus in totum: mox in testamentū prædiues. & infra Et hanc corynthus fabulam ad-
texit). Nō Corynthus habet sed Corynthis: quasi hoc sensu. Clesippum illum aspectu foedum & cāde
labri sextertii quinquaginta comparati fabrum a Geganīa emptore primo ludibrii causa mox etiam
libidinis receptum: hæredem quoq; ab eo scriptum: numinis & dei uice candelabrum illud a se factū
habuisse: ut cuius occasione prædiues effectus esset: is hanc fabulā Corynthis adiecit: acceptū uideli-
cet id omne referendo æri Corynthio: uindicatis tamen & notatis moribus Geganīæ sepulchro no-
bilib; qd illius factū sculptura forte aut ellogio in æuum omne posteris testatum reliquerit. Gratiū q
dem hominem Geganiam itē Clesippū fuisse credi potest. Cæterū & Liuius in Anci Martii rebus ge-
stis & in antiquitatum libris Dionysius Romæ Geganiorum gentem fuisse testes sunt.

Ex capite. v.

Celatas tantum dicabant). Scribendū Celatas id est ΚΕΛΗΤΑΙ: ex Pindaro Pausania cæteris scripto
ribus. duo quippe certadi equis genera: Synorides & Celetes. Synoris erat biga e duobus equis nō pul-
lis sed adultis: quanq̄ post & e pullis quoq; iūcta ē: Celetes singulari currebat equo: iterim & equuleo.
Accesserunt & alia duo Calpe & Apene. ἱ. καλπη καὶ ἀπην: quæ postea decreto. Eleorum antiquata
sunt Calpe certabas equa ita ut extremū cursum Anabazæ hoc est sessoris ipsi desiliendo apprehēsis
manu habenis perficerent. quem morē postea quoq; seruauerunt: tantū nō foeminis sed maribus utē-
tes equis. Apene mulas iugabat: quod animal execrabile habebant nec in terra illa nasci poterat: cum
circa uel frequens earum foetura esset: Pausanias.

Ex capite. vi.

P. iunio & tito coruncanio qui ab teusa illyriorū regina interfecti erant. Pollibius utrunq; scribit
Coruncanum fuisse. non tamē interfectum utrunq; tradit a Regina Teuca. ita enim uocat ipse: nō Teu-
sam: sed iunio rem tantum. Proinde legi potest nō Coruncanio: sed Coruncanis. Appianus quoq; idē
cum polybio sentit: Lucius item florus apud quē Teusa quidē modo scriptū est: sed in exēplaribus an-
tiquis Teuca non Teusa legebatur.

Ex eodem. vi.

C. octauium). Cicero i philippicis Trogus Valerius nō. C. Octauius: sed Gn. Popiliū appellat: q uir
gula circūscripsit Antiochiū. At. C. Octauius Laodiceæ interfectus est: eo missus a Senatu ut exploraret

Qui Myro-
nis & policle-
ti præceptor
fuit.

Inter Tribu-
nos erant qui
dicebantur
primicerii
erant: & Secū-
dicerii

Geganīa gēs
ubi

Synoris quæ
biga.

Teuca

EX LIBRO

an bellū pararef a liberis Antiochi iam defuncti: auctor Cicero. Nec uitiū eruditionis fuit hoc Plinio sed memoriae: alioqñ ope tam longo uario: multiplici: una syllaba cecidisse mortale nā: um quis miretur: hoc ipso genere. M. Tullius hoc alii pleriqñ ut auctor Gellius est: iterim labunt. & Seneca ut ait Fabius nōnunq̃ deceptus est ab iis quibus aliqua inquirēda mandauerat. Itē. Donec syllā dictator ibi curiam faceret. Vetusfī codices: ea causa credo ne Sulla dictator ibi curiam faceret.

Sulla

Ex eodem. vi.

Nisi cocliæ posita quoq̃ pīso traderet ab iis qui una obsides fuerant redditis a porfenna honorem eius habuit. Errata quinq̃ in hoc circūductū sunt. itaq̃ legendū arbitror: Nisi Cocliæ posita esse pīso traderet ab iis qui una obsides fuerant redditis a Porfenna in honore eius. Quod aut sequit. Pu- blicia. Scribendū publicolæ. Habēt aut uetustī codices: in uestibulo supbi domus: pro eo quod hīc legi- tur: in uestibulo superiore domus. De Valeria Publicolæ nota est e Dionysio & Plutarcho hīstoria. De Cocliæ & eius statua libro. ii. Lūius. Itē. de Cocliā gente in Anco Martio.

Cocliæ

Ex eodem. vi.

Stennium stallium lucanum. Scribo septimium nō Stennium. Item. L. pīso prodidit idem au- ctor est. M. æmilio. C. pompilio. ii. consulibus). Legendum. L. Pīso prodidit. M. Aemilio. & C. Popilio. ii. consulibus. Alioquin si cum superiore iungatur. clausula dicentur pugnantia de Pīfone. Item. Ab ex teris posita est Romæ a. C. helio. Scribendum non a. C. Helio: sed. C. Aelio: ut demonstrant pro- nus sequentia.

Ex capite. vi.

Ex paruis quoq̃ furtulis quod primū operis instaurati fuit). Vetus & Romana lectio nō instaurati: sed instar. Seruat id hodie quoq̃ artifices. Itē. Mirtūq̃ in eo q̃ manus ferunt moles ea ratione libra mēti ut nullis cōuelaf procellis). Antiqua lectio: Mirtūq̃ in eo q̃ manu ut ferūt mobilis: ea ratio libra mēti est ut nullis conuellaf procellis: ad hunc sensum: in eo colosso. id mirum esse q̃ cum manu possit moueri: ea tamē libræ ratio est ut uentis & tēpestatibus resistat. Itē. Relicta mora & tedio). Scribē dū Relictos: id est apparatu. nec mora nec tedio: sed moræ tedio. Itē. Aruernis per annos decem pe- dum. cccc. in magno precio). Codices antiqui: Aruernis p annos decē Sesterctis. cccc. immani pretio.

Aruerni

Ex capite octauo.

Phradmon). Pausanias phragmon: qui & Argius fuit. Itē. Demeā clitorū myronē lyciū). Pau- nias Dameam. ideo autē Clitorū: quoniā alter quoq̃ Crotodiata fuit: sic & Myrones duo Lyciūs Ery- thris natus: alter Atheniēsis. Itē. Patroclus). Pausanias Patrocles: id est πατροκλης. Itē. Tomy- les & thermachus). Scribendū Tomylos & Theromachus. illud ex Pausania: hoc ex Plinii libro quito etiam si Thermachus ibi mendose legit. Itē. Naucides: & infra. Chanachus). Scribendum Nau- cydes & Canachus: qui & Sycionys fuit & Milefius Apollinem Didymæum fecit. Naucydes uero Mo- thonis filius & Polycleti frater auctore Pausania. & paulo supra. Leuiare hyapatodorus). Scribēdū Leochares Epatodorus. primum ex Plinii libro sexto: alterum nescio q̃ recte Pausanias. Item. Stē- nius). Pausanias & codices antiqui Sthenis: qui Olynthius fuit. Item. Teufim iadem). Sunt exēpla ria in quibus zeuxin & iadem: sunt in quibus zeuxiadem. Item. Eutyclides). Pausanias Eutychides: q̃ & Sicyonius. Item. Cephissiorotus). Scribēdū Cephissiodotus.

Qui Milefius Apollinem Didymæum fecit.

Ex capite octauo.

Quæ est in parthenonia stans). Legō: quæ est in Parthenone affans: ita enim templū Mineræ uo- cabat auctores Pausanias & Plutarchus. ita & locus ubi uirginum est conciliabulū & conuentus: pro- pterea q̃ uirginis uocabulo Mineruam intelligebant. Fuit autem Fanum id ad Acropolin curante Pe- riclē conditum ab iſtino architecto: ut est apud Strabonem. iſtini meminit & Vitruuius idem Strabo ἐν παρθενω τοῦ τοῦ φιδίου ἐργον ἐλεφάντινον ἀειρεῖ. Ouidius: arcis ut actæ uel eburnæ uel æta- cūstos Bellica Phidiaca stat dea facta manu.

Locus in Ouidio

Ex eodem. viii.

Fecit & clydicum). Legunt quidā Cliduchū ex uetustis codicibus: id est κλειδουχοῦ: hoc est clau- gerum. Pausanias Cledici Athenis regnasse cuius proauū Melanthon & patrē Aesimidā fuisse reu- lit. idem auctor nymphæ specie Cliduchon spectari solitam Olympiæ demonstrat. Erant igitur prole- pina & nymphæ: quarum altera pilam ferebat: altera clauim: Plutonis: qua infernus clauditur: ut pote q̃ nemo inde reuertat. Scio & Daduchū fingi solitū ueteribus: hoc est ferentē faces: qualis & iacchus ipse Athenis i delubro Cereris fuit: & ipsa Ceres & Diana quoq̃ i arcadia præcipue uero Cereris mi- nistræ: ut inquit Strabo. item. Fecit & destringentē se). Legō Fecit & Distringentem se: hoc est τῶν ἀποσφινγεῶν. de quo inferius. Distringere se dicuntur: qui se poliunt exterguntq̃. id quod fere post quietem matutinis solemus omnes.

Qui dicunt distringere se

Ex eodem. viii.

Artemona qui phænaporitos appellatus est). Scribēdum periphoretos ex Athenæo: quasi circūa- tilis. dictum enim ita tradit artemonem ex argumento luxus: q̃ in lectica circumferri gestatq̃ solet. ἀρτεμων φησὶν ὅτι περὶ φορτίου τῆς προσωριᾶς ταυτῆς ἐλαβεῖται τοῦ τρυφερώς βίου καὶ τοῦ περὶ φερεσθῆαι ἐπικληρῆος. hic est ille quem anacreon poeta nō parcius q̃ Nonium Strumam Catullus conuictis profcidit. Item. Fecit & discobolon & persea & cristas). Vetusfī codices: fecit & discos- bolon & persea & Pristas. Est autem Pristis Aristoteli Oppiano Plinio genus piscis magni: de quo

Noniū Stru- mā Catullus conuictis profcidit

TRIGESIMOQ VARTO

sepe inferius quoq.

Ex eodem octauo.

Sicut suis carminibus erina significat). Quidam scribunt Siferia Ipse tueor Erinam ex chronicis Eusebii. Poetria fuit hæc Olympiade. cvii. ex Teno urbe Laconica. Stephanus: εἰς τὴν πόλιν λακωνικῶν κημια τῶν π. τῆρος λεγομένη αἰφῆς δὲ ἡρῖα τῆρεα πρῶντρια.

Ex eodem. viii.

Vicit eum pythagoras ex italia reginus pancratiaſte delphis poſito. eūdem uicit & leontius cū te- cū haſtadie dromonſtylon qui olympiæ oſtenduntur). Legendum uidetur: Eundem uicit & Leōtius: qui fecit Stadiodromon Aſtylon: qui Olympiæ oſtēditur. Stadiodromi dicunt qui in ſtadio curſu cer- tantur ſit Aſtylus uictoris eius nomen. Pauſanias Aſtylos Olympiæ inquit oſtenditur: uictor ibi ter- cōtinua ferie ſtadio ac Diaulo. Crotō ei patria. Meminit & Callimachus & Plato i legibus: qui eū nō ram curſu q̄ perpetua uirginitate clarum prædicat: indiſta ſibi ultro: propter curſum: tanto eorum de- decore quibus ne ſacroſancta quidem litterarum & philoſophiæ ſtudia nequitias excutunt. Huius fe- cit imaginem Olympiæ Leontius ut Plinio uidet: Pythagoras ut Pauſaniæ. Stadium a Diaulo differt: Diaulos a Dolicho: Dolichus a Milio. Stadium ut Heroni placet: pedes in longitudinem ſexcentos ha- bet: Diaulos mille ducentos. Milium ſtadia octo. Dolichus ſtadia duodecim: ut ad hanc imitationem fortaſſe apud nos & equi & agitatores & porticus centenariæ ducentariæ ac miliarie dicantur.

Stadiodro-
mos qui
Aſtylos

Stadium a
Diaulo dif-
fert Porticus
centenariæ

Ex eodem octauo.

Iolpis puerum). Vetus lectio Libyn puerum. Pauſanias de Liby puero multis locis. Spectari uero eum Olympiæ Mnæſcam nomine Cyrenæum: deinde Libyn cognominatum: armato curſu celebrē: quem Rhegius pythagoras effinxerit: ſue ut Plinius auctor eſt: Leontius. Filiū Libys huius Crauſtio nem quoq; nominant uictorem equo. Noui & herois eſſe nomen iopa: quem Lacedæmonii colebant. Sed prior lectio uera eſt.

Ex eodem octauo.

Iſe apollinem ſerpentemq; eius conſici ſagittis: q̄ dircaus appellatus eſt). Vetus lectio nō Dircaus ſed Diceus: hoc eſt iuſtus. ſequitur enim protinus: Quoniam iquit cū Thebæ Alexandro caperent au- rum a fugiente conditum ſinu eius cælatum eſſet: hoc eſt ſeruatum fuiſſet. Sed & Menander poeta co- micus δικάτωρ ὑπὸ τοῦ ἰ. iuſtam terram denominat: quæ tantundem reddit quantum accepit.

Diceus iuſtus
dicitur

Ex eodem octauo.

Simulachrum ſtrophonii). Lego Trophonii ex Plinio & Cicerone in Tuſculanis: & diuinatiōibus: ubi tamē corrupte ſcriptū eſt Triphonius. Meminit & Athenæus & Pauſanias q̄ eū cū Agamede fra- tre in Lebadaia ut Egeotii putat: ſepultū ſcribit Ergino patre. alii Apolline: cōditorēq; Delphici templi eximant: cuius tamē rei gloria alii alius dederunt. Itē. Peuceſtes). Qui gētis nomē arbitrant eſſe Peuce ſtem: nō uiri propriū: facile coarguunt a Diodoro Arriano Plutarcho. Qu. Curtio: apud quos quēad- modū Peuceſtes Alexandrum Regē ſeruauerit oſtendit. Itē. Spinārū). Romani codices nō Spinæz ſed Spirarchum: quaſi Primipilarem aut cohortis præfectum. niſi quis Spintharum quoq; ſcribi poſſe credat quo nomē plures fuere: iter quos Athenis Eubuli pater: & Corynthi alter nobilis architectus: qui Delphicum templū poſtremo exædificauit: auctor Pauſanias. Itē. Regnum xerxis & darii). Le- go Regum non Regnum: item. Proſerpinae raptum & cataglyſam). Vetus lectio Catagufan: ideſt καταγουσα πρὸ τοῦ καταγεῖν: quod eſt reducere. De raptu & reditu Proſerpinae fabula notiffima Sed melius Catachlyſin ideſt καταχλύσιν hoc loco ſcribere: hoc eſt offuſionem illam caliginis & te- nebrarum quibus uirgo dum raperetur obducta ſtatim & iuoluta fuerit. Nam caligo a græcis ἀχλὺς & ἀχλύς dicitur. Claudianus inferni raptoris equos afflataq; curru ſidera tænaræo caligantēq; pro- fundæ iunonis thalamos. idē: audito palluit atlas Hinntu: rutilos obſcurat anelitus axes Diſcolor & lō- ga ſolitos caligine paſci Terruit orbis equos. Ouidius: curruq; attonum uectus equorum quorum per colla iubatq; Excutit obſcura tinctas ferrugine habenas.

Catachlyſis
Locus apud
Claudianum
de raptu pro-
ſerpinae

Ex eodem. viii.

Satyrum quem græci periboeoton uocant). Scribo Periboeoton: ideſt περιβοῶντος quaſi celebrē famigeratūq; ſignificant. Hūc Satyrum Athenis fuiſſe tradit: uia quæ Tripodes appellabatur: miratūq; in eo ſe Praxitelē: adeo ut quærenti Phrynæ: quod ex operibus ſuis præſtantiffimū exiſtimaret: indica- re noluerit. ſed ſubornato uernūllæ: qui cōmeſſanti apud ſe trepido curſu nūciaret abſumptam ſubito incendio maiorē operū eius partem: attonitum & accurrere parantem exclamaſſe: ſaluæ eſſe omnia ſi Satyrus & Cupido ſuperreſſent: ita conſeſſione iudicii dolo expreſſa ſceminæ Cupidinem optanti nō Satyrum dediſſe. Hic ille Cupido eſt a Cicerone Verri obiectus: propter quē ut Strabo & Pauſanias quoq; tradunt: Theſpiens uifebantur. Nam & alter eiſdem artificis Cupido celebratur in Pario Propō- tidis colonia Theſpiens uero Pariani: Cupidinem maxime ut ait Pauſanias colebant: propter qd ea ſigna præcipue uidētur adamaſſe. Suum Theſpienſibus ademerat Caius Caligula: reſtitutū a Clau- dio principe: iterum a Nerone ſublatum: conſumptū incendium. Erat ex Attico marmore quod Pen- telicum a loco regionis eius uocant Strabo Theophrastus pauſania. Cicero in epistoſis ad Atticum: Hermæ illi inquit tui pentelici capitis æneis.

Famigeratus

Attici mar-
mor quō

Ex eodem octauo.

EX LIBRO

Marmore nulli super terras inclito parem). Scribo Marmoreæ illi suæ per terras inclitæ paræ. De Venere marmorea Praxitelis ignorat nemo: tam Coa illa quæ Gnidia quæ & præcessit fama. Plinius sequenti libro: Ante omnia inquit non solum Praxitelis sed & in toto terrarum orbe Venus quam uti dederent: multi Gnidum nauigare.

Ex eodem.viii.

Et ne melior in equorum effigie hominem deuisse crederetur: Vetus lectio: Ne melior in equorum effigie: in hominem deuisse crederetur. sensus talis est: praxitelis haberi simulachrum benignitatis cognominis: quoniam benigni eius ingenii testis esset: utpote qui alieno id est Calamidis quadrigæ aurigæ de suo imponere dedignatus non esset: ne qui fingendis equis magnus erat a reflex: in homine representatione minor haberetur. Hic tamē qui equos semper sine æmulo expressit: Calais non Calamis dicit Ouidio: Vendicat ut calais laudem quos fecit equorum. Nisi Calamis non Calais in eo uersu quis malit scribere. Item. Achamene nullus est nobilior). Codices antiqui. almena nullus est nobilior. Sēsus est Effigiem almenæ præstantius quæ calamis reddidisse neminem.

Ex eodem.viii.

Achamenes phidias discipulus & marmorea fecit & æreū petalum). Scribo Alcámenes ex Fabio Quintiliano ac Dionysio halicarnassæo Paulania ac Plinio superius. item Pentathlō non Petalū: pudēdo cuiusdam errore: qui sententiam suam in Petalo siue Petalo confirmaturus: locū hunc non minus inepte quæ ridicule citauit. De Petathlo Plinius frequētissime hoc ipso libro meminit. Nostri Quinquationem uocant ex Festo. Cæterum plus est Pancratiaſten esse quæ Pentathlū: sicut utiq; plus est Periodo uictorem esse quæ Pancratio. Petathlos est qui generibus illis quinq; certat. Pancratiaſtes qui certauit & uicit. At Periodo uictor ut idem Festus ait: qui sacra Græciæ certamina obiuit & uicit Nemæa Pythia Isthmia Olympia. Quod autem subiungit. Encrinomenos). Extimemus an scribi possit Encrinomenos: hoc est εγκρινομενος. ατρο του κριου hoc est arietis: de quo Eustathius uerba subdam: Fuit igitur Aeginita quidam luctator cantatissimus qui cognominabatur Crios hoc est aries a quo eiectus insula Lacedæmoniorum rex cleomenes ut perterrefaceret dixisse fertur scitum illud: Nunc inquit præpila tibi aries cornua.

Ex eodem.viii.

Ctesilaus dorophoron). Vetus codices Dorophoron & hic & inferius: Nisi quis Dorophoron quoq; hoc est ferentem dona comprobet: ex Plinio superius: Et mala iquit ferentē nudū. Porro. Quæ Curtius cognatorum inquit Darii regis turbam. xv. M. hominum fuisse muliebriter propemodū cū rū luxu magis quæ decoris armis conspicuā: doriphori uocabantur iquit hoc est spiculatores ac satellites. In quo sciendum: inter Doriphoros hoc est satellites spiculatoresq; regis Persarū quosdam fuisse qui Melophori dicerent hoc est gestantes in spiculis mala: ut Athenæus auctor Plinius supra Doriphorū uiriliter puerq; de quo & in libro de Oratore ad Brutū. Cicero & in epistolis Seneca: Doriphoron inquit ac Diadumenon ex habitu corporis ita nominatos.

Ex eodem.viii.

Et cliticon eximia forma & uirtutē egregiā utraq; collostreas). Legi potest aut Cliduchon aut cledi con ut supra diximus. item Collostreas non Collostreas. quidam colla stratas: quoniam ut Festus docet colla strabant. opera ne iniuriis essent obnoxia: Statæ iquit matris simulachrum in foro colebat. idq; colla stratum ne lapides igne corrūperent qui plurimus ibi fiebat nocturno tempore: sed magis probo Collostreas. Plinius uolumine sequēti: Nero igitur princeps iusserat colosseum se pingi. cxx. pedes ille teo incognitū ad hoc tēpus. Lampridius in Alexandro: Statuas iquit colossas in urbe multas locauit. Viruuius non colosseas aut Colossas sed Coloficas usurpat. alioquin Romæ amphitheatrū ipsum hodie Colosseum uulgo dicitur a Coloso. Martialis: hic ubi siderus propius uidet astra colossus &c. Item.

Eutyclides eurotā fecit i qua artē ipsam liquidiorē plurimi dixere). Triplex error. pinde ita scribo: Eutychides Eurotam fecit in quo artē ipsam amne liquidiorē plurimi dixere. Moueor & q; Euro tam amnis est Laconia ut constat: & q; in uetustis codicibus ante uerbū liquidiorē: particula Ne: aſcripta cernit: quæ cū fine uerbi ipsam: facit amne-amnes pigi solitos Aelianus & libro. v. Plinius ostēdit in Nili mentionem. Item. Ageſiæ in pario colonia herculis iſidorū). Legendū ita ut uerbū ageſiæ ad præcedentem referat clauſula: quia idem opus duorū fuisse nequit: alioquin inſcriptis codicibus uerbum illud non ponit. iā nec ageſiæ sed Hegeſiæ ſcribendū eſſet: de quo & Fabius Quintilianus & Paulianus. Parium colonia in Helleſponto eſt.

Ex eodem.viii.

Puerum antolycum). Scribo autolycum ex Paulania: qui statuā huius in Prytaneo Athenis fuisse auctor est hominis Pæcratiaſtæ. Fuit & apud Strabonem quoq; opus Sthenidis autolycus comes iasonis & cōdior Sinopæ Deimachi filius ut appollonio quoq; placet: cuius simulachrū Lucullus inde uictor abstulit. Cur autem uictores puerorq; noie dicant: monuimus aliubi: nā hic de autolyco Mercurii: siue ut Homero & Platonide republica primo libro placet Deucalionis filio & materno Vlyxis auos: ineptissimum eſſet intelligere.

Ex eodem. viii.

Lagonē puerū). Scribo Lagonē: ut prima breuis sit: ex Martialis: sed & Papinio: Molles Caoli Lagonculiq; item. Menechini). Scribendū Menæchmi. Paulianus: E naupactō ait urbe Menæchmū

Locus apud Ouidium

Pentathlos Pancratiaſtes

Doriphori spiculatores Melophoriq;

Amphitheatrū quō nunc

Autolicus Menechini comes dia plauti

TRIGESIMOQ VARTO

& Suidam celebratos sculptores fuisse non multo post Canachum Sicyonium & Callonem Aeginetam. Nihil autem nocuerit in transcurso Plautinum locum in eiusdem nominis comœdia inuisse. Nô ego inquit te noui Menachmum Moscho prognatū patre qui Syracusis perhibere natus esse in Sicilia ubi rex Agathocles regnator fuit & iterum Pinthia tertio Ilyparo. Legendum est: & iterū Pythia & tertio Olympia: hoc est uicit.

Ex eodem.viii.

Lyfippi discipulus epidyrām Scribendū Epitherfen. fuit enī Epitherfa siue quod idē est Epitherses ut ait Pausanias Metrodoro patre natus Erythris i ione pugil nobilis & quattuor græcie ludicris certaminibus uictor. Fuit & grammaticus qdā Epitherfa Nicænsis Bithynniæ: qui ut ait Stephanus de uocabulis Atticis & Comicis & Tragicis conscripsit.

Ex eodem.viii.

Epitherfa
grammaticus
Nicænsis

Vno celebrat signo splachnorte. Legendū uidetur Splachnopte. i. σπλachoπτης. De hoc superius quoq; diximus. xvii. libro. Hic earum Pericli Atheniensii principi fuisse uerna dicitur. Quidā nescio q̄ recte Sparganopten scripsere. Itē. Appellas & adorantes feminas. Legendū puto ut sensus constet anhelas & adorantes foeminas aut plebeas & adorantes foeminas aut oīno aliqd huiusmodi sicut utiq; paulo inferius: Foeminas inq; nobiles. Itē. Flentes inquit & adorantes matronas Sthenis.

Ex eodem.viii.

Sequens philosophus fecit coclites. Lege Celetas. i. κελητας de quo & supra dictū. ita græci uocant in equestri certamine currentes: ut hinc & pueri Celetizontes a Plinio dicantur hoc ipso capite. q̄q; sunt qui & σκελετιζοιτας scribi posse putent: hoc est supplantatores. Vtq; in sacris certaminibus mō pueris mō uiris pponerantur certamina. ut inq; Pausanias: qui & filiū Timonis Aefylō puerū Celete uictorē haberi Olimpiæ Dedali Sicyonii manu tradidit isidentē equo. itē. Perioxyome non. (Lego Perixyomenō. Differt aut Apoxyomenos a Perixyomeno: q̄ prior ille distringit se: hic p circuitū aut comiter. aut certe qd magis credo scabit extergit u se. itē. Cenchranus & gallicies. & ifra. Chalchofchenes). Verus lectio Cenchramis & Callicies & Chalcofthenes. De Callicie q̄ & Me garicus fuisse dicitur Pausanias quoq; meminit. de Chalcofthene Plinius hoc ipso libro inter Plafas. Itē. Et matrē interfectā & infantem miserabiliter blandientē. Codices antiqui. Et matri interfectā infantem miserabiliter blandientē.

Ex eodem.viii.

Pitho mulierē. Quidam pitho: id est Flexanimā illam dicendi præsidem quam Ennius Suadam: Fabius persuadendi deam: Horatius Suadelam & Poetica mella: Cicero leporem aliquando: ppter quod Theodorus Gaza in Lelio suo μελιτηρι conuerrere: q̄ πειρω maluit. De hac ipsā muliere singulosa ueteribus & Pausanias & Plinius aliubi: Colebas & Diana cognomiē pitho Corynthiis. Her mestyax Elegus poeta unam Gratiarum Pitho fuisse credit. Comitabatur autem deam pitho altera mulier cognomine Paregora ut ait Pausanias in Praxitelis opibus. Cæterū & pitho seruari pōt: quo uerbo credulitatis numen intelligitur quæ ppter facilitatem mobilitatemq; bigis inueheret. De credulitate hac & Plinius aliubi.

Ex eodem.viii.

Pitho alio
noīe Suada

Sthenius cererē. Scribe Sthenis. ex Strabōe paufania uetustis codicibus. itē. Scopas utraq;). Vetis lectio Vtroq; Pausanias quoq; duos Scopas facit. Itē. Eunuchr. Codices atq; Euchir: paufanias. Atheniēsis inq; Euchir fuit Eubulidæ filius. idē auctor Euche: quēdā nomiat hoīem Corynthiū iter plafas. Itē. Myagarus. Scribendū Myagrus: ex paufania: quo nomie Muscarū quoq; de us appellabatur. item. Palydus pythocius. Pausanias polydog: & pythodog: Thebanum iuxta nominat. Itē. Patrocles phyllis phylidionius. Antiqua lectio Patrocles polis possidonius. De patrocle dictum supra est.

Ex eodem.viii.

Cacizotechnos. Vetis lectio Textitechnos: hoc ē labefactor artis: quoniā uidelicet calūniator fui esset nec finē inquit diligētiæ haberet απο του τικει η τιη τεχημη. Significat hoc qdē & uerbū Cacizotechnos απο του κακι χειτηη τεχημη: quod est iprobare artem suā. Cæterum Pausanias mo uet ut qui ait lib. i. Callimachum adoptasse nomē sibi τηη τεχημοσοσ ειη η πρωτοσ εγρυπνησε τους λαουος. item. Alter qui pupillū iuculli: filiū. In codicibus antiquis uerbū Qui & hic & paulo post nō legit: & sane officit sensui.

Ex capite. ix.

Ex capite. x.

Ecentenis pflata. Vetis lectio centenis proflati. Et ab eo argumēto botryfentos cognominata. Lego botryitis ex Diofcoride. itē. Intus onychi maculis similis. Codices antiq habent: intus onychis maculis similis. itē. Ostracitis toga nigra. Diofcorides: ostracitis tota nigra. itē. Eadem iolliaē actio. legēdū iollæ nō iolliaē hūc & Diofcorides & Plinius crebro citant.

Ex capite. xi. de Flore æris.

Velut milii squamæ q̄s uocat lepidas. Vetis lectio: Velut Milii squamæ: q̄s uocat florē. cadūt aut cū panes æris aqua refrigerant. rubetq;. Similiter ex eis fit quā uocat Lepida. Quod uero seq̄ paulo post. Est aut squama æris decussau clauis. Scribēdū: est aut squama hæc decussau clauis. Plinius. Differētia inquit hæc est: q̄ squama excutitur icibus iisdem panibus. Flos cadit sponte. Diofcorides quoq; duobus locis docuit æris florē aquæ frigidaē iusuōe cōtrahi.

Ex eodem. xi.

Seplasia

Credunt semplasiæ. Legendum seplasiæ. de quo superius quoque dictum. Primus hunc locum

EX LIBRO

Laus Merule

Merula restituit. Helioabalus ut est apud lampridium. Cupediarum inquit & Sepasiarum pingi se fecit. Cicero in Pisonem: Sepasia dignus & Capua. idem contra Rullum secunda: iam uero qui metus erat tunicatorum illorum & in Albana & in Sepasia ubi tamen corrupte Seblasia inuenias. Albanum uero Capuæ fori fuisse Valerius Maximus non uolumine ostendit. Idem auctor Sepasie delitiis euitari scribit Hannibal. Meminit & Pedianus & Aufonius poeta. Erat ergo Capuæ Sepasia qualis Romæ uicus unguentarius & alter iugarius qui & Thurarius quoque dicebatur: ut modo apud nos Specarius uicus a speciebus Arabis peregrinisque. Marcianus iuriconsultus: Species inquit pertinens ad uestigal. Cynamomum: piper longum: piper album: & reliqua: ut etiam si nomen generis est Species: uulgius tamen ipsum quasi per quendam Exochen ad merces indicas & Arabicas fere id accomodat. Item. Oris etiam gingiuarumque exulcerationem mire sedat. Dioscorides: Oris etiam & gingiuarum extuberationem. i. εφορεσ. Nihil muto.

Exoche

Ex capite. xiii. in inscriptione.

Pfiro. Legendum Sori aut Psorico. Etenim hoc capite de utroque agitur. Idem & Galenus & Dioscorides & ceteri. Item. Medicamentum efficit foricon dictum. Lege psoricon. ex Dioscoride Galeno paulo Aetio. Item. Sentientem uiolam leucanthos appellant. lectio uetus leucoion. ita enim uiola candida græce nominatur.

Ex capite. xiii.

Spodios quam uocant laurion. Hippocrates illyriotin Spodion commendat: nisi codex mēdofus est: quando quidē Pausanias locum in Attica regione ubi metalla fodiebantur argenti: laurion uocari scribit: unde: laurionis deduci potuit.

Ex eodem. xiii.

Pfegma

In aerariis officinis & smegma fit. legedū pfegma: id est ψευμα ex Dioscoride ac ceteris. Est autem pfegma aeris idem fere quod flos aeris. Nam Smegma longe aliud est ut constat. Item. Maxilla ab ea discernitur. Vetus lectio fere non Maxilla: sed Facile ab ea discernitur & reliqua.

Ex eodem. xiii.

Expuitur aeris pala quædam. Quidam legunt Pala: non Pala. quidā Salun: ut impræssi Romæ cōdices: Mihi uerbum Pala non solum placet: sed per placet. ex Strabone: qui felibres auri purgationis glebas ita dici Romana uoce aut etiā Hispana retulit: a quo translātū id nominis uidetur ad alia quoque. Plinius quoque libro superiore Palacas appellari massas auri tradit in puteis repertas decem & amplius librarum pondere: quas alii Palacranas inquit uocant. sicut id quod minutum est Balucem.

Ex capite. xiii.

Vita ipsa non defuit honorē initio habere ferro quoque. Vetus codices non initio: sed mitiorē. erat uero mirū qui fieri posset ut ad mitiorem usum aliquem ferrum ad sanguinem & ad bella natum placeret. sed hoc tamen Aristonidis exemplo mox demonstrat. quāquā Pausanias Aristomedē Thebanū: non Aristonidam appellat inter artifices. Item. Halicon. Antiqua lectio non Halicon: sed Alcon: quod celebre nec infrequens nomen est. Item. Hoc signum extat hodierno die. Scribendum ut: Hoc signum extat Thebis hodie. sequitur enim: Est inquit in eadem urbe & ferreus Hercules: nā & Arhamantis furem ibi fabulantur: & Herculis natale id solum. Est & Boeotiū ferrum poetis cantatissimū: ut Dionysio: qui Aonium tridentem Neptuni appellat: non quā in Boeotia tamen præcipuum ut inquit Eustathius: sed quoniam ibi maxime id numen colatur.

Ex eodem. xiii.

Neque alia genera ferri eximia acie temperant. Vetus lectio non Eximia: sed ex mera: hoc est solitaria & sine comitatu alterius speciei. sequitur enim: Ceteris inquit admiscens: & cetera.

Ex eodem. xiii. de Ferro & Magnete.

Sola hæc materia uirus ab eo lapide accipit. lege Vires ex Aristotele ac Themistio & ceteris de aulculatōe physica uolumine octauo. itē. Nescio an ultro fundēdo pinde utilis. Legedū Vitro: non Vitro. Plinius uolumine sequenti: Coepus inquit addi & lapis Magnes quoniam in se liquorē uitri quoque ut ferrū trahere dicit. itē. Sparia bubbatōe. Vetus codices Bullatōe. iudicio relinquitur. itē. Dinocrates architectus alexandri. Plinius alibi & Vitruuius & uetus codices Alexandri: non Alexandri. Chirocratē non Dinocratē uocari hūc. vii. lib. monui apud Strabonem Aelianumque.

Ex capite. xvi.

Quo liquida emplastra

In irge emplastro. Legendū in Hygremplastro. ita enim uocat liquida emplastra: sicut Xeria: quæ sunt arida: ex Galeno Paulo Aetio.

Ex capite. xvi.

Gallecia

Metalla quæ alutia uocant aqua imissa eluunt calculos nigros. Vetus lectio non Eluunt: sed Eluunt. de quo Elutia fortasse uerius quā Alutia uocaueris. itē. In colaris in quibus aurum colligitur. Vetus codices: in calathis. Quod autē hic duobus locis scribitur. Gallitia. Scribendū Gallecia: a gallica gente Plinius Strabo Ptolomæus ceteri. itē. Homero crissirion ab eo dictum. Lego Catteron siue Cassiteron: siue Cassirion: imutatis ab Homero consuetudine sua litteris.

Ex capite. xvii.

Coepere deinde & effeda baculis & petorita exornare. Vetus exēplaria: Coepere deinde & Effeda & uehacula & Petorita exornare sequitur enī. Quæque in scyphis cerni prodigū erat hæc in uehiculis atteri cultus uocatur. itē. Ad aurea quoque & argentea uehacula. Codices antiqui non uehacula

TRIGESIMOQ VINTO

sed stacula. Plinius de Achate gēma libro ultimo: Reddunt inquit species fluminū nemorum & iu-
mentorum etiam effeda & stacula & equorum ornamenta. quanq̄ staculas ibi quidam impræffe-
re parum uidentes. Sunt qui non stacula: sed stracula quasi a stratis equorū utroq̄ loco scribāt. Plī-
nius: Frenos iquit & strata equorū Peletroniū iuenit. nam Staticulus in Perfa plauti saltatiōis genus
est. sed hæc in librū ultimū differimus. itē. Plumbi albi permissum in charta est. Vetus lectio: plū-
bi albi experimentū in charta est. nec aliter constabit sensus insequēs.

Fit & lotura plumbi usus in medicina. Lego plurimi: non plumbi. Item. Plūbū lauatur & fit
biis & cadmiæ. Lego ex Dioscoride: plumbū lauatur ut Stibi & Cadmiæ. Stibi autem est Stimuli. Itē.
Scobem in fictili cado coquunt. Dioscorides: Elimatā scobem in fictili crudo coquūt. Itē. Ne
fecerit quidem neu rerū excrementorumq̄ foeditate intentata. Verbum Neu: superuacūū est: & intel-
lectum quasi lancinat. Item. Quod in senili corpore cum amurca additur. Vetus codices nō cū
Amurca: sed cum Fracibus. Ex eodem. xviii.

Præter quæ ad candorem foeminarū. Legendum est præter: ut sitq̄ cōiunctio non relatiuum.

Castigationes Plinianæ eiusdem Hermolai Barbari ex libro. xxxv.

Ex Capite Primo.

Patia montis in cubiculo dilatantia. Legedū puto: Spatia mōtis in cubiculo delitētia.
hoc est non placere iā syluas & innata montibus nemora: id est intestina opera & sub
licia: coepisse pingi lapides. pinde paulo infra: Montium iquit hæc subsidia deficientū.

Ex capite. ii.

Cum scipionis pomponiani transfisset atrium. Sunt codices in qbus nō pōponia/
ni sed Africani scripti est. Pomponiam certe Scipionis matrem fuisse legimus. Itē. Tabulina co-
dicibus implebant. Vetus lectio castior: Tablina ut Figlina q̄ Figulina. Tablinum igitur est Pinaco-
theca: nā Tabularium Ciceroni amarium erat in quo publicæ tabulæ ciuitatum asseruabant. item.
Inuentioni muneris etiam diis inuidiosis. Lego inuentione muneris etiam diis inuidiosus.

Ex capite. iii.

Pro aeris. Lego Pro æreis. & ifra. In ædilibus sacris. & ifra. Apud
sicyones. Dic Apud Sicyonios. siue Apud Sicyonem: ita enim uocatur urbs in Achaia non pcul Co-
rinto. Plinius Sicyone Pausias uitam iquit egredi deniq̄ fuit illa patria picturæ. Itē. Si Tecti natura
pmisisset. Vetus lectio nō Tecti sed Tectori ut infra Plinius: Tectorium inquit opus propter excel-
lentiam picturæ ligneis formis inclusum Romam deportauere. Itē. Apud romanos quoq̄ honor
naturæ huic arti contigit. Antiqui codices Mature: hoc est uelociter.

Ex capite. iiii.

Sed ad res in risu & iā contumelia erat. Lege. Sed ea res in risu & reliqua. Itē. Hinc. M. Craffi
oratoris ille lepos Agentis cui cum reus sub ueteribus cum textus compellatus instaret. Vetus lectio:
Hinc. M. Craffi oratoris ille lepos agentis sub ueteribus cū textis cōpellatus instaret. Est aut loci nomē
Sub ueteribus: ex Plinio inferius: Meniana inqt operiebat Serapionis tabula sub ueteribus. In augu-
sto Suetonius: Bisariam inquit laudatus est: pro æde diui iulii a Tiberio & pro rostris sub ueteribus
a Druso: quanq̄ non Sub ueteribus: sed Veteribus dūtaxat modo legitur. Plautus in Curculione: Sub
ueteribus inquit ibi sunt qui dant quicq̄ accipiunt fœnore. Cicero academicorum libro quarto: inte-
rim ille cum æstuarer Veterū & Menianorum sic academicorū uiam secutus est. Sed & pars in foro
sub nouis appellabatur. M. Varro: Sub nouis inquit dicta pars in foro ædificiorq̄ quod uocabulū eius
peruetus: ut Nouæ uia: quæ uia iam diu uetus est. Linius: Filiam inquit Virginis seducit ad nutrice
prope cloacinam ad tabernas quibus nunc Nouis nomen est: atq̄ eam lanio cultro arrepto occidit.
Habebantur & ueteres & nouæ curiæ ut ait Festus: sed ad rem nō pertinent. De hoc aut lepore non
M. Craffi sed iulii Cæsaris qui & Orator & poeta fuit Quinti Catuli ex Pompilia matre frater: ciuili
bello Marci & Sullæ abruptus: mentionē habet & Fabius & in libro de Oratore Cicero: Valde iqt
ridens imagines quæ fere in deformitate aut in aliquod uitium corporis ducuntur cū similitudine tur-
pioris ut meū illud (ex Cæsaris enim psona loquit) in Helmiū Manciā: iam ostēdam cuiusmodi sis:
cū ille ostēde quælo: demonstrat digito pictum gallum in Mariano scuto Cimbrico sub nodis di-
stortis exerta lingua: buccis fluentibus. Verbo autem sub detractū ab imperitis existimo Veteribus.
pinde non sub nodis distortis: sed sub ueteribus nodis distortis & cætera legendū contenderim. Fa-
bius: Rarū inquit est ut oculis subiicere contingat: ut fecit. C. iulius qui cum Helmio Manciæ sæpius
obstreptenti sibi diceret: etiam ostendā qualis sis: itq̄ plane instaret interrogatione qualem se tādē
ostensurus esset: digito monstrauit imaginem galli in scuto Cimbrico pictam: cui Mancia tūc fimi-
lis est uisus. Tabernæ autem inquit erant circa forum: ac scutum illud signi gratia positum. Itē. In
facitissime. Cum inficetus nō infacetus dicatur auctore uel Catullo: scribēdū est inficetissime. item.

Staticuli

Frenos &
strata equo-
rū pelectro-
nius iuenit

Pōponia ma-
ter Scipiois
fuit
Pinacotheca
tablinū etiā
dicitur

Tectorium

Lepos. Mar-
Craffi orato-
ris
Sub ueteribo
unū uerbum

EX LIBRO

- Purpurissus** Immenſam uel unam ſi quis tantum hanc tabulam æſtimet potentiam artis). Vetus lectio nō im-
menſam potentiam: ſed immenſa potentia caſu ſeptimo.
Ex capite.vi.
Chryſocolla.indicū.purpuriffimum). Lege purpuriffimum ex Plinio inferius Eſt aut Purpuriffimum
quod Græce Andricelon uocari ex Ariſtotele Theophrasto ac iulio polluce colligo. Item. Palmā
enim lemniz dabant). Sunt qui Sphragidem Lemniam appellari negēt rubricā: ac terram potius di-
cendam cenſeant Galeno auctore. Sed cū rubra ſit ea Creta: & Miltoſ Lemnia uocetur a Nicandro:
Celſus quoq; Giebam Minii appellet eam: non uideo quāobrem Plinius iure inceſſatur.
Ex eodem.vi.
- Leuor** Ex ea ſit ochra exuſta rubrica in oliſ). Dioſcorides: Ea ſit & ochra exuſta in rubricam oliſ. Theo-
phraſtus γιγεται μελατος και εκτης ωχρας κατακαιουερης. Item. Eucophorū ſit). Plinius aliu-
bi Leucophorum. item. Teſtoris tenaciſſimum propter liuorem). Lego Propter leuorem: nō li-
uorem: ex Plinio ſuperius: ſed & Theophrasto qui gypſo græcos uti ſcribit διατην γλιſποτην και
λειοτην. hoc eſt ppter tenacitatē ac leuorē.
Ex eodem.vi.
- Capſe pig-
metoz mu-
liebriū qūo
Atramētū li-
brariū cepit
uocari ē cau-
ſum** Vasta caſu repta in incendio pyrae ceruſſa in hortis cremata). Vetus lectio: Viſta caſu reperta icē
dio pyrae: ceruſſa in orcis cremata: hoc eſt capſis pigmentorum muliebrum. Erat uero Viſta qua pri-
mus Niciaſ uſus eſt: quod genus picturae dicitur Encauſtō Plinio Martiali cæteris. hic ortū ut uulguſ
atramentum librarium appellare coepit Encauſtū. Orcam Probus in illo Perſii uerſu. Anguſtæ col-
lo non fallier orca: interpretatur amphora: ſpecie: omnino ueteribus & uinariū & oleariū uas erat:
Orca item Salgamarium: ut in quo ſici quoq; ut Plinius inq; aſſeruabatur: item Salmementarium hoc
eſt Salmementarium. & infra. In inſula rubri maris topazone). Scribendū Topazo aut Topazio:
auctor multis locis Plinius. de hac & ſexto uolumine locutus & ſeptimo ac trigefimo. item & Alexan-
der cognomēto Polyhiſtor. & Stephanus: qui per. x. nō per. z. ueteres prius id nomē ſcripſiſſe tradit.
Ex eodem.vi.
- Alexāder co-
gnomēto po-
lyhiſtor** E uinaceis fecere ſtrigmon). Codices uetiſti Tryginon hoc eſt fecatū. græci enī fecem Tryga no-
minant: item de purpurifſo. Viliſſimū a canuſio). Antiqua lectio Viliſſimum. quod & plus pro-
batur. item. Pingentes ſandyce ſubdita). Lego ſubdita: non ſubdita: ex ſequentibus. Eſt autē Subli-
tio quaſi primum teſtorū & fundamentum coloris eius quem reddi uolumus inductione manus ul-
tima. item. Cauſa eſt q; id genus maxime ſificitur rubiāq; cogitur ſorbere). Vetus lectio fere: Cau-
ſa eſt q; hyſigino maxime ſificitur rubrāq; cogitur ſorbere. Vitruuius: Fiūt inquit purpurei colores i-
ſecta creta rubra radice. item paulo inferius: eadem inquit ratione uacciniū temperantes & lac miſcē-
tes purpuram faciunt elegantem. Eſt aut uaccinium idem quod hyſiginum hiacynthūq; ut alibi aper-
tiſſime docuimus.
Ex eodem.vi.
- Sublitio q** Qui adulterant uero indico tingunt ſtercora columbina aut cretā ſilenuſiam uel annulariā ultro
inſiciunt). Triā errata. lego: Qui adulterant uero indicū: ſtercora columbina aut cremam ſilenuſiā uel
annulariā uitro inſiciunt. Vitruuius: Propter inopiā inq; coloris indici cretā ſelinuſiam aut annulariā ui-
tro quod græci Hyalon appellāt inſiciētēs imitationē faciunt idici coloris. De uitro aut qd ad colorē
annulariū quæſtatur: paulo infra Plinius hoc ipſo capite. ſit enim ipſum ex uitreis gēmis De terra ſiue
cretā ſelinuſia Dioſcorides & Plinius & cæteri. itē. Indicū rigores & impetus ſedat). Dioſcorides:
Indicum tumores & impetus ſedat: iſdeſt οι ανματα και φλεγμονας. Etenim ſi aſtrictoria ſiue ſty-
ptica uis eius eſt: ut inter omnes conuenit: nō uideo qui rigores indico ſummoueri debeant. An q; in
phlegmonibus hoc eſt inſtimationibus ſiue collectionibus quas & ipetus noſtri uocant: neceſſariū ē
τασιν contingere: hoc eſt tentationem loci eius in quem materia nocens conſluit: ut Galenus ait: ea tē-
tio dici rigor potuit). Item. Et quod chryſocollam lotum mētitur). Lego nō lotum: ſed Luteā. De
Chryſocolla duplici Lutea & liquida ſuperius eſt monſtratū. Luteā inquit ab herba lutea dictā pur-
rant: quoniā ipſam ceruleo ſubtritam p Chryſocolla inducunt. idem & Vitruuius confirmat: qui her-
bam eam modo inſectiuam: modo Luteum uocari tradit.
Ex capite.vii.
- De triuio q
accipi dicūt** Melanchius). Legendū ex Fabio Quintiliano & Plinio infra Melāthius. item. Nero princeps
iuſſerat colofſeum pingi). Vetus lectio Colofſeū ſe pingi. item iſra. Publicas porticus occupauit:
pictura). Vetus lectio fere nō Occupauit: ſed inueſtiuit. quæ uox q; paulo ſordidior & de triuio acce-
pta uidebatur: diſplicuit emendatoribus. Cæterum ſcire licet latinū id uerbū eſſe nō Barbarum: q; in
Calliæ Viena ellogiū eſt iſis uerbis. D. D. Flāminica Viennæ regulas æneas auratas cū carpuſculis &
ueſtituris baſiū. & ſigna Caſtoris & Pollucis cum equis: & ſigna Herculis & Mercuri. D.
Ex capite.viii.
- Catagrapha
Anaglyphā** Qui clipeū intus pinxit elide mineruæ quā colotes fecerat). Scio quidē in Elide opera feciſſe cū
Phidia fratrem Panæum. ſed fere placet ut in Aegide Mineruæ potius q; Elide ſcribatur. De Colote
hoc & Strabo uolumine octauo. item. Hic catagrapha inuenit). Vetus lectio Catagrapha. Catul-
lus: Catagraphoſq; thynnos. De Anaglyphis: uero alia ratio eſt. hæc cæli. Catagrapha pennicil-

TRIGESIMOQ VINTO

sunt. Extiment uolentes. Item. Panæus. Strabo interim Panænū: interim Pandenum: nec fratrē: sed ex fratre filium. Pausanias quoq; modo Panæum modo Panænū fratrem Phidiaz appellat: a quo ut Plinius hoc loco: prælum cōtra Perlas apud Marathonem factū in porticu Poecile dicta pictū est.

Ex eodē.viii.

Vt in eo prælio iconicos. Duces pinxisse tradatur. Quidam legunt Nicomachus p eo qd est iconicos: parū quidem illi recte. Siquidem panæus Phidiaz frater eius picturæ auctor fuisse: nō Nicomachus uidetur. Porro uerbum Eiconicos siue Iconicos potest & casus esse nominis & aduerbiū: ut qualitatem picturæ modūq; significet: id est ei κοινικωσ: honestius ita græce. q̄ si latina forma dixisset iconice. Atq; hoc in aduerbiis eius lingue ppetuū fere est. Comparatiua quoq; nominum græcorū figurā potius græca q̄ latina efferre moris ē: ut Musicotera & Colossicotera & Graphicotera. Vitruuius iconicos autem pinguntur ea de quibus ita superiore libro Plinius: Eorum iquit qui ter ibi superauit: sent imagines ex membris ipsorum similitudine expressa quas Eiconas uocant. Tranquillus Ecunculā ab Econe deduxit in Nerone: Pro summo inquit numine tribusq; in die sacrificiis colere p̄seuerauit Ecunculam puellarem: quanq̄ nō Ecuncula siue quod idem est icuncula: sed Acuncula mēdose legebat. ut uitanda sit eorum interpretatio qui aut acum in eo uerbo intelligunt: aut lectionē interpolāt: non Ecunculam sed imaginulā scribentes: auctor in Caligula simulachrum inquit stabat in templo aureum iconicū: amiciebaturq; quotidie ueste quali ipse uteretur.

Ex capite.ix.

Porticum quæ poecile uocatur. Legēdum est Poecile: auctor Pausanias & alii fere innumera uarietate dicta picturarum. Fuit & in Elide porticus Poecile: ut idem Pausanias affirmat: quam & Echus uocabant. itemq; ut Plinius Heptaphonon quoniam septies eadem uox reddatur. Item. Cū patrē eius mycon mercede pingeret. Legendū est Partem: non patrem. Mycones autē fuere duo: Atheniēsis & Syracusanus: ut ait Pausanias. Nam qui legunt: Cū pater eius Mycon mercede pingeret: diuinādo mentuntur: cum polygnos Aglaophōtis filius non Myconis fuerit eodem auctore. in calce huius capituli. Androgydes. Scribendum Androcydes.

Ex eodem.ix.

Penelopē in qua mores pinxisse uidetur. Quanq̄ mores qdē in pictura sunt: qui græce tamē honestius uocantur ηόν. & a nobis sensus: non mores: sed & uetere lectionem sequimur: in qua non Mores: sed Amores scriptū est. Accedit q̄ lycophron quoq; impudicam facit penelopem illo uerū ηδαι βασιλαρα σέμπος κασσωρενονσά κοιλαρει δαμουσ θοιμαιστη αλβοεγγχεασαι τηλμοροσ. Duris quoq; Samius penelopem affīrmat pudore prostituto consuetudinem habuisse cum omnibus prociis: unde natus sit pan qui caprinis pedibus τραγοσκελησ uocetur. Alii panem hūc alterius penelopes Mercurio genitū uolunt: penelopem ifamat & Ouidianus uersiculul in ipriapeo carmine. Fabius libro sexto. ille iam pene medius affectus est ex amoribus & desiderijs amicorū ac necessariorū. nā & hoc maior est: & illo minor.

Ex capite.x.

zeuxis alitū iudicio timens. Vetus lectio Tumenas: non Timēs: quod & melius. itē. Prædicātes quoq; non solū confitentes alia multa. Distingueundum ita ut sequentis clausulæ præbeant initiū illa uerba duo. Alia multa. graphidis uidelicet uestigia extāt in tabulis ac membranīs. Est autē graphis idem quod ars ipsa pingendi: a stilo dicta quem Græci Graphion & Graphida quoq; nominant. in quo sciendū: per graphidis uestigia picturæ genus accipiendum esse: quod græci uocant Ichnographia. ea est circini regulæq; modice cōtinēs usus: ex qua capiunt formæ: in solis arearū descriptiones auctor Vitruuius primo lib. q & Orthographiā & Sciographiā nominat. item de Parrasio. Pinxit & thesiam. Vetus lectio Thefea siue quod idem est theseum. Plinius hoc capite: Opera inq; Euphranoris sunt. xii. dii & theseus in quo dixit eundem apud Parrasiū rosa pastum esse suū uero carne. item. Atq; ut auctor est decius epulo. Antiqua lectio & hic & in indice: Decius Eculeo.

Ex eodem.x.

Vlixes facundus artifex. Nomen opis est nō ut Sipōtinus credidit artificis Vlixes: quēadmodū supiora quoq; alia Aeneas Castor Pollux Telephus Achilles Agamemnon: quæ Parrasii omnia fuerunt: quo per acclamationē quandam ait Fecundus artifex. ita enim legendū: non facundus: docent id sequentia. Fecundus inq; artifex: sed quo nemo insolentius & arrogantius sit usus gloria artis. Nā & cognomina usurpauit Abrodiaeton se appellando & cætera: cuiusmodi omni de Parrasio scribit Athenæus: ut mox indicabimus. itē. Herois noie & se moleste ferre. Lego Herois noie id se moleste ferre: hoc est nō suā sed Aiakis uicē dolere q̄ secūdo uiuus esset. ab Vlixē cū uiueret & a Timāthe cum pingeretur. Athenæus: Abrodiaeton inquit se in operibus subscripsit Parrasius: adiecto ellogio, αβροδιατοσ αρησ αρητηρε σεβωρ ταλεγραφερ. Principē quoq; artis se dixit: quā & p̄fectissē gloriabatur: ηυχησε δαρε μεσσηνωσ επι τουτοις κατις α κλυουσι λεγω φημι γαρ ηδην τεχνησ ευρησθαι τεμαχτα της δε σαφη χειροσ υφημετερασ. De Timanthe uero ita αγωρητομαροσ ποτε παρρασιοσ προσκαταδε ες ερωρ ερ σαμωτορ ατι αρτα και ητηθεισ σφραχθομενω αυτω των φιλωμενων αρτοσ μερ ολιγορ προρητιζοι αι αρτι δε σφραχθοιτο δευτεροη ητηνηεπι.

Quō cōparatiua greca effertur. Locus apud Suet. in Nerone

Lycophron impudicā facit penelopem

Quid sit graphis Ichnographia quæ

Cōtra Sipōtinum

EX LIBRO

Ex eodem.x.

Quot genera picturæ primo Nobilium pictura quō

Diuisio helladico tria facta sunt). Lege Dimisso: nō Diuisio: ut præcedentia cōsentiant. Duo enim fuere genera picturæ Asiaticum & Helladicū. post facta sunt tria: Ionicum asiaticum Atticum. ita facile intelligitur Helladicum fuisse dimissum. itē. Pamphili pictura est cognatio & prælium ad philiuntē. Scribo Ad philiuntē ut libro quarto dixi. Cognationem Plinius intelligit nobilium picturæ quasi Stemma: quod alibi græce Syngenicon appellat: ut sequenti libro Agnationes.

Ex eodem.x.

Antigraphicen id est picturam in ludo docerentur). Vetus lectio Graphicen id est picturam in buxo docerentur. Iulius Pollux Buxum hoc est Pyxion inter ea numerat quæ ad pueros litteris ibuedos pertinent. id ipsum & pictoris instrumentum esse tradit. Alio loco: Pyxion inquit tabella est qua grammatici utuntur. cuius uocis apud Aristophanē sit metio: & Herodotus Deltion appellet. id ipsum Aelianus & Eustathius: qui tabellas uocari Pyxia hoc est Buxulos tradit: quoniam ueteres inquit elementa in buxo deformabant. Buxi quanta sit firmitas Theophrastus & Plinius. itē. In officina sperite multa differenti). Hoc non de Alexandro sed de Megabyzo retulerūt Plutarchus Aelianusq; sed hæc memoria non eruditiois peccata ut Cicero placet: cui & Brutus & Atticus in hoc genere nō paucis locis collapso quasi manum præbebant: modo Eupolin pro Aristophane: modo Agamemnonem pro Vlyxe modo Aiace pro Hectore scribenti de quo & Gellius & nos alio loco plufcula.

Ex eodem.x.

Symetria Metoposcos pos q plani q sunt imposito res qui

Venerem dioneam). Vetus lectio Anadyomenen. Plinius: Venerem: inquit exuntem e mari Augustus dicitur. quæ Anadyomene uocatur. Ouidius: Ut uenus artificis labor est & gloria coi: æquoreo madidas quæ Premit imbræ comas. Meminit & Cicero multis locis. itē. Cedebat amphioni de dispositione nec asclepiodoro de mensuris). Vetus lectio: Nā cedebat Amphioni de dispositione & asclepiodoro de mensuris: atq; istæc illa maior arte simplicitas. Plinius haud multo post: asclepiodorus inquit quæ in Symetria mirabatur appelles.

Ex eodem.x.

Quos metopus uocant). Legō Metoposcos. ita enī græci appellant qui per liniametā oris atq; frontis mores hominū euentq; prædicunt. de hoc & Suetonius & alii. Item. Agnoscite uultū plani noregio). Legendū agnoscite uultum Plani Rege. Sunt autem plani non Sycophantæ delatores: sed Scurræ: ne id quidem simpliciter sed certū atq; sui generis: impositores Decollatoresq; a fallēdo nominati: inquit Athenæus: qui hoc ipsum retulit de Protogene. Inter Planos uero maxime celebres fuere Cephalodorus & Pantaleon: qui decessurus utrūq; filiū deceperit: seorsum iis pdendo quā parte domus infodisset aurum. quod nūq; erat. De planis & Cicero & aul. Gellius & in epistolis Oratius. itē de antigono rege. Tantumq; ea in parte a facie ostendit). Vetus lectio: Laniumq; ea in parte a facie ostendit. Item. Versibus græcis tali opere dū laudatur uicta sed illustrata). Codices antiqui non uicta: nec illustrata. sed Victo & illustrato.

Ex eodem.x.

Ephesiæ dianæ sacerdotis quō

Quales Dianæ sacerdotis esse oportet

Megalyfi sacerdotis ephesiæ). Scribēdū Megabizi siue Megalobizi. ita enim ut inquit Strabon cabant Ephesiæ dianæ sacerdotes. Quintilianus libro quinto: Artifices inquit clarissimi cum corpora q; speciosissime pingendo fingendo ue effingere cuperent: nunq; tamen in hunc ceciderunt errorē ut Bagou aut megabizi aliquem in exemplum operis assumentes sibi: sed Doryphorum illum aptum uel militiæ uel palestræ: aliorum quoq; iuuenum bellicorum & Athletarum corpora decorare exultant. Bagou uero megabyzumq; pro imbellibus & molibus accepit: cuiusmodi Spadones sunt. De Bagoo diximus. xii. uolumie. de megabyzo trogus Thucydides Plutarchus. Nā & sacerdotes dianæ oportebat eunuchos esse. in Fabio tamen non Bagou: sed mendose bacchiam scriptum erat. Potes & baculum in Fabio legere: quem & semiuirum desidia & libidine insignem fecit puerbium βακχιασται Suidas auctor. item. Clytū). Superius ostendi cliducum siue cledicum scribi posse. quā quā & clitum scio Alexandri tēporibus fuisse ab ipso interfectū. Fuit & clitus alter cognomento Leucos ut Athenæus inquit mollicie atq; luxu diffuens: qui dum cognosceret in foro: purpuratus deambulandoq; ius dicebat. Quod uero sequitur Equo ad bellum festinātem: altera uidetur eius pictura nec ad clitum referenda.

Ex eodem.x.

Laus i pictore maxima quādo naturā ipsam prouocauit

Alexandriæ gorgonas tenentem tragœdum). Vetus codices alexandriæ Gorgosthenē Tragœdū: ut sit nomen eius proprium. pingebantur enim & Tragœdi. Plinius hoc ipso capite: Cyliscum inquit Tragœdiæ scriptorem meditantem pinxit. Item. Diuus Claudius pluris existimauit in utriq; excisa facie alexandri: diuini augusti imagines dedere). Legō nō imagines dedere: sed imaginē subdere: ut sensus sit illustrior. Item. Ad quam picturam natura eū prouocauit). Vetus lectio: Ea q; pictura naturam ipsam prouocauit. itē. Est & equus siue fuit pictus). Legi potest: Est & equus eius sine fine dictus & cætera. hoc est sine fine decantatus. quod genus loquēdi familiare Plinio est. ut ista. Pinxit inquit agrū sine fine laudatum. Item. Sed & cum ratione magna). Scribendum Sed & tū ratione magna. itē. Patria phicaunus). Antiqua lectio: Patria Sicaunus. Scribo Patria ei Caunus. sequitur enim: Gentis Rhodius subiecta. Caunum fuisse Rhodiorum in continenti. Strabo.

TRIGESIMOQ VINTO

Ex eodem.x.

Nobilem paralum). Quidam eodices non Paralum sed Patalum. falso. Athenæus Pyttalū Eleum: patre Lampide: non modo pugilatu: sed composita inter Arcadas: & Eleos: de finibus: graui lite. celebrat. cuius imaginem Sthenis fecit Olympiæ: Plinius tamen libro septimo: Paralum tradit appellatū qui nauem longam primus inuenit. Cicero sexta contra Verrem: Solitum Athenis pictū mōstrari ait Parthulum. mēdo se. (Vt arbitror). Pro Paralū. Scio & Paralos in Attica uocatos: qui regionis eius Paraliā colebāt. Plutarchus Paralos Factionum unam e tribus quæ Athenis erant Solonis tempore: in telligit. Plato in Menone: duos Pericli filios fuisse refert Paralū & Xantippum. Ex iis colligo uel Pyttalum uel quod magis probo Paralum & hic & apud Ciceronem legendum. item supra. Popyleon). Scribe popyleon. de quo alibi. sed & Cicero in Officiis.

Qui primus
naue longam
inuenit quo
nomine

Hammoniadam). Legendum Hemionida. quoniam sequatur. Quam quidam inquit Nansican uo cant. Paulanias hoc genus operis monstrari tradit Olympiæ παρθερον σ επι ημ ιορω ην μερεχου και την αρα π αι μαρ ορε αυρου σ σ επι τους π λυρους. inde ortum in uirgines in iumētis siue mulis sedentes Hemionidas uocarent artifices. item. Lalyfus qui est usque hodie). Scriptum inuenias apud Aelianum fere non ialyus sed Hyalius: Dux inquit protogenis pictura Hyalius & Satyrus: ceterum corrupte: nam & Cicero in Oratore ad Brutum & Actione sexta contra Verrē: Gelius & Strabo: non Hyalium sed ialyfum appellant ab ialyfo Rhodi uico: quem Demetrius Rex incendere noluerit: in eo tabulas Protogenis haberi nouerat. De Satyro Plinius haud multo post: ad quem usq locū pendet. hanc sententia. Proindeq non dixit palmam habet tabularum eius ialyfus: sed palmam habent hoc est & ialyus & de quo statim agendum erit Satyrus. item. Longius a uarietate). Scribendum: A ueritate.

Dux proto-
genis pictu-
raz q

Cum pingeret popizonta retinente pane). Codices multi: Cū pingeret Popyzōta: retinētē equū. Est autem Popyymos: quo blandimur equo plausus: de quo alias plura. Item Fecit & cypippem & triptolemum). Vetusti codices Thlepoletum. Notum est inter ea nomina discrimen. itē. Nobiles uacas). Scribo Bacchas: ex Plinio superius: & quia sequitur: Arreptantibus Satyris item. Niceros & aristippus). Vetusti codices: Nicros & Ariston. item. Rhyparogranos). Lege: Rhyparographos: hoc est: sordidarum humilium: rerum pictor. item. E diurfo mediana). Vetus lectio non Mediana: sed Meniana. Est quidē Vitruuiō Medianū pro Medio. Sed placet Meniana: quippe quæ ut est apud Varonem in foro fuisse confet. Verbum autem Sub ueteribus: loci nomē est: ut superius hoc libro docui.

Popyymos
quid sit Thle-
poletum

Dignis digna loco). Nullus sensus nisi quis extorqueat Digna pro Digne Cæterum si quis nō digna loco: sed Dignu loco: scripserit: stipulabuntur ei Cicero & Fabius. qui aiunt ueteres non Dignus loco sed Dignu loco pronitiare solitos. uerū autem ille. Marcus Iudius elotas Aetolia ordinis). Ex eo genere uidetur quod Encyon Græci uocāt. hoc est foetum & habens uterum: ut ille Virgilianus: Aut ouium foetus aut urentes prata capellæ. proinde uerbum Elotas per Synalœphen cum sequenti legitur: elisa littera. s. quod erat ueteribus creberrimum. Sed & ad imitationem Græcorum Aetoliæ penultima producitur. Elotas porro id uidetur quod Græce ελωτησ scribitur. quo nomine famulitia Spartanorum dicta nouimus: de quo & Aristoteles in Politicis: & Athenæus perq plurima. itē. Nobiles plaustris accessu uillæ sub collum sponfione mulieres labentes trepideq feruntur plurimæ). Vetus lectio non Plaustris accessu: sed Paluistris. Quidam non legunt Sub collum sponfione mulieres: sed Subcollantibus sponfione mulieribus. Non displiceret emendatio si sequentia concederent: Labētes trepidæq feruntur: nam uerbū Plurimæ initiū est sequentis clausulæ: Plurimæ iquit præterea faciles argutæ. igitur legi potest: Nobiles subcollatiū specie mulieres labētes trepidæq. Est autem Succolla re apud Varonem in tertio rei rusticæ item Suetoniū: Orone: idem quod sustollere subleuareq: ceruicibus subiectis. nā decollare: modo securi cedere modo fallere significat Plauto Lucilio Feneftellæ Diomedii.

Famulitia

Succollare
quid sit

Nicanoris & marefilai). Vetus lectio Archēfilai non Marefilai. item. Picturæ suæ inscript sit ene ten). Lego Encauten: quod significat inustam. aut Encausen: qd significat inuissit. sequitur enim protinus: Quod profecto inquit non fecisset nisi euastica inuēta. Morem uero talem fuisse pictoribus hac inscriptione uti: constat ex Plinio superius: Quam Nicias inquit se inuisse. tali enim ait usus est uerbo Martialis: encaustus phaeton tabulā tibi pictū in hac est. idem. In equo extātia ostendens). Scribendum: in æquo: id est æquali. nec eminulo: cuius rei rationem commonstrat Optice.

Encaustus
phaeton
Optice
Mantineæ

Euphranos isthimius). Legēdū Euphranor: ex Plinio Vitruuiō mille aliis. Nam paulanias. xii. deos eius & Thefeum & prælium equestre Athenis spectari tradit. Fuit autem prælium id quod inter Lace demonios & Thebanos ad Mantineam siue Leuctra gestū est: in quo & dux Epaminundas: & Gryllus Xenophontis infidentes equis ita sunt conspicui: ut statim inq noscantur. Atq hoc intelligi uole-

EX LIBRO

bat Plinius cum diceret: primum euphranorem uideri expressisse dignitates insigna heroum & usur-
passe Symmetriam.

Ex eodem.xi.

Gynaconitis

Megalyti sacerdotis). Legendum est Megabyzi ut diximus de quo & Plutarchus in Alexandro. itē.
Frequentiam: quam uocauere polygennaton). Vetus lectio Gynconitin. Et sane mulierum ut ita
dicitur Senatulus & in domo pars sic appellat Vitruuio.

Ex eodem.xi.

Papinius in
sylvio

Cum aesculapio filiae hygia aegle: pane: calafus & piger). Legendum: Cum Aesculapio filiae Hygia
Aegle panacea iaso. ita. n. quattuor eius filiae uocantur Aristophani. Deprauatus uero locus hic in cau-
sa fuit: ut alia earum nomina Domitius in quadam papinii syluula tradiderit. itemq; illo Martialis uer-
su: Quod sanare criton nō quod hygia potest. cum patre uero pingi eas praecipue Hygia testis est. pau-
sanias: ei comas suas foeminae dicabant. De pigro autem siue Ocno illud scitu dignū: picturae id genus
Delphis a polygnoto quoq; Thasio dicatum fuisse: nec tam significari eo desidem & ignauum: q̄ labo-
riofum quidem & industrium: sed cuius uxor sit prodiga. etenim aesculum non marem sed foeminā sin-
gebant ait paufanias: qui tamē in ionia prouerbiū inoleuisse refert συραγει οκρου την εωμηνγα.
contra eos qui rebus nullum fructum ferentibus multum operae impendūt. De Ocno graeci latinisq;
scriptores fere certatim: sed & in marmore celatum id argumētum Romae duobus locis uisitur: i Ca-
pitolio & Vaticanis hortis. itē. Apocoptonta). Vetus lectio Apocopeuonta siue apocoptūta: qua
si considerandum explorandum ue. illud autem apocoptunda: praedicem battuentem ue signi-
ficat.

Ex eodem.xi.

Battuens

Numerosaq; tabula). Scribendum Numerosa aequae tabula. item. Scyllam ancoras perficere classis
praecidentem). Legendum non Scyllam sed Scyllin paufanias: Scyllis inquit Scionaeus homo cū Cy-
ne filia classis Perficere: qua Xerxes graeciae bellum intulerat: ancoras natādo urinādoq; praecidit ad pe-
lium montē & Sepiada Magnesia: idq; signum in apollinis templo positum ab amphictionibus quod
erat commune Graeciae concilium: a Nerone principe Romam traflatum.

Ex eodem.xi. de Dioxippo.

Amphyctio-
num conciliū
quod erat
coe graeciae a
Nerone prin-
cipe Romam
translatū est

Circa pulueris iactum: quod uocant aconiti). Legendum: Citra pulueris iactum. hoc enim significa-
uerbū Aconiti. sicut Aletici: citra uocationē. Vtrūq; prouerbiū loco dicat. hoc quoties iuocatus q̄s acce-
dit ad conuiuium: quod & amici faciunt & Coenipetæ. alterum quoties quis sine labore uicerit: quod
quidem nos citra puluerum sudoremq; dicimus: origine ab Athetis sumpta: qui puluerē inspergebāt
corporibus. Idq; a Graecis Aphe dicebatur: quasi tactus Martialis: Et flauescit aphe. Meminit & Sene-
ca. Ouidius de iusta Herculis & Acheloi. inq; uicē fuluae tactu flauescit harenae. ut fere putē hoc quo-
q; loco: non tam iactum q̄ Tactum scribendum fuisse. Paufanias quoq;: Diocum inquit Aconiti uici-
se Pythia: & Heraclidem Alexandrinum Olympia Pancratio. Aconiti autem tanq̄ sine compari. nul-
lo uidelicet qui caretat reperto: siue quia ipsi dimicare nollent quibus licebat: siue quia lege aliqua co-
gredi prohiberentur: ut in Heraclide mox dicto contingit. reiecto Rhantio Alexandrino aequae pugili-
q; fraude cōperendinatus esse uideretur: idem auctor primo qui Pancratio citra pulueris tactum. uice-
rit: Dromea nomen fuisse refert ex Mantinea.

Ex eodem.xi.

Comperidi-
natus

Coenus stemata). Legendum est cum superiore clausula: Coneti Nemea. ut sit sensus: Dioxippus
qui Olympia uicisset: Aconiti: hoc est sine puluisculo: eundem Coneti Nemea: hoc est in altero a sacris
graciae certaminibus: qd Nemea dicitur: cum insperione pulueris uicisse. Non potest negari locū hūc
ex altissimis ruinis egregie restitutum esse. sed ingenue fatebor: unius exēplaris utcunq; laceri atq; de-
prauati comparatio hallucinantem & oscitantem me cōmonuit huius mendii. Hic porro Dioxippus q̄
nobilis pugili fuerit: & quamobrem ipse sibi mortem cōsueuerit Alexandri magni aetate. Q. Curtius
docebit.

Ex eodem.xi.

Pōpius locus

Cratinus comedus Athenis Pompeium pinxit). Si de Comico accipiam Pompeiū pingere nō po-
tuit: Si de pictore ueterem lectionem sequamur: quae ait Cratinus Comcedos Athenis in Pompio pi-
xit: hoc est in eo loco qui τρουπριον dicitur: ut est apud paufaniam: qui & alio loco celebrat artificem
Cratinum ex Aegira.

Ex eodem.xi.

Euchides bigam regis). Vetus lectio Eutychedes: quod nomē & supra quoq; asseruimus nec semel
auctore Paufania & Plinio. item. Nealtes). Legendum Nealces ex Plinio saepissime. item. Testi-
demus ocaliae expugnatione). Legendum arbitror: Ctesidemus: ex Graeca nominandi consuetudine
De Oechalia expugnatione Homerus.

Ex eodem.xi.

Nealces

Nealces uenerem folleris in arte ingenioso operi superpinxit). Vetus lectio Nealces Venerē inge-
niosus & follers in arte. Mihi placeret uel sic Nealces Venerem: follers hic arte ingeniose operi superpin-
xit siue superpinxit: ut hoc significet quod graeci uocant υπεργραφεῖν siue υπεργραφεῖν siue παρα-
γογραφεῖν: cum quid uidelicet adicitur operibus iam perfectis Emphaticos. Quae sunt autē ut in p-

TRIGESIMOQ VINTO

curis ita in aliis quoq artibus parerga etiam Vitruuius demonstrat.

Ex eodem.xi.

Leontiscus aratum uictorem cum tropheo psaltriam. Leon sappho). Distinguentū ita ut intelligas ipsam Sappho quā Leon pinxit: Psaltriam fuisse: auctor nō Suidas mō: sed Athenæus quoq; Sappho meretricē Ereffiā quæ Phaonem adamauerit alteram ab illa poetria uidetur existimasse. Sūt q Sapphus duas Ereffiā & Mitylenæam tradat: utraq; Psaltriam: utraq; Poetria. Didymus certe grāmaticus q quattuor milia librorum scripsit ut ait Seneca: fugit Athenæus mille quingentos: ob id Bibliolathas appellatus: quærit & hoc: an Sappho Sybilla fuerit?

Ex eodem.xi.

Quinquatris celebrantem). Lege Quinquatrus Dicitur autem Quinquatrus: ut Triatus & Sexatrus & Septimatrus & Decimatrus: ex Festo: post Varronem. Itē. Theodorus samius & tadeus nicolthenis discipuli). Vetus lectio nō Tadeus sed Stadius. Nominat quidē Pausanias Atheniensem Stadicum inter artifices. sed Diodorus: apud ueteres maxime inquit cōmendat cælaturæ arte. Teleclius ac Theodorus Samius Rhœci filius: quorum manu Pythii apollinis imago facta: ut dimidiū Teleclius dimidiū Theodorus Epheci perfolueret nec duos tamē opus: sed unius esse iudicare. De Theodoro uero & Herodorus & Pausanias: qui tamē Rhœci philæi: Theodori uero Teleclii filii: utrosq; Samios fuisse scribit. Omnino fere sentio non Tadeum hic: sed Teleclium scribendum.

Ex eodem.xi.

Et pennicillo pinxit & cesiro. item paulo infra Ebore cesiro idest uiriculo). Vetus lectio nō Cesiro sed Cestro Cestron inquit Suidas genus erat reli Persico bello inuenti. Sophocles quoq; Cestran dixit pro stimulo siue stilo ut ait Pollux. Sed & lorū aut opus interpunctū: acu ue pictum: & ueneris. itē ornamentum & in commune fœminæ: Cestron græci uocāt. pinde Celsus africanus contra quē scripsit Origies. xxiii. libros edidit: quos a rerū uarietate Cestos appellauit. Præterea Sphyrenā piscē Attici Cestri uocant latine Sudi appellatam quia rostratus sit: & similis Belonæ: ut iquit Athenæus. Est autem Belona piscis: quem nos Acum & Aciculum quoq; dicimus. Habetur & herba Cestron pro Betonica ceu a uarietate remediorū & efficacia noīe imposito. Sed & Mugil piscis ideo Cestreus uidetur a græcis appellatus. quia tel modo publica Atheniensium poena inter adulteros. Vt cumq; hoc genus missilis: quod græci Cestron uocant: nostri Viriculum: nam & Terebram uulgo ita dicimus. Pictores ebore a Plutarcho in periculis uita ελεφαντες ζωγραφον nominantur. nisi quis ελεφαντος putet non ελεφαντες scribendum.

Ex capite. xii.

Primos omnium placiten inuenisse ideochum rhetum & Theodorū. Vetus lectio nō habet ideo chū: sed Rhœci & Theodog: ut superiore dixi capite. itē. Demorotū). Lego Demaratū ex liuiō cæterisq; scriptoribus. Itē. Euchirapū). Scribo Euchira uel Euchiron: quē Pausanias Corynthiū fuisse tradit: ut prædixi. Itē. Plaste appellata). Scribendum Plāstæ appellatū. nam ars πλαστική sed artifices πλασται nominantur. habet hoc & uetus lectio.

Ex eodem. xii.

Praxitelem qui plastice matrem & reliqua). Vetus lectio pasitelem. Sed & Pausanias pasitelē magnificat. Nam Praxiteles alius fuit.

Ex capite. xii.

Prolibatur simpulis). Quidam legunt Simpuuiis ex Nonio: Simpuuium igit uas est ligneum: Sed Varro tamen Simpulū: ubi ait deos ipsos uili simpulo inuitari. Festus: Simpulū inquit uas parū nō dissimile cyathō: unde mulieres diuinis rebus deditæ Simpulatrices uocantur. Appuleius: i hodie num iquit populus Romanus diis immortalibus simpulo & carino fictili sacrificat. Sed & Simpulū. M. Varro appellat minutatim fundens uas in cuius locum successerit Epichyfis: cuius mentionē Plautus quoq; faciat: ut hinc forte minutas res & nullius precii Simplarias uocauerint antiqui. quāq; & a Simplo quoq; qd ad duplōnem refertur Simplariæ actiones uocantur: quia in simplū dentur. ut duplariæ in duplū: quadrulariæ in quadruplū: unde Quadruplatores proprie dicuntur qui eo se quæstui tolerabant ut ea persequerentur quorum ut Festus ait ex legibus quadrupli erat actio. quo nomie fœneratores ut testis est. M. Cato ueniebant.

Ex eodem. xii.

Asta pollentia in hispania & saguntum). Scribendum ita puto ut astam & Pollentiā cum priore coio iungas: & in Liguria nō Hispania eas urbes ponamus: nō q nō in Hispania quoq; illo nomine feratur aliqua: sed q aptius ita coit Claudianus: Nec plus pollentiā rebus Cōsulit Aufonius aut moenia uindictis astæ. Silius: Ferax pollentia uilli. Meminit & Aufonius: & qui de situ orbis scribere.

Ex capite. xiii. de Lateribus.

Lidoron quo utimur). Quid si Lidoron: hoc est duorū palmarū. id autē est Sesquipes: hoc est cubitus unus. Etenim Romanus pes digitis cōstat (sexdecim). Palmus idest spithama duodecim. Quæ autē hic a Plinio dicunt: sumpta sunt ex Vitruuiō: apud quē mēdole ut puto scribitur Lichū. Est quidem Lichas mēsuræ genus: sed quæ digitos nō excedat quaternos. Vetus quoq; lectio nō Lidoron sed Lydiū hoc loco habuit. Itē. In græcia pithagne). Scribendum pitane ita ut urbū i Græcia cū superiore am-

Didymus grāmaticus quattuor milia librorū scripsit

Cestros pro Betonica & unde Quomodo uulgo terebra

Plastæ

Simplū uas

Actiones uariis nomibus appellantur Quadruplatores qui

Sesquipes Spithama Lichas mēsure genus

EX LIBRO

Pitane late-
res in aqua
fluant

bitu neclatur hoc modo: Minore inquit latere in priuatis operibus maiore i publicis utunt in Gracia
ex Vitruuio. nā Pitane ubi lateres in aqua fluant non in gracia sed in Asia est: ut Strabo & Aelianus
testantur oppidum Troadis aut in circuitu terrarum dixi: est & altera Pitane sed in Laconio atq; nō in
Asia: quāto grāmaticoꝝ quorundā errore: qui sic scripserūt in Gracia & Asia & pleriq; Hispania: ci-
uitatibus lateres siccati nō mergebant: ideo Pithagne iquunt uocati. Seneca naturalū questionū tertio.
uolumine: Est adhuc iquē i Sina stagnū iquo natāt lateres & mergi p̄iecti nō possunt Credo nō i Sina sed
ue i Asia uel i pitāe uel in Hispania uel Maxia legi oportere ut mox indicabit. Ex eodem. xliii.

Epistylia q̄

Massilia & calento. Massiam in Hispania non Massiliam inuenio. Massia inquit Theopompus re-
gio Betica tartessus appositā est. Vitruuius quoq; non Massiliam sed Maxiam appellat hanc. in Peolo-
maeo tamen nec Massia nec Maxia sed Maxilia iisdem locis ponitur. itē. Lapidēas columnas & epi-
stylia. Lego Epistylia ex Vitruuio: unde omnia hęc: Epistylum trabs est quā super columnas ponit.
auctore Festo. item. Acreti & meuania. Legendum. Aretii non acreti. Vitruuius.

Ex capite. xv.

Strōgyle qd
significet

Collibus qui uocantur leucogabi: Vetus codices & Plinius aliubi leucogai. item. Quod e cum
culis effossum perficitur igni. Antiqua lectio Lybiae cuniculis effossum p̄ficif igni. item. Quarto
autē ad ellychnia maxime. Exemplaria manu scripta: Quartū Cauron ad Ellychnia maxime. Et sane cō-
uenit ut quo ad Ellychnia utuntur Cauron hoc est Vtile appellent. item. Harpacticon uocatur ace-
leritate auellendi. Vetus codices Harpax ita uocatur a celeritate uellēdi. itē. Alterum Genus qd
Strigilin. Dioscorides Strongylen. quā uox rotundum significat. item. Furfuribus corporū cū pi-
ce. Vetus lectio non cum Pice sed cum Seropice. Dioscorides: cum cera & pice.

Ex capite. xvi. in inscriptione.

Sibanisia & phinitis & appelliti. Ex Dioscoride Selinusia & pnigiti & Ampeliti. item. Quā syro-
picon & quā after. Omnes uetus codices nō Syropicon sed Collyriō: itēq; Dioscorides. itē. Pri-
oris laus ut recens sit & lenis. Legendum leuis: hoc est minime pōderosa. Dioscorides enim ελαφρα
item. Altera globosior. Legendum Glebosior ex Dioscoride πλεωκυς eam dicente: hoc est gle-
bosam & crustaceam.

Ex eodem. xvi. de Eretria.

Aere prāducatur. Magis proprie credo legeretur Aera prāducantur. Plinius de Cimolia. Est iquē
& uilisissima qua circum prāducere ad uictoriae notam pedesq; uenaliū trans mare aduectoz deno-
tare instituerunt maiores. Dioscorides quod hic dixit Plinius. Aera prāducantur. ipse προσχαλω-
ματα inquit ελκυσσεται. Phinitis eretria similima. Dioscorides pnigitis ut prādixi. itē.

Si i cera accepta olei modo liquefcāt. Vetus codices & Dioscorides: Si cerā modo accepto oleo
liquefcāt.

Ex capite. xvii.

Cuprium

Aphronitrum & Cyprium. Legi pōt Aphronitrum & æs Cyprium. quippe cuius uis sit exicare
afringere: cōprimere. Aut si uerbum æs: nō placet addere: nihilo fecius pro ipso ære Cyprio capiendū
fuerit: quod uulgarī quoq; usu nominatur Cupriū: unde Cuprini clauī Palladio.

Ex eodem. xvii. de Cimolia & Cretarum generibus.

Nāscitur & lycia creta circa bubonem. Vetus lectio: Nāscitur & in Lycia circa Bubonem Est autē
bubo ciuitas Lycie ut diximus. itē. Timpanico utitur gypso. Legēdū ex Theophrasto Tymptico
poteft & Tymphetico aut docebitur inferius. Aetate nostra quoq; Gypsum quibūsdam uestibus cocin-
nandis belgica fere tota & alia quoq; gentes adhibent. item. Grāmatica itaberū eroten. Scriben-
dum Grammatices Taberium Erotem: Suetonius de Grammaticis.

Suetonius de
grammaticis

Castigationes Plinianæ eiusdem Hermolai Barbari ex libro. xxxvi.

Ex capite. ii.

Vt quid omnimodis reliquimus. Scribendum: Aut quid omnino diis reliquimus?

Ex capite. iiii.

a Dipoenos & scyllus. Scribendum Scyllis: non Scyllus: uetus lectio & Pausanias.

Ex capite. v.

In libedo infula. Codices antiq; nūc in lebo: nūc i Lededo: utrāq; auctores noiant
sed i Cōtinenti lebedū iuxta delubū Appolinis Clari. itē. Alchmanē atheniēsem. Scribēdū Al-
menē: ut supiore libro docui. itē. Aphrodite exopolis. uetus lectio nō Exopolis: qd extra muros ur-
bis significat: sed En cepis: hoc est i hortis. Pausanias quoq; priō li. 5. 1. 2. περιβολος ἐν τῇ πόλει τῆς
καλουμένης ἐν κηποῖς ἀφροδίτου ὀνομαζομένης. Septa inquit in urbe sunt haud pcul Aphrodite quā
En cepis cognominant.

Exopolis qui
significet

Ex eodem. v. de Pandora.

Ibi dii sunt uiginti numero noscētes. Vetus lectio Nāscētes. deinde segf. Victoriā mirabili & p̄ci-
puo p̄cio miramur & serpētē. Scribēdū: Victoriā p̄cipue mirabili. p̄ti mirant & serpētē: ex uetustis
codicibus & Pausania: qd ait: in ipsa basi cælata est Padora: genesis quā priā inquit mulier fuisse cre-
dit. De uictoria uero & Sphinge ac serpente idem auctor sic ait Victoriā quoq; aderat magnitudine
cubitorum quattuor & iuxta ipsū Mineruæ iaculum Dracon Erichthonius i medio autē galeæ iam

Padora p̄mi-
lier credita

TRIGESIMOSEXTO

go Sphingis imminebat.

Ex eodem.v.

Romæ praxitelis opera sunt flora triptolemus ceres). Quidam legunt Cora idest proserpina nō Flora-quidā Horæ idest deæ quæ quattuor anni tēporibus præfunt custodes celestis ut Homero placet aulæ. Et iuuentutis quoq; dea uocabatur Hora-Ennius. Quirine pater ueneror horāq; quirini. Floram enim græcus homo praxiteles pingere inquit nō poterat. Sed ratio hæc parum euincit: quia Floram nos dicimus quam Græci Chlorin. Ouidius: Chloris eram quæ Flora uocor. Fuit & Pompei magni ætate Praxiteles: quem argentea primū specula fecisse auctor est Plinius: sed hunc non pictorē sed sculptorem fuisse tradit: & Pasitelem potius q̄ praxitelem uocatum autumo. ut is sit de quo sequenti libro iouem inquit eburneum Pasiteles fecit in Metelli æde in Græcia italiæ hora natus & ciuitate igitur speciem cælauit argento Praxiteles & uersibus expressit Archias: ut fere pasitelem non praxitelē i Cicerone quoq; lectitem. Vt cumq; hoc loco praxiteles & Flora siue Chloræ uel Chloris scribendū est ex Pausania: qui Praxitelis opus Chlorin fuisse tradit apud Argos in Latonæ templo. Chlorin uero Niobes fuisse filiam ita dictam q̄ metu Apollinis & Dianæ mutauisset colorem: cū prius ab Argiis Meliboea diceret. hanc & Amiclam sororem solas implorata Latonæ uenia seruatas. Homerus tamē oēs interfisse cecinit. pinxit Chlorin in tabula Delphis posita etiā Polygnotus attingentē Thyiæ nymphæ genua. quod quidem amicitia inter eas argumentum erat. Thyiam Neptuno: Chlorin Neleone Neptuni filio contubernalem fecere fabulæ.

Ex eodem.v.

Theylladas). Scribo Thyiadas. nam & Thyias Strabo eas uocat a Thyia dictas quæ prima Liberi patris iniuncta sit orgiis auctore Pausania. Item. Carliadas). Scribendum Caryatidas a Carya lacedæmonice regionis oppido: Vitruuius libro primo. Athenæus Pausanias sed Lactantius grammaticus: a nuce dictas q̄ ibi uirginum chorus metu ruinæ cōscendisset nucis arborem. Apud Diomedem quoq; libro tertio Dianam Caryatin non Curyatin scribendū erat. Papinius Plaudentiq; habiles caryæ resonare dianæ Stephanus & Carocam quoq; dici urbem illam tradit. de hoc & infra differemus.

Ex eodem.xv.

Symplegarum signū nobile). Antiqui codices & Plinius hoc ipso capite nō Symplegar: Sed Symplega uidetur autem Symplega esse opus in quo lactantes & omnino consortes spectantur quanq̄ Symplegma quoq; legitur in quibusdam. Itē. Praxitelis filius cephistodo & rei & artis hæres fuit). Venus lectio: praxitelis filius Cephistodorus & artis hæres fuit. Itē. Duasq; chameteras). Potest commotrias hoc est eus deæ subministras & ornatices. Romæ quidē ut Festus ait: sex Vestæ sacerdote cōstitutæ sunt: ut populus pro sua quaq; parte haberet ministram sacrorum: quia ciuitas Romana in sex esset distributa partis. hanc & instrumentum muliebre Commotriion apud Iulium Pollucem Nicæder quoq; famulas Rheæ ab aris Bomistrias appellat i Alexipharmaco. Por & chameteras defendi: quas Chamæteridas græci uocāt: idest pedissequas & quasi seruas a pedibus. Quod aut paulo post subiūgit Canephorus). Nō p̄ uiro iacta eius numinis terere caput: ut interpretari sunt nonnulli: sed pro sacra uirgine: quā a cista græci Canephoron appellāt nō Canephorā. Proinde Cicero i Verrē Canephoroe cum dixit: securus est græcos qui scribūt κανφοροι. Ad eundē modū Arrephoros nō Arrephora uocabitur. Est autē hæc nō quæ sacris administrat: sed eius tantū Mineræ fabulæ: quā Athenienses Polida cognominabant. Nam si latine id nomen reddere collibeat: non Canephora sed Canifera scribendum pronuntiandūq; Pompeius Festus significat: Canifera inquit mulier est quæ fert canū: idest quæ lum: quod est cistæ genus. & alibi: Cana inquit Græci: nos Canistra & per diminutionem Canistella. Item. Pistrices). Lego Pistres: ut prædixi.

Ex eodem.v.

Liberum patrē palla uelutū ueneri præfert). Vetus codices non Veneri: sed Veneris: hoc est uelutū palla Veneris. Item. Alter liberum similiter). Fortasse legēdū sit: Alter liberū Semeles. ut sit sensus: alterum e Satyris Liberū patrem præferre uelutū palla Veneris: alterū uero eundē præferre uelutū palla Semeles. Porro syllaba Ter: in uerbo Similiter principiū erat sequentis colli: Tertius inquit ploratum infantis cohibet. Item. Mnefrati). Scribendū Menefrati. Item. Nō post ferunt & charites in ppylais). Vetus codices i Pittæo non in Propylais. Aliqui Prothyris. Sūt autem Prothyra in ianuis domoq; uefubula: ut inquit Vitruuius. Sed Propylais tamen scribēdū est ex Pausania qui Picturam hanc Socrati philosopho uidetur ascribere. Propylæa uero hæc ad ipsam erant arcem Atheniensium quam Acropolin uocabant: ubi Mercurius quoq; uisebatur cognomento Propylæus. De Propylais his & Plutarchus in Pericle.

Ex eodem.v.

Enthochi). Male sup̄ puncta lectio cōfundit intellectu. itaq; distinguenda est: ut uerbū hoc ad sequens cælum pertineat: & nomen sit artificis. Sequitur aut in uetustis exēplaribus nō Hermerotes: sed Appiades & Hermerotes. Sūt aut Hermerotes idē fere qd̄ Erotes: hoc est cupidines. De uerbo aut Herma Cicero in quadā ad Atticum epistola: Hermæ inquit illi tui pentelici capitibus æneis. Ac significat ea quidem uox Mercurium: sed prostatum sigilliq; in uniuersum quoq; accipitur: præcipueq; trūcis & quorum capita permutari possunt: Suidas auctor. Appiades quid sint nondum repperi. Cæterū Hip-

Cora p̄serpt
na
Hora dea
Chloris
Flora
Pasiteles

Vnde thyia

Symplega
quod opus

Commotria
quæ
Commotriō

Canum nos
canistrum

Protyra quæ
loca in domi
bus
Acropolis

EX LIBRO

Hippiades q̄
statuaz piades statuæ mulierum equeſtres appellabatur:cuiusmodi fuiſſe uident Amazonum:quas mortaliq̄ primas equum ſcandere auſas Lyſyæ oratori crediunt. Item. Papippi). Vetus lectio Papili. Quid ſi Pappi: nam & hoc Græcis uiri proprium eſt. Ex eodem.v.

Et carſatides in columnis). Legendū Caryatides non Carſatides ut diximus: ſtatuæ muliebres in ædificiis ait Vitruuius: ſicut uiriles quæ mutulos aut coronas ſuſtinēt Telamones a noſtris: Atlātes a græcis appellatæ. Vrbem Caryam paſſianus multitudinis uocabulo Caryas pronuntiat. Athenæus ευκρατης ο κορυβος τηνω παρατιρι σαπρασ ουσης της οι κιας εν ταυθα φησιναι δειπνουν υποσποντα την αριστεραν χειρα ωσπερ αι καρνατιδες. Ex eodem.v.

In paruis marmoreis famā conſecuti). Plinius libro.vii. non marmoreis. ſed Eburneis. meminit ci cero. meminit. M. Varro. Fuit hic Myrmecides e Mileto. Callicrates autem Spartanus. Iſē. In colū narum epiſtyleis inſculpta). Vetus lectio non Epiſtyleis ſed Spiris. utrunq̄ quid ſit: Vitruuius Feſtuloq̄. Ex capite.vi.

Thapſos
Marmor
Thaſium

Et tapſo cycladum inſularum una). Legendum Thaſo: non Tapſo: ex Strabone Ptolomæo Plinio. Alioquin Thapſos alibi. Paulo quoq̄ ſupra. Quo i tractu ſubit mentem). Scribendum Quo in tra ctatu ſubit mentem. Marmor Thaſium commendari nouimus & a Seneca Tranquilloq̄. Scio & co dices fuiſſe in quibus nō ē Thaſio: ſed a Paro ſcriberetur. Erat enim & marmor Parium in nomie: ſed candidum.

Ex eodem.vi.

Mefa q̄ loca
in domo
Porus q̄ lapis

Non fuiſſet picturæ honor ullus non modo tātus aliqua marmorum auctoritate). Vetus lectio. Si ne aliqua marmorum auctoritate. item. Præſectum fabiorum). Lege non Fabiorum: ſed Fabrog. Plenæ ſunt huius nominis & muneris hiftoriæ. item. Sed i maſſa & uiliſſimo liminū uſu). Codices romani loco uerbi. Maſſa. habent i ianuis. uetus lectio: in Maſea. quid ſi legamus in Meſa: ita enim uo cantur in domo partes. quas Vitruuius latine dici Medianas auctor eſt. item. Et quæ ſit e toro lapi de). Legendum: Et quæ ſit e Poro lapide. Porus lapis eſt producta prima: quem ut prædixi Tophū ap pellare poſſis. Plinius quoq̄ infra: Minus inquit ponderoſus eſt qui Porus uocatur: marmor Pario ſi milis cætera.

Ex capite.vii.

Naxium diu placuit ante alia uti). Melius uetuli codices ſine uerbo illo Vti. item. Argumēto ip ſe laboris circa ludentibus per quos totidem cubiti ſummi incrementi augentes ſe annis eius intelli guntur). Vetus lectio: Argumēto. xvi. liberis circa ludentibus per quos totidem cubiti ſummi icremē ti arguentes annos eius intelliguntur. Nondum recipio. extimandū uolentibus proponit. itē. Ony chiten etiam tum in arabia. mōibus). Lege ut ſit capitis initium. Præterea. non Onychiten ſed Ony cen. ex uetuiſtis exemplaribus. & quia Onycen dici nouimus: qui & Alabaſtrites. itaq̄ paulo iſra Plinius Hunc inquit aliqui lapidem Alabaſtriten uocant: quem cauant ad uſa unguentaria.

Ex eodem.vii.

Ceramia
Metretæ &
Quadratalia

Amphoras ex eo & urceos magnitudine cadog). Omnes antiqui codices: Amphoras ex eo Chio rum magnitudine cadog: uel uel Chiorum: uel certe Antiochiorum ſcribere oporteat. Sunt enim Am phoræ quas & Ceramia & Metretas & latine Quadrantalia quoq̄ uocant. alia minoris menſuræ: ut Italica: alia maioris duplo: ut Antiochicæ. Cados autem a græcis quoq̄ pro amphoris quādoq̄ acceptos auctor eſt apud iuliu Pollucē Philochorus. nā & cadus Antiochicus amphorā capiebat Italicam. Ex capite.viii.

Circa ſyenē uero thebaidis ſimites). Scribi poteſt Syenites: ex Plinio inferius hoc uolumē. Niſi q̄ malit Stigmites: quia & Pyropocillos a uarietate dicebat. inuenio enim exemplaria in quibus Signi tes quaſi pro Stigmites legatur. item. Sothis). Herodotus Sochis: id eſt σωχίς.

Ex capite.ix.

Quis Mem
phin condi
derit

Vnus a myrne poſitus: alter a phio). Vetus codices: Vnus a Smarre poſitus: alter ab Eraphio. Aelianus iter ægypti reges Marre m: Euſebius Merré uocauit. qui nuſq̄ Phion aut Eraphion nomiāt ſed Menophin: & filium ionis Epaphon: qui Memphin condidit. itē. Aſſeruātū eum quē C. Cæſar importauerat). Scribendū aſſeruātū eam qua & cætera. item paulo poſt. Perductū hoſtiam). Vetus lectio non Perductū ſed perductam: ut non Obeliſcum qui merſus nō eſt: ſed nauē ipſam itelligas. Plinius ſextodecimo uolumine: abies igit admirationis præcipuæ uſa i nauī quæ ex ægypto Cai prin cipis iuſſu Obeliſcum in Vaticano circo ſtatutū quattuorq̄ truncos lapidis eiufdem ad ſuſtinendum eum adduxit: hæc in Hoſtiensī portu inquit demerſa eſt cum tribus molibus turrium altitudine in ea exædificatis obiter Putzolano puluere aduectis. ætate noſtra Paulus ſecundus Pōtifex circūſoſſa ubi nūc obeliſcus ē terra: quattuor eos trūcos ſpectari uoluit: atq̄ ita plane ueg. eē cōpit. itē. A ſefotide). Lego a ſefotide. Ph. & græci oēs corripit i eo uerbo pria. Vale. Flac. cū pria ſefotris iulerit rex bella Getis. Dicit & ſefootris Auſonio. Hoc & capite undecio caſtigādū eſt. itē. Ambo naturæ iterptat

Sefotris

TRIGESIMOSEXTO

tationem ægyptiorum opere & philosophiæ continent). Apertius uetusti codices:ambo rerum iter pretationem ægyptiorum philosophiæ continent.

Ex capite.x.

Cui par fieret umbrarum Romæ confectio die sexta hora).lege Vmbra:non Vmbrarum.sequit enim:Decresceret & auferceret.

Ex capite.xii.

Vna est in arfinoe urbe.duæ in méphi).Codices uetusti:Vna est in arfinoite Nomo. duæ in Méphite.Plinius libro.v.inter Méphin & arfinoiten Nomon in Libyco:Sunt inqt turrets quas Pyramides uocant.ægypti in Præfecturas Nomos appellatas diuisam esse nemo ignorat. nā Pyramides in ipsa nō sunt Memphi ut inquit Strabo:sed quadraginta procuj ab urbe stadiis. Itē. Est aut saxo naturali elaborata & rubrica).Vetus lectio Lubrica non Rubrica:Strabo ξειρεσι μορ esse dixit eum lapidē hoc est q tolli posset.Quid si obliqua:non Lubrica;ex eodem:qui σκολιαμ describit ξχει δερ υφει μεσσο πω τωρ πλεωρω λιθου ξειρεσι μορ.αρρεπτος δε συριγξει σκολιας μεχρι της θηκης).Interpres uero quid esset ξειρεσι μορ nō uidens:ingentē lapidem conuertit. Item. A uentre ad summam aspidem).uetusti codices apicem non aspidem.Forte absidem:idest curuaturam.

Ex eodem.xii.

In raphanos & allium ac cepas mille octingenta).Herodotus Mille sexcenta in Syrmæā & alliū ac Cepas.Est aut Raphani genus Syrmæa:ut iulius Pollux & Diodorus & Plinius interpretant. quo fit ut Laurentium ualliam demirer. qui nō Raphanum sed apium:nisi codex mendosus est: in Herodoto cōuerterit. Itē. Amplissima octo iugera obtinet foli).uetus lectio fere Septē non Octo Diodorus quoq; Plethra septem.Herodotus tamen octo Plethra.Pomponius:Pyramidum inquit maximas tres nanq; sunt:quattuor fere foli iugera quæ sede occupat:totidem in altitudine erigitur.nata diuersitas q; Plethron alii pro iugero accipiunt:alii duo Plethra singulis contineri iugeribus existimant: ut Hero mathematicus in Plethro pedes centum:in iugero ducentos haberi scribens.

Ex eodem.xii.

Alii enim nitro ac fale adaggeratis cum crescente opere ac peracto fluminis irrogatione dilutis).Antiqui codices non Cum crescente sed Concrecente.nec irrogatione: sed irngatioe. Nitrū porro circa Naucratin atq; Memphin in tumulos.siliceos cōcrescere testis est Plinius.Sed & Diodorus secūdo libro:Contendunt inqt Agyptii ex fale ac nitro persuadere factos aggeres: qui postea redundante Nilo diluti sine hominum labore corruerunt. Item. Alii lateribus e luto factis extructos pontes in priuatas domos distributos).Scribo non Extructos pontes:sed Extracto contis.Deinde sequit: in priuatas domos distributo.Ex Herodoti secundo κορυω υποστυπτορ τεσ λιμνησσι προσεχοι το του πηλου τω κορυω τουτο συλλεγομεν τεσ πλεωρους ερουσαμ. Item. Rhodope).Apud Strabonem mendose legitur Rhopode septimodecimo uolumine:quam Sappho Doricham inquit uocauerat adamatam Chorocho fratri. Herodotus Diodorus & Aelianus Rhodopin: ut sit inclinationis tertiæ media eius producta:qui tamen eam Pyramidem negat Rhodopidis esse potuisse. Athenæus quoq; Rhodopin fuisse credit alteram a Doricha ea quam Chorocho adamauit. Item. Constituit se).Legendum Constituisse.

Ex eodem.xii.

Softrati cassidis architecti structuræ ipsius nomē inscribi).legendū uidetur partim ex uetustis codicibus:parti ex Strabone Eusebio Lucianoq; de pceptis historiæ Softrati Gnidii architecti structuræ ipsa nomē inscribi.Ea inscriptio talis fuit σωστρατος κριαιος δεξι φαμουσ θεοισ σωτηρσι υπερ των πολιοιμενων. Item. Ut potneofice ac rhauenæ ad uitandum periculum etiam in corruatione ne flagrant cum eo sita ea crassiene periculum in corruatione ignium ne sydus existimetur).Anceps locus:& in quo errata fere scaturiunt. pinde collatis exemplaribus fortasse talis erat lectio: Ut puteo lis ac Rauenæ ad uitandum periculū etiā in corruatione q̄q periculum in continuatione igniū:ne sydus existimetur.etiāsi nouimus Potnias Boeotiæ urbē.Sycas uero multis locis fuisse in thracia in Sicilia in ægypto.Cæterum de Pharo Puteolana cum alii tum Papinius.

Ex capite.xiii.

Durat etiā nunc in ægypto in heracleopolite nomos).Ilego Heracleopolite nomo.i. præfectura: q̄q scripti manu codices fere habēt Hierapolite.cæterū hierapolis in ægypto nulla celebratur: sed in Creta Lydia Caria Syria.Heracleopolis aut in ægypto tres fuerūt:una e qua Physicus Theophanes. altera non longe Pelusioi tertia secundum Nili hostium:q̄ appellat canopicum. Item. Plammetitici).Herodotus & Aelianus Plammetici.Strabo plammitechi. Item. Qui id opus i uisu mire ife stauerunt).Scribendum uidetur non in uisu:sed inuisum.

Ex capite.xiii.

Beronibus arena plenis).Legendū ponibus.Vt uerbo illo Virgilius & iuuenalis & Sidonius poetæ.Vitruuius:exulua inqt palustri factis ponibus.q̄q mēdose scriptū erat Meronibus.uicina huic uox & alcopa:q̄ nomē i Suetonii Nerone qd hēri putant.Sed nos alcopā uidemus legi posse. quod

Pyramides non sunt in Memphi

Cōtra Interpretem Strabonis

Syrmæa qd Raphanigenus

Plethra quot iugeribus cōtineatur

Locus emendatus apud Strabonem

Nomos idē qd pfectura

Hostiū Nili canopicum

Perones Alcopa

EX LIBRO

uocabulū Hieronymus quoq; pro culeo & utre usurpat de iudæa muliere differēs quæ Holophernē interfecit quandoq; dem a scopam græci ἀσκόπιον uocant. Itē. In cubili ergo anxio artifice). Verbu ergo: supuacuum: nec uetus habet lectio. Itē. Pōdereq; ipso correptus). legendū correctus.

Ex capite. xv.

Roma alterius mundi uice habetur

Coronante eo marmoreo apollinē. Scribendū nō eo sed eū: hoc est iouē. nam cōtra: Coronāte eo marmoreū apollinē: parū conuenit. Itē. Nam ut circum maximū a cæsare dictatore extructū. & paulo post inter magna opa dicamus nōne iter magnifica basilicam pauli & reliqua). Pēdet hæc e supiore sensu periodus. ideoq; si sequar manu scriptos codices: in quibus legi. Nec ut circum maximū & reliqua. fortasse nō errauero: ut intellectus uerborū sit: urbem Romam alterius mundi uice haberi: ut etiā si prætereamus circū maximū a Cæsare Dictatore conditū: occurrant tamen alia quæ hoc testentur: Pauli basilica: forq; augusti: templū pacis: & reliqua huiusmodi: Vt unq; suū sit & in hoc cuiq; arbitriū. Itē. Captos avaritia animos). Vetus lectio Capitis avaritia animis. sed & honestior hæc locutio est. Itē. Substructiones istas captiosi mirabant). Multi codices nō Captiosi sed Capitiōsi: ut cōiectari liceat Capitolii potius legendū esse. Itē. Pudor romani nominis propius). legēdū Proprius. Quod aut hic dicitur Nouū inexcogitatumq; ante posteaq; remedium: Scire oportet simile quiddam ab Aristotele in artibus referri: sed & a Gellio quoq; in noctibus atticis: de Milesiis uirginibus.

Ex eodem. xv.

Vt aliqd in ipso homine mortalius esse intelligant). Scribendū nō in ipso: sed ipso. Est autem sensus: frequentibus ruinis & incendiis nihil pfici quo minus (patio) las sibi aedes quasi æternas & immortales futuras: hoies exadificent Vnde natū sit humanum genus solum: utraq; lingua mortale appellari: cū tamē opa quoq; manu eius facta aut plus aut æque sint mortalia. Itē. Populo sufficiat large. xl. milia). Vetus codices post uerbū. xl. milia: habet Sedere: ut forte scribi possit: Populo sufficiat large. xl. milibus sedēte: aut. xl. miliaū sedē. Plinius supra: iugeq; iquit quaternū ad sedē ducentoz. lx. miliaū. Itē. Concremarent ad sextertia mille). Vetus codices: Cōcremarent bina milia. sextertia. Item.

Ingenio ergo suo erat utendū curioniq; aliud excogitandū fuit). Verbu suo: curiō est usus ad proxima reciprocus: admonuit me huius mendi. pinde ita recte legeris. ingenio ergo suo utendum erat Curioni: eiq; aliud excogitandum fuit.

Ex capite. xvi. de Magnete.

Hamatites magnes sanguinei coloris Error i Cornelio celsio

Heradion). legendū Heracleon. Itē. Vt auctor ē nicāder in idia rebus). Vetus codices nō in idia sed in ida: Plinius quoq; paulo infra in Troade. Itē. Magnesiācū a macedonia & contermina a bebonea locatū petētib; dextra). lege: Magnesiācū e Macedonia ei cōtermina Boeidea. lacū petentibus dextra. De lacu hoc tā Strabo q; Plinius: & nos in mēione Thessalia. Item. Ibi & hæmatites sanguinei coloris). Vetus lectio: ibi & hamantes magnes sanguinei coloris: q̄ & placet. sūt. n. duo genera omnino: hamatites & hamatites magnes: ex Plinio inferius: quinq; inq; genera hamatitaz: præter magnetem.

Ex inscriptione. xvii.

De thasio lapide). legendū Affio nō Thasio: ex Dioscoride ac mox Plinio. idē error & i Cornelii Celsi. lib. iiii. Ex quo inq; in asia lapidi Thasio gratia ē. scribēdū. n. affio nō Thasio. Itē. In affio Troadis sarcophagus lapis). Stephanus ex Alexandri Cornelii snia: lapidē Sarcophagum in Affio Mytiagigni tradit: quæ Mytilenæorū fuit colonia: idem in Lycia quoq; Affion reddit alteram sublimi & in accessu loco. Itē pratium in Lydia campestribus quæ Cilbiana cognominantur proxime Caystrum amnem. Item in Epiro alteram ignobilem: habetur & in æolide inq; ad hellepontum ciuitas hoc nomine: quā Plinius uidetur intellexisse cū dixit in Affio Troadis. nā Alos per simplex. s. in Creta est opicidulum. Nata inter scriptores uidetur discordia ex eo q; supra Aeolida ut inquit Plinius & partem Troadis in mediterraneo Myti tenuere: totūq; is tractus Mytia quondā appellabatur. Item. Chemitē ebori simillimus in quo dariū conditū ferūt). Vetus lectio Chemitēs. sed & Theophrastus ἐλαφῆτι ομοίος χερῆτιος ὡς περ φασὶ τοῦ ἀρεῖου καὶ σαφῆ.

Ex eodem. xvii.

Ophite Chius

Ophionitæ similes). Legendū: Ophitæ. q̄q; Theophrastus quē hoc loco citat nō Ophitæ sed Chio similē tradit: Fit inquit & niger in Aegypto translucidus & similis Chio. Est autem lapis Chius colore nigro igneus: ut ob id inter Carbūculos a Theophrasto numeretur: maculosas quidem & plane uersicolores Lapidicinas Chiorum fuisse constat: ut fortasse ob id Ophitem pro Chio uertere placuerit. Item. Eiusdem lapidis flos appellatur in farinā redigendam mollis ad quædam perinde efficax). Vetus exēplaria: Eiusdem lapidis flos appellatur: in farinam redigi mollis ad quædam perinde efficax. Aut sic: Eiusdē lapidis flos appellat: Salua ex eo quædam mollis pinde efficax. Cū qua lectioe ipsius quoq; Dioscoridis uerba plus cōgruunt ἀλμυρὰ εἰς αὐτὴν dicentis quam Plinius Saluam.

Ex capite. xix.

Gagates

Ostracitæ similitudinē testat). Legēdū Ostracitæ: Diosco. ceteriq; Itē. Gagates lapis nomē loci & amnis hēt gaganis lyciæ). Vetus fere codi. gaganis lyciæ: nō Gagatis hēt. Diosco. quoq; Amnis igit a quo lapis nomē is hēt: Gages appellat. Itē. Ajut & leucocolla expelli mari). Vetus codi. nō Luo

TRIGESIMOSEXTO

colla: sed Leucola. ē aut leucola Plinio p. mōtorii pāphylæ. quā nemo ignorat Lyciæ cōterminā. est & leucola īsula ppe Cyprū & qdē in mari lycio. ut libez sit de utralibet: qd hic dictū est: intelligere. Stra bo quoq; portū in Cypro uocari tradit Leucola. Itē. Magi in ea quā necyomantiā uocant. Vetus lectio nō Necyomantiā sed Axinomantiā. id aut genus est magicæ psecures: quas graci Axinas uocāt. Plinius. xxx. uolumine peluibz ait securibz q; ac multis aliis modis diuina Magos promittere.

Ex capite. xx.

Alterū atrodamāta. Vetus codices Androdamāta. Familiare id græcis nomē est. alioq; & Pyrites quoq; lapis & aurū illud quod appellant Democriti Chymistæ poculentū: Androdamas uocari solet. Itē. Idem auctor est schiston esse alterius generis q; hæmatiten tradit: quē uocant traçiten). antiqua lectio: idē auctor Schiston alterius generis q; Hæmatiten tradit: quem uocant anthracitin. ita dictū uidet a carbone: q; niger est. Porro sic hic an alius anthracites in quo scintillæ aliquando uideantur discurre: ut Plinius uolumine sequenti p. dit. nec affirmo: nec refello. Item an ab utroq; differat anthracites fossilis in Thesprotia: qui extinguitur igni: aqua exardescat: asserere nondum audeo.

Ex capite. xxi.

Quarti generis taphiusus. Quidam p. duplex. sita enim & Taphiusa scribit: sicut & Scotussa & Pithecussa. Est aut Taphiusa oppidum Cephaloniæ Taphos appellata quondam auctore Stephano. Sunt & Taphiæ ibi quædam insulæ Straboni ac Plinio: quaz una τειφίωσ dicatur: qua fortasse Taphiusus p. simplex. s. item. De pumice: siquidē ita appellant quidā lapides ita erosi amne). Vetus lectio: appellant quidē ita & cætera laxa erosa annis. Nam & græce Cissris. i. Pumex nihil aliud fere q; prusum erolumq; significat: a uermiculo qui Cis dicit: qualis i. Hordearius triticariusq; ē. Quæ aut hic Musea noīant Aelius Spartianus Musia appellat in Poscenii nigri uita: hæc hodie uulgo Muscaca dicunt. de quo in Dioscoride plura diximus. Itē. Atq; ut ait catullus liberis). legedū libris: Cui dono inqt Lepidū nouū libellū arida modo Pumice exolitū.

Ex capite. xxii.

Pyrrho pyciliū. Pyrrho p. cilon: ex Plinio supius capite. viii. Itē. Serra qua lignū facilius enā secantiū). legedū Secant nō Secantiū. Vitruuius quoq; secundo libro etiā in Piceno: Vmbria: Venetia eundē lapidē haberi dicit: quē dentata inqt serra uti lignū secant. Itē. Aedem fortunæ quam fellam appellāt). Vetus codices: aedē fortunæ quā Seiani appellatione dicebat: hoc est Nero princeps de Seiana fortuna & equo Gellius & Suetonius. Ostendit & nunc Seiani antrū in ora Capaniæ haud procul Pausilypo. Itē. In tarquienſi & anitianiſi lapidicinis). legedū: in Tarquienſi Anitianiſi lapidicinis. Vitruuius: Lapidiciniæ inqt cōplures in finibus Tarquienſiū quæ dicuntur Anitianiæ. item.

Et in statonenſi sunt). lego Statoniēſi ut Varro: siue Statonēſi ut Vitruuius: Lapidiciniæ inqt sunt itē præfectura statonenſi. Plinius secūdo libro de insulis natanubus: agro inqt statoniēſi in uadimonis lacu. Strabo in Etruria Statoniā haberi scribit: unde Statonenſes siue Statones: ut Plinius in eodē sita appellat.

Ex eodem. xxiii.

At cū inæquali crassitudine structa sunt pseudofodamos). Putarē legedū Perissodamos. etenim in æquale atq; impar graci Perisson appellāt: sed & Vitruuius tamē Pseudofodomon: nisi mēdola lectio est. itē. Tertiū est eupleton). Vetus codices & Vitruuius Emplecton.

Ex inscriptione capitis. xxiiii.

Cochariis). Pōt legi Tectoriis ex Plinio hac ipsa pte. itē. Ideo qui si terat). legedū ideoq; ut sit cōiunctio nō relatiuū. Itē. Colūnæ cedre densius positæ crassiores uident). legedū: Colūnæ i. æde densius positæ crassiores uident: ex Vitruuius: unde oīa hæc. itē. Capituli. n. altitudo tertia præstat crassitudinis). Scribendū: Capituli. n. altitudo tertia pars est crassitudinis: ex eodē uitruuius ad uerbū.

Ex capite. xxv.

Cognita calci res gypsum). lego: Cognata calci res gypsum. itē. E tertia foditur ut in cypro. Et paulo post: Et hymeticū ē). legedū ex Theophrasto terra: nō e tertia. itē Tymphetici nō Hymetici. Dicit aut Gyspū Tymphetici ac Tymphaici a Theophrasto & Plinio supius: a Tympheis Aetoliæ Thesprotiæ ue populis: ubi & Perrhoebi sūt: nā utroq; loco gignit. Est ibi & mōs Tymphetō siue tymphe. oppidū quoq; Tymphaea. Nō dissimilis alabastritæ eē debet aut marmoroso). Theophrasto nō Marmoroso: sed Marmorio: id est æris colore ο λίγος δὲ εὐφρησ αλαβαστρίτη μελας δὲ οὐ τέμνεται ἀλλὰ γὰρ ἀκκωδαν). hoc est lapis Alabastritæ similis: niger uero nō cedit sed æroſus.

Ex capite. xxvi.

Celeberrimus fuit hoc generosus). Vetus lectio: Celeberrimus i hoc genere Sosus. Romani codices Zenodorus: nō sosus oīnoq; artificis eius nomē ē q; Pergami strauit pauimētū id qd uocāt Afaroton oecoon. ita. n. lego nō. Eufaroton). Quod aut seqt. Quoniā purgamenta cænæ i pauimēto quoq; euerri solēt: ueluti relicta fecerat). lego: Quoniā purgamenta cænæ i pauimēto quæ cōuerri solēt: ueluti relicta fecerat: ex uetus codi. Vitruuius Smyrnæ quoq; afarotō oecō ad theatrii usū hēri tradidit quo fe populus recipiebat cū ibres repētini ludos iterpellarēt: eodē & choragia laxamētū gra tia secedebāt. Papi. in tiburtino Māliū uopifici: uarias ubi picta p artes: gaudet humus supantq; nouas

Leucola

Androdamas

Taphiusa

Pyrrhopæcian

Perissodamos

Afaroton

EX LIBRO

Subtegula-
nea
afarota figuras Sidonius Apollinaris aureasq; portas exornas afaroticis lapillis. Itē. Dētes uideres
in canthari labro). Vetus lectio non Dētes sed Ludentes aut lauātes. Item. Sub regulanea). Vetus
fisi codices subtegulanea ut a subdialibus nomine distincta esse uideant: quā grāci uocāt ὑπὸ τῆς πύλας
sicut priora illa ὑπὸ στεγῆς & κατὰ στεγῆς siue στεγῆς ut est apud Iuliu Pollucem. sunt & Hypaethrae
ambulationes quas nostri Xysta dicunt: grāci Paradromidas: Vitruuius. Itē. Facili tractu ac tepē
te sed pallax ubiq; imbres gelant) Vetus codices: Tractu tepente sed fallaci ubiq; ibres gelant.
Itē. Binas per diuersum taxationes). Legendum Coasationes: ex Vitruuio. i. contabulationes. Itē.
Testa grādi non minus alia duos digitos). lego ex tessera grandi non minus alta duos digitos). ex
eodē Vitruuio ad uerbum.
Ex capite. xxvi.

Belus amnis
Nō nisi refuso mari arenas fatent). Lego Fatef: hoc est Belus amnis: qui cū limosus sit natura: in
fusi maris ui arenas fateri & agnoscere quasi cogitur. De hoc & libro. v. dictū. iosephus quoq; belli iu
daici secundo: stadiis ait duobus a Ptolemaide Belum amne distare: iuxta quem sepulchrū Memno
nis sit: & uitrea in rotunda ualle arena quā uenti ex circūdaris iugis conuehant. in exhausta saculis ui
sed ante omnia mirabili natura: mutandi alia quoq; in uitrum quā attigerit metalla. De hoc & Tacit
tus: Et Belus inqt amnis iudaico mari illabitur: circa cuius os conuectae arenae admixto nitro in uitru
excoquant: modicum id luttus & egerentibus in exhaustum. Item. Calices duos: quos appellabant
petrotos). Legi potest aut Pterotos hoc ē alatos pinnatos uel ab aliqua similitudine aut Apyrotos. &
enī grāci Apyrton uocabant ut inquit Athenaeus: uas frigidarium: quod Homerus apyron Lebetē
in carmine suo dixerit. Tranquillus in Nerone: Nunciata inquit exercitum defectione litteras prāden
ti sibi redditas conserpsit: mēsam subuertit: duos scyphos gratissimi usus quos Homericos a caelatu
ra carminū Homeri uocabat solo illis sit. Quia tamē Plinius Crystallinos calices fuisse tradit in supre
ma ira fractos a Nerone amissarum rerum accepto nuncio. cogitent legentes. Item. Nec est alia
num materia sequacior). lege: Nec est alia nunc materia sequacior.
Ex eodem. xxvi.

Calculi &
Abaculi qui
Est aut coloris ipatiēs). lego Caloris. nam sequi. nisi praecedat iquit frigidus liquor. Itē. Rur
sus adfūdi nō queūt praeterq; abrupto sibi met tingi). Vetus codices Rursus tota fundi nō queūt: pra
terq; abrupta sibi nec tingus. Calculos siue abaculos de quibus mentio fit hoc loco: eos esse intelligo q
bus in disputatione supputationeq; numerosq; utebatur antiqui. qui mos hodieq; apud Barbaros se
re omnes seruaf. hinc ortum ut peritiam supputandi quam Plato λογιστική appellat: abacum uulga
ris consuetudo nominauerit.
Ex capite. xxvii.

De igniū na
tura
Interesse creditus). Legendū interisse creditus. Quā hoc capite dicuntur a Plinio de igniū natura
Theophrastus in uolumine quod inscripsit περὶ πυρὸς luculentissime persecutus est. Plinius. xxxiii. li
bro: Carboni maior inqt uis exusto iterumq; flagranti. Item. Ancillam ocrestem). legendum non
Ocrestem sed Ocriam: ex Cicerone & Dionysio Halicarnassēo: ut nō Ouidii Fastis uersu illo: Nāq;
pater tullī uulcanus cresia mater. scribendum sit Ocria non Cresia. Festus Oclisiam Seruii Tulli ma
trē corniculana seruam tradit initio uocatā Postea ut saepe fit. L. in R. mutati.
Castigationes Plinianae eiusdem Hermolai Barbari ex libro. xxxvii.

Ex capite. i.
Olycrati seuero famio). Romani codices nō habēt uerbū Seuero. Diodorus certe dis
ficile & crudelē in suos alienosq; demonstrat fuisse Polycratē. Herodotus Anthropeia
cognominat. i. humanū. Sed ut id familiae nō mori aut uitae cognomētū fuerit: Clear
chus eū mollē intēperantēq; tradit: propter quā uitia cognomētū fuerit: Clear
fortunae nobilitate). Vetus lectio Volubilitate. Possit & Mobilitate. itē. Assiduo
gaudio luxu eo pfectus a nauigio in altū anulū merfit). Vetus codices: Assiduo ergo gaudio lassus
prouectus nauigio in altū anulū merfit. itē. Et nouissimus prope locū). Scribe Nouissimum.
Ex eodem. i. de ismenia.

Aelius Stilo
Multis fugientibusq;). lege Multis fugientibusq; hunc ismenia & Plato in Menone Thebanū fuisse
se tradit: opulentūq; factū non uirtute sed casu Polycratus nactus diuitias. L. Apuleius: Nescio inquit
ut ismenias tibiis canere: ut Appelles pingere: ut Lysippus fingere Plutarchus in Pericle: cū Audisset
inqt Antisthenes ismenia optimū esse tibicinem: respondit: Malus igitur. nam si probus inquit esset:
tibicen non esset. itē. Indictio in cypro sex aureis denariis smaragdo in qua fuerat sculta amymo
ne & cū duo relati essent & cetera). legendū: indicato in Cypro sex aureis denariis smaragdo in qua
fuerat sculta Amymone iussisse numerari: & cū duo relati essent & reliqua. Verbum indicare quid
hic significet: in praefatione Pliniana diximus. itē Stilonis pracontini). legēdū Pracontini: ex Pl
nio supius: quia patrē inquit praconē habuisse. De hoc ipso Aelio Stilone Plinius libro. ix. itemq; Fa
bius atq; Festus.
Ex capite. ii.

Orcae q; uasa
Quantū ualuerit licet aestimare). Et paulo infra. Hortis exposita). legendū Vorauerit nō Va
luerit. itē Orcis nō Hortis. Orcae gēmis pignētūq; foeminaq; itē fisis dicat: ut i Vsta diximus. Festus

TRIGESIMO SEPTIMO

Orcae inquit genus beluae marinae maximum ad cuius similitudinē uasa sicaria Orcae dictae sunt enī teretes atq; uniformi specie. Probus nō uniformi: sed amphorae specia: ut in alterutro sit error. Flavius Vopiscus in Aureliano de Phagone: Bibebat inq; infundibulo apposito plus Orca. Marinas orcas a Strabone Orygas uocari quidā reñt. Itē. Hoc a populo implerica uentes & dū pompeianis praeludicetia neroni satis erat. Vetus lectio: Quod a populo impleri canente se: dū Pōpeiano proludit etiam Neroni satis erat. Neronem canendi studio infanisse nouimus de Pompeiano haud dū comperi. nam uerbum Proludere hoc significat quod graeci τροποι υραζειν. Fabius: Citharocedi inquit pauca illa quae anteq; legitimū certamen incohent emerendi fauoris gratia canunt: procemium uocauerūt. Quidam Pompeiano hic ut theatri non uiri propriū sit: audiunt alii pompeianum a poppea cōiuge. sed haec somnia coniectore indigent.

Ex eodem.ii.

Capedinem unam parando. Vetus lectio Calpidē. Forte capidem. Marcus Varro: Capis inq; & minores capulae a capiēdo nominantur q; anstatae sint: possēt quis & a graeco id nomen trahum putare: q; Calpin & calpiū digitatos anstatoq; crateras Erythris fingi solitos philemon & pāphilus scripsere. q; nōstri & calpar habent uas. Sunt qui calpium pro scaphio quoq; potorio uase capiant: Athenaeus auctor. Erat Scaphiū & uas areum in quo stili in medio siti proceritas horarum ductus: ut Marciani capellae uerbo utar: discriminabat. Plutarchus in Numa scaphium appellat quo ignis facer extinctus solis tantum radiis accendebatur: & apud Ciceronem ubi cōtra Verrē Staphia scriptum est: Scaphia scribendū putamus. Idem Cicero Capedunculas Numae pro uasis uel armariis traditionum eius uidetur accepisse. perius aurū uasa Numae saturniaq; ipulit aera. Lucretius nō Capedinem sed Cupedinem pro cautitate capacitaeq; usurpat: Haud igitur possunt tali ratione teneri Res in cōcilium me dū cupedine uictae. Scio quosdam p cupiditate cupedinem accipere: nec syllaba refragante deterri. A Capedine uero Discapedinare ductū uidetur. Apuleius Hyagnis inquit primus in canēdo manus discapedinauit. i. referauit adaperuitq;.

Ex eodem.ii.

Caloris impatiens in frigido potu abdicatur. Antiqua lectio: Caloris impatiēs nisi frigido potu abdicatur. hoc est usum eius abdicari praeter q; in potu frigido. Aut sic: Caloris impatiēs in frigidū potum addicatur pro eo qd est destinaf. Solinus multis inq; ad pocula destinatum crystallinū non fert calorem praecipue q̄libet nihil aliud q; frigidum pati possit. itē. Quare naicif angulosi lateribus. Vetus lectio: Quare sexangulis nascatur lateribus. idē Plinius alibi & Solinus. item. Fragiliq; centro a sole appellato. Scribendū Faciliq; centro & sale appellato. Plinius: Vitia inquit capillamentum sal plumbago. idem Solinus. itē. Alyntheta appellantes. Vetus lectio nō Alyntheta: sed Acē teta: siue qd idem est Acentra: hoc est sine punctis centris ue. itē. Trulla una nō ante multos annos mercata a matre familias. Vetus lectio fidelior: Trullā unam nō multos ante annos mercata matre familias. item. Haec fuit in uitio saeculum suum punientis. Vetus lectio: Haec fuit ratio saeculū suū punientis.

Ex eodem.ii.

Mirae q; ad similitudinē accessere uitri. Vetus lectio nō Vitri: sed Vitrea: ut sit sensus: uitrea crystallinis fieri qdem simillima. sed prodigium uideri q; iminuta Crystalli precia nō fuerint cum uitrea carius indicari coeperint. item. Graecoz; diligenter. Scribendum nō Diligenter: sed Diligentia. Quod autem subiicitur. Scire posteros. Fere sensu caret: iccirco uetus lectio nō habet Scire posteros: sed Ponere. Itē. Demonstratus lincurion. Legendū Demonstratus: ut sit nomē scriptoris.

Ex eodem.ii.

Pytheas inquit timeus credidit sed isulam basiliam uocauit. Diodorus Basilīa: item Plinius quar to libro. sed uerba tamen illa cum uerbis loci huius fere dissentiunt: Ex isulis inquit ante Scythiā quae appellatur: Bonnoniam unam abesse a Scythia diei cursū in qua ueris tempore fluctibus electrum eū ciatur Timeus pdidit. pauloz; post: Xenophon inquit Lāpsacenus a littore Scytharum tridui nauigatione insulam esse immensae magnitudinis Ealtiam tradit: eandē Pytheas Basiliam inq; nominat. ad dantur iis & Strabonis uerba quae maiorem turbam cieunt: pmonitoria inquit & alia sunt & quod ostēdānorum est Cablion. i. καβλιον uocatum & insulae iis locis quarum Pytheas uixissem triduum nauigatione uisit abesse. item. In humidā gigni. Scribendum: in Numidia gigni. item.

Aliis persuasere posse q; non ueretur. Legendū non quis non ueretur: sed quis non miref. item. Quae ueritiam aut imperitiā possēt reperiri quae auium ploratus annuos credit. Legendum: Quae ueritiam tam imperitam reperiri posse: quae auium ploratur annuos credit.

Ex capite.iii.

Densaf rigore uel tepore aut mari. Scribendum ex Solino: Densatur rigore uel tepore aut nali. Quod aut sequit. Cū uero intumescens aestus. Antiqua lectio nō habet illud uerbū uero: & iūgit haec prioribus. item. Ita uolubile ut pēdere uideatur. Vetus lectio: post uerba haec statim subiungit: Atq; considere in uado. item. Afferitur a germanis in pannoniam mox per prouinciam. Vetus lectio: Afferitur a Germanis in Pannoniam maxime prouinciam. item. Centum fere milia passuum abest a carnūto litus pannoniae ex quo id germania: inuehitur. Lego Centum fere Milia

Orcae uasa sicaria
Infundibulū

Capedūcula
quae uasa
Locus apud
Perfium

Addicare qd

Quotpe electrum
electrum
fluctibus

EX LIBRO

passuum abest a Carnunto littus Pannoniae quo id a Germania inuehit. Quod uero statim subiicitur. Præcognitū nuper. Legendū est Percognitū nuper. De Carnunto Plinius lib. iiii. Superiora inqt inter Danubiū & Hyrcinū saltum usq; ad Pannoniæ hyberna Carnuntii tenent. Germanorūq; ibi confiniū est. Meminit Ptolomæus & Hieronymus in chronicis & alii perq; frequentes. xxxviii. M. pa Sacarantia ut Antonius ait: quæ media est fere inter Carnantum & Sabariam.

Ex eodem.iii.

Podium Rætia cohercēdis (podii ptegentia). Codices antiqui Rætia arcendis feris podium protegentia. De podio. Tranquillus & post Vitruuius. Itē. Poliriq; lacte incoctū. iidē codices Poliriq; adipe Suis lactentis incoctum. Solinus: Succinū inquit expolit adipe lactentis Suis ad quem uidemus mitorē. Itē. Sed nec iis nec tetris precium. Antiqua lectio non Tetris: sed Cereis.

Ex capite. iiii.

Lymphatio- nes Lymphationes abigit metusq; natos. Videtur legendū: Lymphationes abigit metusq; noctis. Et paulo post. Anchiten. Quidam Eunachitin: quasi facientem quiescere. aliqui Anchiten: qā tol- lat τὰ ἀχνη hoc est mentis agnitudines. Potest Anacitin. ab Polluce & Castore quos graeci Anacasuo cant. itē. Metrodorus (scriptus in germania in balista insula). legendum balia uel Basilia: ex Dio- doro ac Plinio: ut monuimus capite libri huius secūdo. Scribendū & Scepsius nō Sceptus: Ab Aeoli- dis urbe Scepsi. nā Scepticus nomē est hæreseos: auctor Gellius: cuiusmodi fuere Pyrronii & Heryl- lii: quorū placita sextus Empericus multis libris qui etiam nunc habentur: cōplexus est.

Ex capite. v.

Thoricus po- pulus In loco qui thyriscos uocatur. legendū Thoricos non Thyricos: ita. n. uocatur in Attica regione populus ex Acamanteide tribu. Meminit & Strabo & Mela Pomponius & Hecataeus: qui & oppidū id putauit. itē. Qui tamē uirides nascuntur quoniā oleo meliores fiūt. Vetus lectio: Qui nō oīno uirides nascunt: uino & oleo meliores fiūt. Est & uersus ille iactatus auctoris obscur: Proficit i uiridi magis accenditq; colorē: Elutus uino aut uiridi præuentus oliuo. Solinus: lauantur inqt austerio uino & uiridi oleo proficiunt.

Ex eodem. v.

Oppilatio q In tyro herculis tēplo stentēā planam). Romani codices Statuam plenam. Vetus. Pila. Ego: Stantem pilam Theophrastus τῶν σμαραγδῶν ην τυρῶ μετ' ἡ Σηληνύα εἰς τὴν ἐμμεγέθησιν ἐμ τῶ τῶν ἡρακλέους τῶν εἰς τὴν ἀρὰ ψευδομαρτυροῦσιν. Quæ uerba Plinius hoc loco uertit. Est igit Pila stans: quā graeci Σηληνύ uocant a stando: Pila uero nomē apud nos frequens est: unde uerbū oppilare Philippicartū secūda: Tabernis inqt oppilatis. Hinc recentiores medici uitū præclūsi fractiq; iocino- ris aliorūq; ius uiscerū nec plausibili nec imitatioe digna uoce Oppilationē uocat. pprie aut Σηλασ idest Stelas graeci appellāt stantes in monumētis colūnas. Appuleius metamorphoseos suæ tertio: pila inqt media quæ stabuli trabes sustinebat. Catullus: Nona inqt a pileatis fratribus pila. Vtunt eodē uerbo Martialis Aufonius Horatius: sicut graeco quoq; ipso Plinius. Stelas enim pro colūnis lib. vi. ut notauimus usurpat. Pila quoq; Horatia uidet nō plus armos q; lapidis nomē fuisse Liuiō: sed & Dio- ny. halycarn. Lapis inqt angularis in foro supra quē spolia trigemini dicauerant Pila dictus Horatia. De Tyrio aut Smaragdo Herodorus & post eū Eustathius quoq; referūt duas ibi Stelas idest pilas co- lūnas in Herculis fuisse tēplo: alterā ex auro cocto: alterā ex smaragdo. Itē. Proprii generis ex- stimarur uocaturq; chrysolopylon). Vetus lectio Chrysoloprasus. sed & Solinus Chrysoloprasos inquit ex auro & porraceo lūmen mixtū trahētes æque beryllog: generi adiudicauerūt: q̄q; in Solini codice nō Porraceo sed purpureo mendose legebat. Itē. Crystallo inueto adulterare repperunt). Exēpla ria uetusta: Crystallū tingendo adulterare repperunt.

Ex capite. vi.

Stele p colū- nis Minimū iidēq; plurimū q ab his differūt opali). Vetus lectio nō habet relatiuū q: & sane uerbum id obest sensui. Et infra. Alii summo fulgoris augumēto). Legēdū uidet. Argumēto nō Augumēto nā & in picturis quoq; argumētosa uocamus opa. Itē. Quæ traluēāt cecas appellātes). Scribendū potius: Quæ nō traluēāt: cecas appellātes. itē. Radice nigra aut ceruleū imitāte: & unguē crediū enī cādido pingui). Vetus lectio: Radice nigra aut ceruleū imitante & unguē miniū &c. ut ad uerbū. Vngue miniū subaudias imitante. sequit enī: nec sine aliqua spe purpuræ candore in miniū transeun- te. Propterea unguēs in rosa quoq; partes eius candidas uocant Dioscorides & Plinius. Itē. Onycē plures habere uarietates ignēā nigrā). Vetus codices adiūciunt & Coronēā: unde ortū nomē putāt eaz; quas uulgo Corneolas uocamus.

Ex capite. vii. de Carbunculis.

Onyx habet plures uarie- tates ignēā ni- grā: Vetus codices adii- ciūt & corne- am unde or- tū nomē pu- rāt eaz; quas uiugo Cor- neolas uoca- mus A quibūdā apyrustæ uocati). antiqua lectio non Apyrustæ sed Acruisti. Theophrastus apyrotos & Acaustos uocari eos tradit. ita hic uel apyroti uel acausti scribendū erit. Item. Alabādicos i ortho- sia caute nascentes: sed qui perficiant abandicos). Vetus codices: Alabandicos in orthosia caute na- scentes. sed qui perficiant Alabandes. Differunt enim Alabādes ab alabandicis ait Stephanus: q; ala- bandes idest ἀλαβανδαιο ciues oppidi significat. Alabandicus uero siue Alabādiacus possessum est: unde Solocismi quoq; genus Philoxeno Alabādici uocat. ut si quis aduerbiū ἄν pro eo usurpet qd est οὐ. & Alabandicos libellos pro barbaris & ineptis graeci capiunt. igit carbunculos pfectos ala-

TRIGESIMOSEPTIMO

bandes quasi municipes appellant impolitos uero atq; rudes. Alabandicos. cuiusmodi fere Martialis illud: Ne Romam inquit non Hispaniensem librum sed Hispanū mittamus. Similia iis sunt Siculi & Sicilienſe: Romanum & Romanienſe. De Orthofia Plinius Ptolomæus Strabo cæteri prope Alabāda Caria oppidum. Item. Liucotas). Vetusſti codices Lithizōtas: hoc eſt λιθίζοντας: quaſi lapidis qualitatem potius q̄ gemmæ referentes. Liberum ſit hoc. Itē. Illos nigriores e quibusdam & ſpectu fieri). Theophrastus illos nigriores e quibus & ſpectu fieri: ideſt Orchomenios: item Corynthios). Theophrastus Corithios: Extimet qui legerit. Item. Maſſilia quoq; importari bocchus & uli xipponē ſcripſit). Priora illa uerba Theophrastri ſunt Maſſilia quoq; importari. ſequētia uero Bocchi.

Ex eodem. vii.

Lacte uelut intermortui extinguntur). Vetusſti codices: iactati in ignem uelut intermortui extinguntur. Theophrastus aliter: Carbunculi ait genus foſſilis haberi ligno putri ſimile aſpectu i Liguria & graecia: quod perſuſum oleo exardēſcat. & ubi exarſit: qualis anteq̄ ureretur appareat. item. Et hic mares auſeritas diſtincta quodā uigore appoſita pingueſcens). Vetus leſtio non Diſtincta: ſed diſtinguit nec pingueſcens: ſed Tingens: hoc eſt inſiciens præſtringens atq; obtundens. ſequitur enim: indicæ q̄ dem etiam hebetare uſus dicuntur. q̄ autem gemmæ appoſita inſiciant. Solinus auctor cum iqt. Globoſi ſunt Smaragdi proxima ſibi inſiciunt aere reperiſſo: item. Propter temeritatē). Lego ppter teneritatem. Item. Numideq; chryſolitho). Vetusſti paſſim codices non Numide ſed fumide. Et hoc uſum in gemmis eras. Plinius: Color inquit eſt fumidæ Topaci.

Ex eodem. vii.

Et ob id magno uenire ſunt qui ſandaſita uocent). Vetusſti codices: Et ob id in magno errore ſunt qui Sandareſon uocant. id & ſequētia fere confirmant. Item. Aſſert errorem aliquādo ſimilitudo nominis ſandaſer nicanor ſandepherion uocauit alii ſandareſon). Antiqua leſtio aſſert errorem aliquando ſimilitudo nominis Sandaſer quod Nicanor Sandaſerion uocauit alii: Sandaſeron. Nicanor uero potius q̄ Nicanorum lego: q̄ eum de lapidibus ſcripſiſſe Stephanus quoq; meminit. quod q̄ dem in ipſo quoq; libri huius indice corrigendum erit. Item. Malicoloriam ut olei uiridis). Vetusſti codices: Mali colore ut olei uiridis. Quod autem genus ueſtium ſit quas ſlauus Vopiceus in Aurelia niuita Coloreas appellat: & balteas matronarum uſu Tunicas. itemq; paulo poſt Monolores diſlores Trilores Pentolores. Non reddo nunc illud commune facio: Balias & Chloreas ideſt ſubruffas & uirides non balteas & coloras in quibusdam exemplaribus haberi. Nec Monolores & reliquæ ſed Monocores: hoc eſt ſemel tinſtas ſaturataq; purpura.

Ex eodem. vii.

Circa ortofiam totaq; carmania). Vetus leſtio nō Carmania ſed Caria. Eſt enim eius terræ locus Orthofia: ut paulo ſupra docui: etiam ſi & in Syria quoq; Orthofia eſt altera. Itē. In ephyre & aſſo). Vetusſti codices: in Epiro & aſſo. Legēdum forte in Epiro aſſo: ſunt enim Aſſi multæ in Troade i Myſia & in Cypro parua ut inquit Stephanus. Poſteſt quidem & in Ephyra & Aſſo legi. cum ſit Ephyra uagum urbis nomē in Theſprotia & Theſſalia & Arcadia & italia Campania: & Aetolia quoq; uiculus eodem auctore. Cæterum Plinii & ſcriptorum fere mos eſt. Homonyma locorum adiectione regiōis diſtinguere. Propterea ſuperiore libro de lapide Sarcophago diſſerens: in Aſſo inquit Troadis ſiſſili uena ſcinditur: ut hic quoq; in Epiro Aſſo dixerit q̄ a cæteris idem nomē ferentibus diſtincti uolebat. Qui dam ſic in Epiro & Aſſo ideſt Troadis: quoniam ſequatur: in ida inquit trium generum.

Ex eodem. vii.

Indicæq; plucete craſſiores ſunt arabice). Vetusſti codices: indicæ præluceſt Craſſiores ſunt arabice. Itē. Mares excitatus fulget). Legendum Excitarius. Itē. Apud inſulas caucaſi mōtis). Vetus leſtio: incolas non inſulas. Itē Poſt auerſa: nō. Poſt aduerſa). Quod & pbamus: quoniā a tergo gentis eius montes Paropamyſus & imaus ſunt: quos tibi quoq; macedones atq; Medi Caucaſum appellauere: auctores Strabo Plinius Ptolomæus cæteri: Itē. Sincerior multo præſtantiorq; in carmania). Vetusſti codices & Solinus Germania: in germaniæ inquit cōtinentibus Calaica reperiſt: quam gemmā arabicis anteponi: uincit enim gratia. & paulo poſt: apud germaniæ inquit populos quæ rara in faxis apparet honore & præcio ad ſmaragdos uirens pallidum nihil iucundius aurum decet.

Ex capite. viii.

Antū: quas melācholicos uocāt). Solinus Melancoryphos. arabes inquit dicunt eā non alibi repiri q̄ in midis autū quas Melancoryphos uocāt. Itē. Non tranſlucet malachites). Vetus leſtio: Molochi tes: itēq; Solinus. q̄q Malua & Moloche dicūt & Melache aliquando. Itē. Cryſtallo ſimiles aut myxis). Dioſco. nō Myxis quod eſt pomi genus: ſed Phlegmati hoc Pituite ſimiles intelligit. Videtur orta coſuſſio: q̄ Myxam graeci nō pomum illud modo ſed Mucum & pituitam quoq; nariū appellāt. Hippocrates ut ait iulius Pollux Myxam uocabat quam attici Coryzan. Item. Beterizula). Dioſcorides

Carbunculi
genus foſſilis

Color Topa
cii qualis

Nicanor po
tius q̄
Nicanor
legendum
Veſtes colo
reæ quales
chlorea ue
ſtes
Monocores

Aſſi multæ
ſunt

Sarcophagus
lapis

Melancori
phi
Malua q̄q
Mucus

EX LIBRO

& uetus lectio Terebynthizusa: hoc ē Resinæ Terebyntinæ similis. Quod autē sequitur improprie arbitror cognomine uelut e multis eiusdem generis composita gēmis: intellectu habet talem: ipsa quidem appellatio similitudinem eius Resinæ præferri. Cæterum in aliam significationem a geminis trahi nomen id parum proprie ut uidelicet accipiant: quæ ceu e multis eiusdem gemmæ discriminibus constare uideatur.

Ex capite ix.

Amuleta q̄ gestamina

Empusa genus Laruæ

Totus uero oriens pro mauletis tradit testari ea). Lego: Totus uero oriens pro amuletis traditur gestare eam: ex Dioscoride. Amuleta uero sunt gestatibus quæ græci φυλακτήρια περιεπτα appellant: ab amolendo notata. nam & ἀποτροπαια græci uocant hæc ἀπο του αποτροπειν quod est amoliri summouereq; ut ridendi sint q̄ ab amula uase id uerbum deducit. Dionysius de iaspide ἐχθρα εμπτουσι καὶ ἀλλοιοι εὐδαλοιοι. Est autem Empusa genus laruæ terriculamenti ue dicatum Hecatæ uno pede incedens: unde & nomen: Eustathius. itē. Astrios in india nascens & in pallētes litonibus). Idem poeta Dionysius Asterios non Astrios ἐμὲ μελίσσο βοτοιο κατὰ σκοπίας παλῶν φεύγει ἀστρίος καλὸς λίθος οἰατὶς ἀστὴρ μαρμαίρων λυχνί σπε πυρὸς φλογὶ πᾶν πᾶν οἰον. Est autē hæc Pallene in thracia Phlegrao tractu quo gigantum fabulæ. itē. Quæ pluribus polycalamos). Legendum Polygrāmos: uidelicet a pluribus candidis lineis.

Ex eodem ix. de gemma Cyano.

Ex Cyano quoniam colores existit

Cyanus Turchica uulgo dicitur a cyaneo colore

Optima scythica deinde cypria postremo ægyptia adulteratur maxime tinctura idq; in gloriam regis ægyptii). Theophrastus hæc ipsa de Cyano: non tamē quasi de gēma: sed quasi de luto eo tradit: quod medici pictoresq; Cyaneum siue Ceruleum appellant. Is post expositas indicatasq; gemmas ad Cretarum & Rubricarum genera progrediens ita scribit. Quæadmodum inquit Rubrica duplex est: naturalis artificialiq; ita & Cyanus: Nam & sponte nascitur & factitius est ut in Aegypto. Genera uero Cyani tria sunt inquit Aegyptium & Scythicum & tertio loco Cyprium. Optimum Aegyptium: ad trituras meracas. Scythicum nam & dilutas. Factitium autem ægyptium est: Nam & hoc inquit litteris mandatum: quis Regum ægypti primus tunicam ex Cyano factitio nauium imitatio tinxerit. Et paulo post: Ex Cyano inquit quattuor existunt colores. primus ex tenuissimis albißimus: alter ex crassissimis nigerrimus. Proinde Plinius. xxxiii. libri fine: Ceruleum inquit harena est huius genera tria antiquitus: ægyptium quod maxime probat Scythicum: hoc diluif facile: cūq; teritur in quattuor colores: mutatur: candidiorem: nigriorem: crassio rem: tenuiorem ue. Præfertur huic etiā inquit Cyprium: ita fit ut quod eo loco primum fecit ægyptium: uidelicet Theophrastum secutus: hac parte statuat postremum. ibi quoq; Cyanum pro luto harenaq; hic pro gemma intelligit. Pensanda hæc multi diuq; sunt: ne sit necesse uel Plinium inconstantia: uel Theophrastum medicum arguere. Alioqui Theophrastus quoq; inter gemmas Cyanon quandā posuit: in marē & foeminam distinguere eā tradēs: & q̄ ab ea quæ mas est: nō magnopere distet Sapphirus: ut mox dicitur. hodie quoq; gemma Cyaneo colore cernitur: quam officinæ Turchicam appellat.

Ex eodem ix. de Sapphiro.

Quæ uero sunt ex his refani coloris mares existimant). Vetus codices Cyanei nō Refani Theophrastus: Sapphiros inquit uocatur: nigra hæc non admodum longe ab eo Cyano qui mas existimatur. idem auctor. Cyanos inquit geminus: mas & foemina. item. In arabia ex ea quoq; parte quæ finitima syriæ petria uocatur). Legendum petra: siue petra: non petria. item. Ad uicinia crystalli descendit). Scribendum ad uiciniam. itē. Quod maxime uidetur de re). Vetus codices: q̄ maxime uidetur decere. sequitur enim: Specie & colore. item. Vocatur ex argento iris). Legendū: Vocatur ex argumento iris. ex sequentibus. item. Est & alia iris ceræ similis). Legendum uidetur nō Ceræ similis: sed Cætera similis.

Ex capite x. de Achate.

Petorita a quibus uehunt

Iumentorum etiam ederas & statunculas). Vetus ois lectio nō Statunculas. sed Staticula. quidam Straticula a stratis equorum: quoniam sequatur: & equorum ornamenta. Quid si legas ita iumentorum etiam Effeda & Staticula: uidetur enim genus esse gestatorii Staticulum: ut Effedum ac Petorritum: quasi Staticulum sit in uehiculo Effedum in equo: Petorritum in mula. Plinius. xxxiii. lib. Ad aurea quoq; & argentea staticula inanis inquit luxuria peruenit: quæq; in scyphis cerni prodigium erat: hæc in uehiculo atteri cultus uocatur. Aufonius: Rapiunt petorrita multæ. Silius de Astureone: Aut molli pacata celer trahit effeda collo. Confundi tamē usu nomina ea constat. Suetonius. in Claudio: solitus inquit in gestatorio ludere ita effedo alueoq; adaptatis ne lusus confunderetur. Item Staticulum uel a statu dici potuit: est autem status ut Victorino placet: qui de limitibus & mensuris scripsit: altitudo cuiusq; sua: siue a stando: q̄ in his non tam sedentes q̄ stantes esse uiderentur. nam & iurper quoq; modo sedens modo stans in ueteribus monumentis e metallo cernitur. sedet qui tonans erat: stat qui fator. quod & Hieronymus notauit quodam loco: malle se scribens statorem esse q̄ tonantē.

TRIGESIMOSEPTIMO

non q̄ statōr a stādo potius q̄ a sistēdo constituēdoq; ducatur ut ait Cicero: sed q̄ qui statōr appellabatur stabat. ut Laurentius Valla: parum iure faciat qui Hieronymum in eo reprehendit. Statōres Cicero quoq; pro tabellariis usurpat. item. Similes illitis floribus. Codices antiqui non illitis: sed limitum floribus: hoc est qui nascunt in limitibus. quoq; frequens est apud Diosco. Pliniumq; mentio. Ex eodem. x.

Locus in Valla

Antipathes nigra cōtra lucet. Vetus lectio antipathes nigra nō tralucet. & sane uerbū antipathes celebratur & gemmis aliis ut in corolario docuimus. item. Natura eius quæ magnetis nisi quod augere quoq; aurum traditur. Legendū uidetur nō augere: sed agere. hoc est trahere. item. Broniea capitibus testudinum. Lege Brontia tonitruum enim græci Brontem dicūt. item. Et tonitrua cadentia ut putat restringit & restringit fulmine ista si credimus. Vetus codices: Cum tonitruis cadit unputant & restringit fulmine ista si credimus. Plinius hoc capite: Ombria inqt quam aliqui Notiam uocant. sicut Ceraunia & Bronia cadere cum imbribus & fulminibus dicitur. item. Cadmites eadem esset quæ ostracites. Legendū forte cheramides ex Strabone: q̄ lapides ait in mauritanie cape- tibus præciosos nasci ος πακωυ και χαραυυω. alioqui uetus lectio non Cadmites: sed Calamites item. Chamites quibusdam uidetur suum genus habere. Lego Caminites aut Capnites potius a fumo dicta. sequitur enim: statim plurimis spiritus fumida. Ex eodem. x.

Capnites unde

Calamites e turbido feruntq; plures calaicas cōiunctas simul inueniri. Codices uetusti calamites a calamo: feruntq; plures simul cōiunctos inueniri. Sunt exēplaria in quibus ita scriptum est calamites e turbido calamo & reliqua. ut forte legi possit ad hunc modum: Calaites in turbido calamo feruntq; plures Calaitas simul cōiunctas inueniri: hoc sensu: Calaitin uocatam a colore Calaitino qui turbidus est: unde uestes Calaitinæ a Veneto colore: ut Photioni placet. Plinius: Amplitudine inquit cōspicua sed fistulosa & sordium plena est calais. item. Cynoditæ inueniuntur in cerebro piscis eiusdē nominis. Vetus codices Cynædianæ aut Cynædianæ Cynædo pisce: cuius mētio i. xxxii. libri. calce. itē. Crocallis ceras representat. Vetus codices non ceras: sed cerafū. Nihil immuto: sed illud testor: eam quæ similis erat ceræ paulo supra ceriten appellatam fuisse. itē. Calorites herbacei coloris. Lege chlorites. id enim Herbaceū colorē significat quo & uestium genus choreas in Flauio Vespicio diximus a quibusdam intelligi. item. Cepionides in aeolide nunc ad arneum pagū quondā oppidū. Quidā legunt Cepionides in Aeolide ad Dardanū nunc Pagū quondā oppidū. Etenim Dardanū in Aeolide ut constat. itē. Draconites siue dracontia. Melius ita: Draconites siue Dracōtias: ex Solino. itē. Viso dracone spargere omnia medicamēta. Lege: Viso dracone spargere somnifica medicamēta: ex Solino: Gramina inqt medicata obiciunt ad incitandū soporem. itē. Encardia cognominat e cardite. Legendum uidet. Encardia cognominat & Cardisce. q̄q̄ & aristen in quibusdam p Cardisce inuenio. item. Eusebes ex oleo lapide est ex quo traditur tyri in herculis templo factas sedes. Legendū Eusebes ex eo lapide est & reliqua item. Emollit marina. Legendum Maria: non Marina. Ex eodem. x.

Chlorites id enim herba: ceum colorē significat

Glossopetra lingue similis humanæ magnæ. Verbū Magnæ supuacū est: nisi quis Solinū secutus addat: Potestatis. Non modicæ inqt ut magi perhibent potestatis. item. Hephestites. Scribendū Hephestites: q̄ in sole addita andam materiam dicat accendere: ignis modo quem poetæ a Vulcano Hepheston uocant. itē. Hermodocos. Vetus codices habet Hermiodes. sed Romani melius Horminodes. a Hormino quod genus est herbæ ut in Dioscoride mōstrauimus. sequitur enim: ex argumento uiriditatis. itē. Hymnitis ouis piscium similis. Vetus lectio Hammitis: quasi a fabulo crassiore dicta: quandoq; oua quædam piscium ut inquit Aristoteles: Milii specie uiuunt. item. Promittit prædiuinans omnia representare. Lego: Promittit prædiuina somnia representare. Solinus: Prædiuina inqt somnia representare dicitur iubectus capiti incubatium. item. Hyenæ tabido in uale inueniri dicunt. Vetus codices Hyenæ ex oculis hyenæ & ob id in uase inueniri dicuntur. Solinus: in pupillis inqt eius lapis inuenit. ut qd Plinius oculorum uas solinus oculorum pupillas dixerit. Græci uas oculorum & cauum ipsum Conchon uocat. Pollux auctor. item. Nō admitenda promissis. Legendū: Non omittenda. pmissis: ut sit ironia Nō prætereunda inquit ob magorum promissa deprehendi per eam Barbarorum insidias. itē. Zachalias babylonius. Multi codices antiqui habent zacharias. Plutarchus zachariam nominat. Ex eodem. x.

Hammitis unde

Hyena

Icterias luridus similis. Vetus codices: Icterias mali cute Lurido similis. item. Meroctes porracea lacte iudat. Scribi potest Morochthos. ita enim uocatur lapis etiā in medicinæ usu Dioscoridi Galeno cæteris qui & Molochthus & Moroxus quoq; apud eos scribitur: Galaxias a quibusdam & leucographus appellatus: quasi a lacte candoreq; importatus ex Aegypto. non q̄ eundē cū Pliniano hoc sentiam: id enim incōpertum habeo: sed q̄ cognominen. Porro Leucographus & alius Plinio lapis ē hoc ipso capite relatus: & herbæ nomen. xxvii. uolumine: ut sint qui putet deceptū eū pro herba red.

didisse qui lapis esset: quoniam eisdem ei effectus perhibeat quos Dioscorides & Galenus lapidi.

Ex eodem.x.

Quæ nigerrimo colore transluet uocatur promnion: in qua miscetur & carbunculi color Alexandrinum ubi sardæ nascitur in cypro tyro & galatia). Verus lectio: Pramnion in qua miscetur & Carbunculi color: Alexandrinum ubi Sardæ Cyprium nascitur & in tyro & in Galatia: ut sit sensus tria effectus huius gemmæ discrimina: Præmium a uini genere nigerrimi: Alexandrinum si mixtum habeat carbunculi colorem: Cyprium uero si sardæ. Item. Mitrax). Solinus quidē Mitridax. Sed nihil muto: ut cōgruat a Mitra quod solem significat nomen inditum. Item. Hæ sunt gemmæ quæ ad sculpturas aptantur. Verusti codices: Hæ sunt gemmæ quæ ad Eclypas sculpturas aptantur. Quid sint Eclypa Plinius in mentione Plastics. Seneca de beneficiis libro quarto: Paulus inquit prætorius in conuiuium quodam Tiberrii cæsaris habens imaginem Eclypa & eminente gemma. Sculpturam uero Diomedes grammaticus non sculpturam dici probat: Sculpta inquit gemma dicendum est non sculpta: quoniam adiecta inquit præpositione facit insculpta

Mitra solem
significat
Eclypa

Sculpta gemma
dicit non
sculpta

Ex eodem.x.

Myrmedia nigra). Legendū Myrmecias nigra. Habet enim igitur eminentias similes uerrucis. Verucas autem græci Myrmecias appellat ex Dioscoride ac Plinio. Solinus Myrmecitem uocari tradit quia reptatis formicæ præferat imaginem. sed alia hæc a Myrmeciade. item. Nafomonites). Legendū Pangonis siue Pangonius ab angulo: multitudine quia sequitur: ne crystallus inquit uideatur numero plurium angulorum: caues: qui certus est in crystallo: sexangula enim crystalli forma: ut diximus. Item. Chrystitin uocant ostrææ atticæ assimilata). Scribendū uidetur non Ostrææ Atticæ: sed Ostrææ De Ostræa dictū est superius. Item. Phycites oliuæ). Vetus lectio non Oliuæ: sed & Aloe. scribendū Algæ: quia græci Algam Phycos dicunt. Item. Perileucos fit ab ore hemmæ ad radicem usque candido descendente). Legendum: Perileucos filio ab ore gemmæ ad radicem usque candido descendente.

Ex eodem.x.

Nisi q. achates politura pinguescit duriori tantaque inest uis). Legendū: Nisi q. Achates politura pinguescit: duriori tanta inest uis & reliqua. ut sit sensus: duas haberi species Ostræicæ: unam Achate similem: quæ politurā recipiat: alteram duriorē: cuius fragmentis gemmæ scalpanit alia. Item. Pæconus). Legendū Pangonis siue Pangonius ab angulo: multitudine quia sequitur: ne crystallus inquit uideatur numero plurium angulorum: caues: qui certus est in crystallo: sexangula enim crystalli forma: ut diximus. Item. Chrystitin uocant ostrææ atticæ assimilata). Scribendū uidetur non Ostrææ Atticæ: sed Ostrææ De Ostræa dictū est superius. Item. Phycites oliuæ). Vetus lectio non Oliuæ: sed & Aloe. scribendū Algæ: quia græci Algam Phycos dicunt. Item. Perileucos fit ab ore hemmæ ad radicem usque candido descendente). Legendum: Perileucos filio ab ore gemmæ ad radicem usque candido descendente.

Pangonius
unde

Ex eodem.x.

Pæantides quas quidam grauidas uocant). Vetus codices nō. Grauidas: sed Gemonidas: quo nomine pregnantēs & plenæ significantur. Item. Natales in macedonia). Antiqua lectio nō Natales: sed Nam tales & reliqua. Item. Tricus ex africa). Lego Trichrus: a triplici colore succi. Item. Telicardios colore cordis perlas apud quos gignitur magnopere delectat mucula quam appellant thraciam trium generum est). Vetus lectio: Telicardios colore cordis perlas apud quos gignitur magnopere delectat: Muculamque appellant. deinde sequitur. Thracia trium generum est: & cætera. Item. Telicardios oleæ nucleo similis). Vetus codices Theolithos. legēdum Tecolithos ex Solino: quia calculos absumat. Quo nomine ab effectu & iudaicus lapis in medicina dicebatur: quanquā Galenus uim eam iudaico tributam falso existimat.

Quo alio nomine
pregnantes
dicantur

Lapis iudaicus
qui

Ex capite.xi.

Adureneis). Vetus plerique codices Aduenepas: eiusdem oculi & digitus dei qui & a Syris colitur. Deinde sequitur. Triophthalmos). Et reliqua Romani codices loco eius uerbi quod est eiusdem oculi habent Theu dactylos: quod dei digitum significat. Ex omnibus uis coniectura quadam addiuiua re liceat ita legi oportere: Adu nephros eiusdem Theu dactylus hic & a Syris colitur. Est autem Adu nephros idem quod eius dei renes quem Aden uocant hoc est infernum: græcis iuxta Barbarique ut inquit Strabo religiosum. Coli autem a Syris gemmam hanc nihil mirum: cum alia quoque Beli oculus & item alia Eumetre Beli gemma nominentur: quia sanctissimo ut inquit Plinius Assyrio deo sint dicata. Item. Aspidi quam uocari timicloniam inuenio). Legendū forte Chelidoniā. ex Galeno: qui uini genus Aspidis ita nominat. Item. Enais). Vetus codices non Enais sed Enhydros. nec paulo post. Admotum). Sed ut duo uerba sint Admotum. Solinus quoque appellauit Enhydron. Exudat inquit Enhydros ut clauam in ea fontanam scaturiginem putes.

Theu dactylos
dei digitum
significat

Enhydros

Ex eodem.xi.

Melicos est geminus parte flauus parte melleus). Legēdū uidetur: Melichloron: geminus: scilicet color appellauit ex superioribus uerbo repetito. & enim Chloros non solum uiridem sed etiam flauū sapenmero significat. Alioquin de Melichrote dictū erat paulo ante. Item. Crocias a croco). Vetus lectio: Crociam Croci. ut sit sensus: Crociam appellauit Croci color: pendet enim a superioribus

sententia: Colos inquit appellauit Chrysolithum aureus: Chrysoprasum herbaceus & reliqua. Item. Polia canitiem quandam sparti inducit). Legendum forte sit indicat: non inducit. & infra Sparro polios ponit q. Spartopolia). ex iulio Polluce: iter personas Tragicas & Comicas poliam & spar-
topolion reddente: Polia inqt anus erat ætate dignitateq; cæteris anteflans. Spartopolios canitiē ip-
 so qdem nomine significat. sed in Tragedia uirili specie nigra ac subpallida. in Comœdia uero mu-
 liebri erat habitu Spartopolios canitiem & ipsa uerbatenus indicans: sed inter iuniores psonas: ut ta-
 men intelligeretur aliquâdo meritorium scortum fuisse. Si cui porro Spartopolia plus placet q Spar-
 topolios: nihil pugno: etiam si non aliter fere græci enunciant quæcunq; ad eum morem ex integris
 duobus componi solent. Vt unq; remotioris doctrinæ locus erat hic: cum ad hanc theatri cōsuetudi-
 nem gemmarum duo nomina respicerent.

Sparthopo-
 lis quid signi-
 ficet

Ex capite. xii.

In omni alio usu acriora abhorrentes). uetusti codices non Acriora sed Acrimonia: Quidam non
 Abhorrentes). Sed Abhorrentis: ut ad ipsum mel Corficum referri uideatur.

Ex capite. xiii.

Frigoris inconstantia). Legendū uidetur Fulgoris non Frigoris. Etenim sequitur: priusq; ad ocu-
 los pueniat: definens nitor. Item. Obsiane fragmenta). Legendum Obsidianæ. Fictas inquit gem-
 mas fragmentis obsidianæ sacrificare posse: ueras non posse. Quod eni subditur: Fictitæ inquit scari-
 ficationis candicantiam fugiunt: hunc habet sensum: fictitias ad impressiōem scarificantis cedere: qd
 gemmarū hodieq; appellant fugere: hinc ortū ut & uina quæ annis cedunt hoc est ætatē ferre nō pos-
 sunt: fugere dicantur: Cicero in officiis. Item. Ne equos qdem in tricariis. Legendum arbitror in
 Trigariis: cuius uerbi mentionem superius quoq; duobus locis habui. ut fallant qui populos eē quos-
 dam putant nomine Tricarios: de qbus hic intelligendum sit.

Gemmarū

Hermolaus Bonis.

h Accerant in Pliniano codice flagitia: ppter quæ non parum multi diuinum opus tanq; sen-
 timentum imo uero quasi pestilens aut lenquibus infame domiciliū uitabāt. Ea nos græcis
 & latinis auctoribus perlectis oibus lucubratione uiginti mensiū reuellere ac publicare cu-
 rauius. Non dubito & alia quoq; deprehendi posse pluscula: Excusam breui ea quoq; nec cōmittā:
 ut latet: ac decoxisse mihi uideant. Alioquin ut in magna sylua boni uenatoris est: indaganter feras
 (ut inquit ille) q plurimas capere: nec cuiq; fraudi fuit non omnes coepisse. ita nobis abunde fuerit: tā
 operiosi diffusi q muneris quod suscepimus maximā partē absoluisse. Minuta quādoq; aliqua sed con-
 silio attigimus: & q imperitorū ingeniis occurrēdū erat: & q unius sæpe litteræ mutatio: speciosos
 sensus & ex altissima eruditione repetitos adumbrabat. Et hercule sunt aliqua in iis captata: quæ nos
 ubi locus incidebat obscurior: non tā emendare uolebamus: q occasiones docendi facere. Ac minus
 qdem obiecta fore calumniantibus hæc sciebam: quos mihi defuturos. nec speraui unq; nec optaui. Si
 parcius erratorū numero induissem: paratofq; mihi esse noueram q caullarentur: plus a me iudicii
 in eligenda hæc q in congerenda studiū conferēdum fuisse: cæterū aliud est aliena castigare: aliud sua
 prodere. In aliēis maiore cura q iudicio: in nostris maiore iudicio q cura opus est. iam cū tanta sit hi-
 storæ naturalis maiestas & utilitas ut in una ea latinæ rei puppis & prora uersent. non uideo quam-
 obrem dānari debeat qui ne syllabā qdem in eo libro pati potest male collocatam. iunius Cordus in
 scribenda Cæsarum quorūdam minus illustrium uita reprehensus est: q diligenter & scrupulose mi-
 nima quæq; plegeretur non idem accusationis aditus: si hoc ipsum in Traiano uel Hadriano labo-
 rasset. Adhibuimus tamen in iis modum quendā & friuola pleraq; præteriuimus. Codices tantū Ro-
 manos & Venetos secundos: q minus uitati esse uidebantur: emendauimus. illud uero simplicis in-
 genii tuit: q errata quædā prætracta: & insignia: sine ullo uerbog; fūco: expunximus: procul omni pō-
 pa uendicatione q; dissimulatione q; etiam in plerisq; rebus inueniendis: labore ne mitari nostra uidere
 mur. Cautissimus quisq; iniquū petit ut æquū ferat. Ego cū labores meos multo minoris indicem q
 sunt: comptum habeo usum iri multis: longe faciliores fuisse q fuerint. Et hæc natura nouitatis. Pla-
 cet quod icit: unde aut quanto labore didiceris nemo cogitat. Nec me fallebat hic euentus: sed utilita-
 ti publicæ consului. In me: cum possem: parum callidus & astutus fui. huc pertinet & illud: q cū incer-
 ta quædam: nobis essent: idq; profiteremur: & in tanta rerum bonarum copia præterire: nō modo si
 ne ullo famæ dispendio liceret: sed etiam tutū esset: ne Proterbio dictante Quæ dubites ne feceris:
 Malui tamen ingenuum illud propositum meum tueri iuuandæ lectiōis latinæ: omnia quæ cognos-
 uissem: promendo: q rationibus meis studere: aliqua dissimulando.

Finis Castigationum Plinianarum Hermolai Barbari. Ad Laudē Dei Omnipotentis.

Hermolai Barbari in Plinianas Castigationes Secundas ad Alexandrum Sextum pont. Max.
Præfatio.

Vm in eo essem Pontifex Maxime: ut Plinianas castigationes tuo numini dicatas:
e vulgi manibus concredere: boni quidam & studiosi iuvenes quotidianus extensisq;
præcibus impetrauerunt ut remotiora quædā in eodem auctore uerba exponere:
ceu parum esset emendatū a nobis opus fuisse: quod pauci possent intelligere: nihil
interesse: lectorem errata summo uent: an moretur & interpellat obscuritas. Præ
fitti quod uolebant: in idq; paulo plus se quæmen se ipensum est. Sed dum id quod exi

gebat peragro: a capite (ut necesse fuit) orsus: in mōstra quædā satis uisenda offendi: quæ nos in prima
editione: quasi mancipia fugitiua: latuerāt: Ea quoq; in hanc: uelut appendiculā relata: curauit ut poenas
darent & flagitii priores & fugæ. Quod si quis paulo durior negligentia: meæ tribuat q; oia scrutari lu
stra nequerim: cū nemo tamē nesciat: minus mirū esse: memoria aliqua: rerū excidere: q; omniū con
stare: nihil pudebit eius me uitii reum fateri: qd nemo i se nō sentit: quādo ipa quoq; seruo: suoz q; q;
nomia interdum requirit oblitus. Vt cunq; culpa in bonum cessit. Nam præter id q; mendosa loca nō
parum multa integritati suæ reddidi: fuit & illa commoditas: q; quædam a nobis prius dicta commu
nire: quædam submutare contigit in melius: Fecit hoc ante nos Sosigenes: qui tribus lucubrationibus
de siderum motu: quanq; diligentior esset cæteris: non cessauit addubitare ipse semet corrigendo. Iuli
us quoq; pollux decimum: hoc est extremum Onomastici sui librum non alia necessitate composuit:
q; ut eadem illa quæ dixerat: uelut rafariendo adminiculationa: lætiora: pinguiora faceret. Dionysius
Rhetor de Phrafi Thucydidis commentarium secundum edidit: quoniam in priori ieiunior & con
tracior fuisse uidebatur. Romæ idibus ianuariis. M.cccc. xciii.

Secunda editio Castigationum Plinianarum Hermolai Barbari.
Ex Præfatione Plinii.

d Oētissimum oium Persium uolo) Quidā nō oium sed manū: q; ita scriptū in ueteribus Pl
ni codicibus inueniūt. Fateor sane ita legi: sed & prænomē fuisse manū & Persius poeta:
& Festus quoq; affirmāt: dictū ab eo q; mane quis natus sit: ut Lucius: q; luce. Quia uero nō
manū: sed Caiū p̄sium Cicero eū uocat i Bruto. nō ausim mutare. Alii igit a. C. p̄sio litterato hoīe scri
ptū esse aiebant: illo quē significat ualde doctū esse Lucilius de quodā aut. T. Iunio sic ait eodē lib. Fuit
inq; facili & expeditus ad dicendū: & uitæ splendor: multo: & ingenio sane pbabili. T. Iunius. L. fi
lius tribunitius. quo accusante. P. Sextius Prætor damnatus est. ambitus. Hæc scripsit q; ut monui hac
parte: non Lelium decimum: sed iunium Congiū antiqua fere omnis habet lectio: ut extimandi tamē
illud nō decernēdi sit argumētū. itē. Tā q; honoribus ineptis. Quibusdā placet indeptis nō ineptis:

Locus i p̄sio

Ex primo libro Plinii: hoc est ex indice operis.
Ex indice libro. xiiii.

a Nigono cymæo). Agatone. Scribendum agathocle. Plinius. Columella. Varro de antigo
no item Cymæo Columella: ut i libri quoq; octauo indice scribendum ita sit. item. Che
rea atheniense christo). Item hoc est Atheniense. M. Varro de re rustica Chæream Athe
niensem & chæresteū. Columella nō chæresteū nec cheristū: sed chrestū: qui & ipse Atheniensis: fue
rit: Athenæ igit scriptoz frequentia pepererunt: quis pbatissimi auctores Chereas: Aristādros. Am
philochus: Euphronius: Chrestus. Etiam si non e quis sed æque scriptum est mendose: quæadmodū &
quod statim sequitur: Euphronius. Legendum enim uel Euphranios uel Euphron: is quia subiungit:
non ut: multi inquit putant: Amphipolites: qui & ipse laudabilis habetur agricola: sed indigena Attici
solis: hoc est Atheniēsis. M. Varro: Euphranii inquit duo: unus Atheniēsis: alter Amphipolites. Plinius
quoq; Euphronē uidet appellasse illū hac pte Athenæū dicendo eū fuisse: quæadmodū & Aristandru
& amphilochnū hoc ipso indice. De qbus eodē loco Columella: apud quē atq; Pliniū anaxipolis e Tha
so iūla cū fuerit: Emendādus i Varrone priō li. locus est: ubi tharsū fuisse eū legi. Corra i Columella
Manasseas Euphronon & Eubolus. Scribēdū ex Varrone ac Plinio: Mnasseas Euphronō & Cleobulus
iūicēq; apud Varronē Mene starchos. Scribēdū ex Columella Plinioq; Mene stratus. itē cū apud Var
ronē Dionysius Eriphyton. apud Columellā uero Dionysius Emphitō legat. Fieri pōt ut scribēdū sit
Dionysium peri phyto: id est π̄ρι φυτ̄ων. hoc est de plantis: ad differentiā alterius Dionysii q; fuit Vi
centis: & magonē poenū transtulit Alioq; Varro Theophrasti librū de stirpibus: græca inscriptione
π̄ρι φυτ̄ων citare cōsueuit. Ex indice libri. xx. Petridio. myctione). Nomia hæc (æpicule repetunt.
Cæterū lib. xx. in mentiōe hippomarathi herba nō myctione sed myconē: qui rizitumumena scri
psit: appellat. itēq; nō petri idū: sed petricū: de quo & sequētibz idicibus ubi mō petricū: mō petrinū
ut cuiusq; uel audacia uel libido fuit scriptum inuenias.

Ex libro secundo. cap. viii. de pythagora.
o Olympiade circiter. xxxi. Sūt codices i qbus nō. xxxii. sed. xlii. legi. quādo ut ipse ait hic fuit
urbis Romæ. ānus. cxlii. Romā qppe cōditam olympiade sexta & Plutarchus & Eusebius

videri uoluit. Diogenes tamē Laertius. lx. olympiade Pythagorā Samiū ad. lxxx. uixisse tradit. Nec ma-
gnopere discrepant Eusebius & alii. itē. ex cap. xi. Sicut terræ paruitatem ipsa deficiens). Scriben-
dū uidet ipse. nō ipsa. Magnitudinē igit solis ex defectu lunæ ostendi: sicut terræ paruitatē ex defectu
Solis: demonstrantq; hoc sequētia: quæ de umbris dicunt. Alioq; ut rōnes quoq; aliæ supius expōitæ
ad magnitudinē Solis indicandā nō magnopere id cogunt fateri: sic nec ista paruitatē terræ: quādoq;
dē adhuc Sol deficeret adimeret q; terris aliquibus: etiā si terra maior esset ipso. Proinde quanq; uerius
est terræ paruitatē ex defectu Lunæ q; ex defectu Solis pbari: quia tamen Plinius in ea heresi fuit ut &
luna maior esset q; terra: & totus Sol terris oibus subduci posset: necesse est ut scribas hic non ipsa sed
ipse deficiēs. itē. ex cap. xii. Sub halyate rege). Cicero sub Astyage: ut diximus. Sed cū illi eadē ætate
fuerūt & bellū quoq; gesserint iter se: ut Eusebius in chronicis & alii pleriq; retulerūt: nec mutare: nec
admirari cōuenit. itē. Scelera aut mortē aliquā fideri pauētes). Scribendū pauente: hoc est hoīum
mēte. Nunc qdē absoluta metu cōperts rationibus ecclypsiū sed olim attonita q; crederet uel scelera
portēdi: uel interitū imminere fideribus. Ex cap. xv. de Marte. Ex quadrato sentit radios. lxxx. par-
tibus). Fortasse nō. lxxx. sed. lxxxx. Scribendū est: hoc est signoz: triū spatio. Ea. n. quarta coeli pars est
& quadratū facit. deide sequētia id demonstrāt: Primus igit & secundus nonagenarius dictus ab utroq;
exortu. Porphyrius tamē i isagogis apotelesmaton: Sola igit Pyronetis hoc est Martis: stella duas alias
figuras habet: quas uocant igit anomalias. Vnā ab exortu matutino. cū solē præcedit pibus. lxxxii. aut
xc. Alterā ab occasu uespertino cū totidē pibus a solē separat. Ex cap. xvi. Sol arietis. xxix. Scriben-
dū. xix. ex Ptolomæo: Porphyrio: Theōe: Proculo: q; tamē nō loci hāc: sed uirtutis & potestatis sublimi-
tatē existimāt. Saturnū: ioue: Solē quia diurni præpotētēq; sunt: in triquetro domiciliorz: suoz: exalta-
ri. Martē & uenerē: quia nocturni minusq; pollēt: i sexangulo. Mercuriū q; pmiū & infirmis uini-
bus: nec i triquetro: nec i sexangulo: sed i altero domiciliorz: suoz. Ex cap. xvii. Tantūq; circuli ea-
rū sub terra est quantū supne pdis: tag. & ifra. Simili ratione admodū statuūt. Quidā nō sub terra sed
subter legūt: ut ad uerbū supne respōdeat. itē nō admodū sed modū: hoc sensu: Curuaturas absidū Sa-
turni: iouis Martis supne haberi. Curuaturas absidū Veneris & Mercurii: quoniam ifra Solem sunt: sub-
ter: iferneq; cōstitui. ille sursum uersus quasi extra circulū flectunt cū Sole pariter eunt ad eūq; tanq;
spectātes. intra quas stellæ illæ Venus & Mercurius ultro citroq; ferant nunq; extra. Quæ qdē oīa Pl-
nius hac pte nō plus luxulēt q; pspicue (Modo ne quis eū pprie latineq; differentē fastidiat). Viden-
tē potest exequutus. Modum igit statuunt absidum suarū margines: hoc est: intra curuaturas illas. qua-
si marginibus: deit: extremitatibus duabus inclusæ statutos fines habent quos nunq; exēūt. Sed ubi ad
latus alterum curuaturæ perueniunt: cōmeant atq; reciprocant. Curuaturæ porro illæ nunq; igit So-
lem transeunt: hoc est: mouent quidem: sed ad Solem uersæ cum ipso proficiscuntur. Et quia extremi-
tates ipsæ siue: quod idem est: margines earum non semper in eum coeli gradum siue partē congruūt
in qua Solis corpus inuenitur: sed modo ultra: modo citra: hinc efficitur: uti non semper absita Sole
Venus. xli. partibus: nec semper. xx. Mercurius. Etenim curuatura in Veneris abside. xli. ptes lōga
est: in Mercurio. xxii. aut. xx. Propterea uero spatia inquit longitudinis latitudinū euagatione pēfant
quoniam a Sole ut per longum minus: ita per latum plusq; supiores planetæ summouentur. Quia ue-
ro sublimitates quinq; planetaz: geminæ redduntur: quæ circuli ratione proueniunt: illa prior quæ a
centro terræ pendet: curuaturam in abside nullā desiderat. Satis enim est absis ipsa in cuius parte sum-
ma: id est a terræ centro remotissima stellæ collocatæ: sublimitatem & altitudinem fortiuntur. Altera
uero sublimitas: quā nō centrum terræ: sed centrum absidis efficiat: arcum & curuaturam illā in absi-
de requirit. Nam tertia altitudinum ratio propterea non circuli: sed coeli mensura constat ait Plinius
quia non ex circulo uel abside: sed ex coeli crassitudine proficiscitur per quam stellæ: meāt Solis radios
sequutæ progressu: regressu: stationibus. Noua hæc fortasse ratio fiderum Theorica: sed pro epicyclis
quos ætas illa uel ignorabat uel damnabat. Alioquin ipsi quoq; qui eos introducunt non tanquam ne-
cessarios: sed tanquam utiles ad docendum existimari uolunt. Eamq; partem fideralis doctrinæ καὶ
πρὸς ὅτι appellant: quia ut inquit Proculus: figuntur esse in coelo multa quæ aut nō sunt: aut si sunt
euidens non est an plane sint. Ex cap. xlix. de uentis. Canentiam). Scribendum: Cætiā. Aristote-
les & Plinius. xviii. uolumine inclitus hic prouerbio in eos qui malum ipsi sibi arcessunt.
Ex capite. lxxii. Ut undique non cernatur hæc fidera). Constat bit sensu & fortasse fiet illustrior si
negatio dematur. Sed nec ob plane statuo. item ex cap. lxxvii. Angusto lucis ambitu subiecto
terræ). Scripserim libentius dixisse: uel quemadmodum uetus habet lectio: subiecta terra. itē ex
cap. cvi. Ad uetulonius). Diximus Veturoniam quibuscūdam uideri quod nunc Viterbium: id nos ex
Ptolomæo falsum ostendimus. Sunt qui oppidum i Etruria cui hodie nomē est Vruitello: Veturoni-
um fuisse prædicent corrupta dictione: quasi urbs uetulo. Nam & calidæ ibi aquæ sunt haud pcul ma-
ri: & in his pisces ipsum autem Viterbium arbitrantur hoc fuisse quod Ptolomæus uicum Helbii ap-
pellat: Sutrū uicini: sed nec uadimonis lacum esse constat hunc: qui Viterbiensi agro cernitur.
Ex libro Tertio. Capite primo.

Isagoga Apo-
telesmata

Curuaturæ
absidum

Noua ratio
fyderum
Theorica

Vruitello
Veturonium
Vicus helbii

Oco Brutinum usq; pmonatoriū). Rectior uetus lectio locros & brutiū usq; promontoriū: hoc est ipsum laciniū: Plinius a Lacinio inqt secundus Europæ finis. Ex cap. v. Arūci). In uetustis codicibus & apud Virgiliū nō arunci: sed aurūci uersu illo. aurunci dixeret. nes. Apud Iuuenalē quoq; ad eundē modū scribi potest: per quē magnus equos auruncæ flexit alūnus & infra Numicus). Non numicū: sed numicū pnuiciat in Fastis Ouidius. itē. Adane perci ma tre). Scribendū non dane: sed danae: ut sit trisyllabū. uulgaris fabula. itē. Bouelle). Rectius bouille a botis ilis: hoc est iestinis. Nota est apud grāmaticos historia. Extat & uetus saxū his uerbis. Senatus Populusq; Bouillanus. Meminit & Varro. Nā Lucius Florus. De uarulis inqt & bouillis pudet: sed triū phauimus. itē. Antipolis Quod nuncianiculū). Fortasse non antipolis: sed aeneipolis. Dionysius: A Romulo inqt æneæ filio cōdita est æneia: quæ postea inqt dicta est ianiculū. Huius emendationis mihi Pomponius Lætus auctor fuit: ianiculū uero nominatū Festus ait: quia per eum Pop. Romanus trā fire coeperat in agrū Etruscū: nā & ianus Romæ: ut Cicero de natura deorū: secundo ait ab eundo dictus & puia: transitiōes iani foresq; pro fanaz: ædiū ianuæ uocabant. Porphyrio: Ad ianos inqt eos q sunt in regione basilicæ pauli: qua & Romanū forū erat sceneratores cōstituit: sub ueteribus uidelicet ut Plautus ait. De ianis & Cicero. vi. Philippica & Suetonius in Domitiano: ianos iquit arcusq; cū qua drigis & insignibus triūphorū per regiones urbis extruxit. Ex cap. vi. Stura). Diximus & hic apud Strabonē scribendū astura. Cæterz scire oportet utroq; modo pnuiciasse ueteres. Festus: Stura iquit flumen in agro Laurenti est: quod qdam asturā uocant. Ex cap. viii. Segeftani). Monuimus Egeftanos a græcis appellari: sed a Cicerone tamē & Ptolomæo segeftanos Mirū. nihil. Festus Segefta inquit ab ænea cōdita præposito ibi egefto qui eam egeftā nomiauit. Sed ne obiceno iqt omine dicere: præpo sita est ei littera. s. ut in Maleuento qd Beneuētū: & in Epidamno qd Dyrrhachium usurparunt.

Lacinium
Aurunci non
Arunci
Numicius
nō Numicus
Bouille
Aeneipolis
ianiculum

Ex libro. iii. cap. xi. de Thracia.
b Atos. cū uetus lectio non batos: sed patos habeat: & Ptolomæus pastos: Stephanus passa tu tus est ut pastos scribat. Nec ut diximus Datos: quādoquidem statim sequit. intus philippi colonia. Sunt autē philippi quos olim daton: ut Appianus refert: uocabant: & crenidas a fontū copia Meminit & Theophrastus. Ex libro. v. cap. iii.
c Irtha sitanox). Scribendū ex appiano: Cirra Sittianox: a Sittio qui Romæ accusatus & iudicio interesse uertus in Africā collecta manu fugerat. itē. ex cap. v. Lethō). Ptolomæus Lathenis amnis hostia. Strabo & Plutarchus: Latonē idēst λατονω. Apollonius i argo nautico. Ladonem. ωρι λατονω εισετιπρον χειρο παγγρυσεα ρυετομνηα. Ex cap. xxxi. Ordymum). Vetus lectio nō ordimū: sed ordynū Theophrastus quoq; libro tertio de plantis: Arbor iquit euonymos: Cum alibitum in lesbo nascitur monte Orcynio: cui cognomen est Ordyno:

Astura &
Stura
Egeftani
Maleuētum
post Beneuē
tum
Epidamnum
mox Dyrrha
chium
Philippus
olim daton
uocabant

Ex libro. vi. Cap. primo.
Yco flumini). Diximus Thucydidi celecē uocari Heracleēsis agri flumiū. Sed & Lycus quoq; amnis ibi nominatur. Apollonio η δελικου ρεετρα και αμθεμοεσλα λιμνη. Hic & regem tractus eius lycū fuisse refert. itē. Sonātes). Scribendū sonantes: hoc est σωφαν/ τισ siue ut Apollonius σωφαντис. Dictus ita quoniā Magarensiū naues seruasset coorta tempesta: nā prius inqt acherontē eū uocabant. idem poeta nō callirrhon: ut in Valerio Flacco legi diximus sed callichoron: ut Plinius hoc loco amnem alterum appellat ex argumēto dici festi: quē liberi patris comites egissent καλλιχοροιο παρα προχοασ προαμοιο. Billæū quoq; flumen uicinū monui scribendum non ut modo legitur billin. id ex eodem poeta comprobatur οσσουσ Βιλλαοιο μελαμ περιγρυται υδω. item. ex cap. iii. Flumen scadisū). Scripsi ex Menippo & Hecateo flumē chadisiū. idē ex Apollonio probari potest. μοσφι δε λικασται αμφεμεομτο μοσφι λακορτοβολοι χαλσιαι. quanq; i eo uersu χαλσιαι scriptū aliquādo inuenias p χαλσιαι. itē ex cap. xxi. Si ut adicinū tradit). Dixius atratinū quādoq; legi: dixius & atracinū ab atace fluuiō. Nūc illud addimus nō eisdē esse atratios & atacios. Atratinoz: familia Romæ puetus fuit: iter quos cū alitū. L. Attatius a Valerio Maximo refert: si qui cōtra Volcos apud Ferruginē lacū pugnauit. Aticini uero noui erāt Hieronymus in chronici Eusebii: Primus inqt Terentius Varro natus est in uico atace. Narbonēsis prouinciz: qui: xxxv. annūm egens Græcas litteras summo studio didicit olympiade. clxxiii.

Atratinus
Atacinus
Locus in
Valerio
Vbi natus
est Terentius
Varro & q
ætate didice
rit litteras
græcas
Victimariq;
Papa qui
Locus in
Propertio

Ex libro. vii. cap. xii.
N seruo ferapione Victimarii). F. Quintilianus: ut dictum est non Serapionem: sed sciria tionem uocauit. Valerius Maximus tamen: nisi menda ibi quoq; sit: ferapione. Est & apud Liniū Scipionis q ferapio noiares mentio. Victimarii dicebantur & qui uictimas habebant uenales: & qui ligabant eas ad altare: feriebantq;. Idem Valerius: Libros iquit Numæ igne factos per uictimarios cremauit. In quo significatu & popæ nominabant: Helius spartianus in geta: pculsit inqt hostiā popa nomine Antonius: ut inde Perius uentrem popam dixerit non pro pingui & obeso ut tenetur aliq; sed pro helluone uoratoreq; ac phagone. Sed & ppertius libro quarto nihil aliud itelligit uersu illo: Succinctiq; calat ad noua sacra popæ A popa popinæ dictæ. item. Segundanus retia

Locus in Valerio Maxio corrigendus

Locus corrigendus apud Valerium

Planci unde sic phalange

Alectoras in uentriculis gallinaceis inueniri est cristallina specie

riusq.). Dicitur est Secundanus & tertianus quandoq. legi. Sed & sequitur Retiarinsq. Apud Valerium quoq. Maximus de hoc ipso differente affleat retiarinsq. Quam manu scripti Codices non affleat: sed secundanum habent. Lentulus inquit ex quodam secundanorum cognomen traxit. Cicero quoq. cum dixit in Bruto. Q. Arrium fuisse inter patronos. M. Crassi quasi secundanum: uidetur translatione quadam secutorem (ut uerbum id in gladiatorum paribus quae componunt accipimus) intellexisse. item ex cap. xiii. Methymathnum). Valerius Methymnum: in utro menda cogitandum: nam & Methymum quoq. scriptum quandoq. est. item. ex cap. xx. Septuaginta quinque milia passuum circumfisse). Solinus. xiv. nisi uitium in codice. item ex cap. xxx. Gabbarum nomine ex arabia). Non contradicit quidem Columella: sed uidetur esse diuersus libro quarto: Testis inquit Cicero est: Romanum se ciuem Neuium polionem pede longiorē: quē longissimū. Et nuper ipsi uidere potuimus in apparatu pompae Circē sium ludos iudeae gentis hominē periorē cellissimō germano. item. ex cap. xli. Berenice). Scripsimus ex Paulania & Aeliano pherenice. Nūc illud addimus uerbum hoc in Valerio quoq. Maxio libri. viii. fine corrigendū esse. Beronices inquit non uulgaris honos cui soli feminarū gymnico spectaculo interesse permittum est: cum ad olympia filium Euclea certamen ingressum adduxisset. Paulanias non Euclea: sed pisirhodum appellauit. Hunc morē arcendi feminas ab hoc spectaculo Papinius significat primo Thebaidos: Exclusaeq. expectant praemia matres. itē ex cap. xlviii. Maximissam. xl. annis regnasse). Scribendū lx. Valerius Maximus. item. Livia rutilia). Idem auctor Livia rutilii: ut paulo post Clodia ofelli: De qua & Valerius apud quē non ofelli tamē: sed auli scriptū est: aut mendo se: aut q. Aulus praenomen ofelli esset. De stilia uero meminit in epistolis Seneca: oino multa uirosq. ppria hoc capite aliter a Plinio aliter a Valerio in mentiōe senectutis reddunt: ut Epiperoq. non Epeoq. Latinarum non Plutiniog. Licitorum non Pictoreū. Damascus non Damiatē. Sane in ipso libri huius in dice Damascus quādam inter auctores ponit: quo loco tamen antiqua exemplaria non Damascus: sed Demastē habent. quod & uero fere pprius. item. ex cap. lii. Gnosio epimenide). Plutarchus non Gnosium: sed phaeisti ab urbe phaeisto in Creta: quem & condendis legibus adiutorē Solinus fuisse tradit inclitum uaticinio & diuinag. rerum pericia. Sed Gnosium & Valerius Maximus: & alii fecere: ut duos credi ratio quoq. tempore fere cogat. Ex cap. ultimo. Nasica collega lenati). Scribendū ex antiquis monumentis Lanati non lenati. Erant & Lanates quēdam: sed diuersi a lanatis. De quoq. uno ita Romae legis in uetusto lapide: Lanatus Capitolinus Magister equum in eodē de Lanate quodā in hūc modū. Lanus: Gn. Manlius. L. F. A. N. Capitolini. iperios. Et paulo post. M. popilius. M. F. M. N. Lanus. Haec illa ipsa tabula est in qua dixit Venocem quendam. C. Plautiū uocari: & alterq. de quo ita scriptum. sit. L. Plautius. L. F. L. N. Venno etiam si uennocens non uenno: uti legendum esse uideretur: se quens syllaba decipiat. Censit inq. L. papirius. L. F. Crassus. C. Manlius. P. F. L. N. Lustrum fecerunt. Ex libro octauo. Capite secundus.

Gredi porta). Scribendū ingredi non egredi ut diximus. Nunc & Auctorē Plutarchū in Pompeio afferimus: Triūphare inquit conatus est: curru quattuor elephantis iunctos: sed cū porta urbis esset angustior: usus est equis. itē ex cap. xix. Solpuga: Diximus Solifuga a Cicerone & Solpigam quoq. appellari hanc: sed & Festus quoq. solpuga ait noiatam uideri. q. acrius pugnat cōta feruore solis. itē ex cap. xl. Gradibus Gemitoris. Valerius Maximus & alii non gemitorios sed gemonios. De hoc aut Sabino Dion quoq. meminit οτι τὰ τῶν ἀγαθῶν ἐκ τῶν ἐπιποθῶν. itē ex cap. xliii.

Per raritatem plantarū). Diximus phalangas & palancas: siue quod idem est plancas legi posse. placarū nullo modo. Festus plancae sūt tabulae planae sunt ob quā causam & planci appellant: q. supra modum sūt pedibus plani sunt. Phalangae sunt. & menturae genus atq. pōderis Herodoto Plinioq. in mentione hebeni. Item ex cap. lii. Fuluius Hirpinus. M. Varro de re rustica secundo. Fuluius inquit Hirpinus dicitur habere in tarquinienis septa iugera. xl. De quo & Plinius sequenti libro de coelestibus.

Ex libro nono. Capi. xxxv.

Effeciant iam & Pauperes licitorem femine). Diximus licitorem non licitorem legi posse. Plinius libro. xliii. Alius inquit quantum alia quae fuerit: tantum bibit. Tunc audiuit matrona oculi licentur. tunc graui produntur marito: tunc animi secreta proferunt. Est autem uerborū sensus hic fere qualis apud Valerium Maximum secundo libro: Feminae inquit capillos cinere rutilabant. Nūli enim tūc subletores alienorū matrimoniorū oculi timebant. Sunt qui alectorem scribendum putēt ut gēnae nomen sit eius de qua libro ultimo. Alectoras inquit in uentriculis gallinaceis inuenias cristallina specie: magnitudine fabae: quibus Milonē in certaminibus usum inuictū fuisse uideri uoluit. Quidā helictē: quia iulius Pollux dicat iauriū genus esse qd ellobia & helictēres & helicas appellauere. illud a fibris aurū quas: Graeci lobos uocāt: Helictēres a clauiculis quas helicas noiant in ea de parte. Licitatores ergo faeminae cōciliant uel opibus spectande uel fūco. id Graeci uenustissime καὶ πικρὰ ἐκ αὐτῆς προσηγορία uocant. itē ex cap. liiii. Quadraginta ipsius Pictinae a Defuncto illo Venire pisces. Scribendū ex Macrobio docuius Quadraginta milibus ipsius piscinae a defuncto illo uenire pisces. Columella quoq. lib. ix. Catonis inquit: qui nihilominus & ipse uir

tor luculli grandi ære festerium millium quadringentorum piscinas pupilli sui uenditabat.

Ex libro.x.capi.xxix.

N campo ridiculi).Scribendū Rediculi:nō ridiculi.Festus Rediculi iquit Fanum extra por tam capenam fuit:quia accedēs ad urbem Anibal ex eo loco redierit quibusdam pterritus uisus.itē ex cap.xlvii. Hæmatopodi).Placet imantopodi ut ostendimus:etiā si & auis ge nus est Aristophani quam dicat erythropoda.Hæc autem sit an diuersa nō statuo. item ex cap.xlviii.

Ibin Megnatus Caluinus).Fortasse non megnatus:sed quod tritissimū est Egnatius. item ex cap. lli. Feminam edunt quæ rotundiora gignunt reliqua marem).Diximus Aristotelem sexto libro cō trarium statuere:ob id mutari uerba huius loci posse:ut non rotundiora sed oblongiora sit scribendū Nunc monemus Plinium ex aliog: sententia nō Aristoteles locutū.Columella quoq: lib.ix. Cum quis uolet iqt qplurimos mares excludere lōgissima quæq: & acutissima oua subiiciet.Et rursum cū femias q:rotundissima.itē ex cap.lxiii. Circūcto sub enixū foetu alia i utero porrecta).An scribi pōt: Ali as in utero porrectosideft foetū ipsum qui sub enixū circumagif alio tēpore in utero porrectum esse.

Ex libro.xi.cap.xvi.

Carnon uocant).Scribe Acapnon:q: fumo careat qui Græce capnos dicif.Strabo Atticū iqt mel præferf omnibus:præferimq: id qd in argentariis metallis fit & a compositionis genere acapnifon uocat.itē. Melior niger uariū(q). Aristoteles ut dixi Melior rufius q: niger uariū(q).Sed & Columella genus ducū infuscum:fordidū: hirsutū:& ut Poeta nofter ait spūto puluerulento simile dānauit pbando rutilū. Quia tamen Varro ex Menecratis sentētia:quæ & Plini us quoq: noiat:duo ait esse ducū fastigia:nigrū & uarium:quod & præferf poterit ad illum quoq: mo dū:legi:Melior nigro uariū:Alioqn sunt iqt Varro:qui tria quoq: Regulog: discrimina constituunt.

Nigrū:Rubrum:& Variū.itē ex cap.xxxvii. Parco atq: ab illo galerita appellata).Parcū fateor non dum legisse.Parcū legi inter accipitres apud Aristotelē lib.nono: Theodoro porcā interpretatē.Sed an in eius capite sit apex non cōperi:Nam quæ dicif aristophani & Aristoteli ægithalos:parus ab ipso uertif tribus generibus. Vnum fringillæ magnitudie:alteq: minus qd montanū cognomināt. Tertiū inter omnes minimū.De paro triualis ille uersiculus circumferf Ouidio inscriptus mendacissime.Pa rus enim quis per noctem tinninet omnē Eius uox nulli iure placere pōt inauspicata est & para Hora tio:Impios paræ Recinentis omen.Plinius.xviii.lib. Auem inqt Parā oriente sirio ipso die non appa rere:donec occidat:E diuerso Virionem pdire ipso solstitii die:qui & εκτρος καί ας idest ex incēdi is nasci dicif:ut iqt Aristoteles in Campania & aliis regionibus Parula uocat auicula:cuius uertex ni gricat coronæ specie.Difent inter se in eadē sint nondū perspeximus. Verba sane illa. Atq: ab illo galerita appellata).Codices uetusti habent:cōmodius:At quæ ab illo galerita appellata:& cætera itē.

Vt lyras decerent).Vetus lectio quæadmodū testati sumus:ut Lyras diceret.Vnde qdā putet Ster pscerotas quasi Terpscicerotas uocatos.Ceterq: Sterpscicerotes rectius q: sterpscicerotes-a cornibus uide licet rugari ut ait Plinius ambitu cōtortis:sicut a latitudie palmis manus simili platycerotes.itē. De oculis mediufculo differentes).Scribi pōt Meditullio non mediufculo.Sunt codices in qbus habeaf medius color differens:itē de dentibus. Timarchus nicoclis filius pappi).Scribendū forte paphiū ab urbe Cypri Papho.Nicoclē certe Cypri regē uel ifocratis orationes præferūt.De hoc Timarcho iu lius quoq: pollux in mentione dentiū.itē de neruis. Bubulog: etiā circumuoluti).Dixius legi posse Bibulo ex Aristotele:an & bubulo fortasse rectius:ut cordi bouis circumuolui quoq: neruos dicat ne dū orici ab eo.itē ex cap.xxxix.de elephātis. Impenetrabiles fetas).Dixius legi posse:ipenetrabiles quasi fetas q: & Aristoteles & uetus lectio ad id manū præbebāt.Sed & si uerbum illud quasi detrahaf nihil officit:Plinius libro ultimo:Berylos inquit indi perforatas elephantorum fetis religant.

Ex libro duodecimo.Cap.iii.

Hurius in italia).Scribo Thuriis:nam thuri quæ sybaris ante dicebat & aliquando copiaz ut ait Stephanus Herodoto fuere patria:quam & Thuriū & Thuriam uocabant: ut in illo Herodoti elogio ηροδοτορ λυζεω κρυπτε κορις ηδε θαιρορτα. μωμωρ απεκτροφου γορφοριορ εσχε πατρην. item ex cap.viii.de spina ariana. Myrrhæ similis).Theophrastus & in eo Theodorus libro quarto de stirpibus:illyriae non Myrræ sed ut græcum codicem deprauatum putem argumento est:q: de lacryma siue spina illiria nusq: traditur. item ex capi.xii. Situm re dolente ut cupressi).Dioscorides nō cupressi:sed cyperi odore nardum cōmendat.Quod quidē & re centiores prædicant ut uel utrūq: uerū sit uel affinitas uocabuli sefellerit pdentes Plinius quoq: de cy pero differens:odorem ei nardo simile tribuit.item. Folia diuifere ad nouam amplitudine hadros phærum uocatur).Vetus lectio:Folia diuifere annonā:ab amplitudine hadrosphærum uocat:hoc est præcium ipsa:folia diuersum fecere Quod enim amplum adultūq: est hadrosphærum iquit appella tur:nam hoc significat αρπορ. Quod aut sequitur. Maioribus siclis.xxx).Idem codices longe ali ter.hoc modo.Maioribus foliis.X.xxx.ut stella illa in speciem Græce littere.X.denarium ostēdat:qd quidem in monumentis antiqui lapidis cum alibi:tum Rhauennæ cernitur:quanq: est ubi non.X.sed

aa iii

Ex qualibus
ouis nascunt
mares pulli
& ex qibus
femine
Acapnos

Ducum fasti
gia in apibus
duo sunt

Parus
Para auis in
auspicata

X-græca litte
ra denarium
ostendit

pun. Ita duo tantū scripta sunt: quando uidelicet exiliores minutioreſq; ſunt litteræ. Accedit q; hoc ipſo loco protinus cum dicitur Meſoſphærum emi. lx. & paulo poſt præciū microſphæri eſſe. lxxv. uide-
tur ad eundem modū legi oportere: hoc eſt. X. L. & X. lxxv. atq; ita uetus præferebat lectio. Quod qui-
dem multis huius libri partibus ad hanc formam peccatum animaduerti. Sed ſatis eſt uno loco indi-
caſſe. item ex cap. xlii. In armenia parte quæ uocatur ocene). Scribendum Otene: iſeſt ωτηνη. ut ſe-
xto libro demonſtratum eſt.

Ex libro. xlii. capite primo.

Ed & bathylli madenteo.). Antiqua lectio multis exēplaribus: Sed & illi madēte eo Potēſt
uero ad illum quoq; modo ſcribi: Sed & parthi madēt co: ut accerſita cōmendatione inglu-
uie natum uirus extinguat. Plinius libro. xi. Parthoz inqt populis graueolentia præcipue

Scitum eſt

& a iuuēta ppter indifcretos cibos: Nāq; & uino fetent ora nimio: ſed ſibi pceres iqt: medent grano
aſſyrii mali. Libro quoq; quartodecimo. Scitum iqt eſt Scythaz legati quanto plus biberint: tātō magis
ſitire Parthos: ac Perſaz qdē regna: ut idē auctor eſt: Vident quæ nunc iqt Parthorū intelligimus: ſed
diuerſi tamē a Perſis fuere Parthi Artemidoro: Straboni: Ptolomæo cæteris Bathyllus pueri: non po-
puli nomē legiſ. Sed & in puerbiū mollitæ ceſſit βαρολοσ si quēadmodū & βακχλοσ item ex cap.
iii. In M. Ciceronis monumentis inueniſ unguenta gratiora eſſe quæ terrā q̄ quæ crocū ſapiant).
Cicero de Oratore libro tertio nō terram: ſed ceram. Vnguentis iqt minus diu nos delectari ſumma
& accerrima ſua uitate conditis q̄ his moderatis. & magis laudari qd̄ ceram q̄ qd̄ crocum olere uideat.
Catez in Codice Ciceronis menda eſt & terrā non ceram ſcribendū Plinius. xvii. uolumine de gene-
ribus terræ. Cicero inqt lux doctrinaz altera meliora inqt unguenta ſunt quæ terrā q̄ quæ crocum ſa-
piunt. Hoc enim maluit dixiſſe q̄ redolent. Ex quibus uerbis conſtat Ciceronem hoc alio quoq; loco
p̄diſſe. ſed & Theophrastus odorē terræ cōmendauit item ex cap. xii. Leuigat dēte cōcauo).
Placet eorū ſinia qui ſcribunt nō concauo ſed conchaue. item ex cap. xv. Lati fundi taxatione).
Iungendū eſt Lati fundū. Plinius libro. xviii. Latifundia inqt p̄diderē italiā. itē libro. xvii. in lati fundi
is non legitima iquit naturæ feſtinatione: iſeſt non pōt una certa ratio præſcribi putandæ uinæ in ma-
gnis prædiis: q; aliz ſerius id aliz maturius deſiderant. Columella libro. v. Vbi ruris iquit ualſitas ele-
ctionem tēporis negat: ualentiffimam quāq; ptem uineti: frigoriſ deputari conuenit: macerrimam
uere uel autumnō. item ex cap. xxi. Arborem oſtrin quam & oſtream uocant). Scribendū Oſtrya
& oſtryan Theophrastus lib. iii. Quod aut ſequitur ſimilem fraxino: cortice & ramis & folio: pilis &
& oſtryan Theophrastus lib. iii. πῶς πὺρ οὐκ οὐκ ὁμοῦς τῆ οὐκ τῆς φύτεως καὶ φλοὶ οὐκ
λατὲς αὐτῆς ἔστιν hoc eſt oſtrya arbor planta & cortice ſimilis eſt oxya: ſolius uero piri. Oxyam Plini-
us fraxinum uidetur conuertere: Theodorus ſciſſimam. Non deſunt qui oxyam interpretent phagi-
ideo autem placuiſſe Plinio fraxinum dicere: quoniam fraxinum conſtat non diſſimilem eſſe pha-
go ramis & cortice. Sunt quibus oxya uidet eſſe quā nos ornum uocamus. item qbus ſciſſima quam
phagum: de quo Theodorus quoq; in præſatione ſua de ſtirpibus: item ex cap. xxii. Enonymus).
Theophrastus ut dictū eſt anonyms Exēplaria tamen quædā eius ſeruntur in quibus nō anonyms
ſed euonymos ſcriptum eſt. Quod aut hic dicitur flore cādidiōr eſt. Theophrastus flore candidæ ui-
olæ. At uerba illa ſtatim peſtem denunciāns ex eodē auctore ſumpta ſunt: οὗτοι δεινὸν ὄσιν πρὸς πορὺν.
iſeſt odorem illa dirum habet ceu peſtis cediq; Theodorus: odore inquit infeſto uelut cruorem infe-
rens: propterea q; in auſpicata. Plinio dicta eſt. Græci Euonymon forteſſe appellant per antiphrāſin
& quaſi omnis deprecandi gratia. Nec illud præterierō q; huius arboris guſtatu extigui pecus tradit
niſi purgatio contingerit: hoc eſt ut Theophrastus inquit anochos: quod uerbum Theodorus Græce
poſuit quaſi genus herbæ medicamētū ue. Sed Plinius ita uertit præcept alui extinatio. item ex cap.
xxiii. Saripha Circa Nilum Nascēs). Theophrastus nō Saripha: ſed ſari neutro genere multis locis
quarto libro appellat. Tria inquit in Aegypto celebrant: papyrum: ſari: mnafi. Et paulo poſt το σαρπ-
φύρον αὐτῶν τὸ ὑδάτι & reliqua. iſeſt ipſum ſari puenit in aqua radice dura intorta q; ferrariis ob-
ficinis utili: de qua proſiliunt quæ ſaria uocantur cubitorum duum altitudine pollicari craſſitudine.

Ex libro. xlii. capite primo.

Vntotinus. (Scribendū ut dixi Rumbotinus: ſiue ut Columella. vi. li. Rumpotinus. Eſt ge-
nus iqt arbuſti Gallici quod uocatur Rumpotinus: deſiderat arborem humilem: nec fron-
doſam. Et paulo poſt: ita iqt ſere conſtitutum ſupra animaduerti: ut ad octo pedes locis ſic-
cis & cliuofis: ad. xii. planis & uliginofis tabulata diſponant. Sed ſcribendum loco uerbi ſupra animad-
uerti: rumpotinetum aduertit: atq; ita lectio uetus habuit. Eadem parte mendum eſt. Arboribus iquit
rumpotinis frumentum non inferitur in utraq; partem. xx. pedum ſpatia interueniunt. Scribendum
enim: ſi in utraq; partem &c. Quoniam ſequatur: At ſi ſegetibus indulgetur i alteram partem. xi. pe-
des: in alteram. xx. relinquuntur. Plinius lib. xvii. interuallum iquit iuſtum arborum ſi aretur ſolū: qua-
drageni pedes in terga frontēq; in latera uicini: Si non aretur: hoc in omnes partes: idem Tabulata i
quit earum ab octauo pede altitudinis dilatantur in collibus ſiccisq; ab duodecimo in campeſtribus
& humidis. Cæterum appellatio rumpotini hodie quoq; durat in Liguria & ſubria. item. Pagum

Transgressis). Scribere oportet Padum: non pagum: ut monuimus. Plinius lib. xvii. Transpadana igitur Italia. Præter supradicta cornu: populo: tilia: acere: orno: carpino: quercu arbuſtat agros. Columella de rūpotineto. Huic igitur rei maxime uidetur idoneus: nōnūq̃ & ſalix a pleriq̃ in hoc ipſum diſponitur. itē. Leptorogas). Scribendū leptorhagas a minutis acinīs: quos Græci rhagas uocāt. itē ex cap. ii. de amineis. Senio quoq̃ p̄ficiētē utiq̃ uniuſcuuſq̃ uitā). Vetusſti codices: Senioq̃ p̄ficiētē uini eius ubiq̃ uitam. Columella lib. iiii. Solæ igitur tradunt amineæ excepto coeli ſtatu nimis frigido ubi cunq̃ ſint etiā ſi degenerēt. ſibi comparatæ magis aut minus p̄bi guſtus uina præbere cæteras oēs ſapore precedere. Item de nomentanis. Eæ minus fertiles uinaceis & fece nimie). Scribi p̄t. Eæ minus fertiles uino: acinīs fece nimie. Columella. Nomentanæ igitur feciniae dicunt: q̃ plus q̃ cæteræ fecis afferunt. Sed id in cōmodū repenſant uiaq̃ multitudine. itē. Balifca dyrrachini celebrat. colubini hispaniæ uocant): Columella nō balifca: ſed ſemp̄ fere balifca minorē inq̃ balificam cocolubē uocant Hispani. idē auctor inarticulā paulo poſt reddēdā amarition a Græcis dici reſert. Ego nō amarition: ſed amethyſton ſcribo: quoniā ut ait Plinius ſobria ſit & tumultentiā ſola non faciat. Quia tamen uerba ſunt Columellæ quarto cap. xxi. ubi uites quædā & arcella & balifca nominant: ſuſpendendū iudiciū exiſtimo. Eſt autē mendofiſſimus locus ille ad hūc modū. Cum ſtingi Biturice fructibus optimis hic paribus chio reſpondent. illic arcella curſu. illic ſpione Valſcene cōuertunt: q̃bus alma tellus annua uice uelut æterno quodā puerperio lætā hortibus diſtamuſto demit ubera. inter quæ ſa uerē libero petis palmitibus uel generis alui: uel ſlauētis ac rutili uel purpureo nitore micātis. Vndiq̃ uerſicoloribus pomis grauidus collatet autumnus. Sūt i iis uerbis errata fere undecī. Proinde ita ſcripſerim tātūp̄ dū alius q̃s melius inueniat. Cū iſthic Bituricæ fructibus optimis. hinc paribus chiæ reſpondent. illic arcellæ. illic ſpionæ balifcæ uel cōuertant: q̃bus alma tellus annua uice uelut æterno quodā puerperio lætā inertiſſimis diſtenta muſto demōſtrat ubera. iterque fauente libero foetis palmitibus uel generis albi uel ſlauētis ac rutili uel purpureo nitore micātis. Vndiq̃ uerſicoloribus pomis grauidus collatet autumnus. itē de heluenacā. Minor quā arcā appellant). Vetus lectio nō arcā ſed arcū. Columella emarcū ſiue marcū. Quia tamen & arcellam nominat ut dixi æſtimandū eſt. Itē de uenitula. Malunt Scirculā Vocare). Columella ſcircuitulā. Venuculā igitur eadē quæ ſcircuitulā: quanq̃ i eo mendose ſcriptū eſt auenunculā p̄ uenuculā. Quod autē aliubi notauimus fieri poſſe ut ſcīpula & ſticula dicat hæc. q̃ ita Plinius capite nono appellet quandā uitē: melius eſt ut tria genera credamus. Primū ſcircuitulæ: aut quæadmodū Columella ſcircuitulæ: quā Plinius ſticulā quoq̃ appellat. Alterq̃ ſcīpula: ſiue ſcīpula: paſſio acino. & ob id uini dulcis feraci. Tertiū ſticæ Græcis dictæ a nobis apianæ ab apibus q̃bus prædæ ſunt auſtore Columella & Plinio. Itē ex cap. iiii. Circa phalactaiā). Dixi qdē circa phalacrā ſcriben auctore nullo: coniectura tantū duce. Nūc id ipſum Theophrasti quoq̃ teſtimonio ſancimus libro tertio. Vitis inq̃ ea parte idæ naſcit: quā uocat phalacras: fruticofa uirgis paruulis & cubitalibus pene ramulis & reliqua. itē. Atq̃ æque. CCCC. Nūmis Venūdatis). Scribendū pu to: atq̃ cccc. milibus nummū uenūdatis. Aut: qdē idē eſt. cccc. facit enī linea illa ſupra poſita ut hoc itel ligamus. Quod cū ex aliis locis: tū ex libris de arithmetica Boetii Seuerini facile q̃s obſeruet. Enī uero Columellæ cōputatiōe libro quarto ſingula uineti culti iugera quattuor milibus q̃ngentis fere nūmis cōſtare juſtū erat ſolo p̄miſcuo. At q̃to pluribus opa ſteneli agricolæ tam iſignia: His inq̃ t̄pibus & Nomentana regio celeberrima fama eſt illuſtris: & præcipue quā poſſidet Seneca uir inq̃ excellētis ingenii atq̃ doctriinæ. Videtur enim ſteneli uinētū primo. cccc. milibus ueniſſe. Tū. dc. milibus mercante Palemonæ: nō a ſtenelo ſed ab emptore primo. Demū quadruplicato precio cōparatū a Seneca principatu traditiōis ſi q̃s nolit ſcribere Neronis: qdē nec ipſe mutari uelim magnopere. itē ex cap. iiii. Hæc natura. Vinis in uetustate: ne potari p̄ ſe queat ſine puinciae aqua). Diximus legendū ſi non puincat aqua. Theophrastus libro ſexto de cauſis plātaz. Quædā inq̃ per ſe mandī nequeat: ſed pro condimento indunt alii: ut amara & acuta. Hoge. n. pleraq̃ οὐ δύναται αὐτὰ κρᾶταιν ἀπαρῶν idēſt nī ſi diluant̄ peruincere nō poſſumus. itē Ex iis. Vſura multiplicata ſemiſſibus. Et paulo poſt. Singulas uncias conſtituiſſe). Scribendū nideſt: ſingulis. hoc eſt nūmīs. In quo boni cōſulant qui hæc cognoscunt ſi diuerſa q̃ alibi. p̄didimus in mediū allaturi ſumus. Semiſſes uſuras noſtri tēporis legulei has itelligunt: q̃bus dimidiū ſortis in ſingulos annos lucrificacere contingeret. Beſſes: q̃bus partes duas. Trientes: q̃bus tertiā. Quadrantes: q̃bus quartā. Ex poſitionē hanc multis ſæculis receptam: quia nemo retragabatur: ipſi quoq̃ tamdiū ſecuti ſumus: q̃dū contrarium inuenire nō licuit. Nunc. L. Colu mella duce libro quarto uſuras ſemiſſes it̄pretamur: quotiens de centū nummis: quæ uerbi gratia ſit fors: nō quinquagenos: ut illi putauerunt: ſed ſenos tantū nūmos uſuræ noīe p̄cipimus. Ob id ciuiles & modicæ Plinio uocatæ ſūt. tāto mitioribus quæ triētes & quadrates appellant. Capitolinus in Alexandro triētariū ait ſœpus eū ut æquiſſimū & leuiſſimū exercuiſſe ad uſum Reip. Sed uerba Colu mellæ prætexamus. Is igitur uinitor licet ſit emptus ſex uel potius octo milibus ſeſtertis: cū ipm ſolū octo iugerū: totidē milibus nummōz partum uineazq̃ cum ſua dote: idēſt cum pedamētis & uimini

Carpinus ar
bor
Acini quō

Fecinie uue
quare

Laudes Se
necæ

Quedā p̄ ſe
mādi neque
unt

In Leguleos

bus. binis milibus in singula iugera positas ducō. Fit tum in assēm consumatum precium festeriorū
 xxix. milium. Hoc inquit accedunt semisses usurae: festeria tria milia & quadringenti octuaginta num-
 mi biennii tēpōis: quo uelut infantia uineae cessat a fructu. Fit in assēm summa sortis & usurarum. xxvii.
 milium quadringentorū octuaginta nummum. quod quasi nomen si ut foenerator cum debitore ita
 rusticus cum uineis fecerit: eius summae ut in perpetuum praedictam usuram semissium dominus co-
 stituat. Percipere debet in annos singulos mille nongentos quinquaginta festerios nummos. Ex his uer-
 bis euidentissime colligitur: ex usuris semissibus: nō quinquagenos de centenis: sed fenos dumtaxat in an-
 num redire creditoribus: sicuti quaternos ex trientibus. Hoc ipsum ex fine legis tertiae in eo titulo q
 ad legem falcidiam inscribitur aptissime conuincimus. Ea pauli uerba sunt: quae iccirco apponere consti-
 tuti: quoniam rectionibus alii dissimulant ea praetereunt: alii fatentur non intelligere: cum tamē sint &
 ponderis & momenti maximi. Sunt autē huiusmodi. Si Reip. i annos singulos legatū sit: cū de lege fal-
 cidia quaeratur Marcellus putat tantum uideri legatū quantum sufficiat forti ad usuras trientes eius sum-
 mae quae legata est: colligendas. Erat uero sensus iis qui latine loqui didicissent & expeditus & facilis.
 Si Reip. legati essent in annos singulos festerii uerbi gratia quaterni: tantum legatū uideri ab hae-
 rede ac si centenos semel repraesentare iussus fuisset: quia de centum nummis quaterni colliguntur. Vsu-
 ra trientis nomine in annos singulos. Quod si ut Neoterici legum interpretes existimant: usura triens
 esset: nō quattuor de centis: sed. xxxiii. sequeret hoc iccirco modū: quod si hereditas centū nummorum foret: &
 ex ea Reip. in annos singulos. xxv. nummi legarentur: detractioni legis falcidae locus nō esset quoniam
 xxv. in annos singulos tantundē esse uiderentur quā. lxxv. semel: quae summa dodrantē nō excederet.
 Quis autē obsecro tam stupidus: atque tam nullo sensu talē hereditatē adire uelit: quae quarto demū an-
 no sit absorbenda: & obligatio nihilominus legati tota maneat. iā si. lxxvi. legata fuerint: falcidia here-
 di subueniet: si i annos singulos. xxv. nō subueniet quo quid dici potest absurdius? At quis malit non dico
 xxv. sed & x. tantum i annos singulos quod semel. lxxv. imo ipsa plane centū persoluere. Sed redeamus ad
 propositum. Si amphora: id est ut Festo placet: octuaginta uini librae: sub Opimio centū nummis ualuit.
 Faciunt autem octuaginta librae nongentas sexaginta uncias: efficiunt ut semisses usurae: hoc est nūmi se-
 ni annos: centum sexaginta: nōgentos sexaginta nummos iferant. Atque ita singulae uini unciae singu-
 lis nummis usurae nomine constiterint. Castigabimus in transitu & uerba illa Ciceronis ad Lētulum.
 Nec putant iquit ite nummos deesse posse: quod obsidiōe foeneratores exemerit: hominis semissibus ma-
 gna ce pia est. Scribendū cetero: non hoīs: sed uel omnino: uel omni sensu magnā pecuniae facien-
 dae copia fore: si eam reddere cū usuris semissibus. pmisero. Praesertim iquit hoc tēpore: quod meis rebus
 gestis hoc sum affectus: ut bonū nomē existimer adeptus. Verbum adeptus supfluit: nec in scripis ma-
 nu codicibus inuenias. Bonum iquit nomē existimor: hoc est bonus debitor. Omniaque haec p iocū ab
 ipso dicta: nisi quod intelligat errauerit. Sed & illud notatu dignū: hoies quoque iterim semisses dici p mo-
 dicis pusillitibus. P. Vatinius ad Ciceronē. Simius iquit nō semissis hō contra me arma tulit. Est autē men-
 surae id nomē cubiti pars: ita uulgo quoque dicta: minor dodrante: hoc est: nō Catullianum illud holopa-
 chiū siue totus cubitus: sed plus dimidio minor: aut certe nō iusta homo magnitudine: ueque dimidiata:
 itē ex cap. vi. Latinē grauiana stromensia. Vetus lectio Latinēnsia. De latinēnsibus tertio lib.
 Plinius i Latio: Forte uero nō grauicana: sed grauiēnsia: itē non stromensia sed stonienēnsia: a grauiēns
 & statonia. de quibus eodē libro. itē. Aloe mercantur. Scribendum uel aloen uel certe medicantur. uel
 sic ut uerbum illud mercantur: eradas. Aloe feminino genere. pronunciant Graeci Latiniq. Itē ex cap. ix.
 de uino passo. Ex uua: quā graeci sticam uocant: nos a pianā. item scirpula. Scribendū scirpula siue
 scirpula casu ablatiuo: ne quā pianā cū scirpula eandem putet. De scirpula Plinius capite tertio: Scirpu-
 la iquit acino passo. Item ex cap. xiii. Egnatii metentini uxorem. Valerius Maximus Egnatium
 Metellum nō metentinū. Quid si Mecēniū: Seruius primo libro aeneidos: Femina iquit quae sub Ro-
 mulo uinū bibit occisa est a marito. Mecēnius absolutus est: id enī nomen inquit marito. Sic Gran-
 ius Lucianus coenae suae. itē. Myrrhae odore condita. Vetus lectio & Merula ut dixi nō myrrhae
 sed miro. quoniam Plautus in pla mentionem myrrhae nullam habet: sed nec murrini. Curate inquit
 uos isthic & appropriate oculos: ne mihi morae sit quicquā ubi ego intro aduenero. Commisce mul-
 sum struthaea coluthaeque: appara bene & in struteis concaleat & calamum iniice. Alii myro: id est odo-
 re: ut iulius Pollux. Sed & cum Plinius dicat cap. xvi. Aromatiten inquit inuenio facitatum non tan-
 tum unguentorum compositione primo ex myrrha ut diximus mox e nardo celtico: calamos bitumi-
 ne. Videri potest myrrhae hoc quoque loco scriptum fuisse: nisi quis uerbum ut diximus praepostere col-
 locatum putet atque ita legat sane. Aromatiten inuenio facitatum non tantum unguentorum cōposi-
 tione ut diximus: primo ex myrrha: mox e nardo & reliqua: nisi fortasse non mulsum in Plauto: sed
 mus: hoc ē unguentū quod malit scribere. itēque nō colutha sed coluthra. Et n. ficus maturas in comoe-
 dia Philonēis ita noiari testis ē Athenaeus. i uinū uero struthaea & ficus addi cōsueuisse argumēta sūt
 uina cydonites & lycites a pomis illis dicta. Nō pbo autem hoc sed periclitor & prouoco ingenia

Lex falcidia

Amphora .i.
 octuaginta ui-
 ni librae
 Corrigi lo-
 cus i epistola
 ad Lētulum
 apud Cicero-
 nem
 Bonum no-
 men quid

Vua Stica

cuti nec illud ut strutha pro quodā poculi genere fumant: cuius mentionē. Athenæus quoq; faciat & colluta pro collue. Addo & tertiu: ut si quis nō coluthra nec colluta: sed collubia: hoc est bellaria scribendū cēleat: quoz nihil ipse affirmo. De Collubiis. xxxiii. libro quādā paucula. Festus Murina inq; genus potionis est quā mulieres uocant muriolā. Quidā murratū uinum id dici putāt ex uinæ genere murinæ noīe. Idē auctor. Murata iquit potione ufi sunt antiqui. postea iquit assueuerūt muratā diis suis libare. Ideoq; xii. tab. est cautū ne mortuo daref. idē auctor quidā exemplibus: Murrata iqt potio: ne ufos antiquos idicio est q; etiā nūc ædiles in supplicatiōe diis addūt ad puluinaria: & q; xii. tab. caue tur ne mortuo idaf. ait ut Varro antiquatū primo libro. itē ex cap. xi. Itaq; nō minora). Vetus lectio fere: itaq; nō miror. itē terebinthi: callini: lētici. forte non calini: quod qdē nūq; legif: sed calami. Potest enī ex odorato eo teorūm fingi uinū: sicut i alia quoz uina cū ceteris addi solet. itē ex cap. xix.

Rabulana pice). Quidā ut dixi radulana: quasi ab istrumēto radula: cuius mentionē præcipue. L. Columella faciat. Nō pbauit: cū ob alia: tū q; istrumētū id: si quid ad ppositū pertinere posset non minus belle rabula a radendo: q; radula uocaretur. quādo & rabule forenses etiā a radendis auribus: quia & Græci quoz garrulos aiunt κοροδαιο esse & κορπειρα ωτα ut Iulius Pollux auctor uel ut Festus a radendo: id est auferendo nomē traxere. Quāq; & a rabie & a raii hoc est raucitate dictos quidam uolunt. in Gallia quoz trasalpina istrumētū fabrilē quo assamenta leuigantur & poliuntur: nō aliter fere q; rabo quasi rabula uocatur a radendo. quod quidem a nauiculæ credo forma i multis italicæ. Belgicæ quoz partibus scaphula dici solet. in Venetia prouicia & aliis locis a cōplanando planula. Nam dolabra uidetur esse idē quod ascia Donato. qui dolare iquit est ascia cedere. Vtūq; uerba Columellæ de radula nihil omnino suffragantur: ea sunt ultimo eius libro de pice in uniuersum: nō de una aliqua eius specie. Dolia iquit quæ in terram demersa sunt: ferreis lampadibus ardentibus calefiunt. & cū picem in fundum destinauerit sublatā lampade: rutabulo ligneo & ferrea curuata radula ducit qd distillauit: aut quod in lateribus hæsit. Sunt qui rabulanā picem a colore quasi rauulanam scribendum autument. Est enī Rauus color iter flauum & cesium. Vnde & Festus ait. Rauilizē dicant & rauistellii: Plauto. Quidam a loco Ioni sinus Rhada: de quo: nō tamē de pice Stephanus. Nō desunt qui pro zopissa rabulanam interpraentur. Est autem zopisa ut ait Plinius: rafa maritimis nauibus pix cum cera multo efficacior ad omnia qbus pices iquit resinaq; profunt: uidelicet adiecto marini fallis callo: a Ti rocinio nauis optima. Meminit & Dioscorides. itē ex cap. xx. Parte qdringētesima). Vetus lectio: pre quadagesima. Nā de sulphure cuius paulo post habet mētio. Catonis uerba sunt hæc. Medicamē tū iquit in dolium hoc modo facito: ceræ partem unam: resina: partē unā. sulphuris partem. xxxiii.

Ex libro. xv. Cap. xv.

Acile quoz genera ista fuere). Verbū facile iungēdū cū superiore clausula: hoc modo: Nec spinas iseri quādo fulgura expiari nō queunt facile. Tū scribendū nō quoz sed quozq; genera ista fuerūt: tot fulgura uno ictu prunciant. Fuit locus hic per qdū mihi dubius: sed M. Varronis de re rustica libro primo uerba multū lucis afferūt: ubi nō omnia omnibus iserēda pcepta. Hæc inquit sequunt multi qui Aruspices audiunt multū a qbus proditū est in singulis arboribus: quot genera ista sint uno ictu tot fulmīa fieri & cætera. itē ex cap. xxviii. Succoz uinosus piro malo. myrto. minime qd miremur uuis). Theophrastus libro priō de stirpibus. Succoz uinosus uuis. moro. myrto: ppter qd uideri pōt: nō minime quod miremur uuis legēdum: sed quod minime miremur uuis. Accedit q; idē lib. vi. de causis. Quidā iquit sapores minus pspiciunt: ut uinosus i myrto. Ceterz mutare nō audeo: quandoquidē & illud constat ex eodē auctore. Succū uinosum in uuis qdē esse ac sentiri oīno sed exiliter: utiq; ad id tēpus collatū: quo expsūs & diffusus est: quādo i uua & feces & aquosa portio dilutionē inertiōrē: succū reddūt: quæ causa facit ut uinū quoz feci. pximū in dolio minus oleat.

Ex libro. xvi. Cap. ii.

Te gentes certe si uincant). Scribendū: & hæc gētes & reliqua. Præterissem locū facile & ppositū: nisi & Romani & Veneti codices: quos præcipue castigamus eūdē errorē præferrent: itē ex cap. vii. de carbone. Acerui cōfertis paleis recētibus luto caminant). Scribendū Thaleis nō paleis: cū ex uetustis exemplaribus: tū ex Theophrasti libro qnto: ubi ait: ad carbonē quæreda esse ligna recta & læuia ac nouella: in caminū quoz cōponenda q; creberrime igni terra circūdato: quod subinde ueruculis cōpungant. Fortasseq; nō recētibus: sed rigentibus: hoc ē rectis legēdū. Nā q; nouellæ utiliores essent: ex eo q; statim supra dixerat dabaf itelligi. E nouellis iquit melior. itē. Durefcens calx). Vetus lectio nō calx sed calix: hoc est opimentū illud ac rectoriū e luto. Calix græci quoz pro galero & umbraculo feminarū maxime accipiunt ut auctor est Iulius Pollux ex callimacho. sed & hoc iter arbitraria ponat. itē. Gladiū eq; dulcissima). Scribēdū nō equæ sed æq; Theophrastus lib. iii. itē ex cap. xvi. de acere. Cedro secūdū). Vetus lectio nō hēt cedro sed citro: sicut & capite sequēti haud dubie pferet cedro. &. xxxix. hoc pcosissimū i cedro & acere. & cap. xliiii. sic cedrum preciosius. Scribe citrum. De Citrinis acernisq; mensis apertius est q; ut repetendum sit item ex cap. xxv. Longa arundini. falici. palme). Theophrastus libro primo de stirpibus. Lōga arū

Collubia

Murata potio

Radula

Rabula fore sis unde

Dolabra idē uidet quod ascia

Color rauus qualis Zopissa quæ

Calix pgalero & umbraculo femiæ

dimi.coici:palmae.libez:fit:hoc.Sed coix arundinaceū habet & ad teytū utile foliū eodē auctore.item Polluce Straboneq:apud quē κοικιμα πλευματα αι γυπτιακα φυτον τιποσ ομοια σχοι μμποιο η φοι ηκη ποιο hoc est:Coicina texta i egypto fieri e quodā frutice similia iunceis atq: palmeis. Interpretes quasi coccina legendū esset nō coicina:sue qd idē est catacoicina:uerterūt rubra.itē. Decidunt Sorbo uniuersa ceteri paulatim).Legēdū ceteris ex eodē auctore.Item ex cap.xxvii. de palma.

In spatulis habet Fructū).Legere malim in spathis ita enī a.Græcis uocant. in palma rami: unde spathalia:ut alibi notabimus.itē ex cap.xxx.

Ideoq: & præflorēt alia).Scribe talia:hoc est siluestria Theophrastus.itē ex cap.xxxii.de cortice. Aliis lenis ut malo).Scribe læus ex eodē auctore libro primo.itē ex cap.xxxiii.

Educare quæ Tanq in uita pepit).Scribēdū ex Theophrasto:cū alibi:tū p initia libri quarti nō in uita sed inuita.itē ex cap.xxxvii.

Apud lebaida).Scribēdū ex eodē auctore nō lebaida sed lebadia: Ea urbs in boeotia est ubi & Orchomenus & Cephissus amnes arundinis tribialis:ut Pindarus quoq: tradit:fertilitate nobiles.itē.

Piscatoria ab aritana ex africa).Vetus lectio cōiunctū abaritana:Sed & Ptolomæus quāq: ipse p.P.Aparitanū oppidū uocauit in Plinio quoq: ut libro qnto diximus acharitanū p aparitanū.sue quod idē est abaritanū mendose legebat.itē ex cap.xl.

In abiete leucon græci uocant).Omnis antiqua lectio non leucon sed leuson.Theophrastus lussion libro tertio habet iquit:ut larix ægida: sic abies suū candidū lussion appellatum-εχει δε ωσπερ η πτευκη αι γιλα ουτως η ελληνι λευκορ λουσσορ καλουμερον.Est aut inquit lussion quasi ex altera parte respondēs ægidi:quia lussion candidū est:ægis uero colore deficit siue melleo est ut ait Plinius.itē.

Deteriores eneatia & arcadica).Scribēdū putabamus non eneatia sed attica:nunc ex Theophrasto æanica.is libro qnto Macedonica iquit abies laudatissima.deinde pontica.post rhyndaciatū æanica.deterimā:parnassica & euboica.Nā de arcadica inquit extimandū.Æanica ab oppido Aeano Macedonia uidet appellata.qd æanus Helymi filius Tyrrenog:Rex condiderit auctore Stephanonisi quis æneatica defendat ab ænea Thraciæ oppido:cuius lib.quarto idē Theophrastus meminit:Circa æneā inquit ficus arbor scabiē non sentit. Vel ænianicā a populis peroebiā. quos ænianas & æniadas & ænienles uocabant.Porro æniadas per.æ.diphthongū ab æneadibus per.æe. diuersi habent:sicut Aeneades ab æniadibus:æneades ab ænea Thraciæ qui & æneata noiant. Scio & ænianas in ponto fuisse populos Straboni:sed quēadmodū notaui.Theophrastus nō æneanica sed æanica appellat:nec mixtū quāq: Macedonica & hæc a Macedonica tamē distinguit:cum q: Macedoniae limites non iudē fuere semp. Tu q: & Rhyndacus in pontū euoluitur.Rhyndacica tamē a pōtica Theophrasto differt.itē ex cap.xli.de terebintho.

Meliorq: olea Fit).Scribēdū non olea fed oleo.Omnium hæc sola ungi uult.itē de ulmo & fraxino.

Facile pādunt).Scribēdū pandunt. Est enī pādari trabē qd incuruari cedereq: pōderi:cuius cōtrariū palmae faciūt:quippe quæ nō cōtra iferiora: sed in diuerfum rentēdo fornicant:ut afinorū genus illud quos Xenophon canthelios in hac ipsa mentie uocari tradit. Vt hoc uerbo & Vitruuius & paulo post Plinius. itē ex cap.xliii.

In stobos Cauantur).Fortasse in tubos unde tubuli quoq: noiant:ex Plinio Varrone Vitruuio. Theodorus in Theophrasto:capteras cōuertit tubos fistiles:in quibus cucumeres inclusi adolefcāt in longitudinē. Malim uiles dixisset:quāq: librariog: id uitio dare oportet:nā cāptet a flectendo nomen traxit. Plinius.xix.

Cucurbita inquit omnimodo fastigat uaginis maxime uittilibus.itē cucumeres iquit in fistula flore dimisso mira lōgitudine crescunt. Vitulia dicunt quæcūq: sic lenta sunt ut cōmode flecti possint a uincido dicta:ut uitex:uitis.uimina.uiticulæ. Itē ex cap.xliiii.de phago.

Fragilis & tenore eodē fistilibus laminis in tenuiflexilis).Vetus lectio fragilis & tenera:eadē fistilibus laminis &c. Sed paulo supra. Stamineamin hoc usu pbant uenā & uocāt fertileā ex argumento similitudinis quoniā lacunosē crispa).Legēdū puto lachrymosē nō lacunosē. Theophrastus lib.primo:nerui:hoc est i pso a uenis differunt illi cōtinuo rigore fissiles & lōgi:nec fertiles germine sociabile sue contra uenā latiores crassiores fecundæ ramulis atq: lachrymosæ:hoc est παραβλασας εχουσαι και υγροτητα.Est aut hygrotes in arboribus quæ ab aliis succus:ab aliis dactyō:idest lachryma iquit appellat. illud obiter nouerimus:esse ubi supra hoc lib.Plinius pulpā pro neruo illo accipiat quē Theophrastus uocauit i pæ. iter pulpās iquit & uenas discrimē facile:uenæ latiores cādidioreq: sūt:pulpæ fissilibus ifunt. itē qbusdā iquit pulpā sine uenis mero stamine ac tenui cōstat.hæc q: maxie fissilia. Nec illud præteritio qd Græci dicūt i pso in adipe aialū curando:Pliniū uenas fibratq: nō neruos cōuerturee.xxviii.lib.Tenuissima qdē pars chartæ ut ait Festus ina dicif. Sed an ab Græco uerbo qd neruos significat ducatur æstimandū:Nā hilla p itestino qd ieiunū est eodē auctore:ab hira potius q ab ina deriuat: siue ab hira:ut Varro ait:hoc ē mimino.ita enī uocat id qd grano fabæ adheret:unde nihil & nihilū. pinde reclus qbusdā uidet ut intestinū id nō ilam:sed hilla siue hila scribamus:ut obiter suppleamus hæc quæ de lachribus.xi.lib.diximus. itē ex cap.xlv.

Tiburno conditore & paulo ifra:ione).Vetus lectio tiburte nō tiburno.& io nō ionē:quod & pbius.itē.

Iouis statium).Diximus stratium.hoc est militans scribi posse:ad idq: uetus lectio iuuabat:illud addo iouē stratium:hoc est ut dixi militarem ueteribus coli solitum:auctor iulius Pollux:ut stratii iouis hoc loco putem legendum.

Vitulia quæ dicantur

Ina q pars

Vnde nihil & nihilum

Ex Libro.xviii.cap.iii.

c Ampos roſciæ italiæ dixit ſemen). Scribédū ſumē nō ſemē Varro de re ruſtica primo lib. Cæſar inqt Vopiſcus ædilitius cauſam cū ageret apud cenſores: Cāpos roſciæ italiæ dixit eſſe ſumē: qā in eo relicta inqt perſica poſtridie nō appareret. ppter herbā. in quo tamē pro roſciæ rore aer mēdoſe ſcriptū erat: Feſtus roſcea inqt in agro Reatino cāpus appellat: qā in eo arua rore humida ſemp ſerunť. itē ex cap. ix. Argeus rex i grācia excogitaſſe tradit: diuulgāſſe uero her- cules in italia). Vetus lectio nō argeus ſed augeas. Strabo quoq; Augēa eleog; regē fuiſſe tradit quem Hercules ſuſtulerit. hoc ipſum & Aelianus cōfirmat. itē ex cap. xvii. de moro. Quoniā in ulmo. eā ſeri religio fulgur phibet). Legit fortāſſe: quoniā ramo eā ſeri religio &c. Duo enim genera ſerēdi hoc loco ponit: ramo & thalea. Cūq; mox dixiſſet mox thalea tantū ſeri: adiūgit. Quoniā inqt ramo. eā ſeri religio phibeat. itē ex cap. xviii. Palo prius locū ne feceris). Scribédū ex Catone palo prius locū feceris: hoc eſt: palo prius laxato meatū quo thalea dimittit. itē ex cap. xx. Harūdo etiā num dulciore q̄ hāc ſolo gaudet). Scribédū nō dulciore: ſed ut uetus habet lectio dilutior: hoc eſt humidio re madidioreq;. L. Columella: cū nō recuſat inqt harūdo locū ullū. p̄ſuperius reſoluto q̄ denſo humido q̄ ſiccō: uallibus q̄ cliuiſ: fluminibus: ripis & limitibus ac ueribus cōmodius q̄ mediis agris deponiſ. item de caſtaneis. Ideoq; nucibus potius q̄ radice). Scribi pōt: ideoq; nucibus potius q̄ uiuira- dice. Columella lib. v. Propter qd cōpertū inqt eſt cōmodius nucibus q̄ uiuira- dicibus cuiſmodi ſyluas iſti- tui. itē. Laurus p̄fica. corylus. malus). Codices antiq; nō malus: ſed amygdalus. itē ex cap. xxi. Pā- pinationi quoq; & occationi omniq; opi facilior). Vetus lectio nō occatōi ſed occulationi: hoc ē iſti- oni. Sed & occatōi defendat. Columella. v. lib. de malleolog; cāterio. ſiſe q̄tur inqt foſſor crebris bidē- tibus equaliter & minutū ſoli terga cōminuat. itē. Vitū ſurculis & quarundā arborū). Videſ legē- dū ſurculi multitudinis uocabulo: quoniā ſequat: iter ſepiunt medullā. Nec multo poſt. Cū uero inqt cōcreti ademere trāſitū. itē. Quādiu nodi peruia patet fiſtula) Quid ſi enodis ſcribat. itē ex cap. xxii. Quæ ratio in iugez circiter. xvi. uiuira- dicē donat). Legēdū. xvi. milia uiuira- dices. Columel- la lib. iiii. Nos iā inqt. xx. milia malleolog; p uineā iugez iter ordines pangimus. Atticus minus quat- tuor milibus deponit: hoc eſt. xvi. milia. in eo auctore deprauatus locus eſt eadē parte paulo ſupius. Et adhuc tamē iquit ſic cōputaſimus quaſi mille ſint uiuira- dices quæ de paſſinato eximant. Scribédū nō q̄i mille ſed q̄i nullæ. Sed & nō multo iſſra: Vt cultoris iquit negligētia ſex milia ſeminū igerunt. Scri- bédū nō igerunt ſed iterat. itē. Aut radice robur oleaq;). Scribédū at radice robur oleaq;. Sicut pali e iurūpero iquit cupreſſo albūno ſambuco. Columella. v. lib. Stabiliēdā iquit uineā: melior ē ri- dica palo. neq; ea quæ libet: nāq; ē præcipua cuneis fiſſa olea quercus & ſuber ac ſi qua ſunt ſimilia ro- bora. Tertū obtinet locū pedamēta res. Mēdoſum hoc Nō enī ſcribendū pedamēta res: ſed pedamē- teres. quale iquit maxime pbat ex iurūpero & cupreſſo & lauru & ſambuco & pinu ſilueſtri: ut qd Pli- nius hoc loco ponit albūno ſiue laburno: Columella uideat: enus uice lauz ſtatueret. utrū uerius & an utrūq; tueri liceat eximandū puto. itē. Nec ante. xl. menſem falce curari). Vetus lectio nō. xl. ſed lx. Columella quoq; libro. v. quinquē uineā putari præcipit. itē ex āminiculo. Ultra citrag; ſul- cos ppetuos. Cato cuius uerba recitant: ultro citroq; itē. Ibiq; uiuira- dicē ſerito). Cato: uiuira- dicē. item. Alligatoq; ſeuiter porrigitoq; quæ ubi recte ſteterint). Cato: corrigitoq; uti recte ſpe- ſtent. Poſſet & uerbū porrigito ſeruari: quoniā lib. v. Columella: Quidā iquit eā partē quā nos p̄cipi- tamus: ſupra iugū porrigit & crebris uiminibus inexas cōtinēt. quos ego minime iquit p̄bādos puto itē. Vbi uua uallaria fieri coepit). Cato uaria nō uallaria. Plinius quoq; ſupra: Variatē ſe iquit uua. idē Columella. idē cāterī & iſſra. Floxatoq; uti fuerit). Cato & codices antiq; laxatoq; uti fuerat.

Rofciaquare
Augeas
Duo genera
ſerēdi Ramo
& Thalea

Pedamente-
res

Ex libro. xviii. Cap. iiii.

n Vndinis comitia haberi nō licebat). Diximus ita quōſdā legere: Comitia niſi nundinis ha- beri nō licebat. Reſutauimus ex Feſto: qui nundinis agi cū populo neſas eſſe dixit. Cū po- pulo agere aliud nō eſt eodē auctore q̄ populū ad cōcilū aut Comitia uocare. Dicat aliq;: cur ergo Columella in p̄ſatōe opis: Nundinaz iquit cōuentus. p̄pterea manifeſtū uſurpatos: ut no- nis tantū modo diebus urbanæ res agerent: reliq; adminiſtrarent ruſtica. illis enī t̄pibus p̄ceres ci- uitatis in agris morabant: & cū conſiliū publicū deſiderabat a uillis arceſſebant in Senatum. Ex eo quoq; q̄ eos euocabant Viatores nominati. Aut iſi mutata conſuetudo: aut aliud cū populo agere: aliud urbanas res cū proceribus ciuitatis adminiſtrare: Sed & quod farreum ſupra nonnulli ſcriben- dū putant: far adoreū: ut dixi: facile coarguntur a Feſto: qui ſic ait: Difſarreatio ſacrificiū genus erat iter uig; & uxorē quaſi diſſolutio. Cōſarreatio autē: quia fiebat iquit farreo libo adhibito. Mouebant eos uerba Plinii oſtauo capite: Primū iquit antiquis latio cibus far magno argumento i adorez do- nis ut diximus. Cāterum hæc non ad libum nuptiale referuntur: quod quidem proprie non erat do- num: ſed ad illud quod ſupra mox dixerat. Dona iquit imperatorum ac ſortium ciuium ampliſſima: quantum quis uno die plurimum circūaruiſſet. item quartanū farris aut hemina conferente popu-

Quid ſit cū
populo age-
re

Vnde Viato
res dicti
Difſarreatio
quæ ſit

Adoreola p
gloria ponit

Ea singularis
ē breuitas q
nihil pterit

Refrina q

Io. Est aut adorem semen: ut ait Columella: idem quod & far: cuius deinde quattuor discrimina: Cui
sinum: Vermiculū: Candidū: Trimestre. Sed & adorea & adoreola Ciceroni aliisq; pro gloria sumit:
ga gloriosum ut ait Festus putabant esse qui farre abundaret: Vel ut ipse conicio qui farre a populo
donatus esset. Nec id omisero quod dixi. Lentinog; melius uideri si lentulog; scribat. Sciendum
est & lentinos Romæ gentem fuisse dictos a lente: ut Cicerones a cicere. Itē ex capite sexto de fossis.
retusis locis apertas relinqui. Potest qdem extorqueri ut retusis legat. Sed meminisse oportet Colu-
mellā cretosis dixisse: Spissis inqt & cretosis regionibus aptæ relinquitur. itē. In reciprocibus ac supi-
nis lateribus pcombere quasdam oblerari & in alias dirigi. Vetus codices nō oblerari sed obcæca-
ri. Columella quoq; nō in reciprocibus sed imbricibus. Itaq; legi potest ad hūc modū: imbricibus ac supi-
nis lateribus pcombere quasdam occæcari & reliqua. Sed Columellæ uerba sunt hæc secūdo libro: Si hu-
midus ager erit: abundantia uliginis ante siccat fossis. Eaq; duo inquit genera: cæcarum & patentum.
Item ubi solutior inqt humus est aliqua fiunt patentes: aliqua etiā occæcant: ita ut in eas ora hiantū
fossarū competant. hoc est ut ait Plinius in alias dirigi maiores patentioresq;. Itē latius inqt aptas sum-
ma parte decliuēsq; & ad solū coartatas imbricibus supinis similes facere conueniet. Est aut decliuē
eas ad solū coartari nihil aliud q; lateribus nō rectis sed supinis: hoc est decliuibus pcombere in terrenū.
Sqtur enī protinus: Nam quæ inqt recta sunt latera celeriter aquis uitiant & supioris foli lapsibus re-
plentur. Et reliqua nō parū multa quæ Plinius hoc loco paucissimis uerbis felicissima illa sua & inimi-
tabili festinatione cōprehendit. Ea qppe singularis est & admiratione digna breuitas: quæ nihil præ-
terit. Nā & necessaria est de natura scribentibus: præsertim omni. Et cū uerba fides sequitur: regia res
est: & plena maiestatis. Reuocamus aut scibi a nobis huius occasione loci: quē nemo deprauatū puta-
bat: reciprocibus pro aspīs & difficilibus usurpatū est. Cæcas ergo fossas dicimus: ut cæcos aditus atq;
portus: qui sint uidelicet obsepti adobrutisq; sicut cæcos morbos: hoc est optos: & quorū causa facile
reddi nequeat. Occæcatio quoq; seminis insperfi p translationē dicitur. Cicero in Catone: Terrain/
quit cū gremio mollito & subactō semē sparsum excepit: Primū id occæcatū cohabet ex quo occatio
quæ hoc efficit: nominata est: deinde tepēfactū uapore ac cōplexu diffundit & elicit herbescētē ex eo
uiriditatem. Columella in occæcatō quog; hanc appellat secūdo lib. Semē inquit quod sicco solo in-
gestum & inoccātū est perinde ac si repositum in horreo nō corrumpitur. idem auctor de legumine
serendo: Prius iquit iactemus semina: deinde pscindemus terram: proficillamq; in lirā reuocabimus:
occabimusq; q; altius largiore humo cōtegat. Et paulo post: Cū semen inqt crudū solo ingesserimus:
inarabimus imporcatūq; occabimus. Erit igitur occari dictū quasi occæcari: hoc est glebis extantibus
præfactis & resolutis obrui: operiri: cōtegi. Diuertimus in hæc q; in Cicerone legebat occæcatio nō
occatio. Verbum autem pcombere non hoc tantū significat quod est decliuiter iacere: sed etiam fini-
ri terminariq; ac desinere: quod faciunt quæcūq; se in arcūm ex latitudine recipiūt: ut mucrones: ut
imbrices: ut metæ: ut triangula. Plinius de harundine libro. xvi. Folia inquit a medio internodio: cum
plurimū desinunt uestire: pcombuntq;. Item ex capi. vi. Circa clusum & fenas). Fuere qui uerbū
fenas urbis in Etruria nomen putarent: hoc est Senensis coloniae: cuius libro tertio meminimus. sed
eauox ad libras refert hoc sensu. Circa clusū farris modios pendere nō uicenas quinas tantū libras:
sed & fenas: hoc est uicenas fenas. itē. Fallitur columella: qui ne trimestris qdem pprū genus exi-
stimauerit). Mirant pleriq; quāobrem columella reprehendat: qui secūdo libro ita dixerit: Tritici ge-
nera inqt cōplura cognouimus: unū ex his maxime ferendū est quod robus dicit: cū & pondere & ni-
tore præstet. Secūda conditio est habēda siliginis: cuius species in pane præcipua pōdere deficit. Ter-
tiū erit trimestre: cuius usus agricolis gratissimus. Nā ubi ppter aquas aliamue causā matura satio
est omīssa: præsidū ab hoc petitur. itē libro. xii. Trimestriū inquit satio nō est aliena huic tēpori: quis
tepidis regionibus melius administrat p mensem ianuariū. Plinius quoq; trimestria scribit inuēta es-
se detinentibus terras niuib. An ideo taxatus ab ipso est: quoniam eodē secūdo lib. siliginis genus
quoddā fecerit trimestre triticū: atq; ita non propriū genus sed specē generis: hoc est siliginis existi-
masse uidet. an potius q; eodē libro dixerit. Neq; enim est ullū inquit quod multi crediderunt na-
tura trimestre semen qppe idem iactū autumnō melius respondēt. Itē ex cap. xi. circa finē. La-
cti incoctis mixtura). Scribe: lactis incocti mixtura. Itē ex capi. xii. de faba. In frugibus referte
mos est auspici causa: quæ ideo referua appellat). Vetus lectio nō in frugibus sed e frugibus: nec re-
ferua sed referina: Festus referina: quoniam igit ut ait Cintius ad sacrificiū referri faba solet & segete au-
spici causa qsi reuocatis fruges & domū denuo reuerti ad rē diuinā faciēda. Aelius Gallus dubitat an
ea sit quæ plata in segetem domum referatur: an quæ refrigeratur: quod est inquit torreatur. Sed opi-
nionē Cintii addiuuat q; in sacrificiis publicis cum plus fabacea diis præbet nominat inquit refrina:
Itē ex cap. xiii. Rapā latiorē fieri si palea seminet). Legedū fortasse si palea iacētē seminet: aut si cū
palea seminet: hoc ē qdū paleæ i area sunt. Columella li. xii. Rapæ igit semina iginus putat post tritū
iactibus adhuc in area paleis inspergi debere: quoniam fiunt latiora capita. Itē ex cap. xiiii. de lupio.
Terraq; opiri nō uult). Legi posse dixi: terraq; opiri uult: idē amat: quoniam statim decidēs sub terra

delitefcac condatoq; iplum fequia tamen fequentia demōftrāt amare qdē lupinum terrā fed colī nolle raroq; leui fulco integendum & obruendū eſſe: Columella quoq; Nec ulla inqt res magis uacuis opariis aut feritur aut condif: Reuerentius eſt ut nihil mutemus. Item ex cap. xviii. Procellis binis terniſq;). Vetus leſtio procellis. Scribendū arbitror procellis a quibus ſuperiore lib. p. culeta: etiam ſi p. culeta legebatur. Porca in agro eſt: quam ut Columella tradit liræ ſimilē in ſationibus campeſtribus ruſtici faciunt ut uliginem uitent. idem auctor ſecundo libro: Liras inqt ruſtici uocant eaſdem porcas cum ſic aratum eſt ut inter duos latius diſtantis fulcos medius cumulus ſiccā ſedē frumētis. præbeat. Ergo porca dicta q; aquas porcas: hoc eſt porro arceat. Varro q; porrigat frumētum. Sed & xxx. pedū latitudinem. cxv. longitudinem porcam uocabāt auctore Columella. item ex cap. xix. Verſum peragi nec ſitigare in actu (ſpiritus). Diximus legi poſſe: Verſum peragi nec ſitigare in actu ſepius. Lucius Columella ſecūdo libro: Nec in media inqt parte uerſuræ conſiſtat: detq; requiem in ſumma ut ſpe celſandi reliquum ſpatium agilius enitatur. item. Male aratur aruum quod ſatis fragilibus occandum eſt. Codices ut monuimus antiqui non ſatis ſed ſaxis fragilibus. Sed columella tamen eodem libro ſatis frugibus non ſaxis fragilibus. Veteres inquit Romani dixerūt male ſubactū agrum qui ſatis frugibus occandus ſit: hoc eſt qui occationē deſideret cū ſeminauimus itē. Collectitas interponere). Diſtum eſt collicias in Vitruuio ſcriptū eſſe. Poſeſt & colliquias. L. Columella eodem lib. Cauebitur inqt ut patentiſ liræ crebroſq; fulcos aquarios: quos nō nulli elices uocant faciamus: & oēm humorē in colliquias atq; inde extra ſegetes diriuemus. item ex cap. xxiii. Dirigendi ſint i dies ſuos). Scribe digere: hoc eſt ordinandi. nam & digeſtio ſiderū uocat ab ipſo ut ſequentibus liquebit. Nec aliter honeſtius dici pōt: cuius rei plurima exempla uolens prætereo. illud teſtari modo liceat quod ait Varro de re ruſtica lib. primo: Familiam inquit Cato dirigit ad duas metas fortalſe legi poſſet: digerit. Sed hoc arbitrium ſit: Ad id quod ſubjungit: Catoni uſum eſſe mancipia tredecim habenda uilicū uilicam operarios. v. bubulcos tres: aſinariū unum ſubulcū unum: opilionē unum monet me ut Catonis ipſius uerba quæ ſeruntur mēdoſa corrigam. Ita enim legiſ in ipſo: Villicus uillicos operarios habeat. v. bubulcos duos & reliqua. ſcribendū enim Villicū uillicā operarios quicq; bubulcos tres &c. Appellat me locus alius: quanq; extra propoſitū: in Varronis ſecundi libri ſine ut ſe reſtituam. Tonſores inqt in Italia & Sicilia ueniſſe primū dicunt. P. R. Conſſ. An. ccccliii. Scribendū non. P. R. Conſſ. ſed. P. R. cōd. hoc eſt ut ſeptimi libri ait calce Plinius: Poſt romam conditam & quæ ſequunt ubi & Varronem citat item ex capite. xxviii. Rorem inuſtum ſole agri). Scribendum acri: Tanto deteriore uitio quorūdam exemplarium in qbus non inuſtū ſed muſtum legiſ. Item ex capite. xxx. Chalcidica aut cariotica creta). Omnis uetus leſtio carica nō cariotica. Nomen ei a Caria ubi fodit. nam & Creta lycia nominat circa oppidum Bubonem: de qua Plinius. xxxv. lib. Eſt autem Lycia carix uſq; adeo contermia ut altera pro altera ſæpiſſime reddi ſoleat: ut in telmeſſo dictū eſt libro quinto. Poſeſt & cariatica pro carica intelligi auctore Stephano. item ex cap. xxxv. Seq; lambentes cōtra pilum). Codices aniq; non cōtra pilum: ſed cōtra pluuiā: quaſi cōtra ptem illam unde futura ſit pluuiā. ut illud nō multo poſt Trifolium inqt inhorreſcere & folia contra tēpeſtatem ſubrigere. Lambere dicunt ſe boues cum oracircum lambunt: qd qdem ab iis fieri ſæpiſſime conſpicimus cum imbres expectant: lingua enim circum os præducunt: inſeruntq; naribus. Sunt qui & contra pilum dicant eos ſe ſe lambere. olfactari uero cœlū ab iis & ipſi uidimus & Maro teſtaſ: aut bucū cœlū ſuſpiciēs patulis captauit naribus auras. Ex libro. xix. Capite quarto.

Porca in agro unde

Reſtituunt duo Loca Varronis mendola

Brassica

Ortorum cato prædicat callentes). Antiqua leſtio nō callentes: ſed caules. Cato Brassica iquit oibus oleribus antiſtat. Plinius hoc libro. Brassicæ inqt Cato miras canit laudes. Hoc iplum & ſequenti repetit: Ante omnes inquit Pythagoras & Cato nō pcius celebrant brasiſcam. item. Fatetur non domi uerſuram fieri ſolitam). Codices Antiqui particulā negatiuā nō habent: hoc ſenſu: Condimentaria herbarum genera quæ in hortis ſerunt conſiteri & teſtari facere priſcos illos ea paſſimonia fuiſſe: ut neceſſe non habuerint mutuā pecuniā foris ſumere cum domi eſſet hortulus unde tanq; a menſa ſceneratoris uerſurā quiſq; poſſet facere: atq; nō indicū piper & pegrias opes mercari. Verſuram facere inquit Feſtus eſt pecuniā mutuā accipere: quia initio qui mutuabant ab aliis non domum ferrent: ſed iis quibus debebāt ſoluerent quaſi uerterent ſumma uerētq; creditorum. Item ex cap. v. de napiſ. Corinthiū cleonæum Lyothaſiū boeticum). Theophrastus lib. vii. λειος ας σινοπιδεſt liothaſſion non liothaſium: atq; ita Theodorus conuerterat. Cæterum λειος ας σινοπιδεſt liothaſium ſcribere oportet ex Athenæo qui ait thaſium quoq; dictum fuiſſe. Sed & illud mirū q; omnia hæc quæ Plinius aſcribit napiſ Theophrastus & Athenæus raphanidi: hoc eſt radici tri buit. Alioquin nāpos Græci non raphanidas ſed bunia appellāt. Tueri Plinium hac quidem parte non aliter poſſum q; uſurpando uetus illud quod de Virgilianis inſolubilibus dici ſolet: emendaurum eum ſi uiſiſſet fuiſſe: quemadmodū & id de quo ſtatim diſſerā de raphano. Criſpi inqt atq; læuis & tertius ſylueſtre. Theophrastus lib. vii. hæc ipla de Raphano quidē: ſed ut brassicā tamē i eo uerbo capiat Attici enim brassicam non ut cōmunis lingua crambē: ſed raphanon appellant: noſtri & poſt

Verſuram facere qd ſit

Locus mendosus in Plauto

Nicandrum Theophrastumque Græci quoque cæteri appellatione Raphani radicē vulgo di stā audiūt & hæc forte causa Plinio fuerit: quāobrē raphanida nō pro radice: sed pro nāpis ut supra mox ostēdimus: accipiet. idē error cauēdus & isra capite hoc & septimo & i qbusdā medicinis eius sequēti lib. itē de bulbis. Balbinon). Scribendum bulbinem ex uetustis codicibus: Theophrasto Athenæo Plinio sequēti libro. itē. ex cap. vi. de cepis. Sarda Samothracia alfidena setania). Theophrastus lib. vii. Sarda samothracia gnidia setania. De gnidiis Plinius quoque paulo post: minime igit lacrymosus odor gnidiis: sed hoc in medio relinquimus. De setanio Plautinum illud subit in truculentos: Non possunt inque militares pueri setanio ex ducier. quanq̄ etanio nō setanio scriptum est: ut arbitror mēdosa. pōt & de frumenti genere setanio qd̄ & trimēstre dicif exponi: quippe qd̄ inopiā subsidio inuentum Plinius & Columella prædicant. Sed & mēspili quoddam fastigium uocat Setaniū Theophrastus: Plinius: Dioscorides: Galenus. Fortasse uero ethaniū quoque legat aliquis pro uase: quod Græci ἠερίον appellant quæ uox collū significat: unde uerbum excollare pro eo quod est purgadi gratia guttatim per collū diffundere. Athenæus in Aegyptio: igit domibus tria hæc uisuntur ærea: cyathus: phiala: ethaniū. Itē de ulpico. Alii antiscordon). Columella Vipicum inquit quod allium punicū Græci ἀφροσκοδον uocant: ut uel menda sit in altero: uel utrunq̄ nomen ulpico sit impositum. Alioquin antiscorodon ab excellentia uideri posset appellatū: sicut ἄπρις ap̄ digitus pollex: & ἄπριος & multa huiusmodi. Cæterum aphroscorodon quanq̄ Punicum sit aliū: non tamen ex Aphrica magis q̄ a spuma quæ uocatur aphros nomen traxerit: ut de quo statim dicatur Tritum inquit in oleo & aceto mirum est quantū increfcit spuma. Plautinus locus in penulo mendosus circumfertur hoc modo: Amatū plenior alii ulpici q̄ Romani remiges. Scribendū nō amatum sed aman tu: hoc est amas ne tu qui alio uictitas? Possis & ita legere: Amas tun. eodem sensu: aut certe: ama tun: pro eo quod est: amas tun: littera. s. detrita: quæ admodū i uerbo illo: digno loco: pro dignus loco. cuius rei Ciceronis atq̄ Fabii testimoniū attulimus item ex cap. vii. Cepe. xix). Aut. xx. Theophrastus libro. vii. unde omnia hæc ad uerbū: Prasson igit idest porrum. xix. aut. xx. Sed ut corruptū in ipso locū suspicer facit q̄ idem auctor de causis plantarū libro quarto: Porrum inquit quintodecimo die profilit. item. Quæ in cortice sunt difficilime maturescunt). Theophrastus inarescūt. ἄνθα παρτορετὸν δὲ τὰ ἐμφλοιὸς πέρμα. item. Et si quorūradicem minimi florū relinquunt). Vetus lectio: minimi ferorū. Scribo annuiferorū. Theophrastus καὶ εἰ τῶν πρὶν δὲ ἀνθούσων ἐπετειοκαύλων hoc est ad uerbū: & si quorum radices pmanēt annuicaulium. Quod enim Græci uocant ἐπετειοκαύλα nos annuifera & annuicaulia interpretari possumus idest quæ annuo caule fruticant. in quo notandum est eodē auctore lib. vii. alia esse quæ ἐπετεία idest annua dicantur alia quæ ἐπετειοκαύλα idest annuicaulia. Annua sunt quæ tota peunt. Annuicaulia siue annuifera quæ inarescunt & exolefcunt qd̄ sed radices tamen suas relinquūt. qui locus in Theodorī translatione deprauatus est. itē ex cap. vii. de brassica. Lacus turrisq̄. In columella ut dixi nō lacus turrisq̄: sed lacus Turris legif: & ita Merulā p̄basse uideo. quia tamen sunt codices in qbus nō Turri sed turris scriptū est apud eū ut illo uersu: Et turris lacus & pomosi tiburis arua. nō putauī præter undum quin & hoc monerem: præsertim cum in Plinio sequatur uerbum illud: quæ remanet.

Ex libro. xx. Cap. vii. de lactucis.

Tomacōs dissolutos utilissimæ adiuuant urinæ Vfus adiuuant). Hoc etiam si uerū esset: Pliniani nō esset. Quod enim facit obscuro isthæc eiusdē uerbi adiuuāt: infulsa & inepta repetitio. Codices antiqui nō urinæ usus adiuuāt: sed urinæ eo usu adiuuant. Falsum & hoc sed argumentū & cōiectura ueritatis. Itaq̄ scribendū arbitror: uti ne eo usu abluant ex Dioscoride ἀπλῶς δὲ σθηόμενι ζομεῖται κοῖσιν ἀμύζει Si nō abluant igit lactucæ stomachicis medent̄ esu. itē. Et oxyporoboli asperitate addito dulci acrimenti aceti tēperantes). Vetus lectio non oxyporoboli sed oxyporobolis: nec acrimenti aceti sed ad intinctū aceti. p̄inde ita scribi posset: oxypori oboli asperitatem addito dulci ad intinctum aceti temperant: hoc est lactucis illotis adiuuari stomachos dissolutos cum oxyporo quod oboli mensura capiatur: cuius asperitatem inquit addito passo ad intinctum aceti mitigant. Propterea subiungitur: si pituita crassior in stomacho uidebitur: nō oxyporo. dulcibus edomito sed scyllite aceto: aut absinthite uino cum lactucis utendum esse. Oxypora uero sunt: quæ L. Columella tradit appellari quoque oxygara ultimi libri fine. Quoniam inquit cum usus exigit aceto ga roque diluuntur. Plinius quoque hoc libro: Feniculum inquit cōdimentis prope omnibus inseritur oxyporis etiam apertissime. Sunt & sua medicis oxypora quasi a celeritate dicta penetrandi. Plinius. xxiii. lib. Juniperus inquit: miscetur antidotis oxyporis.

Ex libro. xxi. cap. x. de Thymo

Nflore ipso intelligitur). Sunt qui scribendū arbitrentur non intelligif: sed inter legif. item de abrotano. Riuuifis fruticat). Vetus lectio: Rutæ uice fruticat. Theophrastus quoque libro. vi. Arborefcit igit rutæ modo. illud noscendum: quasi fastigia duo facere Plinius abrotoni: uacui & adoniti: ut appellatione uacui accipias uel id qd̄ cura: uel id qd̄ semie deficiit. Adoniti uero qd̄ adonidis ut Theophrastus innuit ferebant horti: nec tam genere quam cultu differens.

Ex Libro.xxii.Cap.vii.de eryngio.

c Ontra chryfidos). Vetus lectio fere contra chryfopidas. Fortaffe chryfaspidas: quado genus illud apidis quod & ptyas uocat: colore qd subuiri di cinereoq: sed in aurū tendente describit a Gracis: aut cherfaspides: hoc est terrestres aspides. ita enim genus earū quoddā appellat. nisi magis cui placeat cherfydros: uel chelydros de quibus (Nam differunt inter se) Nicader in theriacis.

Ex libro. xxiii. Cap. v. de cedri. succo.

i Temq; pruriges). Vetus lectio nō pruriges: sed porrigies. De qbus apud Celsum sequē tibus libris Pliniū. itē. ex cap. octauo. de platano. Pilulæ earū in uino potæ quatuordecim pōdere). Vetus lectio nō quatuordecim: sed quatuor. Sed & uerbū pōdere nisi addat cuius mēsuræ: sensum cōuellit. Remediū hoc Dioscorides quoq; retulit: sed neq; numerū neq; pōdus appo suit. Quid si nō quatuordecim sed. X. iiii. pōdere. scribat: ut nota illa. X. denarios significet: qd & duode cimo libro. docui. alioquin & Græca quoq; littera. X. ut Paulus Aeginita: ceteriq; testant: si habeat su pra se. æ. tūc chalcus intelligit. si. η. chema. si. ο. choenix si. ο. chus. id est cōgius. itē ex cap. xiii. de eryfice pto. In syria & rhodiog: insulis). Codices uetusti nō in syria sed in nysero: quæ qualis esset isula & q Rhodoproxima in terrarum situ diximus. itē ex capite. xvii. Inthemisyriaca regione. Scribēdum in themisyra: ut libro sexto constat.

Ex libro. xxvi. Cap. iiii. de remediis uesicæ.

f Eu lauer crudū silaus nascit in glareosis & pennibus riuus). Vetus lectio nō (eu sed ceu. nec silauus sed filaux: ut fere scribendū suspicer ad hunc modū. Ceu lauer crudū. lauer nascit in glareosis & pennibus riuus & cætera. Moueor q; descriptio hæc. p. xime accedit ad illud ge nus oleris: qd Græci sium uocant: nisi q; sium inter odoratas herbas ponit: ut dixi. lauer nō ponit. pin de nō alias res uidet lauer esse: q; uulgo Crassiones appellant: quos & in riguis limitibus & utiles ue sicæ nasci passim cernimus. Supra quoq; nō parum multis uersibus: lauer igit herba nascens in rinis cō dita & cocta torminibus medet. Accedit q; Dioscorides sium in italia uocari tradit: lauer: etiā si mēdo se in eo scriptum est lauerde: nō q; sium putē esse omnino idem q; lauer. cresione sue cum illud odorē pset. sine odore sit alterū: sed q; natura ualde p. ximi: ita ut sium herba quemadmodum proprie lauer non dicat: sic lauer odoratum fortasse possit appellari. Huc pertinent & quæ sequuntur. Coquitur igit ut olus acidum: hoc est lauer ipsum nō modo crudum recentiq; mandit: sed acidum quoq; asseruat: q; coquitur ut olus. Verbum enim acidum non tam ad olus q; ad lauer ipsum refero: quandoquidem nō alia uidetur oleris & oleris acidi coquendi ratio. Sium quoq; apud Græcos & crudum & coctum uesi cæ prodest. Porro quod adiungitur. Aliter inutilis uesicis). Scribendum inutili: hoc est ipsa panacis radice: auctor Dioscorides. Venerūt hæc in mentem paulo ante: propterea quæ de silao diximus aliu biata demum rata sunt: quatenus iis quæ nunc attuli non repugnāt. Omnia uero talia præfatiōe mu nienda sunt: ambigendo hæc nos & disceptando: non decernendo contendendq; proponere. Cauē dum enim semp illud ne ex remediis uitia fiant: quod euenit (ut Plinii uerbis utar) ex nimia & intēpe stia sæpe medicina. item ex capite. xii. Ad ambusta hyperici quod corissum appellauimus). Scribē dum non corissum sed corium siue corion ex Dioscoride: Galeno. cæteris & paulo infra: Hyperici.

Lauer herba

Sium

Quod charos uocatur). Idem auctores non charos: sed coris. Duo enim hæc hyperici sunt discri mina. Alterum coris. Alterum per diminutionē corion uocatur. Corio ad ambusta. coride ad opistho tonum utuntur. item. Phrymon). Scribe phrymion ex Plinio aliubi & Dioscoride i herba poterio ad præcissos neruos probante: ut hoc loco Plinius. item ex ex capite ultimo. Denigrat hypericō qd & oriston uocat). Antiqua lectio coriston: sed ut mox dixi corion aut coris scribēdū. itē. Ophrys herba). Legendum non ophrys sed ophrys q; ita quoq; nominatur herba Græcis alia: uel ophryon diminutionis forma: ut coris & corion. Ophrys supercilium significat.

Ex libro. xxvii. Cap. xii. de odontia herba.

s Emen in aliis). Scribendum uidetur non in aliis sed in alis: hoc est quod Græci sæpe usur pant ἐμνασ & αἰσ & Plinius quoq; alibi ut monuimus.

Ex libro. xxviii. Cap. viii. de hyæna.

p Vimones in cibo sumptos coeliacis). Est ubi uetus lectio non coeliacis sed iliacis habeat. Quod ideo monere uolui nō q; nō & coeliaci dicantur aliqui: sed q; iliaci nomen ē ii quos libro. xx. iliosos & lagonopono laborantes ab iliis uidelicet uocari diximus: sicut ileosos a dolore gracilioris intestini. itē. Atlancion uocant est aut primus). Quid si non primus sed postre mus legat: ex iulio Polluce. Primam igit ex septē uertebra ceruicis strophea & epistrophea nominant & odonta hippocrates. Secundam axona: quoniā sit immobilis quasi axis. Vltimum atlantem: quia bati li modo & rubicinis onera sustineat. An & primus defendit: nō qd ceruicis sed dorsi: ceu necesse sit ut qui postremus est i ceruice articulus: idē in dorso sit prius: Sunt aut i ceruice nodi septē: spinæ duo decim. Alioqn primus (spinæ sub atlantē cadit: asphalia Græce dictus. post quē malchalister ab axillis uocatus. Reliqui a lateribus pleuritæ: duodecim a p. cinctura diazoster. Habent & alii quinq; sed in libris. Nodos græci spondylos appellant. interim cubos & astragalos. itē ex cap. xix. Infirmari. Q.

Scipionem). Scribo. Q. Cepionem. Plinius. xxxiii. uolumine: inter cepione inquit & drusum ex anno in auctione nauali inimicitia cepere. unde origo socialis belli & exitia rerum. Quam ibi quoque non Cepionem sed Scipionem mendose legebatur Cicero in oratione ad Pontifices. M. iqt Drusus clarissimus Tribunus Pl. pontifex fuit. Ergo si is. Qu. Cepionis inimici sui postea aediu tenuisset: & pauca uerba fecisset: ades Cepionis essent dedicata ui. Socialis uero belli auctores eos fuisse Asconius Perdicianus. Valerius Maximus. L. Florus: ceterique testant. Diximus de hoc & alibi: nunc distinctus Cepiones multos fuisse. Na & Catonis Vicensis frater Cepio dictus est: Plutarcho. & Cepio Seruilius is cuius culpa Romanus exercitus a Cimbris deletus est: ppter qd in carcerē cōiectus mox L. Regino Tribuno Pl. p gratia emissus in exilio perierit Valerio Maxio & Plutarcho auctoribus. De quo & Lilius & secundo de oratore Cicero. Fuit & Qu. Cepio Seruilius qui de ciliabus triumphauit: sed postea reus damnatusq in Gemoniis scalis manu carnificis laceratus tradit ab eodē Maxio Valerio i. Ciceronis Bruto. Qu. Cepio uir acer & fortis fuisse legit: cui fortuna inqt belli crimini: inuidia populi calamitatis fuit. Eodē libro Cepiones duos fuisse tradit qui clientes suos consilio & lingua multū: plus auctoritate tamen & gratia subleuaret. De Cepionis auro Tolosano trogi uerba prætexui. xxxiii. uolumine ubi Strabonem diximus. Addo & Appianum in bello illyrico nō Cepioni: sed L. Scipioni sacri legiū id tribuere. ut necessario mendosi sint Codices. Item ex cap. ultimo. Talisq suum discordia uim quandā inesse incendiis. Diximus legi posse: talisq suum discordiam quandā inesse incendiis. sed longe rectius est: Talisq suum discordia uim quandā inesse: ut uerbū incendiis initiū sit sequētis clausula. Nortū enim omnes incendio stabulo extrahū pecus solere recurrere. id uti ne cōtingat: remediū illud tradit.

Ex Libro. xxix. Cap. quarto.

Atulina addita talibus). Scribēdū monitruū adicialibus ex Varrone ac Plinio supius. Na & adipales quoque dici possunt: ut illud Ciceronis i. Oratore de Asiaticis Ascuerūt iqt aptū suis auribus opimū quoddā & tanq adipale dictōis genus. Sed quærit qua fabula Catulinā Plautus retulerit: Feti uerba subiiciā: Romanos inqt esitauisse Catulinā Plautus i. Saturione meminit. Item. Astortion). Dictum est genus hoc phalangii astorgion scribi posse: quasi discordiale inamabileq: præsertim quia uetuli codices habebant astertion: nunc astertion legendum arbitror: quia uocet Nicander. Item ex cap. vi. Lapillos qui uocantur cenidia). Vetus quidem lectio zonidia. Quid si cenidia? Plinius libro ultio: Cinādia iqt inueniunt in cerebro piscis eiusdē nominis De cinādo pisci xxxii. libri sine agif.

Ex Libro. xxx. cap. tertio.

Xis solitanæ). Plinius lib. ix. solitanæ Varro quoque de re rustica secundo: Minutæ iqt albulæ quæ afferunt e Reatino: & maxie quæ de illyrico: & mediocres quæ de Aphrica: nō quæ his regionibus quibsdā locis magnitudinibus sint dispariles. nam & ualde amplæ sunt quæque ex Aphrica quæ solitanæ inquit uocant: ita ut calices quadrantes. lxxx. capere possint. Et sic in aliis regionibus eidem inter se collatæ & maiores inqt & minores. Verbum autem. Ex his mutare nō est necesse: ut quidam putabant non ex iis: sed ex in legentes. quoniā Aphricanas esse has non credebant.

Ex libro. xxxi. cap. iiii.

Deoq niues pferunt nubibus niuibuscq etiā glacies). Vetus lectio phior: deoq niues pferunt imbribus: niuibuscq etiā glaciem. Sed hanc tamē alioq: sententiā ipse statim improbat.

Ex libro. xxxii. cap. v.

Itulos qui salem uiruscq recipiunt). Fortasse resipiūt nō recipiūt: qua uoce Plinius frequenter sime utitur hoc opere: hoc est redolent. itē cap. vii. Eparcotini). Scribēdū monui hepar Elacatenes ex Athenæo. Potest & elacatene. Festus: Elacatena genus est falsamēti. qd appellatur inquit uulgo melandrya: quanq aliud est proprie melandryum. Columella quoque libro. ix. Scombri carchari Elacatenæq Ventriculos & ne singula enumerē falsamentorū omniū purgamentā. Quā nō Elacatenæ: sed elacatæ scriptū erat. Melius quoque fuerit Carchariam q carcharū dixisse ex Aristotele: Theophrasto: Athenæo. Notauerim & illud: Piscem qui paulo supra box Plinio Græcisq dicitur. & a Theodoro uoca: hunc uidet: qui apud Festum bocas appellat: Bocas inquit piscis genus est a boav do: deest uocē emittēdo noiatus.

Ex libro. xxxiii. cap. primo.

Aripores locipores). Scribēdū ut dixi: marcipores lucipores: a marco & Lucio Fabii alio riqq testimonio. Festus quoque: caipor iqt & qntipor a prænoie dominorū. Quāuis sunt quā nūero filiorū ex ancilla qnto loco dictū iqt putet qntiporē. itē ex cap. iiii. In triente uero & quadratē as). Diximus a quibsdā legi: i triente id & quadratē erat: hoc est naus signū. Ab aliis. i triente uero & quadratē as: idē numeri nota. Nunc in codice Plinianū puerē incidimus: ex quo uera lectio facile rethrahit ad hunc modū: in triente uero & quadrante rates. Scriptū enim fuerat paulo mendosius: erates. Festus Rantum inqt quadrantem dictū putant: q in eo & triente: ratis fuerit effigies: ut naus in asse. Propterea ubi superius statim dicitur: nota asis fuit ex altera parte ianus ex altera rostrū naus: uidetur in eodem codice scriptū fuisse non asis sed assis nota. Cæterum sunt qui non Rantum quadrantem in Festo: sed raticum pronūciant ex Lucilio illud quoque testatum esse uolumus ipsum as

veteribus non tantū ut diximus: sed raudū siue rudus & rudūculū potius uocatū. Festus: Rudūculana
 ingt porta Romæ dicta q̄ rudis & impolita sit. uel q̄ raudo idest ære uincta. itē. Agomē celū alexā
 dri magni præfectū aureis clauis &c.). Scribe nō agomē celū: sed agonē teium Plutarchus in alexā
 dro: Agon teius iquit suffixas clauis argenteis crepidas ferebat. itē. Cum argēto ære plumbo lineæ
 ducant. Vetus lectio non ducant: sed præducant. Plinius. xxxv. libro: Eretria ingt terra si ære prædu
 cat uiolaceū reddidit colorē. item terra ingt uilissima qua circū præducere ad uictoriæ notā instituerūt
 maiores. dixi de hoc & alibi. Potest qdē recte dici: lineæ ducant: sed nihil officit antiquā lectionē esse.
 rere. Vt aliud tamen quadātenus testemur esse lineas præducī: aliud æra: siue qd idē est ære præduci:
 ut ex his quos modo attuli Plinianis locis colligas. Quod aut sequit hac pte: manus sordescere decidua
 materia: sensum illū habet fere quē Suetonius in Augusto expræssit: dicēdo: manus collybo decolora
 tas. Est aut collybos iulio Polluci pmutatio pecuniæ: a quo qui id exercēt collybistæ nominant. Theo
 phrastus in libro de gēmis colymbon uocari tradit genus pōderis: hoc modo: Minimū ingt pōdus est
 ordeū: sequens colymbus: tum qd a pte quarta tertartemotio appellat: sicut hemiolū a seiquiplo: de
 inde obolus per quæ ingt uelut signa quadā: periti nummorum scrupulatim cognoscūt usu cotis lydiæ:
 quantū in iis auri argēti: æris habeat. Callimachus nō colymbū sed collynū uidet scripsisse (nisi uiriū
 sit in codice) nūmi genus gracilis minutiq̄ significans Polluci. Hieronymus collybistas a collybiis uo
 catos tradit: Collybiæ uero ingt sunt quæ tragemata bellariq̄ dicant ciceris frixi uuarūq̄ passārū ui
 lia munuscula. unde inquit collybistæ pronumularis foenus mutatum exercitibus dicant itē ex
 cap. iiii. Cum iam inuentū est in summo cespite alutationē uocat. Antiqua lectio fere: non cū iam
 sed gummi: quasi hoc sensu: terrā illam gūmi similit cui subit aurum: in summo cespite repertā uocari
 alutationē. De aurariis metallis quæ dicant allutia Plinius sequenti lib. in mentiōe plūbi: ut alutia uocat
 se uideant opifices quasi elutia: quoniam eluant: seu quasi ablutia. Nisi quis alutationē ab aluta dictā exi
 stimet: quia summo terræ corio inueniat. itē. Lindos insula rhodiog. Commodior uetus lectio insu
 læ nō iula. Et etiā Lindos oppidū est in Rhodo iula. Vbi Lindiæ Mineræ sanū qd Danaides cōdide
 reat ait Strabo: celebraf. itē ex cap. ix. de argēto. Nigrescit oui indurati luteo). Aiunt qdē & ouo
 argenti nigrescere: at uetus lectio nō nigrescit sed increfcit. Proinde sequit. Vt tamē ingt aceto & cre
 ta deterat. Flagitiū hoc in auro quoq̄ uita cōperit ex aurum fordibus. itē ex cap. xii. Obinsignem
 calumniā cū celebritate expectarent adolescentiū scholæ). Antiqui & Romani Codices: ob isignē cū
 celebritate affectationē adolescentiū scholæ. Schola & litterarū ludū significat. Valerio Maximo & Au
 sonio: sed plurai numero apud Festū: Erat & i balneis scola nomie Vitruuius pars labri siue alueia p
 stolando: ut arbitror. dicta: ut occupato ab iis qui priores uenissent labro: in schola cæteri circūspecta
 res recte iqt stare possent. Erat & in porticibus auctore Plinio: Alexandrū ingt & Philippū cū Miner
 ua qui sunt in schola in Octauiae porticibus & Philippi. Fortasse uero quis appellatiōe scholæ sodalita
 te & cōuentū aliqūē id ætatis iuuenū hoc loco intelligat. Nam & celebritas dicebat: ait Macrobius cū
 uel sacrificium fiebat: uel epulum dabat: uel ludi agebant diis: uel feriae obseruabant. itē. Et cibis &
 probis seruati. Scribe seruati. itē ex eo. xii. Fit enim ceruleum: qd pprie limus est. Vetus in ple
 nisq̄ lectio: Sic & ceruleum sed pprie limus est. Vulsā & hæc atq̄ lacerat: sed parcius & ad uerum quasi
 gradus. Propterea scribendū erit: Sil & ceruleum. Sil pprie limus est. id & præcedentiā declarant: in
 auri ingt & argenti metallis nascunt etiam nunc pigmenta: hoc est sil & ceruleū. Ac primo de file agit
 Sil inquit pprie limus est & reliqua. Hoc & protinus sequentia manifestissime demonstrant: ubi ait
 eius esse genera: Atticum: marmorosum pressum: lucidū: quæ discrimina nō cerulei sed filis sunt Vitru
 uius Plinioq̄: is sequenti capite: Sile inquit primi instituerē pingere: sed polygnotus & mycon Attico
 & reliqua. item. xxv. lib. Silis ingt lucidi libris. x. itē quattuor ingt solis coloribus imortalia illa opera
 fecere ex albis melino. ex filaceis Attico. & reliqua. itē uita ingt fit & Romæ cremato file marmoroso
 & restincto aceto: qd & Vitruuius quoq̄ prior dixit & hodie cōspicit. Si enim ipsum sil cōbuseris & i
 acetū miseris: fiet de luteo purpureū. Est enim luteus color fili ut ex Vitruuius in ochra: mentiōe sumi
 potest: quæ res facit ut ceruleū a file genus alter: omnino sit: etiam si nos locū hunc minime de praua
 tum rati: speciem qdam cerulei credidimus a Plinio uocari sil. Poteramus & hoc & alia quadā paucula
 in castigationibus prioribus nondū editis inducere abolereq̄. Sed peccata nostra extare uolumus ut
 omnes intelligant: nō ægre laurū me si pitiores aliq̄ nostra correxerint: quando ipse me primus oīum
 reprehendo: ac reuoco: iam ceruleū arena est ut huius libri calce dicif nō limus. At limus est fil: qd pin
 gēdis abacis etiā Vitruuius lib. ix. cōmendat. Ex atramēto iqt subigendi sunt atq̄ poliēdi cuneis filace
 is seu miniacis inter positis: quanq̄ nō filaceis sed filicis corrupte scriptū est. idē. Antiqui egregia iqt
 opera salis ad politionē opum sunt usi. Scribendū filis nō salis. Et alio loco non filat cum: sed fil Atticū
 Hæc ipsa pte Plinius: Preciū ingt in pondo libras. xxii. sed scribendū arbitror ut libro quoq̄. xii. nota
 uimus: Preciū in. p. libras. x. xii. hoc est denarii. xii. Quod quidē peccatū & hoc ipso libro & aliis resti
 tuere oportet: idē uero est in pondo libras & in libras dicere: qd ex Cornelio Celso facile percipitur.
 item ex cap. ultimo. Nestorianum). Vitruui codices antiqui Vestorianū Vestorio. Sed libez sit.

Collybos qd
 Collybistæ
 Hemiolium

Foenus mu
 tatitium
 Allutia

Sil i metallis

Ex libro. xxxiiii. Cap. ii.

Lychnuchus
Lucernifer

Ellychnium

Spilumene
q. mulier di-
cant

Scymni leo-
num qui

Yprio suis affibus contento). Vetus lectio facilior: Cyprio suo affibus cōtentis: hoc est ma-
rianū as in fessertios & dupondios conuenire Cyprium in asles. itē ex cap. iii. Lychni
pensiles). Antiqua exēplaria non lychni sed lychnuchi. & sane ita Græce nominatur quicquid
lucernas sustinet: quasi lucernifer: ut inter alia ophiuchus: id est ut Columella uertit anguifer. Et Scep-
truchi reges homero: id est sceptriferi. Lapis est Romæ his uerbis: Panthei cū suis parergeis & cupidi-
nes duo cū suis lychnuchis. Quid sint parerga: alibi mōstrauimus. Differūt lychnuchi & lychni ab el-
lychniis Lychnuchi lychnos id est lucernas amplectunt. Lychni siue qd idē est lychnæ cōtinent ellych-
nia. Est autē ellychniū funiculus ille papyraceus siue sparteus canabinusue aut stuppeus: qui stans i oleo
perurit: quē & Thryallida & Phlomon quoq. Græci appellāt. Sicut & uerbascū herbā ppter eundem
usum. Nam obeliscolychniō Aristoteli qd esset. xxxiiii. libro dixius. Videt q. iulio Polluci sordidiuscu-
la & castrensis appellatio fuisse. Vitur ea & Theopōpus in comoedia. Itē ex cap. quarto. Palacas.
Hispani alii. palacranas uocant. Antiqua lectio fere palacas hispani ascuruas uocat: quasi legere cōue-
niat: palacas hispani astures uocant: quoniam paulo post sequat. Vicena inq. milia pondo annis singulis
Asturiam Galeciā & Lusitaniā præstare. Distant uero strigiles a palacis: q. strigiles appellabāt paruas
auri natui massulas ut ait Plinius superiore capite: Palacas uero & balucc quæ sit arte. Strabo cū palas
auri nō maiores selibra inueniri dixit in Hispania: uidet intellexisse strigiles. Itē ex cap. vii. Fabia-
nus uerrucosus). Scribendū Fabius non fabianus ex Plutarcho: Appiano: cæteris. item. Quem fecit
braxis). Scribendū bryaxis ex Pausania: Columella: Plinio. Itē ex cap. viii. de pythagora. Huiusce
deæ sunt feminuda unde & laudata sunt). Vetus lectio q. uera nescio. Huiusce deæ septem nuda & se-
nis unum laudata sunt. item. Spinarum). Fortasse spintharū ut monui. Aristophanes quoq. ita quē
dam uocat in comoedia quæ ornithes inscribit. Philemonis genere moribus phryga. item. Stephu-
sam (spelumenen legat: quod inquinatā & fordidam mulierem significat: aut certe psilumenen: quod gla-
bram depilem atq. uisam unde nomen etiam psilothro. item. Desias cantharus). Verbu desias me-
dosum est: quoniam de nominibus hic agit ab littera. c. incipiēibus ut Ciesias fortasse: id est κλεισε-
scribendū sit. item. Scinnus). Lectio antiqua scymnus frequens uiri pprium: quanq. leonis catulum
ea uox proprie significat: ut aliarum ferarum scylacia iulius Pollux auctor. Nouit id & Lucretius illo
uersu libro quinto. At catuli pantherarū scymniq. leonum. itē. Daippus pella iomenon daiphron).
Quid si non pella iomenon sed peryxiomenon legat: ut sit nomen operis de quo & supra. Nam de lit-
tera. d. sermo est hac parte: sicut de. p. in uerbo nificrates: quod ego pificrates non nificrates scribendū
autumno. itē. Stratonicus cælator ille philosophus fecit scopas utraq. Diximus Scopas fuisse di-
os Pausania: alterū Parionis filium. atq. Parū nisi menda sit i Græco codice: ppter ea nō utraq. sed
utroq. legi posse. Nunc & illud uelim studiosi considerent: ecquid hac parte nō philosophus sed phi-
losofos nec utraq. sed utraq. scribendū sit: hoc sensu: Stratoniciū qui & cælator fuerit: ut non multo
ante demonstratū est: philosophos fecisse: quod genus operis factitari solitum ostenderat hoc capite.
Scopā uero utraq. hoc est Stratonici & Simonis opera. Nam & paulo supius ubi ait sequens philoso-
phus fecit Cochites: etiā si non cochites sed celetas: id est κελαις scribi posse: cogitandum est an cōmo-
ditus sit ita legere: Sequēs philosophos fecit ut deide nō celetas sed colotes aut cleotas initū sit alteri
us mēbri & nomē artificis. De Colote Strabo: q. eū tradit in elidis Cyllene mira specie fecisse æscula-
piū eburneū. De Cleota Pausanias.

Ex libro. xxxv. Cap. ii.

Vlgatis iam pridem salibus etiam carminum). Fuit quando suspicarer non salibus sed tali-
bus scribendum esse: hoc sensu: ut carminum: ita statuarum permutari capita coepisse: qua-
si uel ad illa sua in præfatione uerba: Permutatis iquit prioribus syllabis duriusculum se fe-
cit: uel ad Homeri uersus alluderet: qui uocant. acephali: hoc est sine capite: quoniam a breui syllaba
incipiant. Sicut Myuri: qui postremo pede claudicant: & Lagari: qui medio. Neutrū placet. Subiacet &
tertius qdam modus: ut legere. Vlgatis iam pridem talibus etiam numinum: id est frequentari iam
pridem tales statuas coepisse: quarum capita permutarent. nec hominum modo: sed etiam deorum
atq. numinum. Mireq. ad hoc Suetonii uerba faciebant: qui de Caligula sic ait. Diuinam maiestatem
asserere sibi coepit: datq. negotio ut simulachra numinū religione & arte præclara: inter quæ olym-
pii iouis: apportarent & Gracia quibus capite dempto suum imponere. & reliqua. etiā si non e Græ-
cia sed egregia scriptū erat. idem auctor in tiberio: Statuæ iquit Augusti caput quidam deprefferat ut
alterius imponeret. Acta res est in Senatu & sumpta pœna de reo. Legendum aut nō deprefferat sed
dempferat: quanq. propter hæc dicat aliquis nō tam numinum aut carminum q. criminum scribi pos-
se ad hunc intellectum: Talia etiam criminum iam pridem patere delatoribus ut agantur: qui caput
alienæ statuæ iniussu possessoris detraxisset. Defendat aliquis & salibus carminum: hoc est ex illa capi-
tum permutatione promissas & translatitas iam pridem esse factas inscriptionū argutias quæ in sta-
tuarum base continebant ut superiore libro tradit ipse quarto capite. item de messala. Prohibuit

inferi genti suæ bleuinorum alienam imaginem). Quid si nō bleuinorum sed leuinorum scribatur, cū ex hac familia. M. Valerium Leuinum parum prospere aduersus Pyrrhū pugnassee constat: elephātorum maxime inusitata facie terribis militibus Auctores Linius Florusq. Nam Valerium Messalā Coruinum Virgilius in opere ludicro quod cirris inscribitur Tabenum appellat. M. Valerium Messalam Plinius & Varro quoq. nominant eum qui e Sicilia deportauit Romam horologium. Messalā a Messana ibi urbe capta dictū sciunt omnes. Itē ex cap. iii. Atlanta & helena). Melius est ut atalā scribatur q̄ atlanta: quod & uetus habet lectio. Itē ex cap. vii. In lamianis hortis). Vetus lectio marianis non lamianis: inuenio largianos hortos. inuenio & uarianos apud Flauium uopiscum in Aureliano. Sermonem inquit multum a palatio usq. ad uarianos hortos instituit. Sed & marianos fortasse quis intelligat: in qbus monumenta mariana fuerint. Valerius Maximus secundo libro: Tempia febrina. unum inq. in palatio. alterq. in area marianorum monumentorum. tertium in summā parte uicij longi. Item ex cap. x. Processu iratus operi & dixit). Vetus codices processit. item. Contra subsidia iniurie & uetustatis). Verbum contra superuacuum est. Potest & ita legi: subsidio iniurie & uetustatis. aut sic: subsidio cōtra iniuriam uetustatis. uel aliquid huiusmodi. Item ex cap. xi. Parietes thebis). Vetus lectio fere thespis nō thebis. itē. Eodem tempore fuit & cyclias). Vetus lectio cydias. Et paulo post non talentis. cxliiii. sed. His. hoc est sestertius. cxliiii. itē. Ab oeta monte). Codices antiqui ab oeta monte doridos. Est aut regio doris ut lib. quarto constat. item. Leontii epigrammā cogitantē). Scribendum censeo theonitius. aut certe ita ut ab littera. t. incipiat ea uox: quando quidem hoc quoq. loco per ordinē litterarum nomina digerūt pictorum quæ ratio efficit ut quod & diximus: non multo supra Ctesidemus nō testidemus scribendū sit q̄ ibi de littera. c. differunt. itē.

Lala cyzicena ppetua uirgo martia. M. Varronis iuuenta). In nullo codice manu scripto legitur Martia quasi Varronis ætate: non aliqua Martia sed ipsa plane Lala Cyzicena fuerit. Itē ex cap. xii.

Certiore auro certe innocentiore). Vetus lectio nō certiore sed sanctiore uel sanctiora & inocentiora: hoc est ipsa fastidia. Et paulo post. Fidilibus plibatur simpulis innocentius). Verbum innocentius adiectitium est: nec id habent codices antiqui. Hic mos & græcorum fuerat qui ut Athenæus ait nō auro nec argento nec gemmaris potioris. sed e terra colide fidilibus opabantur. item. Imbricibus tabulis tegulisq. Quidam scribunt imbricibus tegulis tubulisq. sequebatur enī ad balneas marmatis. Tubulos autem marmatos seu marmas in balneis & fontibus intelligūt quas libro septimo Vitruuius mastos Græca uoce nominauerit. Athenis inquit ex eiusmodi locis & fontibus masti usq. ad portum Pyrræum ducti sunt salientes. Eas. M. Varro de re rustica papillas cōuertit. Cassiodorus ubi ait: Quanto inq. pulchrius est Cludiam aquā per tot sicca montū iuga lauacris & domibus liquores purissimos fistulas: uberibus emississe. Erat & poculi Græci genus mastos. itē Crunus quo nomine salientes proprie apud nos dicuntur Frontino celebrati. Cæterq. in Vitruuio non masti sed in asti legendum uidetur: hoc est in ciuitate. ita enim per quandā exochen Athenæ uocabant: Et Alexandria ægyptii quoq. ut ait Stephanus. Idem error lib. septimo: Marti inq. ad olympum consilius suscepisse memoratur. Scribendū enī non marti ad olympum: sed in asti iouem olympiū: quod & superiora quoq. indicant ubi de consilio loquitur: etiam si non consilius eo loco sed consilius scriptū est. Nec illud omnino placet ut tubulis marmatis scribat: sed ut tegulis ad balneas hamatis Vitruuius libro quinto. Si contignationes inquit in balneis fuerint figlinū opus subiciatur. Regulæ ferreæ aut arcus inq. fiūt: hæc uncinis ferreis ad contignationes suspendat q̄ creberrimæ. hæc regulæ siue arcus sic disponantur ut regulæ sine marginibus sedere in duabus inuehiq. possint. Adhibebantur & testorij loco parietibus hamatæ regulæ iterdū contra uliginē. Vitruuius lib. vii. Erectæ inq. hamatæ regulæ ab imo ad summū parietem figant. Et paulo post. Coctilibus laterculis fundamentisq. Legi posset nō fundamentisq. sed frontatisq. Sunt aut frontati Vitruuio id genus lateq. quos Græci diatonos appellat: quia per latitudinē totā porrectū utraq. parietis frontem conficiant. ideoq. nō lateribus dixit sed laterculis ut a frontatis qui lateres quidā magni sunt distingueret. Alioqui uerbū fundamentis hac parte usq. adeo subsultat & officit sensui: ut sine dubio quasi nothum & adulterinū credi possit. Erit uero clausula hæc a capite in hunc modū: Figlinarū opera imbricibus tubulis tegulisq. ad balneas hamatis uel ad testā. coctilibus laterculis frontatisq. aut quæ rota fiunt etiam fidilibus doliis ad uina excogitatis & ad quas. Porro tubulos ad balneas fastitari solitos: cū alii tū Vitruuius. Fistulæ inq. ponantur ad balneas ut quotannis uetigal populo præstet. & Proculus de seruitutibus urbanis in balnearia inq. insula nō licet tubulos habere ad motos ad parietem communem: quia uidelicet per eos flamma torreatur paries: etiam si non legitur eo loco tubulos sed tribulos. item de æopi patina. Sestertia cētum stertisse). Plinius lib. x. Aæopi inq. patina sexcentis sestertiis taxata. itē. Vitellius in principatu suo. cc. sestertiis). Vetus lectio non sestertiis sed talentis: quanq. nō ducētis sed. x. Et hercule si sestertiis. cc. scribat minoris uenisset q̄ æopi quæ sexcentis: ut dixi stertet. Nihil quidem mutō sed locum indicō mutandum & castigatione dignum: aut hic aut libro decimo. Item ex cap. xviii. Amphiothem. Qu. Catuli interfectore). Cum Cicero de oratore secundo libro referat. Qu. Catulum non in-

Mastos mā-
ma

Menas & zenas diminutivis forma pro quibus

colamen fortunam: sed exilium deprecantē: coactum esse ut uita se ipse priuaret. Appianus quoque dicat eum accensis in cubiculo carbonibus ipsum se praefocasse. nō uideo qui Amphion interfecto eius esse poterit. Accedit quod uetus lectio id uerbum non habet. item. Menam & menecratem sexti Pompeii. Appianus libro quinto bellorum ciuiliū nō Menam sed Menodorum & Menecratem liberos eius uocatos scribit. Nihil mirum: & enim Menas & zenas diminutivis forma pro Menodoro & zenodoro apud graecos dicuntur.

Ex libro. xxxvi. Cap. xliii.

Eronibus arena plenis molli puluino sup capita columnarū Exaggerato). Diximus nō be-
 ronibus sed peronibus scribendū. Nunc & illud testamur: non puluino sed cliuo in oibus
 uetustis exemplaribus haberi: quod & rectius ē ppter uerbum exaggerato. Et quia paulo
 post: donec totum inquit in colle federet: quanq̃ ibi commodius fortasse fuerit non in colle sed cubili
 scribere. Vitruu. sa uoce cū Vitruuius secundo libro sapius. tum mox infra Plinius: ea inquit maxima
 moles fuit: nec fedit in cubili. Nam & hoc notatu dignū: errauisse qui uerbū illud in cubili principii fe-
 cere sequentis caesi: hoc modo: in cubili ergo anxio artifice. nam & uetus lectio a nobis est: in qua nec
 uerbū qdem illud ergo habetur sane. Sed & hoc monuero: p̃picuum magis sensum illum fore: si non
 sup sed insuper capita columnarū legatur. quam praepositionem Vitruuius quoque uel saepissime usur-
 pat: cū alibi. tū lib. v. insup eam inquit exaequationē & reliqua. Erit autem intellectus hic: arena saccis
 conuecta excitatum collem fuisse: qui summas columnas non opiret sed medius excederet. Per eum
 cliuum epistylia in altum facile attolli potuisse. tum ab imo exinanitum collem fuisse: quādiu epistyli
 um sederet in columnarū abaco: qui suum erat epistylion cubile. Perones in Vitruuio quoque legi nō me-
 rones credidimus. lib. v. Creta inq̃ meronibus ex ulua palustri factis calcetur: arcae duplices relatis ta-
 bulis & catenis colligatae in eo loco qui finitus erit: cōstituantur. Catege & merones tueri possumus
 quasi partes magnas pilarum specie: cuiusmodi Venetiis plerūq̃ factitari cernimus: quoties uel cister-
 nae fiunt uel canales siccandi sunt: finguntur e creta uel luto globiatq̃ in arcae illas septi modo circū-
 datas impetu conticiuntur. Perones a pera nominantur ut ascopera: quo nomie Aristophanes quoque
 utitur & iulius & Pollux: sicut & facopera. idem auctor ascopitinam & pitinam quasi culeos uiuinos
 intelligit. Item ex capi. xv. Repente circumactis ut confiterant). Scribendum censeo nō ut cō-
 fiterant sed ut contra starent: hoc est ex auersis aduersa fierent: nondū tamē coirent. tres enī species
 theatra illa duo singulis diebus praebant. auersa ante meridiē. aduersa post meridiem eoribat uespe-
 ri. Proinde quod statim consequitur. Discedentibus tabulis). non habent uetusti codices sed loco-
 eius: etiam sedentibus aliq̃. Vitiosum & hoc: sed ex quo fortasse collocari ac redire possit integritas: ut
 non sedentibus neq̃ discedentibus: sed incedentibus. nec aliq̃ sed lignis scribat: ad hunc sensum: scilicet
 nato iam die non circumactis: appē qui iā praecesserat: sed incesu lignorum coisse cornua. Siue igitur
 incedentibus siue accedentibus lignis dicatur: elegāius futurū uidetur: q̃ si discedentibus tabulis. hoc
 est summotis scenis defendere libuerit: praesertim cū uerbum illud tabulis exēplaria nulla praeserant
 in hanc intelligentiā: ingenio meo tantum usus perueni. De cetero consului mechanicos: indicauitq̃
 id primus nobis Romae Basilius ampelinus: deinde iocundus ueronensis sacerdos architecti nobiles.
 Multos eius rei modos fingi posse animo contendunt: sed illū maxime cōcipiunt: ut cardines qui sunt
 gula singuli theatra sustinebant: non cōtinuo sed flexo in ancones duos rigore surgerent. in iis anconi-
 bus theatra altero quasi sederet: altero uersaretur: ita fiebat ut in circumactu non modo nō collide-
 rentur sed uaricantiū anconum opa longissime discederent donec aduersa diductaq̃ confisterēt. De-
 mum uesperī per eosdem fere meatus incedendo cōmitterentur & conuenirēt cornibus. Omnia ue-
 ro haec cuniculis & tectis operibus agebantur: uti ne spectatores miraculum quod sentiebant: uidere
 possent: Atq̃ hoc nō uno tantū die factum sed pluribus repetitum sequentia demonstrat: ubi nouissi-
 mo die fessis iam turbatisq̃ cardinibus unā tantum formam amphitheatri custoditam refert: cū du-
 bus inq̃ per medium scenis athletas edidit: quanq̃ uetus lectio non. Athletas edidit). Sed athleta
 sedit: ut fortasse athlotheta scribendum sit: hoc est certaminū iudex: & quo utitur uerbo Suetonius:
 brabeuta. Quia tamen exhiberi athletas quoque moris fuit: idq̃ a Marci scauri tractū munificētia Va-
 lerius Maximus testatur: mutare nolim. itē. Et quodā in numero deoꝝ immortalium generis hu-
 mani portio). Antiqua lectio. Et quādā munere deoꝝ immortalū & reliqua. Ipse adducor ut putem
 scribi posse p̃terrogationē. Et quae nā munere deoꝝ immortalū generis humani portio: ceu diceret.
 Non illa qdē abiectissima & uilissima: sed benignitate deum clarissima praeciosissimaq̃. Proinde sub-
 dicitur. Quae uilitas inq̃ animarū ista: aut quae querela de cānis: hoc est de frage illa cannensi. Itē ex
 cap. xx. Aedē fortunae quāsciam). Diximus sciam potius q̃ sciam scribendum uideri. Addatur huc
 Plinii octauo libro uerba. Serui inq̃ tulli regis praetexta: qbus signum fortunae ab eo dicatae cooper-
 tum erat durauere usq̃ ad sciani exitū: q̃ fuit sub Tiberio. Itē ex cap. xxiii. Viginosa & ubi falsu-
 go testaceo uitia sublini unilius). Scribendū ex uetustis fere codicibus: uliginosa & ubi falsugo uitiat
 staceo sublini unilius. Item. In gracia tectoriis arenarū quod inducturi sunt). Scribe arenarum nō

Basilius am-
 pelinus locū
 dus ueronen-
 sis architecti
 Romae

Certaminū
 iudex quo

Signū fortu-
 nae a Tullio
 dictum

arenarum. Vitruvius lib. vii. ad uerbum fere. itē. Graciliores uidetur ionicis). Scribe ionicis ut in-
 tium sit sequentis particulæ: hoc modo: ionicis enī capituli crassitudo tertia pars est altitudinis. Vitru-
 vius & antiqua lectio. illud sciendū crassitudinem capituli spirarumq; non ad illum modū accipi quo
 ipsius columnæ: sed crassitudo eorū hæc intelligitur quæ in colūna longitudo diceretur. itē. Septi-
 mæq; partis detrahentibus (summaq; crassitudine). Videtur posse legi: septimam eius partis detrahē-
 tibus summaq; crassitudinis: hoc est octauam partē altitudinis columnarū: crassitudini tributam fuisse:
 hoc modo: ut spiræ ipsæ dimidiū octauæ illius partis in crassitudine paterent. summum autē columnæ
 octaua illa parte non tota sed septima eius partis una minus: crassesceret: quo fiebat ut imo columnæ
 scapo in partes septē diuiso: eaq; sex: summa: ut Vitruuii utar uerbo contracturā pficerent. Quāq; ip-
 se hoc genus moduli minoribus columnis: hoc est iis quæ erant a pedibus. xx. ad. xxx. tradidit conue-
 nire. idē auctor de columnis templi ephesi lib. iiii. Fecerunt inq; primo columnæ crassitudinē octaua
 parte ut haberent speciē excelliorē: basi spiram apposuerūt pro calceo. Itē ex cap. xxv. Fastigiū
 uero seruari in pedes denos & fescūcem). Scribendū est: fastigiū uero seruari in pedes denos: sequun-
 tiam siue sequuncē: hoc sensu: fastigium pauimenti sic atolli oportere ut in singulos denos pedes ha-
 beat sequuncē: hoc est uncia cū dimidia. Est autē sequunx siue quod idē est sequuntia digiti duo. Vi. Sesequunx
 truius lib. vii. Fastigiū inq; habēs in pedes denos: digitos duos. Itē. Vernisq; axibus cōtribulare).
 Scribendū puto quernis. Axes uero sunt aut stipites teretes: aut tabulæ sectiles ut ait Festus: unde coa-
 xatio: id est contabulatio: nā uerbū contribulare pro eo quod est agitare Catonianū est.

Ex libro. xxxvii. Capi. primo.

St & inter auctores catiensem illū cuius partē Scipio & reliqua. Nā & uetus lectio fere hoc modo habet. &
 c. tercatiensem illū: cuius patrē Scipio & reliqua. Nā & uetus lectio fere hoc modo habet. &
 nepos Cornelius: Scipio inquit Lucullo in Hispania legatus apud intercatiam oppidū pro
 uocatorē singulari certamine uicit. Valerius quoq; Maximus lib. iii. Aemilianus inq; Scipio cū i His-
 pania sub Lucullo duce militaret. atq; intercatia præualidū oppidum circūfideretur: primus moenia
 eius cōscendit. Et paulo supra Valerius Coruinus inq; & Scipio aemilianus hi etiā uirō puocatos ho-
 stiū duces iteremerunt. Itē ex cap. ii. Pridie Kalendas octobris die natalis sui). Plinius lib. vii. triū
 phum hunc nō pridie kalendas: sed ad tertii kalendas Octobris duxisse Pompeiū scribit: ut uel ibi pri-
 die uel hic tertio scribendū esse uideat. At nihil mirū sit: quandoq; ut Plutarchus auctor est: triumphū
 pompa in biduū extracta est: ne sic qdem apparatus omnes explicari. itē. Mineræ matris & apol-
 linis). Scribendū martis non matris. Tria enī signa esse dixerat. itē. Anulos transeuntes). Quidā
 addunt coniunctionē: & atq; ita sane habet uetus lectio. ipse nō addiderim: sensus enī alioqui luculen-
 tus & acutus sordesceret atq; retunderet. Est autē talis: amisisse nos rus illud pristinū incessendū castigā-
 diq; in gēmatīs pororiis & alia preciosa suppellectili: luxuriā quando iam transire anulos: hoc est ince-
 dere per gēmas coepimus. Et uiatoria cubicula unionibus cōsternere. Sed & ix. lib. Neq; enī gestare
 iā margaritas inq; nō i calcent: & per uniones etiā ambulent: satis est. Papinius calcabam nec opinus
 opes. Neq; mirum sit anulos eū pro gēmis dixisse quādo sequenti cap. uniones inq; capite circūferun-
 tur: gemmæ digitis. Viatoria cubicula itelligo: uel quasi transitoria & publica: uel quæ uiatores mini-
 strisq; seruabant: uel certe quæ multi secū circumferunt. ppter quod & pocula uiatoria dicunt Plinio.
 horologii genus uiatoria pensilia Vitruuius: quale modo cylindracea specie uiatores frequentant. Nā
 saluatoria cubilia qbus lib. xv. cotonea includi & simulachris noſtrū confici imponi scribit fere ui-
 dentur esse deorū: penatium ædiculæ: quas ælius lāpridius in alexādro lararia appellat: a laribus quos
 matutinis omnibus salutare effet religio: Alexander Cæsar inq; si non cū uxore cubuisset matutinis
 horis in larario suo rem diuinā faciebat in quo diuos principes sed optimos electos & animas sanctio-
 res: inq; & apolloniū. & Christum & Abraham & Orpheum habuisse dicif. Nec multo post alexādrū
 inq; magnū inter diuos & optimos principes in larario maiore consecrauit. item. Caliceq; pota-
 uit). Particula quæ supuacua est. iungendum enim cum superiore colo totum hoc: ut initium sit uer-
 bum: murrino. atq; ita uetus habet omnis lectio. itē. Dū Pompeianis præludit). Scribi potest pop-
 peanus quasi uxoris qdem: sed poppeanis rectius: hoc est ludis. Tacitus lib. xv. Ob puerperium pop-
 peæ templū focunditati extructum ait: & certamen ad exemplum atticæ religionis decretum & lu-
 dū cum circensē apud antium ubi peperisset illa. item de succino. Electrum appellatū quonā sol-
 uocitatus sit electros). Antiqua lectio nō electros sed helios: & ita sane dicif sol ipse a Græcis. De suc-
 cino luciani opus est: quod ηλεκτρον κνυροπος inscribitur. eius mihi fuit alias copia: nunc non est.
 item. Aphricæ lacū sitionem appellatum & cratinam amnem). Vetus lectio constantior: locum
 non lacum: & crathin non cratinam: quasi ab oppido Sicyone in Peloponneso iuxta quod & crathis
 fluius in ægis achaia: ut. xxxi. lib. diximus. Nam & paulo supra lacū cephidā reddi scribit iuxta ma-
 re atlanticū in mauritania: cum tamē hoc ipso nomine celebretur in Boeotia. itē. Penolopas).
 Scribendū penelopas ex Aristotele. Plinio. Aristophane (ut diximus). item. Vocariq; eā cedron

Locus apud
Papinium

Horologia
cylindrica
specie q sunt
Lararia

Crathis flu. i
ægis achaia:

cedri genere syluofam). Vetus lectio: uocariq; eā oferictam cedri genere syluofam. Item de sophocle.
 Principali loco genitus athenis rebus gestis exercitu adiecto). Codices antiq; melius: principe lo-
 co genitus athenis rebus gestis exercitu ducto. Itē ex cap. x. Ciffitis circa copton). Antiqua le-
 ctio nunc cyfopetra: nūc cryptopetra quasi ατρο του κυαι quod est cōcipere: uel ατρο του κυαι πται
 πται quod est occultare itus lapidē. Et paulo mox. Partū qui fentiatur etiam si creditur). Idem
 codices: partū qui fentiatur etiā strepitu. Simile huic Plinius hoc capite tē gasidama: Hæc quoq; inq;
 gemma concipe dicitur & partum fateri cōcuffa. Itē. Strictæ conchas modo). Vetus qdem lectio
 non strictæ sed Ereatus: seu gemmæ nomē sit alterq;. Sed fortasse melius est ut legamus striata. & enī
 striatæ esse conchas fere nō Plinius modo ipse libro nono dixit: sed & scimus omnes.

Striatæ sunt
conchæ

Hermolai Barbari: In Pomponium Melam ad Alexandrum Sextum Pont. Maximum. Præfatio.

Cum Pomponii Melæ conterranei tui Princeps Maxime: libellū aureū: cuius lectio
 (ut nosti) ad hunc diē: usq; adeo mendosa ferebatur: ut nec agnoscere auctore suum
 posset: nec agnoscere. Trecenta in eo: quæ manabāt ulcera: uel cicatrice: uel splenio cōre-
 ximus: illud omnino paucissimis demptis assequuti: ut se maiestati tuæ nō barbara &
 Hispaniensi facies: sed latina & Hispana: representare possit. Hoc ipsum in Seneca &
 Quintiliano & Columella præstitimus qdē locis aliquot per transitum: & inter cæ-
 teros. Verum de iis quoq; plura mihi differendum foret secretius: opere dicato: ne inter hæc quasi tur-
 bam emendationū luculentissima tuorum (ut ita dicam) municipum atq; ciuium monumenta: negli-
 gentius haberi uideretur: Sed auocant nos maiora quædā studia: urgemusq; nostrum illud uetus: om-
 nes Aristotelis libros in latinum uertendi exponendiq; ppositum. Quod si ad exitum perduxero (nā
 bona eius pars iam pridem peracta est) nō dubito futurum: quin de reliquo in litteris labore gratia mi-
 hi fiat. Nam Dioscorides cum nostro corollario propediem exiturus est.

Hermolai Barbari Castigationes in Melam Pomponium.

Ex libro primo. Ex summa Asiæ descriptione.

Riande deinde aria & cedrosi). Scribendū ariane deinde aria & gedrosi ex Stra-
 bone. Plinio. Stephano: cuius illa quoq; uerba sunt: Quoties inq; per. c. scriptū est ce-
 drosi: mendosus codex est. Et infra. Candari & pariani). Herodotus paricani. Et
 infra. Dache). Scribo dahæ. Plinius & Silius. & paulo post. Antioche georgii).
 Arbitror scribendū uel eniochoe georgi ex Strabone. Ptolomæo Plinio: uel antaci
 ab amne dicti: uel acheri iisdē ere auctoribus: uel axiacæ georgi. Pōponius secūdo libro: Colunt inquit
 georgi exercentq; agros. Axiacæ furari qd sit ignorant: & ita fluuii nomen habet Plinio Ptolomæo
 cæteris. Nec multo infra. Cappadoes græci). Legendū non græci sed gallogræci: hoc est galatæ.
 Ex particulari Africæ descriptione.

Gallogræci
i. galatæ

Nomina flu-
minū etiam
neutro gene-
re inueniunt

Mulucha). Scribendum mulucha. Nam Strabo uocat eum molochath. Plinius tamen & Salustius
 mulucha. phocas grammaticus: Neutro iquit genere barbara duo lecta sunt apud Salustium nomina
 fluminum: hoc mulucha & hoc tunia: qui amnis est citerioris Hispaniæ. De quo plura in Plinio. Et in-
 fra. Tum uada fluuius). Scribendum iunctim tamuada siue tamuda fluuius ex Plinio. Et infra.
 Fluminis amplacis). Scribendum fluminis amplagæ. & infra. Cyrtha procul a Mari nūc fucia
 nox). Plinius & Appianus sittianox. Et infra. Iola ad mare). Scribendū iol ad mare Plinius Ptol-
 omæusq; itē. Cartinna). Plinius carcēna. Ptolomæus tamē & Antoninus cartēna. itē. Arfinna).
 Plinius & Ptolomæus & Antoninus arfenaria. Et infra. Ab hippone diarico). Scribendū ab hippone
 diarrhyto. Duplex. n. hippo: regius & diarrhytus ex Plinio. Antonino cæteris. Et infra. Abromach
 te phyre neapolis). Scribendū abrotonū taphræ neapolis. ex Plinio. Strabone cæteris & infra. Oza
 oppidū). Scribo oea oppidū ex Plinio qnto libro. Et paulo post. Phiconta). Scribendum phycun-
 ta ex Plinio. Strabone Ptolomæo. itē. Fons quē solis appellant). De hoc in Plinio plūscula notau-
 mus lib. v. quoniam duos fontes pro uno Pomponius accepisse uidebatur. Meminit & libro ultimo
 Lucretius.

Ex particulari Asiæ descriptione.

Alterā ex parte astabores alterā astape). Scribendū astaboras & astapus ex Plinio. Strabone. cæte-
 ris. Paulo post. Talenio alterā insulam. Amplexus usq; ad elephantilem). Scribendum tachempho
 & elephantidem: ex Herodoto. Strabone Plinio. Et infra. Ad deltam & admelin). Scribendū ad del-
 ta & ad metilin: ex Plinio ac stephano: qui ait urbē metilin alexandria non procul esse bechin modo
 nominatā: id est. Bwyx p undē metilites nomos. Et infra. Plammetiæ opus labyrinthus). Scribo plam-
 metichi non plammetiæ ex Plinio. Strabone Diodoro. Herodoto. Et infra. Pathameticū). Strabo

pathniticum ex Ptolomæo. Et infra. Catapiscum). Ptolomæus & Strabo taniticū. Plutarchus taniticum. Plinius tanicum ab urbe Tani.

Ex Syria.

Babylonia & iudæa & colophone). Scribendum puto non colophone sed sophene. de qua multis locis in Plinio differui.

Ex Phoenice.

Duo sunt oppida bubos & bactros). Scribendū byblos & botrys ex Strabone. Plinio. Ptolomæo. & infra. Tum Smyrna castellum). Lego simyra nō simyra ex Ephoro. Strabone. Ptolomæo. & infra. Seleucia hyppatos Berytos Laodicea arosos). Legendū fortasse non hyppatos sed paltos: nec arosos sed arados ex Strabone. Ptolomæo. Plinio. Est autē aradus insula quidem: sed propinqua continenti qua suum est oppidum antaradus. & infra. Mariandros). Scribendum myriandros.

Aradus

Ex Cilicia.

Amynodes pmonitorium inter pyramum Cydnumq; fluuios). Quid si non amynodes sed amynoides: hoc est ἀμυνώδης quasi ad montis amani similitudinē. ut enim amani portæ sinu iussico uocantur: ita portæ Ciliciæ inter pyramū atq; cydnum auctore Plinio. Et infra. Pyramus iussico prior malosen præterfluit). Scribendū nō malosen: sed mallon ex Plinio. Ptolomæo. Strabone. Callimacho. Mallos inq; urbs Ciliciæ a mallo conditore dicta. & infra. Cetandaris. Ptolomæus celēderis hoc ipso tractu.

Mallos

Ex Pamphilia.

Asperidos quam argiui cōdiderant). Scribe aspendes ex Hellanico. Theopompo. Plinio. cæteris. ab aspendo conditore. & infra. Fluuius carathes). Scribe fluuius cataractes. sequitur enim: quia se præcipitat. idem Strabo. idem Plinius. & infra. Propanisus. Scribe paropamisus.

Ex Caria.

Pedalion & citria). Plinius Cyria non citria. Ptolomæus caria. Stephanus crya quod & uero ppius ut in Plinio disputatū est. Item. Secundum Galbiam amnem caunus). Ptolomæus: secundum calbin inquit amnem Caunus oppidum. Plinius & idem amnem quēdam propinquum facit cauno: ubi nos ex alexandro ninum scribi posse diximus: quia tamē Liuii. xxxiii. libro uerba sunt hæc. Deditis inquit Tabis urbe tertia die ad chaum fluuium uentum est: inde erizam primo impetu captam post ad Tabasion castellum imminens flumini indo cui fecerat nomen: indus inquit ab elephāto deiectus. & reliqua. Suspendendum arbitror iudicium. De tabis in caria & lydia & alibi. Stephanus. A tabis proprie tabenia: a tabasis tabaseni. de qbus libro Plinii quinto plura. Item. Schenus ambithylam bubeus Cinothum). Scribendū bubeus siue bubasius ex Plinio qui tamen non cinotum nec hylam sed hydram & acanatum siue acanthum uocat eas ut diximus. Item. Cydus in cornu peninsulæ iterq; eam & tetraticū sinū in Recesu posita eutiana). Lego gnidus nō cydus. itē ceramici nō tetraticū. itē euthanæ nō eutiana: ex Plinio. Strabone. Stephano. Ceramus oppidū in Caria. oppidū & euthanæ. hoc est εὐθανία quia euthenæ: quos & euthenæenses & euthenitas quoq; noiant indigenæ. & infra.

Urbes myridos aruāda Neapolis sinus iasus & basilicus in iasio est barilos). Scribendū urbes minidus aryāda siue caryanda neapolis sinus iasus & basilicus i iasio est bargylos ex Plinio. Strabone. Ptolomæo. de bargylis & Cicero in epistolis.

De bargylis
Cicero i epi-
stolis

Ex ionia.

Oraculū apollinis dictum olim bramatiz nunc didymi). Scribendum non bramatiz sed branchidæ. Plinius. Oraculū inquit branchidarum nunc didymæi apollinis. Sed & xxxiii. lib. Canachus inquit fecit apollinem nudum qui phileus cognominatur in didymæo. Branchidarum originem Strabo & alii frequentes afferunt. Et infra. A fugitiuis ut aiūt cōdita). Nomē famæ annuit). Phygeta). Scribendum phygela: Strabo Pliniusq; a qua phygelites uini genus. Dioscoridi. Galeno. cæteris. item.

Lybedos). Scribe lebedos iisdē auctoribus. Item. Victores Thebanorum Ephygonas). Lego epigonos: id est posteros. Eusebius in chronici. interfectorum inq; posteri: qui uocabantur epigoni aduersus thebas bellum mouerunt.

Ex Aeolide ac Troade ac Bithynia.

Zimon nominauit). Scribo cymen ex Plinio. Strabone. cæteris. a cyme amazonū duce. Itē. In pmonitorio est Cyrra oppidum). Lego canna oppidum iisdē auctoribus. Item. Cressam). Scribo ereffam: unde Plinio Ereffus hac ipsa parte. Item. Gargata & Affona ætholorum). Scribo affon nō affona. De affo Plinius. Strabo. Ptolomæus: omnes. Item. Plagea & cylace. (Vetus lectio & Plinius & Herodotus placia & scylace: quā Valerius Flaccus scylacæum. Itē. Flumen rhyndacē). Scribe rhyndacū iisdē auctoribus. De iis anguib; ad rhyndacum tum alii: tum Plinius. Item. Dasilos & quam Colophonii Collocauerunt myrela). Scribendum myrlea. item dasylios non dasilos. Plinius. Strabo cæteri. Item. Chion amplectitur). Scribendū sine. h. cion iisdē testibus. Item. Tēpli numen iupiter conditore iaso). Scribendū arbitror iasone. Nota coniecturæ huius ratio ex illa peregrinatione minvarum.

Ex Paphlagonia & Chalybū terris.

Thios Oppidū Milefiog;). Scribendū sine. h. thios ex Strabone. Plinio. Ptolomæo. Stephano: ut alibi notauimus. Itē. Cromnos & a Cythiforo phryxi filio posita Cythoros). Plinius. Strabo. Valerius Flaccus & cæteri nō crōnos sed cromna: unde sua ueneris origo. Erat & in Pelopōnēso cromna:

Cythiforus
phryxi filius

Cimolis

Ceræus &
Trapezus
Sipus
Hydrus

ut ait Pansanias: a Cromno Lycaonis filio nomē habens: quā ut inqt Stephanus: & uirili & feminino genere: item plurali & singulari quoq; numero pnuntiabant. idem auctor cytorum urbem a Cytoro phryxi filio nuncupatam non a cythiōro tradit. & infra statim. Cynobus & Colliris). Scribendū cimolis accolif: ex Plinio. Strabone. Ptolomæo. Itē. Mossyni turres Ligneas subeūt. Valerius Flac-
cus & Appollonius poetæ nō mossyni sed mossynoeci: hoc est turricolæ. idē Strabo. idē cæteri. Et in-
fra. Vrbes ceræ sunt & Trapezos). Scribi potest urbes ceræus & trapezus ex Plinio. Strabōe. cæ-
teris: aut urbes ceræ sunt & trapezus: aut certe: urbes ceræ sunt & trapezus: ut enī sipus & hydrus
etiā sipuntum & hydruntū: ita ceræus etiam ceræ sunt uoces. De sipunto Plinius & infra Pomponius.
Ex Colchide usq; in finem primi libri.

Corasici). Scribendū coraxici a monte dictis: cui nomen corax est auctore Ptolomæo: siue a popu-
lis coraxis paulo mox dicendis. Et infra. Menanctea). Scribo melanchlæni ab atris quibus utuntur
appellati uetibus: ex Strabone. Plinio & infra Pomponio. Item. Cleptitophagi). Scribendū phthi-
rophagi ex Plinio. Strabone. cæteris: ita dicti q; in forde & squallore degant. Et infra. Coracandā
penē isulam reddit). Strabo & Ptolomæus corocondama. Et infra. Quattuor Vrbes ibi sunt Her-
monos saccephoe spāna corea & in ipso ore cimmeriū). Quattuor pollicetur urbes & quinq; nume-
merantur: pinde castiganda lectio est ad hūc modū: Quattuor urbes ibi sunt hermonassa cepoe pha-
nagoria & i ipso ore cimmeriū: ex Plinio. Strabone. Ptolomæo. Et infra. Proximi xamathæ). Scri-
bendū iaxamathæ. Et infra. Ginecocratum onoe). Scribendū gynæcocratum enoe: hoc est a femi-
nis possessi uictiq; de his & lib. vi. diximus in Plinio.

Ex libro secundo in europa scythia.

Essedones

Endones Vsq; ad meotida). Scribendū puto essedones. Plinius libro quarto: a buce
inqt sup meotin fauromatæ & essedones. Et paulo infra. Eutes Amnis. (Scribendū
buces siue buges: q; græce byges appellat & stagnum & fluuius. Et infra. Maxobitæ).
Scribendum hamaxobitæ siue hamaxobii: q; pro sedibus inquit plaustra habēt quæ
græci hamaxas uocant. Plinius. Strabo. Ptolomæus. Et infra. In paludē Vergentia
sarcagæ Tenent). Scribi potest sarchæ: ut paulo post littora inqt quæ sarchæ & tau-
rici tenent. De iis lib. iiii. Plinius latissime. Et infra. Parthenion alteq; oppidū adiacet Cerone). Scri-
bendū non cerone sed cherronefos. ex Ptolomæo. Strabone. Plinio: qui sic ait. ab heraclea iquit cher-
ronefos partheniū. pmonoriū. erit ergo sensus Pōponii. duo ibi esse pmonoria alteq; criu metopon.
alteq; parthenion: cui oppidū adiacet cherronefos. Et infra. Quod inter paludē & fluuium est Chate-
re notatur). Scribendū nō chateræ sed taphræ: Plinius. Strabo. Ptolomæus. Florus: etiā si capræ i eo
scriptū est. Et infra. Carcyne: quā duo flumina Gerros & hypacares Attingunt). Scribendū carcine
per. i. Itē hypacris nō hypacares. Herodotus: sextū inquit flumen est hypacris e lacu profluens: qui
per nomadas iuxta carcinen in mare euoluī. Ptolomæus uidet pagyrin urbem & pagyritas populos
haud longe a carcina posuisse: quasi nō modo hypacris: sed etiā pagyris hic fluuius dici possit. Plini-
us libro quarto: sinus inquit carcinites appellat flumen pacyris: ubi nos q; placiris legebatur correxi-
mus hypacris ex Herodoto: quod magis pbamus: uel pagyris ex Ptolomæo. Et infra. Gerros iter
Basiridas). Lego basiridas ex Plinio. Strabone. cæteris ac ipso infra Pomponio. Basiridis iquit ab her-
cule & echidna generis principia sunt mores regū. Et infra. Asiacæ fluuius & asiace populi). Scri-
bendū p. x. axiaces & axiace est aut fluuius is inter amnes tyram & borusthenen: Ptolomæus auctor.
Itē. Binisq; oculis: qui plurimos retulere ppotatis interlocantis). Scribendū fortasse interlocan-
tur nō interlocantis: hoc est interioris uel mediū honoris & dignationis causa ponunt: ut illud Ouidia
nū in Fastis: & medius iuuenū non indignantibus ipsis ibat & interior si comes unus erat: ut sequat:
is inquit honos præcipuus est. syllaba enī is cū uerbo illo iuncta conturbabat intellectū. Est aut Pōpo-
niana multis locis acclamatio hæc: ut in eo de hyperboreis. Semet iquit ipsi in pelagus ex certa rupe
præcipiti dant: id eis exitum est.

Locus i Ouidio in Fastis

Ex Thracia.

Harmona & rhodopen). Scribo hæmon & Rhodopen. Itē. Malefis deducta Galatis). Scribē-
dū a Milefiis deducta calatis ex Plinio. Strabone Ptolomæo. Quod aut quarto Plinii libro diximus
Megarensium coloniam ab Ouidio significari potuisse calatin illo uerū. Et quos aleathoæ memo-
rant a moenibus ortos. Reuocamus in dubiū: quando Pomponius Milefiorum coloniam fuisse cala-
tin hac parte scribat. Itē. Pistris pmonoriū). Scribendum tistris ex Ptolomæo. Et infra. Ob-
dessos. Et paulo post. Apollonophania). Scribendū odeffos & apollonia. & paulo post. Thimnā).
Scribendū thynnā. ex Plinio. Ptolomæo cæteris. Et paulo post. Helinidefon & philas). Ptolomæus
Halmideffon & philiam. potest & salmydeffos ut diximus ex Strabone. Stephanus phileas inquit xopt
cy & xoptis: unde q; ἄσαρτος. aliqui philā inqt scribūt nōnulli phineā. Itē. Selimbria perinthos
bithynis amnes: qui interfliunt Erginus & Tiras). Scribendū. selymbria perinthus bathynis amnes
q; qui iterfluit erginus & Atyras. Vtiq; si Ptolomæū sequmur dicet: Bathynæ iqt amnis hostia. Aty-
ras amnis hostia. Oppidū Selymbria & perinthus: quæ ordinē fere seruat & Plinius. Amnē uero ergini

notus mentione facit Plinius huc intelligi nec ne: qui a Ptolomæo arzos appellat oppido cognominis & uicinus atyræ: nō statuo. Nam & bathynias Plinio Ptolomæoq; fluuius est: oppidū Pōponio: bathy nis appellatū. De perintho autē in Plinio dictū nobis est uideri significasse hāc ovidiū illo uersū: inde le Syllabaq; quoq; ipsa ægre id patif. Proinde fieri pōt ut zerynthia scribendū fuerit: hoc ē Thracica. Lycophron zerynthū in ea regione collocat sacra hecata. Nicāder quoq; in theriacis zerynthiū uocauit antrum ppe zonē ut dicemus. Erat & in Samothrace insula zerynthiū: unde nomē regioni (ut fit). To ti ex parte. Et infra. Bisaltes famioz & ingens aliquādo Gypsella post Lacus quē Græci maōthios Errata quatuor). Scribendū bisanthe Samioz & ingens aliquādo cypsella. post locus quē grai macro tichos: id est longum murū: ex plinio Strabone. Ptolomæo: Stephano. Et infra. Augustias ischnon Scribendū isthmon iisdem auctoribus. Item. Portus sceolos). Scribendū coelos. Plinius: petenti iqt melanē sinū portus coelos. Itē. Cynosenia). Scribendū cynos fema: id est Hecubæ tumulus: Strabo Plinius: ceteri. & infra. Præuectisq; in assusiācū sinu intrādus). Scribo: Præuectisq; mastusiam tū si nus intrādus: hoc est: is qui melas dicit. id & sequētia & Ptolomæus docebunt. Sed & Plinius atq; Stra bo. De mastusia. Pōponius quoq; nō multo supra. Itē. Alopoconesum). Scribe alopeconesum: ideo uocata q; qui condidere ut ait Stephanus responsum acceperat: ubi uulpis uidissent catulos: ibi sedem capefferent: qd & factū est. Hæc iqt urbs ad hellepōti cherronesum posita etiā caleros pducta media uocabat de regis momine. Itē. Promontoriū seriphū). Scribi pōt serium ut in Plinio mōstrauimus aut zerynthium ex Lycophrone ac Nicandro qui pximū zonæ antrū hecatae dicatū ita noiauit. Item. Philippia). Scribendū philippi: ut faciat philippoz ex Plinio Ptolomæo ceteris: a philippo rege Macedonū: qui eis cōtra infensos Thraces opem tulerat crenides ante nominata: unde Adrastus Ari stotelis discipulus. Erant & i Thessalia philippi: quondā. Thebe dicti ait Stephanus. sed & i Thesprotia philippi nominant: qui & Gomphi sunt: a philippis philippēses siue ut polybius philippeni deriuant: Ex eadem Thracia: item Macedonia.

Bisanthe

Cynos fema
qui

Turris Calamea). Fortasse calarnæa. fuit enim ut ait Stephanus oppidū Macedoniae Calarna. Item Acanthos & echima). De achanto cōstat ex Plinio Ptolomæo ceteris. Echima ubi sit nō cōstat. p inde nō chimia sed oesyma fortasse legeris ut in thracia exposui ex Homero & aliis frequentibus. Et in fra. Mendenone quæ referēde). Scribendū mendæ scioneq; referendæ. Menden Erethrii cōdide re: scionē Achii. auctor Stephanus & hic Pomponius. Et infra. Toronē & miscella). Diximus in Plinio phycellam scribendū uideri posse. Ptolomæū & alios sequuti. Et infra. Canastreo pmonitorio sena pxima est). Scribendū nō sena sed scione. Plinius: post scionem iqt pmonitoriū. Canastreu. Item. Nigibernacusa in medio qua terra dat Gremium). Scribo mecyberneus autē: id est sinus i medio & cetera. Itē. Axis per Macedonas Etiam per Thessalos penitus excurrit). Scribo nō penitus sed pe neus ex Strabone Ptolomæo ceteris. Itē. Cinda aloros). Lego cydna ex Theagene: qui & pydnam uocari eam tradit auctore Stephano atq; ita fere dicit Plinio ceteris: ut in historia naturali uolumi nis secundi calce monuimus. posset quis hoc loco & cinna legere. Stephanus: Cinna iqt Heracleæ ma cedonū ppingua est ab amazone uocata siue a Cinno Coei fratre sed prior lectio cōmodior. Itē. Ica ris apeno isepida). Scribendū arbitror derris a peneo sepias. De ipsa derri Plinius: Ptolomæus: Step ha nus ppe cydnam siue quod idē est pydnam. De sepiade post peneum amnem sita iidem auctores. Itē. Calcatum Grato herculi solum). Scribe graio non grato. multi enim Hercules fuere. Cicero. Dio dorus. Plinius. Itē. Liberta Carminūq; Fontes). Legendū libethra unde libethrides camoenæ. Ex Gracia Macedoniaq; ac Thessalia Boeotia Phocidæ & Attica.

Scione
Mecyberne
us quare

Derris ppe
cydnam

Quattuor. M. p. pateat). Et hic & infra nō quattuor sed quinq; M. p. auctores: alii angustias eas in pe loponēso faciunt. Item. Antronia). Scribendum antronia siue. h. Vrbis autem hæc & antron uocat zenodorus uero anchialum antronem appellauit. Vtunque propter specus frequentes antronia est dicta: unde prouerbiū quoque natum. Afinus antronius: auctore Stephano. Item. Cinos & calio ros). Scribendum cynos & calliaros ex Homero Strabone. Plinio. Item. Perophistenia). Legen dum pphosis & tenia. De pphoside unde aglaus ille pphosidius auctores oēs. De tenia Cicero i episto lis ad atticum. Item. Balon & pteleon & ethnon). Scribendū boion & pteleon & chinon ut libro Plinii quarto euidentissime ostendimus. Item. Oroes carphanemides). Scribendū arbitror opoes scarpia enemides ex Plinio. Strabone. Ptolomæo. Est autem opoes: id est οροες eadē quæ & opus opontis κατὰ κράτος dicitur. Erat & in Achaia opoes altera & in Elide item altera: Stephanus. Et in fra. Rhamnis). Scribe Rhamnus. Item. Phoricos brauronia). Scribendū thoricos: brauron ion ex Strabone. Plinio: qui de thorico in metallicis habet mentionem. Erat uero thoricus acamantidis cu ria plebecula. Hecataeus urbem eam fuisse tradit in Attica a qua thoricū thoricensesq; dicantur. nam thoracenses alia plebs erat ex antiochide curia quam thoras uocabant. Ex peloponēso Locridēq;

Opoes
Rhamnus

Cenchrea Oppidum cenchrea. Scribendum cenchrea: auctor Strabo. Plinius ceteri. Itē. Taraxos. Scribendum araxos ex Strabone. Ptolomæo. Plinio & infra Pomponio. Item nō. Achritas nec ichitis. Sed acritas & ichitis de quo thucydides & ceteri. itē paulo post. Sardonicus & sphenitas: nec mul-
Cænæ urbs to post. Thelonates). Scribendum farronicus & sphenitas & chelonatas. De sphenita fuit quādo cæ-
ad tenarum nitam legi posse: credidi: ut illo loco Plinii: portus igit cænitas & farronicus: quoniam cænæ urbs Pro-
montem lomæo Paulanæq; ad tænarū montem erat. Quia uero nō inter scyllæum & isthmum sunt cænæ: sed
Scyileum mediis argolico & laconico sinibus ad tænarum & omnino procul a farranico. Vertimus fere senten-
tiam & sphenitem potius q̄ cænitem & hic & in Plinio defendimus. Est autem scyllæum ubi hermio-
ne. auctor Strabo. Habetur uero & portus sphenus. sed in attica ut constat: iisdem auctoribus Pto-
mæo ac Stephano. item. Oliros & scion). Scribe olyros siue oluros & sicyon: omnibus qui unq̄ de
hoc scripserunt testantibus. Item. In aduersis Pagecreusis). Distinguendū ut duo sunt pagæ & creu-
Pagæ pagæ sis. Plinius. Megara inquit e regione pagarum. De creusi auctor idem & ceteri gregatim omnes: iuxta
ram scribentibus: ut aliubi notauimus. De Italia.
Carni & Ve- Cauni & ueneti colunt). Scribendum carni & ueneti colunt. Item. Picentes ferentani). Scriben-
neti dum frentani: nam ferentani a Ferento fabinorum siue samnitum oppido. sunt & Ferentini ferentina-
tesq; illi etruſie populi. Ferentinates uero Latini ut in Plinio declaratū est. Item. Clierna cypria). Scri-
Sipus a Dio- bendum clierna cupra ex Plinio ceterisq;. Simponium uelut grai dixere sipyllum). Scribo si pun-
m. de cōditū tum uel ut grai dixere sipys. Strabo sipuntum inquit siue quod idem est sipus a Diomede conditum:
Lusipia etiam uidetur nominatum inquit ante a Græcis sipys a sepſiarum prouentu. Dicitur ergo & sipuntū ut Pli-
hydruntum nius: & sipus sipuntis ut fere modo Græci: & sipys sipuntis ut antiqui itē. Post bariū & gnaria).
dicuntur Scribo post bariū egnaria. Ptolomæus Strabo Plinius. Item. Lupe hydrus). Strabo lupiæ: in q̄bus
dam plinianis codicibus & Ptolomæo lusipia. etiam hydruntum dicit. quemadmodum & sipus sipun-
tum & cerasus cerasuntum ut diximus in colchide. Item. Carcinus scyllaceum mistra). Scribendū
arbitror aut coccinthus non carcinus ex polybio. Antonio. Plinio. ut in locris italiæ disserui. aut caci-
num a cæcino Locrorum amne: de quo paulanias & thucydides. Philistus quoq; cæcinum italiæ red-
dit oppidum nō longe a siciliæ traiectu. Mistras uero Plinius mistiam scribit: ut in alterutro sit erratū.
Lucania sam- Stephanus n. ystiam urbē samnitum cōmemorat. Lucani uero a samnitibus orti iudicant auctore Pli-
nibus orti nio. Item. Conſentia Pauloniam). Scribo caulonem siue cauloniam ex Plinio. Strabone ceteris. itē.
judicantur Colonia regia thegium). Scribo. columna non colonia. Græci enim uocant locum eum stylidiad
ex Strabone Antoninoq; probauimus in Plinio. Item. Taurinum & metaurum). Legebatur in Plinio
terentum hoc loco non taurinum: nos Ptolomæum & alios auctores secuti taurinam scribimus. itē.
Latus alterq; maticana ionū iubon & emica). Erratum quadruplex ex Plinio. Strabone. Ptolomæo
quos secutus ita lego. Latus alterq; terina hippo nunc uibon temefa. De terina hoc situ unde terinus
Ligea una sy- ait uocata. Lycophroni est insula hoc nomē uni syrenum ligeæ dictæ sacra. De hipponē iisdē auctores
renu uibon Plinius hippo qd̄ nunc uibonem ualentia appellamus eiechis ut Strabo igit brutius mutato a Romanis
nūc ualentia uocabulo. De temefa quam Græci templam uocant metallis inclita clarus est q̄ ut astipulatorq; egeat
Buxentium fide. itē. Clamptia blonda buxentium). Plinius & ceteri buxentum non buxentiū qd̄ Græci uocāt
græci pyxun pyxunta. itē non blonda sed blanda: in quo tamen estimatiōi locus esto itē. Silerus amnis). Alii scri-
ta uocant ptiores modo filarus: modo filaris. itē. Grabus cecofa). Scribendū grauisse cossa ex Plinio. Ptolomæo
ceteris. itē. Paulon & uariū flumina). Plinius padon non paulō: ut sit padon padonis aut certe paulō
Varus amnis paulonis: omnino alius a padō: quādoq; dem Pomponius hoc loco Varum amnem padone aut si quis
ita malit: paulone dicit esse notioem. Ex Narbonensi.
Vasco uocontiorum). Scribe uasio non uasco. unde uasionenses ex fidonio apollinari multis locis
præter ea quæ in pliniana eiusdem partis castigatōe diximus. itē. Auenio canarum). Scribo caua-
rum ex Plinio & infra Pomponio. itē. Sectanorum arelate). Scribo sextanorum arelate. itē. Blite-
Narbo Mar- ra). Strabo quoq; blitera: sed Plinius. Stephanus & Antoninus beterra. Item. Sedanteſtatonis). Di-
nus decuma- ſtinguendum sed ante stat omnis hoc est Martius narbo. Plinius narbo inquit martius decumanorū
noq; colonia Quod autem sequitur atacinorum ab Atace fluuiō id nomē: quod & Pomponio porphyrio
ni dictum est ut quidam atacinorum Romæ hinc nominatos arbitrentur: ut alibi notabimus. itē. Op-
pidum detiacum). Lego deceatum ex polybio. Strabone. Plinio. Item. Antipolis deinde forū iulii
Oſtuanorum colonia tunc post antipolim & oiliam). Lego antipolis deinde forū iulii oſtuanorū
colonia tū athenopolis & oilia. ex Plinio fere ad uerbū De antipoli uero & foro iulii & oilia Ptolō-
us quoq; de athenopolis & ceteris. Plinius. itē. Lauriō & citaris tenet & iacidō). Scribo glanō & cithari-
ſtes & halycido. de glano & p̄mōtorio citharista. Antōinus. Plinius. De halycidibus Strabo. id ēt uerbū
linas significat ad campū inq̄ lapideū uocatū ἐν μέσοις ὑδατῶν καὶ ἀλκυιδέσιν οὐρὶς ὑατταὶ καὶ ἀλῶ

fortasseq; locum eum aut simili natura praeditum significat quē Antoninus falsulas appellat. lxxiii. mi-
libus país a pyrenais. Item. Lapidum ut uocant in quo herculem contra albiana). Scribendum al-
biona. Item. Mesua collis incinctus mari). Nihil muto: sed Ptolomæus (egium montem siue setium
uocasse hunc uidetur. Strabo figium cōtra insulam blaiconem. Ptolomæus agatham enim obiectam
facit: non blaiconem paulo remotiorem. Hic autem mons pullerius appellatur hodie: ut fere credi ui-
deo. Item. Araulus iuxta acatam). Strabo arauris siue rauraris iuxta agatham. Ptolomæus autem
arauris iuxta agathopolin. Differt autem omnino arauris ab ararieadem prouincia ut constat.
Item. Ora sardonum). Plinius sardonum. Item. Vicus eliberre). Græci fere scribunt iliberris ut
Ptolomæus. nam & Strabo iliberris ποταμοσσι λιβερρις πολυεχων ομαρρυμω). Nos eliberri
& iliberri. quidam illiberis & illiberi. sed prior scriptura melior. Fuit & in Betica oppidum hoc nomi-
ne: quod nunc opulentissimum est & Granatam uocari: quemadmodum & regionem ipsam putant:
cum aliis argumentis: tum illo maxime q; eius urbis porta una in hodiernum quoq; diem eliberis ap-
pellatus. id maxime compertum hoc anno est: cum ea ciuitas in potestatem Hispaniæ principum con-
cessit: Mauritanis: qui. dccc. fere annos occupauerant: obfisione longa in deditionem compulsi.

Ex Hispania.

Aceruaria proxima est rupes). Distingendum: a ceruaria: hoc est post ceruariam: de qua paulo an-
te dictum fuerat in Narbonensi: Ceruaria inquit locus finis Galliae. item. Blandeluro). Scribendū
blanda illuro: siue blanda eluro. De hoc & iiii. Plinii uolumine. Item. Rubrica: tum in barchinonis
litore). Scribo rubricatum. ita enim uocatur amnis Plinio Ptolomæoq; unde rubricata oppidum. itē
Tholobin). Ptolomæus telobin. Item. Taraxo). Scribe taraco: unde nomen prouinciæ: Hanc in-

quit urbem duo attingunt amnes. Tulsis exiguus desuper: & Hiberus ingens deorsum. item. Sup-
pronensis dicitur). Scribe sucronensis a Sucone fluuio: ex Strabone. Plinio Ptolomæo & infra statim
Pomponio. item. Duriam). Notauimus in Plinio turia legi posse ex Salustio Phocæq; aliis gram-
maticis: eo relegamus noscentem hæc. Item. Extra aderas uelox menobia). Scribédum extra abde-
ra. uel: hexi: menoba. Est autem sensus: extra finem uirgitanum haberi hæc oppida ex Plinio Strabōe
Ptolomæo. Antonino. Fuit quando uerbum extra castigandum putauerim pro hexi. Est autem hexi
quod & sex & fexi dicitur. unde falsamēta fexitana Plinio. Straboni. Athenæo. Sed melius est ut inter
menobam & abderam collocemus ex Ptolomæo: Plinius tamē duo fexi facit inter quæ sit abdera. itē.

Malachis: al: dubal accipiro). Scribendū Malaca salduba lacipponi: idem fere auctoribus itē. Tar-
theia). Scribendum Carteia. Item. Tarteios non tarthesos ex Strabone. Ptolomæo. Plinio. nam tarte-
ros ipsæ gades aliquando uocabantur: Plinius & Strabo. Item. Vnde nos sumus cingenterarum
melliana). Scribendum mellaria. Verbum autem cingēteratum arbitror corruptum pro eo uel simili
quod est: cingente fretu: uel attingens fretum. Plinius. Oppida inquit bello mellaria fretum ex atlanti-
co mari carteia. Strabo: Egredientibus inquit fretum post calpem mellaria est.

Ex insulis Ponti & Asiæ minoris.

Lauce borysthenis ostio). Scribendum leuce. auctores omnes. Item. Non longe acolitaria). Scri-
bendum non longe accolitur aria. Nomen id habet a Marte cui sacra est inquit. Hæc & areos nefos:
id est martia insula uocatur Stephano. Plinius libro sexto Contra pharnaceam inquit chalcēritis: quā
Græci ariam dixerunt Martiq; sacram: & in ea uolucres pugnasse. Quod quidem & Apollonius poe-
ta secundo libro cecinit αριαν αε uocans eam insulam. Item. Cymas mariandynorum finibus).
Scribendum nō cymas: sed thynnias ex Strabone. Ptolomæo. Plinio libri quinti fine. Item. Antissa
pyra. cresos. ciraua). Scribo antissa pyrrha ereffos: ex Strabone. Ptolomæo. Plinio. De ciraua: & si con-
stat mendosam esse dictionem: quemadmodum tamen restituenda sit non plane cōstat. Plinius in les-
bo nouem tradit urbes: quarum nulla huic nomini. respondet. illud mirari subit: quare Plinius libro
quinto haustam a mari pyrrham in Lesbō scribat: & paulo tamen post superesse dicat pyrrhā & eref-
sum & methymnam & mitylenen. Proinde fieri potest ut non pyrrha: sed aliud eius loco nomē legē-
dum sit ubi restare dicitur. alioqui cum nouem tradat eius oppida fuisse: ostio tantum uiderentur esse
numerata. Potest & illud dici: numerum eum nō. viii. sed. viii. scribi oportere. ideo autem restare pyr-
rham: quamuis eam mare forbuert: quia: ut Strabo inquit: & suburbanū eius colebatur hæc
πυρρα κατεσπαρται το δε προσθησι οι καται και λι υπρα χει. His adiicio: quæ Plinius secundo li-
bro dicit: Pyrrham inquit & antissam circa mæotin pontas abstulit: ut forte non circa mæotin sed cir-
ca æolin scribatur: Sed & in Lesbō & in aduersa ei æolides tum Pyrrha: tum antissa memorantur fuisse.
Nam & una Cycladum antissa dicebatur. Philon auctor.

Ex insulis Phœnices & Africæ.

Paralos). Lego arados. de qua & supius dictum est. itē. Tarrichia & egatheæ). Scribendū tarichia
& ægathes. Silius de Anibale: auct ægathis abolere parentum dedecus & Siculo summere gēda
pono. & alibi. Fusq; pæquora classe ægathes cernā. Vt sint ægathes ægathiū. Mentionē habent &
alii. inuenio qui hodie uocari dicāt a nautis gotha: quæ: altera circuitu sit: stadioge. xxiii. ubi chartagi-

Insula blaico
ne
Mons puleri
us

Eliberri &
illiberi
Quomodo
granata apd
ueteres

Rubricata

Hexi

Malaca
Salduba
Lacippo
Tarteros ali-
quādo gades
uocabantur
Egredienti-
bus fretum
post Calpem
Mellaria est
Areos mefos
quare

Pyrrha &
Antissa una
cycladū An-
tissa dicebāt
Egathes a
nautis gotha

Hemilco dux
 carthaginen-
 sium primo
 bello punico
 philenorum are
 nenses duce Himilcone primo bello punico a Qu. Lutatius Catullo superati sunt: easq; a Virgilio itel-
 ligi malunt q; philenorum aras. ut arae propter foedus cu poenis ictu dicant. Saxa uero quoniam scopu-
 li uerius q; insulae ut ait libro quinto Plinius.
 Ex insulis Europae item cycladibus & sporadibus usq; in finem secundi libri.
 Polyagos. Scribe polyegos ex Plinio ceterisq; a caprarum copia uidelicet. Itē. Pagafaeus sinus
 schyathon prospicit scinifon amplectitur. Inuenio quidem schinuffam insulam in phocide ut ait Ste-
 phanus a lentisco nominatam. Meminit & Plinius post naxum insulam iter sporadas: quia tamē Stra-
 bo idemq; Plinius ante sinum pagasicum & alias plerasq; haberi tradunt & cicynetum praecipue atq;
 sciathum. Fieri potest ut Pomponius quoq; hoc loco eam scripserit: cum Artemidorus quem maxime
 secutus uidetur ita dicat: in pagafaeo sinu cicynetos insula hoc est κικυνητος. Item. Styra eretria py-
 raneffos). Scribendum puto: hesiura eretria pyrrha: neses. De primis duabus poeta eminentissimus
 πτολαυος ἀφ' ὧν ἔστι στίχων ab hostia quae ad olympum est deductio nomine idem poeta χαλκιδας
 reperit apud. haec autem eretria: cuius mentio apud omnes est etiam melancis appellabatur a melaneo
 Euryti patres: sicut ab eretrio titane pharethontis filio eretria. De neso & pyrrha Plinius ceterisq; ieu-
 boea. Fuit in aduerso tamen euboeae locus alytra ut ait charax iuxta potnias: si quis in euboeam quoq;
 id nomen translatum ut alia pleraq; censeat atq; ita malit alytra q; hesiura scribere. item. Tegea ni-
 sa contra acritam). Scribendum theganusa contra acritā. Ex Plinio Ptolomaeo. Est aut acritas pelopō-
 nesi promontorium. Plinius tamen eam paulo ultra promontorium illud collocat: & uriq; in Laconico
 item. Ionio prostruria). Legendū fortasse in ionio prote hyria. De prote in ionio sinu ante pelopō-
 nesium & Ptolomaeus & Plinius. De hyria cogitandū relinquimus: illud obiter testātes: uagum id mul-
 tis urbibus esse uocabulum: zacynthon quoq; insulam hoc ipso tractu quandoq; hyriam fuisse nomi-
 natam. item. Nelos). Scribendum melos. & infra Iporis). Scribendum hippuris ex Plinio cete-
 risq; item. Pinaria). Plinius cinara: nondum muto: quoniam & pinaria lyciae urbs fuit. item. Cici-
 nos & infra Mycon). Scribendum sicyon ex Strabone. Plinio. Stephano uetustis codicibus. itē non
 mycon sed myconos iisdem auctoribus. item. In creta clonixos & camoracula). Scribe holopyxos
 & manathusa ex Plinio: q; scriptum est manathusa: uereor ne marathusa legendum sit a feniculis: nā
 & insulae hoc nomine habentur aliquot. Quid si amaracusa quasi ab amaraco? item. Numachos ze-
 phyre grise caudos). Plinius nauolos zephyre chryse gaudos. De gaudio etiam Callimachus atq; Stra-
 bo. Itē. Asporos diccalos absyrtus). Plinius absyrtos celaduse absyrtis. itē paulo post non. Ticana
 sed trucones. nec phlegrides sed electrides. nec Lingarium sed tragurium). De qbus multa libro eius:
 tertio psecuti sumus. Itē. In siculo freto est aetæ: quam calypso habitasse dicit). Plinius altera iqt ca-
 lypsus quam ogygiam appellasse Homerum existimatur: i quam uidelicet ut ait Stephanus Vlixes nau-
 fragus euasit. Itē. Caulos. & paulo post galaza). Plinius & alii: Caulos & galata. Itē. In minoribus
 famo & mago i maioribus parma & polentia). Ptolomaeus & fere Plinius nō famo sed iano siue iam-
 na. item non parma sed palma. Et paulo post. Supponens). Legendū sicronensi ut praediximus.
 Ex libro tertio de exterioribus Hispania.
 Arua oppida olitingi onolapa). De primo nihil comperialterum ossonoba scribendū nō
 onolapa: siue ut Ptolomaeus onoba cognomento listuria: quā Plinius initio fere libri tertii
 ossonoba asturize uocauit. Itē. Mirtilibalio ossonoba). Scribendum myrtilis. balsa osso-
 noba: ex Plinio. Ptolomaeo. Antonino. ceteris. item. Latobriga). Scribendum iacobriga. usitatum:
 id Hispanis urbibus uocabulum. item. Turauli ueteres). Scribendum Turduli ueteres sequit. enim
 turdulorumq; oppida. item. Groni. Plinius quoq; groni siue gronii (ut diximus) itemq; Silius qui-
 buidam exemplaribus sed frequentius tamen grauii a grais dicti: quiq; super grauior lucentes uoluit
 harenas infernae populis referens obliuia lethes item & quos nunc grauios uiolato nomine grauium
 oenaez misere domus atolag tydes: sed & Ptolomaeus grauios quasi grauios appellat. item. Fluuiū
 per eos auocelandus nebis). Ptolomaeo amnes iis locis sunt: Auus & Nibis: siue ut Strabo nebis: etiā
 est in uersa dictio apud eum bānis pro nabis. Nihil uero mirum sit auonem Pomponio uocari quem
 Ptolomaeus auum nominet: nam & noelonem Plinius appellat in artabris fluuiem a quo noela ciuitas
 alia q; noega inter astures ut dicemus. Ptolomaeus non noelonem sed noelum: in cantabris tamen &
 asturia non artabris a quo noelae populi dicantur Plinio: Lacienfes inquit & pelici & noelae: quāq; ser-
 ptum est zoelae tertio uolumine. ab fluuiio auone auarum gens. de celando nihil comperi. item. Pe-
 ralia ducamaris exit in iulybica). Scribendum: per alia duo mearus exit in libunca. Ptolomaeus quoq;
 mearum & nauium iuxta urbem libunca statuit. item. In asturū littore noeta est oppidū). Plinius &
 Strabo non noeta sed noega: id est porya in Ptolomaeo quoq; fluuius noega uicinia uocat in Cantabro-
 rū littore: ceu dato urbi nomine uel accepto. Itē. Pereundi & salenos). Fortasse per eundē & salenos
 hoc ē eundē tractū cōtabrog: uardulorūq; ac salenos amnē fauriū descēdere. Saleni ab amne salia uo-
 cant. de quo paulo ante Pōponius ab eodē fluuiio saleniana locus Antonino dicit ab aqs origeis de-
 octo. M. p. remota de origeis statū differā. Pto. quoq; felinos populos agnoscit: quoq; urbs nardū

De iis ipsis ut arbitror intelligēs. itē. Per auriginos & orgenomes quosdā nasa descendit. Scribi potest: per autrigones & origeniones quosdā nesa descendit. De origenionibus siue ut Plinius origenis uolcā urbem eorū. Quod autē in Plinio dictū nobis est aurigeos in Pomponio uideri esse origenes & origauolcā oppidū: flumen nesa ait delabi: quanq̄ nerua in ipso frequentius q̄ nesa scriptum est. Sed quā hic sequunt de amne Deua: dubiū nō relinquunt: hūc ipsum a Pomponio intelligi qui nerua siue nesa dicat. Autrigones & Plinius lib. iiii. cōmemorat: in antrigonū inquit nouē ciuitatibus tritiū & uerouesca memorant. de tritio mox agef. Item. Ex deuales triton obelunte cingit. Legendū uidef. & deua duplex tritiū tobolicū attingit. Ptolomæus quoq; deuā siue diuā amne collocat iuxta tritiū cognomine tobolicum siue toboricū in uardulis cantabrie. habetur & eodē noīe alterum tritiū: Nec procul admodū: inter berones cognomine metallū Antoninus & Plinius: autrigonū inquit tritium & uerouesca. itē. Et detum aturia ionans sauso & magrada). Cum non longe a tritio toborico sit oppidū iturissā: estimandū erit nunquid uerbū a turia ionans quod sine dubio deprauatū est ad iturissimā detrahēre conueniat ad hunc modum. Deinde iturissā & easonem magrada ut uerbū: attingit: subaudias. Fluius quidem aliquis nomine magrada nondum mihi lectus est. sed cur mutem non habeo. Easonem uero & promontorium & oppidum non pcul iturissā Ptolomæus collocat in littore oceanialarsonem a Plinio fortasse rectius uocatū a pyreneos finem Hispaniæ celebrem. Scio & aturia fluminis esse uocabulum Ptolomæo: sed in Gallia pyreneis proximi ubi sunt Tarbelli aquitaniæ populi quo ciuitas aturensum uocatur.

Ex Gallia comata: hoc est aquitanis celtis belgis.

In aucis eliumberum). Scio in auscia elufates & elufaticum eorum oppidum fuisse: quod & lib. Plinii quarto diximus ex Casare. Ammiano. Antoninoq; ut scribendū sit in auscis. Loco autē uerbi eliumberum: ut non ponendum: ita certe concipiendum animo: elufaticum quod illi fortasse nominabant elufaberrim quasi elufatum urbem. nam berris hoc significat barbaris Hispaniæ Galliaq; confinibus: unde iliberis in bætica & in narbonensi altera & laberris in asturia: quemadmodū & obriga: unde labriga. mirobriga. deobriga. mille talia. burgum Germani. dunum thraces. Item. Portu quem geforiacum uocant). Plinius & Ptolomæus Geforiacum.

Ex Germania & Sarmatia

In rhenum moenis & lupia). Tacitus in situ Germaniæ nō moenū: sed moenin uocat: inter hercyliam igit syluā Rhenūq; & moenin amnes habitant Eluetii. Plinius quoq; libro. nono p. n. scribit eū nō per. u. quanq̄ moenis ab ipso nō moenis uidef appellatus: in moeno igit Germaniæ amne silurus crasatur: nisi quis nō in moeno sed i moeni aut moeni apud eū legat: de quo plura eo loco. itē. In oceanū amissus urbis & albis). Scribendū nō urbis sed uisurgis. itē. Imbri & teutoni). Scribendū cimbri ex tacito cæterisq; hōz cimbrica chersonesus: quæ modo appellat Dacia. Teutoni uero sunt quos alii teutones. Ptolomæus teutonarios in eo tractu nominat. Plinius libro quarto Cimbri igit & Teutoni. itē.

Vltimi germaniæ hermones). Plinius & Tacitus hermones. Ptolomæus elmeones ad amne uisulā qui Germaniæ finis est & Sarmatiæ pricipiū: ut mox patebit. itē. Insula amne discreta). Scribendū non insula sed uisula: seu qd idē est uisula.

Ex Scythia.

Scythici populi omnes belgæ appellati). Scribendum sagæ non belgæ. Herodotus & Plinius libro sexto: Persæ inquit sagas uocant omnes scythas. etiam si facas Græci malunt scribere q̄ sagas. Pomponius quoq; infra: Scythæ inquit sunt androphagoe & sagæ distincti regione. item. Vbi sol non quotidie ut nobis sed primum uerno æquinoctio exortus autumnali demum occidit & ideo sex mēsis dies & totidem alius nox). Plinius contra sentit libro quarto: Semestri luce igit & una die solis auesi non ut imperiti dixere ab æquinoctio uerno in autumnū semel in anno solstitio oriuntur iis soles brumæq; semel occidunt. Item. Albani & molchi). Scribendum non molchi sed molchi. item. Amer di & pestici). Scribendū amardi & pæfici seu pacificæ ut Ptolomæus & infra Pōponius. Sunt qui amardos eos scribant: sed Strabo & Stephanus amardos ea gens est hircana: unde Ptolomæo quoq; amardus amnis in caspiū delatus. item. Cambises ex radicibus corfici montis). Legendum arbitror coraxici non corfici. Sunt autem montes coraxici: quos ut ait. vi. lib. Plinius quidam heniocos dixere. Ptolomæus tamen uocat montem caspiū unde cābyles oritur. Nihil mirum q̄ eos montes qui tauri partes aut lacinia: sunt: alii alter ut in Plinio quoq; diximus: appellauere. Subit nunc locus in Plinii sexto deprauatus cap. ix. ubi de araxe ait. Auetisq; amne musi & ipse ut plures existimauere a Cyro deferf in Caspiū mare. Scribendum enim uidetur non musi sed cambusi: hoc ē cambyse. Nam & borusthenem pro borysthenē ueteres dicebant & alia æque huiusmodi per. u. libentius q̄ per. y. Pomponius in idem littus igit elabitur cyrus & cambyfes ex radicibus coraxici mōtis uicini editi & i diuersa abeūt perq; hiberas & hyrcanos diu & multum distātibus alueis defluit. post nō lōge a mari eodem lacu accepti in hyrcanū sinū uno ore pueniūt: etiā si Ptolomæus hostia eoz: sciūgit. itē. Laxartes & oxos). cc i ii

Deua siue Di
na flu. iuxta
Tritium

Eluetii ubi
habuerunt

Molchi

Cambusius p
Cambyse
Borusthenes
pro Bory
sthenē

Sogdiani

Scribendū iaxartes per i non per lex Plinio. Strabone. Ptolomæo. Qu. curtio. Marcellinoq. & paulo post. Surdianorum regionibus. Scribe sogdianorum. itē. iuxta dacas primum iflectitur. Scribo dahas non dacas. item. Inter amardos & pelicafos aperitur. Legendum inter amardos & pelicafos aperit. iisdem auctoribus. item. Indos quosdam a rege boiorum dono sibi datos. Plinius a rege Sueuorum non Boiorum. in quibusdam tamen Pomponianis codicibus nec boiorum. nec Sueuorum. sed ineptissime Lydorum. Pliniana lectio similior uero est q. Sueui longe lateq. imperitabāt: mariorēq. ut ait Tacitus Germaniā partem obtinebant. Erant & boii eluetiis attingui. unde Boemi siue ut idem Tacitus appellat boiemi.

Ex insulis Oceani.

Septem minime inter plures etiam messes. Legēdum septem minimū interim plures etiā messes. Item. Angustis inter se ductæ spaciis. Scribendum diductæ. Plinius. Modicis iquit inter se diductæ spaciis. ubi de orcadum ebudumq. numero plura quædam notauimus. uti hoc loco non emodes: sed ebodes fortasse legi possit. nisi q. contra germaniam eas constituit. Ebudes uero contra Galliam potius habentur ultra Hiberniam ac Britanniam. si Ptolomæo credimus. in Plinio quoq. septem scribuntur hemodes siue ut nunc legitur acmodæ. item. Ceneas: qui ouis auium palustrū & auenis tantū alantur. Plinius nō cenæas sed oonæ. Feruntur inquit & oonæ insulæ in quibus ouis auium & auenis ico lare uiuant. idem erratum & in folio apud quem oceanos scriptum est. Dicunt aut oonæ: id est coopei græcis α τω ω ω hoc est ab ouis. item. Tile belgarum littori. Scribendum thule. ita enim græci appellant. & apud nos Claudianus ut sibi aliter scriptum est: nō ratioe aut doctorū uisū id sed uel incuria scribentiū uel imperitia grāmaticorū obtinuisse uideatur. Diximus & aliis locis quæ per. ou. di pthongum grai enuntiant feruari hoc & a nobis Quæ uero illi per. y. hæc per. u. parte plurima ueteribus efferrī consueuisse. item. Talgein capio mari. Ptolomæus talca.

Ex India.

Ganges in hæmo mediæ monte cōceptus. Scribendum uel in hæmodo indiæ mōte: uel ut Ptolomæus in imao indiæ monte conceptus. Et enim imaus & hæmodus montes ibi sunt omnibus. itē. In dus ex monte caroparnaso. Scribendū indus ex mōte paroparnaso ex Strabone. Ptolomæo. cæteris. Et infra paulo. Copem agasinom hydaspem. Scribendū nō copem sed copen. aut cophen. Sed & acefinem quoq. nō agasinū iisdem auctoribus. item de taprobane. Pars orbis alterius hyparchus dicit. Scribe hipparcho. id est ab hipparcho. itē. Sethis per carmanios supra sandis & coros effluunt. Plinius oppidū Carmanizæ zethin & ut uetusti codices habent cethin uocat Ptolomæus flumina hæc andanin & corium appellat. ut ad hunc modum scribi possit: Cethis per carmanios supra andanis & coros effluunt. item de arabia. Carmanis contrariam partē magnæ. Scribendum Carmanis contrariam partem macæ. Plinius. Ptolomæus cæteri. Sunt & macæ in libya. item. Alterū signum undiq. arabes incingunt. Scribe finum non signum. itē de Arabico sinu. Cara arabia gandamus. Stephanus carræ carrarum. ad mare inqt rubrum sunt carræ: cognomines iis quæ sunt in Mesopotamia crassi nobiles intentu. De arabia emporio. Ptolomæus. Tertium loci nomen haud comperi. item.

Hieropoliticum. Scribo heroopoliticum. ita enim uocatur finis ab urbe quam heroum oppidum Plinius. Græci heroopolin uocant omnes. item. Collaca philoteris & phiomalis. Scribendum collaca: ut sit colax colacis promontoriū eius nomen. item philoteris & Ptolomais: ex Plinio. Ptolomæo. Stephano: ut in Plinio monstrauimus. item. Diorige. Scribendum est dioryge. Vox ea & Græca est & familiaris Straboni: foflas & alueos manufactos significans. item. Cornutæ tragapomones equinis auribus. Scribendum aut hic tragopanades ex Plinii libro decimo: ubi hæc ipsam describit auem: aut lectio Pliniana corrigenda. Tragapomones. Verbum autem equinis auribus iungendum cum sequenti: hoc modo: Et equinis auribus pegasi. Plinius: pegasi equino inquit capite uolucres. item. Cum lachanum regē Alexandriæ. Scribo lathurū siue lathyrū: ex Plinio. Strabone. cæteris: qui de hoc ipso eudoxo & rege tradunt hæc. itē. Vt græci uocāt theon. Addi pōt ochema: ut legas theon ochema: hoc est deos: uehiculū ex Plinio. Strabone. cæteris: id est οχημα. Dorcades domus ut aut aliquando gorgonum. Plinius libro sexto Gorgones iqt insulæ narrant gorgonum quondā domus. Item. Synaptodes inflexi lentis Cruribus. Scribendū himantopodes ex Plinio. Solino. cæteris: qui eos a loro uocant loripedes. id enim. ιατρο σημαίνει significat: ob id adiecit Pomponius lentis cruribus. quasi loreis diceret. Nam & genus auium ex eodem argumento ita nominant Plinio. item. Lixio flumini lyxo proxima. Scribendum lyxo flumini lunxo proxima: id est λυγξ: ut libro quinto docui.

Hermolat: Barbari: in Plinium Glossmata ad Alexandrum Sextum Pon. Maximum: Præfatio.

N hoc quarto lucubratiōis nostræ cōmentario Pont. Max. cōtinent delectu quodā glossæ mata: & expositiōis uerbosæ: quæ i Pliniano codice subobscura uidebāt: sunt. n. sua cuiusq. artis & disciplinæ uocabula qbus uti eū: qui de natura uniuersa differebat & licuit & oportet

tuic in seruimus iis & indicem earum rerum quas ipsi diximus utique non omnium sed insignium aut quæ minus faciles inuentu esse uidebantur non parum multa (ut incidebant) alienis locis & quodam quasi aceruo confusa reddideram Omnia uero hæc quo promptiora quæretibus fierent litterarum ordine digessimus. Quem more cum alii tum Plinius ipse multis locis admauit alibi propalam testatus ut certis regionibus italiæ & in gemmis libro ultimo alibi clam & nihil præfatus ut in situ orbis sæpissi me ac per omnes fere tractus & in stirpibus xxvii. uolumine & in piscibus xxxii. & ab hoc ad extremum in nominibus artificum Cuius rei obseruatio castigationibus nostris sumministravit copiosam segetem.

Baculus lib. xxxvi. cap. xxvi. Sed abacus e ligno quædam erat parte plurima uerum & e marmore uel structura factam planicie ad sessum habilem abacum uocabant nam & calcis usum in abacis fuisse Plinius in mentione silis docet. xxxiii. uolumine. Nam & podium & columnarum abacos siue quod idem est cubilia in Vitruuo quod non legitur. Dicunt & solis abacus pro disco eius astrologis. Vulgus ipsum hodie quicquid tale est in quo multi sedere possint appellat abacum detrita tantum ut imperitæ plebis mos est uocali prima. Sidonius Apollinaris sibi stibadium inquit & frequens abacus stibadia lecticulæ sunt ab herba quædam & stramentis dicta ut apud nos tori sed ex marmore tamē quandoque in epistolis Plinii Cæcili nunc ex opere intestino in quibus accubatur interdum maxime qualia celebrant Florentiæ Tuscanica. Dicunt & anacintaria sicut apud Lapidium in heliogabalo accubita.

Ablaqueare lib. xx. cap. xx.

Abomatum lib. xxviii. cap. ix.

Abfides siue ut Græci uocant apfides lib. ii. cap. xvii. in secunda editione: fornices & curaturæ sunt in curribus proprie. Dicunt uero ατρο ατραυ: quæ rotæ cum uoluunt contingat terram. Sed in cælo capiuntur per circulis fere quæ centrici siue quæ idem est eccentrici Ptolomæo. Proculo Theonique dicunt id autem quod abfides summa & abfides ima noia uteribus rectiores barbæ augere & contrariū augere locum uocat. Ptolomæus apogeon & epigeon in hoc a Plinio diuersus quod moueri hæc præterquam in sole uoluit. Plinius im mobilia ea in signis quæque suis facit. Est & illud scitu dignum Neotericos dissentire a Ptolomæo & Proculo apogeon & epigeon solis moueri ut cæterorum planetarum putantes quod illi pernegant.

Acacium lib. ix. cap. xxx. & quod idem est acatus Aufonio aliique.

Acetarium & acetabulum lib. xix. cap. iiii.

Accēsi. M. Varro. Sex. Pompeius. Nonius Marcellus Cicero: Nec idē prorsus omnes in eo uerbo sentiunt. L. i. uis quoque octauo libro.

Acephali uerfus lib. xxv. cap. ii. in secunda editione.

Aciem trahere lib. xxxi. cap. x.

Aconeti lib. xxxv. cap. xi.

Acœton mel lib. xi. cap. xv. ατρο τισ κοι τισ quod lectum cubileque significat unde coeton hoc est dormitorium Plinio & procoetion in epistolis Cæcili pro antecubiculo: etiam si procoetion quoque legitur non absurde. Quid sit procoetion Festus Pompeius docebit. Procoetion & coeton Vitruuius thalamum & antithalamum usurpat.

Acopa non ut quodam loco scriptum est acopica dicunt ita quoniam ad lassitudines quas græci κοπρος uocant inuenta sunt sicut apona: Quamquam apona non tamquam contra morbos sunt dicunt quæ contra dolorem ul lū afferant remedium. Unde patauini quoque fontes aponi sunt appellati ut Aurelio Cassiodoro placet. Non tantum inquit delitiosa per eos uoluptas quæ blanda medicina confert sunt enim sine tormēto cura: sine horrore remedia: sanitas i punita: balneæ contra diuersos corporis lagores attributa: quæ ideo apona græca lingua noiauit antiquitas. Et paulo post. Ut ipsum inquit lauacrum mundus redderet stupēda quædam continentia disciplina est. Vnde aqua uiri receptant: si mulier descendat incendit. Quod quædam & Martialis poeta significare (ut arbitrator) uoluerit cum dixit fontes aponi rudes puellis.

Acrocordones in uerbo Thymus.

Accubita in uerbo abaculus.

Adenes in uerbo parotides.

Adiucialis & adipalis libro. x. capite. xx. item in utraque editione lib. xxix. cap. iiii.

Adorem & adorea libro. xviii. cap. iiii. in secunda editione.

Adiuuere lib. xv. cap. xviii. Sicut autem in exemplaribus adiuuare scriptum est pro adiuuere: sic iuicē adiuuere pro adiuuare: ut illud apud Lamprium in Alexandro: Reu inquit memoria singularis: quam nemo Nicoacholius ferebat ad uitā Mendosissimus locus est atque ad hunc modum reddendus: Res: memoria singularis: quā nemo nisi acholius ferebat adiuuam: hoc est adminiculatam. Porro Acholius nomen auctoris est: cuius mentio aliis quoque locis pluribus fit ab ipso.

Aera aeræ libro. xxxiii. cap. iiii.

Aegylops ab aena dicitur. Est autem abcessus iter nares & angulum maiorem oculorum per quem pituita afflue distillat: & si negligat ad ossa usque dehiscit in fistulam. Differ ab ægylope id quod crithe: hoc est ordei: uulgo ordeolum appellant. & galenus posthiā. Crithe abcessus est pusillus oblongusque sub ipsum

Solis abacus

Stibadia unde & Pliniusque in epistolis

Locus corrigendus apud Lapidium in Alexandro

Torulus qui palpebræ torulum: hoc est (ut ait Celsus: super pilorum locum. Officit luminibus & quod uocat ancylus: siue ancyloblepharos: quo uidelicet palpebræ coalescunt inter se: apeririq; nō potest oculus. Cui nō admodū ab similes morbus est: qui Encanthis uocat: in ipso angulo tuberculū: quod palpebras parū diduci patitur: sed & si membrorum articuli sic hærent uelut cōprehensi ancyla & ancylotis appellatur: idq; aut uinctū laxis partibus: aut distictione aliqua nervoꝝ euenire solet.

Alabandici libelli folio cccviii. lib. xxxvii. cap. vii. Alabandes uero quare parum sapere sint crediti Vitruuius libro septimo.

Albaria in uerbo intrita & in uerbo interpollare.

Album quod & Græci ut est apud Iulium Pollucem uocant λευκωμα nō solum ea tabula uocatur in qua iudiciū descripta essent nomina: iudex iquit Seneca ex turba electorum quem census in album & equestris hereditas misit: quod & pythaciū quoq; dicitur: ut in Alexandro cæsare Lapidius uulgo matrix appellata. Sed & ea quoq; tabula nōiatur album Ciceroni primo de Oratore in qua singulorum annorū acta litteris mandabant a Pontifice Maximo: pponereturq; domi eius ut potestas eet populo cognoscēdi: hūc nūc ānales maximi nōiānt. De albo Linus & apud græcos Dion. & xii. li. Fabius: Albugines in uerbo argemon.

Aloia libro xxxii. capite septimo.

Alopezia Vulpinus fere morbus est unde nomē quoties in humano capite areas & glabreta capillus deciduus facit. Hoc ipsum erat ophiasis: sed a serpente tantū cui subsimilis est uocata. Vtrumq; ui hūoris atq; succi non deferentis ut in caluitio: sed corrupti uitiatiq; coalescit.

Alphos in uerbo uutiligine.

Alsioli frutices & lata non hæc sunt quæ frigidis alsioliq; locis gaudeant: sed contra potius quæ algores ferre non possunt: & quæ Græci uocant αλοπρυα ut abrotonum auctore Plinio Theophrastoq; Alterare libro duodecimo: capite duodecimo.

Aluini libro xxi. capite xxvii. item libro xxv. capite septimo.

Amaurosis & amblyopia in uerbo obscuritates.

Ambusta græci πρὸς καύρα: dicuntur & adustiones & adusta Celfo.

Amentarius in uerbo armentarius.

Amphimalla q; utraq; parte sunt uillosa: sicut amphitapetes. Erant & amphimafchala ab axillis dicta & ingenuis dicata: sicut heteromafchala seruitutis auctor Pollux nam & ex altera tantū parte uillosum heteromallon uocabant & malloten quoq;.

Amphimerinos febris libro xxvii. capite decimo.

Amphora libro xxxvi. capite septimo. item libro xliii. capite quarto.

Amuletum & amula libro ultimo cap. ix. in amula corripitur prima Columellæ.

Anaclinteria in uerbo abaculus.

Anaphoræ uerbum e uerbo scanfiones uocant: siue ut recentioribus mos est: ascensionis signorū ab oriente circūactū mundi quotidiano factæ: quia porro nō æquales ubiq; scanfiones sunt: sed ex iclinatione coeli uaria: nunc maiores: nunc minores: Mirum non est: si nonagesima illa pars anaphoræ uitā alio tractu prorogata: alio diminuit.

Anaglypha in uerbo cataglypha.

An in præfatione.

Anadyomene libro xxxv. capite undecimo.

Anaitis dea libro quinto: capite xxiii. item libro xxxiii. capite quarto.

Andricelos libro xxxv. capite sexto.

Ancyllops & ancyloblepharos & ancyla in uerbo Aegylops.

Angina in uerbo synanche.

Anchiale libro quinto: capite xxvii.

Ancones libro secūdo: capite xlvj.

Anima libro nono: capite xxxv.

Anodyna uocantur quæ leuationem doloris: somnum accersendo: moluntur.

Angiportus arctæ uitæ sunt: quas Græci στενωπους appellant: siue ut Festus ait iter compendiarium in oppido quasi: angustus ad portum aditus: nam quæ sunt latiores fereq; militares: prætoriar: cōsulares: Plateæ nominant Vitruuius: ut errent qui areas & dicata foris loca in eo uerbo proprie accipiūt. Nam & Græci latas uias a populorum frequentia λεωφορος uocant: auctor Pollux. Vlpianus: angiporum inq; a portu dictum est. Portus uero conclusus & munitus locus ē: quemadmodum & statio ab importandis exportandisq; mercibus nomen habens.

Annua annuifera annuicauli libro xix. capite septimo secunda editione.

Anquirere & anquisitio lib. viii. c. iii. Sex Pompeius: tamē anquirere inquit est circūquirere.

Antæ in uerbo parastatæ: unde antepagmēta ualuarū ornamenta: q; pangant antis ut Festus ait.

Antethalamus & antecubiculum in uerbo abaculus.

Antiades in uerbo tonsillæ.

Apartia in uerbo licitatores.

Aphæ libro. xxxv. capite undecimo.

Aphæ sunt quas Plinius fere nō aliter q̄ oris ulcera in infantibus appellat: albe scit iis summa cute lingua tonsillæ: Columellæq; a gingiuis incipiunt ad uiam faucēq; descendūt. Sunt & alia oris ulcera: sed minus sæua utiq; in adultis.

Apogon in uerbo absides. Sed & apogei quoq; uenti nominantur: quoniam a terra confurgant: non quidem semper: aut qualibet: sed ex madida uliginosaq; Nam qui e mari ueniunt per sinus: Encolpiæ appellantur aristoteli.

Apona & aponi fontes in uerbo acopa.

Apoplectici & apoplexia in uerbo paralyfis

Apolectus Libro nono capite. xv.

Apoxymenos libro. xxxiii. capite octauo bis.

Apotropæa libro ultimo: capite nono.

Appluere libro nono: capite. xvi.

Apyron & apyroton libro nono: capite. xvi.

Arathe dea libro quinto: capite. xxiii.

Argathoninus libro septimo: capite. lxviii.

Argei libro septimo: capite. lx.

Argenum in uerbo argemon.

Argemon lib. xxviii. capi. octauo & argema plurali numero castigatius q̄ argemata. Vident autē esse idem fere quod leucomata: hoc est albugines: quanq̄ in lotho herba Dioscorides uidet se iungere cū & ad argema & ad leucomata poliere illam tradat: nisi quis nō leucomata eo loco: sed glaucomata scribendum censeat. Argemon certe a cādore dicitur. in Plinio quoq; trigesimalitertii libri quinto capite: Argema spuma legitur: sed scribendū tamen argenti spuma: quanq̄ nō ignoro apud Sex. Pompeiū haberi: argenum inquit argentum percandidum.

Armentarius mirmillo. Verbum & exemplum idē legitur in Solino. Quid si nō armētarius: sed amētarius scribatur: ab amēto: unde amēntatas hastas uocamus: & amēntare uerbū Lucano: uel armētarius quasi taurarius: q̄ cū armētis cōgredere: ut bestiarū cū feris: aut nomē eius Mirmillonis p̄p̄riū.

De Retiario & Mirmillone Festus in Domitiano. Suetonius patrē familias quod Thracē Mirmilloni parē: Munerario iparē dixerat: detracta e spectaculis in harenā: canibus obiecta: cū hoc titulo impie locutus Parmularius. Parma scuti genus est: qd̄ Græci peltā uocāt: auctore Plinio atq; Liuiō. Sūt igit̄ Parmularii nō scutorū: opifices gestatoresue quicūq; aut grægarie militiæ hoies ut in Suetonio qdā inter pretati sunt: sed gladiatores ii q̄ parmulis utebant̄: itēq; fautores & locatores eius generis. Porro parmularii etiā Thracēs siue Threces appellabant̄. Sex. P̄p̄ei. Threces inq; gladiatores a similitudine parmularū: thracicæq; uocati. Quia ergo pater ille familias Thraci studere uidebat̄: q̄si parmularius arguit̄. Fabius quoq; ii. libro. de quodā q̄ Theodoræus an Apollodoræus esset: interrogatus ioculariter respondit: Ego inq; parmularius sum. Mirmillones dicti q̄ scuto se tuerent̄ quo de muro pugnabatur idē Festus auctor. Munerarii dicunt̄ ii qui munus & ludos exhibēt populo. De q̄bus octauo libro Columella: Cū siluestres inq; & feri arietis sicut alia bestia munerariis deportarent̄: ut uerbis Suetonii quæ attulimus ille sit sensus: Patrē familias seu p̄p̄rie id nomen sumatur: seu pro lanista: qui famulas gladiatorū: aleret: dixisse: Thracē suū uel cui studebat Mirmilloni qdē esse parem: Munerario autē idēst Cæsari: qui munus forte idē edebat: iparem idē enim auctor paulo supra: Quæstoris inq; muneribus quæ olim omīsa reuocauerat ita semp̄ interfuit: ut populo potestātē faceret: bina paria & suo iudicio postulandi: quæ nouissima aulicōlo apparatu induceret. Quibus ex uerbis liquet Munerariū a Lanista Cæsarem uocatum: ob id ellogiū illud morituro adiectum: impie locutus Parmularius.

Atrephoroe libro. xxxvi. capite quinto.

Artemo in uerbo hypagon.

Artopta & artopticinus libro. xviii. capite decimo.

Afarota libro. xxxvi. capite. xxii.

Afarides in uerbo Tineæ.

Afropa. afcopera. afcopitina libro. xxxvi. capite. xiiii. in utraq; editione.

Afio auis aurita libro. ix. capi. xxix. Seruat hodie quoq; nomen apud Marfos.

Aspaltum libro octauo: capite. xxxvii.

Aspergo lib. xxi. capi. xix. Græce porro dicūt. Vitruuius quoq; illo uerbo utit̄: Redolent uero aspginē parietes noui: Redolent loca ut inquit ille: senta situ & humentia uligine & quæ perflatū non habent: quod quidē odoris genus imperita plebs Rheumaticum appellat.

Assclā libro septimo: capite duodecimo.

Assa in uerbo fastidium.

Asseres & assamenta in uerbo axes.

Parmularius
qui

Threces gla-
diatores

Mirmillo-
nes unde
Munerarii q

- Afſula libro duodecimo capite. xxiii. Vtitur & Vitruuius: ſed pro fragmētis quæ Marmorarii ex operibus dei ciunt: ſciros a Græcis appellatus. E ligno autem ſchidia idem auctor appellat: ſicut Epſichi-
dion pro cuneo: id quoq; a Græcis tractum.
Aſtarte dea libro quinto: capite. xxiii.
Aſty libro. xxxv. capite duodecimo.
Atergatis dea libro quinto: capite. xxiii.
Athlotheta libro. xxxvi. capite. xv. in ſecunda editione.
Athara dea libro quinto: capite. xxiii.
Atlas & atlantion libro. xxxvi. capite quinto. Item in ſecunda edit. libro. xxviii. c. viii.
Atrocion libro. xxix. capite quarto.
Atrophii in uerbo Tabes.
Auctio præconis in uerbo Licitatores.
Auctoratus uindemitor: id eſt ad periculū cōductus. Vnde milites exauctorati qui aliqua de cauſa Mi-
litiæ ſacramento ſoluunt: ſicut reſignati quibus obdelictū admittitur ſtipendiū: itaq; auctorati nō ſimpli-
ter cōducti: ſed ad mortē quoq; ſi caſus ferat: obligati ſunt uelut gladiatores: ut illud. xxxvi. libro i. mē-
tione theatri uerſantur. ipſum inq; magis auctoratū populū Romanū circūferens. Quod autem. xiii.
libro ſcribit: ab auctorato uindemitore rogū & tumultū excipi: ſiue: quod idem eſt recipi: Nam utroq;
modo legiſ: hunc ſenſum habet: Eum qui operam ſuā in tā altis uitæ elocafſet: ſolere ultra conſtitutā
mercedem illud quoq; ſtipulari: ut ſi deuolutus eſſet: funeris impenſam dominus infunderet.
Augurium ſalutis libro. xviii. capite tertio.
Augurium canarium libro. xviii. capite tertio.
Coaxatio q
Axes unde coaxatio: id eſt contabulatio: libro. xxxvi. capite. xxv. Nam aſſeres tabulæ Vitruuius nō ſūt:
ſed craſſior & anguſta in modū paruæ trabis materia ab aſſidendo parietibus atq; tignis appellati: ut
Feſto placet. Quibuſdā coaxatio p. ſ. nō p. x. uidet ſcribenda: quemadmodum & aſſamenta & aſſula:
Catoptro-
mātia diuina
tio q ſit p ſpe
cula
Axinomantia libro. xxxv. capite. xix. id eſt per ſecures dolabellaſq; facta diuinatio: ſicut Catoptromā-
tia per ſpecula. Spartianus in Didio Iuliano: Carmina inquit profanæ incantauerunt & ea quæ ad ſpe-
culum dicuntur fieri: in quo pueri præligatis oculis incantando uentura iquit reſpicere putant. Hoc
genus ludibrii hodie quoq; ſeruant.
- B
- B
& M. libro decimo: capite octauo.
Balius color lib. ultimo: capi. vii. ab Euripide uidetur accipi pro uario: qdā p ſpadice: hoc eſt
palmeo: q̄tis eſt equoq; quoq; apud Maronē: Nā & baius uulgo dicitur: ſi: quoniā ſpadices: hoc
eſt palma: cū fructu ſuo Termites Græci uocāt βαία. In Vopiſco diximus baltias ſiue baltas a colore:
ueſtes appellari: ſed blatteas ſcribēdū ibi cenſeo. Caſſiodorus in epiſtolis de Chamæleōte: Colores in-
quit ſuos multifaria q̄litate cōmutat modo Veneta: modo Blattea: modo Praſina: modo Cyanea: Eu-
tropius: Nero inq; iuſſata luxuria fuit: ut qui ex ēplo Caliculæ frigidis & calidis lauaret unguentis: ha-
mis aureis argenteiſq; piſcareſ: quæ blatteis funibus extrahebant: quos Suetonius & Oroſius interp-
tant purpureos: ille: Piſcatus inq; eſt rete aurato purpura coccoq; funibus nexis. Oroſius: Luxuriæ
quæ tā effrenata fuit Nero: ut retibus aureis piſcareſ: quæ purpureis funibus extrahebant. Fortaſſe
q̄ genus illud purpure qd Indicū eſt cōchylīū paulo æginitæ: cuius teſta onyx a Dioſcoride uocatur:
apud recētioreſ medicos blatta byzātia nomen habet. Rura hodie ſubrubrū colorē panni blattū Ro-
mæ appellāt: ſiue bladiū: ut hinc uideri poſſit ortū: Quāobré frumentū quoq; ipſum ita barbære noie-
tur uulgo. Et enī auctor eſt Columella e tribus tritici generibus: illud maxime ſerendū eē: qd robuſ di-
ciſ: quaſi a colore: quom & pōdere inq; & nitore præſtet. De colore: qui Robus dicatur: Feſtus.
Baius & baia in uerbo balius: & in uerbo ſpadix.
Baris libro quinto: capite. xxxii.
Balineum & balneum libro nono. cap. liiii.
Battuere
Battuere lib. xxxi. capi. ix. Vtitur eo uerbo Suetonius quoq;
Batillus libro. xxxiii. capite duodecimo.
Baucalium
Baucalium in uerbo gaſter.
Balanus uocatur id genus alui ſubducendæ: quod clyſteris loco ſubditur a ſpecie glandis. Id ut ait Pol-
lux ex adipæ ac nitro ſacſitabatut parte plurima. Vtitur & βαλαρις uerbo Hippocrates.
Berberi libro nono: capite. xxxv.
Beluata libro. xiii. capite nono.
Bibaculus
Bibaculus. De hoc in præſatione multa. Cremonæ natum eū ſcribit Hieronymus in chronicis paulo
minorē Cicerone. Fuit ei prænomē Furius. Credo aliū fuiſſe. A. Furiū poetam: quem cicerō in Bruto
Q. Catuli familiarem appellauit.
Bicarum & bicos in uerbo Gaſter.
Blatteus blatta blattum bladum in uerbo Balius.

Boeotia non boetia libro quarto:capite septimo.

Botryones libro. xxxii. capite septimo. Vitiur ea uoce Palladius quoq.

Bomiftria libro. xxxvi. capite quinto.

Boa & bua in uerbo Pabula.

Branchos in uerbo catarrhus.

Brabenta libro. xxxvii. capite. xv. in secunda editione.

Brachiale libro. xxviii. capite. vii. id ex collatione Dioscoridis atq. Plinii & Aristotelis facile cognoscitur Sed & ornamentū partis eius ut ab armo armilla: brachiale dici potest. Ab armillis armillini uocatur mures alpiū & septentrionis quoq. est cadōr eximius: quoniam ex iis pelles ambite uestiū manicas armillae modo confuruiscent: nunc totis subduntur uestibus: lectorū quoq. stragulis.

Armellini
mures al-
piū dicunt

Broci dentes & brocitas lib. xi. capi. xxxvii. i. uclius bruncos. Varro tamē in re rustica de canibus secūdo libro differēs: nō brūcos: sed brocos uocat. Duobus igit. déribus dextra & sinistra paulo eminūs: superioribus directis potius q. brotis. Græci eos q. bus dētes pminēt appellāt πρῶτος αὐτοῦ αὐτοῦ Pol (lux.

Byssacia uestis libro quinto: capite quarto.

Byzari libro sexto: capite quarto: bis.

Buxus & buxullus libro. xxxv. capite decimo.

Bua in uerbo Pabula.

Bubonocela in uerbo Enterocela.

Bubones abfcessus sunt circa inguen maxime: a quo & nomē uitio: Nā & inguina ipsa græci bubōes uocant. uulgo quoq. nostri collectiones & inflammationes eius partis: inguinarias appellant.

Bubones

Bulimos in uerbo Cardiacos.

C

C & cappa in uerbo. P. R. C.

Cacizotechnos lib. xxxiii. capi. octauo. Vitruuius Callimachum tradit propter elegantia ar-
tis marmoreæ catatechnon uocatum.

Capis. capidula. capula. capuncula. capedo. capeduncula libro. xxxvii. capi. ii.

Calpar. calpis. calpium libro. xxxvii. capite secundo.

Causarii lib. xxv. capite qnto. i. partianus in Adriano: Oēs inqt causarios liberalitatibus subleuauit.

Catachlysis lib. xxxv. capite octauo: ab caligine: ut huc quibusdam uideat. pertinere quod in Hadria nūta legit: Catachlyanos inqt obfcurissimos libros Antimachū imitando scripsit. Ceterū nihil de temo: præsertim cum non catachlyanos: sed catacryanos ibi scriptum sit.

Catagrapha
quæ
Anaglyphæ
quæ

Cathaglyphæ libro. xxv. cap. octauo. Siue (ut uerus habet lectio) catagrapha: hoc genus fere significat qd a breuitate imaginum: q. ita representari: cū sunt obliquæ postulat ratio: Pictōres mō ex curta uo-
cunt. Anaglyphæ uero nomē habēt ab asperitate: ut triglyphæ cælauris inæqualibus eminens: ubi q. Ob id: q. non sunt læuia sed aspera: nunc ab officinis æque obsoleta & plebeia uoce relaxia dicunt.

Catagrapha libro. xxxv. capite octauo. Et in uerbo cathaglyphæ.

Caluata ui-
nea q. Phala-
cre q.

Caluata uinea Catoni Plinioq. significat in qua uites quidem sunt: uerū pauca: raræq. ut in caluitio ca-
pilli. Nam & græci loca faris: fruticibusq. nuda: phalacras: quasi calueta appellant: ut quæ nihil ferunt
apud Columellā: glabreta. idem auctor quinto libro: Præstat inquit ex uulnere sobolē repullescētē
uellere q. nodosam & scabrā plagā relinquere: hoc enim modo celeriter cicatricē ducit: illo caluatur
atq. putrescit. Quāq. & cauatur mēdoſe (ut arbitror) scriptum est. Item eodē libro: Propter mures i-
quit atq. talpas sæpe nouella castaneta caluescunt. hoc est rareſcunt. Propterea subiūgit: Atqui ubi fre-
quentanda inquit sunt: melius ex uicino: si competit: mergi more: pertica declinata propagat: q. exem-
pta referitur. Quem locū Plinius septimodecimo libro expressit: dicendo: Tota inquit castanea in sul-
co proſternitur: & reliqua.

Candelæ sunt quacunq. consent materia: scirpis: tēda: seu: cera: uti mirum ne sit libros Numæ cādē
lis inuolutos tradi. Nisi quis caudellis scribat: Caudes enī ait Seneca: tabularum contextus sunt: un-
de codices & caudicariæ inquit naues.

Cachecta & cachexia in uerbo Tabes: sed & habitus ille corporis qui solet hydropem antecedere. Ca-
chexia dicitur paulo. Est & alius fere significatus Aristoteli: de quo dicemus in Topicis

Cachexia q.
morbus
Cardiacus
morbus q.
Diphoreti-
cus sudor q.

Cardiacus siue a corde: siue ab hostio & ore stomachi: quod cardiacū quoq. græci uocant: morbus est
ex nimia imbecillitate corporis: quod quidem stomacho languente: imodico sudore digeritur: hoc ē
αἰσχροποι ται. Propterea diphoreticus sudor appellatur: is qui sua redūdantia corpus debilitat: & quos
medici diphorumenos quandoq. dicunt. Plinius modo sudatores: modo expauescētes nominat. Ab
eadem parte stomachi uidetur deduci cardiognos & uerbum καρδιωγνῆσι pro eo quod est uehemē-
ter elurire. ita enim Dorientes: ut ait Pollux: intempestiuam famem uocant: quam Xenophon & co-
munis lingua bulimon: alii cardiognon pro cordis æstu capiunt.

Cardiognōs

Calathoides figura libro secundo: capite decimo.

Catinum libro tertio: capite octauo.

Casiaca uestis libro quarto: capite duodecimo.

- Calaftri pueri libro quinto capite quarto.
Phæcasiati q Caniphæra & canephoreo libro. xxvi. cap. v. Item libro. v. capite. xxxi.
 Calceorū genera libro nono: capi. xvii. Addi possunt iis & phæcasi: unde phæcasiatos & sacerdotes
 & deos uocamus: ut qui deos ipsos aut sacerdotes non phæcasiatos: sed phæcasios dixere: coarguatur
 ab Appiano: luerale: Seneca. Erant & patentes calcei: quos. quēdā Cæsarū ostētare solitū: si recte me
 mini: legisse uideo: apud Hieronymū. Sunt & patricii: quibus Mariū triūphasse legimus: eorumq. cum
 alitum Philostratus quoq. in sophistis meminit. Quāq. sunt qui nō patricios: sed paticios: hoc est pa
 tentes pronuntiantos ex illo Hieronymi testimonio: quod attuli: suspicentur.
 Calua & caluaria libro nono: capite. lib. Item libro. xxviii. capite primo. Sed & loca sepulturæ publica
 dicuntur caluaria: quas græci uocant polyandria: ex Polybio: iulio Polluce: zozimo. Aeliano. cæteris.
 Carbas & Carbina li. xi. c. vii. Nō q. carbas idē sit q. carbinus: Sed q. ab eo fere obuersionē nomē hēre ui
 Catoptromantia in uerbo Axinomantia. (deatur.
 Calabrix libro. xvii. capite. x. pro fenticea græco fortasse: cū iulius Pollux inter uillarū septa numeret
 genus unum: quod καλαυποψ inquit appellatur.
Luxata lectio Canarium augurium siue sacrificium libro. xviii. capite tertio.
 Caliblepharon lib. xxviii. capi. x. Cardiogmos & cardia in uerbo cardiacus.
 Caryatides lib. xxxvi. c. v. his. Plautus in milite: Non osculū poetæ esse inaudiui barbaro: luxata lectio
 sed ad hunc modū fortasse reditura in artus: Nā hoc colūnatim porticu esse inaudiui barbara. i. persi
 ca ex Vitruuii. i. libro. Quibūdā placet poetæ quasi ad illud mediocribus esse poetis Non diū non ho
 mines Non concessere columnæ. Catastagnus in uerbo catarrhus.
Catapodium Canaliculata libro. xxvi. capite nono. Et in uerbo Stria.
 Cachoetes in uerbo carcinoma.
 Catapodium a deuorando: quoniam pilulæ modo præbeatur a medicis.
 Caros in uerbo ueternum. Calix libro. xvi. capite septimo in secunda editione.
Coryza Campteres libro. xvi. capite. xliii. in secunda editione.
Catarrhus & Branchos differunt Catarrhus latine fluctio: differt a coryza & brancho. coryza diciť cū pituita na res tātū obsidet: graue
 do latine dicta catarrhus uero cū fauces palatūq. at branchos cū & guttur & arteria corripitur ob id
 & artericū quandoq. ait Paulus: id uirū appellant. Omnia hæc tamen Hippocrates coryzas uoca
 bat: nostri distillationes: quia græce catastagni nominant in commune.
 Castella qd sint in aquæ ductibus: ignorare potest nemo qui Romæ fuerit: aut Vitruuiū Frontinū iu
 risperitos legerit. ea multis locis extant: Nec aliud sunt q. fluctis p. formas & fistulas suas aquæ deriu
 cula Nec illi modo usum præbet quod in balneas atq. illas sumministrari pōt inde aqua: sed quod il
 ls quasi obicibus atq. diuerticulis suffrenat & edomatur aquæ decurrentis impetus: qui alias nimius
 & grauis esset fornicibus.
 Carcinoma durities est Polluci cū inflammatione: interim & ulcere liuidi coloris ac subrubidi: manans
 sanguine: raroq. nō coherent & recuruant in eo uenulæ atq. pili: morbus isanabilis. Celsus tria facit
 eius genera. Primū Cachothes: cū ulcus qdem pressum est: sed quæ circa sunt intēdunt & inumescūt.
 Secundum sine ulcere. Tertium quod Thymium uocat.
 Cæfale in uerbo Sella. Celebritas libro. xxiii. capi. duodecimo: secunda editione.
Celes q na uigia Celeres & celetizontes libro. xxxiiii. capite quinto & capite octauo. item Libro sexto: capite. xxix. itē
 libro nono: capite decimo. Et nauigia quædam celetes appellantur: auctor Pollux: uti mirum ne sitite
 studium quoq. id genus celetes uocatum fuisse.
 Cemētū unde cemētū parietes Vitruuius & Plinio lapidis genus est uulgarī quo: cū alibi: tū Romæ
 uirū ex ciso monte aliquo uel effosso. Important eum quotidie iumenta. Fodinas quoq. ipsas rusti
 ci Campaniæ cementarias appellant. De cemento Nonius quoq.
 Cea uestis libro quarto: capi. xii. Item libro. x. capite. xxii.
 Certura libro septimo capite. lvi.
 Cerago libro undecimo: capite septimo.
 Cerostrota libro undecimo: capite. xxxvii. Meminit & Vitruuius in relatōne foriū: etiam si celostro
 ta mendose scriptum est.
 Cerion libro. xx. capite. xxi. & in uerbo Fauus. Centipellio libro. xviii. capite nono.
Ceroma ole um quo lu ctatur se per fundunt. Cestrum & cestus libro. xxxv. capite undecimo.
 Ceraphia in uerbo gaster. Cephalæa & cephalalgia in uerbo heterocrania.
 Ceroma & ceratum a cera: Nam & a Græcis quoq. κηρωμα & κηρωτη dicuntur. Sed ceroma etiam
 πηρος appellatur: estq. oleum id quo luctaturi se perfundunt. Quāq. πηρος proprie coenum est
 atq. lutus ceromati permixtus: cui si sudor accesserit: conisalos uocatur Attice ut Galenus ait. A cera
 & ceramentum quis deductū putet: Plinius lib. xx. Verrucas inquit ocimū mixto ceramento furorio
 tollit. Sed eo loco non ceramentū: sed attramentū futurum scribere. oportet: hoc est chalcanthum.

De quo Plinius & celsus millies.

Chamaetrides libro. xxxv. capite quinto: ab humilitate: Nam & aræ humiles fiebāt: Vestæ terræ marique Vitruuius.

Chalaza in uerbo grandines.

Chelys & chelyon libro nono capite decimo: unde uerbum χελυσσεται & ἀραχελυσσεται idem fere pollens quod apud nos expectorat.

Chironium ulcus sine periculo est: nec serpit ait celsus. magnum id alioquin & duas habens oras callētes tumentesq; dolore modico. Fit maxime in pedibus & cruribus. Paulo autem nomen habet tale uetēra & quæ cicatrice includi facile non possint: ceu Chironis operam desiderēt: quæ & Telephia inquit dicantur a Telepho qui huic uitio fuerit obnoxius.

Telephia

Chloræ uestes libro. xxxvii. capite septimo & decimo.

Chorion in uerbo secundæ.

Choerades in uerbo strumæ.

Chordios & Chordapfos in uerbo colon.

Chondros libro. xiii. capite. xvii. & in uerbo nucleus.

Cholera plurali numero
Locus i Lampridio

Cholera plurali numero. Itē cholæræ morbi genus est præcipitis: in quo & uomitus & deiectio simul fiunt: unde cholericus Celsus Galeno cæteris. Pro bile quoq; ut uulgus & medici recentiores loquuntur ab Aelio Lampridio uidetur id nomen accipi. Alexander inquit Cæsar iudices qui furtorum fama laborassent: si casu aliquo uideret. commotione animi & stomacho choleram euomebat. Sed puritatē linguae in eo sapissime desidero.

Locus in Ouidio meta.

Cippus & columnam significat & nomen uiri proprium est Plinio. Valerius quoq; li. vi. Genutio inquit Cippo prætori paludato portā egredienti subito uelut cornua emerferunt. & reliqua. Ouidius quoq; in metamorphoseos lib. ultimo. Cornuq; auratis muram referentia formam Poëthibus insculpunt iogum mansura per æuū.

Cicilifinus libro quinto. capite. xxvii.

Cisium & cisarii libro. xxviii. capite quinto.

Circocela in uerbo Enterocela.

Cissa & cita prægnantium in uerbo defectus.

Circumlitones oris sunt quas Dioscorides & alii περιχρῖς & καλλιβλαφαρῖς appellant a circumlitendo quod est expolire: Nam & in pictura circumlitionem uocat ipse. cum openibus iam perfectis manus quædam saluatrices admouetur ultima. quæ illa ipsa properante lambenteq; penicillo circumlegat atq; reuoluet. Sunt & Epichrifa Galeno in eundem fere usum. Enchrifa uero apud Celsum medicamenta liquida sunt quæ illinuntur.

Enchrifa q

Clarigatio quia repetendo clara uoce agatur. Meminit eius rei Liuius & alii. Fabius libro septimo. Opus inquit est aliquando finitione obicuriōibus & ignotioribus uerbis ut quid sit clarigare. Dicitur & in uerbo Thales.

Clauicula libro nono: capite. xxxvi.

Clauius Græce κλαύς rotunda specie. coloris albi: sit in plantis digitisq; pedum maxime. Fiunt & callosa quædam in candido oculi tubercula quæ clauī nominantur oculorum.

Clauius græce κλαύς
Clauata uestis quæ

Clauata uestes libro nono: capite. xxxvi. Itē libro. xiii. capite nono. Item in uerbo Picæ uestes Clauata uero sunt etiam si non ex auro: sed aut ex cocco: aut aliis coloribus clauos & uerrucas habeant. Lampri dius in Alexandro. Cōuinium neq; optimū neq; nimis parum: sed nitoris summi fuit. ita tamen ut pura mantilia mitterentur. Sæpius cocco clauata: aurata uero nunquā. Varro: Si quis inquit tunicam ita confuat: ut altera plagula sit angustis clauis: altera latis: utraq; pars carebit analogia. Erant & Tefellate: quædam tunicæ. Plinius trigesimo quinto libro: zeuxis inquit aureis litteris in palliorum tefellis i textum nomen suum ostentabat.

Tefellate tunica

Clemateres libro. xxxiii. capite undecimo.

Clitina uocabulum est. quidem alitis: sed ab auspiciis dicta clitiis: ita enim uocabant: ut inquit Festus: quæ aliquid fieri prohibebant: Nam & omnia difficilia & ardua nominabant clitiua: unde cluius quoq;

Clitiua quæ

Clides & clidia libro nono: capite. xv.

Clinici libro. xxv. capite quinto.

Clibanus libro. xxxii. capite quarto.

Climacteres libro septimo: capite. xlviii.

Climaces & climateres libro. xxxiii. capite undecimo.

Clipeus & elypus & clypeodes in uerbo cluere.

Clostra & clostrales ludi in uerbo Euripus.

Cluere duo significat: nam & pro uerbo esse capitur Lucilio. & si recte memini Lucretio: sed & pro eo qd est pugnare: unde cluacina uenus Plinio cæterisq;. Nam & clipeum a cluendo: id est pugnando: per uersat ipse ait: grāmatorū subtilitas tractum exultantem tamē ατρο του γλυφει: hoc est a calpendo cælandoq; deducit imaginibus in scuto cōtineri solitis: ut trigesimo quinto libro docuit. Vnde sit ut clipeum nō clipeum scripsisse uideatur. Vnde ciuitas aphricæ uicina Carthagini clipea dicta. y.

Clipeus a pugnando

in nostrum. u. (quod sæpissime fit) migrante A clypeo clypeodes figura nominat inter gēmas Plinio
 Corybantian libro. xi. uerbū græcū est infinitiui modi κορυβαντια a pupillis oculorum: siue genis
 quas Græci κορυβαντια uocant: sicut & corybantes & curetes: qui cū custodes iouis essent non modo exu
 bare: sed etiam aptis oculis dormire cogebant: hinc. natū uitio ex fabula uocabulū: ut qui leporū mō
 somnū caperent oculis patentibus: ita nominarent. Proinde qui corybantes a choreis dictos arbitran
 tur errant: etiā si Lucetius ita cecinerit: cū pueri circa puerū pernice chorea Armati in numerū pulsā
 rent æribus æra. i. eundem sensum & aristophanes poeta usurpat uerbū id in comoedia quæ Spheces
 inscribitur η παραφορεσις ερεον η κορυβαντιασ.
 Coeliaci a coelia: id est uētriculo stomachi uocant: q̄ morbus is atq̄ dolor in ipsius uētriculi porta cōst
 stat: quæ pyloros græce nominat. unde medicamenta quædā huic uitio contraria coeliacæ dicuntur.
 Colici a colo breui prima iulio Polluci. Est autē colon intestinum laxius: unde uerbū κολαζοεις pro
 eo quod est torqueri cruciariq̄. is morbus & chordios & chordapfos quoq̄ dici solet: itemq̄ ileos: sed
 Diocli tantū Carystio cæteris uero ileos pprie is est per quē dolores in intestino graciliore sentiunt.
 Coronaria libro. xviii. capite. xxv. item libro. xix. capite octauo.
 Collicia & colliquia & colliges libro. xviii. capi. xix. in utraq̄ editione.
 Collythea & colluthra siue collythra libro. xiii. capite. xiii. in secunda editione.
 Collybista & collubia lib. xiii. capi. xiii. in secunda edit. Et in eadem lib. xxxiii. cap. iii.
 Collybos collynos colymbos libro. xxxiii. capite. iii. in secunda editione.
 Coaxatio in uerbo axes Comitalis in uerbo Epilepsia.
 Colon producta prima libro nono: capite. xxix.
 Corium terræ Plinio est nō tam cutis eius faciesq̄ summa q̄ tectorium & statumen quoddā crassius:
 cui & aliud quoq̄ subesse potest corium: Nam & parietibus struendis ordines ipsi laterum coria Vi
 truuio dicuntur: hoc est quæ uulgo turba opificum appellat cursus.
 Concerrones siue congerrones in præfatione.
 Coa uctis libro quarto: capite duodecimo. item libro. xi. capite. xxii.
 Consectanei & consecranei & huius formæ pluscula libro septimo: capi. xliii.
 Corchorus & corchuros libro septimo capite. lvi.
 Cortina libro. xiii. capite nono: unde Columella cortinale.
 Commentatio & commentaculum libro. xxviii. capite secundo.
 Confarreatio libro. xviii. capite tertio: in secunda editione.
 Coicina texta & coix libro. xvi. capite. xxv. in secunda editione.
 Compago libro. ii. capite. ii. Est & impago impagis: itemq̄ impaginis Vitruuius ut id genus marginis
 ac regulæ significet quo tympanum: id est quadratum uel alterius figuræ spatium in ualuis alioue ope
 re intestino per ambitum includitur: ut fere sint quæ uulgo quoq̄ suppages appellantur.
 Colossus & coracinus colos libro. xxi. capite nono. Colossinus color eodem loco.
 Colossus colossicus colossicus colossicoterā libro. xxxiii. capite octauo: unde hypocolossicoterā Vitru
 uius: quanquam mendose legitur ipsa colossicoterā.
 Costilla libro. xxviii. capite quarto.
 Collabefacta rī testula qui
 Collabefactari testula libro. xxxii. capite sexto: quod & eiici urbe per signa testarū dixit Hieronymus
 in Eusebii chronica de Theseo. Simile huic genus ab usu non testarum sed frondium petalifimus in Si
 cilia uocabatur: auctore Diodoro: quod iulius Pollux etiam φυλλοφορεσις et appellat.
 Collostrata libro. xxxiii. capite octauo. Coneti libro. xxxv. capite undecimo.
 Comotria libro. xxxv. capite quinto. Corneolæ libro. xxxvii. capite sexto.
 Condylomata circum sedem coronamq̄ partis eius consistunt Pollux auctor & alii.
 Coryza in uerbo catarrhus. Conuulsa & conuulsio in uerbo rupta.
 Tribula
 Contribulare libro. xxxvi. cap. xxv. in secunda edit. a tribulo uel tribula quæ instrumentum est teren
 dis frumentis: unde tribularium Columella primo libro.
 Collyria non oculorum modo sunt medicamenta: sed alio quoq̄ subiiciuntur. id cum ex aliis: tum ex
 Collumella discas in cura equorum.
 Cranos & cranion libro nouo: capite. li.
 Crapula libro. xxi. cap. ii. Græce dicitur κρηνη siue quasi lucta capitis. dolores enim & uertigines
 in eo unum facit refectum maxime: nam & medicamenta quibus uini lenitas excitatur: crapulæ di
 cuntur lib. xiii. Siue ατροτον τηλου: qua uoce: ut Photion ait: poetæ uinū significant: quia πικρὰ λει
 hoc est uibrare faciat.
 Crenæ quæ
 Crambe repetita libro quinto: capite. xxx.
 Crenæ sunt incisuræ a quibus crenata herbarum folia uocant. hoc est ferrata sectaq̄ per ambitum. Ho
 die quoq̄ multis locis signa quibus agrestes nume: aliquē in ferulis descriptum habent: crenæ app
 lantur. In sagitta quoq̄ partis extremæ sectio: in quam neruus inferitur: arcum tendere uolētibus cre

na dicit. Sed & in ipso arcu summa cornua cremas suas habent. in quibus collocat sedetq; neruus.
Cremitum libro. xxvi. capite octauo. Columella rusticos dicit ita nominare furculos aridos & minu-
 tos: quamquam scriptum est gremia.
Crunos libro. xxxv. capite. xii. in secunda editione.
Cryeon pro cryensium: & dedaleon pro dedalensium Lib. quinto cap. xxxi. sicut & dorieon pro do-
 riensium Vitruuius primo lib. etiam si doricon uitiose scriptum est.
Culeus quadraginta urnas continet Plinio: Columellæ: cæteris. A culeo sesquiculare dolium: sexagin-
 ta urnas capiēs a Græco id nomē tractum: uaginas enim κουλεουσα appellant Polux auctor & alii.
Cubile in uerbo abaculus: item libro. xxxvi. capite. xiiii. secunda editione.
Cylindroides figura libro secundo: capite decimo.
Cymindis li. x. c. viii. quæ dicitur cybindis Aristotelis: sed & cymindis quoq; Aristophani.
Cymæ libro. xx. capite nono: cymata etiam dicuntur hæc a Columella in carmine.
Cybius libro. xxxii. capite septimo sepius.
Cynanche in uerbo synanche a canibus dicta quos infestat: præfocatio est nocturna maxime: ut ait
 Pollux: pituita crassa & lenta in fauces ceruicisq; delata.

Cremitū qd

Culeus qui

Cymatilis

D **Apalis** libro decimo capite. xx.
Dardani & dardanarii libro. xxxiii. capite primo:
Defrugare segetem uidetur qui uel nimia foetura exinanit agros: uel per incitiam aut ne-
 gligentia perdit lacescitue fruges. Omnino cum uel festinata sementis est uel ferotina: præpropereq;
 aut præpostere quid agitur defrugari segetem contingit.
Decretorium sidus tempusq; dicitur id ex quo de prouentu aliquarum rerum futuro sumitur indicium:
 unde sua medici quoq; auguria dies creticos appellant quos nostri decretorios uocare possunt.
De capulatores in uerbo elutriare.
Defunctus libro secundo: capite. lxx. pro cadauere. quod & sepultura quoq; Ciceroni dicitur quādoq;
 ut cum ait illam insepultam sepulturam.
Deletitia & deletilis in uerbo hopistographus
Delitia & deliaca libro. xxxiii. capite. xi.
Despuere in sinum libro. xxviii. capite quarto.
Decusflatim & decusare libro. xviii. capite. xxiii. Vtut & Columella.
Dextratio & dextrarius libro octauo capite. xlii.
Defimus libro octauo capite. xxv.
Decreto & decetis dea libro quinto capite. xxiii.
Defultorii equi lib. xxxiii. cap. v. Cassiodorus in epistolis diuersum ab hoc genus ita nominat in ludis
 circensibus Equi inquit defultorii sunt per quos circensium ministri missos denuntiant exituros: ut lu-
 ciferi: quadam in astris similitudine: precursorias uelocitates imitari uideantur. in preliis quoq; deful-
 torii propterea dici poterant: quia ut iulius Pollux primo libro ait: duo equi singulis equitibus præro-
 erant exercitatis ita militibus ut altero de uia fesso desistere possent in recentem.
Denuntiare pestem libro. xiii. capite. xxii. in secunda editione.
Dentifricia Græce dicuntur οδοιπορικα ατα: Dioscoridi Galeno cæteris.
Defectus animi: siue ut cello moris est loqui: defectus animæ lipothymia & lipopsychia græce dicitur
 a nostris etiam animi deliquium: & uerba linqui animo: & intermori: & deficere: & extinctæ animæ
 speciem præbere: quos Plinius & defectos animo quādoq; appellat. Defecta uero corpora & defecti
 sunt quos Græci πειρωτοι quasi resolutos dicunt: & resolutionem ipsam πειρωσι. Sunt & defectio-
 nes mulierū a conceptu: quod genus & in malatia pregnantibus uocare Plinius solet: id græci κισσαυ
 & κισσαυ appellant: hoc est ut Theodorus gaza uertit Picare a pica dictū: quoniam auis eius modoua-
 ria solent appetere cum sunt pgnantes. Malacia uero dicit & in stomacho debilitas & in mari malacia
 pro tranquillitate capis Cæsari: pellacia Lucretio: sub sola cum ridet placidi pellacia ponti a pellicendo
 unde Vlixem Virgilius pellacē noiat. Fabius. viii. lib. Fallunt inqt uerba uel regionibus quibūda magis
 familiaria uel artū ppria: ut uentus atabulus & nauis saccaria: & in malco sanum. in quo tamen uerbo
 Fabi quid sentiam non plane constitutum habeo: tamen si Plautus Malacum palliū uisurpet & malacif
 fatum a malacisso etiam medici frequentē. De Atabulo in Appulia cū Oratius: tum Plinius lib. xvii.
 Flatus inquit alicuius regionibus proprius: ut est atabulus in Apulia: in Euboea olympias.
Diffundere in uerbo Elutriare.
Dioptra instrumentum est Geometricum ab explorando perspiciēdoq; Ptolomæus: Theon ꝑculus
 in astrolabo: item Vitruuius octauo libro. Quibus libratur aquæ & altitudo turrium e lōginquo de
 prehenditur ατροτου διοπτρου & α1.
Diadumēus quasi uittatus diadematūq; Meminit Themistius & i. Capitolinus & alii post Pliniū. No-
 menq; id non tam pprium speciosi iuuenis uidet fuisse q̄ facti Dionysius & Theophrastus i elide cer-
 tamen formæ solitum haberi scribunt. Vincentē donari armis uittatumq; ab amicis & fauentibus ad

**Defrugare
segetem qd
Decretoriū
tempus quid**

Defultori eq

**Malacia
Ventus ata-
bulus
Nauis sacca-
ria
Dioptra in-
strumentum
geometricū**

templum deduci coronariq; myrti foliis: arma ipsa Minervæ consecrari.

Diuaricare est desungere seperareq;. Quod qdem faciunt proprie qui stant diducti: Fabius: Varicare inquit supra modum & in stando deforme est & accedente motu prope scenicum. Cato: Arbores igit hoc modo putentur: rami diuaricentur quos relinques: hoc est fere quod ait Columella: in diuerfas partes brachia disponantur. Est & obuaticari: unde obuaticatores: qui ut Festus ait: cuiuspiam occurebant: quominus id rectum iter conficeret.

Diphorumeni libro. xxvii. cap. xxiiii. & in uerbo cardiacus.

Diaphoretica uis discutitoria latine dicitur: hoc est dissolutoria. Discutiunt incipientia tubercula: emittuntur concocta & suppurantia.

Discus i uerbo Leticula & Scaphio.

Diametros linea: hoc est dimetiens lib. ii. cap. ix.

Digerere in uerbo cardiacus: item libro. xviii. cap. xiiii.

Dirhibitores & dirhibitorium libro. xv. cap. xli.

Diapasma libro. xxi. cap. xix.

Diffectio libro. xxviii. cap. viii.

Disfringere lib. xxxiii. cap. viii. bis pro defricare in balneis & uti frigidibus Plinio Cecilio i epistolis.

Dignu pro dignus libro. xxxv. cap. x. sicut & fatu pro fatum multis locis.

Discaepinare libro. xxxvii. cap. ii.

Distillatio in uerbo catharrus.

Diffareatio libro. xviii. capite tertio: in secunda editione.

Dolichos libro quarto: capite duodecimo.

Dodrans in uerbo palmus.

Dorophori & doryphori libro. xxxiii. capite octauo.

Dothienes in uerbo ferunculus.

Dysuria & stranguria difficultas & stillicidium urinæ dicitur: quod quidem sine calculis & inflammatione potest accidere. hoc Cato significat cum ait quibus ægre lotium it.

Dysenteria exulcerationem intestinorum significat: quæ latine tormina dicantur ut inq; Celsus. Plinio tormina sunt quæ Græci strophos uocant interim & pro tormeto sumit: ut cū tormina urinæ dixit: nisi quis eo loco non tormina sed tormenta legerit.

E Pro ei diphongo græca libro septimo: capite. lvi.

Ectropion i uerbo glaucomata.

Ectrapeli libro septimo: capite decimo sexto.

Ecnephas lib. ii. cap. l. latine procella dicitur: quæ ut inquit Aristoteles uentus is est: qui disiecta nube crassitudinem eius in sese discutit absumitq;: ob id Plinius siccam ab eo nubem rumpi tradit: hoc est sine imbris: nam qui cum imbris nubem repente frangunt: exhydria nominantur.

Econ & ecuncula libro. xxxv. capite octauo. Græcum nomen diminutio latina: ut siphon siphunculus qui & siphunculus quandoq; ut in epistolis Cecili.

Eclegma libro. xxvii. cap. xii.

Ectipa libro ultimo capite decimo.

Ellychnia libro. xxviii. capite decimo. Item in secunda editione libro. xxxiii. capite tertio.

Elutriare qd
transuafare

Elutriare id significat quod græcis αεράγειν: hoc est de uase in uas trāferre: quod qdem & transuafare dicitur latine: sed rarius: fortasse a lura quæ osculei est: unde lurcones apud Festum capacis gula homines. Apicius detrullare id appellat: hoc de trulla in trullam deplere: quod ipsum & diffundere uocatur: Plinio: sicut in oleo decapulare. Trulla differt a trullo: sicut matellio a matella: siue matula. Catonis quæ omnia uasorum sunt uocabula: nam mateola genus est marculi apud ipsum Pliniumq;: Trulla uero & instrumentum illud appellatur quo tectoris linendis complanandisq; fabri murarii deluta re solent: unde uerbum trullitare Vitruui.

Eices lib. xviii. cap. xix. item lib. xxxiii. capite. iiii. nam inciles fossæ quas de cōmuni riuo deducenda aquæ causa facimus: incilia quoq; nominari solent: incilæ a festo: nisi quod uereor: mendosum sit.

Elenchos in fine præfationis.

Eunthes in uerbo tinea.

Elephantia lib. xx. cap. xviii. siue qd idem est ægyptiæ paulo elephantiasis & elephas ut in Plinio quoq; possis defendere: sicuti elephantis pro elephantis scriptum est. Est autē id ceu lepræ quoddam genus elephantorum cuti simile crebris: summa corporis parte maculis ac tumoribus rubore paulatim se in atrum uertente. iis non ora modo atq; manus: sed suræ ac pedes insistant ut hinc recentiorum pleriq; non alios esse putent elephantiacos q; quibus crura sic intumescunt ut pedes elephantorum habere uideantur. Origo morbi ex atrabile: nō quidem omni sed reterrida. Morbus inexpugnabilis atq; ut cæcer unius partis: sic elephas totius corporis quasi cancer existimatur. Cassiodorus: Cutis inq; animalis elephantis ulcerosis ualibus exaratur a qua transportancorum nephanda igit passio nome accepit. Emarginat id est crustas & puluillus & oras ulcerum admitt.

Emplastratio Plinius Columellaq; Nos uerbo scutula.

Emplastra differunt a malagmatis & pastillis: Emplastra imponuntur uulneribus: malagmata sup in tegram cutem iniiciuntur. Pastilli aut illinuntur aut alicui molliori ceratoue miscentur. Sunt & alia ho-

rum inter se discrimina: de quibus per initia li. v. Celsus. Passilla a pane per diminutionem ut ait festus dicuntur Empusa libro ultimo cap. x.

Empoisthotonos in uerbo tetanici.

Emboliarum mulier ab Embolio uidetur appellata. Cicero ad Atticum in epistolis: Embolium inquit nouum cogito: quasi argumentum & ingressum quandam scenicum: aut fortasse id Suetonio significet cum in Nerone dixit inter pyrrichas argumenta taurus pasiphaen. i. ligneo iuuencae simulacro abditam inuit: quale sub Domitiano quoque representatum est si Martiali credimus iuncta pasiphaen dicta: o credite tauro. Vidimus: accepit tabula prisca fidem: Cicero item pro Sextio: ille inquit ipse maxime ludipaltriam inquit adducitur ut ridiculi sint qui emboliarum ex artis genere accipiunt: unde nominentur etiam emblemata: quasi ab interferendo ut quae Phrygionum opus aut plumatile conficiat. ergo saltatores & paltrias introduci solitas in scenam cum Polybius Athenasque testatur & alia ridiculorum genera: idque a Lucio maxime Anitio factum fuisse ludis capto cum liberis illyriorum rege gentio. dicitur & ita bilitas ipsa graecis embolon. & nostra quoque nauium appellantur embola. Sed & acies in rumbi modum instructa nominatur embole: sicut & pars acietis extrema machinae muralis qua ingruit. Ipsa quoque si bula rotarum axibus firmandis immitti solita: quam rustici clauicolum appellant: graece nomen habet embolium. Nam & dies intercalares. embolimae: & ipsa intercalatio embolimismus appellatur.

Encolpiae in uerbo Apogeon.

Enchiridion a manu dictum quasi promptuarium & quod ad manum semper haberi debeat: cui in se capulus: quem ita Graeci nominant: cuius inscriptionis cum alii tum Gellius quoque meminit postremo libro nocturnum. Sed & remi partem illam quam nautae manu comprehendunt Enchiridion uocari Iulius Pollux tradit.

Encyclia in praefatione.

Entelechia & endelechia libro quinto: capite xxxii.

Encauston libro xxxv. capite sexto & undecimo.

Encyon uersus libro xxxv. capite decimo.

Enchirista in uerbo circumlitiones.

Encanthis in uerbo Aegylops.

Enterocela dicitur cum intestina dilabuntur in scrotum. Epiplocele cum omentum. Hygrocela cum in alterum e testibus humor confluit. Omnesque has species nostri uocant Hernias: ut inquit Celsus Rami cum uero qui sequuntur: Porocela cum ex abcessu aliquo circa scrotum materia subduruit. Sarcocela cum in ipso scroto concreuit caro. Cirrocela cum uenae intumuerunt tunicis testium integris: uel in ipso scroto: uel cum bubonocela dicitur in sanguine. Est tamen ubi Plinius Enterocelam dixerit ramicem ut in medicinis cupressi. Differt ab his omnino Bronchocele: quippe quae i ceruice sit quasi tumor magnus & rotundus inter cutem & asperam arteriam: qua modo caro hebes: modo humor aliquis includitur interdum etiam minutis ossibus pili immixti: ut in Celso perperam scribas Bronchocele libro septimo Epoptides Valerii forani: siue per diminutionem epoptidia: & enim επωπτια Graece dicitur inspectio meditatioque: Suidas auctor. in qua uoce possit & spectacula quis accipere. quandoque & Sicinius capito: ut ait Lactantius: libros edidit spectaculorum inscriptos ipsas quoque speculas Graece επωπτα & επωπτασ uocant ab epoptia: siue a uerbo επωπτασ. Dicunt etiam epoptae inter mystas. Ephori quoque dicti: quoniam post annum qui initiati essent admitterentur ad spectandum sacra de hoc Sorano. M. Varro. Apud Valerium inquit Soranum uetus adagio est. item Cicero de oratore libro. iii. Nostri minus inquit student litteris quam latine tamen ex istis quos nostis urbanis in quibus minimi esse litterarum nemo est quin litteratissimi togatorum omnium. Q. Valerium Soranum lenitate uocis atque ipso oris pressu & sono facile uincat. idem in Bruto. Q. inquit & Decius Valerius Sorani uicini & familiares mei non tam in dicere de admirabiles quam docti & graecis litteris & latinis. Valerium Soranum subita morte corruisse perhibent cum alii tum Plinius: quia arcanum urbis nomen alterum enuntiasset.

Epigeon in uerbo absides.

Epichidion in uerbo Asfusa.

Epagon in uerbo Hypagon.

Epistates Graece dicitur qui nobis uillicus procuratorque ac praepositus.

Epialos. Graece επιαλος febris genus est ex pituita quidem frigida: sed utrea putrefactaque: nomen ei dedit placidi pellacia ponti subdola: quam Graeci uocant επιαλος τιτοντα quoniam agitata ex tranquillo difficilimum efficitur uel επιαλος τιτοντα quia blande ac modice calasciat.

Epityrum libro undecimo capite xlii.

Ephimerinos febris libro xxviii. capite decimo.

Epicyclus libro secundo capite. xvii. in secunda editione.

Epiplocele in uerbo enterocella.

Epichyris libro xxxv. capite duodecimo.

Epichirista in uerbo circumlitiones.

Emboliarum mulier
Locus in Suetonio in Nerone

Embolimae dies intercalares

Enchiridion quot significat

Valerius Soranus morte corruit quare canum nomen urbis alterum enuntiasset

Epinyctis pustula est sublimida modice humescens & plena sanguinis: ut ait Pollux in tibiis & pedibus fere noctu maxime infestans a quo nomen diximus & in uerbo pustula.

Epulis id est επουλις in uerbo parotides.

Ephelis: id est εφελίς aspreudo quædam cutis mali coloris in facie quemadmodum & Vari: quos Græci ionthos uocant: nam lenticulæ alia quoque parte corporis nascuntur.

Epileptici: hoc est comitiales ab epilepsia: qui & maior morbus dicitur. Est autem quædam corporis totius cōuulsio: unde nomen epilepsia a cōprehēsis & illigatis sensibus: affecto cerebro aut eius uentriculis.

Epidromides plagarū funiculi discurrentes appellantur: quibus retia panduntur contracta & contrahuntur expansa: auctor Pollux: qui epidromos tamen & peridromos uocat eos. Plagæ uero proprie sunt quadrata retia quæ Græci uocat επκρυς. Eius enim formæ lintea. plagulas nominare consueuimus.

Epidromon libro nono: capite xxx.

Equitatus non modo equitum manum significat & actum ipsum equitandi: ut illud Plinii. Femina equitatu atteri & aduri solent. Item illud ab armorum & equitatus lassitudine: sed & ordinem equestrem. xxxiii. uolumine: secundo capite. Quinetiam inquit ipsum equum nomen sæpe uariatum est in iis quoque qui ad equitatum trahebantur. in quo tamen scire oportet dubitare me uitiata esse uerba illa: quoniam in uetustis Codicibus alio modo scriptum legi: scipote: Equitum quidem etiam nomen ipsum sæpe uariatum est in his quoque qui id ad æquitatem trahebant.

Erysipelas in uerbo ignis facer. Ergata in uerbo hypagon.

Esseda libro ultimo: capite decimo.

Ethanum in plauto libro. xix. capite sexto: in secunda editione:

Etrusci libro tertio capite. xv. ite libro. quinto: capite. xxvii. prius est in ea uoce breuis Martiali cæterisque.

Euripi fossæ in ludis circudatæ pro septis: quoque loco temporaria prius clostra fuerunt auctore Plinio.

Hinc natum existimo ut ludi equestres: quoque modo usus est tam multiplex uulgari uerbo clostra nuncupentur: hoc est clostrales. Spartianus in heliogabalo. Eurtipis igitur uino plenis nauales Circæses exhibuit. cæterque ueteres non tam Eurripos a similitudine calcidici freti: sed nilos quoque noīabāt cicero auctor.

Euthoria libro tertio: capite secundo & quinto.

Eutrapeli & euapeli libro septimo: capite. xvi.

Exanthemata in uerbo pustula. Exterere libro. xxxi. capite. x.

Expectare libro. xxviii. capite quarto. Expectorat in uerbo chelys.

Ex aduerso appellare: est nomina per antistrophe imponere: ut qui herbam illam omni duricia carere: holosteon uocant quo significatur tota ossa.

F

F Atui quod & fauni quoque dicerentur Laetantius ex Varrone.

Fastus libro quarto capite quinto.

Fascinum libro. xxviii. capite quarto.

Farreum libro. xviii. capite tertio in utraque editione.

Fastidia stomachi sunt quæ græci uocant ασσας.

Far libro. xviii. capite tertio in utraque editione.

Fauus cerion: id est κριον græce dictus: in scapulis & pectore frequentior multis foraminibus mellis spissitudine manantibus: carne in altitudine corrupta & sub pallida: ut ait Pollux. quod quidē genus meliceria Celso nominatur. duas. n. facit meliceria species.

Ferrugo non solum color est cōpressæ purpuræ uel coccini ut illud: Vergilii: Fertugine tinctus hyhera & ferrugineos quoque hacinthos uocantis. Verum etiam rubigo ipsa ferri Plinio. Erat & oppidum & lacus ferrugo in Volscis apud Valerium: sed apud Liuium tamen uerrugo.

Festuca in uerbo fituca. Ficatium iecur libro. xxviii. capite nono.

Figlium libro. xxxv. capite secundo.

Ficus a similitudine dicuntur ulcera in latitudinem se desuper fundentia quibus & dolores & bubōes contrahi Pollux tradit. Græci quoque σικον & σικωσιον appellant id uitium. Celsus in partibus fieri scribit quæ pilo integuntur ut in barba capilloque.

Fistuca unde fistucato spissare: apud Vitruvium & Plinium & Cæsarem in constructione pontis instrumenti nomen est quo figuntur pangunturque in terram sublicæ palique. Festuca uero dicitur & arboris nouellæ omninoque infantis cuiusque fati pullulus: ut Augustino quoque placet.

Fluctio in uerbo catarrhus.

Fluctuatus libro nono: capite octauo.

Fornacalia libro. xviii. capite tertio.

Frontati libro. xxv. capite duodecimo: in secunda editione.

Fugere libro ultimo capite. xiii.

Fulminum genera libro. xv. capite. xv.

Ferrugo qui color

Furunculus Græce dothien: id est $\alpha\omicron\theta\iota\epsilon\nu$ uocatur: tuberculum est acutum cum inflāmate ac dolore in carnosīs maxime partibus Galeno: puenit ex humoribus crassīs. Differt a phymate: q̄ hoc maius est furunculo rotundius atq; planius. Differt & a pano siue panicula quā ut Celsus ait phygethlon. Græci appellant. Etia si mendose legitur phlygezion. Est autem panus siue ut quandoq; scriptum est in Celsō panis a similitudine figuræ dictus tumore non alto sed lato in quo qddam pustulæ simile ē: fitq; in uertice alis: in inguine cum dolore ac distentione uehementi. Dicemus & in uerbo panus.

G

G After pro uase libro. capite. Id & gasteriū uocatur Aristophanis: seruatoq; adhuc nomen uulgo: sicut & bicos bicariū: & a cornu Homérico ceraphiū: & baucalium. de quo pollux. Gangræna caro est emortua ex ulcere uel inflāmate ac rubore. Subalbescit aut primo demū atra fit sentū amissio: in p̄minētibus mēbris: id est inter ungues & alas & inguina. Et in senibus fere atq; iis quorum corpus mali habitus est.

Ganglion siue ganglion in uerbo meliceris. Est & ganglion Paulo nerui alicuius uel ex ictu uel ex lassitudine contortio. Multis qdem omnino corporis partibus: sed præcipuè mobilibus: ut in extremitate manuum atq; pedibus.

Galeotæ non modo stelliones appellantur: sed & uates quidam in Sicilia & Attica ut ait Stephanus a Galeote Apollinis filio & Themistis quæ Zabii regis Hyperboreorum filia fuerit: hic aut galeotes frater Telmessi eius traditur qui Telmessum urbē in Caria condiderit: oraculo ex Dodone accepto: ut alter orientē Solem uersus: alter occidentem nauigaret: atq; ubi ea quæ sacrificassent ab aquila rapi cernerent: in eo loco sedem caperent. Aelianus quoq; Diogenis Tyrannū galeotas solitū confulere in Sicilia significat. Cicero quoq; in primo diuinationis libro portentoz; interpretes in Sicilia Galicos appellat ut fortasse nō galicos: sed galeotas scribere oporteat.

Gerusia in græcis urbibus uocabant cōuentum senum: ut apud nos Senatum & Senaculum. Auctor & Vitruuius & Plinius.

Gemursa sub minimo pedis digito tuberculum q̄ genere faciat ita dictum Festo. Plinius oblitteratū id & nomen & malum tradit.

Gerræ in præfatione.

Gentiles libro septimo: capite. lv.

Glamæ in uerbo gramiz.

Glandulæ in uerbo parotides & struma.

Glaucoma & hypochymis siue: quod idē est: hypochymata quæ nos suffusiones uocamus oculorū: Idē putabāt esse ueteres: secuta ætas ut inquit Paulus: ita dirmit ut glaucoma sit uitium humoris eius: qui crystallinus appellatur in colorem glaucum mutantis. Suffusio autē ex humore inter corneā & crystallinā partē cōcreto nascit. inter dūq; hæc oculi potētia: qua cernit: se opponit. Habet & id genus mali quod apud Celsum glaucophthalmos græce nominat. quoties i aliqua curatiōe plus æquo excisacutē: uel alia cā euenit: uti oculis nō cōtegatur. Cæterū nō glaucophthalmos: nam id glaucoma est Galeno cæterisq; sed lagophthalmos in celsō erat scribēdū: a leporibus q̄ aptis oculis dormire cōsueuerunt: cum supior palpebra nō descendit. cui uitio contrarium est ectropium: cū inferior palpebra parum sursum attollitur: sed pendens hiat: nec cum superiore committitur.

Glabreta in uerbo Caluata.

Gonorrhoea in uerbo p̄fluuium genituræ.

Gramiz uel glamiz oculorū: unde gramiosi lib. xxvi. capi. undecio. Id a græco trahit. Nā & Plato uerba illa usurpat $\gamma\lambda\alpha\mu\alpha\iota$ & $\lambda\eta\mu\alpha\iota$. Festus gramiz inq; oculorū sunt uitia quas alii glamas uocant.

Grauedo & grauedinosi in uerbo catarrhus.

Graphis & graphice libro. xxxv. capite decimo.

Grando quā græci $\chi\alpha\lambda\alpha\varsigma\omicron\mu$ & $\chi\alpha\lambda\alpha\varsigma\iota\omicron\mu$ uocat: collectio est sub cute buboni & ægyptiæ fabæ similis ut ait Pollux: dolorē si tangat afferens. Dicuntur & in oculo grandines cū febris humor circa palpebras coit: sed ita ut id tuberculū digito huc & illuc impelli possit.

Gummi facit gūmis: unde gūmitio Columellæ lib. ult. quā græci $\kappa\omicron\mu\mu\iota\omega\sigma\iota\mu$.

H

H Alicuticon est cōmentatio de piscatu: qualis Oppiani modo extat: qui tēporibus Antonini cæsaris fuit: cui & opus id dicauit adeo nō prior Ouidio (ut qdā rati sūt) scriptū & Apicius: sed haheusini appellauit.

Oppiā poeta quo tpe

Hemorrhoids intra sedē nascitur immaturi mori specie: iterim sine tuberculosis fissuras habet unde sanguis effluit: iterim laeuis rubescit tumor est: nec sanguinē remittēs: ppter qd hemorrhoids cæca dicitur Herediū & heredioliū libro. xix. capite quarto. Hebetudo in uerbo obscuritas oculorum.

Hermæ libro. xxxvi. cap. quinto. unde per diminutionem hermulī Cassiodoro.

Hectapales libro septimo: capite. xvi.

Heteromalla in uerbo amphimalla. item heteromafchala: quod qdem genus fere significat Plautus cū dicit. Expapillato brachio.

Helicoides libro nono: capite. xxxvi.

Helicteres & helices libro nono:capite.xxxv.secunda editione.

Hernia in uerbo Enterocela.

Hectici & febris hectica non a consuetudine ut iperiti credunt:& ob id ethicam barbaram pronuntiant: sed ab habitu nomē habet:hæc nō in humore tantū atq; spiritu:sed i ipsis plane coit & inolefcit ossibus

Hemiplexia in uerbo paralyfis.

Hemicranici ab hemicrania:siue quod idē est:hemicrano.& hemicræra sunt qui dimidia parte capitis laborant:quēadmodū cephalæa:quo totū caput ifestatur.Differt a cephalalgia sicut species a genere:illa potest esse temporaria ex ebrietate:cōmēstatiōe:perfrictione:inolatione:uulnere:causis aliis.

Cephalæa uero & hemicræna quasi reduces morbi sunt & perennāt.Sed & acutum quoddam pestilensq; malum cephalæa dicitur Celfo.

Hemitritæus:hoc est semitertiana febris:nō ideo sic uocat: qā dimidio minor q̄ tertiana sit:sed q̄ pte aliqua tertianā prætet:tertio die:ut illa repetens non tamen ut illa diē unum præstat integrum:sed inter horas.xxxvi.plus minus porrigitur.

Heptapachys in uerbo solopachium.

Helioaminus in uerbo zeta.

Hippon dea & hippona libro quinto:capite quarto.Celebratur Athenis quoq; femina:ut est apud maximū Valerium hoc nomine.

Hippotela libro octauo:capite.xliiii.

Hila hira hilum libro undecimo:capite.xxxvi.item in secunda editione libro.xvi.capite.xliiii.

Hippice & hippace libro undecimo:capite.liiii.

Hippiades libro.xxxvi.capite.quinto.

Horæ æquinoctiales & uulgares siue cæricæ libro secundo:capite.xcix.& lib.iii.c.v.

Horarum libro.xxxii.capite septimo.

Hoplitides:statuæ feminarum sunt armatæ:unde nomen:auctor Pausanias.

Honorarium & honorarii ludi libro.xv.capite quarto.Festus honorarios ait ludos liberalia quoq; dici consueuisse.

Holothæon in uerbo exaduerfo.

Hortus siue:ut Columella hortulus:in uerbo porca.item libro.xv.capite quinto.

Holopachium in uerbo solopachium.

Hopisthotonus in uerbo tetanici & eius formæ plūscula in sequenti mentione.

Hopistographi nō specie libellari sed uoluminis & habiles torqueri a tergo uidentur appellati:quoniā utraq; pagina scripti eēt aduersa & auersa minutis litteris & lituris plena:quo fortasse liturarios Ausonius poeta eos dixerit.Scio quosdā hopistographū accipe pro eo quod ita scriptū est ut legi postea nō possit:nisi libraris describendū mādetur.Dicat aliquis & pro charta deletili siue palimpsesto posse capi:quia Vlpianus de bonorū secundū tabulas possessione differēs:Chartæ inquit appellatio etiā ad nouā chartā refertur & ad deletiliā.Proinde si in hopistographo quis testatus sit:hinc peti potest inquit bonorum possessio.Mihi a tergo id nomen tractū placet ut problem:qui sic interpretantur in Iuuenali Scriptus & in tergo nudum finitus Orestes.Ad eandem formā hopisthocomæ dicebant Euboici:qā comam ut ait Pollux per terga fusam alerent:sicut acrocomæ Thracēs:qui antias in frōtem muliebriter dimitterent.in proeliis quoq; hopisthophylaces uocabantur:qui terga custodiebāt.Eiusdē sunt originis & hopisthodomos:ita dicebatur locus a tergo arcis Atheniensium & hopisthocrepides calciamentum quoddam foemineum:sicut ornamentū quoq; capitis earū hopisthosphendone.

Hyfsteræ in uerbo Secundæ.

Hygremplastrum libro.xxxiii.capite.xv.

Hygini color libro.xxi.capite.xxvi.item libro.xxxv.capite sexto.Vitruuius.Fiunt iquit purpurei colores infecta Creta radice rubra & hygino non minus quanq̄ nō hygino:sed cygno legebatur.

Hydrops latine aqua intercus dicitur:strium generū tympanites spiritu inflante a forma uentris atq; sono quoq; dicitur:unde tympanici.Alcites ab figura utris quando i unū aqua cōtrahit. Leucophlegmatias siue hypofarca tertium:corpore inā quali tumoribus.

Hypothyris in uerbo propylæon.

Hydrophobos formido & pavor aquæ dicitur in iis quos canis in rabie percussit: unde hydrophobi & hydrophobici qui expaurent aquam.

Hypagon libro septimo:capite.lvi.nam hippago genus est nauigii cōuehendis equis aptum ut ait Festus:quod a Polluce hippagogen dicitur:apud quē post Aristophanem in alitum comœdia hypago:genus adest ὑπαγογῆν legitur pro instrumento quo lapides expoliunt.Epagon uero:idest artemis: genus est trocæ:quod & ergata dicitur.Vitruuius:ideq; uernacula simplicitas appellat arganū.

I

Ani & ianiculum libro tertio:capite quinto secunda editione.

Ianthinnæ uestes libro.xxi.capite sexto & octauo.

Iatroleptæ sunt qui latine Plinio reūctores medicos dicunt:hoc est ιατροὶ ἀλειπταί ut

Statuæ feminarum q̄ sunt armatæ quō

Qui expaurent aquā quō

verba eius. xxviii. libro capite primo castiganda sint. quæ sic habentur. Nec fuit postea quæstus mo-
 dus quoniam prodicus seymbrizæ natus discipulus eius instituisse quæ uocat iatraleptice. Reunctori
 bus quoque medicorum ac medicis in eis uestigial inuenit. Sensus non dico nullus est. sed certe labat æstuat
 quæ. Vetus quidæ lectio multis Codicibus non habet. Instituisse. Sed instituens. Nec. Medicis
 in eis. Sed media est in eis. ut mediafinis putem scribendum. hoc modo. Nec fuit postea quæstus mo-
 dus. quoniam prodicus seymbrizæ natus discipulus eius instituens quæ uocant iatraleptice. reunctori
 bus quoque medicorum ac mediafinis uestigial inuenit. Mediafini uulissima quæque mancipia. sed in agro
 maxime. Ciceroni Horatio Columellæque dicuntur Cicero in Catilinam. Magnopere inquit contem-
 no exercitum collectum ex senibus desperatis. ex agrestibus luxuria. ex rusticis Mediafinis. decoctionibus.
 ex iis qui uadimoniam deferere quæ illum exercitum maluerunt. etiâ si non mediafinis sed mediastulis se-
 re scriptum est. quasi utroque modo nominare liceat. Columella primi libri fine. Mediafinus inquit quali-
 cunque statu possit. esse. modo perpetuando labori sit idoneus. Idem separandi sunt inquit aratores a uinito-
 ribus. i. quæ a mediafinis. Horatius. Tu mediafinus tacita præce rura petebas. Nonius mediafinos p
 balneatoribus. itaque pro ministris & curatoribus ædium intelligit. Priscianus mediafinum interpre-
 tatur. quia in medio lauantium stet in balneis. Lucilius uillicum Aristocratem mediafinum atque bubul-
 cum. M. Cato ad filium. Illi imperatorem inquit tute ipse cæteris mediafinum præsta. oimque ita di-
 ci eos uideo. qui abiectionis quæque officia inter seruos obibant. cuiusmodi sunt hodie multis locis in
 principum domibus cognomine lignarii baculariique quoque una illa functio est. ut omnibus pareat. nec
 uilius imperium detrectet. in medio semper ac pro patulo ad nutus oes excubet. Nā & in navi ab hoc
 genere seruitutis melior autem quidam uocantur Vlpianus auctor in eo titulo. qui nauæ caupones statu-
 larii. ut recepta restituant. inscribitur. Eodem loco. Qui mediafina inquit opera fungitur non continet.
 ut puta atriarum inquit & focarum & iis similes. Quidam mediafinos ατρον αςωσ quasi per. y. media-
 finos dici posse rentur quæ in medio urbis habitare soleat. sed auctorem interpretationis huius certum
 aut idoneum afferre nullum habeo.

Iatraleptice

Mediafini
uulissima quæque
mancipia

Istereos. unde isterici. arquatus & regius morbus dicitur. quoniam ut ait Celsus apparatu regio per lautitiam
 per ludos per lasciuia & per ea oim quibus meus exilarari potest curat. Ab aue nomen habet. istero quam
 nos galgulus uocamus auctore Plinio. Icones & iconcula & iconium libro. xxxv. capite. viii. & iconicōs
 aduerbium. sicut & mechanicōs & organicōs Vitruuius.

Morbus Ar-
quatus & re-
gius
Galgulus
auius

Iconographia libro. xxxv. cap. x. item in uerbo Sciographia.
 Idæi dactyli. De his Strabo copiose. In Creta insula Ptolemaeus Lucianus. mille alii Sed & Pausanias in
 eliacis decem eos prodedit ut in manu digiti. unde nomen. Diomedes grammaticus tris facit eos qui & la-
 res dicant. aliaque iis originem assignat. iidem cures inquit & corybantes appellabantur. Cæterum ubi
 Plinius libro. xiii. idæos ait dactylos a iudæis appellari palmularum genus illud quod deorum honori
 dicauerat antiquitas meminisse oportet in uetustis codicibus non idæos sed chydæos scriptum esse.
 hoc est iustaneos promissariosque. Nihil quidem mutauimus. sed quod statim consequitur. præclare qua-
 drat. iudæa inquit gens contumelia numinum insignis. & reliqua. Cæterum patrocinari hac parte li-
 bet iudæis per transitum iosephi testimonio. qui legem iis fuisse tradidit ιωδαισ βασιλειαι των ους
 αλλαι προλεισ θεους. πομι ζουσι hoc est. ne quis maledicat iis. quos alia ciuitates deorum loco
 habent.

Ignitum & ignire libro secundo. capite quinto.
 Ignis sacer Plinio est. qui a Dioscoride uocatur Erysipelas. Sunt & morbi quidam Erysipelatodes uo-
 cati. quoties accensio interna cum dolore uehementi circum uiscera percipitur. sed cum in cerebrum
 subit id malum. etiâ refrigerant & impalleunt ora. Erysipelas & in uulneribus quoque dicitur. cum super
 inflammationem rubor ulcus ambiat. quæ cum dolore pcedit ut ait Celsus. Idem auctor ignem sacrum ab
 Erysipelate diuersum facit libro quinto. genera ignis sacri duo reddens. Alterum in altitudine pustulis
 continuis. æqualibus. exiguus. Alterum in summæ cutis exulceratione latum inæquale. Erysipelas Gale
 no proprie is tumor est. qui ex tenui sanguine. interim & cum bilis parte incenso ac feruente constitit.
 Ileos morbus libro undecimo. capite. xxvii. item libro. xxx. capite tertio. item libro. xx. capite. quar-
 to. item in uerbo colici.

Iliosi & ileosi libro. xx. capite quarto.
 Ile & ilia libro. xi. cap. xxvii. item in secunda edit. libro. xvi. capite. xliiii.
 Iliaci libro. xxviii. capite octauo in secunda editione.
 Impages in uerbo cōpages. itemque apud Festum. non ornamenti modo sed firmitatis quoque causa.
 Implamare in uerbo Planus.
 Impendium libro. xxxiii. capite tertio.
 Impetigo in uerbo Lichenis. Dicebat & impetix ut ait Festus.
 Interpollare thura ē. rudia cum sunt. polire. omninoque uerbū illud nouare māgonizareque significat. Vn
 de uestes interpollatæ. & mācipia interpollata in iure ciuili. quæ cum sint ueterana. lenocinio. & arte. faciē

Interpolla-
tæ uestea

oecodomicā
Abietaria ne
gotia
Naupegii-
ma

mutant: pro recentibusq; ac nouitiis licentur. Albaria tectorium interpollantur ait Plinius: hoc est te-
storia: quibus ppter uetustatē color albus iduci solitus exoleuisset: exalbanf renouaturq;. Plautus: iter
pollabo tibi os: hoc ē nouabo imutaboq;. De quo uerbo & nonius Marcellus pluscula: iter pollabaf er-
go thus Alexadria: quoniā: ut Theophrastus auctor ē: cōuehebat rude illuc oē aspectu simile cortici.
Intercus aqua in uerbo hydrops.

Informatio in uerbo Thymus.

Interrigo ab interterendo: est autem id malum cum femina equitatu aliaue simili de causa atterunt
aduruntq;: paratrimma græce dicitur.

Incerniculum & incernere. lib. viii. c. xliiii. Vsurpat nomen id & Cato in re rustica.

Intestina fabrorū opera uident esse: quæ Theophrastus libro quinto oecodomicā e ligno appellat: in
quæ potissimum pbat abies: unde quasi per exochen abietarios & abietaria negotia pro materiariis
accipimus: sunt enim quædam apta nauibus: quæ naupegissima uocant: quædā ædibus. Et quanq; abies
utruq; usum præstat: plus tamen oecodomicā est q̄ naualis.

Intergerini parietes apud Festū quoq; nominant. Nomen habent ab intergerēdo: id est ferendo susti-
nēdoq;: nō a lateribus ut cōmunes: sed in medio eorū. Vitruuius. ii. libro: Leges inquit publicæ nō pa-
tiuntur maiores crassitudines q̄ sequepedales constitui loco cōmuni. Cæteri autem parietes ne spatia
angustiora fierent: eadem crassitudine collocantur. Et paulo post: Lateritiū parietes inq; sequepedali
crassitudine non possunt plus una sustinere contignationē. Item. Explicata inquit ratio est quid ita nō
patiūtur esse lateritios parietes in urbe propter necessitatē angustiarum. Porro qui supra cōtignatio-
nem struunt: nec in solo fundamentum habent: sed in pendentī surgunt: interpenſui possent appel-
lan. Quanq; interpenſua non parietum Vitruuiō: sed perticarum tigillorumue atq; alſerum uident
esse genera: quæ ab angulis parietum ad angulos tignorū: ad ibres in colliquias deriuandos uel alium
quemuis usum interlocantur: quasi ea quæ a pendendo græci appellant κρεμασται.

Interpenſua in uerbo intergerini.

Indicatura indicatio indicare in præfatione. item libro. xxii. capite. xxiii.

Inducere libro secundo: capite septimo. item libro. xliii. in prologo.

Intra famam libro secundo capite. lxx. Sicut intra siue infra classem dicti ait Festus qui minore summa
q̄. cxx. M. æris censi erant.

Ina libro undecimo: capite. xxxvii. item secunda editione libro. xvi. capite. xliiii.

Inſeſſio libro. xxiii. capite quarto.

Infundibulum & infurnibulum libro. xxiii. capite. xv. ifundibulo utitur & M. Cato. A furno præfur-
nium: hoc est ipsum furni os Vitruuiō cæterisq;.

Incales in uerbo elices & libro. xxxiii. capite quarto.

Inuestire libro. xxxv. capite septimo.

Intercisio stomachi uidetur Plinio esse rosio ut in mentione pulegii colligitur ex Dioscoride.

Inoccare libro. viii. capite sexto secunda editione.

Intrita uidetur esse calx. xxxvi. libro. Sed illa maxime quæ nō e gleba statim ad opus confertur: sed tē-
pore maceratur atq; fermentescit. Vtuntur uoce illa Varro. Columella: Vitruuius: ut intrita p̄prie no-
bilibus tectoriis: calx e gleba uulgaribus (ita enim iurisconsulti quoq; appellant) & uilibus albariis fe-
re dicata sit. Legitur & intritum. xxxv. libro capi. xliii. pro terra ipsa: unde lateres finguntur: intritū i-
quit ipsum eorum priuq; fingantur macerari oportet: in quo tamen noscendum intritam eo loco nō
intritum in uetustis exemplaribus scriptum fuisse.

Incubare libro secundo: capi. primo. Sunt tamē qui uerba eo loco Plinii: aut si una omnes incubaret:
ita scribant: Aut si una omnes incubaret: hoc est si natura una tantum esset: quæ mundos illos omnes
incubaret: id est occuparet: possideret: amplecteretur: foueret: ut gallinæ oua. M. Varro: Quæ uelis in
quit incubet: Negant plus uiginti quinq; oua incubare. Macrobius quoq; de Dionysio: Siculæ inq; in-
cubator aulæ.

Ionthus in uerbo Epheſis.

Coxendix

Iſchiadici morbo coxendicis laborant: Nam Coxendix græce iſcion dicitur. Quo qdē uerbo & Ner-
uus ille nominatur qui coxendicem femori committit.

Iuno argiua & acraa libro tertio: cap. qnto. Nā iuga nō est acraa: etiā si iugū acra dicit græce: sed a iu-
gando & cōubio uocata. Vnde uicus Romæ iugarius: ut ait Festus: q̄a ibi iunonis iugæ ara esset: quā
putabant matrimonia cōiungere. Hunc & turanū dici qdā modo censent: ut libro. xxxiii. capite uo-
decimo notauimus. Aliis diuersus est a Turario: Asconius. Signū inq; Vortunni in ultimo uico Tura-
rio est sub Basilica fleſcentibus. Liuius iugariū æquimelio & fortunæ tēplo uicinū statuit.
Iugarius in uerbo iuno argiua.

Iugerum libro. xxxvi. cap. duodecimo.

Iuxta libro nono: capite. xli.

L Aniscus libro.xvi.capite.xv.item libro.xxi.capite tertio.
 Latius latiaris latialis libro tertio:capite primo.
 Lagonoponos libro.xx.capite quarto. Lanciū genera libro.xxxiii.capite undecimo.

Lagophthalmi in uerbo glaucomata.
 Lagari uerius libro.xxxv.capite secundo in secunda editione.
 Lanati libro septimo:capite ultimo i secūda editiōe. Latifundia lib.xiii.cap.xv. secūda editiōe.
 Lactes libro undecimo:capit. xxxvii.item in secūda editione lib.xvi.capit.xliiii.Na lactarii nō a lactibus
 sed a lacte noīant. Vnde opus lactariū Spartiano in Hellogabali uita: Dulciarios inqt & lactarios ta-
 les habuit ut quacūq; coqui de diuersis eduliis exhibuissent uel structores uel pomarii: illi modo de
 dulcibus:modo de lactariis exhiberent:Na qui lacticia id genus modo appellant: barbara & uulgari
 uoce utuntur:Nec q; nomē id in quodā Hieronymi libello inuenias:argumento sit:receptum id a do-
 ctis fuisse. Alioqui non constat Hieronymi sic nec ne opus illud.
 Lactarii & lactarium opus & lacticinium in mentione statim superiore.
 Leuitas intestinoꝝ in uerbo lienteria. Leucoma in uerbo album & in uerbo argemon.
 Leucophlegmatias in uerbo hydrops. Leucophaea libro.xxxii.capite sexto.
 Leuce in uerbo uirilignes. Lenates libro septimo:capite ultimo.

Lactarii uñ:

Qui lactici-
 na id genus
 modo appel-
 lant barbara
 & uulgari uo-
 ce utuntur

Leuini libro.xxxvii.capite secundo in secunda editione.
 Lentini & lentuli libro.xviii.capite tertio:secunda editione.
 Lema unde lemosi libro.xxiii.capite secundo.item in uerbo gramiz.
 Lenticula uitium cutis in uerbo sugillata:& in uerbo Ephelis.
 Lenticula in uerbo scaphi:uas genus est a figura dictū: ut ait Plinius & meminit Celsus. Videturq;
 id esse quod discos appellat Dioscoridi:ut in medica herba ostēdimus:unde lenticularis figura.LAp-
 pulcio in floridis.Lenticula uero pro legumine:similis qdē lenti est:sed diuersum: qd si Theodoro Ga-
 ze credimus:aphacen graeci uocant:Nam lentē nō aphacen sed phacon dicūt. Quin & cocta quoque
 lens a Plinio:ceterisq; lenticula uocat.De qua prouerbiū illud fertur:το εϋ φακην αυρον hoc est unguē
 tum in lenticula.Cuius meminit in epistolis ad Atticū Cicero in mētone ientuli.& M. Varro & Ge-
 lius:apud quos tamē oēs nō myron:idest unguentū:sed mython:idest fabulā mendose scriptū inueni-
 tur Athenæus quoq; in coenis refert prouerbiū id in M.Varronis uoluminibus haberi.

Lenticularis
 figura

Lexipyretos feminino genere pronuntiat rectius q lexipyretta.Vtut ea uoce Plinius semel ope to-
 to.Vnus & graeci medicinas ita nominantes:quae febres finiunt:απο του ληχειν τους πυρετους
 Letargus est marcor & inexpugnabilis pene fomni necessitas cum alienatiōe mētis: in quo a phreniti
 de:nō loco:de materia distat phrenitis sanguis aut bilis flaua cōciliat.Letargū pituita humidior & fri-
 gidior qua cerebrum diluitur Agemus de hoc & in Veterino.

Lemiscus libro.xvi.capite.xv.item libro.xxi.capite tertio.

Limitanei libro septimo:capite.xliii. Linarius in uerbo hopistographus.

Limi unde limeta libro.xvii.capite.xxii.

Lira unde lireta libro.xviii.capite.xviii.in secunda editione.

Limen in uerbo supliminare. Lippitudo in uerbo ophthalmia.

Lichas libro.xxxv.capite.xliii.

Lichenes:hoc est impetigines quattuor sunt Celfo generum.

Lipare lib.xxiii.capite.x.medicamenta pingua sunt:& ut Celsus ait lenia.

Lioma libro.xxxiii.capite.xiii.

Lienteria libro.xi.cap.xxxvii.ite leuitas itestinoꝝ.Duplex huius morbi origo fere: aut enim ex ite-
 stinorum uitio:aut ex imbellicitate uirtutis eius quae alimenta continere dicitur.

Licitatores libro nono capite.xxxv.in secūda editione:Nam auctio sub pracone supellectilis maxie:
 aptia dicit graece Theophrasto & Hipponachi.Vocat & τραπεζαστα & αγορα qñq; iulio polluci.

Loripedes libro decimo:capite septimo.

Lonicum libro septimo:capite secundo. Lomenu libro.xxxiii.capite.xiii.

Lumbrici in uerbo tineq.

Luxata membra:idest nota loco:græci stremmata.

Lura in uerbo Elutriare.

Lunæ multiformis uisitatione libro nono:capite.xxxiii.

Luscioli:sive (ut quidā pronuntiant) luscitiosi:sunt q etiā muscitiosi Festo noīant:q ppter uitium ocu-
 lorum parū uidēt:ex Atei Philologi snia.Popilius Aurelius nocturnas cæcitudines: quas graeci uocat
 nyctalopias:ipse nūc:itationes uocabat.Plinius: Caprinum inquit iecur restituit uespertinam aciem iis
 quos nyctalopas uocant.Aelius stillo:luscitiosos ait esse:qui plus uidēt uesperti q meridie:nec cogno-
 scunt nisi qd usq; ad oculos admouerit.Paulus:Nyctalopes inquit sunt:qui uidēt iter diu:occidēte autē
 sole cernunt exiit: noctū nihil. Myopes uero: qui iam inde ab initio ortus sui: nisi admota con-

Muscitiosi q

tueri nequeunt: quod genus curā igit non recipit. Vlpianus in ædilitio edicto. idē ubi homo inqt neq matutino tēpore uidet: neq uespino: quod genus morbi græci nyctalopas uocant. Luscitionem eam esse quidam putant: cum homo lumine inquit adhibito nihil uidet.

Lucipores libro. xxxiii. capite primo in utraq editione. Lutra lib. xxxii. capite septimo.

M

.M. & B. libro decimo: capite octauo.

Matellio matella matula mateola in uerbo elutriare.

Marpiores libro. xxxiii. capite primo in utraq editione.

Malagmata in uerbo emplastra. Malacia & malacisso & malacus in uerbo defectus.

Madarosis in uerbo trachoma.

Magister Atheniensium libro. xxxiii. capite septimo. iulius Pollux. viii. libro.

Masti libro. xxxi. capite tertio. Item in secunda editione libro. xxxv. capite. xii.

Manna libro duodecimo: capite. xv. item libro. xxi. capite sexto.

Malicorium libro. xxxiii. capite undecimo.

Macellum & macellota libro. xix. capite octauo.

Mantellum mandia mantelia libro septimo capite secundo.

Manteum libro quinto. capite. xxix. Item libro sexto capite quarto.

Regia char- Macrocola a longitudine dicuntur: sunt enim eo nomine maiores & longiores chartæ: quas mō re-
ta quō gas (ut arbitror) uocamus: Nā & Catullus regiā chartam uocat. Ex eadem origine uidentur: & quæ
protocola formularii appellant.

Præs Manceps est qui cōducit uel emit aliqd a populo a manu: qua ut Festus ait sublata significat se uictorē
Prædes emptionis esse. id ipsum interdū & prædicit qā tā debet inqt præstare populo q̄ is qui pro eo præ
est. Catege prædes pprie fideiussores populo sunt. proinde noiatores lectoresq; magistratuum apud
nos hodie prædes appellantur: quia culpam eius quem ipsi nominauissent præstare teneantur.

Mangonizata oratio Mangonizare a mangonibus pro eo qd est exornare iter pollareq; ut uēdibilior sit ea res cuius istito
res & curatores sunt. Hinc māgonizata oratio & forma & domus & reliqua dici possūt ut lenociniis
tamē & fūo: potius q̄ ueritate allecent. id studiū Plinio quandoq; mangonium uocatur.

Mediafinus & mediatus in uerbo iatralēptæ. Methondiū in uerbo Pompium.

Mesialla libro. xxxv. capite secundo in secunda editione.

Menas & zenas libro. xxxv. capite. xviii. in secunda editione.

Meliturgos & mellarius primo libro in indice undecimi. Meta libro secundo: capite decimo.

Meronis annus libro secundo: capite octauo. De hoc metone Aristophanes quoq; in comœdia quæ
Ornithes inscripta est. Corripitur autem in eo uerbo prima.

Melitæi canes libro tertio capite. xxv. Melicus libro septimo: capite. xxiii.

Medicatus odor libro. xv. capite tertio. Megabyzi libro. xxxv. capite decimo.

Mesa libro. xxxvi. capite sexto. Merones libro. xxxvi. capite. viii. i utraq editione.

Meliceris & meliceria in uerbo Fauus: tuberculū & abscessus est: ut ait Pollux mellis crassitudine i cu
bris & genibus: interdū aliis quoq; partibus & in ore ipso. Nā genus illud meliceriæ: quod raro fieri
Cellius ait: nisi in scapulis: cerion fauulq; dicit proprie. Habetur & meliceris in capite: quod ita noiā
tur: quia humor in eo melli similis includitur: nec pressum renititur ut id quod ganglion: siue ganglion
appellant in eadē parte: sed molle cedenq;. Quod ipsum facit eodē loco id genus quoq; tubercis quod
atheroma uocat: quia subest ei tenuis quasi pulicula: quā græci atheram nūcupant. Cellius auctor libro
septimo: quanq; uitiū in: eo q; nō gangiliū & atheroma: sed gangilium & heroma scriptum est.

Mediana co Mediana libro. xxxv. c. x. Item libro. xxxvi. c. vi. Vnde medianas Vitruuius colūnas dixit ut ab angula
lumna ribus que crassiores sunt: distingueret.

Metoposcopus libro. xxxv. capite decimo.

Melinus color in floribus luteum significat. id ex Dioscoride ac Plinio euidentissimum est: Nam a me
lo insula melinum pro candido accipitur Plinio: Vitruuius: Plutarcho: cæteris.

Meniana libro. xxxv. cap. x. Græci orthas uocat si Honorio & Theodosio p̄cipibus credēdū in mē
tione de priuatis ædificiis. Labeo: Proiecta inqt ea sunt quæ ita puehūnt ut nūq; congefcat. cuiusmo
di sunt inqt meniana & subgrunda. Quæ uero aliqd haberēt ubi conquefcerent in insula non proiecta
uocabant. De origine menianoz & de colūna menia ad quā ferri & fures alligabant: Cicero: Pedia
nus: Festus: Plinius: Columnarum inqt honos antiquior ut. C. Menio qui deuicerat p̄ricos Latinos.

Mirmillones in uerbo Armentarius.

Miliarium libro. xvii. capite undecimo.

Mirys libro undecimo: capite septimo.

Miliaria porticus libro. xvii. cap. undecim. o. Item libro. xxxiii. c. octauo. Meminit & Suetonius a p̄a
suum numero uidentur appellata: Sicut a stadiis: quas Vitruuius stadias uocat.

Milphosis in uerbo Trachoma.

Miltos libro. xxxv. cap. vi. Nostri eam modo rubricam: modo minium. ut Celsus interpretati sunt. ite Cicero in epistolis ad Atticum: Cera inquit & minio siue: quod idem est: cera miniatula notare. in Vi truuio octauo libro locus fertur medolissimus de comentario Democriti: quod chirototonon inscribitur: in quo utebatur inquit anulo signaretur amolite est expertus. Scribendum autem puto adhuc modum in quo utebatur inquit anulo signans cera & miltro quæ esset expertus.

Minus in uerbo pantomimus.

Minium & miniatulus in uerbo miltos.

Mortarium quid sit nemo ignorat: sed una eius significatio fortasse obscura est. xxxvi. libro: ubi p eo iacu & conceptaculo accipitur in quo calx siue intrita subigitur seruatur. Quæ loca hodieq; mortaria uocantur plebi. Romæ a libiq;

Monopolium libro octauo: capite. xxxvii.

Mortuale morticinumq; libro secundo: capite. lxx.

Monocores & Dicores & Tricores & Pentacores lib. xxxvii. capite septio: nisi quis monochroas & dichroas & trichroas & pentachroas ab uno: duobus tribus & quinq; coloribus put sunt notatas putet.

Moesia libro quinto: capite nono.

Mustacei a musto libi genus apud Catonem. Athenæum cæteros.

Mulei libro nono capite decimo.

Murcea & murciola libro nono: capite. xxxvii.

Murtia libro decimoquinto: capite. xxviii.

Murcus & murcidus libro decimoquinto: capite. xxix. item libro undecimo: capite nono.

Muris libro undecimo: capite septimo.

Musteus libro duodecimo: capite septimo.

Muricida libro. xxi. capite nono.

Muscus libro duodecimo: capite. xxiii. a musco fontium uerbum muscantur apud Columellam.

Muscarium libro duodecimo: capite. xxvii.

Murinum & murata potio libro decimoquarto: capite decimotertio in utraque editione.

Muricula libro. xxiii. capite decimoquinto.

Mutuuum muli scabunt libro. xxxii. capite secundo. id & apud Symmachum est.

Museca musea musua libro. xxxvi. capite. xxi.

Munerarii in uerbo armentarius.

Muricatus libro nono: capite. xxxiii.

Myuri uersus libro. xxxv. capite secundo: in secunda editione.

Mirmecia in uerbo thymos.

Mydriasis uocatur oculorum: cum pupula quidem ipsa colorem non mutat: sed uidetur ultra naturalē sicut multo latior: interim ut uisum omnem adimat: interim ut partem: res uero ipsæ minores: q; sunt apparente contrario in phthisi maiores: nam & pupula contrahitur corrugaturq;

Myopia & myops libro. xxiii. capite. xv. Et in uerbo Luciofi.

Myttotos libro. xix. capite sexto.

Myxaria & myxa libro. xv. capite. xiii. item libro ultimo: capite octauo.

Mytis libro undecimo capite septimo.

Mytia libro quinto: capite nono.

Mythicus in uerbo pantomimus.

N

Necrocorynthii libro secundo capite. xvii

Nebulæ oculorum ut inquit Paulus cicatrices sunt in ipsis factæ summa parte.

Ni pro ne lib. xxxii. cap. ii. Lucretius. ii. li. Ni ue alium quemuis quæ sunt imbuta colorē propterea gerere hunc credas. Virgilius quoq; illo uersu. Ni cursus teneant.

Nilus in uerbo Euripi.

Nomæ dicuntur ulcera quæ depascunt uorantq; serpendo corpus.

Nomen libro. xiii. capite quarto: in secunda editione. Vnde optima nomia & pecunia in nominibus Columellæ: Vlpiano cæteris

Nomenclatores unde Nomenclatura pro appellatione a nominibus calandis: id est uocandis. Vtebatur iis candidati maxime: de quo cum alibi. tum Cicero pro Murena in Catonem differens. Hi & factores quoq; dicebantur: quia saluatorum nomina: ut ait Festus: uelut infarcient petitorum auribus. Nuscitiosus & nuscitio in uerbo Luciofi

Nundinæ lib. xviii. capite tertio in utraq; editione.

Nucleus & Vitruuio libro septimo & Plinio: etiā nō in nuce. Nam & e testa nucleus & in ferro quoq; dicitur. xxxiii. libro & in pauimentis. xxxvi. uti ea uox statumen fere id significet quod Græci nunc chondron: nunc pyrena uocant: materiam quamcunq; probiorem intus ac resistentem intelligi uolentes. Plinius. Fornacium inquit maxima differentia est: in iis quidem nucleus ferri tantum excogitur ad indurandam aciem: aliq; modo sunt ad densandas incudes: malleorumq; rostra.

Nyctalopes in uerbo Luciofi

O

Axis libro sexto: capite. xvi.

Obeliscolychnium libro. xxxiii. capite tertio in utraque editione.

Cera miniatula quæ
Locus in Vi
truuio mēdo
sissimus

Obtyzum libro. xxxiii. capite tertio.

Amauroses
quæ
Obfcuritates oculorū Græce amatrofes: cum sine ullo euidēti oculorū uitio lumē eripit. ſicut hebetudo quā dicunt amblyopiam: cum hoc ipſum quidem contingit: ſed conſtat quam ob rem id eueniret.

Oceanus balnearum in uerbo folia.

Occatio & occatio libro. xvii. capite. xxi. Item in ſecunda editione libro. xviii. capite ſexto.

Ocrea libro quarto: capite ſeptimo.

Ocnos libro. xxxv. capite undecimo ut fere. idem ſint oeni quod οχνοσ ποσες hoc eſt ſptum rodētēs. Nam & hoc puerbii loco dicebatur contra ignauos: ut Varroni placet: niſi quis & οχνοσ ποσες uocare malit eos: id eſt lentilcum mandentes: quoniam & hoc Græcorum uetus eſt adagium aduerſus eos qui nimio ſe comendi ſtudio ſuperfluunt: quaſi dentibus exterendis & fricandis tantum incubent præ deſidia: Nam ex lentico dentificium uel poeta Martialis commendat.

Dentificiū
ex quo ligno
Odion in uerbo Pompion.

Oe dipthongus libro tertio: capite duodecimo i uerbo taphroe. Item libro quinto: capite. xxxi. in uerbo Soloe. item libro ſexto: capite ſexto in uerbo cepoe.

Oporice libro. xxxiii. capite. xlii.

Ophthalmian iulius pollux negat proprium aliquod oculorum eſſe uitium: ſed i eo uerbo ſignificari tradit ciuitatem oculorum ex corporis ægritudine. celſus & alii appellant hippitudinem: ſicut xerophthalmian: quæ ſit arida hippitudo: cum nec tument: nec fluunt oculi: ſed grauēſcunt.

Operatio & operari pro eo quod eſt rem diuinā facere aut agrū colore cōpertum oībus. Recētioreſ philoſophi & medici p eo quod Græci energian uocāt uſurpauere: melius facturi ſi functiones & opera dixiſſent. At enim inquit. xxix. libro Plinius in mentiōe anguini cui certa ait luna capiendū cēſeat tanq̄ conſtruere opationē eam ſerpentiū humani ſit arbitrii. Cæteri ut id mēdoſum putē & ineptus ſenſus facit & uetus lectio: quæ non habet conſtruere: ſed congruere. itē nō eam ſed etiam. Propterea fere crediderim emēdari poſſe ad hunc modum: Certa inquit luna capiendum cenſent tanq̄ congruere ouationem etiam ſerpentium humani ſit arbitrii. Porro latina uox eſt ouatio: ut uernatio: mellatio & quo utitur in gallinis uerbo Columella: pullatio.

Emendatur
locus i Plinio
Opithographus & opithotonos & alia huius formæ in littera. H. ideo q̄ απο του επιθρα deduci poſſe uidebantur. Cæteri animaduerto nō aſpirare Græcos talibus: cōtra aſpirare habidi & haphæ: quæ tamen in. a. litteram relata cōuellere noluimus: ut (quia pauci rationem illam ſcribendi nouerāt) minus laboris eſſet in quærendo.

Orca uas libro. xxxv. capite ſexto. item libro. xxxvii. capite ſecundo.

Orthoſnoici in uerbo ſuſpirioſi.

Oris ulcera in uerbo aphthæ.

Orthographus libro. xxxv. capite decimo. item in uerbo ſciographia.

Orthæ in uerbo Meniana.

Orithia lib. ii. cap. xlix. & in uerbo ornithia.

Ornithogonia libro decimo: capite tertio.

Ornithiæ libro ſecundo: capite. xlix. Columella: Decimo calēdas Martii leo deſinit occidere: uenti Septentrionales: qui uocantur ornithiæ per dies. xxx. eſſe ſolent: tum & hirundo aduenit. Plinius p dies nouem. ſed cur paulo poſt: Spirant inquit & a bruma. qui uocant ornithiæ: ſed leniores: & paucis diebus certe uetus lectio nō habet ornithiæ: de quibus iam dixerat: ſed Orithiæ: niſi quis utroq̄ loco ſcribat ornithias. & duobus eos temporibus flare ſuſpicetur. Orithiam ab Aquilone raptam & in popula rem uentum: ut ait Euſtathius: conuerſam nouimus. Proinde leniores inquit & paucis diebus ſpirat a bruma: quaſi muliebris plane uetus. Alioq̄ ornithiæ uehementē cienthymē: ut Ariſtophanes. p̄inde ita noiet ab aubus qdē: nō tam quæ ſtantiū iis appareāt: q̄ ut grāmatici recētioreſ interpretant: quæ ui frigoris eoz deſiciant & allidant i terrā. Ariſtoteles libro eoq̄ de mūdo ſcribit: Eteſiæ igit mixtio nē quādā habēt Aglonis & Fauonit: Ornithiæ uero genere qdē ipſo boreæ ſunt igit: ſed uere ſtantes.

Eteſiæ uenti
Ornithiæ
Oſtum libro decimo quinto: capite quinto.

Oſtrum & oſtracimus libro. xxxii. capite ſexto & in uerbo collabefactari.

Quatio in uerbo operatio.

Oxibaphon libro. xix. capite quarto.

Oxypora libro. xx. capite ſeptimo: in ſecunda editione.

Ozana ulcus eſt in narium altitudinem uſq̄ oſſa illa: quæ ab anguſtiis uocantur Iſthmoſ de ardens & grauæ oīens. Humor eſt. Odorandi uis adimitur.

P.

R. C. qd̄ ſignificēt libro. xviii. cap. xxiii. ſecunda editione: ſicut ab Vrbe Conditā. A. V. C. Sed & uerbū condēno p litterā. c. denotabat: ſiue p. K. potius aut quia Græci καταγινωσκειν id dicebant: aut quia ueteres loco. c. litteræ ſcribebant cappa. id ex Ciceronis actionibus contra Verre ſumit: ubi tamen in exemplaribus pleriq̄ caprarius mendose ſcriptum eſt pro cappa & Arrius.

Pandectæ
unde
Pandectæ q̄ omnia contineant: inſcripſit ita & Tiro Tullius ex Gellio:

Parmularius in uerbo Armentarius.

Paria cōponere. Gladiatoz & duo paria: ordinariū & poſtulariū. Cicero in epistoſis & Suetonius & alii.

Pandari lib. xvi. cap. xli. in secunda editione.
 Parhelia libro secundo capite. xxxi. in questionibus uero Seneca parellela mendose scriptum est.
 Pachion lib. viii. cap. xxix.
 Passer libro. xii. capite. vi. Et in uerbo struthos.
 Parulides & parodontides in uerbo parotides.
 Parotides sub ipsis auribus sunt collectiones in iis glandulis quæ secutus utranque adenes Græce nominantur in Celso & tubercula quædam in gingiuis iuxta dentes uocari parotides uidentur. Cæterum parodontides scribendum cenſeo: aut quemadmodum Paulus & alii parulides. Est autem parulis inquit a gingiuis dicta: quoniam sit iuxta eas tuberculum: sicut epulis quoties iuxta dentes in gingiua caro excreuit. Cæterum parotides appellantur etiam arteriæ dætur aut Celsus in dextra sinistraque iuxta guttur quæ sursum procedentes: ultra aures feruntur. Quin & ipsi aurium cincinnati apud iulium pollicem uocantur parotides. itaque partes iis subiectæ quæ a faucibus: quo loco Græci αγκυρα nominantur ad malas pertinent. Palare uerbum libro. xix. cap. iiii. Vitur & collumella eo & palladius & cæteri.
 Pala & palaca libro. xxxiii. capite quarto. item libro. xxxiii. capite. xiii. item in secunda editione libro xxxiii. capite quarto. Dicitur & pala in anulo cum aliis tum Ciceroni quoque in officiis.
 Parerga libro. xxxv. capite. xi. item in secunda editione libro. xxxiii. capite quarto.
 Palmus libro. xxxv. capite decimo quarto: Duplex hic. Minor digitorum: quatuor paleſtes Græce dictus. Maior uero digitorum duodecim ipithame uocatus ex Vitruuio: Plinio: Varrone: Horo.
 Palpebrarum uitia in uerbo Trachoma.
 Parafynanche & parachynanche in uerbo Synanche.
 Paronychia dicitur abſceſſus circa radices unguum Paulo Galeno: cæteris.
 Paſtillus qui Græce dicitur trochiscus in uerbo emplaſtrum & in uerbo panus
 Paſtillancibus & parulicantibus libro. xxi. capite octauo: ubi uerbum paſtillicare. niſi hoc ſignificet quod eſt paſtilli quandã imaginem præbere. Fateor non intelligere. Sunt qui uitium in eo noie putantes eſſe non paſtillancibus barbulis. ſed paſſim albicantibus ſcribendũ fere credant: quia florẽ eum Plinius. xxv. libro candidum quadantenus rubentem demonſtrat.
 Paratrimma in uerbo intertrigo.
 Paracenteſis uerbum quo ſemel utitur Plinius in mentiõẽ Anagallidis. xxv. libro. Græcum eſt atque id ſignificat quod non multo poſt ipſe punitionem dixit.
 Para uis & parus & parula ſi. undecimo: capite. xxxvii. ſecunda editiõẽ. Feſtus & paronem auẽ noiat.
 Papillæ libro. xxxv. capite duodecimo.
 Patentes patiti patiti in uerbo calcei. Sed quid ſi patitios calceos pro ingenuis quis accipiat: cũ Cincius ut eſt apud Feſtum: patitios tradat eos appellari ſolitos qui nunc ingenui uocentur.
 Pantomimus a mimo dicif. Eſt autem mimus ſermonis & factorum cuiusque imitatio cum laſciua. de pantomimis Seneca. Diomedes grãmaticus. l. Capitolinus. Lucianus & vii. libro Plinius. Mythici pantomimi: hoc eſt fabularem quandam uocauit: cui pantomimorum duo ſunt genera. Scenici & Mythici quod & Tranquillus fere demonſtrat: qui ait Primis temporibus quæcunque in ſcena fierent: in Comoedia quoque agitari conſueuiſſe: Nam & pantomimus inquit & choraules in Comoedia canebant: poſtea ſeparata ſunt. Comoedog & pantomimis artiſicia. Cũ Diomedes grãmaticus exequif. Cæterum mimus & poematis nomẽ eſt & actoris. Quintilianus: Rarus igitur eſt in oratiõẽ illud genus quo exprimitur aut rerum: aut perſonarum imago: ut Caſſius qui iſtam faciẽ planipedis ſenis torques: i quo tamen loco non planipedis. ſed lanipedi ſcriptum eſt. Eſt autem planipes a plano: id eſt nudo. pede: (ut Feſtus ait.) uocatus: & idem qui mimus: ut Diomedes ait. Mimorum uero apud Græcos multæ ſpẽs ex Athenæo ac Polluce: nõnihil etiam Strabone. Hilarodos: qui & ſimodos ab auctore Simo. Deinde Magodos: a quo paræ differt Lyſiodos. His iungit Sotadicus: qui & ionicus & cynædologus appellat. ite Dicelista qui & phallophoros & Autocabdalos: ſiue adocabdalos uocat. Quinque & iabus & phyax & ethelontes & ſophiſta quoque hic dicif. Sunt & ithyphalli ebriorum ſpecie redimitu manicatiq.
 Paraſtata Vitruuio & Plinio lapides ſunt pilarum fere modo appoſiti columnis. De qua ſimilitudine alterum cruris os (duo enim ſunt) paraſtata nominatur in iumentis Vegetio: quod & paracnemio appellatur iulio Pollucio: apud quem & meatus illi per quos genitura e teſtibus in urinae uias deſertur: paraſtatae nuncupantur. Sunt & in proelio inquit dicti paraſtatae: nomen offici: quoniã adiuncti ſunt pſtatis: hoc eſt iis qui præſunt cornibus: ſicut epiſtatae: qui teruũ in regendis uis locum tenet. Cæterum lapides qui utrũque latus hoſtii muniũt: paraſtades nõ paraſtatae ab eodẽ auctore noiant: a nobis ante Vitruuius quoque paraſtadas in mentione templorum uocat: antas idque genus adium ſacraura: quod antas uocantur per ambitum templi extra parietes adhibitis. παροιστηρια appellari tradit: hoc eſt aedes in antis. Sed & tabulae quædam certis inſtrumentis paraſtatae Vitruuio dicuntur.
 Pareus & pareſis in uerbo paralyſis & in uerbo defectus.
 Paralyſis: unde paralyticus: latine reſolutio neruorũ dicitur: & alio nomine a græcis hemiplexia: hoc eſt ſemiparaplexia: cũ in alteram tantũ partem corporis malũ id incubuit: nam cum totum afficitur: paraplexia nominat: nũc utrũque inquit Celsus paralyſin appellari uidet. Nominat id & pareſis fere a de-

Parotides

Parulis
Epulis quæ

Pala in anulo

Paronychia

Panto mimo
rũ duo ſunt
genera

Planipes nudipes dicitur

Ithyphalli qui

Paraſtatae q
Epiſtatae

Apoplecticus festu mirū. Apoplectici uero sunt: & quos dicimus attonitos Græci εμβρογνιτους quorū uidelicet & corpus & mēs stupet ictu fulminis aut morbo Hieronymus i chronicis Valentinianū subiti sanguinis eruptione mortuū scribit: quæ græce inquit apoplexis uocatur. Persuasum aut uulgo est cū quis repente morte corrui: euenire id gutta sanguinis e capite in cor delata. Quod qdē & Spartianus Capitolinus ue in historiis suis: iam tum credi passim demonstrat.

Papulae duorū generum sunt Celsi lib. quinti fine. Seuius est duorum: qd agrion id est ferum dicitur: ru bent utroq; per minimas pustulas corpora: nominaturq; id uoa Plinio a fimo bubulo cuius litu maxie tolluntur: ut hinc infantes pueri fortasse: mala omnia buas uocare doceantur. Sunt & sudoris papulae in lentiscini olei mentione Plinio: quas Celsus pustulis annumerat.

Passiones pro morbis animi uel corporis dicunt qd recentioribus: quia Græce noiant pathē. Cate rū nō Cicerō: non Celsus: nō Fabius: nō ante Pliniū quicq; qd eadem inuenerim: id uocabulū uirpat. Vnus est uigesimo libro locus: in quo id uerbū ponit. Semen inqt staphylini tumentē alui: & suffuca tiones mulierū doloreq; in uino potū lenit in tantū aut uulnus corrigat. illitū quoq; passionibus uetri earū pdest. Sed uetus lectio diuersa & oino uerior: hoc modo illitū quoq; passio e uetri earū profis.

Pancratiasta Pancratiasta libro. xxxiii. capite octauo.

Panus panis panicula in uerbo furunculus. Alioquin panicula & comā significat i milio panico harū dine Plinio: Pendent e piceaq; uel robore quoq; ramis quæ ipse uocat panos & paniculas: & aliquādo nucamēta callo squamatim cōpactili: quæ cithara Græci appellāt. Quicq; igit subliōga uel sub rotūda forma tumet: panicula dici fere pōt. Celsus in curatione ramicis: Fascia igit eius rei causa fit: cui imo lo co pila est affuta ex paniculis facta: quæ ad repelendum intestinum qd descendit: illi ipsi subiciit. Plini us. xxi. lib. Græcula igit rosa conuolutas habet folioz paniculas. Deriuat autē ait Festus a pano pani cula. Panus aut qd sit ex Varronis quarto de latina lingua sumi potest. panis inquit dictus: q; primo fi guras faciebāt: ut mulieres in lanificio in quo panus. Et sic postea q ei figuras facere instituerūt alias. panum autem in Varrone capiunt pro sili glomere in ipso radio texennū: ad cuius similitudinē panes fingant: & quēadmodū ex pano lanificiū in figuras multas digerit: ita panificiū uarias capiebat imagi nes. Athenæus panis quoddā genus ab archilocho & aliis pleriq; panū dici tradit: & in terra Mesapia saturitate pania uocari: & pania quæcūq; plena sunt: unde Romani quoq; panē inquit uocat. Vt cūq; panus textricum: nomen dedit tuberculo: quod Græce phygethion uocatur auctore Celso.

Palimpsestum in uerbo hospitograpus.

Palancæ libro octauo capite. xlii. in utraq; editione.

Pæchnia in uerbo pecma: item libro. xxvii. capite sexto.

Pætelis & pætilii libro. xiii. capite. xiii. Pædigogia libro. xxxiii. capite duodecimo.

Pecma siue pegma non a ludendo: id est ατρον παγισ ut quidam inepte putauerunt: sed ατρον πρυπυρ quod est pangere. Idq; a Græcis quoq; πρυπυρ dicitur: hoc est pagmentum. sed Græco uni malumus. Ceterum a ludendo pæchnium deducitur: idq; genus est ludici poematis: quale Mnaseas Locrus uel salpe lesbia scripserunt. Vnde Technopæchnion apud Ausonium.

Peptice medicamenta sunt ad concoctionē foris adhiberi folia ατρον πτεραι.

Pexum & pexa uestis & pexibarbi libro undecimo: capite. xxiii

Petaurus libro undecimo capite. xxxiii. Petilus libro. xxi. capite octauo.

Petala & petalia lib. xxi. capite. xv. item petalifmus in uerbo Collabefactari.

Peripneumonia siue qd idē est pneumonia inflāmatio est pulmonis cū ex aliis causis tū ex distillatiōe uehemēti in synancha uel suppurio uel pleuritide pueniens: ut sanguis inde copiosius excreari solet.

Petulus libro. xxi. capite. xv. Persola pro persona libro. xxi. capite decimoquinto.

Personata uulnera libro. xxvi. capite decimoquarto.

Perfrictio libro. xxi. capite decimo octauo.

Penathilus libro. xxxiii. capite octauo.

Periodicus eodem loco. Perixyomenos eodem loco.

Perones libro. xxxvi. capite decimoquarto utraque editione.

Petorrita libro ultimo capite decimo.

Pessi feminarum medicamenta sunt: quæ in molli lana naturalibus eorum conduntur.

Perichrista in uerbo Circumlitiones. Vtutur & Seneca circumlitione.

Pedamen libro. xvii. capite. xxii. secunda editione.

Phagedæna ulceratio est ad ossa usq; celeriter cum inflāmatōe penetrans saniosa: odore foedo: mor tem afferens.

Pharmacodes libro decimoquinto capite tertio.

Phalangæ libro octauo capite. xlii. in utraque editione.

Phalacræ libro decimoquarto: capite tertio: item in uerbo caluata.

Phæcasi in uerbo calcei. Vnde phæcasiati muli Suetonio quoque.

Phœgæte cantharides lycos agrios hymas dioci. Verba hæc. xxvii. uolumine habentur & Græca sunt

φευγετε καὶ καθαρίσατε λυκοσ α γριοσ υ μασ Διῶκει hoc est fugite catharides: lupus ferus uos psequitur.

Phiditia libro septimo: capite. lvi. Aristoteles in politicis:

Philyra & phylura libro. xiii. capite undecimo. Item libro. xvi. capite. xv.

Phlegmones ab inflammatione dicti sunt abscessus: quoque genera cum alibi tum ad Glauconem Galenus exequitur.

Phloina uestes libro. xix. capite primo.

Phlyctæna in uerbo pustula.

Phrenitici lib. xxvi. capite octauo. Item in uerbo Letargus. Caterum morbus ipse non phrenesis sed phrenitis dicitur: sicut arthritis non arthresis: & nephritis non nepresis: & pleuritis non pleuresis: etiam si quædam scriptum inuenitur idcirco in Vitruuio. Apud Celsum quoque Martialemque non phrenitis sed phrenesis uitiouse (ut arbitror) ex consuetudine imperitorum uulgariter legitur.

Phrenitis non
phrenesis

Phryganon libro. xxvi. capite octauo.

Phthisis in uerbo Tabes & in uerbo Mydriasis.

Phthiriasis latine pedicularis morbus α τ ο τ α μ φ θ ε ι ρ α μ quos & pedes & pediculos uocamus.

Phthoe in uerbo tabes.

Phthongus & harmonia in coelo quam ob rem dicantur nec planetarum modo: sed signiferi quoque ipsius: ex tertio harmonice institutionis. CL. Ptolomæi exquisitissime percipitur.

Phygethlon in uerbo furunculus: ut in cello menda fit: quoniam phygetron scriptum est.

Tollit mēda
apud Celsum

Phymata in uerbo Furunculus. Pilum in uerbo præpilata.

Pictæ uestes cuiusmodi & triumphales erant ait Plinius uidentur a Fabio clauatæ intelligi fere octauo libro: Vt assertit inquit lumen clauus purpuræ loco infertus: ita neminē deceat intertexta pluribus notis uestis. Liuius Masiniam a Scipione scribit donatum toga picta & palmata tunica. Festus. Picta inquit quæ nunc toga dicitur: uocabatur purpura: eaque erat sine pictura.

Pila libro sexto: capite. xxviii. item libro. xxxvii. capite quinto. Hinc ædificia pilatimagere Vitruuius: ite

in uerbo stela.

Pithecus lib. iiii. capite sexto. Vnde pitheciū mulieris nomē Plauto: etiā si mēdose scriptū ē spintheciū.

Emendatur
locus apud
Plautum

Pipiones libro. xi. c. xxxvii.

Picare in uerbo defectus.

Pinacotheca in uerbo Tablinum.

Platea in uerbo Angiportus pro uia proprie. Quamque & pro area quandoque sumitur. Vitruuius quoque ac Catullo correpta media. Item in Helio Gabali uita Lampridius plateas inquit in palatio strauit Lacedæmonii & porphyreticis faxis.

Plani quales sint libro. xxxv. capite decimo: unde uerbum implanare pro decipere ac seducere usurpatum a Cypriano: Si quis inquit putat se aliquid esse cum non sit: se ipsum implanat. item pro certo inquit implanator proprius est. & reliqua.

Implanare p
decipere

Plancae libro octauo: capite. xliii. utraque edit. Hinc planci quia pedibus plani sunt ait Festus: unde planas inquit tabulas ueteres appellauere plancas.

Vnde planici
dicti

Plauti quoque a planis pedibus: qui & ploti noiant eodē auctore. Hic & Marcū Actiū Sarfinatē poetā a pedū planitie initio plotū: postea Plautū dici coeptū scribit: ut uerbum illū in Asinariæ prologo Demophilus scripsit. Macrus uertit barbare. Legendū putē: marcus nō macrus: de seipso enim poeta loquitur. Asinariā uult igitur esse si per uos licet. Quin & uerius ille paulo supra. Age nunc reside: caue mō na gratis. Vitiū habet. quod ultimo pede: quod debet iabus esse. recipit spōdeus. itaque sic legerim. Age nunc reside caue modo ne graxis: hoc est pstepas. Græco uerbo usus est: uidelicet ἰσθ' αὐτῶν. Aut sic: Age nunc reside de caue: mō ne graxis. Sed quando legerim: Age nunc reside: mō ne gratis caue. Aut sic: Age nunc reficit. Quippe ubi se multi per somnia sæpe loquētes. Aut morbo delirantes prograxe ferunt. Et cæcata diu in medium peccata dedisse. Quinque sunt qui protraxe legant non prograxe. Sit & hoc in medio.

Graxis qui si
gnificet

Plagæ & plagulæ libro. xiii. capite nono. item in uerbo Epidromis.

Planula libro. xliii. capite. xix. in secunda editione.

Plethra lib. nono: capite. xxxv.

Plexa & perplexa libro undecimo: capite. xxiiii.

Pleuritis laterum compunctio fere Plinio uocatur. interdum lateralis dolor: ut. xxi. libro.

Pliftonicum in medicinis ocimi. xx. lib. morbi genus uidetur: Diffillationes inquit eo coli & stomachi inhiberi tradunt. Ergo & coeliaci phlistio dedit & coctum dyentericis & contra pliftonicum. Sed ueror ne corrupta lectio sit. uti pliftonicū nō morbi: sed auctoris nomē arbitrer. De quo alias multa diximus. & eodem libro Plinius: Praxagoras inquit raphanos & oleos dandos cenfer. Pliftonicus & coctus: ut etiam hac parte legi possit ad hunc modum: Coctum dyentericis & colicis pliftonicus. in quo & illud noscendum: ubi modo habetur diffillationes eo coli & stomachi inhiberi. antiqua exemplaria præferre: choleras eo & diffillationes stomachi inhiberi.

Ploti in uerbo Plauti.

Plumarius & plumatile libro. xiii. capite nono.

Pluteum in uerbo podium.

Pneumonia in uerbo per pneumonia.
Pneumatica organa dicuntur latine spiritalia Vitruuio. Plinius libro. xix. E puteo inquit perticis pneu-
maricisq; organis tollendos: ut hinc tollones dictos apud Vegetium existimem. in Plauti rudēte locus
talis est: Si Ptolomæo gratia est. hanc urnam cape mulier. Sed scribendum uidetur nō Ptolomæo sed
tolloni. Dicif & in musica ratio pneumatica. inuenit hæc Ctesibius Alexandrinus auctore Plinio. Quā
quam Ctesibius quandoq; scriptum est in Vitruuio.

**Locus apud
Plautum cor-
rigendus**

Popæ lib. vii. cap. xii. Castigemus obiter in Suetonio quoq; locum talem: Admota inquit altaribus ui-
stima succinctus caligula pomparum habitu elato altē maleo culttrarium maſtauit. Non enim pompa
rum ut hæcenus lectum est ab omnibus ante nos: sed poparum scribimus.

**Locus emen-
dandus apud
Suetonium**

Pori prima longa tofi sunt ut sæpius commonui: sed correpta significat meatus: ut libro. xx. de malua
& althæa. Vuluas inquit & cibo & infusione molliit in oleo. Succus decoctæ pori meatus suaues facit.
Est aut porus iter per quod genitura in urine uias defferit. Cæterū meminisse oportet in uetustis codi-
bus ita legi: Vuluas & cibo & infusione molliit. Oleum succus decoctæ permixtus suauis facit. De oleo
maluato ibificatoue nondum comperi: sed in uinum Palladius addi præcipit althæa: id est ibifici folia &
radices ut si molle sit fiat inquit fortius.

Porocela a poro: id est tofo nomen habet: quasi ramicem tofaceum appelles. De quo dictum est in uer-
bo Enterocela.

Polia libro ultimo: capite undecimo. Posteriora libro. xxxiii. capite tertio.

Polea & polion libro. xxviii. capite decimo.

Pollinctores lib. xxxii. cap. ii. unde polluctura Plauto. itēq; polluctores. Catoni tamen pollintores sunt:
qui faciunt pollinem. Pollintionem inquit quomodo fieri oporteat: item sic cōmuniter inquit pinfunt
qua parte pollintori est: eam partem in pistrinam pollintor.

Popyfimus libro. xxviii. capite secundo. Item libro. xxxv. capite decimo.

Poculenta pro poculentis lib. xxxii. c. ii. Quāq; & a pocla poculentum deduci potest.

Pobliliu libro decimo tertio: capite. xiii. Item libro octauo cap. li. publium tamen mimographum Sene-
ca quoq; appellat non pobliliu.

Polymyrtari libro decimo tertio: cap. ix. Polire & politio lib tertio cap. v.

Polydeucia libro secundo: capite. xxxvii. Polyandria in uerbo Caluaria.

Porcæ porculeta porcule porcellæ libro. xviii. capite. xviii. utraq; editione. Campani hodie porcas uo-
cant puluinos siue hortulos i quibus ueluti sulcatim sua cuiusq; generis olera ferunt. id genus & areæ
dicuntur multis locis: apud Collumellam quoq;.

Porrigo dicitur in capillo. barba. supercilio quoties inter pilos quæ jam quasi squamulæ resoluuntur:
alias madentes: alias siccæ: nunc ulcerato loco: nunc sine ulcere a græcis lapides: ut arbitror uocantur.

Pompium libro. xxxv. capite undecimo. pollux. Habitatio quædam iquit publica pompium dicta est
Ad eandem figuram concipitur & odium: siue quod idem est odeum a cantu: id est ὀδειον loci nomē
Vitruuio: itemq; polluci Stadium inquit & odium & Hippodromus: in Ammiani quoq; Marcellini
libro decimo sexto. Collustrasse ait Cæsarem Constantium Romæ cum alia urbis æternæ decora Tū
uero templum iquit forumq; pacis & Pompeii theatrum & odeum & stadium. Vt in Suetonio quod
legitur: Domitianus inquit fecit stadium methodium & naumachiam: scribendum censeam: stadium
& odium non stadium methodium. Quod si uerum est quanto risu excipere oportet interpretationē
quorundam: qui methodium uiam dicunt esse instructam ratione: a methodo uidelicet: quam Cicero
aliq; uiam cum ratione: sed in philosophia medicinaq; ac dialectica uerterunt.

Podium Suetonius & Iuuenalis & prior utroq; Vitruuius in theatro locum uocant ad spectandū ha-
bilem. A pede nomē habet: siue quia pedis modo proiectura illa: quæ podiū facit: procedat: siue q; ad
pedes edificiorum strui cōsueuisset: Nūc uulgo meniana ipsa: quoniā prospectus inde sit: podiola uo-
cant multis locis. Sed & alferes tornatos in conclauibus & aliis locis supercilii modo parietibus suffigi
solitos: in quibus candelabra & poma & codicilli sustinentur: podia maternus sermo appellat. Quod
autem Suetonius in Nerone dixit: eum ludos & paruis primo foraminibus postea toto podio adapto
spectauisse: cū eo quod iuuenalis omnibus ad podium spectantibus: item eog; Vitruuius. v. lib. Scenæ
inquit longitudo ad orchestre diametrū duplex debet fieri. Podii altitudo ab libramēto pulpiti cū co-
rona & lyri: duodecima orchestre diametri. Supra podium colūnæ cū capitulis & spiris: fere datur in
telligi podium i proscenio uel orchestre proximū fuisse: in eog; duos interim & tres ordines colūna-
rum fuisse: quoru singuli uocarent. Episcenoe pluteis interiectis. Pluteium dicebant spaciū id quod in
feriores colūnas a superioribus per longitudinē in fronte dissepcebat. Quāq; enim plutei sint crates
corio crude intentæ quæ solebant opponi militibus opus faciētib; tamē ex alia quoq; materia tabu-
læ quibus quid præfepitur eodem nomine significantur apud Festum.

Praxidicon libro decimo octauo. & i eiusdem indice. Nam de Nympha praxidice libro quinto capite.
xxvii. in uerbo Gagar.

Præs in uerbo manceps.

Præfurnium in uerbo infurnibulum.

Præpilatae haste sunt quæ ferreas habet cuspides: quasi præferatae. Præpilatū dicif etiā ubi nō est fer-
rū: si modo in mucrone exacutū sit ut cornua locustarū qbus natāt. Præferratū uero pilū in molendo
ppter ea uocat Plinio: ut a pilo ruido: sic enim uocat ipse: distinguat: ad molas uidelicet quas aqua uer-
sat: utili. Nec tā qā sine ferro est: id nomen habet: q quod asperū impolitūq. Nā & ruuidus panis.

Plauto: ut ait Festus: eum significat qui parum coctus rugosusq sit. Quāq rubidus fere scribitur. Ru-
dianū quoq nominantur: qui saga ruida & noua poliunt

Præsideratio in uerbo Sideratio.

Præterq libro qnto capite primo. Item libro. xxiii. cap. ix. item libro. xxxiii. capite octauo.

Præsanata uulnera libro. xxvi. capite decimoquarto.

Præducere libro. xxxv. capite decimo sexto. itē in secunda editione libro. xxxiii. capite. iii.

Præfocatio uulue a Græcis πρὶς ὤψεσσι. Fit cū uulua resiliendo afficit uitalia hoc est cor cerebrūq:

præfocatio etiam offocatio uocari potest: ut est apud. L. Florum atq Senecam.

Primipares & primiparæ libro octauo capite. xvi.

Primicerius lib. xxxiii. c. iii. Hieronymus in chronicis & Cassiodorus in epistolis a xereo: quoniam &

Græce πρτοκρητορ dicitur.

Primipilus idē est ait Liuius octauo libro: q & primus Centurio. Nā & ordo inqt partes tris habebat:
quæ unāquāq primū pilū uocabat. Suetonius: primos inqt pilos Centurionibus ademit. primipi-

lus Vegetio. cccc. milites ducebat.

Prograxe in uerbo Plauti.

Procumbere libro octauo: capite sexto. secunda editio ne.

Propudia uiroꝝ libro. xxviii. capite octauo: hoc est uti alibi dicit ipse: uiros pbrose mollitiæ. Quid

& unde sit propudium Festus docebit.

Propylæa & prothyra libro. xxxvi. capite quinto. Nam hypothyra siue hypothyrides ipsa ualuarum
cauitas & inanitas Vitruuius sunt: etiā si mendose scriptū est hipetra pro hypothyra. Et alto loco pro-
tis pedibus pro hypothyridibus. Caterū pollux Thyridas plurali numero fores ipsas. Thyrida uero

singulari cauum illud hians significari tradit.

Prochemasis in uerbo sideratio.

Producere eodem loco.

Protocola in uerbo Macrocola.

Proiecta in uerbo Iuveniana.

Pseudoporticus & alia huiusmodi libro sexto capite. xxvii.

Psydracion in uerbo pustula.

Proagogia libro. xxxiii. capite duodecimo.

Procoction & procestrion in uerbo acoeton.

Promuscis & probuscis libro decimo: capite. viii.

Procella in uerbo ecaephas.

Primipilus
.cccc. milites
ducebat

Locus in Vi-
truuio

Ptera & ut Vitruuius appellat libro tertio pteromata in tēplis muri duo sunt ait Strabo. xvii. uolumi-

ne ad altitudinē eoz: utrinq surgētes: ita dicti q alarū specie quasi protegāt. Meminit & Plutarchus.

Pterygium in oculis uocatur membrana quæ dā neruosa quæ oriens ab angulo uel a nariū uel rem-

porum parte ad coronā usq: interit & pupillam operit. Pterygium uero in digitis paulo æginitæ est

cum caro excreuit partē illā contegens quæ in ungues pterygion inquit appellat: quod uitium ex-

paronychia fere nascitur. Sed Celsus pterygion dicit esse cū recedit ab ungue caruncula non sine ma-

gno dolore: ut uideri possit id quod reduuia quoq nominatur: quoniam Festus: Reduuius est inquit cū

cutis se circa ungues resolut: Plinius tamen reduuiam a pterygio distinguit. xxxiii. libro: Reduiuas i-

quit & quæ circa digitos nascunt: pterygia: tollit canini capitis cinis.

Pulpitum in theatris est quod ut ait Pollux Græce dicitur logion: id est λογιον ut in Vitruuius casti-

gandum sit ut ibi scriptum est longion quinto libro.

Pus a Græco trahitur πύος enim dicitur: id crassissimum & albissimum cū sit glutinosus est sangui-

ne & sanie. primum quoq hic græci πύος uocabant ex paufania grammatico.

Pustulas Græci uocant phlyctenas trium generū. Exanthemata quæ Plinius eruptiones pituitæ: ali-

quando papulas. Psydracion paulo durius est ac subalbidū & acutū mēdoseq: apud Celsum physaciū

pro psydracio scriptum est. Epinyctis quæ tertium discrimen est: suo loco dicta. De pustulis & in uer-

bo papula disserui. Comētarios etiam nocturnos: id est rerum noctū gestarum somniorum quoq: ut

ait Synesius Epinyctidas appellant ut diarios Ephemeridas.

Pulpa libro decimo sexto: capite. xliiii. secunda editione.

Pyricaula in uerbo ambusta.

Pyxidacula nautica in uerbo uersura.

Q Vadraplatoꝝ libro. xxxv. capite duodecimo: eiusdem fere auaritiæ quo ius & centesimarii

Senecæ uocati ab usuris centesimis.

Quadrantali libro decimoquarto: capite quarto.

Qua malum dementia & qui malum libro septimo capite. lv.

Quintipores libro. xxxiii. capite primo utraq editione.

Quisquilū Plinio uermiculū: id est ipsum cocci granū dicif. Quisquilæ ut ait Festus sunt qcquid ex

Logion pro
pulpito
Locus in Vi-
truuio casti-
gandus
Pausanias
grammaticus
Apud Celsū
tollit mēdo-
sus locus

arboribus minutis furculorū foliorūq; decidit: unde nomen uenit quicquid cadit. Ob id cæcilius quifquilias uolatis dixit: & Neuius Deturbate inquit saxo: homo non quifquilia est: natum hinc existimo ut uestis cocina litteris per impericiam interceptis squallata uulgo noīet hodie pro quifquiliata. Quincunces siue qđ idē est quincuntialis ordinū ratio qđ sit docēt. M. Varro. Plinius. Columella. Cicerō querbū in Xenophōte 501 χη20p ita uertit in Catone. Nā & oleas in ordinē digestas 501 χ2200 uocant. auctor pollux Hinc & militaris septi quoddā genus Castrensi uoce appellamus stoechada. Quincuntialis uero herba dicitur ut trientalis a mensura: idēst quæ folio quincuncē aut trientē a quet amplitudine. Quincunces & usuræ quædā sunt libro decimoquarto: capite quarto: utraq; editione. De trientali & in littera. T. dicemus. Quilibet præter significationē quam nemo ignorat eius uerbi & illa remotior est cū p uili & obscuro capitur. Plinius libro septimo: Bis inq; ab Hannibale captus: neq; enī cum quolibet hoste res fuit. Sumptū id a Græcis: qui τορ τυχηρα in eum sensum uocāt. Aelianus de Dionysio Siciliae tyranno: καὶ ἢ 2εγυα οὐτορ τυχη τοῖς ἀπρωτοῖς εἰς σωπποσυνῆ. Huc simile Horatianum illud: Non cuiusuis esse hominis Corynthus iure.

R

R Allum in uerbo Rulla.
Raticum & raudum libro. xxxiii. capite tertio. utraq; editione.
Radere radula rabo rabula libro. xiii. capite. xix. utraq; editione.
Ramex in uerbo Enterocela.
Resipere pro eo quod est uicere libro. xxiii. capite. secundo & alibi.
Resoluti in uerbo paralytis. Resimus libro octauo: capite. xxv.
Reduua reduua reliuium libro. xx. capite nono: & alibi. item in uerbo pterygium.
Refrina libro decimo octauo capite duodecimo secunda editione.
Reprou libro. xviii. capite sexto. secunda editione. Reuinctores in uerbo iatralapte.
Reiectio sanguinis Græce dicitur αἰματος ἀπαγωγῆ. triū generum. Diabrosis quoties exesa parte aliqua sanguis expuit. Rhegmochafinos quoties rupta id cōiungit. Tertiu Anatomosis quoties uena rū alicuius ore patefacto effundit. Quæ uerba ex Celsi. iiii. libro in mētiōe tussis ppter ea retulimus: quia in codicibus mendosissima circūferuntur. Dicemus aliquid & in uerbo Rupta & in uerbotabes.
Redūdago in uerbo utriculi. Repressago in uerbo talea.
Restibilis seges est quæ regerminat: quasi cuius fecunditas in sequētē quoq; annū restitat: Græci palimblaston uocant: Theophrastus auctor. Propterea: ut est apud Festū: restibilis ager fit: qui continuo biennio fertur farreo spicose: est arisato. quod ne fiat: solent qui prædia locant: excipere.
Rhagades & rhagadia in sede Plinius scissuras uocat. Celsus ani Fissa. Hoc ipsum & in labris & i uulua feminarum accidit.
Rheuma & rheumatismus in uerbo Rhoice. Rhopalon libro. xxv. capite septimo.
Rhoice. mulieres quarū uulua rheumatismo: idēst fluctionibus laborant.
Rhytion libro. iiii. capite. xii. Rudus & rudusculū lib. xxxii. capite tertio. utraq; editione.
Ruidum siue ruidū & ruidarii in uerbo præpilata. Ruffata factio libro septimo capi. liii.
Rubens libro nono capite. xxxviii. item libro. xxxi. capite secundo: Nā rubeus pro spineus a rubo dicitur: qui & uulū usu commendatur Plinio: uel a Rubis oppido Campaniæ: ut putat Seruius illo uerfu: Aut facilis rebea textatur fiscina uirga.
Rupta sunt q; græci ρηματα appellāt. Cōuulsa uero siue qđ idē est uulsa hæc accipio q; uocāt σπασμα. quoties uidelicet nō ruptū mō aliqd: sed nerui quoq; ii quos ρασ hoc est fibras dicitur lacerati sunt atq; uulsi auctor Paulus. Nā spasticos & σπασμους intelligūt: q; aliquo spasmū genere perichitari solent: quos etiā cōuulsos sicut spasmū ipsum cōuulsionē latine dicimus: quod qđ cū alibi: tū in pulsgu mētiōe apparet. Nā qđ in Marrubio legi. xx. uolumie ruptis cōuulsis spasmatum neruis: rectius habet uetus lectio: Ruptis: cōuulsis: spasticis: neruis. At si caro fracta est: casu: uel pondere: ita ut e uenulis ibi paruulis exilier: do sanguis pfluat: dicitur enchymoma: idēst εγχυμα. De ruptis dicta, nescio quæ: & in uerbo reiectione sanguinis.
Rulla ferrum illud est: aut Plinius: quo uomeres identidem purgantur: in arando. Quāq; uetus lectio non nullam: sed rillum habet: quasi a radendo.
Rutabulum proprie quo iustici utunt in priuendo igne panis coquēdi causa: Festus auctor. Hodieq; id nomen custodit apud nos. Dicitur & rutrum quo quid eruitur. Idē Festus: Rutrum inquit tenentis inuenis effigies in Capitolio: Ephebi fuit: more Græcorū harenam eruentis: exercitationis gratia qđ signum deportauit inquit ex Bithynia Romam Pompeius Bithynnicus.
Runcina Plinio sunt maiores terræ qbus fabri: materiani secant arborū moles: subiectis canteris. Canteri uero sunt qui a rusticis fere nominantur: caballi: quia ipsos equos: ut notum est: cāterios uocamus. Sed & Runcinos agi esse uulgus dicit: minores equos ex hac fortasse Rūcinarū: quas diximus: origine. Plautus & uerbum de runcinare uiurpat: quasi pro dissecare dissipareq;

Rhagades

Cāterii q; instrumenta
Derūcinare
quid

S **A**lientes libro. xxxv. capite duodecimo: in secunda editione.
 Saburra pprie qdē nauū est & quacūq; materia: sed fabulū fere significat. inde uerbū sub-
 urrare p eo quod est fatigare in fabulo: ac meriare se: ut puluerare ipuluerē. Nā Saburra
Vrbis Regio & suburbana tribus: quam ueteres per. c. non per. b. scribebāt: hoc est succurrā nō subur-
 ram: quia ut Verrius Flaccus ait a pago succulano dicerentur: uel a statuo praesidio: quod solitum sit
 equiliis succurrere Gabinis infestantibus: ut in Fabio. Quintiliano deprauatus locus sit. Suburra in
 quit cum tribus litteris notat: E. tertiam ostendit. nō enī. E. scribendū erat: sed. C. hoc modo: Suc.

Locus deprauatus i Quintiliano

Salicippium & salipontium in uerbo solopachium.
 Sanctarium sanctum sanctuarium in praefatione. item libro. xxiii. capite nono.
 Saluator & salutigeri libro octauo: capite. xvi.
 Salua libro. xiiii. capite sexto. item libro. xxvii. cap. xi. item libro. xxxvi. cap. xvii.
 Salinatum saluatum saluiatum libro. xxvii. capite undecimo.
 Sapium & sapinea libro decimoquinto capite decimo. item libro. xvi. capite. xiii.
 Saturnii uersus libro. xix. capite quarto. Samnio fanna fannio lib. xxxi. cap. vii.
 Sainitrum libro. xxxi. capite decimo.

Salgamarium & salmentarium pro falsamentario libro. xxxv. capite sexto.
 Sales libro. xxxi. capite septimo. Sarcocela in uerbo enterocela.
 Saliares coenae a salis qbus per omnis dies ubicūq; maneant: quia ample ponebat coenasi quae aliae
 magnae coenae sunt: saliares appellantur ex Festo cuius uerba ideo praetexui: quoniam deprauata in Co-
 dicibus fere omnibus habentur.

Sagmina. L. ius Festus. caeteri: qsi sanctimonia: quoniam e loco sancto capiebantur legatis ad indicēdū bel-
 lū aut foedus iniciendū proficiscentibus: uel a sanctiēdo: id est cōfirmando: ut in uerbo sanctū diximus.
 Sacra certamina Graecae quattuor: a Tacito ludicra uocant. in iis morē fuisse ut patres & patriae uin-
 centium praekonis uoce nominarentur. Plutarchus & ante omnes Pindarus hymno. v. οὐρανὸν πατρῶν
 κροῖσθε καὶ πύξτε καὶ προίκονε δαίμονα.

Samothracium libro. xxxiii. capite primo. Lucretius de magnete libro sexto Exultare etiā samothra-
 cia ferrea uidi. Fortasse qd non idē sit cum Dardano.

Salutatoria cubilia libro ultimo capite secundo: in secunda editione.

Sciotericum de quo & Vitruuius: horologium ab umbra dictum.

Scirus libro. xxxi. capite secundo. item in uerbo Afisula.

Schidion in uerbo affisula.

Scaphion lib. xxxvii. capite secundo. Vitruuius id & scaphen & hemisphaerium appellat inter horolo-
 gia: quo usu: cum nō cauo ambitus: sed plano descriptū est: Area ea discus appellatur quasi lenticula.

Scalptura libro. xxxvii. capite decimo.

Schedae & scedia libro. xiii. capite undecimo.

Sciographia libro. xxxv. capite decimo ex Vitruui libro primo. Quāq; scenographia fortasse recti-
 us apud eū scribitur: quoniam pictura sit non solius areae ut ichnographia: nec frōtis tantum ut ortho-
 graphia: sed testū uniuersū quod scenam: hoc est tabernaculum uocare mos Graecorum est.

Schoenotroges & schinotroges in uerbo ocnos. Pausanias tamen grammaticus schinotroges nō a lē-
 trico: sed a scilla dictos uult: quae schinos quoq; nominetur Aristophani.

Sciromata & sciri apud Graecos idem sunt quod duritiae: sed generū duorum: Aliae insanabiles sunt
 & loco sensum adiungunt. Aliae retusorem faciunt. De sciro dictum est in uerbo Afisula.

Schola & scholae libro. xxxiii. capite duodecimo: in secunda editione.

Scaphula libro. xiiii. capite. xix. secunda editione.

Scymni & scylacia libro. xxxiii. capite. xviii. secunda editione.

Scopaei libro septimo: capite decimo sexto.

Scotomata siue scotodinae ex frigidis & lentis humoribus in cerebrum deuocatis oriuntur: ita ut sic af-
 fecti occasione parua succidant. Verrigines appellant eas nostri: quoniam ob oculos eorum uortico-
 sa quaedam & rotatilia circumagi uideantur.

Scutula & scutella nō modo uasis genus est Catoni caeterisq; sed & quicquid ad illam similitudinem
 formatur: ut in arboribus: cū praecipitur scutulam eximere inoculationis eius gratia quae uocat em-
 plastratio: aliud nō est q partem corticis scutulari specie detrahare: in cuius locum imprimi & aptari
 queat par cortex ex arbore altera. Quod genus cum a se Columella excogitatum diceret: nō tulit Pli-
 nius: sed modeste nominisq; parcēs. Non pridem inge repertum uolūt hoc qui nouis moribus fauēt:
 fed id etiam apud ueteres Graecos iuenit & apud Catonem. A scutula & scutulatae uestes: sicut ab un-
 gulis: hoc est: ut quidam censent: anulis ungulatae. Ungulum enim Olicorum lingua ait Festus: siue
 ut Plinius: Priscorum: uocabatur anulus ungulatus. nonnulli ab ungibus.

Scircus color libro. xxxiii. capite septimo.

Sciotericum horologium sic ab umbra

Scrumpulum Græci fere appellant grammarion. id autē est pars drachmæ tertia Porro scrupula. xxiii. unciam cōstituant Columellæ cæterisq. Dimidiū uero scrupuli fescrupulum dici potest: sicut selibra libræ dimidiū. in medicina certe Celsus unciam siue quod idem est obolum paulo plus dimidio scrupulo: siue ut ipse appellat scripulo facit.

Semitertiana in uerbo hemitritæus.

Sescrupulum & selibra in uerbo scrupulum.

Sesquilix in præfatione.

Sepultura in uerbo defunctus.

Sentaquin libro tertio: capite. xx.

Ser uermiculus libro sexto: capite decimo septimo.

Secundanus & secutor libro septimo: capite duodecimo: utraq. editione.

Sequi uestigiis libro octauo: capite octauo.

Seruator libro octauo: capi. decimo sexto.

Serefcit libro undecimo: capite. xli.

Seplasia libro decimo sexto: capite undecimo. item lib. xxxiii. capite undecimo.

Sella pro excrementis hominis libro. xxiii. capite. xix. Priuatam quidem latrinam Columella: nisi fallor: Cæsale appellat: siue ατρο του κατωαι quod est egerere: siue a secessu. Verba eius secūdo libro hæc sunt: Vbi greges inquit quadrupedum uerlant: quædam quotidie: ut culmina & cæsale: quædam plurius diebus: ut bouilia & cullia debent emundari. Etiam si non culmina: sed culina fere scriptū est. At idem auctor paulo post: Non solum inquit ea purgameta quæ homines corporibus edunt: sed & quæ colliuies cortis & ædificii quotidie gignit: contrahere & congerere possunt.

Secundæ sunt qbus aliquando infans ex utero inuolutus egreditur. Eæ autē geminæ sunt: interior te nuiissima & molissima: quam Empedocles α.υ.π.α.υ. uocauit. Exterior quæ proprie chorion a Græcis dicitur: a nobis secundæ nominantur: quoniā & hysteras Græci quoq. appellant eas: hoc est postero res. quanq. & uulua ipsa numero singulari ab ipsi hystera quoq. nuncupatur.

Septica uis & medicameta quæda septæ ατρο του σπταιν ab erodendo putrefaciendoq.

Sextantarii asses libro. xxxiii. capite. iii. Id & festus alibi confirmat: Graue inquit æs dictum a pōdere: quæ deni asses singuli pondo librarū: efficiebant denariū. Sed bello Punico. P. Romanus ære alieno præfusus ex singulis assibus libraris fenos fecit qui tantundē iquit ualerent. Ex iis datur intelligi asses sextantarios fuisse qui sextantem: hoc est duas uncias: penderent qdē: selibras tamē solidas ualerent.

Sedentarii & sellularii in sequenti mentione.

Sellaria

Sellaria domus aureæ: Suetenius in Tiberio: Secessu inquit caprensi etiā sellaria excogitauit: sed ē arcanarū libidinum: Martialis quoq. sellariolas popinas dixit: ut locus a sellis & desidendo nominatus: ignauiam & luxuriam uideatur prætere. Nā sellularii quæstus Gellio & opera sedentaria Varro: ni Apuleio cæteris: ab artibus nomen habent: quæ sedendo exercentur: a Græcisq. id tractum uidet: qui eas: ut est apud Aristotelem appellare solent ε.α.ρ.α.ι.ο.υ.σ.

Sextius denarius ideo uocatur qā in sex uncias: hoc est sex obolos: ut ait Celsus: diuiditur: drachma quæ latine denarius uocetur.

Sertores Plinio qdē uidentur esse bellatores. xxiii. uolumine secūdo capite a serēda pugna: quasi cōsertores ut in iure manu cōsertū apud Ciceronē Gelliūq. Ob id Plinius eo loco Maius inq. ipedimētū in sinistra manu futurū fuisse anulū qua scutū rapitur. Nā & desertores a reiciendo scuto rhipia: pides Græce nominant. Sinistra uero manu scutū. capi solitū Aelianus testis est: qui ait Scipionē ostentātū affabre scutū militi: dixisse: nō in leua: sed in dextra homini Romano spem ponendā. Cæterum serro res pro assertoribus etiā sumunt: Vel a serēdo: qd est: ut Festus ait: prendendo: qā cuiuspiā asserunt manū: educendi eius gratia ex seruitute in libertatē. Vel a serendo: ut Verrio placebat: qd est iungēdo: q is qui uēdicat in libertatē alterū adiungit cum sibi ut eadē qua ipse sit libertate frui possit.

Sesqui plū libro septimo: capi. xxii. Græci hemiolū appellat auctores Cicero Fabius. Diomedes. Martianus. Capella. cæteri: apud quos tamē fere oēs corrupte legi: sexcuplū. Vitruuius & alii pleriq. sesqui alterū pro sesqlo usurpāt. in quo nocēdū est: uerbū sesqui collocatum cū aliqua mēsurā uel modi: uel numeri uel tēporis: ut sesqui pes. sesquilibra. sesquimēsis: nō modo integrum id significare cui iungit: sed integrum & semis. At si nō cum absolute aliquo: sed cōparationē: aut pportionē idicante componat: totum id significat ad quod refert: & præterea partē illā quæ adiūcta est ut sesquiertium: quod & tertiarium uocatur & epitriton Græce. itē sesquixertum: quod ephectō. tanq. in Vitruuii libro tertio utiose scriptum est non ephectō: sed effectum.

Locus in Vitruui

Segeſtria. Varro. Nonius. Festus. qui & pelles nauticas quæ a græcis derres & diphthere nomiant: segeſtria dici tradit. hoc pprum. Migrationes in alienum multæ propterea q. quæcunq. usum inuoluci præstare possunt nō dissimilem. segeſtria uocaueris.

Semissis usuræ & semissis homo libro. xliii. capi. quarto: utraq. editione.

Sesertū siue quod idē est: sestertius nūmus lib. xxiii. capite tertio. item lib. xliii. cap. iiii. a semisse tertio uidet appellari: qā uidelicet nō duos asses tantum: sed semissem quoq. tertii continebat assis. Auctor quidem & Vitruuius & Festus & alii. Sed id a græcis tractum uidet: q ut ait Pollux τριτοῦ μν

αρεχουορ hoc est tertiā semidragmā uocabant p duabus dragmis ac semisse. Postea tamen sestertiū quaternos asses ualuit: semp tamē q̄rta pars erat denarii. Nā cū denarius p initia decussē ualebat: q̄rta ps fuit dupodius & semis. Cū uero sexdecī asses ualere coepit denarius: q̄rta ps erāt quaterni asses. Catep. Columella precīū sestertiū minimū facit quādo singula iugera iculti soli uenire tradit milibus sestertiis. Apud Lāpridiū uero ita legī: Helioabalus inq̄t nunq̄ minus cētū sestertiis coenauit: hoc ē libris inq̄t argētī. xxx. Aliquādo aut tribus milibus inq̄t sestertiis coenauit oībus supputatis quā ip̄e deret. idē: Coenas inq̄t & uitelli & apicii uicit. De hoc & in talento quā dā a nobis dicuntur.

Secundicerius libre. xxxiii. capite tertio.

Simpulum & simpulū & simplū & simplariū libro. xxxv. capite duodecimo.

Sine sine libro. xxxv. capite decimo Vitruuius pro eo quod est cōtinēter & nulla interpellante mora Silatū uinū libro. xxxiii. capite. xix.

Sirenes lib. iii. cap. x. itē libro. v. capi. xxvii.

Siriāsis infantū nunc distillatio: nunc adustio conuertitur Plinio. Nomē id habet uel a Sirio astro feruentissimo: uel a Siris: ut Aetius refert: hoc est cauernis: quoniam inflammatio fit circa cerebrum & tuniculas eius: consequatur uero cauitas oculorum cum pallore ac siccitate corporis. Dicitur hoc & cauina ut Alexander ait in problematis. euenitq̄ interdum etiam non pueris.

Siphunculus qui & sipunculus in uerbo Econ.

Sicilius semuncia ē: ut ait Columella: uocatus ita q̄ uncia secet auctore Festo: cuius dimidiū semisicilius Palladio: quanq̄ semiciculus scriptū ē. Sciēdū uero cōmodius & honestius loquēdi genus ēē p duabus uncis cū sicilico: sextatē sicilicū dicere q̄ sextatē & sicilicū. Plinius. viii. uolumie. Vno inq̄t dextatē sicilico. Proinde tertio decio libro de mēsis citreis. Melius fuerit illa parte ubi q̄ttuor inq̄t pedes excedēt sextatē & sicilico particulā cōiunctiua detrahē. Nā & secūdo libro lucere ait lunā dodrantes semuncias: non dodrantes & semuncias. Cornelius quoq̄ Celsus: pondō. x. semis nō pōdo. x. & semis.

Silet & silefcit: coeli: luna herba. Coeli quod serenū ē. Luna dum coit. Herba quā nundū germinat. Priora duo Plinius ultimū Columella. Silent & a uento loca Plinio Catulloq̄. Celebraf & in sacris litreis & Ambrosio in officiis. puerbiū silere a bonis: p eo qd̄ est ad cōumelias nō hīscere: sed absurdescere obmutescereq̄ uirtutis cōscietia. Est & augurale uerbū silere. itē silectū ēē ac silentio agere p eo quod est nihil interpellare. phibere uē quominus quicq̄ geratur. Cicero de diuinationē. item Festus.

Silones qui nasum filum: hoc est sursum uerius repandū habent: Festus auctor: unde galeas quoq̄ filas appellamus. Nonius silones interpretatur quorum supercilia prominent.

Sideratio quas Græci uocant ασποβολισμου & σφακελου quādoq̄ arborum quidē morbus affatarum sideres: sed p similitudinē ad homines translatus arefcente corpore. Nam præfiderare aliud ē: ut cum maturior tempestas hyberna præpropo rigore iprouisos opprimit: quod Græci πρὸς αστρον uocant: sicut epichemafin contrariū siue ut Hippocrates opisthochemafin.

Smegma & smectica uis ab extergēdo: idēst ατρον σμικκω. Nam quod. xxxi. lib. septimi capitis finē scriptū est: Acopis inq̄t & smgmaticis utilis. Legendū ē: Acopis & smegmatis utilis.

Solistima tripudia Festus in uerbo pauire. Sed cicero præcipue in libro diuinationū. ii. Cum pascunt inquit pulli necesse est aliquid ex ore cadere & terram pauire: idēst ferire: id terripauū: siue: ut Festus ait terripuium primo. post tripudiū inquit dictū ē. tum auspicianti tripudium solistimū nūtiat pro sperumq̄ id putabant. contra periculosum si omnino nihil pulli comedissent.

Solstitialē herbam Plinius cur dicat. xxvi. libro. nisi uel a tempore ut brumalis herba pulegiū: uel a uitæ breuitate: nondum comperi. Nam & libro. xiiii. Acinorum inquit labruicæ pars æstu moritur prius q̄ reliqui qui solstitiales uocantur: uniuersi nunq̄ maturefcūt. Plautus in pseudulo. Quasi solstitialis inquit herba paulisper fuit: repente exortus sum. repentino occidi.

Solopygiū & solopachium Catuli libro octauo: capite. xxix. in secunda editiōe libro. xiiii. cap. quarto: siue a Græco quasi ολοπαχιον: hoc est iteger cubitus. sicut uestis holoserica Lampridio: quæ a serica & subserica distinguit. Siue a solo quod Oricorū lingua ut ait Festus totum significat: unde solodupundū Lucilio & solocuria & sollers & soloferreum & solitaurilia: q̄ solida non castrata in eo sacrificio præberent hostia: a tauro ut ab amplissima triū nomine imposito. Quāq̄ Liuius octauo libro: solotaurilia pronūtiat Marti Suoetaurilibus pinaculū inq̄t fieri Festus solitaurilia: sed ita ut in eo uerbo qd̄ inq̄t putent oīum suis ouis tauri uocabula esse cōfusa. Sed redeamus ad Catullū: Sunt q̄ nō solopachii: sed salicippii siue salipontium arbitrent scribendū: a saliedo cippū pontemue: quoniam Seneca in partitionibus ita dicat. Caluus inq̄t qui diu cū Cicerone iniquissimā litem de principatu eloquentiæ habuit: usq̄ eo uolentus accusator & incitatus fuit ut in media eius actione surgeret Vatinius reus & exclamaret. Rogo uos iudices: nū si iste disertus est: ideo me damnari oportet: idē postea cū uideret inq̄t a cliētibz Catonis rei sui Asinium Pollionē circūuentū in foro caes. iponi se supra cippū iussit. erat enī paruulus statura: ppter quod etiā Catullus uocat illum inq̄t Salaputiū disertum. Legendū ut dixi censent: salicippium siue salipontii. Diuertimus in hoc eo libentius: q̄ qdam in eum poetæ locum friuola quā dā & inepta scripserunt. Versu quoq̄ illo. Nā cū minifice uatniana meus crimina.

Solistima tri
pudia
Terripauū
qui

Calons explicasset non crimina legendum nouerunt sed carmina illud quoque nescientes eundem esse Caluum & Othonem deridicula quædam commenta & plane sordida confixerunt. Solitarius in mentione statim quæ præcedit. Solia balnearum libro. xxviii. capite. x. Nam oceanus solum quidem non uidetur omne sed uastum in balneis & omnino latus aluiusque maior uel ab eo numine uel ab amplitudine uocatus & a lauatiui quoque strepitu & marino quasi æstu etiam si apud Martialem uiri proprium est cum alibi tum illo uersu. Et quæreris si te fuscitat oceanus. Lapidus. Oceani inquit solium primus inter principes Alexander appellauit cum Traianus id non fecisset sed diebus solia deputasset. Nam thermagæ magnitudo. Romæ quantâ fuerit Ammianus docet lib. xvi. cum ait. Lauacra in Vrbe in modum prouinciarum extructa. Spadix in uerbo Balium. Cassius quoque medicus in problematis generosos ait equos esse balios quos & phalios scribunt aliqui. Varro balios apud Nonium. Spleniū libro. xxi. capite. xv. unde spleniata frons Martialis alienis forma: cuius meminit & Pollux & Dioscorides & reliqui. Spathalia libro. xiii. capite. xxvi. & in uerbo stalagmium. Spicata testacea. Vitruuius lib. vii. a structura lapidum uidelicet iter se spicati collocatoque in pauimentis. Sphinges & spingia libro. vi. c. xxix. bis. Item libro. x. capite. lxxii. Sphacelos in uerbo fiderati. Sponsio libro septimo capi. xxxiii. Spastici & spasmus & spasma libro. xxviii. capi. octauo. Item in uerbo rupta: Spondylus & spondyle libro. xxxii. capite septimo. Spectarius uicus & species libro. xxxiii. capite undecimo. Spithama libro. xxv. c. viii. Item in uerbo palmus. Spartopolis libro ultimo. c. x. Squama uitalis. Vtuit ea uoce Plinius. xxxvi. libro. capite. xxiii. Gypsum dicens optimum fieri de lapide speculari squamam uitalē habente. Sed cauendum ne lectio uitata sit: quandoquidem uetusti Codices sic habent. Ex lapide speculari squamam uel Talem habente. est enim specularis lapis duplex: ut eodem libro ait capite. xxii. Absolutus alter ac per se nascens segmēti modo: uel ut ipse legerim cemeti. Alter saxo inclusus aut complexu silicis alligatus: Gypsum igitur optimum intelligit uel e primo genere hoc est specularis absolutus. Vel e secundo: id est e lapide qui squamam Talem habeat inclusam. Castigandum obiter eodem. xxi. capite illud quoque de cotibus. Flaminianæ inquit ex Hispania citeriore in eo genere præcipue. Scribendum non flaminianæ sed laminianæ a Laminio. De quo dixi lib. tertio. Stomachici proprie Galeno sunt qui cibum non continent. Strophii in uerbo Dysenteria. Stranguria & stillicidium in uerbo Dysuria.

Lapis specularis qui

Stria. Striare. Striatura. Vitruuius. Diximus & libro. xxi. cap. xxi. Aliud aut sunt strie aliud strigæ quas Festus interpretatur ordines rerum coniunctim inter se collocatarum a stringendo appellata. At striæ in columnis partes: & ut ita dicam femora sunt quæ prominent exochas Græci uocant: sicut ipsa caua hoc est canaliculi strigles ab eodē Vitruuius dicunt libro quarto. Circa strigilium inquit caua & angulos striarum. Item libro septimo: Canalculus eaque qui strigilix iquit appellat. Nam & strigare uerbum lib. xviii. capite. xix. secunda editione retuli. Strigiles quoque a stringendo: id est exterendo nomen traxerunt: uel quia Græci dicunt στρίγγω quarum usus non homini tantum ex crassa & ruuida lacinia: sed etiam iumentis in quotidianum frictum e ferro: unde mulotribæ Plauto qui mulas fricant. Paruas quoque aut natiui massulas Hispani strigiles uocabat. Striges dicuntur & inaspicare aues quæ Syrnia Græce nuncupentur: a quibus nomen inditum maleficis mulieribus: quas ut ait Festus: uolaticas etiam dicebat. Itaque solet iquit eas auertere iis uerbis συρρίπτου πτερίων πυκτικου ας στρίγγω αδαλασ ορμη μ αμαρτυροσ αων πορομτς αρικα. Plinius fabulosum id totum putat libro undecimo. Hæc ideo apposui quærat in festo deprauatissima: nec ante diem hunc quisquam ea uerba legit: nedum ut intelligere poterit: litteris mutilatis & male consequentibus. Est autem sensus: uti Syrnia noctuaga strigileque detestabiles: inaspicari non minis & uelocis offocationis alites abigantur. Sed & strigilium pecus equumque dicimus qui sit male habitus & gracilis: hoc est Græce φικωδης & λαγροσ Aristoteli: Theophrasto: Pausania. Strigæ: strigare: strigiles: striges: strigilos in mentione præcedenti. Stalagmium chalcanthi species est purissima strigæ siue guttæ simile a quo & nomen: α πο του σταλαγμιου. Vnde genus quoque inaurium Cecilius stalagmium uocauit. Est & spathaliū inter ornamenta feminarum a spathe dictum. Est autem spatha Plinio: Theophrasto: ceteris palmarum cum fronde sua ramus. Folia palmarii inquit. xiii. uolumine: culttrato mucrone lateribus in sese bifidatis bellas primo demonstrare gemmas. Ad id & Claudianus uersus: quem attuli fere allusit: Et grauibusspathale baccis diadema ferebat. Sed o ridiculum nescio cuius schedium putare ait se Plinium eo loco indicare uoluisse scopas e palma factitari solitas: quibus gemmata pauimenta conuertantur. Strumæ sunt tumores inter carnē & adipem: ita ut subter concretæ quædam ex pure sanguine: uel ut glandula: hoc est Græci uocant adenes: oriuntur circa maxillas ceruicē & alas & inguina & mentum: ut Julius Pollux ait. Item latera & mamillas quandoque feminarum: uulgo scrophulæ dictæ.

Spathale

tur: quoniam Græci eas a scrophis choeradas appellauerint. Est & in sue morbus struma: sed aliud ut ex Aristotele cognosci potest.

Stryx aqua libro.ii. capite. cvi. Item libro. xxxi. capite secundo.

Stela pro pila libro. sexto. capite. xxviii. Itē libro ultio: capite quinto. Nā stella ueteribus significabat lætū & p̄perū ut Ateius Capito auctoritatē sequutus. P. Seruiliū auguris: existimat quæ ex lamella inqt ærea affumili stellæ locis inauguradis infigere. Est & hoc apud Festū: sed maxime uitiatō codice.

Staphylæ & staphylophoros in uerbo uua.

Stilpones libro. vii. capite. xvi.

Struthos & struthiū libro duodecimo: capite. sexto. Item secunda editione lib. xiiii. capite. xiii. Ea nox in mimis præcipue obcenā quoq; partem uirilem significat a falacitate ut ait Festus: passeris etiam si anseris in codicibus pleriq; scriptū est: ut qui Catulli passerem in ea significatione capiunt. (Quāq; haud ita dū recipio) non sine auctore tamen loqui uideantur.

Symma libro decimo tertio capite primo.

Stroma libro. xiii. capite nono.

Statumen libro. xiii. capite duodecimo.

Stadiata porticus in uerbo. Miliaria.

Stellionatus & stellatura libro. xxx. capite tertio. Stelliōes in uerbo Galeotæ. quo & Siculi uates ut di xi sunt nomine Galei quoq; dicti paulianæ grammatico qui in hybla inquit habitarent.

Staticulus libro ultimo: capite decimo. Macrobius quoq; dare iquit staticulos: deridicula effundere.

Staticula & straticula libro. xxxiii. capite. xvii. Item libro ultimo: capite decimo.

Stator libro ultimo: capite decimo. Nam itatores aliud genus sunt Vlpiano de procōsulis officio.

Steatoma tuberculum est ita dictum ἀπὸ τοῦ στεατος: quia pingue quiddam in eo sit collectum sub cutem. Fit in capite: ceruicæ: alis lateribus.

Strigmenta non modo id sunt quod Græci uocant στρωματά: hoc est intestinorū in dysentericis uel ramenta: sed & gymnasiū quoq; sordes: quas γλοιὸς & πυλῶς uocant. id ex Dioscoride primo libro: item Plinio multis locis colligitur. Item Celsus: cū ait. Strigmenti crassitudine: hoc est qd Græci γλοιὸς & πύλῶς dicunt. Item Valerio Maximo: Gymnicorum inqt seruo strigmēta gymnasiū colligent. Quāq; non strigmenta plurimis codicibus: sed stramēta foedissime scriptū est.

Strophē in uerbo tormina.

Strena in uerbo stibus.

Stubos siue stobos Plinius qdem libro decimo sexto pronuntiat: pinus inquit ad aquarum ductus in stubos cauantur. Quāq; stubos scribi posse diximus eo loco: id est fistulas. Sed quid si & stubum pro tubo usurpauerit antiquitas: sicut stites & stilatam: de quibus apud Fabiū. itemq; strenam pro trena: ut ait Festus: etiam si pars ea in ipso mendis scarurientibus obruitur. Nos ita legimus: Strena iquit datur die religioso omnis boni gratia a numero: quo significatur alterum tertiumq; ueniarum diem similis commodi: uelut trena: præposita. S. littera in loco. T. ut solebant iquit antiqui. Strenam Græci quidam epinomida uocant amicitiaq; dari solitam Athenæus tradit: tamen & in tritremi pars epinomis dicitur. Nonius strenam a strenuitate deriuauit.

Staphyloma latine uua oculi uocatur Celsus: id autem inquit fit cum summa tunica in oculo sic attollitur: ut similis forma fiat uua acino Paulus: Staphiloma inquit nascit cum cornea tunica uiribus deflata recuratur: laborante illa quoq; tunica quam rhogōide ab acini similitudine appellant. Quāq; in septimo Celsi libro non rhogōides: sed corrupte legit choroides. Sicut hercle paulo inferius Aranoides pro arachnoides ita enim uocatur in oculo tenuissima eius uelut aranea.

Subgrundia Varro etiam subgrundas nominat.

Soueraurilia in uerbo solopachium.

Superforaneū & suffarraneū siue sufforaneū li. vii. c. xliii. in mentiōe. P. Ventidiū Bassi. De quo & Suetonius & Valerius. sed & Plancus in quadam ad Ciceronem epistola mulionem eū castrensem appellauit. Fuisse uero inimicum Ciceroni Ventidiū cū alii: tum Appianus quoq; ostendit. Gellius tricasse mulas ait eum & iumentis ac uehiculis magistratibus qui prouincias essent: sortiti: præbenda cōduxisse. Fortassis uero sufforaneū siue suffarraneū pro partariis & qui a Festo quartarii muliones dicuntur. accipiendi sunt: hoc est qui & mercennarii & quartam quæstus partem capiunt.

Ventidiū
inimicus
Ciceronis

Suppages in uerbo compages.

Suus libro secundo: capite decimo. Item libro. xxxvi. capite. xv.

Sumen libro undecimo: capite. xxxvii. Item libro octauo: capite. li.

Sudis libro. xxxii. capite septimo.

Suada libro. xxxiii. capite octauo.

Subueteribus & subnouis libro. xxxv. cap. iiii. & x.

Succolare libro. xxxv. capite decimo.

Suffusiones oculorum in uerbo Glaucoma.

Glaucoma

Suburra in uerbo saburra.

Superliminare id uidetur quod Græci uocant ὑπερὸν πορῶν. hoc & limen dici pōt Nonio. Plinius. xxxvi. libro difficilime inquit hoc contigit in limine ipso quod foribus imponebat.

Sugillata Græce hy popia: id est ὑπὸ πύλλῃ: hoc est illa uestigia quæ ex sugillatione. id est uerberibus aut

simili causa sub oculis maxime prodeunt: Nam & ossa oculis subiecta uocitant hypopia. iulius Pol-
 lux hypopias dici tradit etiam lenticulas in corpore quas alii phacos nominant.
 Suspiriosi. hoc est asthmatici: quos si recti stantescq; spirant Orthopnoicos appellant. Nam dyspnoea
 quam nostri difficultatem anelandi uocant: leuior est: nec ex toto strangulat.
 Super & insuper libro. xxxvi. capite decimoquarto.
 Sycon & sycosis in uerbo ficus. Dicitur & sycas sycados Pausaniae grammatico.
 Symplega libro. xxxvi. cap. v. bis. Synigenicon lib. xxxv. cap. x.
 Syricus color lib. xxxiii. cap. vii. Symballote uestis lib. viii. cap. xlviii.
 Syllabos in fine praefationis.
 Synaristunt Menandri quaedam inscribit Comoedia: hoc est simul praeludentes. In quo sciendum cum
 Plinius ita loquitur. Apud Menandrum synaristunt Græcorum consuetudinem uidetur secutus: qui
 non ita dicerent. Plautus in rudete: sed Plautus rudete. Iulius Pollux synaristuntas feminas uidelicet nō
 uiros comoediam eam uocari meminit: το αὐτῶν ἀπὸ τῆς συνάρσεως Synanche ut ait Pau-
 lus: musculis qui sunt intra fauces: inflammati oritur: sicut is qui extra: parasyranche. Ad eundem mo-
 dum cynanche fit cum musculi gutturis interiores acceduntur. Paracynanche cum exteriores Celsus
 aliter: tria enim facit anginae genera: Synachen. Vti synanchen. Parasyranchen. In primo nec tumor
 nec rubor comparere ullus: sed emacescit corpus & membra soluuntur & spiritus includitur. In secundo
 rubor est cum tumore: obmutescit pallor: singultus. In tertio fauces tantum cū rubore intumescunt
 cætera nō sequuntur. Omnia uero hæc αἴτιον τοῦ ἀγγύου quod est angerea quo & angustus & angor
 & angiportus: siue quod idem est angiportus: angiporta.

T Ablinum libro. xxxv. cap. ii. pxime atrium locus erat Vitruuius. Festo. cæteris. Quædam-
 dum uero nō figulinū sed figlinū: ita non tabulinū sed tablinū dicitur. Quamq; aut si uerbū e
 uerbo transferas: tablinū uidet esse: qd Græci pinacothecam uocat: differentia tamē illa est
 qd in pinacothecis tabulae pictae: in tablino rerum in Magistratu gestarū monimenta continebantur.
 Talorum partes iactuscq; lib. xi. cap. xvi. Tacones lib. xviii. capite nono.

Pthifis quid Tabenii libro. xxxv. capite. ii. secunda editione.
 Tabes a quo tabitus & tabitum corpus dicitur Græce pthifis appellatur in cōmune: nam & una eius
 species e tribus pthifis uocatur: quoties a capite distillās pituita pulmonem exulcerat. Altera species
 cachexia nominatur: quasi malus corporis habitus: quo alimenta corrumpuntur. Diximus & in uerbo
 cachectia. Tertium discrimen Atrophia est: qua corpus cibum non sentit. Sunt autem qui pthifin gra-
 ce pthæon quoq; appellant: sed illud genus maxime: quo sanguis: reuicif: quali morbo laborasse Theo-
 pompum & ab Asclepio curatum tradunt ex Suida.
 Talentum atticum sexdecim inquit ex Varrone Plinius sestertia ualebat: hoc est pondo quadraginta:
 Aegyptium pondo octuaginta: in quibus tamen haud scio an sit error numeri. Cleopatra pondo cen-
 tum: uiginti quinq; talentum facit: hoc est sestertiorum quinquaginta: quanti stipedium tribuni milita-
 ris fuisse. xxxiii. libro diximus in candelabri mentione. Quamq; fortasse uerius sit ex Strabone. Plutar-
 cho. Appiano. Plinio uolumine postremo pecuniam eam non salarii: sed muneris loco datam uideri.
 Aphricanus talentum omne pondo sexaginta tradit: propter quod Græci per litteram. s. decussatam
 praefectamq; obelo intelligunt talentum: quod nota ea numerum sexagenarium significet. Quia uero
 librae: hoc est pondo apud alios maiores: apud alios minores sunt. Hinc efficitur ut talenta quoq; non
 idem ubiq; ualeant. Pollux: Talentum inquit pro aureis nummis tribus imputabatur. Nummus aure-
 us pro dragma duabus Atticis. Homero certe parua res uidetur talentum fuisse: apud quem in cursu
 certamine: tertius lebetem: quartus duo auri talenta retulerūt. Erant ergo talentorum multa nomina.
 Ptolomaicum: Syrium: Tyrium: Antiochenum: Atticum. Pondere qdem pari omnia (ut praedixi) sed
 ad numerum collata differunt. Atticum Tyrio æquale: sed plus quadruplo ualens q Ptolomaicum: Sel-
 quiterio q Syrium. Antiochenum. Aphricanus hæc. Aeliaus. Babylonicum Talentum duo milia &
 septuaginta minas Atticas fuisse tradit. Vitruuius quoq; de talento uariat Strabo & euboicum cele-
 brat. Alii minimum libris. l. maius. lxxii. maximum. cxx. faciunt Athenæus talentum sex milibus num-
 mum italicorum permutari tradit: nummum esse dragmam: hoc est denarium: & Celfo Cleopatra
 Plinio. Propterea Cassiodorus sex inquit milia denariorum faciunt solidum. Centum dragma: hoc
 est denariis centum argenteis: æuari libram: cum alii: tum Plutarchus in Pompeio tradit: minam uo-
 cans eam. Plinius tamen libro. xxxiii. capite non. El libris inquit argenti signari denarios. lxxiii. iusti-
 erat: nisi quis. lxxxi. aut. lxxxvi. scribendum censeat: uti minus distent a centum: quoniam Clepa-
 tra quoq; libra iquit dragmas habet. lxxxvi. Dragma uero denarius est italicus. Dion dragmas pro
 assibus intelligit. Sestertius inquit nummus dragmas quaternas facit: hoc est ut Plinius & Festus asses.
 Vitruuius dragmam in æreos sex signatos: uti asses sex: quos Græci obolos uocent diuisam ait esse li-
 bro tertio. Poteram plura. sed hæc quæ carptim cursimq; uelut semina materiae difficilimæ libauimus
 dilato in aliud tempus pleniore commentario sufficere.

Talea: siue quoniam Græca est origo: thalea: olearum quidem maxime ramus est: sed usq; adeo latinū id nomen factum: ut taleare pro incidere usurpet rustica simplicitas. Quod & Nonius Marcellus notat. Hinc & talea nūmaria: sermone militari dicitur: quod genus cum edicto principis uel Reipublicæ conceditur: clarigatio dici possit. L. i. ius octauo libro. Veliterninis inquit deieci mari: ipsi urbe abduci: iussi trans tiberim habitare: uti eius qui eis tiberi captus fuisset ad mille. P. clarigatio eet. In Codicibus tamen nō. P. id est pondo: sed passuum fere scriptum est. Sed ut pondo non passus intelligam: quæ prius consequuntur ostendunt. Nec prius inquit q̄ are per soluto is qui cepisset extra uincula captū haberet. Ex hac autem similitudine clarigationis cuiusdā & illud fere genus uideri possit: q̄ æque pul-lato & castrensi nomine repressago nominatur aprehendendo reprimēdoue. Cæterum quid pprie fit clarigare aut clarigatum mittere diximus in C. littera.

Tessallata: uestes in uerbo Clauata.

Tenontes: id est repopres Galeno: Polluci. cæteris. Recti quidam & ualentes nerui sunt a rigore dicti: collum continentes: sine qbus sustinere caput nō possent ceruicis uertebrae. Si qdem horum inter omnes flexus alter semper intentus prolabi superiora nō patitur: ut in Celso ubi ait Cerotas eos neruos a Græcis appellari scribendum arbitrer non cerotas: sed tenontas octauo libri primo capite. In ipsis quoq; pedibus neruum quendam latum: qui a poplite demissus procumbit in calcem: appellant tenō. taut iulius Pollux ait. Sed & neruos qui ex utraq; stomachi parte sunt ropovov uocant.

Tectoria duorum generum in uerbo intrita & in uerbo interpollare.

Tenerum libro secundo: cap. iiii.

Tertianus libro septimo: capite. xii.

Tertiarium in uerbo Sesquiplum.

Tetanici & tetanochra libro. xxxii. capite quarto: tetanici autem fiūt musculis præsertim qui secundū spinam sunt: rigentibus: ita ut se inflectere non possint: id cum anterior pars efficitur: ut si mentum pe-

riori annectitur emprosthotonus: cum posterior. opisthotenus: ut si caput scapulis. cum uero ambæ-

rigent ex æquo: tetanos uocatur: ut si ceruix recta & immobilis intenditur: etiam si ut ait Celsus: quidā minus subtiliter & discrete iis nominibus utuntur.

Testum libro. xxxii. capite quarto.

Technopechnia in uerbo pecma.

Telamones lib. xxxvi. cap. v.

Tegula: amata lib. xxxv. c. xii. secūda editione.

Telephia ulcera in uerbo chironia.

Tenafmus & tenefmus Græce τινεσμοσ cum frequens est sed irrita desidendi deiiciendiq; cupiditas cum inflammatione ac tumore sedis: mucosa & sanguinolenta quædam egerentis. Tineæ uentris animalia sunt elminthes Græci dicunt trium generum. Latere teretes & quas uermiū si-gura. Græci ascaridas uocāt. in intestini recti extremo plurimū reptas: sicut i graciliore teretes. Celsus omnes in cōmune lumbricos appellauit. Tineæ sub similis est: & quæ dracuntū nō in uentre sed in la-

teris femore tibiisq; dicit: parte Aegypti supiore copiosa qd̄ & latera quoq; paruulorū sub cute infe-stat moueturque hoc sine dubio. Quamq; Soranus concedit qd̄ id sed animalia tamen esse pernegat. Tieldones equi libro octauo: capite. xlii. Fuit quando scribendum putauerim tyddones a tyda oppido

citerioris Hispaniæ Græcorum originis iuxta Gallicos. Nec decerno id magnopere: nec refello. Thryallis libro. xxxiii. capite tertio: secūda editione ab herba nomē habet cuius est usus ad ellychnia uerba cum nostri: bibinella Theodorus Gaza uertit in Theophrasto inter spicatas. Hanc intelligat an quæ uulgo pampinella dicitur: non cōstat: sed spicata hæc non magnopere conspicitur: uerba cum conspicitur. Diximus de hoc & alibi.

Therionia ulcus est uirulium: interim & sedis & partium aliarum: multo ac nigro sanguine: mali odo-ris. Atra fit caro & corrodif: ex quo nasci quandoque solet herpes esthiomēnos. ita uocatur ulcus quo-niam serpendo corpus ossa usq; deuorat in æquale ac coeno simile.

Thalæa in uerbo talea. Thraces siue quod idem est threces in uerbo Armentarius. omninoq; mirmillonibus aduersi compo-nebantur. Suetonius. Thraces ait a Cæsare Germanis uitæ custodibus præpositos. qui & Mirmillonū inquit armaturas conserpserit.

Thyades & thyæ libro. xxxvi. capite quinto.

Thymus Polluci uerrucula est Aegyptiæ fabæ magnitudie: scabra & sub rubens sanguine: cuius sūma pars ut Celsus florē thymi repræsentat in genitalibus: sede feminibus: palmis & itenioribus pedū par-tibus. Verrucæ sunt & myrmecia: lupini amplitudine: sicut acrochordones fabæ nostratis q̄ pueros maxime infestant. Dictæ quoniā in imo angustæ ita sunt: ut pendere uideant. Mirmecia: uero noian-tur: quia formicæ modo pungant. Plinius uerrucas utrunq; genus appellauit: nos distinctionis gratia myrmecias formicas: acrochordones uerrucas dicemus. Aut priores illas sessiles uerrucas: acrochor-

Clarigare q

Opisthote-nus

Tenafmos

Tieldones

Bibinella

Herpes Esthiomēnos Argeftis

Hemitonion
Tonus cum
Hemitonio
Proportionē
facit ſequi-
plam

Topiarium
unde

dones uero penſiles. Nam in formationes corporis: quo uerbo Plinius. xxviii. libro uſus eſt: mulierū crinibus ad id probatiſi non ſunt quas Græci myrmecias uocant (nam & contra uerrucas adhiben-
tur) nondum liquet.

Tonus neruus in uerbo tenontes.

Tonus ſpaciū uocat id quanto abeſt a terra circulus coeli citimus: hoc eſt lunaris: centum ſcilicet uigin-
tiſex milia ſtadiorum: auctore Marciano ut alios præteream ſecūdi libri fine. Quoniam ut in ſonis in-
terualium cū legitima quantitate minimū ex duobus ſonīs inter ſe diuerſis: ita in cœlo minimū a ter-
ra ſpaciū ad lunam: tonum appellare placuit. Huius meſuræ dimidium hemitonion. Tonus uero cū
hemitonio proportionem facit ſequiſplam: hoc eſt ſequialteram.

Tollutares equi libro octauo capite. xlii. Nam tortores ex Nonio fere intelligo qui & cruciantes a poe-
tis dicuntur. uulgo quoq; paucis immutatis appellantur hodie tortores equi. Nam cruciarios Seneca
uocat homines qui in crucem tolluntur.

Tomex libro. xvii. capite decimo ſine aſpiratione ſcribitur quidem: ſed a Græco tamen uidetur ortū
ideſt τὸ το ἐωμύργος: quod ſpartum ſignificat.

Tomentum lib. xix. capite primo. Item lib. xxvii. cap. x. Græce gnaphalon: ſed & gnephalon polluci.

Toſus libro. xxxvi. capite ſexto. Item libro. xxxi. capite tertio.

Topiarium opus fortaiſe a funiculis: quos in oleo terendo circumligatos inſtrumentis illis: topia Græ-
ci uocant. in trochlea quoq; partium trium unā topia appellant ut ait pollux. Topiariam ſpeciem. Vi-
truius Græco uerbo uſus topiōde noſauit. v. libro paulaniās etiam grāmaticus Reſtes ait topia dici.

Tollones in uerbo pneumatica organa.

Tormina in uerbo dyſenteria

Tonſillæ quas Græci modo pariſthmia: modo antiadas uocant: inflammationes ſunt circum eas partes
quæ ἀνλᾶ & pariſthmia: hoc eſt poma nominantur ulcerofa abſceſſu: cōmunicatumq; morbo nomē
loci utraq; lingua. in Celſo antyades libro ſeptimo corrupte ſcriptum eſt pro antiades.

Transportaneus in uerbo elephantia.

Tribularium & tribula in uerbo Contribulare.

Trachoma: ideſt τρεχῶμα ut inquit Paulus: uocatur ſcabritia palpebrarum interior. ſicut in eadē par-
te glabritas: hoc eſt deſluuium pilorum: madarofis & milphofis.

Triglyphā in uerbo cataglyphā.

Tringarius libro. xxix. capite primo. Item libro ultimo capite ultimo.

Trimma libro. xliii. capite. xlii.

Translatium Græce ἀντὶ τοποπός: ideſt. pmiſcui: uulgarē publicū indifferēs ut libro. ſeptimo. Recte
hoc & tralatium appelles: auctor Donatus. inueſtitia quoq; tralatitia uocamus aliquādo: ut Plinius lib.
decimo. Tralatitia ſunt & uerba per metaphoram in alienū migrantia. Eſt & alius modus adiaſtori-
quant q̄ nō diſſimilis apud Stoicos ut Cicero docet in ſinibus. Seneca tralatitias ſiue tranſlatitias ſentē-
tias quæ ſua oratorū ſupellex eſt: pro locis cōmuniſus intelligit. Sunt & ſacra tranſlatitia Macrobio.

Trulliflare in uerbo elutriare.

Trimorion a tribus ſignis dictum eſt: tria uero ſigna partibus nonaginta conſtant: Erit ergo trimorion
pars ab horoſcopo genituræ nonageſima. itemq; a ſitu lunæ altera nonageſima: Vnde uaticinium ui-
tæ ſubſtantiarumq; ſumma: auctor. I. Maternus.

Trientalis herba i uerbo Quincunces: apud Vitruuiū trientes ſiue qđ idē eſt trientalis materia nomē
habent a menſura: q; aſſeres inſtrumentis eius trientales: hoc eſt craſſitudine quattuor unciarū eſſent.

Turia ſuius libro tertio: capite tertio & in Mela Pomponio.

Turbo libro ſecundo: cap. x.

Turunda libro. xx. capite nono.

Turarius uicus in uerbo iuno argiua.

Tubi & tubuli in ſecunda editione libro decimo ſexto. capite. xliii. & libro. xxxv. cap. xi.

Typhon libro ſecundo capite. L.

Tyddonesia uerbo tielldones.

V

V Littera cum. y. libro quarto capite quinto. Item libro quinto capite quarto. Item libro ſexto
capite undecimo. Item libro. xvi. cap. xlv.

Vari in uerbo ephelis. Dicunt & acmæ uulgo a Græcis ab ætate in qua maxime pueniūt
Alexander in problematis.

Varices ſiue quod idem eſt uariiculæ libro. xxvi. cap. octauo. Nec aliud ſunt q̄ intumeſcētēs plus æquo
uenæ in temporibus: in uentre: in teſtibus: & inguine. potiſſimum in crinibus.

Vaporarium in uerbo zeta.

Vas oculorum: libro ultimo. capi. decimo: atq; ita libro quoq; undecimo Plinius appellat. cap. xxxvii.

Vari pedes libro undecimo capite. xlv. contrariō fere q̄ ualgi ſunt habitu: hoc eſt incuruis obtortitæ
cruribus: auctore Feſto. Nonioq; Græci appellant περὶ βοῦς ex Polluce: Valgi autem ſunt qui diuer-
ſas ſuras habent: hoc eſt in diuerſum aſtas quos Græci βλακισσοῦς uocant cuiuſmodi lacertam pe-

des sunt: quorum uidelicet pars intra conditur: pars extra procedit. De qua similitudine instrumentum quoddam rusticum ad areas complanandas ualgiū Plinius appellat: fortasse libro decimo septimo. Seritur inquit mense Aprili area æquata cylindris aut ualgio: alias densum: ita enim uetus habet lectio non uolgioris densum: ut modo circumfertur. Alioquin & fermo agrestis ualgare usurpat hodie pro eo quod est pauire coarquareque omnino id fere uidetur esse quod. & Cato ait: Cōminuito inquit terram & cylindro ac paucula coarquato. in Campania certe haberi genus id testant tali specie: quali furæ duæ in diuersum collocatæ quo ut cylindro supplanantur aræ. Vati quoque nominantur Varroni qui pedes extorsum tortos habent ut Britanni & Galli fere trāsalpini: quod quidem & apud Strabonem relatum memini.

Varicari in uerbo diuicari. Valgiū ualgii uatii in uerbo uari.

Vatini uatieni libro decimo: capite. xlv.

Vbera libro. xxxv. capite duodecimo secunda editione.

Vehis libro. xviii. capite. xxiii. mēsuræ nomē est in feno: stercore: alia materia ut illud duodecimo lib. Columellæ: materies inquit si roborea est ab uno fabro dolari ad unguē debet p quadratos pedes. xx. hoc est vehis inquit una: lapinus. xxv. si ulmus & fraxinus. xxx. si cupressus. xl. si abies & populus. lx.

Vertigines in uerbo scotomata. Versoria in uerbo uersura.

Versura & uersus libro. xviii. capite. xix. & puerbii loco uersura domi fit libro. xix. capite quarto. Seneca: Domi quod aiunt uersura inquit fit & uelut lusoriū nomē statim trāsit: intra te ipsum orbis agit: quia quod detrahitur totū tibi acquiritur. Accipiendo das dando accipis. Dicitur & uersura quam Græci campen uocant flexus ipse angulus in ædificiis & parietibus exterior Vitruuius: propter quod & crura ipsa Vegetius in iumentis gambas uocat: quasi campas: Nā & Aristoteles campen nominat in pedibus qua suffragines popliteque habent. in Plauto uersoria instrumentū uidetur esse nauticum: ex quo soluturi cognoscebant unde flarent uenti: & an mare admitteret: cuiusmodi fere apud nos magnetis usus in eo uase quod pyxidecula uocatur.

Quare gābat in iumentis

Veneri cymbia fuit libro. xxxii. capite septimo. Vitiosus locus ut montis: sed illud addimus: Veneriaz legi posse: ut sit nomen piscis. Seneca: Veneriaz inquit spondyliq; & oistreæ.

Pyxidecula Venerie piscis sunt

Venox & uenno libro septimo capite nono. & in secunda editione capite ultimo.

Vescus libro septimo: capite. xx.

Verruca libro ultimo capite decimo: & in uerbo thymus.

Verrucata uestis libro nono capite. xxxvi. & in uerbo clauatæ.

Vela & uelaria libro decimo tertio: capite nono.

Venalitii libro. xxi. capite. xxvi.

Venditare libro. xxix. capite primo.

Ventriculus in uerbo Coeliacus.

Vermatio iumentorum a uermibus fortasse dicta est. Vermina: ut inquit Festus: dolores corporis sunt cum quodam minuto motu quasi a uermibus scindat. Seneca: Morborum inquit prima uermatio uexat: impetus mora extinguitur. Item alibi: Cerebri inquit uermianantis æstuat. Hinc & uermiatur pro eo quod est torquetur: ut in partu mulier Nonius.

Veternosi quibdam uidentur esse letargici. Sunt qui ueternum interpretentur morbum ignauia: quæ ex ocio nimio contrahitur. Festo ueternosus est qui graui premitur somno. Catoni uero hydropicus cum plurimum inquit ueternosus bibit: tum maxime fit. Plinius ueternum a letargo diuersum morbi genus facit. xx. uolumine in medicina Raphani. Cæterum quattuor fere discrimina marcoris (ita enim uocatur inuicta quedam somni cupiditas) nouere Græci. Caros: quod Plinius soporē cōuertit letargum morfin: nothroteta. Vltimum hoc ueternum & torporem fere intelligo ex humida materia: sicut soporem & letargum ex frigida. Morosis uero: id est uωρωσις hæc est: quæ non memoriā modo: ut letargus: cui proprie accipit: sed uisum quoque rationis intercipit: ex Aegineta Paulo: cæteri quoque.

Veternosus quot significata

Vitulia & uicula libro decimo sexto: capite. xlii. secunda edit.

Victimarii libro septimo: capite duodecimo: ut quasi genus sit ad cultuarios & popas.

Vitiligo dicitur Græce alphas & leuce. Quamq; leuce immutat profunda quoque corporis: alphas superficiali: hæc modo alphas nigra: modo candida est.

Villosa in uerbo amphimalla.

Viriculi libro. xxxv. capite undecimo.

Viuiradix libro. xxi. capite quarto.

Villa pro uina libro decimo quarto: capite primo.

Vipiones libro undecimo: capite. xxxvii.

Virgulatæ uestes libro octauo: capite. xlviii.

Visceratio libro tertio: capite quinto.

Viatoria cubicula libro ultimo: capite secundo. in secunda edit.

Viz in uerbo Angiporus.

Vicera oris in uerbo aphthæ.

Vila pro uua libro decimo quarto: capite primo.

Vicera capitis quæ a Græcis

Vicera capitis manantia sunt quæ Græci αχωρσος uocant: imperitum uulgus tæniam.

Vndulatae
uestes

Vngulata uestis in uerbo scutula.

Vncia in uerbo scrupulum: & in uerbo sextarius.

Vndones & undulatae uestes libro octauo: capite. xlviii. Varro de uita patrū: A quibusdā inquit dicitur esse fortunae uirginis: ab eo q. duabus undulatis togis est opertū. Proinde ut Reges nostri & undulatas praetextatas togas soliti sint habere. Nonius: Varro inquit undulatū noue pro puro posuit. Ita fit ut undulata uestis aliud genus sit fortasse q. cymatis a fluctu dicta.

Vnguis oculorū: Græce opvξ dicitur quoties pars eorū cornea fūgillato similis efficit & figura unguis.

Vomica a Vomendo q. pus inde manet: uel q. qui habent id sanie reiciat: nam & pro receptaculo ex eadem similitudine accipitur Plinio in metallis: Vomica inquit liquoris æterni. Loca inquit Nonius caua & uetustatae obesa uomicae nominantur.

Vreum libro. xxxii. capite septimo.

Vsuræ libro. xxxiii. capite tertio. Itē utraq. editiōe libro. xliii. capite q̄rto: & i uerbo Quadruplatores.

Vtriculos in farina uidetur Plinius accipere decimo octauo libro: quos Galli cisalpini redundagine in Venetia prouincia pleriq. subuentres uocant.

Vua morbus quē Græci staphylen uocant: inflammatio est eius partis quæ in ore columella dicitur & staphylophoros Aristoteli. Diffenditur hæc & luteo colore subrubescit: acino per similes.

Vulsa in uerbo rupta.

X

X Libro. xxiii. capite octauo. & in secunda editione libro duodecimo: capite duodecimo. & libro. xxiii. capite octauo. item libro. xxiii. ca. xii.

Xeria emplastra libro. xxxiii. capite decimo quinto.

Xerophthalmia in uerbo ophthalmia.

Xysta libro. xxxvi. capite. xxv.

Xylopachion libro octauo: capite. xxix.

Z

Z Enas & menas libro. xxxv. capite decimo octauo. in secunda editione.

zeta & zetecula Plinio Cecilio in epistolis erat locus capax unius lectici fellis duabus que his obductis & reductis: modo adiciit cubiculo: mō auferit. Nomē quoniā tribus e partibus fenestras & p̄spectus habeat atq. solem multipliciter accipiat: quasi α π ο ρ ο υ ζ ε εϋ quod est feruere. Quādo & heliocaminus in ipsa zeta ponit: hoc est uaporarium quoddā solare: nō ad ignis usum: sed ad solis: uelut id quod uulgo luminare dicitur & in Padana Gallia lucerio. Vel α π ο ρ ο υ ζ η q. in eacō modissime uiuat: ut quā delicias & amores suos uocet idē Cecilius: sicut a cōuersatione uictuq. diata. De heliocamino Vipsianus in seruitutibus urbanis: Si arbor inqt heliocamino uel solario solē adimat: dicendū erit: quia umbrā facit in loco cui sol fuit necessarius: cōtra feruiturē impositam fieri. De zeta Lāpridius: idicos inqt odores heliogabalus ad uaporandas zetas sine carbonibus rubeat incendi.

Vnde Diaz
ta

Hermolaus Lectori.

Nipso laboris nostri calce cōmonendus mihi lector est: ut castigatiōes has nō mō. nō oculi aut decreti: sed ne praiudicii qdē: aut testimoniū maioris locum habere pariat: apud se. Tantū abest ut illos probē: qui nostra hæc: quasi certa & legitima: in suos statim Codices referre cogitant: priore indulta uel erasa lectione. Quo festinatiōis imo uero temeritatis genere: nihil esse potest in re latina pestilentius: Vtināq. lex esset aliqua omnino quæ id fieri phiberet in poste rūt. Nunc audacia quorundā tanta est: ut mendosum & linendū putent q. quid ipsi non intelligūt. Pec cant hoc indocti qdē: sed docti multo s̄pius & maiore periculo: quibus & fides haberi solet: & falsa quæ blandiant: possunt suppetere. Ac nos qdē quantum cura nostra ualuit profutimus: reliquum est ut ceteri quoq. opem aliquā auctori summo afferre studeant: nec desperent posse consequi: quod nos: immenso quidē labore: sed per q. mediocri doctrina: cōsequuti sumus. Et hercule nouos subinde uenatus aggerendo: & mea prior ipse castigando: exhortari & appellare uideor ingenia: ne in utraq. autē fiducia mei dormiant obmutescant: uel: quasi aut nostra reprehendi: aut plura inueniri posse despondeant. Atq. ut paucissima. nec ab iis quæ dixi magnope disiuncta fortasse: adici posse uideantur certe operis egregii quantūlūcūq. inuenis: part: cipē fuisse in gloria ducetur. Ceterū scire oportet: an notamēta hæc: quæ nos expositionū quarundā instar attulimus. Dioscoridi quoq. propediē emittendo: p̄futura. Ac multa qdē cōsilio trāsire mihi ipse permisi: q. tamen nō cōmendatiōis meæ: sed usus altorū gratia: negotiū hoc suscepi: adiutū me nō reprehensum ab iis putabo: q. aliqd a nobis uel inueniū: uel nō inueniū arguerint. Sed ecce dū cupio deponere: amanuēses mei collectanea quædā nra detulerūt quoq. erat scriptio Poccenii: q. succisus & a coena fere tpibus excerpta erat: postea: fit aliis sup alias curis urgentibus elisa neglectaq. suffugerāt. Dū hæc p̄censeo: annotatiūculas e multis i Pliniū xxi. per cōmodas icurri. Eas nūc: quanq. fastidii piculo istante: (quādo semel hæsit animo: utilitatē spe clare nō gratia) exhibebo q̄breuissime. Adonidis orti lib. xxi. c. x. scda editiōe. Pausanias grāmaticus

Adonidis ait ortos lactucis & feniculis frequētes ac Veneri dicatos fuisse: i qbus semina deponi haud aliter q̄ in testis solerēt: eoq̄ rē in puerbiū abisse cōtra fūtiles ac leuiculos. Argemon in eodē uerbo differt a leucomate: hoc est albugine: ait Paulus: q̄ argemon ulcus est eius orbis qui uocat iris idest arcus celestis in oculo: extra rubēs: intra cādidū. Albugo cicatrix est oculorū: altiuscula: sicut utiq̄ in summo nubecula. Dydimus tamē: ut ait Pausanias: argemon dicebat idē esse qd̄ leucoma. Armatura & ad palū: exercitationū erāt genera Tironibus & gladiatoribus ex Vegetii libro primo: quasi apud ipsū quoq̄ Plinium libro. vii. non tā armentarius mirmillo q̄ armaturarius legi possit: cū Suetonius quoq̄ nec uno loco mirmillonū armaturā nominet. Sed hoc extimari cupio: non recipi. Certira Plinius libro. vii. Lucilius & Plautus in sticho circitū: Nautis est Asiana: ut ait Nonius: p̄grādis. Pausanias grāmaticus Certira uocari tradit temonis genus quoddā: a populis inuentoribus qui cercitae inq̄ appellabant in terra india. Citta idest pica in uerbo defectus: quoniā ut Galenus ait: terrā auis illa mandat: aut q̄ ut colores habet pica dispares: ita grauidae uarios cibos appetunt. Cupedo lib. ultimo. c. ii. apud Lucretiū non capacitate: sed cupiditate: gulā: desiderii significat: ut cupedia Ciceroni: sed prima longa est: quoniā a Cupedo equite Romano ut Varroni placet: deducit. Cypria factio q̄obre pro christiana designari potuerit a Plinio: dictū est. Sed in librū tamen incidi: auctoris q̄dem mali: sed de hoc p̄denti: fuisse in Cypro Magos: q̄ per aues quasdā Veneri cōsecratas futura p̄cinerēt. De frugare segetē qd̄ esse crederemus exposui. At qd̄ si de frudare in eundē fere sensum legamus. Cato: Segetem inq̄ ne de frudet uillicus: nā id infelix est. Segtur. n. Opus inquit omne rustici facere uti sciat. Elaps serpens lib. xxxii. capi. iiii. Nicander tamen elops. Methymathus Masinise filius Plinio. Matumanus Solino: aliter Valerio. nō tamē p̄pterea mutatu uelim. Malacus in uerbo defectus & Macrobio: etiā pro mollique ueteres: ait Nonius: Maltham dicebant. Lucilius: in sanū inq̄ quē Maltham & feminā dici iubet: ut illa Quintiliani uerba in malaco sanū. viii. libro. qdam legi possit credant in malthaco siue malaco in sanū: hoc est male sanū atq̄ p̄ditum: quasi degulante & prodigente oia uel quasi male uirū p̄terea negligentē atq̄ ut Horatiani uerbo utar: uappam: Nāssus oppidū libro. iiii. c. x. & capi. xi. Sed nāssus tamē scribendū potius est q̄ nāssus ex Hieronymo in chronica & Stephano q̄busdā locis. Odeum in uerbo Pompeiū locus Athenis fuit a Pericle ut ait Suidas ex aduicatus: in quo ceu theatro quodam musica edebant certamina. Ab Odeo qdā Metodeum legi posse credūt: in Domitiano Suetonii: hoc est locus post odeū. Alii methodiū quasi transitorium. De qua uoce apud Dionē in Hadriani rebus gestis nescio quē legimus: nunc liber is a nobis abest. Panus unde panis Varroni: quanq̄ & a pascēdo ut ait Nonius: uidet ipsū esse stamē inuolutū: quod & p̄ diminutionē panula siue panicula uocetur. Lucilius: Fortis inq̄ subtegmis panus est. A quo & tumor inguinis panus dicitur: auctor Nonius. Parmularii in uerbo armētarius. Ad qd̄ Martialis illud p̄tinet: Vincenti parmæ cū sua turba fauet. Paracetesin Paulus Aeginita in curationē hydropis adhiberi p̄cipit nō omnis: sed eius tantū q̄ ab utre ascites uocat. Personata. Donatus in Terentiū cadauerosa facies: idest subliuida inq̄. & p̄sonata si uore ac rubore. Pharicon lib. xxxviii. cap. x. Differt a carico: illud gustu nardo simile est uideturq̄ nō mē esse fruticis. Caricū Hippocrates: πρὶ ἐλακου duplex facit. Aridū ex landaracha & ueratro nigro: ligdum: p̄ter hanc ex squama: plumbi cinere sulphure cantharide: Nec iter uenena: etiā si uenenum est: sed inter medicamenta collocat. Secūdas Græci non modo hyiteras: sed & choria & deuteria appellant: auctor Paulus. Trafasti libro. iiii. c. xii. Videntur autē esse quos poeta Claudianus Tataros uocat prima breui producta media. Xylopachium: idest cubiti mensura lignum: etiam si xylon seorū: si tria cubita significat Didymo Alexandrino de marmoribus.

F I N I S

Habetis humanarum artium cultores cādidissimi: Plinianæ maiestatis ueluti purissimum simulacrum ab Hermolao Barbaro Veneto patricio Patriarcha Aquileiesi nostrisq̄ sacculi uiro Celeberrimo Lucubratum opus: Habetis item ædificationē in Plinium secundā. Itē emendationem in Melam Pomponiū Item obscuras cum expositionibus suis uoces in Pliniano Codice Cremonæ p̄ chalographū Carolū a Darlenis quē Cremonēsem Caraciteribus aeneis Impressa. Impante faustissimo ac Sapiētissimo Ludouico Sfor. Viceco. Mediolani Duce. anno felicissimi principatus eius priō: A Natali uero redēptoris nr̄i Xpi. MCCCClxxxv. iiii. nonas mē. Apriles.

a. b. c. d. e. f. g. h. i. k.
l. m. n. o. p. q. r. s.
aa. bb. cc. dd. ee. ff.

sunt quaterni
sunt terni excepto. s. g. sunt duerni
sunt terni excepto. ff. q. sunt duerni

Methodiū q

Tumor igitur
nis panus

Cadauerosa
facies que

Xylopachium